FONTES HISTORIAE UKRAINO-RUSSICAE (RUTHENICAE)

a collegio archaeographico Societatis Scientiarum Ševčenkianae editi.

VOL. V.

ЖЕРЕЛА ДО ІСТОРИЇ

УКРАЇНИ-РУСИ

ВИДАЄ

АРХЕОҐРАФІЧНА КОМІСИЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

ТОМ V.

Галицькі акти з р. 1649—1651.

Бібліотека наукового товариства імени Шевченка

У ЛЬВОВІ, 1901.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

КНИГАРНЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

у Львові, ул. Чарнецького ч. 26.

має на складі між иншими отсї книжки:

Адріян, Аґрарний процес у Добростанах	0·50 зр.
Байда Н. (Нїщинський) Гомерова Одиссея 2 томи	2 20 „
„ Гомерова Іліяда (1 пісня)	0·15 „
Барвінський В., Досліди з поля статистики	0·10 „
Будзиновський В., Хлопська посілість	1·— „
Верхратський Ів. — Начерк соматольоґії	1·50 „
„ Про говор долівський	0·65 „
Гнатюк Вол. Словацький опришок Япошік в народній поезиї	0·25 „
„ Русини Пряшівської епархії і їх говори	0.35 „
„ Словаки чи Русини?	0·40 „
„ Хатарські леґенди	0·18 „
„ Hungarico Rutheniса	0·10 „
Грушевський М. — Історія України-Руси, т. I—III — див. Збірник іст.-філ. секциї.	
„ Люстрациї королївщин в руських землях XVI в., т. I—III — див. Жерела.	
„ Виїмки з жерел до істориї України-Руси, ч. I, до пол. XI в.	1·00 „
„ Розвідки й матеріяли до істориї України-Руси, II—IV	4·50 „
„ Останнї романи Г. Сїнкевича	0·20 „
„ Вступний виклад з істориї давньої Руси	0·10 „
„ Хмельницький і Хмельниччина	0·10 „
„ Звенигород галицький	0·35 „
„ Похоронне поле в с. Чехах	0·30 „
„ Описи Ратенського староства	0·30 „
„ Хронольоґія подій Галицько-волинської лїтописи	0·50 „
Драгоманов М. — Листочки до вінка на могилу Шевченка	0·10 „
„ Рай і поступ 2 вид.	0.50 „
„ Микола Ів. Костомарів	0·08 „
„ Переписка, т. I.	0·90 „
„ Два учителї	0·20 „
Еґан Е., Економічне положенє руських селян на Угорщинї	0·13 „
Енґельс Ф., Людвік Фаєрбах	0 25 „
„ Початки родини, приватної власности і держави	0·75 „
Етноґрафічний збірник т. I—IV, VII—XII (крім XI) по 1·50 зр. т. V і VI по	2·00 „
Жерела до істориї України-Руси, т. I. — Люстрациї королївщин в землях Галицькій і Перемишльській	2·00 „
„ т. II Люстрациї королївщин в землях Перемишльській і Сяноцькій	2·00 „
„ т. III. теж — в землях Холмській, Львівській і Белзській	2·50 „
„ т. IV Галицькі акти з р. 1648—9	2·00 „
Житє і Слово, вістник літератури, істориї і фолькльору, рік 1 і 2 по 5, р. 3	2·50 „
Заклинський Ром. — Чи можна Федьковича Косованом звати?	0·20 „
Заневич — Знесенє панщини в Галичинї	0·50 „
Записки наукового товариства імени Шевченка т. I—XXII і XXV—XXX XXXIII, XXXIV XXXVII—XLVI по 1 50, т. XXIII—IV 2·50, т. XXXI—II, XXXV—XXXVI по 2·50, компляти I—XX по	24·00 „
Збірник фільольоґічної секциї т. I: Т. Шевченко, хроніка його житя, т. I., нап. О. Кониський, 1·50 зр., на ліпшім папері 2·00, в оправі	2·50 „
„ т. II: Розвідки М. Драгоманова, про українську народню словесність і письменство, т. I. 1·50, на ліпшім нап.	2·00 „
„ т. III: Розвідки М. Драгоманова, т. II 1·50, на ліпшім папері	2 00 „
„ т. IV: Т. Шевченко, хроніка його житя, т. II., нап. О. Кониський	2·00 „

ЖЕРЕЛА
ДО ІСТОРИЇ УКРАЇНИ-РУСИ
V.

Fontes Historiae Ukraino-Russicae (Ruthenicae)

a collegio archaeographico Societatis Scientiarum Ševčenkianae editi.

VOL. V.

ЖЕРЕЛА ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНИ-РУСИ

ВИДАЄ

АРХЕОҐРАФІЧНА КОМІСИЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

ТОМ V.

У ЛЬВОВІ, 1901.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка під зарядом К. Беднарського.

06
6

Monumenta historica res gestas Haliciae illustrantia.

Volumen II. acta et documenta annorum 1649—1651 continens,

opera Stephani Tomašivśkyj editum.

МАТЕРИЯЛИ ДО ІСТОРИЇ ГАЛИЧИНИ

ЗІБРАВ І ВПОРЯДКУВАВ

СТЕФАН ТОМАШІВСЬКИЙ.

ТОМ II.

Акти з р. 1649—1651.

У ЛЬВОВІ, 1901.

НАКЛАДОМ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

9(с47-71)(00)(062)(056)
Інв. фр. 9(с47-74).16"(00)

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ И- 27671

Відповідно до програми, зазначеної у передмові до IV т. „Жерел“, виходить отсей том, як II т. „Материялів до історії Галичини“. Обіймає він акти і документи з рр. 1649—1651, одже головно час між кампаніями зборівською та берестецькою. Материял сей розділений на дві части. У першій поміщено продовжіннє актів більше політичного характеру, як у I т., а то з рр. 1649—1651. Переважна їх скількість належить до подій 1648 р. У другій частинї зібрано материял про економічне положіннє і стан залюднення Галицької Руси в рр. 1649—1650; на сій части основана вступна розвідка: „Погляд на стан людности Львівської землї в половинї XVII ст.“. У заповіджений третій том „Материялів“ мають увійти передусім тогочасні літературно-історичні памятки та доповненнє попереднїх категорий, що їх не можливо було вложити у сї два томи. Появи сього тома не можна, з незалежних від нас причин, надіятись перед 1904 р. Пропуски, які з ріжних причин мусїли вийти, могли-б бути виповнені аж окремими supplement-ами, і то аж у пізнїйших роках.

Що до жерела сих материялів та техніки їх видання треба покликатись на передмову до I т., тут зазначимо тільки, що в сім томі відступлено від попереднього повного виписування всїх імен селян-революціонерів, а то з огляду на непевність їх що до числа і часу, наводжено тільки цїкавійші з огляду на соціяльне становище, — иньші тільки обчислено, але й того

годі було всюди вповні докладно зробити. Появляють ся тут уперше також т. зв. regesta (2 част.), вони зазначені буквою R.

Так само, як у попереднім томі, складаю на сім місци подяку Хв. Зарядови Краєвого Архіва за поміч і полекші при збиранню сих материялів.

С. Томашівський.

Перед користуванєм сим томом просить ся поправити друкарські похибки, зазначені при кінци книжки.

Погляд на стан людности Львівської землї

в половинї XVII ст.

I.

Нинїшня східна Галичина за часів історичної Польщі входила у склад двох воєводств: Белзького і Руського. Перше обіймало з нинїшньої Галичини повіти: цїшанівський, равський, белзький, сокальський, північну часть жовківського, більшу частину каменецького та північну частину брідського, а з нинїшньої Росиї переважно землю по лївім боцї Буга. Далеко більше розлоге було друге воєводство — Руське. Воно обіймало головно ті руські землї, що в р. 1340 загорнув Казимир В. Назву Руського воєводства подибуємо з поч. XV ст. В пізнїйших часах воно складало ся з пяти земель: Львівської, Галицької, Перемиської, Сяніцької та віддїленої від сих — Холмської. Остатня була цїлком віддїлена Белзьким воєводством. До сходу і полудня Руське воєводство мало майже такі самі границї, що й нинїшнї краєві. Межувало воно з воєводством Волинським, куди належав нинїшний збаражський повіт, та Подільським, що з ним був злучений нинїшнїй борщівський повіт; дальше до полудня сусїдувало воно з господарством Молдавським, тою самою границею, що нині дїлить Галичину від Буковини. Від Угорщини полишились теж ті самі границї. На захід приперали до Руського воєводства воєводства Краківське і Сяндомирське. Межами були ріка Яселка до Свержова, Вислок (від Коросна) і границя за-

хідна нинїшнього Ланцутського повіта. До півночи межували з воєводством Люблинським (півн. границя нин. Ярославського повіта), воєводством Белзьким аж до виходу ріки Стира з Галичини, де починалось сусїдство з Волинським Воєводством, в межах нин. державних аж до границї нин. збаражського повіта, окрім тої частини Брідщини, що по лївім боцї Серету.

Як вже висше сказано, цїле Руське воєводство не творило одноцїльної адмінїстрацийної одиниці. Холмська земля була цїлком відокремлена від иньших, поміж них втиснуло ся воєводство Белзьке. Й останнї чотири землї були адмінїстрацийно роздїлені від себе. Галицька земля, що обіймала повіти: галицький, коломийський і теребовельський (нин. калуський, богородчанський, станїславівський, надвірнянський, товмацький, коломийський, снятинський, городенський, бучацький, чортківський, гусятинський, скалатський, теребовельський, підгаєцький, майже цїлий тернопільський, частина бережанського і рогатинського) — управляла ся окремо. Мала свій окремий соймик у Галичи, вибирала окремих соймових послів та депутата до коронного трибуналу. Тільки соймик її бував звичайно тиждень скорше анїж головний соймик Руських земель, у Судовій Вишнї, куди постійно належали иньші три землї. Сей спільний соймик відбував ся лише звичайно з нагоди вибору та вислухання послів, в иньших справах кожда з тих земель мала окремі соймики, а то у Львові, Перемишли і Сяноцї. Але й сї землї не творили ще одноцїльних провінций. До Перемиської землї був долучений окремий автономний повіт Переворський. Подібно і Львівська земля мала окремий повіт Жидачівський, що обіймав більшу частину нин. жидачівського повіту, цїлий долинський та зах. рубець стрийського. Сей повіт так був віддїлений від Львівської землї, що часто уважаєть ся за окрему землю. Тому то звичайно під назвою „Львівська земля“ розумiємо головну територию Львівської землї, без Жидачівщини.

Означити границї Львівської землї доволї трудно. Докладне розмежованнє вимагало-б величезної скількости материялу, при чім треба-б одночасно розслїдити деякі суперечности, які подибують ся. Недостача сильної центральної орґанїзациї Польщі була причиною, що не було докладних границь поміж поодинокими землями. В цїлости обіймала Львівська земля нин. повіти: львівський, перемишлянський, золочівський, городецький, бобрецький та жидачівський. Два останнї були так роздїлені,

що та частина нинїшнього жидачівського повіта, що лежить на північ від Днїстра, причисляли ся до властивої Львівської землї, а полуднева часть нин. бобрецького (Ходорів із околицею) зачисляла ся до Жидачівщини. Окрім тих входили сюди ще по части нин. повіти: західня часть рудецького, північно-західня частина рогатинського, більша частина бережанського, півн. зах. тернопільського, головна част. брідського, окрім кута коло Залізців, полуднево-західня часть камінецького (головно по лївім боцї Буга), більша половина жовківського та східня половина яворівського повіта.

Кілько було міст і сїл у Львівській земли в середині XVII ст. — годї цїлком докладно сказати, без специяльних довгих дослїдів. З реєстру податкового 1676 року виходить, що міст було 42 і сїл 618 — в самій Львівській землї; в Жидачівщинї означено скількість міст на 9, а сїл на 170. Се обчисленнє можемо приймити за нормальне і для половини XVII ст.

II.

Означений вище простір Львівської землї, що з огляду на своє ґеоґрафічне положіннє та історичну ролю єсть найважнїйший у цїлім Руськім воєводстві, хочемо прослїдити з погляду на відносини населення його. Прослїджувати рух людности завсїди получене з науковим інтересом: рух сей творить неначе історичний барометр *культурного* стану і розвитку. Чим густїйша людність, тим більша громадить ся скількість культурної енерґії, інтензивність її дїлання росте поруч із чисельною силою маси, а противно як територия дїлання її. Окрім того значіння культурного живчика рух людности має ще один інтерес для нас, а се для вияснення найсумнїйшої сторони нашого історичного житя, нашої *політичної* немочи. Українські землї вже своїм ґеоґрафічним положіннєм мають дїйно „окрайний“ характер — супроти решти Европи. Тому то всї недогоди такого положіння відбивались на українській історії від найдавнїйших часів. Тут була причина глибокого і трагічного упадку в пол. XIII ст. Від пол. XIV ст. на око становище її поліпшаєть ся, але се визволеннє з під татарської зверхности було лише формальне. У дїйсности умови для зросту та кріпшання *зменьшають ся*. „Окрайний“ характер тепер подвоюєть ся, не лише супроти

Европи, але й сусіднїх держав, литовської та польської. Пункт полїтичної тяжкости пересунув ся на північ і захід, пізнїйше сконцентрував ся у Варшаві. Україна перестала творити який не-будь самостійний орґанізм, стала лиш погноєм для сусїдного народу. Звичайно (в полїтицї) говорить ся і про добрі сторони такої анексиї, як про охорону земель та приплив нової культурної течиї. Вартість такого твердження можна перечити взагалї, а що до України специяльно мусить ся його рішучо відкинути. Не входячи у другу половину твердженя, приплив живучої сили, бачимо дуже ярко, що литовсько-польська держава не дала майже нїчого для забезпечення теріториї української, для захисту свобідного зросту людности. Не то що державний орґанізм Польщі не мав сили до такого завдання, але ще звертав головний свій позір та енерґію у тім напрямі, щоб не допустити до розвитку власної самостійної оборони, якою єсть сильно з'орґанізована місцева людність. З тої то причини українські землї, всї без виїмки, аж до найдальших західнїх закутків, не могли нїколи дійти до такого скріплення своєї людности, щоб стати спроможні для самостійного житя. Від XIV ст. бачимо тут безупинну флюктуацию людности. Що десяток мирних лїт піднесе економічний стан країв, то навала хижих східних сусїдів, завдяки недостаточній оборонї, обертає все у руїну, в більшім або меньшім розмірі. Тяжко мабуть було-б підшукати в Европі иньший край, де число людности протягом столїть так мало зростало-б як в Українї. Без великої пересади можна сказати, що Польща при кінци XVIII ст. відступила українські землї чужим державам у мало-що сильнїйшім станї, анїж їх набула. На се складалося дуже богато причин, але всї вони основують ся на вище зазначенім полїтичнім становищи України. Сюди треба звести і всї бунти та революциї української людности проти тогочасного ладу, що у наслїдках своїх приносили такі самі резултати, як кожда війна, а особливо революцийно-репресийна.

Щоб підперти висше наведену думку, подаємо отсе табельку, де вказана скількість осїлих ланів у ріжних часах XVI і XVII ст. в селах Львівської землї:

Назва	Було осїлих ланів у р.				
	1515[1])	1565[2])	1578[1])	1617[3])	перед 1648[4])
Солонка в.		44 кметї		17	
Солонка м.		23 км.	33	$5\frac{1}{2}$	
Журавка	—[5])	40 км.		$10\frac{1}{2}$	
Сокільники	$28\frac{1}{4}$	$38\frac{7}{8}$	$37\frac{1}{2}$	38	
Рокитно				8	2
Щирець із передм.		$153\frac{1}{2}$		150	
Гуменець	—	8	3	$8\frac{1}{2}$	6
Поршна			$18\frac{1}{2}$	$17\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{2}$
Попеляни		5		5	5
Броди		$6\frac{1}{2}$	6	9	4
Лубяни	2	$6\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	12	$3\frac{1}{2}$
Добряни	9	14		17	12
Поляна				$20\frac{1}{4}$	5
Красів	10	20 двор.	12	$19\frac{1}{4}$	14
Дмитрє	17	$25\frac{1}{4}$	14	25	17
Лани	—	$7\frac{1}{2}$		$21\frac{1}{2}$	10
Глиняни		$26\frac{3}{4}$		$28\frac{1}{2}$	
Борщовичі	—	10		10	8
Словита		15		$12\frac{1}{2}$	
Полонич	—	6		10 загор.	$2\frac{1}{2}$
Білка	3			4	6
Кривиця		$4\frac{1}{2}$	5	10 двор.	$2\frac{1}{2}$
Перегноїв		4		13 дв.	3
Навіз		$2\frac{1}{2}$		$2\frac{1}{2}$	2

Наведені вище приміри обіймають 24 місцевостей з поміж королївщин Львівського староства. Як видно із зіставлення, скількість осїлих ланів підпадає безупинній перемінї. Рубрики 1, 3, 5, творять знижку, а 2 і 4 звижку. Рік 1648 принїс з собою дуже сильне обниженнє, як покажемо низше. Одже протягом майже $1\frac{1}{2}$ столїтя розвій економічно-господарский не поступив майже нїчого наперед, бо після хвилин піднесення наступав сильний упадок, головно задля наведених висше полї-

[1]) Źródła dziejowe т. XVIII, 1, ст. 61 і 152.
[2]) Жерела до істориї Руси-Украіни т. III, ст. 328.
[3]) Ind. rel. castr. Leopol. t. 371, p. 1231—1274.
[4]) Тамже, т. 357, ст. 463—553.
[5]) Цїлком спустошене.

тичних причин[1]). Число ланів дає нам спромогу подати у приближенню скількість людности, приймивши середно по дві родини на один лан, а в кождій пересічно 6 голов, і докинувши на кожду родину ще по 3 чол. за не почислених комірників, халупників, ремісників й ин. Тим способом на 1 лан падало би 18 голов. Дальше порівнанне виходить вже само собою із наведеної таблички.

Ся сторона нашої історії, рухи людности в українських землях, досі мало притягала істориків. Єсть, що правда, незначне число загальних праць і специяльних розвідок в українській, польській та московській історіографії, що займають ся сим питанням, але всі вони належать головно до східних українських земель. Західня частина, що творить нинїшню Галичину, з того боку майже вповнї не просліджена. Зі всїх частин України Галицька Русь мала найспокійнїйший історичний хід, тож і меньше приманювала до себе дослїдувачів. Тимчасом ся саме обставина чинить її дуже доброю мірою для иньших частин. Ми отсе хочемо кинути одну цеголку для розяснення сеї сторони. Не будемо тут дослїджувати сього постійного переливання людности української, що відбувалось безупинно у напрямі західно й північно-східнім і було звязане з постійною безлюдністю сусїднїх українських земель. Тут возьмемо лише під розвагу один момент напрасної переміни чисельности людности і то не на теріторії цїлої Галицької Руси, а лише її середньої частини — Львівської землї.

III.

Цїлий протяг XVII ст. був з тої причини взагалї нещасливий. Безнастанні війни від 1620 р. і звязані з ними напади татарські нищили Галицьку Русь дуже сильно і причиняли ся до убутку людности. А найбільші катастрофи получені з турецькою війною 1620 р., Хмельнищиною 1648—9 р., війною т. зв. північно-східною, пізнійше турецькою 1672 р. і ин. Про меньші тут навіть не згадуємо. Перша з них звязана з т. зв. цецорським нещастєм. Тодї велика тьма Татар увірвалась у галицько-руські землї і попустошила їх дуже сильно, попаливши

[1]) Знижку рубрики 5 супроти 4 треба пояснити нещастями 1620 р.

богато сіл і забравши велику силу людей у неволю[1]). Не загоїлись ще рани по сім нападі, ще не цілком двигнулись села, а вже прийшла нова катастрофа, Хмельнищина. Вона принесла знищіннє на два боки: для шляхти й Поляків від руського населення, для сієї-ж людности від нещасливих союзників Хмельницького — Татар. Се друге знищіннє, що зазначилось великим вилюдненнєм, єсть предметом отсього нарису.

У розвідці п. з. „Народні рухи в Галицькій Руси“[2]) старались ми дати короткий погляд на наслїдки, що їх принесла Хмельнищина 1648—9 р. для Галицької Руси. Там сказано теж про знищіннє та вилюдненнє краю й ілюстровано тогочасними загальними і спеціяльними звістками. Перших повторювати тут не станемо, доповнимо їх лише, за те другими займемося докладнїйше.

Як сказано вже у горі, обмежаємо ся тут лише на Львівську землю. Причина тому лежить головно в тім, що для Львівської землї маємо розмірно найдокладнїйші звістки. Вони оперті передусім на реєстрах, заявах та присягах у податкових справах. Коли людність сіл та міст задля знищіння та вилюднення не була спроможна платити ухваленого на соймі податку, тодї за дозволом сього сойму (salvis objuratis desertatorum) дїдичі, міщане та селяне складали перед ґродським судом заяви (manifestatio) та присяги (objuratio) про сю трудність. Перші звичайно складались перед збором податків, другі після збору. У тих останнїх випадках селяне (звичайно двох) приходили до уряду і перед судиєю, серед звичайних формул, присягали, що більше понад принесену суму податку зібрати не могли задля таких а таких причин[3]). Подібно складали заяви державцї королївщини, що не можуть платити т. зв. кварти[4]). Коли візьмемо під розвагу податковий характер і систем того часу, безоглядний примус до плачення, то зрозуміємо, що подібні заяви, а особливо присяги, доволї докладно малюють нам тодішній стан людности.

---

[1]) Дивн A. Czołowski — Po klęsce cecorskiej (Iris, 1899).
[2]) Записки Наукового Товариства ім. Шевченка т. XXIII—IV.
[3]) Жерела V, 2 част. NN. XXXIX, XL, XLIV, LII й ин.
[4]) Тамже, NN VII, VIII, IX, XII й ин.

IV.

Низше наведені дані належать до двох податків, ухвалених на соймах у р. 1649 і 1650. Як звісно, у Польщі були два роди податків, земські та державні. Перші ухвалювано на соймиках, збирано й адмінїстровано автономно, без попереднього специяльного соймового дозволу[1]), другі постановлювано на загальних соймах, хоч вимагано пізнїйшого затвердження земських соймиків; також сї соймики мали вплив на збір, почасти й адмінїстрацию сього податку. Про автономні податкові ухвали 1648—9 р. говорили ми у статї п. з. „З житя галицько-руських соймиків 1648—9 р.“ [2]) і тут їх поминаємо. Що до соймових податків то в рр. 1648—9 ухвалювано їх три рази. Підчас елєкциї короля від 6 жовтня до 25 падолиста 1648 р. рішено зібрати податок на потреби оборони у висотї подвійного подимного, одначе сей податок не був у Галицькій Руси вибраний задля тодїшнїх розрухів[3]). На коронацийнім соймі у сїчни й лютім 1649 р. поповнено сей податок з певними модифікациями для поодиноких земель.

Що до Руського воєводства, то було там згори зазначено, що Львівська земля з міст не може нїчого видати, лише з сїл і то salvis abiuratis desertatorum; Перемиська земля діставала теж свободу для міст по правім боцї Сяну (окрім Добромиля, Риботич та Бірчі), а для сїл дозвіл відприсягтись, — поза Сяном податок мав збиратись правильно, бо туди не дійшов неприятель. Сяніцька земля діставала дозвіл присяг на спустошіннє. Галицька земля заявила можність забрати сей подарок у повнї. На реляцийних соймиках, що були 3 марта у Судовій Вишнї і 15 марта у Галичи в головнім прийнято соймову постанову[4]). Специяльно у Судовій Вишнї як норму для вибирання податку сього встановлено соймову конституцию з р. 1628 і 1629[5]). Після сих норм поодинокий побір (від $^1/_2$ лана) виносив 15 гр., для селян, шляхти, що не мала піддапих, та

---

[1]) Була лиш апробата a posteriori.

[2]) Вступ до Жерел т. IV.

[3]) Volumina legum, IV, 121.

[4]) Вдяше див. „З житя галицько-руських соймиків“ ст. 32 й дальше (Жерела IV, NN. LXIII, LXXII).

[5]) Жерела IV, N. LXIII; Volumina legum III, 281, 299.

коршмарів; 1 зол. для руських попів, 24 для млинарів, 4—12 гр. для загородників, 2—8 гр. для комірників. Однак звичайний „побір“ розумів ся у подвійній висоті (dwoje podymne). Тим разом у Львівській землі наложено аж 7 таких подвійних поборів, себто 7 зол. з лану. Чом так високо підступлено, не можна зрозуміти ані з соймової конституції ані з ухвали соймика. Сюди запевно включено попередній невиплачений податок; до того надіяно ся незначного лише приходу задля увільнень і тому підшрубовано висоту теперішнього податку дуже значно.

Хоч міста Львівської землі відповідно до постанов коронаційного сойма та реляційного соймика були тим разом вільні від податків, поспішили деякі з них ще зложити окрему заяву про прикрий стан міста і готовість присягти на се. Так Щирецькі міщане зложили подібну заяву 5 мая 1649 перед Львівським ґродським судом, що саме місто й передмістя: Лани, Вістрів, Піски задля козацько-татарського нападу спустошені і в нівець обернені, що людність почасти була вирізана при опановану міста у церкві, по части забрана у неволю, по части вимерла на заразливі слабости[1]). 17 мая подібну заяву складали міщане із Брухналя, покликуючись на те, що козаки разом з Хмельницьким і Татарами сидїли у містечку, знищили богато домів, і що богато людей вимерло на заразу[2]). Бережанські міщане оповіли 19 мая про спустошінне та знищінне цїлого міста, самих домів на передмістю спалених було понад 50, людність вирізана, забрана у невелю, почасти вимерла[3]). 28 мая зложили подібну заяву міщане із Золочева, що у містї й на передмістю спалених домів 50, а опорожнених задля ясиру й зарази 166; в Озернї було спалених 60 домів, окрім того богато людности забито, забрано у неволю й вимерло; містечко Маркошіль було до нащаду знищене, так що не було навіть чоловіка, щоб міг зложити відповідну заяву в уряді (се зробили заступники висше наведених сусїдних міст)[4]). Містечко Білий Камінь було спустошене, особливо на передмістях, людність попала у неволю або вимерла на заразу[5]). Олесько було теж спустошене, відпо-

[1]) Жерела V, 2, N. IV.
[2]) Жерела V, N. X.
[3]) Тамже, 2, N. XI.
[4]) Тамже, N. XXIII.
[5]) Тамже, N. XXV; заява 31 мая.

відно до заяви міщан 2 червня[1]). Миколаїв над Дністром було спустошене і спалене, з людности одні були в неволі, иньші позабивані, або погинули від зарази[2]). Міщане Солоноло Городка коло Львова говорили 7 червня про повне знищінне та вилюдненнє містечка, що мало хто остав ся[3]). Місто Броди, як заявляв тамошній бурґрабій, Петро Коцєльский, було вповні спустошене та знищене[4]).

Такі заяви не були примусові, тож і не від усіх міст, увільнених від податку, подибуємо їх. Але не всі містечка Львівської землі були свобідні від тодішнього податку. Було певне число і таких (чисто хліборобських), що платили сей лановий податок посполу із иньшими селами. Про сі буде мова низше.

Подібно як міщане, забезпечались і державці королівщин від плачення кварти. Войцєх Мясковский, львівський підкоморій, заявив 19 мая, що не може платити кварти за села львівського староства: Ляшки, Каменобрід, Цунів та Женів задля спустошіння, полону, покинення й зарази[5]). Теж саме заявив подільський хорунжий Александер Цетнер що до села тогож староства Стоків[6]). Львівський бурґрабій Ян Братковский з тієї-ж причини описує дуже вимовно стан Краківського передмістя у Львові, що лиш маленько осталось людей[7]). Добринський хорунжий, Зиґмунд Убиш, заявив неможливість платити кварту за с. Знесіннє. Войцєх Пржедвойовский за Горожану, Горожанку і Річигів. Себастиян Черміньский з тієїж причини говорив, що села Коросно та Семянівка „знищені і майже з землею порівнані“, люде по части у неволі, по части вимерли[8]). Сандецький каштелян, Франціщок Мнішек зложив 7 червня заяву про повне спустошіннє і вилюдненнє: Щирця, Скнилова, Поршна, Сокільник, Солонок обох, Жиравки, Поляни, Бродів, Красова, Лубини, Добрян,

---

[1]) Тамже, N. XXVIII.
[2]) Тамже, N. XXVII.
[3]) Тамже, N. XXXV.
[4]) Тамже, N. XXIX, 4/VI.
[5]) Тамже, N. XXII.
[6]) Тамже, N. XIII, 20/V.
[7]) Тамже, N. XVI, 21/V.
[8]) Тамже, XX, XXI, 26/V; XXV, 31/V.

Попелян, Дмитря і Гуменця[1]). Мартиян Ґрабіянка складав знов таку заяву що до сїл: Мервичі, Мокротин, Смереків, Блищиводи і Передриміхи[2]). Городецьке староство мало після заяви возьного і шляхти представляти образ великого спустошіння: гумна знищені і спалені, млини, коршми, бровари і безчисленні селянські хати погорілі, люде одні в неволї, иньші забиті, иньші повмирали на заразу, мало їх тільки осталось і то без коней та волів, що не можливі нїякі роботи, і з тої причини поля пусті й незасіяні[3]). Ян Стадніцкий заявляв 26 мая, що не може платити кварти за містечко Янів і села: Поріче, Стральцї, Вороців, Велике Поле й иньші околичні, та Крехів, Кунин, Скварява і Волиця задля знищіння і покинення їх селянами[4]). Так само Ян Собєский, яворівський староста, зложив 4 червня заяву про знищіннє свого староства задля ворожого нападу і військових стацій[5]).

Таких заяв було богато, не лише від державців, піддержавців, але й від приватних володарів. Деякі з них малюють нам дуже яркими красками стан посїлостей у 1649 р., все таки докладного понятя про економічний упадок та убуток людности вони не дають[6]). Докладнїйше про се говорять присяги самих оподаткованих, до яких низше перейдемо.

Около 500 місцевостей Львівської землї без т. зв. Жидачівської землї складало присягу, що не може платити податку або цїлком або частини[7]). Коли зважимо, що у Львівській землї було 618 сїл і 42 міст та місточок, то виходить майже повний образ тодїшнього стану. Щоб сей образ розтягнути і на ті міста, що були вільні від податку 1649 р., мусимо покористуватись ще даними з податку, ухваленого рік пізнїйше.

На шеститижневім соймі 1649 р. (від 22 падол.) ухвалено загальний податок, а для Львівської землї визначено подвійне

---

[1]) Тамже, N XXIV.
[2]) Тамже, N. XV, 20/V.
[3]) Тамже, N. XIX, 22/V.
[4]) Тамже, N. XIX.
[5]) Тамже, N. XXXI.
[6]) Кілька, прим. про Львів і Каменеччину, наведені у „Народніх рухах“; пор. теж Жерела V, 2, NN. I, II, III, V, XVII, XXIV, XXXII, XXXIII, XXXVI, XXXVIII, XLIV, L й ин.
[7]) Тамже, N. XXXIX, 14/IV—3/VII.

подимне, або відповідну тому суму[1]). Реляційний соймик, що відбув ся 10 лютого 1650 приймив се до відомости й ухвалив пять поборів із лану після норми попереднього року з правом присяги на спустошіннє. Міста тепер не виймались з під загального обовязку. Вибираний мав бути сей податок від 18 лютого до 2 марта. При тім, з огляду на ваканцию ґродського і земського суду у Львові, рішено, що присяги на спустошіння мають відбуватись перед спеціяльним делеґатом[2]). Що до того податку не маємо, що правда, докладних присяг, за те доступний нам реєстр зібраного податку[3]). Він не повний, але дає доволї добрий образ податкової здібности тодішньої людности, особливо, коли порівняємо його зі згаданими висше присягами.

V.

Низше подаємо довшу табелю, в якій зібрано всї доступні нам докладнїйші звістки про податки 1649—50 рр. в поодиноких місцевостях. Міста, містечка й села уложені побіч себе в теріторіяльнім порядку, і то на основі нинїшнього адмінїстрацийного подїлу; політичний повіт вказує друга рубрика. Четверта рубрика вказує скількість оброблюваних ланів у селї на підставі обчислень 1650 р. Контролю в тім напрямі ведено переважно на основі попереднїх податкових квітів; у тім роцї сягано кілька разів аж до квітів із XVI ст., тому, що серед розрухів та нещасть 1648 р. богато квітів пропало було. Взагалї одначе подають нам сї дані стан по 1620 р. а перед 1648 р. У пятім стовпци подано скількість заплаченого податку 1649 р., на основі присяг. Шестий подає, який податок належав ся 1650 р., відповідно до скількости ланів і хат, що передше платили податок; на кождий лан випадало по 5 зл, усе понад те падало на загородників, комірників, руських попів, млини і коршми. В останнїй рубруцї вписано, скільки дїйсно заплачено зл. поль. податку 1650 р.; ріжниця поміж сею рубрикою й попередньою дає нам скількість відприсяженого податку 1649 р. Часто не ставало звісток з одного або другого року, часто подані не мають безумовної певности,

---

[1]) Vol. leg. IV, 143.
[2]) Жерела V, 1, N. LV.
[3]) Ind. rel. castr. Leopol. t. 357, p. 463—553.

деколи непевне навіть саме село (з причини однаковости назви богатьох місцевостей), ті недостачі і сумніви зазначено в кождім місци, але вони не відграють великої ролї при великій скількости певних і докладних звісток.

Порівнуючи ті числа, ми можемо дійти до доволї означених висновків. Число ланів дає спроможність дійти до ідеальної чисельности населення (беручи пересічно одно селянське господарство на $^1/_4$ лану); се ще виходить докладнійше, коли возьмемо сюди і 6 рубрику. Скількість заплаченого податку в обох роках, порівнана з собою, дає спромогу подати у приближенню дійсний стан людности 1949—50 рр.; се цілком можливе, бо з порівнання поодиноких звісток виходить, що податок платили майже всї, що остались по нещастю. Навіть можна до певної міри відбудувати висоту, ідеального доходу з поодиноких місцевостей 1649 р., коли вжиємо ключа з р. 1650. Усе те разом чинить можливими загальні висновки, що подадуть нам доволї докладний образ стану людности Львівської землї у згаданих двох роках; особливо сам зміст присяг та заяв подає богато цїкавих подрібних звісток.

Отсе маємо зложену таблицю усїх місцевостей Львівської землї що про них маємо тільки які-такі певні податкові звістки у згаданих роках:

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
1		Лешнїв . . .	7		47	9, 10	
2		Піски	2	?	10	4	
3		Шнирів . . .	?	12	?	?	
4		Клекотів . . .	1	5	8	8	
5		Білявцї . . .	4	14	22	10	
6		Конюшків . .	5	30	30	30	
7		Берлин . . .	6*	33	30	20	* означає, що у тім селї поле міряно не ланами а плугами.
8		Броди м. . . .			1150	9	
9		Броди с. . . .	3	—	15	—	
10		Дитківцї . . .	2*	—	10	—	
11		Смільно . . .	1	—	5	—	
12		Ражнїв . . .	20*	8	208	2	
13		Лабач	1*		11	11	
14		Турє . . .	?	14	?	?	
15		Андриївка .					
16		Пониковичі . .	10*	18	59	20	
17		Висоцько . . .	?	10	?	?	
18		Заболотцї . .	?	6	?	?	
19		Голосковичі . .	4*	18	24	14	
20		Чехи	4	12	46	46	
21		Суходіл . . .	?	2	?	?	
22		Кадовбище . .	6*	2, 10	34	6	
23		Дубє	6	4, 7	36, 20	4, 22	
24		Боратин . . .	3	7, 10	18, 7, 9	3	
25		Пониква . . .	3(?)	8	40	4	
26		Ясенів . . .	3	10...	21, 15	7, 28	
27		Черниця . . .	4	9	24, 15	4	
28		Накваша . . .	2	20	19, 10	9	
29		Паньківцї .		8			
30		Попівцї . .					
31		Підкамінь . .		124, 18	99	35	
32		Дудин	1	10	6, 10	6	
33		Немяч	2	12	12, 20	6	
34		Голубиця . .		—			
35		Літовище . . .		—			
36		Пеняки . . .		—			
37		Шишківцї . .	?	—	?	?	
38		Чепелї . . .		—			
39		Паликорови . .		6			
40		Стиберівка . .	?	7	?	?	
41		Кутище . .	2	21, 27	15, 2	9, 24	
42		Яснище . .					

Бродський — бродський — бродський

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
43		Вербівчик .	?	15	?	?	
44		Орихівчик .					
45		Звижинь . . .		2			лиш з церкви
46		Лукавець . .					диви ч 138
47		Батьків . . .					„ ч. 142.
48		Маркопіль . .		—			
49		Гнїдава . . .		—			
50		Ратищів . . .	1	9, 10	11	—	
51		Чистопади . .	1	6, 7	11	—	
52		Тростянець . .	?	7, 11½	?	?	
53		Ренїв	1	10, 16	13, 15	—	
54		Мильно . . .	4	—	32	—	
55		Вертелка . . .	?	5	?	?	
56		Столпин . . .	?	7	?	?	
57		Переволочна .	8	28	54, 15	5	
58		Кобиле . . .	1	?	10, 20	2, 15	
59		Боложинів . .	1*	?	7, 10	2, 15	
60		Кути	4*	?	24	10	
61		Істковичі (Юськовичі) . . .	3*	?	17	3	
62		Ожидів . . .	2*	?	16	2	
63		Олесько . . .			236, 22, 9	20	
64		Хвалів . . .	1	7?	5	5	
65		Загірцї . .	7	17	48, 20	20	
66		Підгірцї . .					
67		Підлїсє . . .	2*	?	11, 10	—	
68		Розваж . . .	2	14	14	—	
69		Буг (Бужок) .	3	16	24	—	
70		Белзець . . .	5	13	29	—	
71		Білий камінь .		—	125		
72		Комарів (Сасів)	7*	—	45	2	
73		Черемошня . .	5	15	36	—	
74		Ушня	3*	14	18, 20	—	
75		Куткір . . .	11	30, 15	74, 10	8, 12	
76		Скнилів . . .	?	—	?	?	
77		Петричі . . .	7	30	37	37	
78		Скварява . . .	?	12	?	?	
79		Вільшаниця . .	6	2	43	1, 15	
80		Хильчичі . . .	5	—	37, 15	—	
81		Ясенівцї . . .	4	—	25, 10	—	
82		Бонишин . . .	2*	—	14	14	
83		Золочів . . .			?	?	
84		Новосїлки . .	5	2	31, 20	1, 15	

бридський

золочівський

Число	Нинішний повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
85		Митулин . . .	5	2	27, 10	1, 15	
86		Трудовач . . .	?	3	?	?	
87		Ляцьке м. . .	4	0, 15	20	0, 12	?
88		Ляцьке в. . .	6	—	34, 20	—	?
89		Стїнка	5	3	28	—	
90		Гологірки . .	3	3	16, 10	—	
91		Гологори . . .			257, 22, 9	60	
92		Кіндратів . .	1	3	5	5	
93		Залїсє	?	1, 15	?	?	
94		Струтин . . .			24, 20	10	
95		Білоголови . .	4*	3, 8	33, 10	—	
96		Нетерпинцї . .	3	7, 5	21	—	
97		Жуків	?	13	?	?	
98		Ремизівцї . . .		4			
		„ . . }	2	2	36	36	
99		Шпиклосп . . }					
100		Снович . . }	4	8	26, 20	0, 24	
101		Чижів . . . }					
102		Красносельцї .	3*	7	17, 20	—	
103		Махнівцї . . .	1*	?	5, 20	—	
104		Славна . . .	?	4	?	?	
105		Плесияни . . .	3*	6	16, 20	1	
106		Угорцї . . .	?	76, 27½	?	?	
107		Сукманівка . .	?	2	?	?	
108		Коропець . .			32, 15	—	
109		Богутин . . .	5	6	32	1	
110		Урлів	2	3	10	10	
111		Зборів			?	?	
112		Віцинь . . .	?	12	?	?	
113		Бобощани . .	2	7	11	0, 6	
114		Поморяни . .			133, 15	22	
115		Жабинє . . .	?	8	?	?	
116		Розвадів (Розгадів?) . . .	?	25	?	?	пор. ч.
117		Пресівцї . . }					
118		Зарудє . . }	5	?	35, 15	7	
119		Озерянка . . }					
120		Жулицї . . .		3			
121		Єлеховичі . }					
122		Лука і Струтин . . . }		14, 15			
123		Городилів . .		—			
124		Побіч		—			

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
125		Опаки		—			
126		Верхобуж . .		—			
127		Тростянець . .		—			
128		Маноїв . . .		—			
129		Підлипцї . . .		—			
130	й	Івачів		—			
131		Колтів . . .		—			
132		Нуще		4, 15			
133		Кругів . .					
134		Гарбузів . .					
135	к	Перепельники		12, 15			
136		Творимірка(?) і Лукавець					див. ч. 46
137		Олїїв . . .					
138	ь	Білокриниця					
139		Сервири . .		35			
140	с	Яцківцї і Батьків .					див. ч. 47
141		Лопушани .					
142	в	Бзовиця . .		8			
143		Риків		5			
144	і	Плугів . . .		—			
145		Вовчківцї . .		—			
146		Ярославичі . .		—			
147	ч	Монилівна .					
148		Кудинівцї .		4			
149		Млинівцї . .	1(?)		14, 10(?)	3(?)	?
150	о	Грабківцї .					
151		Беремівцї .					
152	л	Кабарівцї. .		85			
153		Метенів . .					
154		Кудобинцї .					
155	о	Товстоголови					
156		Жуківцї . .					
157		Підгайчики .					
158	в	Волосівка .		18, 15			
159		Ярчівцї . .					
160		Озерна . .					
161		Мшана . .					
162		Нестеровець .					разом із 164—166
163		Цебрів . . .					

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
164		Іспівцї . .					
165		Серединець .		45, 15			
166		Воробіївка .					
167		Мшанець . .	2*	9...	15	—	
168		Камінка . .		3, 2			
169		Носівцї . . .	6	?	43, 10	—	
170		Глинна . .		10	46, 15	46, 15	
171		Золочівка .					
172		Каплинцї . .		?	34	—	
173		Будилів . .					
174		Плотича . . .	1	8	11, 10	—	
175		Плихів . . .	1	—	8, 10	1	
176		Урмань . . .	3*	10	20, 10	3	
177		Конюхи . . .	20	70	118	118	
178		Вибудів . .	?	14	?	?	
179		Потік . . .					
180		Ценів	6½	15	39, 15	2	
181		Поточани . .		2			
182		Рекшин . . .		3			
183		Дворцї . . .	2	2	10	—	
184		Стриганцї (?) .	?	4	?	?	
185		Поручин . . .	4	20	20	6	
186		Буще	4	20	28	1	
187		Бишки . . .		14	24	—	
188		Гиновичі . . .		8			
189		Жуків . . .		12			
190		Куропатники		6	41, 12, 9	0, 15	
191		Солонків (?) .	?	—	?	?	
192		Шибалин . . .	?	5	?	?	
193		Дубще		6			
194		„ . . . Козівка . .	8½		46, 15	1	
195		Козова . . .	22		182, 7, 9	—	
196		Нараїв м. .		20	63	8	
197		Нараїв с. .					
198		Вербів	?	15	?	?	
199		Лапшин . . .	5	15	31	1	
200		Рогачин . . .	8*	2	?	?	
201		Лесники . . .	5	2	37, 20	37, 20	
202		Бережани . .			154, 10	6	від попів
203		Сільце	?	4	?	?	
204		Демня	3	—	22, 22, 9	—	?

терноп. | бережанський

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
205		Посухів . . .	7	1½	35	35	
206		Потутори . .	4½	1½	28, 15	28, 15	
207		Жолнів . .					
208	береж.	Куряни . .		—			
209		Підвисоке .					
210		Камінка . . .			280	43, 15	
211		Руда . . .	2½	3	34, 15	1, 24	
212		Дернів . . .	5	10, 15	31	7, 45	
213		Спас . . .	?	3, 15	?	?	
214		Стрептів . .	?	28	?	?	
215		Горпин . . .	11	76	78, 20	36	?
216		Нагірці . .					
217		Соколів . .		26			
218		Вирів . .					
219		Банюнин . .					
		Нагірці . .	3	14(?)			
		Соколів . .					
		Банюнин . .	3	18, 6	16	12	
220		Желехів . .	?	?	?	?	
221		Якимів . . .	4	4	25	4	
222		Неслухів . .	4	28(?)	20	20	
223		Милятин . .	6	18	42, 10	18	
224		Дідилів . .	15	42, 27	106, 20	30	
225		Гренів . . .	3	3	23	3	
226		Лісько . . .	4½	25	45, 13	10	
227		Новосілки . .	12	31	65, 10	52	?
228		Задвірє . . .	?	26, 18	?	?	
229		Замість . .	2	—	12	—	
230		Полтва . .					
231		Навіз з Бортницями . .	2	—	19	—	
232		Навіз . . .	2½	—	15, 5	—	
233		Половичі . .					
234		Женів . . .	?	—	?	?	
235		Глиняни . .			123, 3, 9	11	
236		Дворище . .	3*	?	17, 20	—	
237		Ляшки . . .	9(?)	2	68, 27	—	?
238		Вижняни . .	?	—	?	?	
239		Перегноїв . .	3	—	20, 10	—	
240		Полюхів . .		—			?
241		Кривичі . .	2½	—	15, 25	—	
242		Розворяни . .	9	3, 24	51, 20		

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1549 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
243		Соловія	?	2, 10	?	?	
244		Туркотин	?	—	?	?	
245		Станимир	15	—	83	—	
246		Підгайчики	7	?	44	—	?
247		Погорільці	8	—	42	—	
248		Погорільчики		—			
249		Словита	?	—	?	?	?
250		Гута	1	14(?)	10	10	
251		Лоня	3	2	17, 20	0, 28	
252		Печенїя	3½	2, 10	28	0, 24	
253		Куровичі	6	3, 24	43, 10	2	
254		Лагодів	6	1, 15	36	0, 20	
255		Яхторів	5	2	34	4	
256		Млинівці	2	2	18	1, 10	
257		Ганачів		9, 21			
258		Липівцї	2	2	12	2	
259		Вишнївчик	?	6	?	?	
260		Коросенко	3½	—	20, 15	1	
261		Перемишляни		—	12, 22	2	
262		Боршів	2¾	4	17, 20	1, 27	
263		Залипе					
264		Виписки	?	2	?	?	
265		Чемеринцї	4½	9	24, 15	5	
266		Сьвірж м.	?	7½	?	?	
267		Сьвірж с.					
268		Кимир	3	5, 11	19	2	
269		Ушковичі	?	—	?	?	
270		Чуперносів	1	3½	7	—	
271		Пнятин	2	2	20, 5	0, 24	
272		Ладанцї	1	2	8, 20	0, 18	
273		Волків	?	2	?	?	
274		Бриконь	1	1	9	0, 20	
275		Плетеничі	2	—	12, 20	—	
276		Полюхів					
277		Кореличі	6	4, 60	36	3	
278		Білка	3	9	21	—	
279		Бруховичі	2		14, 22	7	
280		Янчин	4	4	31	4	
281		Болотня	9	8, 6	54, 10	6	
282		Дусанів	8	4, 29	44, 15	5	
283		Бачів	5	3, 15	31	2, 15	
284		Подусильна					
285		Недїлиска	2	7	10	4, 5	

Перемишлянський повіт

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
286	перемишлянський	Глїбовичі . . .	56*	3, 15	311	4	
287		Мерищів . . .		—	12, 18	2, 20	
288		Осталовичі . .	3	4, 18	17	4	
289		Жадовичі .)					
290		Войтїховичі . }	?	22	?	?	
291		Прибинь . .)					
292		Добряниця . .	5*	13, 9	31, 20	9	?
293		Подусів . . .		4			
294		Біла		12			
295		Дунаїв		190			
296	жовківський	Боянець . . .	3	—	13, 10	5	
297		Кулява . .)	15 загород	12	16	5	
298		Вязова . . .)					
299		Турянка . . .	?	80	?	?	
300		Добрусин . . .	7	6	41	4	
301		Любич	2	7	10	5	
302		Желдець . . .	?	10, 15	?	?	
303		Батятичі . . .		14			
304		Кунин	26	36	154, 5	154, 5	
305		Крехів	8	39, 1½	118, 27, 9	118, 27, 9	
306		Глинсько . . .		35	58, 20	25	
307		Жовква . . .	?		?	?	
308		Воля Висоцька		31, 15			
309		Блищиводи . .	3½	4	17, 15	4	
310		Передриміхи в.	3	8	)		
311		Передриміхи м.	1	6	39, 3	18, 3	
312		Сопошин . .)	?	11	?	?	
313		Мачишин . .)					
314		Середнїй Став .	?	1, 10	?	?	
315		Честинї . . .	3½	11	25, 15	5	
316		Колодно . . .	8½	15	53, 5	12	
317		Жовтанцї . .	?	196	?	?	
318		Печихвости . .	5	?	41	41	
319		Мокротин . .	9	14	55, 20	25	після реєстру 1578 р.
320		Смереків . . .	3½	7	?	?	
321		Перемиволки .	2	5	14, 20	4	
322		Дїболки . . .	5	30	32, 20	10	
323		Нагірцї . . .	2½	8	20, 5	4	
324		Колоденьце . .	6	29, 22½	42 10	14	
325		Артасів . . .	?	4	?	?	
326		Мервиця . . .	7	28	42	10	
327		Надичі . . .	2	9	33, 20	3	

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плутів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
328		Дорогошів в.	5	2	30, 10	2	
329		Дорогошів м.	1½	4	9, 15	4	
330		Куликів			185, 8, 9	40	
331		Сулимів	?	20	?	?	
332		Нове Село	5½	13, 21	35, 15	8, 9	
333		Гребенцї	2	14	16, 10	8	
334	жовківський	Однів	½	?	20	12, 15	
335		Підсоснів	3½	0, 24	41, 15	—	
336		Городиславичі	2½	0, 20	28, 15	—	
337		Шоломия	?	2	?	?	
338		Звенигород	?	2	?	?	
339		Коцурів	3	3	4	1	
340		Старе Село	?	4	?	?	
341		Водники	?	10, 15	?	?	
342		Гринів	?	3½	?	?	
343		Підгородище	3	1, 4	20	1	
344		Підярків	6	1, 15	41, 20	—	
345		Романів	4	1, 20	34, 10	1, 10	
346		Ваньківцї	?	1, 10	?	?	
347		Селиска					
348		Будків	17	2	126, 10	1	
349		Підманастир	9	2	66, 10	1, 15	
350		Волове	?	2	?	?	
351		Лопушна	22	1	129, 10	1	
352		Вільхівець	8	0, 20	47, 20	0, 15	
353		Бібрка	17½	5, 21	189	3, 22	
354		Стрілки	3½	—	?	?	
355		Стоки	?	4	?	?	
356		Суходіл	?	1, 18	?	?	
357		Глібовичі	?	6	?	?	
358		Лани	10	3	56, 20	2, 21	
359		Серники	6½	3	40, 15	2, 1, 9	
360		Ходеркївцї	?	—	?	?	
361		Вибранівка	?	—	?	?	
362		Бринцї	17	—	101	4	
363		Соколівка	2	—	48, 10	2	
364		Сїнява	5	—	32, 10	2	
365		Пятничани	3	3, 15	22, 20	—	
366		Ріпехів	5	4	75, 28, 9	1	
367		Баківцї					
368		Трибухівцї					
369		Жабокруки	?	4, 23½	?	?	
370		Чижичі		—			

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість лапів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
371		Бертешів	2	—	10, 10	—	
372		Бертешів	23*	—	136, 20	—	
373		Девятники					
374		Кологури					
		Ятвяги					
375		Борусів	2	—	12	2	
376		Юшківці		—	?	?	
377		Князьсело	6	3	32	1	
378		Стрілиска	?	8	?	?	
379		Лещин	7	6	39	6	
380		Грусятичі	9	$3\frac{1}{2}$	49	2	
381		Малехів	8		46	—	
382		Гранки		1, $22\frac{1}{2}$			
383		Кути	$21\frac{1}{4}$	—	133, 7	6	
384		Березділці					
385		Підгірці		—	?	?	
386		Тужанівці		4	?	?	
387		Станківці		4	?	?	
388		Руда	11	19, 15	61, 15	20	
389		Підлїски	$\frac{1}{2}$	?	9, 25	7, 11	
390		Любша	$10\frac{1}{2}$	11	82, 15	5(?)	
391		Мелна					
392		Яглуж	7	20	38, 10	10	
393		Фирлїїв	3	40	56, 12, 9	8	
394		Дички	4	6	24	4	
395		Беньківці	1	2	8	1, 13	
396		Підкамінь		10	40, 27, 9	6, 24	
397		Долиняни	12	—	64	4	
398		Дегова	8	—	48, 3	3	
399		Псари	8	—	54, 10	1	
400		Поманята	3	—	17	—	
401		Книгинички	4	—	23	2, 15	
402		Книгиничі		42	85	24(?)	
403		Фрага	4	3	26	1, 24	
404		Костїїв	8	—	51, 5	2	
405		Зарудці		10	?	?	
406		Зашків					
407		Козичі	$2\frac{1}{2}$	?	26, 5	0, 12, 9	
408		Рясна руська	9	4	63, 23, 6	6	
409		Рясна лядськ.		8			
410		Грибовичі	9	7, 24	66, 25	3	
411		Збоїска	?	8	?	?	

обрецький

ротатинський

львівський

Число	Нинішний повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
412		Стронятин .	?	10	?	?	
413		Кождів (?) .					
414		Підлїски . . .	4½	3	30, 15	2, 20	
415		Горташів . . .	5	?	30, 20	2, 15	?
416		Ременів . . .	4	26	32, 10	10	
417		Вислобоки . .	?	13	?	?	
418		Руданцї . . .	4½	10	27, 15	8	
419		Кукизів . . .		?	79, 15	—	
420		Цеперів . . .	5½	3	38, 15	2	
421		Запитів . . .	?	4, 20	?	?	
422		Ярчів ст. . .	6	4	34	3	
423		Ярчів н. .			66, 23, 9	4	
424		Гряда	7	4	51, 10	4	
425		Малехів . . .	8(?)		46(?)	—(?)	?
426		Дубляна . . .	5	—	33	—	
427		Жидатичі . .	?	—	?	?	
428		Сороки . . .	?	—	?	?	
429		Каменопіль . .	4½	—	31, 25	—	
430		Пруси	4	—	22	—	
		„ плебанія	2	?	12	12	
431		Пикуловичі . .	15	—	87, 10	9, 5	
432	—	Борщовичі . .	8	—	52, 10	—	
433		Тарнівка . . .	?	7	?	?	
434		Львів . . .					
435		Шлях. двори			8451,17	?	
436		Голоско . .					
437		Бруховичі .					
438		Поричі			1, 10	1, 10	?
439		Підборцї (Підборки) . .	5	4, 6	33, 10	—	?
440		Лисиничі . . .	6	8	41, 27, 9	—	
441		Миклашів . .	17½	–	112, 25	—	
442		Білка	2	2, 6	47, 10	2, 0, 3	
443		Сухоріче . . .	?	6	?	?	
444		Чорнушовичі .		—			
445		Журавники . .	?	1, 10	?	?	
446		Винники . .					
447		Підберезцї .	11	30, 24	60, 10	5	
448		Млинівці . .					
449		Чишки . . .	24	—	148	11	?
450		Чижиків . . .		—	?	?	
451		Германів . . .		–	?	?	
452		Виннички . .		—	?	?	

Л ь в і в с ь к и й

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
453		Дмитровичі	4	—	22	—	
454		Глуховичі	3	—	17	2	
455		Гаї	8½	3	60, 15	—	
456		Зимнавода	?	—	?	?	
457		Зимновідка	?	—	?	?	
458		Сокільники	?[1]	—	?	?	
459		Скнилівок		—			
460		Сихів			349, 1...	?	
461		Зубря		2, 24			
462		Козельники	4	—	24, 20	2	
463		Годовичі	6	—	46	—	
464		Солонки обі	?	—	?	?	
465		Кротошин	12½	—	73, 10	—	
466		Наварія		?	59 14	1	
467		Глинна	2	—	12	—	
468		Нагіряни	5	?	29	—	
469		Лїсневичі	5		34, 20	—	
470		Містки	4	—	23, 10	—	
471		Полянка					
472		Поршна	14½	—	78, 15	7, 15	
473		Жиравка	?	—	?	?	
474	—	Давидів	20	3	118, 12, 9	2	
475		Черепин	10½		55, 5	2	
476		Ганчари	1½	?	7, 15	—	
477		Вовків	?	7	?	?	
478		Загірє					
479		Милятичі	14	—	75, 17, 9	—	
480		Товців	?	15	?	?	
481		Підтемно	5	2	44, 16, 12	—	
482		Раковець		—	31, 1	—	
483		Селиска	?	—	?	?	
484		Кугаїв	5	—	25	5	
485		Пустомити	10½	?	65, 25	65, 25	
486		Малечковичі					
487		Милошевичі	3½	?	23, 25	23, 25	
488		Семянівка	?	—	?	?	
489		Хоросно	4½	—	34, 22, 9	2	
490		Щирець	?		?	?	
491		Никонковичі	9	—	53, 20	—	
492		Яструбків	5½	—	30, 20	—	
493		Сороки	?	—	?	?	
494		Попеляни	5	?	27	—	
495		Гуменець	6	—	40, 10	10	

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скільність ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
496		Дмитрє . . .	17	—	102, 2, 9	7	
497		Добряни . . .	12	—	62	3	
498		Красів	14	—	81, 15	2	
499		Черкаси . . .	?	—	?	?	
500		Броди (Бродки)	4	—	22	8	
501		Поляна . . .	5	—	34	5	
502	львівський	Лубина . . .	$3\frac{1}{2}$	—	24, 25	3	?
503		Вишенка . . .	?	25, 12	?	?	
504		Верещиці . .	?	7	?	?	
505		Дубровиця . }	8	3, 15	24 5	3, 15	
506		Лозина . . }		12 15	27, 15	9, 15	
507		Лелюхівка . .	3	3, 15	26, 5	1, 7	
508		Янів			47, 15	47, 15	
509		Заліссе	?	2	?	?	
510		Порічє . . .	5	1	31, 22, 9	1	
511		Ясниска . . .	$3\frac{1}{2}$	13, 6	20, 22, 9	7	
512		Жорниска . .	?	—	?	?	
513		Зелїв	?	—	?	?	
514		Домажир . . .	2	—	25, 2, 9	1	
515		Рокитно з вій-тівством . .	2...	6	26	5	
516		Борки			4. 20	—	
517		Лїсневичі . .	?	18	?	?	
518		Добростани . }	17	8	}119, 5	8	
519		Волиця . . }		0, 23			
520		Каменобрід . .	$13\frac{1}{2}$	10, 18	87, 5	2	
521		Велике Поле .	?	3	?	?	
522		Страч		4(?)	18, 20	0, 12, 9	
523		Ямельна . . .	3	?	69, 25	5	
524		Вороців . . .	?	—	?	?	
525		Мальчичі . . .	22	13	141, 7, 9	9	
526		Карачинів . .	$4\frac{1}{2}$	2	30, 15	2	
527		Цунїв . . .	?	7	?	?	
528		Речичани . . .	$10\frac{1}{2}$	3, 15	58, 19, 9	2, 15	
529		Дроздовичі . .	3	27, $22\frac{1}{2}$	30, 7, 9	10	
530		Родатичі . . .		47, 15	425, 5	30	
531		Галичанів . .	$6\frac{1}{2}$	21	39, 15	10	
532		Братківці . . .	$4\frac{1}{2}$	?	34, 25	20	
533		Малковичі . .	9	—	53, 15	—	
534		Городок із плє-банією . . .	50		586, 27, 9	295	
535		Черляни з вій-тівством . .	$7\frac{1}{2}$ ..	—(?)	81, 20	4	

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
536	городецький	Добряни	11	10, 15	74, 5	10, 15	
537		Путятичі	3	11	25	7, 10	
538		Вовчухи	?	7, 22½	?	?	
539		Долиняни	2½	?	14, 15	4, 15	
540		Угерці	?	5	?	?	
541		Завидовичі	?	20	?	?	
542		Зашковичі	?	2	?	?	
543		Бартатів	½	—	7, 22, 9	—	
544		Керниця	6½	—	41	4	
545		Оброшин	1½	—	18, 10	4	
546		Басівка	6	—	43, 10	—	
547		Ставчани	?	3	?	?	
548		Любінь в.	11½	—	69, 5	1	
549		Любінь м.	10½	—	83, 22, 9	1	
550		Поріче	6	8	69, 25	5	
551	рудецький	Гошани	5	20	35	19	
552		Хишевичі	5	9	35, 20	6	
553		Коропуж	5	20	44, 10, 9	9(?)	
554		Ґрунт-Поріче	1½	10	18, 15	18, 15	
555		Поріче	1	?	37, 22, 9	7, 5	
556		Бірче	2	3	15, 27, 9	2, 15	
557		Вістовичі	?	?	?	?	
558		Новосілки	?	?	?	?	
559		Рудки	?	?	?	?	
560		Підгайчики	?	?	?	?	
561		Бучали	1¼	3½	6, 7, 9	2, 15(?)	
562		Чуловичі	3	—	28, 27, 9	—	
563		Угерці	?	6	?	?	
564		Хлопи	12	50	73, 10	44, 12	
565		Комарно			109, 5	69	
566		Якимчичі	2	—	10, 20	—	
567		Клецько	8	10	47, 25	7	
568		Конюшки	6	28	30	24	
569		Ковбаєвичі	5½	20	35	21, 7, 9	
570		Яремків	?	?	?	?	
571		Долобів	?	?	?	?	
572		Чайковичі	3½ 1/8 4	6	19, 25, 9 40, 24, 10½	19, 25, 9 5	
573		Погорці	12	26	76, 15	18	
574		Подольці	5	34, 24	40, 15	25	
575		Сусулів	?	18, 17	?	?	
576		Березець	4½	19	27, 15	13	
577		Тулиголови	?	105	?	?	

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
578	рудецький	Ловчичі . . .	5	15	32, 10	10	
579		Андриянів . .	3	?	30	30	
580		Румно . . .	23	10	19	9	
581		Татаринів . .	?	18	?	?	
582		Вербіж . . .	?	17	?	?	
583		Кугаїв . . .		18			
584		Горожана . .		—			
585		Горожанка . .		—			
586		Гонятичі . . .		—			
587		Рацїв		—			
588		Рачигів . . .		—(?)			
589		Горбачі . . .	$6\frac{1}{4}$	?	38, 18	38, 18	
590		Підвисокс . .	$3\frac{1}{2}$	?	23, 27, 9	23, 27, 9	
591		Колодрубн . .	$8\frac{1}{2}$	34	47	23	
592		Конюшки . .		10			
593		Конюшки кор. .	$6\frac{1}{2}$	?	44, 10	4, 5	
594	явор.	Завадів . . .	?	4	?	?	
595		Тростянець . .	?	5	?	?	
596		Вербляни . . .	?	30, 24	?	?	
597		Курники . . .	3	7	25, 15	7	
598		Яжів ст. . . .	$16\frac{3}{4}$	42	93, 27, 9	25	
599		Яжів нов. . .	20	21	113, 25	16, 15	
600		Скло	$16\frac{1}{4}$	5, $7\frac{1}{2}$	157...	3, 20(?)	
601		Чернилява . .	27	7	156, 20	5	
602		Залужє . . .	?	22, 13	?	?	
603		Старнска . . .	?	16	50	10	
604		Яворів	43		276, 22, 9	211, 12	
605		Вільшаниця . .	$4\frac{1}{2}$	22	39, 5	10	
606		Брухналь . .	2		86, 20	30	
607		Чолгинї . . .	$7\frac{1}{2}$	16	43, 15	12	
608		Підлуби . .	1	1	6, 20	0, 12	
609		Бердихів . .	12	12	80, 22, 9	8, 15	
610		Прилбичі . . .	8	18	68	18	
611		Молошковичі .	3	15	30, 22, 9	11	
612		Мужиловичі . .	$13\frac{1}{2}$	26	90, 10	18	
613		Чорнокінцї . .	5	14	31	8	
614		Тучапи . . .	?	68	?	?	
615		Ляшки . . .	$4\frac{1}{2}$	9	35	2	
616	жидач.	Демня	2	?	121, 25(?)	—	?
617		Дроговиж . .	$3\frac{1}{2}$	—	31, 20	—	
618		Усте . . .	?	—	?	?	

Число	Нинішній повіт	Назва місцевости	Скількість ланів (плугів)	1649 р. зібрано зл.	1650 належало ся	1650 зібрано	Замітка
619		Миколаїв . . .			231, 10	—	
620		Стільсько . .	?	—	?	?	
621		Ілів	5	—	29	—	
622		Надятичі . .	?	?	?	?	?
623		Розвадів . .	10	?	59,25(?)	3	? Пор. ч. 116.

Наведені вище міста й села належать до властивої Львівської землі. Дати про жидачівський повіт подаємо окремо. Їх укладаємо на иньшій основі. Скількість оброблюваних ланів перед 1648 р. тяжко тут означити на підставі доступного нам материялу, лише в кількох разах можна було її вивести. До сеї території не маємо податкових реєстрів, тільки присяги селян та міщан 1649 і 1650 р. Звістки, заключені в сих присягах, ґрупуємо по пляну, що здавався нам найбільше відповідний для зрозуміння стану сїл 1649 і 1650 р. Недастача звісток з часу попереднього не дозволить тут дійти до тривкійших висновків, однак порівнанне і сих даних із властивою Львівською землею дасть достаточний погляд на тодішній стан сього повіта. Можнаб було для докладности ужити тут даних із XVI ст., однак катастрофа 1620 р. таким порівнанням відбирає всяку стійність. Отсе табеля місцевостей жидачівського і долинського староства:

Число	Нин. повіт	Назва	Скількість ланів	Було осїлих ланів 1649	Було осїлих ланів 1650	1650 заплачено податку зл.	Відприсяжено 1649	Відприсяжено 1650
1		Боринячі . . .		—	—	—	цїле село	цїле село
2		Лучани		—	—	—	„ „	„ „
3		Дроговичі . . .		—	—	—	„ „	„ „
4		Ляшки		$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{8}$	?	останнє	останнє
5		Голдовичі . . .	4	—	2	10	ц. с.	2 лани
6		Вістрів	6	—	1	5	„ „	5 ланів
7		Городище . . .		—	—		„ „	ц. с.
8		„ мале	?	?	2	10	6 ланів	ост., корш., млин, церкву

Число	Нин. повіт	Назва	Скільність ланів	Було осілих ланів 1649	Було осілих ланів 1650	1650 заплачено податку зл.	Відприсяжено 1649	Відприсяжено 1650
9		Оришковичі .			—	—		ц. с.
10		Дулїби			1	5		ост.
11		Отиневичі ...			—	—	ц. с.	ц. с.
12		Піднїстряни .	?	?	?	7, 15	4 л.	ост.
13		Чартория ...					2 л., корш	
14		Ходорів.....		-	-	—	ц. міст.	ц. м.
15		Сугрів.....		-	—	—	ц. с.	ц. с
16		Волчатичі...		—	—	—	„ „	„ „
17		Виксичі.....		—			„ „	
18		Жирава					3 л., 2 ко мір., церк., корш.	
19		Залїсє					$1\frac{1}{2}$ л.	
20		Бородичичі...					1 л.	
21		Демидів					4 л.	
22		Загіречко .	?	?	1	5	3 л.	ост.
23		Дубровляни						
24		Бортники ...		—	2	10	ц. с.	„
25		Молодиньче .	?	?	?	12, 15	пів с.	„
26		Новосельцї ..	?	$1\frac{1}{2}$	?	3, 15	ост.	„
27		Черемхів ...		—	—	—	ц. с.	ц. с.
28		Вербиця		-	—	-	„ „	„ „
29		Михайлівцї .		—	—	—	„ „	„ „
30		Грегорів		—	—	—	„ „	„ „
31		Колоколин ..	6	3	3	15(?)	3 л., церк.	ост.
32		Голешів	?	?	?	3, 3, 9	4 л. $\frac{3}{8}$ рілї, перевіз, млин, кор. 1 реміс.	„
33		Лапшин	?	?	?	0, 19	$\frac{7}{8}$ р, церк.	„
34		Вишнїв	5	2	2	10	3 л.	3 л.
35		Чернїв	9	5	5	25(?)	4 л	4 л.
36		Посьвірж ...	?	?	?	?	?	?
37		Козара	6	$1\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$	12, 15(?)	$4\frac{1}{2}$ л.	$3\frac{1}{2}$ л.
38		Журавнечко	3	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	7, 15(?)	$1\frac{1}{2}$ л., церк. 3 загор. 7 ком.	$1\frac{1}{2}$ л., церк. 3 загор., 7 ком.
39		Розділ		—	—	—	ц. м.	ц. м.
40		Крупсько ...		—	—	—	ц. с.	ц. с.
41		Березина ...		—	—	—	„ „	„ „
42		Жидачів		7*)	?	114, 5	$3\frac{1}{2}$ л., 100 домів	ост.

*) На тім 100 домів, 6 ремісників.

Число	Нин. повіт	Назва	Скількість ланів	Було осілих ланів 1649	Було осілих ланів 1650	1650 заплачено податку зл.	Відприсяжено 1649	Відприсяжено 1650
43		Іванівці.....	?	?	?	2, 15	?	?
44		Турадн	?	?	1(?)	5	4½ л. ¼ р. 3 заг., 2 ком.	ост.
45		Рогізно					½ л.	
46		Журавків .	?	?	?	16	1 л.	ост.
47		Бережниця						
48		Заболотівці .					¾ р.	
49		Цуцилівці...				5		
50		Пчани	?	?	2	10	14 л.	ост.
51		Любша	?	?	4(?)	20	4½ л., млин	„
52		Облажниця .				5		„
53		Нове Село ..		—			ц. с.	
54		Журавно ...		—	?	15, 13	ц. м.	„
55		Володимирці		—		11, 15	ц. с.	„
56		Дубравка ...		—			„ „	„
57		Тарнавка ...					„ „	„
58		Мельнич		—	1(?)	5	„ „	„
59		Ruskie (Hrus						
60		kie)		—	½(?)	2, 15	„ „	„
61		Буянів		—	1(?)	5	„ „	„
62		Монастирець			2(?)	10	4 л., млин, 3 ком., 3 крав., 1 гор.	„
63		Лютинка....					½ л.	
64		Которина ...	?	?	?	1, 20	⅔ л., млин, корш.	„
65		Ляховичі ...	?	?	4½	?*)	2 л., ком. рем., 2 кор. 1 мл.	„
66		Сулятичі ...	3	?	2	10	1 л. ¼ р.	1 л.
67		Баличі.....		—	1	5	ц. с.	ост.
68		Туря			2(?)	10, 20	3 л., мл.	„
69		Кальне					9½ л., церк.	
70		Тростянець .					2½	
71		Якубів	5	2			3 л., мл.	
72		Гузіїв					9½ л.	
73		Підберезь ...					10 л., ¾ р.	
74		Креховичі...		—	—	—	ц. с.	ц. с.
75		Раків.....					„ „	
76		Надіїв					„ „	
77		Мизиня ...					7 л.	
78		Воля Дегт.						

*) До того за млин і ступу.

Число	Нин. повіт	Назва	Скільк. ланів	Було осілих ланів 1649	Було осілих ланів 1650	1650 заплачено податку зл.	Відприсяжено 1649	Відприсяжено 1650
79		Рахине					$6\frac{1}{2}$ л.	
80		Тяпче					8	
81		Долина					140 дом., усїх соляр.	
82		Сваричів					2 шл. дворн, млин	
83		Рожнятів ...					$1\frac{1}{2}$ л.	
84		Рівня*)					$\frac{7}{8}$ л., млин	
85		Струтин					$7\frac{1}{2}$ л.	
86		Болїїв						
87		Чолгани						
88		Сенечів						
89		Пациків						1 л.
90		Велдїж						
91		Новошин				7, 15	$3\frac{1}{2}$ л.	
92		Лолин						
93		Вишків						
94		Нягрин						
95		Спас					2 л., мл.	
96		Ілемя					1 л.	
97		Лущів					1 л.	
98		Перегінсько .					10 л., мл.	
99		Липовиця ...		—			ц. с.	
100		Суходіл					1 л.	
101	стрийський	Соколів	?	?	?	50	20 дом., тартак	
102		Лани	?	?	?	17, 20	2 л.	ост.
103		Дїдушичі в. .	?	?	?	12	8 л., цер. мл., 11 заг., 8 ком.	?
104		Дїдушичі м. .					1 л.	

*) Нин калуський пов

VI.

Коли приглянемо ся вище уложеним таблицям властивої Львівської землї, то легко доходимо до ось яких загальних висновків:

а) Списом сим не обняті всї місцевости до одної, але їх число не дуже відріжняєть ся від загального числа годїшніх місцевостей. Присяги 1649 р. не обіймають тих сїл, що були ненарушені і платили повний податок; реєстр же 1650 р. містить і сї, одначе сам він не повний[1]). Звістки з обох років доповняють себе обопільно і тому число місцевостей, не згаданих 1649 р. і не зазначених 1650 р., може обіймати виключно лиш заціліші села, а таких, судячи по анальогії, може бути тільки незначне число.

б) Ударяє нас дуже незначне число місцевостей, що їх катастрофа 1648 р. цілком не діткнула. Се належить до тих, що заплатили вповнї податок 1650 р. Тут ще треба розділити дві категорії: таких, що платили повний податок і 1649 р. і 1650, та таких, що могли се вчинити тільки 1650 р. До перших належить: Лабач к. Бродів, Хвалів к. Олеська, Неслухів к. Камінки; Печихвости к. Жовкви, Гута к. Перемишлян, Пустомити, Малечковичі і Милошевичі к. Львова; Долиняни к. Городка; Андріянів, Горбачі і Підвисоке к. Комарна; — отже таких щасливих могло ще бути найбільше ще стільки і то у тих самих околицях, що і згадані. Других було значнїйше число: Клекотів, Конюшків і Чехи к. Бродів; Петричі, Бонишин, Кіндратів, Шпиклоси й Урлів к. Золочева; Глинна, Золочівка, Конюхи, Лесники, Посухів, Потутори і Жолнів к. Бережан; Кунин і Крехів к. Жовкви; Ґрунт-Поріче к. Рудок і Янів к. Городка — і що найбільше ще стільки иньших, хоч се неімовірне.

в) Мало також єсть таких місцевостей, що сума заплаченого податку 1650 р. незначно лиш меньша від тої, яка належала ся. Сюди зачислимо: Дудин к. Бродів, Конюшки к. Рудок, Банунин к. Камінки, Яворів й ин. За те головна часть усїх наведених місцевостей не давала 1650 р. анї навіть половини того податку, що належалась би, якби всї лани були осїлі.

---

[1]) В поазбучнім реєстрі хибує частини букви С і дальше.

г) Цілком противно виходить, коли поглянемо, кілько місцевостей не заплатило нїякого податку. Таких есть розмірно дуже богато. Поминувши міста, увільнені 1649 р. від податку, було в тім році таких сїл около 135 себто майже четвертина усїх. Велика частина їх не платила нїякого податку і 1650 р., не богато було таких, що спромогли ся в тім році на незначну суму, а ще меньше таких, що зложили більшу суму; одно тільки село Бонишин (зол.) і містечко Янів (гор.) заплатили 1650 р. цїлий податок, хоч попереднього року не платили було нїчого[1]). Одначе були і противні випадки. Деякі місцевости платили 1649 р. якусь частину податку, а 1650 р. цілком нїчого. Сюди належать ті околиці, що після 1648 р. були ще раз навіщені воєнною хуртовиною — себто збаражсько-зборівською кампанією 1649 р. Подібні випадки являють ся як раз у східній частинї Львівської землї. Чи були такі села, що 1649 р. платили-б повний податок, а 1650 були цілком спустошені, тяжко сказати на певно; се ймовірне, хоч не часті мусїли бути такі випадки.

ґ) Суми заплачених податків 1649 і 1650 р. правильно бувають згідні з собою, а то мають ся до себе як 7 : 5. Сї відносини дають подекуди спромогу доповнити деякі недостачі дорогою пропорціонального числення. Такі доповнення одначе не можуть бути певні тому, що часом бачимо незгоду з тим правилом. Між тими виїмками есть частина таких, що мають 1650 р. більший розмірно податок, аніж 1649. Противно знов буває звичайно там, де літом 1649 р. було нове спустошінне, як вказано під г). По найбільше бачимо одначе згоду і се дає найлїпший доказ, що сї числа подають дїйсний тревалий стан, а не хвилевий.

Відомости про Жидачівський повіт, уложені на иньшій основі, меньше вимовні аніж звістки про властиву Львівську землю. Все таки можна вивести також кілька подібних загальних висновків:

а) Передусїм таблиця не обіймає усїх місцевостей Жидачівського повіта. На близько 150 містечок і сїл маємо тут лише 83, значить ся меньшу половину. До того ще звістки з обох років обіймають майже саме жидачівське староство, про долинське говорять нам (з малою виїмкою) самі тільки присяги 1649 р. Се дїйсна недостача звісток, бо тяжко подумати, щоб

[1]) Зважити тут треба, що се село обіймало усього тільки 2 плуги, а Янів 1649 р. був вільний від податку.

у 1650 р. долинське староство заплатило повний податок і нїчого не відприсягло. Про деякі села можна-б се сказати, але про богато таки нї.

б) Можна думати, що зазначені тут місцевости були всї, які зазнали шкоди. Звідси знов виходить, що більша половина Жидачівського повіта не дізнала нїякого більшого нещастя від Татарів 1648 р. (дворів не числимо).

в) Таких сїл, що в обох роках не могли нїчого заплатити було лише 17, значить тільки пята частина з тих, що потерпіли, а близько десята усїх місцевостей повіта. Тих знов, що були вільні від податку тільки 1649 р. було що найменьше 12; можливе й більше число, бо відприсяги 1650 р. не мають усюди анальоґічних звісток у 1649 р.

г) Переважна частина місцевостей виступає однаково в обох роках, що також єсть сьвідоцтвом, що стан був тревалий. Хиба денеде 1650 р. користнїйший супроти попереднього.

VII.

Усї вище вказані загальні висновки безпосередно дають тільки образ податкової здібности Львівської землї. Коли хочемо з уложених вище таблиць дійти до зрозуміння, яке було зменьшенне людности з причини війни 1648 р., то мусим ужити докладнїйшої аналїзи зібраних податкових звісток. Справа була-б доволї легка, як би ми мали певні відомости, кілько було осїлих ланів 1650 р. Тимчасом ми того не маємо. Подане число ланів у властивій Львівській землї не показує нам стану 1650 р., але перед 1648, а після 1620 р. Одже рубрика ланів не може служити нам достаточною підставою до обчисленя числа людности. До певної міри докладнїйше інформують нас числа, що подають скількість заплачених податків. Одначе й сї подані сумарично і не показують нам ріжницї між обезлюдненнем та обідненнем. Не все повна неможливість платити податок означає те саме, що й повне вилюдненне якоїсь місцевости. Все таки границї сих обох понять мусїли бути дуже близькі. З тієї причини мусимо вжити обох способів разом, щоб при обопільнім порівнуванню та комбінациї дійти до приближних висновків. Добру прислугу чинять нам самі тексти присяг, що подають нераз цїкаві подробицї.

Возьмім наперед кілька примірів:

Назва	Число ланів	запл. 1649	належ. 1650	запл. 1650	зацілїло 1649
Мильно (брід.) .	4*	—	32	—	ані один селянин
Маркопіль „ .	?	—	?	—	„ „ чоловік
Вільшаниця (зол.)	6	2	43	1, 15	2 хати
Новосїлки „	5	2	31, 20	1, 15	5 хат
Стїнка „	5	3	28	—	2 хати
Лани (бібр.) .	10	3	56, 20	2, 21	8 лїпянок
Серники „ . .	6½	3	40, 15	2, 1, 9	3 хати
Якимів (кам.) .	4	4	25	4	4 дв. 3 підд.
Гряда (льв.)	7	4	51, 10	4	4 хати
Зимна вода „		—			ані один сел.
Скнилівок „		—			„ „ „
Годовичі . „	6	—	46	—	1 хата, 1 пуста
Каменобрід (гор.)	13½	10,18	87, 5	2	1 лан, 3 ком.
Басївка „	6	—	43, 10	—	1 хата, 2 пусті
Чернилява (яв.)	27	7	156, 20	5	?
Чолгинї „	7½	16	43, 15	12	?
Хишевичі (руд.)	5	9	35, 20	6	?

Коли матимемо на оцї ще таблицю Жидачівського повіту, то сих кілька примірів достаточно, щоб зрозуміти, що: 1) між рубрикою 3 і 5 єсть відносини відповідно до податкової норми 1649 і 1650 р.; 2) з заплачених податків в обох роках можна часто дійти, скілько ланів спроможних було платити їх; 3) останнїй висновок приблизно годить ся з подрібними звістками про те, що зацілїло 1649 р.

Колиб ми держались способу, ужитого д. Яблоновским при обчислюванню людности Волинї й Поділя[1]), і приймили на один селянський лан пересічно 18 голов, вчисляючи сюда й иньших людей, як комірників, загородників, попів, коршмарів, млинарів і т. ин., то мали-б легко бажаний вислід. Однак часто не стає нїякої даної про скількість ланів, часом не можна докладнїйше означити зацілілих, тож і певний вислід не можливий. Все таки

[1]) Źródła dziejowe XIX.

сей спосіб дає нам приблизно ідеальний стан людности, який був перед 1648 р. Для наших років краще можна вжити грошевої підстави. Коли з 1 лану брано 1649 р. 7 зл., а 1650 р. 5 зл., то на 1 голову випадало першого року пересічно 14 гр. а другого 10 гр. Маючи на оці й загальне обіднінне, можемо обнизити сі числа до половини і тим способом допустити maximum при обчисленню. Що дотичить Жидачівського повіта, то тут обчислення можливі тільки при тих селах, де подана скількість осїлих ланів в обох роках. Се вже численнє просте, приймаючи на один лан по 18 голов.

Що до обчислення міської людности, то й воно мусить бути пересічне. Тільки тут на одну голову треба приймити не 10 гр., а 15 гр. (на 1650 р.). Тим способом зможемо приблизно подати і скількість міського населення. При тих містах, що мають подане число ланів, можна ужити попереднього способу.

При помочи сього методу перейдемо вкоротцї увесь простір Львівської землї, ідучи порядком означеним у таблицях, і подамо головні висновки. Вони не будуть мати абсолютної певности, а тільки релятивну — але се як раз єсть цїлею нашої розвідки.

VIII.

Нинїшній брідський повіт належав взагалї до розмірно зацїлїлих околиць. Причина тому ся, що козацько-татарська армія після битви під Пилавцями увійшла на територію Львівської землї від сторони Збаража й Тернополя. В р. 1649 найбільш спустошена була околиця коло Маркополя, як Голубиця, Літовище, Пеняки, Шишківцї, Чепелї, Гнїдава, Мильно. Саме містечко, як уже вище згадувано, було цїлком знищене, що майже нїхто з людей у нїм не остав ся. У такому самому станї було й село Мильно. Не инакший мусїв бути стан сеї околицї і в найблизшім роцї, хоч певних звісток про се не маємо. Полуднева Брідщина перейшла імовірно ще одно сильне нещастє весною і літом 1649 р. при облозї Збаража і Зборівської кампанії. Про се переконує нас хоч би й ся обставина, що деякі місцевости, як Ратищів, Чистопади і Ренїв в р. 1649 платили доволї значний податок, по поло-

вині приналежної суми, або й більше, а 1650 р. не спромогли ся ані на найменьший — видно, що зазнали нового нещастя. Те саме можна із всякою правдоподібністю сказати ще про Тростянець, Вертелку й ин. Містечко Підкамінь було розмірно мало знищене, 164[illegible] р., числено тілько 30 спалених хат і податок дізнав тільки незначного зменьшення. Гірше було у найблизшім році. З причин висше наведених, містечко заплатило мало що більше понад $^1/_3$ приналежного збору. З північної частини повіта найсумнійше представлялось саме місто Броди й найблизша околиця, передмістє, Дитківці і Смільно. Якийсь відділ Татарів чи козаків старав ся здобути його, але надаремно. При першім податку місто було вільне на основі соймової конституції, але тамощній бурграбій, Петро Коцєльский, разом із міщанами зложив заяву про повне спустошінне його. Правдивість сеї заяви показуєть ся й у найблизшім році, — тоді замість 1150 зл. заплачено тільки 9, а сусідні села цілком нічого. Про те деякі місцевости у Брідщині платили повний податок 1650 р., або дуже зближались до повноти. Про сі вже була мова. Колиб ми на основі податкових чисел хотіли дійти до приближного убутку людности, то для 40 місцевостей разом можнаб подати приблизше ідеальне число на 5500 душ, що в р. 1649 убуло до 2100, а 1650 до 1700 (беручи в обох разах крайнє maximum), або инакше — людність Брідщини зменьшилась о $^2/_3$ первістного стану.

Переходячи до золочівського повіту, мусимо його подібно поділити, як і брідський. Про полудньово-східню його частину маємо дані тільки для 1649 р. В тім році було нове сильне спустошінне околиць Озірни, Зборова, Олієва й ин. Стан тих околиць був вже й у 1649 р. дуже невідрадний. Богато не платило ніякого податку, як Городилів, Побіч, Опаки, Верхобуж, Тростянець, Маноїв, Підлипці, Івачів, Колтів, Плугів, Вовчківці, Ярославичі; а взагалі 45 місцевостей (без Зборова) заплатили мало що понад 200 зл., що знов відповідає ледви 1000 людям. У найблизшім році стан сей мусів бути ще сумнійший. Додамо при тім, що згаданий простір входив переважно у склад величезних маєтностей родини Собєских. Що дотичить західньої та полудньово-західньої частини сього повіта — то загалом беручи відносини були користнійші. Першого податку не платили цілком: Комарів (Сасів), Скнилів, Хильчичі, Ясенівці, Бони-

шин, Ляцьке велике і мабуть ще деякі. З поміж тих у найблизшім році один Бонишин двигнув ся вповні (як попереду зазначено), хоч 1649 р. був у нім всього тільки один чоловік[1]), а Комарів дуже незначно[2]). Що більше, число опоаткованих підскакує другим разом понад 16, значить — майже в троє збільшаєть ся. Сюди окрім згаданих належить: Підлісє, Розваж, Буг, Белзець, Білий Камінь, Черемошня, Ушня, Стінка, Гологірка, Білогови, Нетерпинці, Красносельці, Махнівці. Поміж тими, що 1649 р. платили частину податку, були деякі у майже повнім знищінню, прим. у Вільшаниці осталось усього тільки 2 хати, у Новосілках тільки 5 хат, у Ляцькім малім 2 хат і т. пн. Мало лише таких було сіл, що показались у 1650 р. користнійше від попереднього року, але між ними були й такі, що не відприсягали цілком нічого. Про них вже згадано попереду (Хвалів мабуть не потерпів і 1649 р.). Загалом беручи рік 1650 показуєть ся вдвоє некористнійше від попереднього, задля зазначених у горі причин. Про головні міста сього повіта Золочів, Зборів, Озірну не маємо докладнійших звісток, як тільки те, що в маю 1649 числено у Золочеві 50 спалених а 166 пустих домів, у Зборові 109, а в Озірні 60 спалених і пустих[3]). Числячи на кождий дім по 5 голов, доходимо до поважного убутку сих міщан, понад 1900 чол. З иньших містечок Білий Камінь був в обох роках цілком знищений[4]), а Олеськo[5]), Гологори та Поморяни дуже сильно. Перше платило меньше ніж 11-у частину приналежного податку, друге меньш аніж 4-ту, третє 5-ту часть. Ідеальне число людности в сих чотирьох містечках й у всіх иньших селах сеї частини повіту можна означити приблизно на 1500, а зменьшене 1649 р. на 2000, а найблизшого року на 1500. У східній половині повіту мусіло бути ще гірше, длятого можемо приймити середню за нормальну і визначити загальний упадок на minimum 70%.

---

[1]) Ж. V, 2 ч. N. XXXIX, 329.

[2]) В серпни т. р. міщане відперли татарський відділ (Balinski-Lipinski, Starożytna Polska, II, 741).

[3]) Озірна платила 1649 р. разом з околичними селами податку 45 зл. 15 гр. — Кілько падало на саму Озірну, годі на певно сказати.

[4]) Пор. 2 ч. N. XXV.

[5]) Тамже, N. XXVIII.

У невеликій території, що нині належить до тернопільського повіту, бачимо теж значну ріжницю між обома роками. Коли 1649 р. стан людности у 6 селах міг доходити до 150 чол., то 1650 р. се число упало майже вповні. Приймивши ідеальне число хочби тільки 400 чол., маємо убуток о $^4/_5$ всеї людности.

Та частина Львівської землї, що належить до нин. бережанського повіта, в головнім представляєть ся подібно. Правда, тут можемо занотувати аж 6 сіл, що 1650 р. заплатили весь податок, хоч попереднього року виявлялись некористно. Се треба пояснити поворотом людности і відбудованнєм господарств. Таких сіл могло бути й більше, все таки значна частина виявилась 1650 р. у далеко некористнійшому станї, анїж попередно. З виїмкою кількох місцевостей, всї инші, окрім Бережан і Козови, були в першім роцї оподатковані, і то нераз доволї значно, а в другім по части дуже обнизили, по части цїлком не платили податку. До сих останнїх належали: Каплинцї, Будилів, Дворцї, Козова з Недбалівкою і Демня. В самих Бережанах першого року числено спалених домів понад 50[1]), а другого зібрано тільки податок від попів (6 зл.). Инші містечка, як Куропатники і Нараїв платили в обох роках, в другім значно меньше, Куропатники майже нїчого. Все таки ріжниця що до населення в обох роках виходить на користь другого. Анальоґічно до иньших обчислень ідеальне число можна-б покласти на 3000, стан у першім роцї на 1300, а в другім на 1800 себто убуток на 40%.

Инакше показуєть ся зі станом нин. полуднево-західньої Каменеччини. Тут передусім не бачимо анї одної місцевости, щоб у 1649 р. цїлком не платила нїякого податку (сама тільки Камінка була вільна). Також стан 1650 р. держить ся з малими виїмками тих самих границь[2]). Одно село, Неслухів, не мало нїякої шкоди в обох роках. Про сї околицї маємо деякі інтересні подробиці, переважно наведені у „Народнїх рухах“[3]). Тут додамо тільки зміст присяги міщан із Струмилової Камінки (2 серпня 1649): Місто задля ворога, огню і війська

---

[1]) Ж. V, 2 ч. N. XI.

[2]) Се трохи модіфікує наші замітки про Каменеччину, висловлені у „Народнїх рухах“, ст. 129.

[3]) Ст. 129 і дальше.

так знищене, що ледви остала четвертина людей, і то на передмістях, у місті мало що людей, ринок вигорів, Замкова улиця пуста, Забужна також, по иньших улицях не мало пустих домів, люде одні забрані у неволю, одні постинані, иньші померли, бровари спустошені і т. ин. В Якимові осталось тільки 4 дворища з 3 піддапими[1]). Селяне-ж із Желехова присягали, що не стало 107 людей, 2 хати спалені, а 12 опущених, поля ледви $^1/_4$ засіяна, — що й половини податків не можна було зібрати[2]). На основі числа ланів і приналежного податку ідеальну скількість людности, можемо обчислити до 2200, дійсний стан 1649 р. на 1500, а 1650 р. на 1400, а пересічна з того подасть приближений убуток на 34%.

Перемишлянський повіт, що в цілости входив у склад Львівської землі, можна поділити, з огляду на спустошінне в обох роках, на дві части: північну, меньшу (аж до Словити), цілком знищену, та південну, більшу, що представляла образ не такий сумний, як північна. В першій части тільки Задвірє досить дивним способом могло 1649 р. заплатити доволі значну суму грошей, про найблизший рік не маємо звістки, імовірно удержалась у такому самому стані. Деякі, як Ляшки, Розворяни, Соловія, мабуть Дворище та Підгайчики виявились краще у першім році аніж у другім. Правдоподібно зазнали вони поновного нещастя літом 1649 р. Одно важнійше містечко сих сторін, Глиняни, було вільне першого року, у другім замість 123 зл. $3^1/_2$ гр. шосу міщане могли зложити не більш 11 зл. Велике село Станимир було цілком спустошене. У полудневій части першого року нездібних платити щонебудь було 4 села, Коросенко, Ушковичі, Мерищів, Плетеничі і Полюхів; оттанні два задержали той самий стан і другого року, мабуть також і Ушковичі; перше і третє незначно піднеслось, за те Чуперносів, Білка і може ще деякі значно упали. Стан 1650 р. супроти 1649 можна назвати так само некористним, бо тільки Яхторів[3]), Янчин та Дусанів підіймають ся незначно. Проте можемо тут зазначити одну місцевість, що в обох роках не дізнала значнійшої шкоди, а се мале

---

[1]) Ж. V., 2 ч. N. XLIV.
[2]) Ж. V., 2 ч. N. XXXIX, 1.
[2]) Тамже, 15.
[3]) 1649 р. зібрано тільки з церкви, а у Млинівцях тільки з млина.

село Гута (одноланове). Правдоподібно ненарушений був і Унїв, бо його не подибуємо цїлком поміж знищеними селами 1649 р. За те величезне село Глїбовичі, що обіймало аж 56 плугів, було дуже сильно знищене, в першім роцї заплатило тільки $3^1/_2$ зл., а другого замісць 311 зл. тільки 4 зл. Самі Перемишляни взагалї тодї представлялись дуже бідно, коли податок 1650 р. був означений тільки на 19 зл. 22 гр., з чого містечко заплатило 2 зл. Натомісць Дунаїв виявив ся 1649 р. значно користнїйше (190 зл.); не гірше мусїло бути і в найблизшім роцї, хоч на певно сказати не можемо, — се містечко було чомусь вилучене в тім роцї з реєстру. При обчисленню в приближенню людности цїлого повіта ідеальний стан вийшов би на 6000, дїйсний у першому і другому роцї на 2500; середній убуток 58·5%.

Переходячи до характеристики нин. жовківського повіта мусимо запримітити деяку подібність сих околиць до сусїднього каменецького. Із 35 сїл тільки одно, Боянець, бачимо цїлком знищене 1649 р., але й воно підносить другого року податок до третини приналежного. Противно знов, бачимо иньші, як Печихвости і мабуть ще Однів, що в першім роцї заплатили увесь податок, Печихвости і в другім, подібно як велике село Кунин та Крехів. Сюди можна із всякою правдоподібністю почислити і Жовтанцї, що 1649 р. були спроможні заплатити найбільшу з усїх суму, себто 196 зл. Деякі підносять 1650 р. свою податкову здібність, деякі знов обнижають її, так що пересїчно можна бачити одностайність, а взявши на око і згадані вище села, навіть поліпшенне 1650 р. Що до міст — то про Жовкву не вміємо нїчого певного сказати, Куликів стояв меньш анїж $^1/_4$ частею. Обчисленне випадає так: ідеальний стан 4000, дїйсний в обох роках 3000; убуток 25%.

Досить цїкаво, що сусїднїй перемишлянському — бобрецький повіт має найбільше знищену часть не на півночи, а більш на полудни. В першім роцї не платили тут нїякого податку: Вибранівка, Ходерківцї, Бринцї, Соколівка, Сїнава, Чижичі, Бертешів, Девятники, Кологури, Ятвяги, Борусів, Юшківцї, Малехів, Березздівцї, Кути, Гранка і Підгірцї. У найблизшім роцї піднеслись вони або тільки незначно, або полишились на тому самому становищи. Стан иньших сїл 1649 р. ілюструє ось що: у Воловім осталось тільки 4 хати; у Стоках 6 господарств;

у Ланах 8 хат (на 10 ланів); у Серниках 3 хати (на $6^1/_2$ л.); у Пятничанах 4 хати, що першого року зложили 3 зл., другого таки нїчого; у Тужанівцях і Станківцях осталось тільки по 1 хатї і млини і т. пн. Найблизшого року мусїло бути так само, подекуди навіть й гірше. Села, як Підсоснів, Городиславичі, Підярків, Пятничани показали ся 1650 р. більш некористно, аніж у попереднїм роцї. Иньші переважно виявляють одностайність, та лиш деякі невелике поліпшеннє, прим. с. Руда. Можна ще догадуватись, що с. Підлїски було 1649 р. ненарушене, бо його не подибуємо серед тих, що складали присягу, а 1650 р. недобір незначний. Саме місто Бібрка було оподатковане і 1649 р., без огляду на свободу міст, а 1650 р. спроможне було заплатити лише 60-ту частину. Недалеке велике село Лопушна було ще у прикрійшому станї, бо з обох роках на 22 лани заплатило тільки по 1 зл. Взагалї убуток людности мусїв бути сильний. Після нашого обчислення стан перед 1648 р. доходив до 6000, 1649 і 1650 р. тільки до 1500; пересїчно одже зменьшеннє було о 75%.

З поміж тих місцевостий Львівської землї, що нинї належать до рогатинського повіта, найсумнїйше представляють ся ті, що лучать ся найблизше із найбільше знищеними селами бобрецького повіта, як Долиняни, Дегова, Псари, Поманята, Книгинички; вони в першім роцї, Поманята і в другім, не заплатили нїякого податку. Натомісць иньші 1650 р. показують з'убожіннє як Любша і Мелна, Яглуж, Книгиничі, а передусїм Фирлїїв. Останнє містечко у першому роцї могло зложити аж 40 зл., коли у другім на 56 зл. тільки 8 зл. Але се можна поясняти і льокальними причинами, прим. огнем. Иньше містечко сих околиць — Підкамінь в обох роках держалось однаково: упало до $^1/_6$. Обчисленнє випадає так: 1500 перед катастрофою, 600 — 1649 р., 500 — 1650 р.; одже людність зменьшилась пересїчно о 65%.

Тепер переходимо до найцїкавійшого повіта — львівського. Вже з гори можна догадатись, що сей повіт був найбільше виставлений на нещастя, бо Хмельницький разом із цїлою козацько-татарською армією стояв довший час підо Львовом. Велике його військо живилось, тодїшнїм звичаєм, головно грабованнєм, а Татари до того чинили безпрестанні напади в околиці і збирали ясир. Всї иньші повіти, окрім Золочівщини та Бобреччини, зазнали більш нещастя від одноразового переходу

Татар, а сей гостив у себе ворогів протягом кількох тижнів. Кинувши оком на таблицю, бачимо, що північна частина Львівського повіта, по лівім боці потока Ярчівка, розмірно заціліла. Окрім Костієва, і правдоподібно Козич, мабуть усі инші були тут спроможні платити частину податку або в однім або в другім році, хоч ся частина незвичайно мала. Деякі, як прим. Ременів, Грибовичі, показують у 1650 р. ще більший упадок, аніж у попереднім. Містечка сих околиць, Кукизів та Ярчів, були першого року вільні від податку, у другім Ярчів спроміг ся 4 зл. зам 66 зл. 23½ гр., а Кукизів цілком нічого не дав. Таких сіл, що заплатили-б повний податок 1650 р. в тих околицях цілком не маємо. Коли перейдемо на правий бік Ярчівки, замічаємо передусім. що тут дуже маленько таких місцевостий, що 1649 р. щонебудь заплатили: на 75 есть їх тільки 16. Що до другого податку, то що найменьше третина, коли не половина, також не заплатила нічого. За те маємо тут иньшу цікаву прояву, а се, що три села: Пустомити, Малечковичі і Милошевичі, не вчисляючи малого присілка Поричі підо Львовом, заплатили в обох роках повний податок. Се неначе щасливі оази серед спалених і безлюдних околиць. Яким способом сі села уратувались від нещастя — годі напевно сказати. Сумно відбивають від них ось які місцевости: у Білцї зібрано тільки податок від млина, у Грядї осталось тільки 4 хати, у Зимній Водї не стало ані одного підданого, у Скнилівку не можна було навіть нікого знайти до присяги, Сихів був знищений до нащаду, в Годовичах осталось тільки дві хатї, і то одна порожна, і т. ин. У селї Пруси не було зразу ані одного чоловіка, з часом державець сеї королівщини, Краковский, знайшов двох своїх людей, що старцювали у Львові[1]), і ті зложили присягу, що село цілком знищене, „бо неприятель стояв у нашому селї цілі 4 тижні“[2]). Иньші, як-так заціліли місцевости, лежать порозкидані по цілому просторі повіту, розмірно найбільше на полудни, коло Щирця. Із міст на першому місци згадати треба столицю землї і цілої Галицької Руси — Львів. Роля його 1648 р. була значна, цілі три тижні у жовтни був обложений і дуже знищений. Близші

---

[1]) Жерела V, 2, N. V.
[2]) Тамже, N. XXXIX, 311.

відомости про стан міста подали ми на иньших місцях[1]), тому то їх повторяти не станемо. Безперечно, що облога Львова, хоч і без результату, вплинула сильно за зменьшенне людности міста. Належить се головно до передмість. Підчас облоги часть передміщан укрилась у місті, часть у церкві св. Юра, часть знов на Високім Замку; тимчасом і церков і замок були добуті, одже богато людей мусїло погинути або дістатись у неволю. Ось як описує бурґрабій Ян Братковский передмістя: „Підчас нападу ворогів оба передмістя знищені огнем і мечем, людей одних як звірят погнано у неволю, иньших, малих дітей, немилосерно забито і їх кровю полита не тільки земля, але й церкви, так що мало лише осталось жителїв“ [2]). Ті Львовяне, що боронились за мурами, вийшли ліпше, хоч богато людей забрала слабість і голод; особливо дітей умирало незвичайно богато[3]). Містечко Навария було вільне від першого податку, другим разом заплатило тільки 1 зл. замість 59 зл. 14 гр Про Щирець не маємо докладних звісток, окрім заяви міщан 5 н. ст. мая 1649 р. Вони оповіли, що саме містечко з передмістями: Лани, Вістрів і Піски, спустошене цілком, Татари вирізали богато людей, здобувши передміську муровану церкву, богато забрали у неволю, а иньші вимерли на заразу[4]). З поміж зеликих сіл Пикуловичі першого року не дали нїчого, другого тільки 9 зл. 5 гр. (на 15 ланів); Давидів і Черепин зразу разом лише дали 3 зл., опісля по 2 (на $30^1/_2$ л.); Дмитрє зразу цілком знищене, піднеслось за рік до 7 зл. (на 17 л.); Красів, в першім році вповнї знищений, підніс ся у другім до 2 зл. і т. ин. Після нашого обчислення виходило-б число людности сього повіта, без Львова, Голоська і Брухович, перед 1648 р. на 10.000, 1649 і 1650 р. коло 2000; инакше — убуток виносив 80%. Саме місто Львів можна-б обчислити у приближенню на основі списку контрибуції, заплаченої Хмельницькому[5]), однак сей вислід мусить мати дуже мало певности.

---

[1]) Народнї рухи, ст. 128—9; Облога Львова 1648 р. („Дѣло„ 1898).

[2]) Жерела V, 2, XVI.

[3]) Тамже, т. IV, N. XXX.

[4]) Тамже, V, 2, IV. Додати треба, що 1621 р. містечко се було також цілком знищене. Нужденний стан його тревав ще 1662 р, як се описує тодішня люстрация (Baliński-Lipiński, II).

[5]) Жерела, т. IV, N.

Приймивши по 10 душ на одно імя того спису, дістанемо число коло 3000 чол. 1649 р., коли тимчасом після реєстру 1650 р. ідеальне число виходилоб для Львова і двох поблизьких сіл на 20.000 чол.; одже страта виносила-б 85%, однак се ледви можливе.

Сусідній повіт до заходу — городецький представляється значно користнійше від Львівського. Скількість цілком спустошених сіл в першому році займає майже тільки четвертину усіх, а в другому році на тім становищу остаєть ся тільки 4 села, Борки, Малковичі, Бартатів і Басівка та ще може одно-двоє. Полуднево-східна частина повіта потерпіла найбільше, дарма, що недалеко у львівськім повіті знаходять ся села цілком зацілілі. Значної теж шкоди зазнали села близькі до Львова, як Жорниска, Зелів, Домажир, Борки й ин. Таких місцевостей, що заплатили повний податок в обох роках маємо тільки 1, а се Долиняни, у другому році прилучив ся ще Янів[1]). Взагалі одначе стан повіта був однаковий в обох роках. Городок, відповідно до заяви міщан 7 н. ст. червня 1649 був так знищений, що мало хто остав ся, одначе податок 1650 р. показує, що осталась таки більша половина. Замок був знищений козаками[2]). Судовий возьний зі шляхтою так описував стан городецького староства у заяві 22 н. ст. мая 1649: „всї добра спустошені ворогами, гумна порожні, знищені Татарами, козаками і домашнїми ворохобниками, деякі спалені, коршми, горальні, млини, хати несчислені попалені, богато селян забраних у неволю, богато забитих, дуже богато погинуло на заразу, маленько тільки осталось, і то без коней і волів, тож не можуть відбувати панщини, поля незасіяні, пусті“ [3]). При обчисленню дістанемо ось які числа: около 6000 для часу перед 1648 р., до 2000 для 1649, та для 1650; убуток одже виносив би 67%.

Переходячи до нин. рудецького повіта, замітимо передусїм, що деякі наведені у таблиці місцевости не можна з цілою певністю зачислити до Львівської землї, деколи вони зачислялись мабуть до Перемиської. Таке мусїло бути з самими Рудками й околичними селами. Цілком знищених сіл в обох роках маємо

---

[1]) В люстрації 1661 р. сказано, що се містечко не може ще відбудуватись по спустошінню козацькім і переході військ; тимчасом можна говорити тільки про се друге нещастє (Пор. Baliński-Lipiński, II, 712).

[2]) Народні рухи, 87. Пізнійше містечко, упало ще більше 1661 р. зам. 160 домів було тільки 32 (Baliński-Lipiński II).

[3]) Жерела, V, 2, XVIII.

два: Чуловичі та Якимчичі, та чотири вповні знищені 1649 р., як: Горожана, Горожанка, Гонятичі, Риців; про останні не маємо звісток із 1650 р. За те єсть тут села, що в обох роках були ненарушені: Ґрунт-Поріче, Андриянів, Підвисоке і Горбачі, у другім році ще Чайковичі шлях. Села: Рудки, Вістовичі, Новосілки, Підгайчики, Яремків та Долобів, зазнали невелікої тільки шкоди, бо були в них спустошені тільки поодинокі лани: в Рудках 1 л., у Вістовичах $2^1/_4$ л., у Новосілках $2^1/_2$ л. і 4 загор., у Підгайчиках 3 л., в Яремкові $1^1/_4$ л. 5 загор., в Долобові 1 л.[1]). В тих околицях найважнійше містечко Комарно. Воно мало доволі сильний замок, так що видержав козацько-татарський приступ 1648 р.[2]). Від першого податку було свобідне, другого заплатило більш аніж половину. Стан цілого сього повіта можна з'ілюструвати описом розмірно мало знищених сіл: Погорців, Подольців, Голодівки, Конюшок, Тулиголов і Сусулова. Дідичі їх заявляли 28 н. ст. мая 1649 р., що в тих добрах фільварки і гумна всі попалені, стада 113 штук забрано; в Погорцях спалено 44 хати, забрано 284 хлопських коней, 47 селян забрано у неволю, 25 стято; в Подольцях спалено 4 хати, хлопських коней забрано 87, селян взято у неволю 37, забито 13; в Тулиголовах спалено 7 хат, хлопських коней забрано 150, підданих 11 взято у неволю, а 16 забито; в Голодівці спалено тільки двір, коней селянам забрано 100; в Конюшках спалено 2 хати, коней селянських забрано 113, селян не стало 83; в Сусулові спалено 6 хат, забрано 134 коней селянських, людей пропало 47; забрано богато селянського добутку, як одіж, гумна, пасіки і т. п., не говорячи про панське майно; — усе те мали вчинити Татари, козаки і бунтівники-селяне[3]). При загальнім обчисленню дістанемо для 35 місцевостей сього повіта такі числа: 4000 для 1648 р., 2500 для 1649 р., і теж саме для 1650 р.; — убуло одже людности 38%.

Яворівський повіт представляєть ся значно користнійше, хоч сі околиці лежали на головнім шляху походу Хмельницького. Цілком знищених сіл не було тут цілком, а сама столиця повіта, Яворів, мала тільки незначні шкоди; першого року

[1]) V, 2, XXIX, 389.
[2]) Народні рухи, 76.
[3]) V, 2, XXIV.

було се місто свобідне від податку, другого заплатило на 276 зл. $22^1/_2$ гр. аж 211 зл. 12 гр. — без мала одже все. За те сусіднє містечко Брухналь, де Хмельницький мав стояти аж 4 тижні(?) з цілою своєю силою, було більше знищене, але людність убула тільки задля зарази[1]). Від першого податку було се містечко вільне, другого не заплатило навіть половини. Зрештою взагалі стан околиці цілого в обох роках майже однаковий. Обчисленнє дає такі числа: 4700 (1648), 2600 (1649 і 1650); людність одже зменьшилась пересічно о 45%.

Та частина властивої Львівської землі, що сьогодня належить до жидачівського повіта, представляєть ся так, як полуднева сторона львівського, себто була сильно знищена. Всї майже місцевости не платили нїчого анї в однім анї другім роцї. Містечко Миколаїв було вільне 1649 р., а пізнїйше здобуло собі загальну податкову волю[2]). Убуток тяжко обчислити задля непевности деяких сїл, все таки можна без пересади, опираючись на анальогії з иньшими повітами, подати на 75%.

Та підстава, якої ми до тепер уживали для з'ображення стану властивої Львівської землі, стає недостаточною, коли хочемо представити відносини у т. зв. Жидачівської землї. Звістки, які маємо про сї околиці, однородні в обох згадуваних роках і мало доповнюють себе. Передусїм зазначимо, що в уложенім списї нема цїлком сїл, що були ненарушені, лише ті, що складали присягу на знищиннє в однім або другім роцї. Таблиця обіймає ледви 103 місцевости, себто навіть не $^2/_3$ усїх, для того то обчисленнє убутку дуже непевне. З погляду на уложену таблицю виходить передусїм сильна рїжниця поміж місцевостями, що лежать по лївім боцї Днїстра і тими, що по правім. Терітория лївобічна, в нинїшнім бобрецькім, рогатинськім та жидачівськім повітї, була дуже сильно знищена. Із 29 місцевостей бобрецького повіта було 12 таких, що в обох роках не могли зложити нїчого, що присягали про повне спустошиннє. Поліпшеннє у 1650 р. було незначне тільки в кількох селах, що рік перед тим були цїлком знищені. Таких же, що в обох роках зложили частину податку, не було більше як пять. Бачимо одже, що ся сторона лучить ся тїсно що до знищіння із найблизшими сусїднїми околицями властивої Львівської

---

[1]) V, 2, X.
[2]) Ind. rel. castr. Leopol. t. 339, p. 1172.

землї. Села нинїшнього рогатинського повіта виходять користнїйше, вповнї знищений тільки Григорів. У жидачівськім нин. повітї місцевости по лївім боцї Днїстра були цїлком спустошені, між ними і містечко Розділ. По правім боцї найбільше потерпіла околиця Журавна; у першім роцї вона представляєть ся вповнї знищена, у другім бачимо деяке двигненнє. Сам Жидачів, що відограв значну ролю у бунтах 1648 р.[1]) був знищений до половини. Про давнїйше долинське староство, майже те саме, що нин. долинський повіт, ще меньше можемо сказати що певного. Про сю сторону маємо звістки майже тільки з першого року. Хиба про Крехович і можемо сказати, що були в обох роках цїлком знищені. При обчисленнях мусимо обмежитись тільки на безоглядним числї убутку, для визначення ідеального стану не стає нам материялу, за те сам убуток на основі того, що відприсяжено, може бути майже докладно означений. Він виносив би 1649 р. до 5000 голов. Обчисливши знов ідеальний і дїйсний стан людности в кількох докладнїйше означених селах, можемо дорогою пропорціонального получення означити убуток у всїх 103 місцевостях на 40%. Сам Жидачів стратив около 600 людей, Долина около 800. Усе те одначе не показує нам ще загальної переміни числа населення всеї Жидачівської землї, хоч правдоподібно упадок не був меньший як 25%.

* * *

Реасумуючи все вище наведене доходимо до ось яких результатів.

а) Найбільше знищені околицї цїлої Львівської землї були: околиця коло Бродів і середня частина брідського повіта, східня половина золочівського, північна частина перемишлянського, полуднева бобрецького, майже цїлий львівський, з виїмкою північного кута, західня частина городецького, полуднево-східня рудецького, північна і східня жидачівського, західня рогатинського. Сї найбільше знищені місцевости творять широкий пояс, що тягнеть ся від границї Волинї та Поділя просто на захід до Львова, звідти згинаєть ся на полудне і простираєть ся широким поясом

[1]) Народні рухи, 62.

на полудне аж до Дністра, де знов заломлюєть ся на схід і входить у територию Галицької землї. Східня часть сього великого пояса витворилась у 1648 і 1649 р., західня тільки у першім.

б) Коли зберемо наші обчислення людности в поодиноких повітах, то дійдемо до загального висновку, що утрата людности властивої Львівської землї доходила до 60%, а усеї, разом з Жидачівщиною, до 58%. Стан перед катастрофою подаємо найнизший 100.000, а по ній як найвисший 40.000; з того виходить загальне зменьшенне людности на 60.000 чол.

IX.

Той сумний результат був наслїдком війни 1648—1649 р. Одначе не треба думати, що самий козацько-татарський похід спровадив сю руїну. Передусїм треба віддїлити козаків від Татарів. Заяви і присяги лучать звичайно сї дві назви разом, подаючи їх як причину нещастя, коли одначе приглянемо ся близше поодиноким звісткам, то побачимо, що цїлком инакше поводили ся козаки, инакше Татари. Перші звертались головно проти панських дворів (але й то не нищили їх цїлком, а тільки уживали для власної потреби) [1]) та проти Жидів, почасти Поляків; за те Татари найбільше були ласі на людей, а забираючи їх нищили і палили села до нащаду. Що козаки поводились супроти селян не ворожо виходить із загального образу народніх рухів в осени 1648 р., де маємо богато прикладів обопільного порозуміння і згоди [2]). Що більше, ті села і міста, що гостювали у себе довший або коротший час самого Хмельницького з його головною армією, як Яворів, Брухналь, Янів, Кунин, Крехів й ин. Ярко відбивають від иньших своїм користним станом і вони спроможні платити або весь податок, або значні частини. Подібно, задля пошанованя, остав ся цїлий й Унїв. Ще одно промовляє за тим, що між козаками і руською людністю Львівської землї, і взагалї Галицької Руси, не було ворожих обставин,

[1]) Се виходить із представленя осїнних рухів 1648 р., де селяне аж по відходї козаків кидались на панські двори і грабували їх.

[2]) Про се див. „Народнї рухи“.

а се, що селяне і міщане заохочені козаками вже по відході Хмельницького почали революційну діяльність на його користь і з явними симпатіями для нього. Безперечно, що й сам воєнний похід ніс богато нещасть із собою, але иньші обставини були тут важнійші. Татари брали самі заплату за поміч Хмельницькому і він мусїв на неї годитись, подібно як і польський король по зборівській умові.

Але не самі Татари були причиною такого страшного вилюднення. Заяви і присяги селян подають ще й иньші не меньш важні нещастя. Сюди належить передусїм морова зараза, яка появилась з весною 1649 р. Вона забрала дуже богато людей із цїлої Галицької Руси, окрім підгірських околиць. Майже в кождій присязї згадуєть ся та причина. Дальшим нещастєм, не малої ваги, часто зазначуваним у заявах і присягах, були переходи польських військ, що спроваджували руїну, не меньшу від неприятеля. Досить переглянути судові книги з тих часів, а переконаємо ся про безлїч скарг на військо за утиски, розбої і всякого рода надужитя, що нераз доходили до страшних розмірів[1]). Перед Татарами можна було хоч утїкати, а від стаціонованих здичілих вояків нїяк було охоронитись. Вкінцї не малу ролю відгравали тут утечі селян. Про се згадують заяви і зрештою само собою зрозуміле. Богато селян прилучалось до козаків та опісля переходило в козацькі території. Се дїялось і 1648 і 1649 р. Тимто треба собі поясняти нераз гірший стан залюднення у другім роцї, аніж у першім. Але бували випадки, що втїкачі селяне вертали назад й осїдали на опустїлім лані та ставали знов вести давнє житє, більше або меньше виявляючи своє невдоволеннє з соціяльного свого становища[2]). Таке запустїннє мусїло бути, силою фізичних законів, доконче вирівнане. Легко зрозуміти, що зараз почав ся сильний міґрацийний рух селянської і міщанської людности із заходу на територию Львівської землї. Нові елєменти були понайбільш Поляками, що займали села і міста по Русинах. Вони безнастанно рущились, але слїди їх перетревали аж до нинї.

Рік 1648 був першою нагодою і пробою для галицьких Русинів скинути з себе ярмо полїтично-суспільне та релїґійно-

---

[1]) Близші дані у „Народніх рухах“.
[2]) Про се диви „Народні рухи“ та Жерела V, 2, XLIII.

національне, наложене ще 1340 р., але він випав серед таких неприхильних обставин, що ся проба — двигнутись революційною дорогою — вже не повторилась. Отсе бачили ми доволі докладний образ руїни серед населення краю і він буде найкращою мірою того економічного, політичного і національно культурного упадку, який дуже сумно проявив ся у Галичині після великої української революції[1]). Для Наддністрянської України вона принесла розбурханнє умів і незмірно скорий розвиток житєвих сил та культурних змагань — хоч на якийсь час; для Підкарпатської України був се початок фатального упадку і зловіщої мертвоти на більш, ніж дві сотки літ.

С. Томашівський.

---

[1]) V. u. s.

ЧАСТИНА І.

I.

Максиміліян Тржціньский позиває селян із Жухова за пограбоване його двора в Пискоровичах і забите Жида орандаря. 22 н. ст. лютого 1649.

Ioannes Casimirus etc. Tibi illustri et magnifico Lucae de Bnin Opalinski, supremo regni marschalco, lezaiscensi etc. capitaneo[1]) ac bonorum eo pertinentium tenutario, de his aliisque bonis tuis generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis seu iudicio nostro tribunalis regni Lublinensis recte in duabus septimanis a positione praesentis citationis, aut tunc, dum et quando causa praesens ex regestro competenti ad iudicandum legitime inciderit et prouenerit, ex instantia instigatoris iudicii eiusdem tribun. regni Lublinensis eiusque delatorum, gnosi Maximiliani Trzcinski, bonorum villae Piskorzowice legitimi possessoris, et nobilis Andreae Kulikowski, eiusdem gnosi Trzcinski famuli ac bonorum eorundem Piskorzowice factoris, personaliter et peremptorie compareas, qui te citat ideo, quatenus tu laboriosos: Pulcak Michałko aduocatum, Petrum Trusc, Sienko Wrobel, Iantosz Vchwiąt, Hryc et Petrum Sabathowie, Paulum Dubas, Cerelowięta duos fratres, Iwanum Gutti, Gryc Siegda, Czubotura, Lazarum Pohrebczyc, Iwanum Kozacko et alterum patrem eius, Andream Krewak et duos fratres eius, Iwanum et Andream Onuszkowięta, Steczowięta fratres, Stec Haiduk, Onuszko Wiesczek, Kmiecikowie duos,

[1]) В актї: capitaneo etc. lezaiscensi.

Skiba Daniło, Zral Iagło, Andream Dinisow, Fedorium Zdziebło Doktor — de bonis villae Rzuchow ad capitaneatum lezaiscensem spectantibus, ad praesens tenutae tuae, coram iudicio nostro tribunalis regni Lublinensis ad extendendas et ad iudicandas super eisdem inculpatis subditis poenas legibus et constitutionibus regni contra infrascriptarum violentiarum patratores sancitas, per eos vero succubitas, ideo — quia suprascripti inculpati non veriti poenas legum regni contra domorum nobilium inuasores eorundemque depraedatores eisdem legibus regni sancitas rigoremque iuris in infrascriptorum patratores interpositum minime metuentes, contra leges regni ac securitatem publicam, quam licet omni tempore, uel maxime tamen hoc interregni, quo orbata patre patria in luctu iacet, leges regni sertam tectamque habere volunt, tempore calamitoso praesentis nefasti interregni collectis viribus aggrestibus, assumptis armis, excitatis vocibus, adumbratis personis Cosacorum modo guerico et hostili in curiam actoris in bonis villae Piskorzowice existentem, satis mirabile artis opera et affabre artificatam, refutatis legibus et statuto regni de praedonibus domorum nobilium inuasoribusque earundem expilatoribusque ac flammis abolitoribusque sancitis, quinimo eisdem legibus recalcitrantes et ex iugo dominatus actoris, domini sui, se iam esse excussos rentes inuaserunt circaque eandem inuasionem curiam actoris inprimis supellectili domestica, foribus, fenestris, fornacibus, senniis, mensis, seliis, sedilidus ac omni artificio ferri structura curiali affabre applicati spoliarunt et euacuerunt ac insuper ipsam curiam, queat nostri operis expositionem triginta millium florenorum iure merito aestimari ualuit, tum et duas domos ad conseruando varii seminis grana circa fluuium San sittas, alias dwa spiklirze, funditus in cineres redegerunt, nec his contenti ad horreum et domum trituratoriam sese contulerunt exindeque frumentorum varii grani et seminis centum tumnas mensurae tarnogrodensis receperunt, insuper pecora, pecudes abegerunt, anseres, gallos, gallinaceos ausui (*sic!*) suo minus licito applicarunt, postmodum malitiae imponere praeratae male

nocendi vesana non ualentes ad scaphas fluuio San adiacentes prosilierunt, quas itidem in numero quatuor praeuentas omni ornatu denudarunt, omne genus ferri circa scaphas obseruari soliti extraxerunt, arbores pro tribus scaphis conficiendis adoptatas et dedelatas domos suas vexerunt, diuendiderunt et concremarunt, ad extremum infidelem Abraam, braxatorii arendatorii (*sic!*) crudeliter trucidarunt circaque eum quingentos flor. pol. actoris proprios receperunt, tum et alias res in eadem curia, choreo, scaphis, equirea existentes, quae regestro seorsiuo specificabuntur, ui et violenter subrepserunt, inter se partiti sunt ac domos proprias in curibus deuexerunt, — ad uidendum itaque et audiendum suprascriptos inculpatos, ad sumendas de ipsis poenas legum regni ratione infrascriptarum violentiarum perpetratarum coram iudicio nostro tribunalis regni Lublinensis statui, in quantum uero non statueris, poenas pro dimerito eorum, quas in se traxerunt, ex delicto suprascripto legibus sic dictantibus coassumi citaris, sis iudicialiter responsurus. Datum Lublini feria secunda post dominicam Inuocauit quadrasimalem proxima anno Domini millesimo, sexcentesimo quadragesimo nono.

Той самий позиває за теж кс. Валентина Цешковича, плебана в Лежайську, за селян: Wasilium Steczowiąt, Hryc Muzyk, Sketicz, Marcum Sai, Iwanum Gedziszyn, Andream Moskal, Stec Zazieray, Roman Zazieray de eadem villa Rzuchow.

(Ind. rel. castr. Premisl. a. 1649–50, t. 376, p. 1473–7).

II.

Шимон Корчиньский позиває селян-бунтівників з Озерян, Олеші, Грушки, Бортників і товмацьких міщан за те, що в осени 1648 р. пограбували його майно в Живачові і над ним знущали ся. 29 н. ст. марта 1649.

[E]. Ioannes Casimirus etc. Tibi magcae Mariannae Potocka, magci olim Adae Kazanowski, metatoris castrorum regni,

czerkasiensis, tłumaczensis etc. capitanei, consorti relictae, mandamus etc. ad instantiam delatoris gnosi Simonis Korczynski, qui te citat ad statuendum per te subditos possessionis tuae: laboriosos: pop Wasil de villa Iezierzany, qui protunc effrenatae licentiosae plebis tumultuantis praefectus vulgo pułkownikiem extiterat, Mikiticz wataman, Hryn Mikityczow, Klim, Wonton Poroh, Hrehor Matiaszow, Iakow Truszyszyn, Michayło Czeremchowski, Stephanko, Mikuła, Ilko Mikulin, Andrus Borys, Andrusiow Iakow, Olexa Andrusiow syn, Kuzan Olexiow syn, Iwan Babiak, Iwan Bednarz, Fil, Andrus Goy, Dywicz Konrat, Stec Kusznirz, Iwach, Michayło Kisieliczka, Iakow Turczyn, Fedor Łysy, Tymos Putulach, Iwanko, Panko Karpow, Maxim Worobec, Fedeczko Kurys, Iwan Swa, Hrehor Dudul, Iaremy Pucka — de villa Iezierzany; Maxim Czewaga, qui protunc praefectus vulgo pułkownikiem extiterat, pop Sieman, Iakow wataman, Skucko, Olexa Czewaga, Iwan Siniczka, Mathfiey Hołowanczak, Wasil Czewaga, Macko syn Siniczyn, Iwan Machtycz, Serhy Machtycz, Anton Kohutyk, Hawryło Kohutykow zięc, Char, Kohutykow zięc Trochym, Hrehor Lewkow syn, Iwan Grada, Wasil Snihurka, Iaremko Nekremsza, Maxim Kaptaniec, Macko Kaptaniec, Stephan Popowicz, Seman Tatarywiec, Wasil Czayka, Fedor Iakowcow, Pilip Iakowcow, Siemian Tryus, Sawka Abramow syn, Wasil Cyga, Mas, Lewko Mucha, Hryn Pech, Iakow Maszkowic, Wasil Maszkowic, Fedur Czuchart, Iwan Siwrus, Harasim Byczko, Panko Trywuszczak, Iurko Bryndziey, Hawryn stary, Stephan Iaremkow, Iwan Senewiczow, Stephan Iurykow, Hawrysz Kusznirz, Wandulin zięc, Dinis Senewiczow — de villa Olesz; Paweł Szewczyk wataman, pop Iaremy Hołowaczow, Demko, Proc, Wasil Bohak, Iwan Bohak, Andrus zięc Sienczykow, Fedor Niemcow, Iwan Niemcow, Fedko Olchowiecki, Hryc Zbihły, Mielnik Maxim, Wasil Mielnik, Fedor Koron — de villa Gruszka; Kopystka wataman, pop, Fedor Kopystczyn syn, Iewko Kopystyszyn syn, Wasil Borykowicz, Bilik Iwan hayduk, Michayło Hredelik, Iwan Zaięczyk — de

villa Bortniki pro sumendis per ipsos poenis legum, — quia ipsi feria III ante f. s. Martini pont. (*10/XI 1648*) cum multis seditiosis hominibus tumultuantes, instructi vario armorum genere, in legiones et cohortes distincti, sub expansis vexillis, cum tympanis aliisque insigniis militaribus per oppida et villas more guerrico grassantes easqua spoliantes, sanguinem innocentem nobilium et catholicorum nullo respectu sexus feminei, etiam infantium in cunabulis existentium, habito tyrannice fundentes in villam Zywaczow possessionis actoris incurrerunt, suppellectilem vniuersam depraedarunt, equos, equiream, peccora, pecudes omniaque, quaecunque ibi reperierunt, inter se partiti sunt, dehinc horreum et curiam flammis in cinerem redegerunt; his peractis ad villam Iezierzany diuerterunt ibidemque actorem de fortalitio Pniowie versus fortalitium Buczaczense euntem peruenerunt eumque captiuarunt, vexerunt, variis verberibus tormentisque excruciarunt, vinctum ad oppidum Otenia, vbi Wysoczan, dux tumultuantis plebis, cuius numerus quindecim millia excedebat, illeque ibidem residebat siue excubabat, duxerunt, et nisi in itinere prouidentia diuina e manibus illorum euasisset, actum de vita ipsius fuisset, quo facto etc. Datum Lublini feria II post dominicam Ramispalmarum quadr. a. D. 1649.

Той сам Корчиньский позиває за теж товмацьких міщан: proconsuli, consulibus etc. oppidi nostrae s. r. m. Tłumacensis ad statuendum per vos conciues vestros, famatos: Iaremko, qui protunc effrenatam licentiosam plebem ad tumultuandum concitauerat ipseque illius turbae praefectus vulgo pułkownikiem extiterat, Paulum, Miron et Panko Popowicz, Iosko wuyt, Paulum Hliwicz, Fedor Kozak, Wasil Sławuta, Meleszko, Andrus, Stephan et Daniło Woronskich, Meleszko Rad, Saraphin Chromy, Wasil Sarafinow, Daniło Bednarz, Iwan Duduł, Piotr Martian, Iwan Haluszka, Onysko Szwiec, Ilko Nita, Iac Hayduk, Stephan Cyrulik, Sidor Kondrat, Paweł dziak, Hałuszczyn syn, Wasil Motylik, Andrus Motylik, Iwan Demaszczyszyn, Daniło Demaszczyszyn, Hryn Demaszczyszyn,

Stephan Diakow, Zacharka, Sawka, Hawryło Iaremkow, Martian, Kuń Czarnołysy, Andrus Stelmach, Paweł Hliwiszczyn, Iwas Minorow zięc. [Дата як вище].

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1648 9, p. 1489 94 obl. 17/V).

III.

Міщ. Антон Скульский позиває селян з Балич за те, що його напали й побили. 29 н. ст. квітня 1649.

[E] Hieronimus a Theczyn Oszolinski, zydaczouiensis capitaneus. Tibi gnoso Gasparo Wilzynski etc. ad instantiam instigatoris officii nostri eiusque delatoris honesti Antoni Skulski, gnosi Nicolai Truskolaski aeconomi martinouensis, qui te citat pro eo, quatenus tu laboriosos: Kowala z synami, popa Awrysia, Watamana Mielnika — principales... [і ще 26 імен] tatamque communitatem villae tuae Balice subditos, qui saeviente sub interregno Kosacorum cum Scytis incursione dubia spe rusticalis domini[i] moti ausi sunt actori ex oppido Martynow manibus Scytarum cum nobili Alberto Kozuchowski ad fortalitium villae Lissowce aufugienti et pecuniam 500 fl. pol. pro censibus et prouentibus annualibus a subditis oppidi Martinow villarumque eo pertintium exactam per v. Balice domino suo auferenti viam publicam obsidere, eumque captum baculis, fustibus et lapidibus concutere, vestibus orbare, pecuniam inter se disripere, eundem in varia corporis membra consautiatum, illudendo gentem palonam et exproprando catholicam fidem, et transiaculandum palo affigere et alligare alligatumque ex occasione ad superuentionem famulorum gnosi Ioannis Stawinski itidem diuina prouidentia aufugientium post multas pollicitationes et iuramenta vix semiuiuum religare et emittere, ratione quorum etc. statuas etc. Datum in castro Zydaczouiensi feria V post dom. Iubilate 1649.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649—50, t. 40, p. 370—1, obl. 29/V. Такий самий позов Кожуховского p. 373—4).

IV.

Позов Андрія Яловіцкого на селян Тартакова, Тартаковіця, Рогалина, Спасова, Первятич, Колпитова за нахід на добра Ляшки. 17 н. ст. мая 1649.

[E] Ioannes Casimirus etc. Vobis gnosis Andreae Czerminski etc. ad instantiam gnosi Andreae Iałowicki, tribuni luceoriensis, etc. ad statuendum per vos laboriosos: Nestor Nielidka... [і ще 27 імен] de v. Tartakuw; Iusko Oszurko... [і ще 12 імен] de v. Tartakowiec; Makar Turacem... [і ще 16 імен] de v. Rogalin; Andrey, Martyn, Hryc de v. Spasuw; Iwaniec Obranienia... [і ще 19 імен] de v. Pierwiatycze; Hrycko Budko pop... [і ще 29 імен] de v. Kołpytow, qui sub tempus interregni super inequitationem ad bona possessionis actoris Laszki horreum, in quo siliginis duo millia cassularum collecta erant, contriturauerunt et vsui suo applicarunt, parkany około zamku opalili, et quidquid ferri, aeris, stanni, cupri in eadem arce reperierunt, secum asportarunt, quo suo ausu etc. Datt. Lublini feria II post f. Ascensionis in coelum Christi A. D. 1649.

(Ind. rel. castr. Belz. a. 1648, t. 236, p. 1121—3).

V.

Скарга на стоянівських міщан і радванецьких селян за нахід на двір Юрія Сєравского в Гоголові. 25 н. ст. червня 1649.

[E] Feria VI in crastino f. natiuitatis s. Ioannis Baptae 1649 gnosus Stanislaus Chowęcki ex parte gnosi Georgii Sierawski, possessoris v. Hoholow, generis *(sic!)* sui, protestatus est contra magcum Sigismundum Dynof, capneum sokaliensem, ratione non administrationis iustitiae de laboriosis: Iacko Hayduczek, Wasko Radkow pasynek, tum et aliis subditis de v. Radwance, de Wola Radwaniecka, de oppido Sto-

ianow, ratione per ipsos superuentionis in villam Hohołow curiamque ibidem sitam ibidemque receptionis rerum.

Така сама скарга на Єроніма Радзєйовского за селян з Яструбич.

(Ind. rel. castr. Belz. a. 1649, t. 236. p. 808—9).

VI.

Міщ. Войцєх Полюляк і Якуб Шугай подають міщан із Солоного Городка за силуванє їх при складаню окупу Козакам. 7 н. ст. липня 1649.

[E] Feria IV post f. Visit. Mariae Virg 1649 honesti Albertus Polulak et Iacobus Szuhay, incolae oppidi Słony Grodek iurisdictionis castrensis, protestati sunt contra spectabiles ac famatos: proconsulem, consules, viceaduocatum, scabinos totamque communitatem praefati oppidi Słony Grodek ideo, — quia ipsi sub tempus interregni et rebellionis hostilis seditiosorum Kosacorum in autumno proxime praeterito, dum quidem licentiosae turmae rusticanae praefectus dictus Kapusta oppidum praefatum expugnaturus armatam adduxisset multitudinem et hostilia moliretur, communicato inter se consilio et emissis quibusdem e medio sui nationis ruthenicae oppidanis et ritus graeci poponibus, qui cum ipso tractarent et incolumitatem toti oppido paciscerentur, vbi ex pacto conuenit, vt vitam et fortunas suas certa pecuniae summa redimerent, vniuersi et vnusquisque pro facultatibus suis ducta proportione in medium conferrent, non attentis tenuioris fortunae protestantium rationibus, nec facta proportione, sed eo solo inritamento ducti, quod non ciuilis sed castrensis iurisdictionis essent, variis minis et diffidationibus, nisi paruissent et pecunias ac equos infrasriptos sibi extradidissent, quod vinctos et catenis onustos hostibus exponere illorumque rabiei obiicere vellent, apud inuitos et reductantes, apud hon. quidem Albertum Polulak paratae pecuniae ducentos

quinquaginta flor. pol., equum coloris wilczaty, val. trecentorum flor. pol., apud hon. vero Iacobum Szuhay paratae pecuniae quadringentos flor. pol., equum coloris albi, val. triginta flor. pol., apud hon. Laurentinum Szuhay equos duos color. gniady, val. ducentorum flor. pol., apud hon. quoque olim Paulum Szuhay sub tempus eiusdem rebellionis vita functum equum color. wilczaty, val. flor. ducentorum, modo violento receperunt et in eliberationem totius oppidi, vitae, fortunarum suarum (vix quidquam ab aliis oppidanis et conciuibus suis in symbolum addito) hostibus extradiderunt exntesque a protestantibus per amicos toties requisiti eisdem reddere et restituere nolunt.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649, t. 399, p. 581—2*).

VII.

Добротворські Жиди жалують ся на міщан за напад на них. 17 н. ст. липня 1649.

[E]. Sabbatho post f. s. Margarethae 1649 perfidi Pesła, infidelis Marek consors legitima, olim vero perfidorum Judka et Esterka coniugum, ciuium Dobrotworiensium crudeliter interemptorum, filia, et Israel, eorundem olim perfidorum filius, contra famatos: Andream Viceaduocatum, Nicolaum Scribam, Dacko Kurpiel, Ilko Chalimonko, principales, nec non Chwed Mielnik strzyzaniecki, Skurka, Lesko Oleynik, Charko Słuzow, Ichnat Krzywcow, Iąn Cap cum filiis Joanne et Simone, Petrum Wołow atque alios primarios protesti sunt ideo, — quia ipsi, occasione insultantium hostium, dum olim parentes protestantium ex oppido Dobrotwor ad ciuitatem Bełz cum omni sua substantia discederent, in loco dicto Klesztowice inter oppidum Dobrotwor et villam Sielce f. III prta (*13/VII 1649*) obsederunt, occiderunt resque certas et pecunias receperunt.

(*Ind. rel. castr. Bełz. c. 1649, t. 236, p. 871—3*).

VIII.

Зофія Личковска подає селян із Молодиньча за те, що забили її мужа, матір і дитину смертельно побили. 27 н. ст. липня 1649.[1])

[E] Feria III post f. s. Iacobi 1649 szlachetna pani Zophia Zakrze[wska], niegdy szlachetnego pana Macieia Łyczkowskiego consors relicta vidua, zanosiła protestatią naprzeciwko robotnym: Iwanowi, Halkowi, Markowi, Hryckowi, Sawce — Staskowiąt, principales, et Lauryszą, Sydorąwiąt, parobek Prokopiszyn, Kuziow parobek et alios comprincipales et complices, subditos de villa Mołodynce, gnosi Alexandri Cetner, vexilliferi Podoliae, haereditarios, totamque communitatem eiusdem villae, — iz oni pod czas interregnum, gdy iuz post grassantem pestilentiam rebellium Kozakow y po incursiey tatarskiey pomieniony pan Łyczkowski do residentiey swoiey, ktorą miał od imci pana Cetnera w zasługach, do wsi Mołodyniec przyiachał y z taz protestuiącą się małząnką swoią, ci to poddani, vwiedzieni chciwoscią dobra ludzkiego w roku 1648 dnia 29 nouembra, w nocy z niedziele na poniedzialek, vczyniwszy miedzy sobą spolną a nie dobrą radę, zaiuszeni bendąc pod czas kozacyzny inszych ludzi zaboistwem, na pomienioną residentią w Mołodyncach, iedno się zmierschło, wielką gromadą tumultuose et catheruatim z kosami, kijami, rusznicami y inszymi instrumentami vi et violenter naszli, drzwi przez gwałt wybiwszy, gdy nieboszczyk consulendo vitae suae na gorę tey residentiey vszedł, za ktorym na gorę niektorzy wpadszy, a drudzy do koła budynek obstąpiwszy, z gory onego naprzod do sieniey zrucili, y tamze zruconego, iako ktory mogł, kosami siekli, kijami tłukli, z strzelby do niego strzeliali y tak, zapomniawszy boiazniey bozey y miłosci bliznego, nielutosciwie y niemiłosciwie zabili, zamordowali; szlachetnę Katarzynę Dmuchowską, małząnke zeszłego pana

[1]) Дивн Жерела IV, N. CLXI. Імена селян розділені там хибно.

Piotra Zakrzewskiego, matkę protestantki, w izbie bendącą, szkomo na ruską wiarę przywodząc, takze razami suchemi okrutnie zbili, od ktorych razow y zbicia zaraz w tydzien vmarła; dziecie małe protestuiącey, na imie Kazimierza Łyczkowskiego, w niewinnosci y małym wieku bendącego, ktoremu iescze roku nie było, ieden z nich ktorys kosą ciął, ktorego ze nie rosciał, alie iednak tylcem kosy srodze y niemiłosiernie to dziecie w głowę vderzył, ze w tydzien od tegoz razu vmarło; przy ktorym zaboystwie wszystkę substantią y zbior domowy, szaty, suknie, y cokolwiek było w domu, pieniądze, ochedostwo białogłowskie, zas bydło wszelakie, pasiekę, miod z niey, przy domu bendące, dom do szczetu złupieli, zas z gumna zboze wszytko wzieli y miedzy się podzielili; samę protestuiącą takze zbili y oney do proga szyię takze vciąc chcieli, tylko ze gdy sie dalszym zabieraniem rzeczy zabawili, z rąk ich z pomocy bozey vszła, na ktorą długo odpowiedali y onę często zabic zmawiali się.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649—50, t. 40, p. 446—7).

IX.

Александер Коморовский подає селян із Заміхова, Пши, Рожанця, Бабич, Лукової за нахід на його двір у Заміхові і Рожанци. 27 н. ст. липня 1649.

[E] Feria III in cratino f. s. Annae 1649 gnosus Alexander Komorowski, subiudex terrestris bełzensis, contra laboriosos: Roman Paluch, pop . . . [і ще 160 імен], subditos villarum: Zamech, Psza, Wola Pszanska, Rozaniec, Wola Rozaniecka, Babice et Łukowa, magci Joannis Zamoyski haereditarios, totasque communitates villarum earundem, protestatus est, — quia, cum tempore interregni protestantem domo et residentia sua abesse contigisset idemque protestans in curia v. Zamech res suas omnes reliquisset, praenominati subditi facta inter se mutua conspiratione in curiam

possessionis arendatoriae protestantis irruerunt, vbi omnem suppellectilem in auro, argento, summis pecuniariis resque omnes, frumenta, pecora, pecudes, equiream, oues, sues, apros, anseres, anates, gallos, gallinas diripuerunt et inter se partiti sunt, nobilles olim Joannem Turski et Albertun Cichowski, famulos protestantis, tyrannice occiderunt cadaueraque aquis demergi fecerunt, neque eo contenti curias in v. Zamech cum praediis et holodiis et alteram curiam cum praedio et holodiis in v. Rozaniec, omnia aedificia, combusserunt.

(Ind. rel. castr. Bełz. a. 1649, t. 236, p. 907–10).

X.

Лист Самуїла К. Кушевича до Кракова про збаражську облогу. Під кінець н. ст. липня 1649.

Decima die iulii oboz nasz, pod Zbarazem in loco satis a natura et arte munito położony, od mnostwa kozackiego y czerni arctissima obsidione otoczony do tego czasu iest. Były rozny a częste zabiegi po wsiach y miasteczkach publiczcych, częścią od Tatarow, częścią od samych Kozakow, ale te iusz za łaską Boską vstały. Szturmował potentissime częstokroc do otoczonego obozu nieprzyiaciel, ale woisko koronne impetum hostilem mężnie znosiło, nie mało chłopstwa resolute do szturmu idącego pokładaiąc ognistą strzelbą. Puszczał przed swoiemi szturmownikami nie mało bydła y wozow barzo wiele ziemią napełnionych y onych pro tegumento od strzelby naszych vzywał, atoli za osobliwą łaską P. Boga naszego y w tym nie odnosił pociechy.

Decima septima iulii krol iego mosc, wziąwszy wiadomosc przeze mnie w Lublinie o oblężeniu woyska pod Zbarazem, ruszył ze wszytkim woyskim swoim do Krasnostawu, gdzie trochę zabawiwszy się, die vigesima secunda eiusdem stanął pod Zamosciem; ztąd vigesima quinta eiusdem ruszył

się ku Sokalowi taborem, a ztamtąd dnia iutrzeyszego stanie pod Buskiem (siedm mil za Lwowem), gdzie oboz in forma zatoczywszy, magna virtute woysku przebiiac się przez nieprzyiaciela do obozu zbarazkiego kaze. Mamy wszyscy wielką nadzieie, ze Pan Bog z miłosierdzia swego pobłogosławi zamysły k. i. m., ze tych rebellizantow, na pana swego, na oyczyzne y na samego Boga bezecnie wyuzdanych, poskromi, a nam pożądanego pokoiu vdzieli, ktorzy na ten czas in timore et tremore operamur salutem nostram.

Wyszły tez vniuersalne trzecie wici y iuz po woiewodztwach y powiatach naszych publicowane; a dnia wczorayszego woiewodztwo Bełzkie do krola imci przybyło; wolhynskiego dwa tysiąca nadchodzi; naszych Lwowianow omale, a ziemia Sanocka y Przemysłka zamku przemysłkiego y samborskiego od naiazdow węgierskich chronic chcą y iuz po consens do k. i. m. wysłali, wątpie iednak, aby on otrzymac mieli. Woiewodztwo Podolskie iuz od dawnego czasu in armis stoi, do ktorego wczora listy krolewskie poszły, napominaiąc, aby omni praecisa mora do boku i. k. m. przybywali.

Słychac tez o tym było, ze Chmielnicki, maiąc wiadomosc o przymknieniu się k. i. m. w tę kraię, vmyslił był w przeszłą sobotę y niedzielę, to iest 24 et 25 praesentis, et omnibus et vltimis viribus eius nostros aggredi, y o oboz kusze się ostateczny raz.

Dnia dzisieyszego fama tulit, incerto tamen authore, ze w niedziele w ostatnim szturmie swoim barzo wiele hultaystwa swego stracił, a zatym iusz się od obozu naszego odemknął. Day P. Boze, aby się ta nowina potwierdziła! I o tym oznaymuie wm. m. m. p., ze pewnych ięzykow dostawszy, dowiedzielismy się, ze przy Kozakach niema byc wiele Tatarow na ten czas, spodziewaią się iednak, ze ich sam han in persona sua posiłkowac będzie.

Haec apud nos geruntur et sparguntur: a my niebozenta, inter spem et metum collocati, zmiłowania Panskiego oczekiwamy. Nie omieszkam na potym oznaymic wm. m. m. p.

cokolwiek nowego przypadnie, a day P. Boze, aby wesołe y pocieszne nastąpiły wiesci. Pewienem tego przy tym, ze wm. z łaski swoiey wzaiemnie oznaymic mi będziesz raczył o tym, cokolwiek w Małey Polszcze godnego będzie do wiedzenia.

Tu v nas vdano, ze v Beszkitu woyska Rakoczego popis swoy odprawowały y w poblizsze wsi koronne zabiegi czyniły. Zalecam etc.

(*Рукопись бібл. Оссолїньских N. 2346, ст. 44—45*).

XI.

Адам Бальцер подає селян з Мацошина за те, що напали на нього й товаришів і побили їх. 2 н. ст. серпня 1649.

[E] Feria II ante f. Transfigurationis Christi 1649 honestus Balcer Adam, comilito gnosi Korf, ductoris legionis s. r. maiestatis, cohortis gnosi Joannis Bukler, rothmagistri s. r. maiestatis, eiusdem rothmagistri sui nomine nec non suo et nobilis Martini Focht, honesti Fryc, Lux, Hans, Poos circa dispercussionem stratae publicae recenter crudeliter interemptorum in et contra totam communitatem villae Macoszyn, subditos magcae Theophilae Sobieska, castellanae cracoviensis, aliosque quam plurimos comprincipales protestatus est in eo, — quia ipsi ausi sunt feria VI ipso die f. Visitationis B. M. V. (*2/VII*) praefatum Balcer Adam, dum cum suis sociis ac[1]) comilitonibus missus fuisset e cohorte praenominati Bukler causa certorum negotiorum peragendorum Leopoli ad oppidum Zolkiew et per villam Macoszyn itinere se per eam villam tendenti loco[2]) sedandorum tamultuum proficisceretur, eundem vti rebelles Rutheni ac Chmielnicii asseclae in catholicorum ac militum polonorum vitam magis ac magis machinantes, primo

[1]) Се слово дописано у горі пізнїйше.

[2]) Можна читати теж: loci.

sono campanae dato signo ad ecclesiam ritus ruthenici existentem rusticis ad patrandum crimen bene praeparatis, quam plurimis conuocatis, pontus (*sic!*) deicere, protestantem ac alios comilitones letaliter et enormiter vulneribus afficere, nlem vero Marthinum Frech (*sic!*) honestum Fric, Lux, Hans, Poos crudeliter interimere cadaueraque in lutis ac lacubus submergere resque quam plurimas, vt pote: equos cum ephippiis, bombardas, pistoleti, bandolety, vestes, pecunias paratas, frameas alias spady recipere; et protestans iam pro mortuo relictus, ni sibi fuga consuluisset, eadem omnia sustinere ac vitam cum morte commutare dubuisset (*sic!*).

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649, t. 399, p. 283—6).

XII.

Андрій Голинський жалуеть ся на селян із Камінного, Велесниці, Гостова, Волосівської Слободи, Лядзького на Александра й Андрія Березовського за пограбоване його майна в Переросли. 6 н. ст. серпня 1649.

[E] Gnosus Andreas Hołynski, villae certae sortis Przerosla tenutarius possessor, protestatus est contra laboriosos: Osysko Wirłakowicz . . . [і ще 21 імен] . . . de v. Kamienna s. r. m. ad praesens gnosi Casimiri Raphaelis Makowiecki; Michayło Hanusicz, Misko Czyzyk, Hryhorcow dwa, Toma Pukiłow de v. Wielesnica, itidem gnosi Makowiecki tenutae subditos proprios; wataman Hryhor . . . [і ще 31 імен] de v. Hostow; Stephan Osadca, Artym Fil, Kuryło, Klim, Artym Czeremchowski, Paweł Welesnicki, Char Mielczyszyn, Kuryłowiec dwa de villa dicta Słoboda Wołosowska, gnosi Michaelis Bydłowski haereditarios, ad praesens gnosorum Fryczowskich coniugum tenutae subditos; Wataman Iwan . . . [і ще 21 імен] de v. Lackie, gnosorum Helenae et Teresiae Koropatwianek, olim gnosi Michaelis

Kuropatwa sororum germanarum, subditos haereditarios, ad praesens gnosi Georgii Komorowski tenutae, totasque communitates suprascriptarum villarum, tum contra nobiles Alexandrum, Andream Kukulec Berezowskie, fratres germanos, — quia illi facta conspiratione et cointelligentia cum Kozacis et rebellibus bona protestantis in villa Przerosla curiamque ibidem sitam inuaserunt, deuastarunt, spoliarunt resque omnes receperunt interque se dispartiti sunt.

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1665—7).*

XIII.

Лист С. К. Кушевича про збаражську облогу. 12 н. ст. серпня 1649.

Iusz to czwarta konczy się niedziela, iako woysko nasze koronne, pod Zbarazem w obozie od nieprzyiaciela będąc ototoczone, nie moze dac o sobie y o powodzeniu swoim zadney wiadomosci. Ci, ktorzy z miesc bliskich Zbaraza przyiezdzaią, zapewne vdaią, ze Kozacy kilka sturmow stracili, ze naszi iusz od podiezdkow odpadli, ze celnieyszy do zamku y do miasta vstąpili, ze ieszcze obsidionem tolerare mogą przez niedziel kilka. Powiadaią y to, ze Kozakom samym iusz na tamtym mieyscu naprzykrzyło, ze Tatarow przy nich nie wiele, ze woysko litewskie znacznie nieprzyiaciela w Siewierszczysnie położywszy, ku Kiowu postępuię.

Był tesz tu v nas w tych dniach posłaniec od hospodara wołoskiego, ktory do krola imci iadąc, to za pewne vdawał, ze basza silistryiski, maiąc rozkazanie wyrazliwe od Porty, chcę z woyskiem swoim wtargnąc na Ukrainę y onę iuris otthomanici vczynic, a iako nayprędzey na miescu sposobnym fortęcę założyc. Pana Boga gorąco proszic potrzeba, aby on sam rady, zamysły nieprzyiacioł koronnych pomieszac raczył, a nas circa antiquum statum et libertatem nostram zachował.

Krol imc położył się obozem pod Sokalem nad rzęką, do ktorego schodzą się pospolitym ruszeniem poblizcze woiewodztwa, a dalszych y odlegleyszych spodziewa się wkrotce. Nasza ziemia Lwowska dnia wczorayszego za Krzywczycami popisowała się przed imcią panem podkomorzem swoim,[1]) ktory pod niebytnosc imci p. woiewody ruskiego y imci pana kasztellana lwowskiego, iako nobilitatis princeps, dzis cum eqvestri ordine ztąd do krola imci wyprawuie się. Barzo niewiele popisało się naszych, bo wielka częsc ich mosciow w obozie pod Zbarazem, nie mało przy boku krola imci, niektorych przeszłego roku do Krymu zabrano, gdzie pod dzis dzien turpem serviunt servitutem. Pułk wolontariuszow, ktory prowadzi imci pan Pozowski, tu się ieszcze wydzierstwem bawi około Lwowa z wielką krzywdą y płaczem vbogich ludzi.

W sobotę przeszłą, to iest vltima die iulii, Tatarowie y Kozacy do Brzezan wpadli insperate, gdzie mieszczanie, w vlicy stanąwszy, poczęli się odstrzeliwac y kilku zabili. Cerkwie dwie do szczętu wyrabowali y ludzi w nych będące pobrali; w kosciele katholickim nie wielkie szkody poczynili, co podobno arte qvadam vczynili. Strzelano do nich z zamku brzezanskiego porządnie, nie vstawali strzelac y mieszczanie, y naostatek vstąpic nieprzyiaciele musieli. Vstępuiąc zostawili universał Chmielnickiego, w ktorym wszytkich w okoliczy ad deditionem namawia, a oraz y o tem oznaymuię, ze naszi oblezency iusz z nim od wtorku przeszłego tractuią. Iezeli tak iest albo nie, zkąd inąd nie mamy wiadomosci.

I to v nas za pewne vdaią, ze more belgico podkopał się nieprzyiaciel pod nasz oboz y nad samym wałem obozu położył szance wielkie.

Naszych Ormianow kilku do Iazłowca iadących Tatarowie pod Brzezany pobrali, a ieden szczesciem iakimsi vszedł. Dostaią naszi roznych ięzykow, tak kozackich iako y tatar-

[1]) Попис сей був 11 н. ст. серпня, що позволяє означити дату листа, якої нема в рукописи.

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА АН УРСР № И- 27671

skich, ci iednak nie zgadzaią się, gdyz iedni o hanie w czterdziestu tysięcy powiedaią, drudzy zas twierdzą, ze go ieszcze do tego czasu nie masz, oprocz tey hordy, ktora przy Chmielnickim tu w tych kraiach zimowała. Naszi oblezency posyłali z pisaniem swoim do tey wyzey namienioney hordy, persuaduiąc Tatarom, aby się z Chmielnickim, iako z iednym hultaiem y rebellizantem, nie wiązali, ale raczey przy rzeczyptey naszey stali, y na to pamiętali, ze od dawnych czasow zołd ze skarbu koronnego biorą, lubo im teraz przez lat kilka dla pewnych przyczyn zatrzymano. Przyięto posłow z luckoscią y odpowiedziano, ze dla przysięgi, ktorą z Kozakami wzaiemnie sobie vczynili, przy rzeczyptey stac nie mogą.

Byli posłowie kozaccy w obozie v krola imci, oddaiąc od niektorych sanioris mentis et consilii posłuszenstwo y obiecuiąc partes regias sequi, ale y tym nie barzo vfac potrzeba, bosmy iuz fraudes et dolos tego zbuntowanego chłopstwa częstokroc doznawali.

Krol imc ze wszytkim woyskem swoim 8 augusti stanął pod Białym Kamieniem, 9 mil od nieprzyiaciela, y w tym tygodniu na niego nastąpic chce koniecznie, aby mogł oblężencow naszych ratowac, ktorzy iusz od koni odpadli, y sami nocnemi y dziennemi pracami sfatygowani będąc, pochorzeli.

Ruszaią się pospolitym ruszeniem rozne woiewodztwa; nadchodzą y poczty panięce, co dzien zblizaiąc się ku obozowi k. i. m.

8ua augusti dano znac do Lwowa, ze woysko Rakoczego na samey granicy koronney stanęło. Posyłano do przełozonego pytaiąc przyczyny, dla ktorey by nad panstwem k. i. m. pomienione wieszało się woysko. Odpowiedziano, iz tak Tatarow iako y Kozakow obawiaią się y dla tego na przeprawach staneli.

(*Рук. Оссол. N. 2346, ст. 45—47*).

XIV.

Лист С. К. Кушевича про збаражську облогу писаний 17 н. ст. серпня 1649, з пізнїйшим додатком.

Nieiaki pan Skrzetuski, towarzysz z pod chorągwie pana Gdeszynskiego, wyszedszy z czeladnikiem swoim z obozu oblezonego z wielką odwagą zdrowia swoiego, zazywszy wielkich niewczasow, przez wielkie blota y kaluze, oganiaiąc się psom, ktorych dla gęstego trupa po polach wszędy pełno, przyszedł do obozu k. i. m. natenczas pod Toporowem będącego. Przyięty od krola imci z wielką ludzkoscią y miloscią, a przytym vdarowany iako od samego krola imci tak y od imp. kanclerza koronnego został, y do tego czasu honorifice habetur. Ten dał dostateczną sprawę o powodzeniu obozu oblezonego, powiada, iako iezcze na niedziel dwie zywnosci maią, lubo im na napoiu wszelakim zeszło y samą wodą kontentowac się muszą, z czego tesz niektorzy z przednieyszych posłabieli. Na prochach takze y ołowie ieszcze nie schodzi, lubo częste szturmy przypuszcza nieprzyiaciel. Posylali oblezency naszi imp. Marka Sobieskiego, starostę krasnostawskiego, chcąc z nim tractowac, ale on tak się oswiadczył, ze do tractatow przystąpic nie chce, asz wprzod armatę wszytkę wydadzą, chcąc takowym sposobim postąpic, iakim v Zoltych Wod roku przeszłego z woyskiem kwarcianym postąpił. Powrocił z takowim responsem imp. Sobieski, a naszi nazaiutrz odpowiedzieli, ze nulla premuntur necessitate, aby sromotnie armatę od siebie oddawac nieprzyiacielowi, a luboby tesz z dopuszczenia boskiego extremis premerentur, tedy przysięgli sobie wszyscy more militari: wprzod się trupami polozyc wolą, anizeli na wydanie armaty albo na insze tym podobne kondycie pozwolic. Owsa naszi dla konie nie maią, a zatym nie mało podleyszych koni poodchodziło. Te konie, ktore pozdychały, na pieczenie y szroty kraią, a vwędzone otrębami et his similibus posypuią y tak koniom drugim iesc daią. Zazywaią przytym

y inszych sposobow. Hana samego zapewne nie masz, iest iednak Szamer bey w kilkadziesiąt tysięcy Tatarow, między ktoremi więcey motlochu, anizeli sposobnych do boiu. Ci Tatarowie z tę stronę obozu ode Lwowa leżą, a Kozacy zas tamtę od Vkrayne stronę opanowali.

Nasze podiazdy vchwycili kilku Kozakow y dwuch Nizyckich przezwyskiem slachty, y onych krolowi imci przywiedli. Ci o rozne rzeczy pitani na ostatek powiedzieli, ze Chmielnicki y Kozacy o krola imci przyiezdzie w tę kraie nie wiedzą, y nie wierzą, aby sam in persona sua miał się ruszyc przeciwko poddanym y chłopom swoim wlasnym. Puszczeni tedy są wolnie, y, aby o bytnosci krolewskiey wszytkiemu woysku zaporhoskiemu powiedzieli, kazano, rozesławszy przytym vniwersały po roznych miescach, ktoremi krol imc o sobie oznaymuie y do posłuszenstwa powinnego wszytkich napomina.

Mamy tesz o tym wiadomosc, ze sexta augusti przypuscil wielki szturm do obozu naszego, ktory naszi mężnie strzymali y chłopstwa, ktore Tatarowie, iak bydło iakie, do szancow naszych pędzili, wiele strzelbą na placu polozyli.

Die decima tertia augusti krol imc stanął w Złoczowie z woiskiem swoim y z temy woiewodztwy, ktore się iusz pospolitem ruszeniem stawili. Tam pan Pełka, rotmistrz xiążęcia imci Dominika, wyiachał w pułtorasty koni na podiazd, chcąc zasiądz ięzyka. Pokazało się puł mile od Złoczowa kilkadziesiąt Tatarow, za ktoremi gdy naszi ochotnie skoczyli, z bokow od zasadzki poganskiey otoczeni zostali. Bronili się dosyc mężnie y odwaznie, ale a multitudine supperati et oppresi; zginęło ich osmdziesiąt, między ktoremi sam rotmistrz rosiekany y pan Strzałkowski, zołnierzy dawni y dobrzi. Pana Zołkiewskiego Glucha zywo poymano, ktory miał przy sobie dwa tysiąca czerwonych złotych. Przyszedł na posiłek naszym pan Korycki z chorągwią swoią, przed ktorym Tatarowie vstępowac poczęli, ale on widząc o dalszey zasadzce, nie puscil się za niemi; poslal byl y krol imci kilka chorągwi w pogonią za niemi, ale y tych potym odwrocono.

Ruszył się z Złoczowa krol imci, y rozne noclegi maiąc, dnia czterynastego augusti stanął pod Zborowim. Nazaiutrz w dzien Naswiętszey Panny Wniebowzięcia, odprawiwszy w namiotach nabozenstwo ruszył się ku Iezierney, gdzie na przeprawie zastąpili Tatarowie y przes kilka godzin vcierali się z naszemi. Wypuszczoną ognistą strzelbę od naszych, y nie mało vltaystwa tatarskiego legło.

Kiedy tedy na czele wskorać nie mogli, nazad vderzyli, y wozy nasze pozakowawszy, w niwecz naszych nie mało pozabiiali. Postrzelony imp. Miaskowski, podkomorzy lwowski, zabity imp. Kowalski, stolnik lwowski; o inszych iezcze nie wiemi. Hoc notandum, ze w nocy z niedziele na poniedziałek[1]) w woysku naszym pod Zborowem leżącym nie wiedzą zkąd powstała trwoga, y passim po woysku vdawano, ze iusz krol imci consulendo vitae suae vszedł. Musiano tedy ad componendum motum kazac ognie palic, a k. i. m. na konia wsiadszy między swiecami lanemi iezdziel po obozie, praesentuiąc się rycerstwu wszytkiemu. Dzis, to iest decima septima augusti, przyszła nowina, a day Boze, aby nie prawdziwa, iakoby Tatarowie circum circa otoczyli k. i. m., nie dopuszczaiąc zadney zywnosci, ani woiewodztw następuiących pospolitym ruszeniem. Ziemia Sanocka między Lwowem a Gliniany lezy. Imp. miecznik koronny na[d] samym Lwowem położył się z ludem swoim, oczekiwaiąc, co daley będzie.

До того листа дописано пізнїйше:

Die decima nona augusti ziemia Sanocka ruszyła się nazad od Glinian nocą y nad Lwowem stanęła, nie daleko imp. miecznika. Tego dnia wyiachał Maniecki samowtor na podiazd ku obozowi krola imci, będąc posłany a magistratu leopoliensi.

Vigesima augusti przywieziono do Lwowa czerńca od Buska, ktoremu Kozacy oczy wyłupili, ręce poobcinali y wiele ran inszych, lubo schismatyk iest, okrutnie pozadawali y do

[1]) Останнї чотири слова дописані замість попереднїх: przed tą vtarczką.

Lwowa na despekt odesłali. Przyczyna takowego okrucinstwa była, ze kilka razy pewne listy xiązęciu Wisniowieckiemu odnosił y wiernie służył, w czym od Rusi tamteczney był odniesiony do Kozakow y oskarzony.

W tych dniach Tatarowie Firleiowkę zapalili, lud powyscinawszy. Tosz vczyniłi w Złoczowie y w Busku. Tegosz dnia to iest 20 augusti kilkanascie młodzi ormienskey lwowskiey turskim stroiem wyprawili się na podiazd, chcąc co pewnego otrzymac strony naszych obozow. 22 augusti powrocili do Lwowa, zasiągszy wiadomosci, ze iuz traktaty ex vtraque parte stanęły y pokoy zawarty.

23 augusti przyiachał trębacz krola imci, ad magistratum leopoliensem list takowy maiąc:

Тут вилетений лист Яна Казимира датований під Зборовом 21 н. ст. серпня 1649, де приказуєть ся збір живностей для його двора під Глинянами і у Львові, куди повертати ме король.

Przyiachali potym y insze osoby, ktore nam statum causae tak referowaly:

Piętnastego dnia miesiąca sierpnia nastąpili wielką potęgą Tatarowie na woysko krola imci pod Zborowem, iako sie iuz wyzey powiedziało. Gdy naszi pierwszy raz działa wypuscili, zabity iest przypadkiem y trafunkiem iakimsi nasz zolnierz, zkąd niektorzy zle woysku ominowali. Stawał w tey potrzebie animose krol imc, y woysko szykuiąc y przyprowadzaiąc magno cum discrimine regii sui capitis, ale naszi sromotnie z placu ziezdzali, w wozy się kryli, miedzy konopie vciekali, na oyczyznę, na pana, na siebie nie pamiętaiąc. Tey nocy iaka trwoga w woysku naszym powstała, iusz się wyzey namieniło.

Nazaiutrz, decima sexta augusti, w dzien poniedziałkowy, następowali znowu potężnie tak Tatarowie iako y Kozacy na naszych, gdzie omnium fatentibus vocibus krol imc bez ochrony zdrowia swoiego stawał, a panowie Polacy iusz tesz byli większego trochę serca nabyli.

Wieczor factum est militare consilium w namiocie krolewskim, z ktorego secuta die, decima septima augusti, posłano

pana Byczynskiego, quondam discipula moiego in collegio Lubransciano posnaniensi, do hana z listem. Eius summa haec erat: Dziwował się naprzod krol imc, ze han mimo pacta conuenta wszedł hostiliter w panstwa koronne y złączył się z rebellizantem; perswadował mu potym, aby, odstąpiwszy buntownikow, chciał more maiorum suorum partes reipub. sequi, przypominaiąc mu na ostatek dobrodzieystwa krola imci Zygmunta Trzeciego y Władysława Czwartego, ktorych doznawał, siedząc tu w Polszcze przes lat kilka w więzieniu.

Odpisał niemieszkanie han, dziwuiąc się krolowi imci, ze wiedząc o nim[1]) iusz dawno w panstwie swoim, ani listem ani posłem onego nie vcził; namieniwszy przytym, ze tu zymowac y gospodarowac chce, albo tez, iezeli wola krola imci przystąpi, tylko gosciem byc.

Napisał tesz y Chmielnicki list swoy do krola imci, załuiąc tego, ze krol imc mimo obietnicę swoię dał przed kilką dni Zabuskiemu buławę zaporhoskiego[2]) woyska; skłonnosc przy tym swoię do oddania poddanstwa y pokoiu oswiadczył.

Die decima septima augusti wyiachali na tractati imp. kanclerz koronny y wezyr hanski, obrawszy sobie miesce miesce miedzy obozem naszym a taborem tatarskim. Tosz vczynili y drugiego dnia, to iest decima octaua augusti. Tam takiemi kondyciami pokoy zawarty.[3])

XV.

Зізнаня Гриця Рара з Темеровець і товаришів у справі забитя Бєльского. 21 н. ст. серпня 1649.[4])

[E] Sabbatho ante festum s. Bartholomaei ap. 1649. nlis Valentinus Gorelad (*sic*!), rndi patris Georgii Gedzinski, cano-

[1]) Далї перемазано: od dawnych lat.
[2]) За сим перемазано: swo.
[3]) Далї наведені дословно умови з Татарами і Козаками.
[4]) Диви Жерела IV т. N. CXLVII.

nici regulae s. Augustini, famulus, praesenti officio laboriosos praesentauit, videlicet: Hryc Raro de v. Temerowce s. r. m, magcae Mariannae a Potok tenutae, nec non Stephanum, praefati nlis Gorel seruitorem, et Mantyn *(sic!)* Kopaczyiowicz de Nadzieiow, capitaneatus Dolinensis, homicidas et necarios sub tempus interregni, in syluis ad bona villae Bołochow admodum rndi in Christo patris et gnosi Constantini Giedzinskich, fratrum germanorum, propria captos, quos officium praesens ad carceres suscepit, qui quidem Raro libere quaesitus haec recognouit: zem był przy tym y patrzyłem, gdy pana Bielskiego mordowano y zabiiano: naprzod Kuz z Medyni koso ciął go w plecy; y dali mu pokoy; potym pobrawszy suknie z niego, iedno w koszuli go zostawili; iam nan kiwnął, aby vciekał, ktory do chrostu skoczył, chcąc vciekac, ale za nim naprzod Ihnata Pasiecznika syn, drugi Sas de v. Medynia, item Sen Sienta, item Daniło Muniow syn — de eadem villa, ktorzy chwalili sie, a mianowicie syn Pasiecznikow chwalił sie ze go kosą ciął w szyje, a Sas zas siekirą w szyie „ciolem go", y odeszli go tam; potym nazaiutrz, to iest w sobote, słyszałem od tychze chłopow, zez Medyni y z Temerowiec, brata swego Lewka y Marcina, ze na goscincu, ktory do Halicza z Medyni jdzie, ciało iego znalezli; ale nie wiem, gdzie zakopali. Item Stephan praefatus haec protulit: zem ia tam nie był y nie słyszałem nic y nie wiem, bom sie między szlachtą służbą bawil y przez ten czas trwog owcem pasł na mysłowskim lesie. Item Martyn de Nadzieiow recognouit: zem ia tam nie był y nie wiem o niczym, alem szedł z Nadzieiowa do Tomaszewiec y zszedłem sie z nimi na lesie y zatrzymał mie Raro: „poczekay, popas wołow, poyde zs tobą do Tomąszewiec;" y tam mie zastano y wzięto.

(Ind. rel. castr. Halic. 1648—9, t. 141, p. 1671).

XVI.

Ян Язьвінский подає селян з Буковини і Дубровлян за нахід на Бортники. 25 н. ст. серпня 1649.

[E] Feria IV in crastino f. s. Bartholomej 1649 gnosus Ioannes Iezwienski, bonorum villae Bortniki possessor, protestationem fecit contra laboriosos: Chwedorium olim lab. Pauli Sikacz filium, Lewkowi Szeledukowi, Stasiowi Szeledukowi, Iwanowi Hołemu, Demkowi Hałuscze przysiezne[mu] — de v. Bukowiny, tanquam mutuis principalibus, nec non Iarosium, Misiowi Iuskowemu synowi, v imci p. Ruckiego w arendzie bendącemu, Hrycowi Sydorowemu synowi — de v. Dubrowiany, comprincipalibus, similiter contra communitates totas de eisdem villis, subditos gnosi Ioannis Chodorowski, — quia ipsi non contenti prioribus excessibus et deuastationibus anno pxe praeterito anno quoque moderno spe ducti eiusdem licentiae et rebellionis sub expeditione generali reipubcae commouendo seditiones inter subditos et excitando tumultus tempore nocturno de feria II proxima praeterita in feriam III (*23 - 24/VIII*) venientes in vnum media nocte ausi sunt cum bombardis, falcibus, baculis et alio armorum genere vario more guerrico, conductis secum multis curribus in primis villam Bortniki inuadere, acclamationes facere et homines ad terrorem deducere, eos eodem terrore quasi scythico a substantiis repellere, quos postquam incolae eiusdem villae cognouerunt, inuadentes vix vi a villa repellerunt domosque suas spoliari non admiserunt, ipsi vero inuadentes superueniendo in campum versus v. Bortniki situm, ibidem siliginis recenter congregati caszulas 130, tritici caszulas 30 receperunt et ad domos suas conduxerunt.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649, t. 40, p. 461—2).

XVII.

Ян Казимір надає Семену Забуському війтівство у Кружиках. 25 н. ст. серпня 1649.

Ioannes Casimirus etc.

Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest vniuersis et singulis, dedisse nos dareque praesentibus literis nostris nobili Semeni Zabuski, de nobis ac republica optime merito, facultatem et consensum nostrum aduocatiam in villa Kruziki, terra vero Praemisliensis, consistentem de manibus successorum nobilis olim Martini Senior, vti modernorum nullo iure possessorum, seu aliorum omnium ius et interesse aliquod ad eundem se habere praetendentium, iustis pecuniariis summis, in quantum ibidem legitime inscriptae fuerint, vel in defectu earum ex taxa commissariorum nostrorum prouenient, eximendi ac in possessionem suam ordinaria iuris via eliberandi. Quam quidem aduocatiam modo praemisso eliberatam dictus nobilis Zabuski Semen cum omnibus et singulis fundis, agris, pratis, campis, pascuis, piscinis, molendinis, tabernis, syluis, nemoribus, subditis cmetonibus eorumque fructibus, commodis, vtilitatibus, prouentibus, reditibus attinentiisque et pertinentiis vniuersis antiquitus eo spectantibus tenebit, habebit et possidebit ad extrema vitae suae tempora, promittentes pro nobis et serenissimis successoribus nostris non esse nos memoratum nobilem Zabuski ab vsu et pacifica possessione dictae aduocatiae amoturos neque alienaturos, sed saluum et integrum ius aduitalitiale ipsi conseruaturos, ratione cuius aduitalitatis post ipsius decessum non prius sui successores debita aduocatia cedere tenebuntur, quam summa in literis originalibus expressa vel ex taxa commissariorum nostrorum proueniens successoribus eisdem integre numerata et persoluta fuerit iuribus nostris regalibus, reipublicae ecclesiaeque catholicae saluis. In cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus.

Datum in castris ad Gliniany die vigessima quinta mensis augusti, anno domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, regnorum nostrorum Poloniae primo, Sueciae vero secundo anno.

Andreas Trzebicki, regens cancellariae regni maioris.
Locus sigilli maior. cancell. reg.

Ioannes Casimirus, rex.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649, t. 399, p. 1063–4, obl. 6/10*).

XVIII.

Станіслав Яблоновский подає селян з Порогів, Лукви й Яблониці за те, що забили його брата Мартина. 28 н. ст. серпня 1649.

[E] Sabbatho post festum s. Bartholomaei ap. 1649 gnosus Stanislaus Iablonowski protestatus est contra famatos: Hrycko Szwed, Kłuyko filium, protunc in bonis Sołotwina morantes, nec non laboriosos: Stec Bugra . . . [і ще 24 імен] . . . de v. Porohy; Hryc Zygniewicz . . . [і ще 6 імен] . . . de v. Łukiew; Fedko Iacykow . . . [і ще 15 імен] . . . de v. Iabłonice, ad capitaneatum calussiensem pertinentibus, — quia illi sub tempus interregni gnosum olim Martinum Iabłonowski, fratrem protestantis, consulendo vitae suae in syluis capitaneatus calussiensis morantem et perniciem tantamque incursionem Kozakorum fugientem per explosionem bombardarum truculenter sine vlla causa interimerunt et occiderunt.

(*Rel. castr Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1680—2*).

XIX.

Скарга Яблоновских на міщан із Заболотова і селян з Туглукова, Голушковець, Олешковець, Лубкової, Димидча, Задобровець, Залужя, Семаковець, Перерова, Тройцї, Підгайчик, Косова, Рожнова, Новоселицї, Космача, Хомчина, Лучі, Соколова, Іспаса за нахід на добра в Лучі і Добеславцях.

28 н. ст. серпня 1649.

[E] Sabbatho post festum s. Bartholomaei ap. 1649 gnosus Matthias Sczepkowski magcorum Annae de Ostrorog et Stanislai Iabłonowski nomine protestatus est contra famatos: Olexa iuratum, Petrik Olexego szwagra, Sawke Pellionem, diak, Fedor Pakow, Andrey Muczkow, principales, cives oppidi Zabłotow; nec non laboriosos; Prodan Wathaman, Fedor Borkow, Tymotiey Rudkow, Isay Lizaniec — de v. Tulukuw; Maxim Puszkarz, Łuczka Puszkarz Łazur Perylow — de v. Oleszkowce; Andrey Isain, Semion Osadca, Andrus Mandzin, Hryhor Buczkowiczow — de v. Łubkowa; Iwan Dobraszowicz, Semian Łuczanski, Iwan Deputowicz — de v. Holuszkowce; Wasil Czeredun, Wasil Przeczyworowicz, Stephan Teleczynszyn, Andrus, Iwan — de v. Dymidcze; Fedor, Fedor drugi, Gadłuw — de v. Zadobrowce, magcae Elisabeth de Koniecpole iuri aduitalitio subiectos; nec non: pop, wathaman, Fedor Wasilczyniec . . . [і ще 30 імен] . . . de v. Zaluza; Ławer Harasimow, Charko pop, Wenin y z synami . . . [і ще 34 імен] . . . de v. Siemakowce; pop, wathaman, Petrusz Iwanicz . . . [і ще 21 імен] . . . de v. Pererow; Marko, Fedor Popowicz, pop Klim . . . [і ще 34 імен] . . . de v. Troyca; Ihnat Wierciproch . . . [і ще 29 імен] . . . de v. Podhayczyki, ad bona oppidi Kolaczkowce pertinenti; Mis Moskal, pop Korytko pułkownik, Mikita z Lipowca . . . [і ще 119 імен] . . . de bonis Kosow; Stephan Hawryliszyn de Kosmacz, Kost pop, Harasim de Chomczyn, Fedor pop, Bartko z Łucze . . . [і ще 22 імен] Olexa Iurowy de v. Roznow; Ilko

Wyleyko, Łuka Nowosielski, Markowicz Iwan, Mielnik — de v. Nowosielice; Iwancza, Ilko Tatarynczat, Kuryło Gulin, Ieremiy Dudkowicz, Wasil Gulin — de v. Sokołow; Sawa Fedurczenie . . . [i ще 16 імен] . . . de v. Ispas, ad bona Kosow pertinenti, illustris et magcae Euphrosinae de Stanisławice, illustris et magci Michaelis Georgii ducis in Czartorysko secundi nuptus consortis legitimae, subditos proprios, — quia illi facti rebelles sub tempus interregni pretextu Kozakorum coaddunatis sibi multis ex plurimis comprincipalibus et complicibus subditis rebellibus bona magcorum Iabłonowskich, videlicet Łucza et Dobesławce, inuaserunt, spoliarunt et conflagrarunt resque in fortilitiis ibidem relictas receperunt interque se dispartiti sunt.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1648 9, t. 141, p. 1674 79).

XX.

Лист незвістного про зборівську битву. В другій половині серпня 1649.

W niedziele rano die 15 augusti ruszył i. k. m., wysłuchawszy mszy s. z woyskiem, z obozu pod Zborowem s tę stronę z przyiazdu, gdzie stal przesz sobote, hac intentione, ze tylko na drugam strone miasteczka przeszedszy, miał oboz polozyc do poniedzialku, a to dla zły przeprawy pod tymze miasteckiem, aby woysko wszytko przez niedziele mogło sie było wczesnie przeprawicz, maiąc wolą w poniedzialek isc ku Tarnopolu. Gdy sie tak i. k. m. z woyskiem y obozem ruszył, nysz do miastecka wszedł, dano znac, ze woysko tatarskie nadchodzieło, a ze ieszcze pul mile od obozu naszego, gdziesmey stały przez sobote, stalo tez od nasz pospolite ruszenie lwowskie y 1500 set ludzy x. i. m. p. woiewody krakowskiego, y wozow wiele zostawalo pozad, ktore sie ieszcze byli nie przeprawili, a Tatarowie w tył w s[t]rone zachodzyly.

Poslal i. k. m. i. msci p. podcanclerzego litewskiego z czescia ludu iego, takze i. m. p. szendomierskiego z ludem iego y z ynszemi chorągwami, ze wszystkich było 30 chorogwi, aby były wespoł z pospolitem ruszeniem y z ludem p. woiewodi krakowskiego, ktory pozad postawily (*sic!* мб. pozostali), nie dopuscialy wozow siarpiac y dalo wstrent nieprzyiacielowy.

Na te zas druga strone miastecka Zborowa ku Tarnopolu, gdzie oboz mial stac, przeslyzmi za k. i. m., gdzie wysz na troie z luku strzelenie wydąc bylo horde, tam k. i. m. woysko uszykował, reducti, wały szypac kazał.

Interim z druga strone miasteczka napadły Tatarowie na naszych, gdzie by[ł] i. m. p. sendomierski y i. m. p. braclawsky, i. m. p. podcanclerzy lytewsky, p. starosta stobnicky, p. starosta vrzedowsky, tam nad roskazanie y wolą k. i. msci z ochoty wybrawszy sie, od taboru y miastecka pul mile z nieprzyiacielem się męznę potkały, ale minus prospere, bo chorogiew wszystka i. msci p. starosty stobnyckiego wyborna znieszono, y sam zabit; chorogiew i. m. p. sandomierski[ego], ktora sąm przywadzyl, zniesiono; ludzy kilka set i. m. p. podcanclerzego litewskiego zbyto; chorogwy trzy kozackych, pana Feliciana Tyskiewyca chorogiew takze zniesono y samego zabito. Skoczył ieden rotmistrz, ieden pulkownyk, castelan y roskazały imieniem k. i. m., o czym nie myslał, pospolitemu ruszeniu przemyslkiemu, lwowskiemu, aby posilkowały owych, co oniey niebozenta uczynili, ale takze infeliceter, bo ogarnieni wielkoscią hordy wieksza ych tam czesc legla, a czesc spetnie pierzchniela. Medzy inszemiey zabyti chorazy p. Kowalsky, stolnyk lwowsky, drudzy w [r]osypke posly, a orda pod miasto sie ziemknąwszy, czesc wozow porabowały, i. m. p. szendomiersky y i. m. p. podcanclerzy litewsky z laskiey Boziey samey zdrowo zostały.

Gdy sie to tam dzieie, na ty strone, gdzie i. k. m. był z ynszem woyskiem, woysko uszykowawszy, dał prawę skrydło i. m. p. woiewodzie podolskiemu, a lewe i. m. p. kanclerzowy koronnęmu. Tym czaszen, gdy my woysko szykuięmey, z[a]mykał

nakolo nieprzyiaiel woysko swoie, ze iusz undique opasal, natarly pierwy na prawę skrydlo, ale dobrze wsparci xiezyczem, potym udal sie nieprzyiaciel ku lewęmu skrydlowy, gdzie dobrze przywodł i. m. p. canclerz, ale nie wędziec (*sic!*) dla czego, ze sie naszy nie chcely, y zaras 5 chorogwi poczelo piershac, y vciekło by bylo drugie woysko, bardzio sturbowani, gdyby był na nie i. m. p. kanclerz nie krzyknął y raytarskych chorogwi nie spusciel, ktorę sie dobrze zamieszały, a piechota przytym dała poteznie ognia y tak sparła nieprzyiaciela. Poczal potym nieprzyiaciel ustepować iusz ku wiecorowi.

Po confusiey, ktora woyska nie mała była, vczynieł k. i. m. rade, co dali czynicz. Wały tym czaszem okolo obozu szypano. Nocz nastapiela spokoyna.

A w poniedziałek, iako Kozaczy z armatą nadesły, przypusciely poteznie do szancow, gdzie dobrze od naszych odpędzieny, y nie mało ych legło, ale osobliwie do przeprawe y pod miastem wszystkie potęgę nieprzyiaciel obrociel, gdzie więczy iescie nieprzyiaciela legło, bo tam celadz lozna dosc scieslywie z nieprzyiacielem sie vcierala. Iusz tego dnia woysko bylo ochotnieysze. W tym ku poludniowi list przysedł od hana, w ktorym przyianz (*sic!*) swoię k. i. m. ofiarowal y prosyl, zeby k. i. m. i. m. p. kanclerza na rozmowe poslał. Y tak zaczeły sie zarasz te tractaty, ktorę stanely z woyskiem Zaporowskym y z Tatarami, ze nieprzyiaciel odstępuię tak od tęgo obozu iako y od Zbaraza. Konie nasze przesz tę kylka dny iusz bardzio slabiec y mdlec poczely dla nieprzyiaciela, ktory nas ze wszystkych stron okrozył y poła odzial. To pęwna, gdy by tam sam k. i. m. nie był, bylaby altera fuga pilawiecka. Iakos y w noczy nie mało tęgo vciekło, a mianowicze rotmistrz ięden. I tego dnia k. i. m. byl zmordowany, nie szanował sie, będąc wszedzie przytomnym.

Zgoda tu quibus conditionibus stanieła, wolnieyszego y sposobnieyszego czaszu oznaymuie w. m. Constat teraz za pewne, [ze] z hanem bylo hordy krymsky, nahaysky, kalmucky y inszych

— sto tysięczy pod Zborowęm, iakosz gdy w niedziele przysly pod nasz, iako las pola okryly. Kozakow bylo przyslo znowu 50000, z osobna pod Zbarazem zostało bylo tęgo kylkadziesiat tysieczy.

(*Рукопись бібл. Оссолїньских N. 189, ст. 267—8, N. 204, ст. 143 v.—145*).

XXI.

Скарга Казановских на рогатинських міщан за нахід на замок у Підкаменю. 3 н. ст. вересня 1649.

[E] Feria VI ante f. Natiuitatis B. M. V. 1649 nobilis Ioannes Jastrzebski, illustrium et mgnificarum Annae a Potok, olim Alexandri Dominici Kazanowski, pallatini braclauiensis, consortis relictae, tum Mariannae, Annae et Helisabethae Kazanowskich, filiarum, nomine contra famatos: Gabrielem Kuczarski, principalem delicti, . . . [і ще 19 імен], oppidanos s. r. m. Rohatynenses aliosque ipsorum complices protestatus est, — quia illi sub tempus interregni mense nouembre ausi sunt coadiuuatis sibi diuersis ex locis complicibus oppidum Podkamienie ac fortalitium ibidem situm inuadere omnemque suppellectilem eiusdem fortalicii spoliare resque omnes et ornamenta recipere, nec non horreum ibidem situm extriturare ac triturata frumenta ad oppidum Rohatyn deuehere.

Позов поданий 6 н. ст. вересня на ґродський галицький суд.

(*Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649, t. 40, p. 466—7, 519—21*).

XXII.

Мартин Сєлєцкий подає товмацьких міщан, селян із Олеші, Грушки, Надоріжної, Бортник, Гориградів і Долини за пограбоване палагицького замка. 7 н. ст. вересня 1649.

[E] Feria tertia in vigilia festi Natiuitatis B. M. V. 1649 gnosus Martinus Sielecki, certae sortis bonorum Obertyn

possessor, protestatus est contra oppidanos Tłumacenses, laboriosos: Iaremko Setnik, popi obadwa, Hliwiszyn syn chorązy . . . [і ще 27 імен]; de v. Olesze: setnik Czewaska . . . [і ще 23 імен]; de v. Gruszki: wataman Kalin, tam kocieł piwny i gorzałczane trzy . . . [і ще 5 імен]; de v. Nadroznego: pop . . . [і ще 7 імен]; de v. Bortniki: pop Kopystka z zięciami, synami, z gromadą; de v. Jezierzany: wataman Mikitycz, pop Wasil . . . [і ще 9 імен]; de v. Horykład y z Doliny: watamani oba y z popami obiema, ktorzy naywięcey szkod czynili y łupow nabrali w Polayczach, in eo, — quia illi circa expugnationem fortalitii bonorum Polaicze res protestantis proprias in eodem fortalitio repositas receperunt et inter se dispartiti sunt.[1])

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1648–9, p. 1705–9*).

XXIII.

Кс. Григорій Шимкевич подає потилицьких міщан за нахід на костел у Потиличу. 13 н. ст. вересня 1649.

[E] Feria II post f. Natiuitatis B. M. V. 164 nono reuerendus Gregorius Szymkiewicz, praepositus potylicensis, protestatus est contra famatos: Andream Pięcikwartnik . . . [і ще 29 імен] . . . Isaky poponem ecclesiae ritus graeci ssmae Trinitatis et alterum Ilko Procyk poponem naguney (?) cerkwy et alios plurimos in eo, — quod licet rebellis Cosacorum plebis audax temeritas nulli tam ex equestri ordine quam et plebeiae conditionis catholicae fidei pepercerit, dum rebellis plebis numerosa caterua versus Zamoscie progreditur, ipsi oppidani Potylicenses sub nomine Kosacorum rapiendi nacti occasionem ad ecclesiam et domum plebanalem in oppido Potylicz violenter superueniunt, in eaque rebus nonnullis vsui cuiusque necessaris peruentis easdem omnes, peccora,

[1]) Далі наступає довгий спис забраних річей.

pecudes, anates, capones, frumenta receperunt, domum diruerunt et ligna inter se diripuerunt.[1])

(Ind. rel. castr. Belz. a. 1649, t. 236, p. 1000—3).

XXIV.

Єлисавета Пшепюрчина подає селян з Острова і Боратина за нахід на її добра. 16 н. ст. вересня 1649.

[E] Feria V post f. Exaltationis s. Crucis 164 nono nlis Elizabeth de Hrodyłowice, nlis olim Simonis Przepiorka consors relicta vidua, contra laboriosos: Petrum Piecuch cum filiis, Mathiam Misko molendinatorem, Wasko molendinatorem — de v. Ostrow; nec non laboriosos: Szyrak Hrycko, woyt Sapko, pop . . . [і ще 29 імен] — de v. Boratyn, gnosi Michaelis Stempkowsky subditos, protestata est, — quia ipsi sub tempus interregni facto mutuo inter se condictamine ante ipsam immedietate *(sic!)* Scytharum et Kosacorum incursionem, dum eadem protestans ex bonis suis v. Ostrow et Boratyn ad loca tutiora relictis omnibus rebus domesticis aufugeret, in bona protestantis cum bombardis, baculis, fustibus incurrerunt, totam suppellectilem domesticam receperunt, in ipsa curia omnia aedificia combusserunt et solo adaequarunt, siluas exciderunt, nec non innumerabilia damna intulerunt.

(Ind. rel. castr. Belz. a. 1649, t. 236. p. 1017—18).

XXV.

Петро Круш подає міщан із Щурович, селян із Немилова, Куликова і Хмільна за нахід на двір у Ператині. 16 н. ст. вересня 1649.

[E] Feria V [як вище] gnosus Petrus Krusz nomine tam suo quam subditorum de v. Pieratyn protestatus est contra

[1]) Далї поданий спис де що у кого найдено.

famatos: Herstowicz, Stecko Kusnirz, Semen Kusnirz, Dacko Draczek — de oppido Szczurowice aliosque principales complices, itidem ciues sczurouienses; tum laboriosos de v. Niemołuw: Macko Roik, Martyn, Wasil aliosque ipsis melius notos totasque communitates tam oppidi Sczurowicze quam Niemołow, Kulikow, Chmielno, — quia ipsi sub tempus interregni mutua facta cointelligentia secum in curiam v. Pieratyn sub protectione Kozacorum inuaserunt, curiam et horreum combusserunt et frumentorum ad 3000 cassullarum varii generis tam combusserunt quam receperunt, apum aluearia 200 expiarunt, supellectilem domesticam omnem disrapuerunt, pecora, pecudes, boues, vaccas in numero 200, capras 60, sues 80, itidem anseres, galinas et aliam supellectilem receperunt aliaque damna ad 8000 flor. pol. intulerunt.

(Ind. rel. castr. Bełz. a. 1649, t. 236, p. 1020 - 1).

XXVI.

Станїслав Улановский, долинський міщанин, подає селян з Ілемя за напад. 28 н. ст. вересня 1649.

[E] Feria II ante f. s. Michaelis 1649. Videatur hoc loco protestatio per famatum Stanislaum Vłanowski, ciuem dolinensem, contra: watamana popa, syna popowego Piotra, Iwana Kowalia, Budzia — principales . . . [і ще 17 імен] aliosque eorum complices, subditos de v. Hilienie totamque communitatem eiusdem villae ratione per ipsos tempore interregni sabbatho ante f. Conceptionis B. M. V. (*5/XII 1648*) eiusdem famati Stanislai Vłanowski in eadem villa dispercussionis et depraedationis, pecuniae et rerum receptionis.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649, t. 40, p. 484—5).

XXVII.

Інструкция соймовим послам Галицькоï і Теребовельськоï землï дана на соймику в Галичи 5 і 6 н. ст. жовтня 1649.[1])

Instructia na seymiku, seym walny poprzedzaiącym, quinta octobris anno Dni millesimo sexmo quadrmo nono w Haliczu zlecona zgodnie obranym wielmoznym ich mosciom panom posłom, ich mosciom panom: Ianowi z Potoka Potockiemu, podkomorzemu ziemie Halickiey, Andrzeiowi z Potoka Potockiemu, halickiemu, kołomyiskiemu etc. staroscie, Raphałowi z Borzymia Makowieckiemu, podstolemu halickiemu, dworzaninowi pokoiowemu i. k. mci, Pawłowi na Potoku Potockiemu, woiewodzicowi bracławskiemu, Prokopowi Ludzickiemu, czesnikowi ziemie Chełmskiey, Ludwikowi z Rzeczycy Wyzdze, dworzaninowi pokoiowemu i. k. mci.

Iako raz oyczyzna nasza i. k. m. panu naszemu miłosciwemu wolnych narodow oddała korone, tak zyczyła sobie, aby te, ktore dotales et hereditariae krolom panom naszym były w iedne tropy za nią wkroczyły felicitates, to sobie obiecywała przez smierc pana swego osierocona pupilla, ze od swoich zdradzona hołdownikow, od pogranicznych nie ratowana sąsiadow, od koronnych ledwie nie odbiezana synow, miała sie temu dostac opiekunowi, ktory ią discordiis seruilibus fessam sub imperium accipere vmiał, a wzięte berło w miecz na swawolnego przeminił nieprzyiaciela. I tac iest osobliwa, a inszym nie powszechna krolom i. k. m. sława, ze inszych ledwie non in fasciis przywitały fasces, samemu i. k. m. tot asperitatibus do thronu vsłała droge fortuna, a zaraz tot calamitatibus inuolutam podała korone. Iakoz rownie regium pressit caput galea cum corona, y nie pierwey vbiegał sie

[1]) Ріжницю дня на початку сеï інструкциï (5 жовт.) і при кінцї (6 жовт.) пояснити можна хиба тим, що соймик провадив ся аж два дни. З огляду на богацтво важних справ се цїлком правдоподібно.

i. k. m. do purpury, az mu sama czasu pora nazyczyła imperatoria paludamenta, alec y purpura tak sie zaczerwieniła krwią nieprzyiacielską, ze moze naybitnieyszych w Europie zawstydzic panow. Naprzod tedy zlecilismy ich mciom panom posłom naszym, aby przy vnizonym poddanstwa naszego oddaniu i. k. m. panu naszemu miłosciwemu podziękowali, ze na tym ledwie nie ostatnim w niebespieczoney oyczyzny szancu ex regio sanguine zyczył oyczyznie litare victimam y przeciw tak gromadnemu rzeczpospolitey zasczycił nieprzyiacielowi, ze rzadko w większey kupie armatam multitudinem swiat widział. Za ktorą odwagę z wrodzoney naszey przeciwko panom zyczliwosci zyczymy, aby y wiek i. k. m. y tey oyczyzny na trwalsze czasy weselsze przeplatały alternaty.

1. A ze do tak pamiętnego oyczyznie dobrodzieystwa przydawac i. k. mosc raczy oycowskie swoie obmysliwanie w zatrzymaniu publicae securitatis, a naypierwszy do tego iest sposob: zapłata woysku wszystkiemu zaciągow constitucyą seymu coronationis felicis i. k. m. vprzywileiowanych, do ktorych te accesserunt zaciągi, zbarawski y zborowski, stosowac sie będą ich mosc panowie posłowie naszy do zgodney (*sic!*) woiewodztw inszych na vchwalenie podatkow, iednak saluis abiuratis et desertatis, iako nam constitucya teyze szczesliwey coronacyey i. k. mci indulsit.

2. Coaequacya na vprzątnienie długow y ciężarow rzeczypospolitey optimo consilio wynaleziona do tych czas iescze do swoiey nie przywiedziona exekucyey, aby kiedyzkolwiek w rzetelną mogła byc wprawiona ryze, instabunt ich mosc panowie posłowie naszy habita ratione desertatorum et abiuratorum y przez wszystkie lato powiatowemi zołdami przetrzymanego zołnierza, gdy inne woiewodztwa zołnirza swego exauthorabunt.

3. Vpominki chanowi krymskiemu należące, iako nigdy ex natura sua nie były trybutem, y owszem vtramque partem pewnym obowiązały kontractem, tak y teraz dla vbespieczenia granic od tey sciany rzeczyptey aby odesłane były, zlecamy

ich mosciom panom posłom naszym, na ktore iaki dochod rzeczpospolita obmysli, na taki powszechney nie odstępuiąc zgody, zezwolą ich mosc panowie posłowie naszy.

4. Ordinarium reipubcae praesidium woyska quarcianego, iako nie tylko rozpostrzenioną zasłaniało do tych czas oyczyzne, ale pamiętne po wszystkie czasy koronie tey przyniosiło zwycięstwa, az go deseruit fortuna, non virtus, pod Korsuniem, tak aby teraz meliori auspicio w tey renascatur z swoich własnych popiołow rzeczyptey, wnosic będą instancyą swą ich mosc panowie posłowie naszy, ktore aby w gromadnieyszey zostawało liczbie, na inszych zgode woiewodztw przypadną ich mosc panowie posłowie naszy.

5. Statiua hyberna, ze same mogą bydz obstaculo szerzącey sie sweywoli y zdzierstwa vbogich ludzi w przechodzeniu dobr tak i. k. mci iako duchownych, przy ktorych sie y dziedzictwom dostawa, aby do sciągnienia in contiguitate nayspososobnieysze obmyslone było mieysce, y dla tractamentu obmysliwały stacye pieniężne inne woiewodztwa, wnosic będą perswasyą swą ich mosc panowie posłowie naszy.

6. Ordinacya woyska zaporowskiego y declaracya na puncta suppliki ich pod Zborowem podaney aby constet ordinibus regni circa rationes senatus consultorum, zkądby łatwiey concludere mogli stany koronne, iaka securitas w domach naszych nas oczekiwa ab hac renascenti toties hydra, y iezeli z tym warunkiem krwią przodkow naszych odwazona subsistere będzie mogła wolnosc, wniosą instancyą swoią ich mosc panowie posłowie naszy.

7. Induciae szwedzkie, iako od iedney sciany rzeczyptey praestare mogą securitatem, tak aby iako naywczesniey z rzetelną declaracyą wysadzeni byli, na to ich mosc panowie commisarze y kosz[t] z skarbu koronnego obmyslony, zezwolą ich mosc panowie posłowie naszy.

8. Miennica, ktora opes publicas continet, iz do tych czas nie zostaie naprawiona, a przez to magna fit aerarii publici iactura, gdy tak sfalszowane moneta externorum principum

do Polski importatur, przyłożą sie do spolney zgody ich mosc panowie posłowie naszy, aby kiedykolwiek do tak nalezytego dobru pospolitemu przywiedziona była porządku.

9. Krolowey iey mci pani naszey miłosciwey, ktora ze ad consortium regni magna nomina et insignes przyniosła fortunas, aby ta oyczyzna, ktora na wszystek swiat pamiętną przeciwko koronowanym panom swym sczyci sie zyczliwoscią, wdzięczną sie oswiadczyła w tey ponowioney instantiey, zezwolą ich mosc panowie posłowie naszy.

10. Krolewicza iego mci odwazne merita cum dispendio aerarii tak pod Pilawiecką iako y do praesidium Baru winną naiasnieyszemu domowi krolewskiemu po nas wyciągaią gratitudinem, ktorą opactwem mogilskim ze na ten czas oyczyzna testari moze, wnosic będą instantyą swą ich mosc panowie posłowie naszy.

11. Pana Howalda iz i. k. mosc, iako bene mereri oyczyznie poczynaiącego, stanom koronnym zalicac raczy, aby mogł zostawac in gremio nobilitatis, non obstabunt ich mosc panowie posłowie naszy suffragiis publicis, poniewasz externa nomina inscribi fastis titułow naszych szlacheckich maią sobie za ozdobe.

12. Iako w kazdey rzeczyptey fidelitati praemia, infidelitati naznaczane bywały supplicia, tak ze poprzysięzoney dotychczas dotrzymali wiary Kozacy: Zabuski, Iasko, Gandza, aby od tey ze rzeczyptey in partem felicitatis nostrae, to iest do honoru szlacheckiego przypuszczeni byli, zezwolą ich mosc panowie posłowie naszy.

13. Miasto Lwow, ktore fortunarum iacturam, a ledwie non vltiman ruinam raczey ponosic wolało, nizeli odstępuiąc od rzeczyptey poddac sie nieprzyiacielowi, za tak stateczną wiare aby mogło gaudere ciuilibus immunitatibus y sposob fortificowania miasta tego, na ktorym wiele incumbit wszystkiey koronie, mogł bydz obmyslony, instabunt ich mosc panowie posłowie naszy.

Tak donioszszy to stanom koronnym, co w sobie proposytya i. k. mci zamykała, przystępuiemy ad priuata conuentus nostri

postulata bonum publicum concernentia.

1. Ze tego generalnego zapału, przez ktory ledwie nie wszystka posiadła popiołem oyczyzna, iescze do tych czas wszystkim stanom koronnym non constat author, instabunt ich mosc panowie posłowie, aby ten incendiarius altricis suae, iezeli z synow koronnych iest, rzetelnie (p)er diligentissimam inquisitionem był declarowany y na pamiętny wszystkiey potomnosci podany przykład.

2. Iz pospolite ruszenie swiątobliwe krolow ich mciow y przodkow naszym (*sic!*) vstawy chciały miec sine diuisione belli, pytac sie bedą ich mosc panowie posłowie naszy, iezeli teraznieysza generalna expedicya pod Zborow, kiedy tylko pobliszsze ruszono woiewodztwa, a gornym pozostac kazano, podobnieysza iest pospolitemu ruszeniu czyli ochotnikowi.

3. A ze dismembratia tak potrzebnego na ten czas wszystkiey oyczyznie pospolitego ruszenia przez assekuracyą pokoiu nastąpic musiała, kto by na ten czas niepewnym pokoiem assecurował oyczyzne y przez te vbespieczenia wydarł oyczyznie dobrą do obrony swoiey pore, pytac sie będą ich mosc panowie posłowie naszy.

4. Cięsza nie mogła pasc na rzeczpospolitą calamitas, iako przez nierychłe wydanie trzecich wici, przez ktore szkodliwe omieszkanie iz nie rychło do boku i. k. mci pospieszyły sie woiewodztwa, a za tym niepospieszeniem zdrowie panskie, cuius salute nostra constat salus, w tak odkryte wdano niebespieczęstwo, kto zatrzymywał trzecie wici y dobrotliwemu a pokwapiaiącemu na ratunek woysk swoich panu wydanie ich dissuadebat, vnizenie prosic będą i. k. m. pana naszego miłosciwego ich mosc panowie posłowie naszy, aby z oycowskiego affectu swego wszytkiey rzeczyptey declarowac raczył.

5. Nie rychłe sciągnienie pod Zbaraz musiało redundare in summum detrimentum priuatorum, a zatym y tamte odwazne woysko in apertam podac perniciem, cokolwiek by szkod pokazali obywatele kraiow tych per tardissimam w ciągnieniu moram pokazali (*sic!*), aby to cedere mogło bene meritis w tymze oblężeniu, instabunt ich mosc pp. posłowie naszy.

6. Iako wygasza ku przysłudze oyczyzny w wielu sercach affekt y iako w kazdey rzeczyptey często boleie drugi widziec sie laborum participem y honorum atque praemiorum exortem, zalosne vczą przykłady w innych krolestwach przez złą distributiwe, pilnie tedy ich mosc panowie posłowie naszy instabunt, aby oyczyzna miała wzgląd na bene meritos, a mianowicie vrzędow (*sic!*) w samym pozarze woiennym, pominąwszy zasłuzonych, dany, za vacans był declarowany, czego circa rationes senatus consultorum po wotach ich mciow panow zwyczainie przez i. mci pana marszałka koła swego domawiac sie ich mosc panowie posłowie naszy maią.

7. Poniewasz woysko zaporowskie tempore interregni, mieniąc sie tylko bydz sługami i. k. mci, a nie rzeczyptey, zaraz mutat obsequium, wnosic będą ich mosc panowie posłowie naszy, aby in casum (quod post sacra fata absit) interregni kazdy proportione ducta bonorum obmyslił repentinum praesidium ex bonis suis haereditariis pieszych albo konnych, zabigaiąc temu naybarziey, aby na potym nie straszyły rempublicam kozackie in electione suffragia, co aby na poseymowym seymiku ziemia nasza wzieła sobie za vchwałe, authoritate praesentis conuentus vpominac sie maią ich mosc panowie posłowie naszy.

8. Commissia z hospodarem i. mcią wołoskim o zbiegłe chłopy y buntowniki pokuckie, aby authoritate praesentis conuentus doszła, instabunt ich mosc panowie posłowie naszy. A iako teraz wyprawilismy do hospodara i. mci y vprosili w poselstwo ich mosciow panow: Jerzego Mrozowickiego, podstarosciego halickiego, sekretarza i. k. mci, Krzysztopha Strzemeckiego, aby przy podziękowaniu za sąsiecką pod te bunty

dotrzymaną przyiazn hospodarowi i. mci o wydanie tychze buntownikow prosili, tak y teraz aby to powagą seymu teraznieyszego wspirac sie mogło, wnosic będą ich mosc panowie posłowie naszy hoc praecustodito, aby commisarze naznaczeni byli dignitarze, vrzędnicy y obywatele bene possessionati ziemie tey.

9. Iz nie tylko za tak walną rebellią wynisczenie dobr naszych nastąpiło, ale wielu obywatelom ziemie tey wyginęły prawa y przywileie na maietnosci, z ktorych iedni zaniesli manifestacye, drudzy nie zaniesli, iako authoritate publica assecurowani bydz maią, pytac się będą ich mosc panowie posłowie naszy.

10. Inducta et euecta ziemie Halickiey aby na potym bez defalkaty oddawana bywała, poniewasz constat, ze cedit in commodum priuatorum, instabunt ich mosc panowie posłowie naszy.

11. Poniewasz z dobr i. k. mci, in detentione hostili będących, przeszłego roku nie zapłaciła sie quarta, aby ci, ktorzy nie zapłacili, poenis legum non succumbant, wnosic będą instantią swą ich mosc panowie posłowie naszy.

12. Wielka ztąd auctia skarbu rzeczyptey bydz musi, gdy sine detrimento publico augendi aerarii łatwe nayduią sie sposoby, zaczym aby nowi posse(ssores) dobr i. k. mci podwyszszali quarty, wnosic będą instancyą swą ich mosc panowie posłowie naszy.

13. A iz compendiosissima bydz ma do kazdey sprawiedliwosci droga, przeto aby na ten czas, gdy correctura iurium, przez tak wiele lat oczekiwana, namowiona będzie, oraz y abreuiatia iurium stanęła, prosic będą ich mosc panowie posłowie naszy.

14. Iz w niektorych ziemiach zagęszczaią sie vrzędnicy impossessionati, chcąc tollere hunc abusum, aby w ziemi naszey vrzędy tych pro vacantibus podane były, instabunt ich mosc panowie posłowie naszy.

15. Ordynansy kompaniom polskim, iako y regimentom cudzoziemskim, ze do dobr szlacheckich często dawane bywaią, aby tak cięszkiey więcey stan szlachecki nie ponosił oppressiey, instabunt i. m. pp. posłowie naszy.

Postulata particulares personas concernentia.

1. Eliberatia ich mosciow panow hetmanow koronnych ze w tak daleką poszła odwłoke, v postronnych w podziwieniu to zostaie narodow, nie mniey vymuie głosney niegdy na wszystek swiat narodu naszego sławie, ze cierpiemy tak długo, iednego triumphalem senem, drugiego krwią swoią oyczyznie zaleconego, vtrosque za rzeczpospolitą catenatos duces, wnosic tedy będą prozbe swoią ich mosc panowie posłowie naszy, aby capiat aliqua maseratio stany koronne cięszkiey tak wielkim ludziom seruitutis y aby sposob iak nayprędzey eliberacyey ich mosciom obmyslany był, poniewasz na tamtym placu supplicium poniesli fortunae non virtutis.

2. Iako i. k. mosc przeyrzec sie raczył w odwadze y dzielnosci iasnie wielmoznego imci pana Stanisława z Potoka Potockiego, woiewody ziem Podolskich pod Zborowem, gdy salutem principis tutatus est, tak aby teraz przy stanach koronnych ich mosc panowie posłowie naszy ponowic chcieli imci za te odwagi podziękowanie, aequissimum bydz rozumiemy. Wnosic tedy prozbe swoią ich mosc panowie posłowie naszy będą, aby ich mosc panowie senatorowie imieniem iego krolewskiey mci za tak odwazną assistencyą przy boku i. k. mci podziękowali, a i. k. mosc, iako nayprzednieyszy dobrodzieystw tey oyczyzny szafarz, te męstwo, na wszystką potomnosc pamiętne y zadney nie podligaiące starosci, amplissimis praemiis cumulare raczył.

3. Iasnie oswieconego xiązęcia imci Michała Ieremiego Korybutha na Wisniowcu y na Łubniach Wisniowieckiego, woiewody (ruskiego) wielka in toleranda obsidione pod Zbarazem ochota y wiekopomna przysługa, iako zwabiła iuz swiata wszystkiego na siebie oczy, tak aby od i. k. mci nie zostawała

indonata, aby dalszą była ochotney młodzi do vsług rzeczyptey ponętą, wnosic będą ich mosc panowie posłowie naszy.

4. Wielmoznego imci pana Alexandra na Koniecpolu Koniecpolskiego, chorązego koronnego, meruit to z znacznym vsczyrbkiem zdrowia y fortun na vsłudze rzeczyptey przepędzona młodosc, ktorą y teraz nieporownaną w obsidiey zbaraskiey coronauit ochotą, aby przy podziękowaniu stanow koronnych za Czehryn y tak wiele odpadaiące włosci proportionatum vacans od i. k. mci pokazane było, wnosic będą instancyą swą ich mosc panowie posłowie naszy.

5. Wielmoznego imci pana Andrzeia z Potoka Potockiego, halickiego, kołomyiskiego staroste, ktory y pod Zborow przy iasnie wielmoznym rodzicu swoim okrytą stawił chorągiew y na vfortificowanie zamku halickiego znaczny nakład vczynił, zalecą i. k. mci y stanom koronnym ich mosc panowie posłowie naszy.

6. Wielmoznego imci pana Iana na Potoku Potockiego, woiewodzica bracławskiego, rothmistrza i. k. mci, ktory pod te wszystkie mieszaniny swym kosztem trzymał chorągiew y teraz pod Zborowem przy boku i. k. mci stanoł, przypomną iego krolewskiey mosci y stanom koronnym ich mosc panowie posłowie naszy.

7. Wielmoznego imci pana Mikołaia z Potoka Potockiego, kasztelanica krakowskiego, ktory takze pod Zborowem z porządnym ludem swym nie omieszkał i. k. mci vsługi, zalecą i. k. mci y stanom koronnym ich mosc panowie posłowie naszy.

Wyswobodzenie imci pana Bałabana z niewoli tatarskiey, iako zasłuzonego rzeczyptey pułkownika, iz y oyca imci pana staroste trębowelskiego swym kosztem wyswobodziła rzeczpospolita, zalecą i. k. mci y stanom koronnym ich mosc panowie posłowie naszy.

8. Iego mosc pan Iakub Łabęcki, iako zawsze trawił wiek swoy na vsłudze rzeczyptey, tak y w tey obsidiey zbaraskiey znaczne vczy(nił odwa)gi, supplicuie i. k. mci y wszystkim

stanom koronnym . . . .[1]) dzierzawy Markuszewa w Chmielnickim powiecie, lubo teraz iest dobrem i. k. mci, w dziedzictwo przemieniona była, za ktorym wniosą instancyą swą ich mosc panowie posłowie naszy.

9. Iego mosc pan Prokop Ludzicki, czesnik chełmski y poseł nasz teraznieyszy, iz za listem imci xiędza primasa pod czas interregni stawił ludzie swym kosztem y assekurowany był zapłatą z skarbu, aby go doszła, albo aby w pewney sprawie swoiey, seymowy pożądany otrzymał dekret, wnosic będą instancyią swą ich mosc panowie posłowie naszy.

10. Processy wszelakie y decreta in causis criminalibus cum clero z roznemi osobami zaszłe aby per euocationes post curiam romanam in dubium votowane nie były, a intra fines regni bez zatrudnienia swiętey sprawiedliwosci exequowane były y vkrzywdzeni swoią odniesli satisfactią y consolacyą, ich mosc panowie posłowie starac sie maią.

11. Iz przy inney depopulacyey lwowskiey y zbierze kup y torxarow (*sic*!) mieyskich przez ich mciow panow commisarzow po Pilawieckiey dostało sie depozytowi ich mosciow panow Giedzinskich, leżącemu we Lwowie, aby authoritate praesentis conuentus violator depositi cale te oddał ich mosciom summe, instabunt ich mosc panowie posłowie naszy.

12. Iego mosc pan Theodor Bełzecki ze supplicuie ad clementiam i. k. mci, wnosic za nim będą instancyą swą ich mosc pp. posłowie naszy.

13. Wnosic tez będą instancyą swą do i. k. mci y wszystkich stanow koronnych za imcią panem Szczęsnym Iasinskim, aby za odwazne zasługi swoie mogł otrzymac wrąb do lasow kałuskich z maietnosci swoiey dziedziczney przyległey.

14. Sprawia ich mciow panow Zebrzydowskich aby sądzona była y przywileie im należące z kancellaryey wydane były, wniosą instancyą swą do i. k. mci ich mosc panowie posłowie naszy.

---

[1]) Видерто одно або два слова.

15. Iz pan Swaryczewski Bazyli, porucznik imci pana Przyłuskiego, rothmistrza powiatowego ziemi tey, na vsłudze rzeczyptey w oczach i. k. m. pod Zborowem zginoł, aby iego pozostałemu potomstwu obmyslona była prouisya ex aerario publico, wnosic będą do i. k. mci prosbe swą ich mosc panowie posłowie naszy.

16. Iako po wiele razy posłowie ziemscy wnosili prozby swe za imcią panem Pawłem Radwanem Łodzinskim, aby we wsi iego . . . nie,[1]) w powiecie Sanockim leżącey, mostowe z miłosciwey ła(ski i. k. m.) y consensu ordinum naznaczone było, tak y teraz prozbe swą za imcią, iako zasłuzonym w tey oyczyznie, ponowią ich mosc panowie posłowie.

17. Iz iego mosc pan Daniel Dzierzek pod Zborowem w potrzebie zginoł, aby succesorom iego in vim gratitudinis prouisia naznaczona była, wnosic będą instancyą swą ich mosc panowie posłowie naszy.

18. Miasto Halicz przez nieprzyiaciela zniesione iz do ziazdow naszych dla spustoszenia swego wczesno bydz nie moze, aby od stanowisk zołnirskich vwolnione było y dochod iego na fortificowanie miasta tego pokazany był, wnosic będą prozby swoie ich mosc panowie posłowie naszy.

A tac iest zupełna molles consiliorum publicorum, ktorą do wspirania ich mosciom panom posłom naszym na walnym ziezdzie zlecilismy, inszych nexus na ich mosciow nie kładąc, tylko te, ktoremi sacro sancte przodkowie naszy obowiązywali fidem, honorem et constantiam; a dla lepszey wiary zlecilismy iego mci panu marszałkowi do grodow Halickiego y Trębowelskiego podac y ręką swą przy pieczęci podpisac.

Działo sie w Haliczu die sexta octobris millesimo sexmo quadrmo nono.

Locus sigilli. Paweł Potocki na Potoku, marszałek seymiku ziemie Halickiey na ten czas.

(*Ind. rel. castr. Halic. 1648—9, t. 141, p. 1745—54, obl. 6/X*).

---

[1]) Назва села видерта.

XXVIII.

Підгаєцькі Жиди подають селян із Луки і Цьвітової за те, що напали на них, пограбували й декого убили. 11 н. ст. жовтня 1649.

[E] Feria secunda ante festum s. Heduigis 1649 perfidi Iudaei Abram Markowicz, Szloma Samsonow, Iakub Daniłow suo et aliorum Iudaeorum in termino specificandorum nomine, ciues et incolae oppidi Podhayce, protestati sunt contra laboriosos: Michaiło Kozło et filium eius Maxim, Wasil popow syn . . . [і ще 46 імен] . . . de v. Łuka, principales; Onysko Hładki, Iwan filium poponis, Michaiło poponem . . . [і ще 18 імен] . . . de v. Cwitowa, complices, aliosque omnes, quorum nomina ignorantur totasque communitates dictarum villarum rndi Georgii canonici regul. nec non gnosi Constantini Giedzinskich, fratrum germanorum, subditos, — quia illi, dum protestantes consulendo vitae suae cum vxoribus, pueris suis, vt tantam tyrannidem Cosacorum sub tempus interregni rebus suis mercaturaque tota euaderent, in locum tutum sese cum aliis Iuadeis conferrent et per villam Łuka tenderent pro meridieque causa acquiescendi manerent, ipsi visis curribus rebus protestantium variis impletis, facta conspiratione et mutua cointelligentia inter se inita, dum protestantes vlterius itiner *(sic!)* continuarent et villam Cwitowa transire vellent, subditi dictae villae bene instructi a subditis de villa Łuka eosdem ad occasum solis detinentes moram, vt nox ruat, exigendo quoddam theloneum (quod protestantes concesserunt) faciunt; viso eo admaduersoque protestantes se esse in dubio vitae, ne per discussionem sui nocte imminente ferrent, nonnulis de medio sui ad nobilem Lenczewski, cuius nomen ad praesens ignoratur, missis opem et auxilium quaerunt eundemque, vt per subditos villae Cwitowa dimittantur, petunt, petitioni in occasu iam solis annuendo appraeciatus in dicta villa Cwitowa protenstantes collocauit et, vt pernoctarent, consilium dedit; summo mane ante dilu-

culum instructi vario armorum genere in media villa noctantes clamore excitato more et praetextu Cosacorum (qui nondum in his trans Ister oris fuerunt et ferme circa Kiouiam et Vinnica adhuc morabantur) irruerunt, nonnullos vita priuarunt vdlt: sororem germanam vnius protestantis Ester et aliam Mariancam Szlomowa, vxorem Markowicza, et duos pueros Iudaei Icko Daniła Iakubowego, quorum interemptorum corpora in siluis, seu vbi voluerunt, sepelierunt, nonnulos conuulnerarunt et ferme semiuiuos reliquerunt; his non contenti currus omnes dispercusserunt et parata pecunia rebusque omnibus in auro, argento, clenodiis, vestibus, vestimentis, tam propriis communi mercatura quam et oppignoratis in curribus existentibus spoliatis,[1]) receperunt et dispartiti sunt; itaque iam peractis rebus nlis Lenczowski cum haidone Poniak dicto aliisque asseclis ad dictam villam aduenit mitigando quasi factum perpetratum res nonnullas ab eisdem subditis recepit pro vsuque suo contulit.[2])

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1779—89*).

XXIX.

Інструкция соймовим послам дана на соймику в Белзї 11 н. ст. жовтня 1649 р.

Instrukcia seymiku koła woiewodztwa Bełzkiego od ich mciow pp. dygnitarzuw, vrzednikuw y wszytkich obywatelow na tenze seymik pro die vndecima octobris ao 1649 zgromadzonych dana ich mciom panum posłom, na seym następuiący od nas zgodnie obranym: iego mci panu Stanisławowi z Sarbiezowa Sarbiezowskiemu, staroscie grabowieckiemu, korycinskiemu, imci panu Ianowi z Sobiesczyna Sobieskiemu, staroscie iaworowskiemu, iego mci panu Alexandrowi Łysa-

[1]) Тут наступає довгий спис сих річей.

[2]) Далї огляд ран.

kowskiemu, rotmistrzowi i. k. m., y imci panu Andrzeiowi z Telefusowa Telefusowi, podpisaną reką marszałka koła naszego przerzeczonego iego mci pana starosty iaworowskiego, zgodnie od nas za dyrektora obranego, ktore puncta instrukciey, fidei et dexteritati ich mciom pp. posłom zleciwszy, tak sie w sobie maią:

Po przywitaniu i. k. m. y wiernego naszego poddanstwa oddania (*sic!*) ich mosc panowie posłowie i. k. m. pokornie podziekuią, ktory po zesciu swietey y niesmiertelney pamięci pana naszego naiasnieyszego krola Władysława, ktorego memoria sit in benedictionibus, zastawszy osierocialą in lugubri et calamitoso nasze te oyczyzne statu, nawałnosciami nieprzyiacielskiemi circumdatam, wziowszy ią z woli Bozey na opieke swoie, nie ochraniaiąc wysokiey maiestatu krolewskiego eminenciey, zarliwym ku teyze swoiey pobudzoney, w ktorey sie vrodził y wychował, synowskim affectem zdrowie swoie niosł na szancz przeciwko nieprzyiacielowi, gdzie y principis personam repraesentauit y officium strenui ducis et operam optimi militis gessit, bedą[c] osobą swoią w woysku pod Zborowem in continuis excubiis et vigilis, aby tako mogł patriam saluare y z cziezkiego woysko we Zbarazu oblezenia eliberowac, iakoz, dawszy z siebie wszytkiemu rycerstwu przykład, sam sie periculis et telis hostium tak alacriter exposuit, ze nie mozem iedno ze za wysoką ku wiernym poddanym przyznac i. k. m. miłosc tak gorliwy zelum ku ratowaniu oblezonych reipubcae praesidiarios, a za nie mnieysze ku caley oyczyznie y ratowaniu ze y (*sic!*) in periculo vchote in paternam sollicitudinem.

Zlecilismy tez ich mciom pp. posłom naszym, aby ante omnia vpominali się, tak iako ich samo prawo napomina, aby reddita była ratio senatus consultorum, y quam accuratissima (*sic!*) inuestigare maią przyczyny tak nierychłego wydania na pospolite ruszenie wici, ze sie tak predko sciągnąc z inszych woiewudztw woyska na wsparcie tego nieprzyiaciela nie mogły, iako przed tym przodkowie nasi sami piersiami swemi wszelkim nieprzyiacielskim insultum gloriose nie telko

odpor dawali, ale y triumphos y victorias etiam sine stipendiaro milite reportabant, y panstwo tak szeroko rozprzestrzenili y odwaznemi dziełami swymi aeternum, nie telko w tey oyczyznie, ale tez in orbe terrarum, nomen Polonorum consecrarunt, nie zgasła y w ich potomnosci taz ochota y salus in patriam, by telko według prawa y suo ordyne rzeczy wczesnie były disponowane, zaczym y te rozumienie o pospolitym ruszeniu, aby miały byc iego minores vires et impares periculis, gdyz w rzeczy samey są wielkie, ma byc z opiniey i. k. m. przez ich mciow pp. posłow eliminatum, poniewaz i. k. m. pericunculam telko, a nie wszytko pospolite ruszenie, widział.

Bedą tez ich mosc pp. posłowie nasi expostulowac z inszymi woiewodztwy, czemu pozwolone podatki nie wczesnie wydano, gdyz te przyczyne i. k. m. kładzie nierychłego sciągnienia woyska, za ktorym łacno y do oblezenia woyska we Zbarazu przyszło. Swiadkem y dowodem był seym coaequationis, iz tego doznawała rzpta po naszym woiewodztwie Bełzkim, aequalitatem et paritatem dawania podatkuw trzymało, ale largiori etiam manu czesto ze pozwalało, słusznie, aby teraz rzpta habita ratione y tey munificentii woiewodztwa naszego, ale wiecey respectuiąc na szpusztoszenie y zniesienie prawie woiewodztwa tego, od podatkuw, bez ktorych byc nie moze woiewodztwo nasze, vwolniła. Vkazą przeto ich mm. pp. posłowie, quanta incommoda zdawna to woiewodztwo ponosic musiało, a napierwey vkazą, ze stanowienie chorągwi na zime coroczne zawsze v nas bywało, drugich chorągwi idących w insze woiewodztwa, tak iscie iako powracanie, minąc nie mogłą, co iako wielki vcisk iest, y iako wynisczenie vbogich ludzi, iuz teraz y odlegleysze woiewodztwa wierzac muszą, kiedy teraz doznały. Vkazą, ze przesłego roku w tym woiewodztwie sedem belli nieprzyiaciel vczyniwszy, po wszytkim woiewodztwie pułki położywszy, wszytkie gumna, tak panum iako poddanym, zniszczył, Tatarowie, kto sie iedno vkryc nie mogł, w poganskie wiezy zabrali takze nie mało, nie telko

pul ze nie oranych ani sianych, ale y całych wsi bez ludzi widzimy; tego roku znowu za przesciem tak wielkiego woyska ku nieprzyiacielowi, tak do ich mciow pp. regimentarzow iako y s krulem, y potym za krolem imcią rozne woyska pieniezne, pospolitego ruszenia nie mogąc przebyc do krola imci (*sic!*), tu w tym woiewodztwie zatrzymuiąc sie, wielkie grauamina y szkody poczynic musieli, a pogotowiu, gdy opieszałe, głodne y borgowe woysko na leze posłano, dopieroz bez respectu na prawo y nedze ludzkie, z wielkim vcisnieniem, nie wedle prawa dwie chorągwi, iedna po drugiey, ale y po trzydziestu, iedna po drugiey, w iedney wsi stawaiąc, do ostatniego szpusztoszenia obywatelow woiewodztwa tego przywiedli tak, ze ani zasiewaią na przyszły rok, dla zabirania na podwody dobytkuw, ani tego roku wyzywic sie ostatek ludzi vbogich bedącym mieli (*sic!*), co bardziey pressit woiewodztwo nasze, a nizby dwudziestu podymnego pozwolenie; wiec y powracanie tegoz znowu zołnirza strach ostatniey zguby czyni nam. Vkazą ieszcze ich mm. pp. posłowie, ze w tym roku takze poganska ręka dotkneła woiewodztwo nasze, osobliwie Buski powiat, s ktorego siła poddanych w niewolą zagnali poganską. Vkazą na ostatek koszty y straty nasze przy i. k. m., przy ktorym zaraz pod Sokalem stanelismy y te expedicią odprawili. Przekładaiąc tedy ich mm. pp. posłowie dostatecznie te incommoda nasze, starac sie y gorąco o to prosic bedą, aby woiewodztwo nasze wolne było y od podatkuw y do coaequaciey nie nalezało.

Auctia woyska vkrainnego ze moze byc łacna, w instrucciey swey i. k. m. przypomina, byle rzpta tak potrzebney przestrodze mieysce dała, prosic tedy bedą ich mm. pp. posłowie, aby te sposoby i. k. m. aperire raczył, a łacnemi ich mm. pp. posłowie pokazac sie bedą mogli do tego, coby dobrze, bez szkody, bez ciezkosci, bez szwanku praw y sprawiedliwosci, nie telko teraz, ale y potym reipubcae euenire mogła (*sic!*). Doznała tego rzpta, ze dlugo w pokoiu stac iey iest periculosum, ani długo w nim stac moze, bo lubo niema nieprzyiaciela postronnego, w domu go znalazła, trudno tedy na lodo-

wych fundamentach teraznieyszego pokoiu sadzic swoie bezpieczenstwo ma (*sic!*), potrzebnieysza iest obmyslic praesidium tanto periculo par, w czym znosic sie bedą ich mm. pp. posłowie z drugimi woiewodztw posłami, staraiąc sie, aby rzpta y wczesnie y iustum praesidium miec mogła, a gdy namowa woyska stanie, te rzeczy praecustodire bedą powinni, w czym osobliwie fidem ich mciow obligamus:

Naprzod maiąc w uwazeniu, iako wielką przez to v poddanych i. k. m. pozyskuię miłosc, gdy pilnym w instrukciey swey pokazuie sie struzem, aby vbodzy ludzie vcisnienia y krzywdy nie cierpieli, iakoz ta iest vnica wielkich monarchow własnosc et debita iustitia, za ktorą sczescie pochodzi, tak y ich mm. pp. posłowie postaraiąc sie (*sic!*), aby wszykiedyzkolwiek (*sic!*) płaczom, narzekanium, lamentum y przeklestwu na zołnirza od ludzi vbogich terminus imponatur y prawo o stanowieniu zolnirza na Vkraine adimpleatur, co tak bydz moze, gdy praescribentur pp. regimentarzum mieysca specifikowaniem miast nayblizszych vkrainnych, w ktorychby zołnirzum leze naznaczac mogli, niczyiey wiecey dzierzawy nie ochraniaiąc, gdy opiszą, iako wiele chłop zboza ma dac z łanu, albo ile podymnego za to coroczne poddani dobr rzptey wydac by mieli, gdy prowiant magister za te pieniądze po Vkrainie bedzie obmysłał zołnierzowi. Na co aby tym prędzey stanoł consens rzptey, czworaki pozytek vkazą tego ich mm. pp. posłowie: pierszy — gdy woysko blizko bedzie, łacno sie y skupi y da odpor nieprzyiacielowi; wtury — bunty, iesliby sie iakie wznicali, łacniey in herba przez toz woysko, tam obecne, zatłomione bydz mogą, gdyz y teraz to nabarziey causauit, ze sie y Chmielnicki mogł zbuntowac y w buncie zmoc nic, czern do siebie łacniey sciągnąc, gdy woyska tam nie było y hamowac od tego czerni nie mogło, po odległych woiewodztwach na leze bedąc rozesłane; trzeci — poddani rzptey y dobr ziemskich nie bedą vciskuw y krzywd od przechodzących ponosic chorągwi; czwarty — regestra militarium zginą na trybunale, y trybunalu do sądzenia przybedzie spraw.

Lubo w tak wyuzdałey sweywoli kozackiey y zmocnionym buncie zda sie byc trudne woyska zaporozkiego w dawne posłuszenstwo wprawienie, honestius iednak, tak iako zawsze bywało, przez comisią, a nie przez seymową constitucią, moderowac ich praetensie, przeto znosząc sie w tym ich mm. pp. posłowie z inszemi woiewodztwy, starac sie bedą, aby przez comisią vspokoione woysko zaporozkie zostało, maiąc pamiec na to, ze snadniey ten traktat vspokoienia vydzie y nada sie rzptey, kiedy o nim we zbroi, to iest w gotowosci y przy nie małym woysku muwic bedą, przestrzegaiąc ich mm. pp. posłowie tego, aby ta comissia stawała wedle constituciey przeszłego seymu, sine damno et praeiudicio priuatorum; a wiedząc to dobrze, ze iako zadna comisia bez kosztu odprawiona byc nie moze, tak pogotowiu tu z Szwedami, ktora extra regnum byc musi, ale ze zawsze więc na takie expedycie z dochodow i. k. m. sumpt sie dawał, tak y teraz domowią sie ich mm. pp. posłowie, aby dawny zwyczay in abusum nie szedł.

Dawny artykuł z naszego woiewodztwa, a tych czasow nader potrzebny, strony kowania pieniedzy, starac sie bedą pp. posłowie, aby do executiey przyszedł, vkazawszy, ze przez intermissią minnice od koronaciey zeszłego swietey pamięci k. i. m. szkody kilka milionow rzpta poniosła.

Cokolwiek przodkowie nasi maturo et deliberato wynalezli suo iudicio, nie moze byc v nas telko gloriosum y rzptey potrzebnego, a iz zdało sie im, aby Tatarom dla pewnych respectuw stipendia albo vpominki płacone były, za ktore rpubcae seruitium odprawowac powinni, zaczym idąc exemplo maiorum, nie telko statuta ich postponere, ale owszem sacro sancte colere chcemy, ile gdy hanowi tatarskiemu przez pacta z cesarzem tureckim obligowana iest fides w dawaniu tych vpominkow Tatarum.

Inducta y euecta wszytkich towaruw, do panstw rzptey przychodzących, y drogosc y cene sprawiła, skąd szkode nie małą, a nawiekszą stan szlachecki odnosi, a rzpta zadnego

pozytku nima, domowią sie pp. posłowie, aby zniesiona była, ponieważ wedlug prawa nie miała currere, tylko do seymu.

Vwazaiąc, iz nie mały accessus z kwarty na zołnirza byc moze przez lustracie dubr i. k. m., aby lustratorowie z seymu naznaczeni byli, ktorzy by fideliter wszytkie dobra i. k. m., tak znisczone iako y niezniszczone, iakoz tez y te, ktore z starych sum przychodziły, zlustrowali.

A iz sie czestokroc trafia, ze słudzy gołotowie, zdradziwszy panuw swoich, vchodzą z Korony do Wielkiego x. Litewskiego et in conuerso, z Wielkiego x. Litewskiego do Corony, a zdrady swe, banicye, w Koronie na sobie otrzymane, w xiestwie Litewskim znoszą, aby s takimi było forum generale, zeby na takowych banicye otrzymane, ani koronne w Litwie, ani litewskie w Koronie, nie byli kassowane.

Znayduie sie tez y to, ze infames y banici znayduią sobie asillum protectionis v duchownych, aby executiey vszli, przez co vyma swietey sprawiedliwosci od tych sie dzieie, ktorzy vczą sprawiedliwosci, a executią ich impediunt protegendo sceleratos, inibunt ich mm. pp. posłowie modos et rationes, iako by executia s takowych byc mogła in republica bene ordinata.

Iz y to seruatum bene gerendi medium, aby malorum poenae, bonorum elucescant praemia, tedy ich mosc pp. posłowie vrgere maią, aby iustitia distributiua in suo została robore, ktora ze tempore belli ma byc maxime conspicua ad admouendos do vsługi rzptey ciuium animos, y przytym stawac maią firmiter, zeby te vacancie, ktore potym, ktorzy po tych (*sic*!) in arena przy dostoienstwie i. k. m., całosci rzptey, inmunitatibus publicis, naufraganti patriae chcąc porrigere dexteram, occubuerunt, mianowicie pod Zborowem, bene meritis in eadem palestra były dane. A iz xcia imci Wiszniowieckiego odwazne dzieła y oswiadczona nie raz do vsługi rzptey promptitudo kozdego do tego musi vocare animum, zeby quam gratissima mente mogł praetendere merita xcia imci, ich mciom pp. posłom naszym zlecamy, aby singulariter xciu imci podzieko-

wali za takowy, ktory ma do oyczyzny, nie vstaiący affekt, zeby widziała y oyczyzna, iakiego ma siebie miłuiącego syna, a widząc, sluszney ku niemu za zywota łaskawosci (*sic!*) et posteritati nomen eius inscribat immortale, przytym zebysmy dosic pałaiącą ochote et generosum pectus x. i. m. do dalszey rzptey tym bardziey mogli przychecic vsługi, zlecamy pp. posłum naszym, zeby sie tego pilno domawiali, aby te dziedziczne maietnosci włosci, Niedryhayłowska y Olszanska, ktorą prządkowie x. imci xiązeciu imci, legitimo successori, zostawili, a teraz przez comissią do Moskowy (*sic!*) są odiete, largo i. k. m. y rzptey fauere xciu imci byli reponowane, aby w stratach et dispendio fortunarum, iako naywyszą xcia imci mogł byc łaską i. k. mci vkontentowany, osobliwie per primum vacans, ktore by było conueniens meritis xcia imci y odeszłym do Moskwy maietnosciom.

Manifeste to constare musi, ze przez szable ten nieprzyiaciel (*sic!*), iako wieksza niemal czesc rzptey iest sposztoszona, tak tez y woiewodztwo nasze Bełzkie dosc saeuam tyrannici (*sic!*) na sobie doznało vastationem, tedy ich mm. pp. posłowie przy tym artycule mo[c]no stawac maią, aby z woli rzptey et senatus consulto lustracia na ich dobra spustoszone była, a mianowicie metropolis praw y wolnosci naszych, Bełz, iz funditus prawie, wprzud przez walne nieprzyiacielskie incursię, a potym przez ogien razow kilka iest zniesiony, instare maią ich mm. pp. posłowie, aby staneła liberatia y od stanowiska zołnirskiego y staciey vwolnienie, takze Grabowca, Horodła, Buzka, Tyszowice Dolney, Sokal, Korytnice, Strzemielec, Sczurowicz, Łopacina, Dimitrowa y inszych funditus przez nieprzyiaciela zniesionych wsi y miasteczka, w woiewodztwie naszym leżących.

Aczkolwiek trybunał od poboznych legislatorow iest tak vformowany, ze bedąc słoncem sprawiedliwosci swietey, zadney ozdoby, aby mu była przydawana, niepotrzebuie, iednak ponieważ sie znayduie takich wiele, ktorzy na sąd compositi iudicii [narzekaią], y nieiako vciezaiącym byc go rozumieią,

tedy ich mm. pp. posłowie ineant modum medendi tego, albo zniesione iudicium compositum niechay bedzie, a te sprawy wszytkie, a osobliwie graniczne, niechay bedą in communi consensu wszytkiego trybunału sądzane.

Nic nie iest magis iustitiae sanctae et aequitati consonum, iako to, zebysmy, in vna repubca zyiąc, tempore calamitatis et necessitatis vulnera et onera oney na sobie aequaliter ponosili, ich mm. pp. duchowienstwo, veri et legitimi reipublicae pulli, in eiusdem visceribus nati y w niey pospołu z nami zyiąc, a z niey nie telko vitam, ale y tak wysokie fortuny maiąc, toties ab equestri ordine obnixis precibus lacessiti, zeby wzdy kiedy, a mianowicie na ten czas, kiedy wszytka oyczyzna y matka, nie telko sama niesczesnym pała pozarem, ale y same terribili flamma consummuntur imperii fasces, nec amore patriae, nec zelo pietatis, nec prostrata libertate cum contemptu, nec suppressione cultus moti, dotąd zadnego subsidium oyczyznie nie dali, vpraszac ich mosc pp. posłowie bedą, aby wzdy teraz auxiliares manus exhaustae reipubcae porigant, zeby dostatkuw swoich nieco vdzielili, przynamniey na wypłate tak wielkich y nieznosnych długow.

Nie były tak szerokie wrota do swobod y nowych osad, a przecie prawo, lubo po czesci, ad casum vbiegow obostrzone, chłoptwa vciekaiącego od swych dziedzicznych panuw pohamowac nie mogło, pogotowiu teraz, kiedy chłop, czescią przez nieprzyiaciela koronnego, czescią przez woyska przechodzące, zniszczony tak dalece, ze ledwie sie ktory znaydzie, coby sobie na zime posiał, ale iuz tak cale in fuga positus, locum solitudinis, gdzieby sie na iaką nową osadę albo wolę przeniosł, zawczasu vpatruię; panowie zas vkrainni rozmaicie takowych vbiegow zwoływaią, wolnosci na kilkadziesiąt lat, nad zwyczay, pozwalaiąc, a tak blizko tego, ze chłopstwo s tych kraiow pozbiega, y iakoz iuz y zbiegac poczynaią, zaczym obuiando huic malo, ich mm. pp. posłowie inibunt rationes, zeby forum o zbiegłe chłopy było generalne, sine appellatione, praeuia niholominus requisitione, ktura vczyniona przez woznego y dwuch

slachcicuw w grodzie nalezytym obwynionego ma byc zapisana.

Dowiedzą sie tez ich mm. pp. posłowie nasi, czemu auctia woyska, na electiey y coronaciey vmowiona, do effectu nie przyszła, y s tey raciey miała byc, ze iuz woysku zołdem kwiarcianym płacic miano, y te pieniądze, skąd miała byc auctia, kedy sie obrociły.

A iz na swietey sprawiedliwosci kazdemu z obywatelow tey Korony siła nalezy, a sądy ziemskie bełzkie dla interregnum przeszłego y zeyscia s tego swiata przez smierc dwuch vrzednikuw ziemskich niemal przez dwie lecie sądzone nie byli, przeto lubo constitucia per expressum vetat, aby zadne sądy nie zaczynały się, az we dwie niedzieli po seymie, a cadencia naszych rokuw immediate pro feria II Trium Regum przypada, tedy efficient ich mm. pp. posłowie nasi, aby per constitutionem nouam, ad hunc solum actum na seymie teraznieyszym conscriptam, wolno było ich mciom pp. sedzium naszym ziemskim przyszłe roki trzykrolskie sądzic.

Iesliby tez przyszło ad coaequationem, ich mm. pp. posłowie na dobrey pamieci miec bedą, aby to troie podymne, ktore woiewodztwo nasze die vndecima iunii vchwaliło było, ktorego to podymnego vrodzony p. Władysław Siestrzewitowsky, komornik graniczny y poborca woiewodztwa naszego, czesc pewną wybrał był, a te pieniądze w obozie teraznieyszym k. imci naprzod trzy tysiące złotych k. imci na potrzeby rzptey, trzy tysiące y sto złotych na chorągiew kozacką i. m. pana Łyczkowskiego, chorążego bełzkiego, dziewiec set y dziewiec złotych imci panu Mikołaiowi Łaszczowi, rotmistrzowi kozackiey na ten czas chorągwie, wydał y odliczył, zeby ta summa y to, co sie wiecey pokaze, in coaequatione z inszymi woiewodztwy, przyieta była, a iesliby in coaequationem ta expensa nie przyieta była, tedy wolna repetitia pana poborce woiewudztwu zostaię.

Baniti et infames, na ktorych ex personali infamie y banicie stanęły, tych aby wolno było parti instiganti, iako legi-

time iure victos, łapac y vłapionych pro executione vlteriori et finali ad officium competens oddawac, postaraią sie ich mm. pp. posłowie.

O municiey miasta Lwowa, ktore seruando fidem reipubcae y zdrowia y substanciey nie załowało, ich mm. pp. posłowie nasi inibunt modos z inszymi ich mm. pp. posłami, iako by pro fide seruata od rzptey nagrode iaką miec mogło.

Tamze zarazem pp. posłowie proponowac bedą fortificatią miasta Bełza, ktore takimze sposobem, iako y Lwow, seruauit fidem, a iest barzo przez ogien zniszczone.

Iz sie tez tacy znayduią, ktorzy przeciw prawu y słusznosci przywileia na dozywocie, prawo zyiących osob, w dobrach krolewskich importune z cancellariey koronney otrzymywaią, albo tez pod swoy przywiley, na insze dobra otrzymane, dobra osobnego possesora pociągaią y takowym pretextem possessorem dobr w ich prawie y possessiey niesłusznie turbuią y, za dworem pozywaiąc, do szkod przywodzą, aby na tym seymie constitucią warowaną to było, ktoby inszy pomienionym sposobem possessora dozywotnego prawo y possesią inquietował, dwuch tysiecy grzywien winą et refusione damnorum iuramento possessoris liquidatorum był karany, o co forum za dworem zaznaczyc, a possessor zeby przy prawie swym dozywotnim w pokoiu zostawał według przywileiu swego.

Miasto Zamoscie — iz doznalismy w dotrzymaniu wiary rzptey pod czas oblezenia od nieprzyiaciela dosic iustissimam fidem, ich mm. pp. posłowie za onymi przyczynic sie maią, aby przy dawnych wolnosciach swoich y przywileiach, od swietey pamięci iasnie wielmoznego i. m. p. kanclirza koronnych (*sic!*) im w rzptey wyiednanych, zostawac mogli.

Zlecamy ich mm. pp. posłum, aby przez onych instancią zakonnice conwentu belskiego Dominika swietego approbacią na grunt, w miescie Bełzie lezący, na zbudowanie klasztoru otrzymały, w czym aby pilne staranie vczynili, żądamy.

A za pannami sokalskimi wniosą prozbe, aby praw swych vtwierdzenie otrzymały.

1. Nie moze krolewicz i. m. Karol meritis suis in republicam parem od rzptey in praestandis beneficiis odniesc gratitudinem, chyba to vwazac bedzie, ze wota y affekty nasze subpeditare mogą defectus beneficiorum, y teraznieysze desiderium k. imci nie iest tantum, aby cedere miało in vim miłosci, affektu, kosztow krolewicza i. k. mci ku tey rzptey, y dlatego ich mm. pp. posłowie łacno pozwolic bedą mogli, aby opactwo mogilnickie per administrationem cedat krolewiczowi iego mci.

2. Nie mogło iedno ex intimo affektu ku rzptey ich mm. pp. regimentarzuw pochodzic studium, ktorzy iako pleno corde reipubcae przez wszytkie oswiadczali okazyie, tak nie mozemy, iedno summis amplecti votis y quam felicissimos progressus ich mciom powinszowac euentus, a powinszowawszy przy tym długo fortunnych lat, dziekowac ich mciom pp. poslom zlecamy za takie prace y odwagi, ktore rzeczypospolitey praestiterunt.

3. Przytym, zesmy in defessu widzieli studium i. m. pana sedomirskiego przez te wszytkie nieprzyiacielskie armorum coniunctiones rzptey nociuas in porrigendis auxiliis swym kosztem oyczyznie, y to panom posłom naszym zlicamy, aby godne odniosł podziekowanie.

4. Iego mosc pan podkanczlerzy litewsky ze z wysokiey swey ku oyczyznie ochoty ludem swym własnym, własnym kosztem zaciągnionym, destitutam praesidiis wspierał oyczyzne, aby od ich mci panuw posłuw naszych wzioł słuszne podziekowanie, zlecamy.

5. Iego mci pana chorązego koronnego ze widzimy non de genere aquilae pullum idącego przodkow imci torem, a mianowicie zacnego rodzica, s. pamieci iasnie wielmoznego imci pana krakowskiego, hetmana wielkiego koronnego, ktorego recordata meritorum w oyczyznie naszey musi byc iucundissima, ich mm. pp. posłom zlecamy, aby iego mci za te koszty, straty y odwagi, ktore, nie lituiąc zdrowia swego, rzeczypospolitey incessanter testatur, imieniem naszym podzieko-

wali, szłuszna, aby taki zelosus ciuis patriae odnosił od nas wysokie podziekowanie za zacne swe ochoty y w rzeczypospolitey za widome straty poniesione et meritorum et officiorum quam promptissimam regratificationem...[1])

6. Takze tym ich mciom wszytkim, ktorzy in praestandis patriae auxiliis suam heroicam candidi pectoris oswiadczyli testificationem, sumptem swym służąc oyczyznie, iako to: i. m. panu lwowskiemu, krasnostawskiemu, iaworowskiemu starostom, xciu imci Koreckiemu za testifikacią tey ku oyczyznie miłosci ich mm. pp. posłowie podziekowac maią, a przytym y wszytkiemu woysku rzptey, na vsłudze tey znisczonym, y bezpieczenstwo tey oyczyzny, dexteritate y odwagami zasczycaiącym, z stratą wielką dostatkuw, a co naywieksza, zdrowia, ktore w takim razie alacriter rzptey consecrarunt, vprzeymie podziekuią.

7. Miedzy inszemi zacnemi cnotami iz y clementia principis wysokie meretur elegia, ich mm. pp. posłowie o to vpraszac k. i. m. bedą, aby ductus panską łaskawoscią iego mci panu Theodorowi Bełzeckiemu przez inquisitią (ktura etiam manifeste res[2]) conceditur) dopuscił suam expurgare innocentiam, o co y w senacie ich mm. pp. posłowie instare maią, aby freti ciues principis affabilitate et continentia wiekszą w poddanstwie swym do pana brali zarliwosc.

8. Iego mosc pan Czerminski aby in suo desiderio, ktore do koła naszego wnosił, przez instancią ich mm. pp. posłow naszych był vkontentowany, zlecamy, szłuszna za prawde, aby na tak zniesionego z gruntu slachcica rzpta miała swe respecty, ktoremu maietnosc Pilawiecką wprzod wsciekła nieprzyiacielska rabies, a potym y naszego zatoczenie obozu z gruntu zruinowało.

9. Iego mosc pan Samuel Regowski iz znaczne w woiewodztwie naszym z checi swey czynił odwagi, a mianowicie

[1]) Останнього слова ніяк не можна відчитати.
[2]) Поправлено з regis.

w dostaniu pewnego starynnego kozaka Kaliny, a dotąd zadnych (*sic!*) prac y odwag swoich nagrody nie odniosł, ich mm. pp. posłowie do k imci za onym przyczynic się maią, aby był czymkolwiek z łaski k. imci y rzeczyptey vkontentowany.

Ktore artikuły zlecilismy i. m. panu marszałkowi koła teraznieyszego naszego s pieczecią y podpisem reki imci do grodu naszego podac imieniem naszym.

Data w kosciele dominikanskim na mieyscu zwyczaynym seymiku d. vndecima octobris anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono.

Ian Sobieski, starosta iaworowsky, marszałek na ten czas koła naszego seymiku woiewodztwa Bełzkiego, ręką swą. Locus sigilli peculiaris.

(*Ind. rel. castr. Bełz. a. 1649, t. 236, p. 1086—98 obl. 12 IX*).

XXX.

Інструкция соймовим послам, дана на соймику в Судовій Вишнї 11 н. ст. жовтня 1649.

Instructia seimiku wisinskiego, dana w Wisni die 11 octobris anno dni 1649 na seim walny szescniedzielny, die 22[1]) nouembris w Warszawie blisko przypadaiacy,[2]) ich mciom pp. posłom od nas obranym: wielmoznemu iego mci panu Mikołaiowi z Zurowa Daniłowicowi, podstolemu koronnemu, iego mci panu Markowi Sobieiskiemu, staroscie krasnostawskiemu — ze Lwowskiey ziemie; z Przemysłki ich mciom pp. Piotrowi Ozdze, pisarzowi ziemskiemu lwowskiemu, y[3]) iego mci panu Janowi Woiakowskiemu, sekretarzowi iego k. mci; a z Sanockiey ziemie wielmoznym iego mci panu Franciszkowi z Dubrawki Dubrawskiemu, podkomorzemu przemysłkiemu, y iego

[1]) Далї перечеркнено: y [2]) przypadaiącym (Sanoc.) [3]) Нема y Leop.

mci panu Ianowi Adamowi ze Zmigroda Stadnickiemu, podkomorzemu sanockiemu.

1. Luboc[1]) się nawiekszę[2]) gotuią wielkiemu imieniowi[3]) y animuszowi panskiemu i. k. m. pana naszego młego a conscientia recte factorum praemia, y wszytkie insze w porownaniu tych gasnac muszą, o to iednak in partem tego przystepuie, y ta wiernych nas poddanych iego k. mci wdziecznosc y podziekowanie, ktore przy vnizonym oddaniu poddanstwa naszego odniosą do magestatu[4]) iego k. mci ich mc pp. posłowie nasi, ze iego k. msc nie sczuplą[5]) krwie y zdrowia swego (co za wszytko niech sie rzecze) za te miła naszę y swoię oraz zastawiał sie ochotnie oyczyzne, bedąc tak zawsze gotow zdrowie dla niey ochotnie[6]) położyc, iako co moment proximus zostawał periculo.

2. Iako w powinnym oddawaniu za łaskawe iego k. mci panowanie obywatele nasi poczuwaią sie [w][7]) wdziecznosci, tak y do tey ochoty znaią się, ktora do obrony oraz[8]) krola pana, oraz y do miłey nalezy oyczyzny, iakosz y w tym pospolitym ruszeniu krwawie sie były ziemie naszę koło tego z inszemi ich mciami roznych woiewodztw zachodzili, a lubo tesz, co, vt[9]) fert alea belli, do smaku nie przypadło, tedy nie zasłuzelizmy tak depressi nominis pospolitego ruszenia przes instructia iego k. mci tytułu, w czym[10]) słuszny zal nasz odniosą ich msc panowie posłowie nasi do magestatu iego k. mci.

3. A[11]) iezeliby kiedy na potym przysc miało do pospolitego ruszenia, serio cauendum, aby według dawnych praw we wszytkim, y wcesznie złozone bywało, y zeby zadnemi zaciagami ludzi służebnych od tego na potym nie zasłaniały sie woiewodztwa, a na ktorych by teraz z tey okaziey pospo-

[1]) Lubo (Leop.) [2]) naywiększe (Leop.) [3]) Властиво написано imieniawi; Leop. i San. — imieniu. [4]) Leop. i San. тут і всюди: maiestatu. [5]) sczupło (Leop.); sczupłosc (San.). [6]) Нема у Leop. i San. [7]) Leop. [8]) nas (Leop. San.). [9]) Нема у Leop. [10]) wszem (Leop.). [11]) Нема у Leop. i San.

litego ruszenia stanęły kaduki, cognitia ich ma nalezec tribunałowi, procz tych, ktore są vproszone, po tych, ktorzy się do obozu nie stawieli, bo to nullitati ommno ma subiacere.

4. Na tym ci naibarzey zasadzone iest teraz[1]) vspokoienie oyczyzny naszey, aby zapłata woysku obmyslona beła, ktora ze bez podatkow bydz nie moze, tedy, vznawszy wprzod słuszny dług z computu prawdziwego choragwi y liczby zołnierzow, pod niemi bedących, non obstante commissione, teraz we Lwowie yllegitime expedita, inibunt modos ze wszytkiemi stanami de ratione podatkow ich mc pp. posłowie nasi, a sola iednak zaczynaiąc to coequatione. A ze ta naisłusnieysza iest nie in summa, ale in ratione podatkow, doyrzą tego pp. posłowie nasi, aby z summy[2]) z czopowego, przez ich mc pp. woiewodztw wielkopolskich braciey naszey[3]) zebrane, w te coaequacia wtrącone nie były, gdysz to w osobliwy comput podatkow rzeczyptey isc miałoby.[4]) Ze zas ich mc panowie Sanoczanie pokazali to, ze, tak pod czas interregni, iako y teraz, wiecey podatkow nad insze ziemie wydali, tedy, co sie pokaze ex coaequatione na zbyt wydanych podatkow, to aby w teraznieyszych pro parato przyieto było; do tego, aby na nasze zniszczone[5]) przes zołnierza kraie in coaequatione był respekt, doyrzą tego pilno ich mc pp. posłowie nasi.

5. Pewnizmy tego o miłosci woiewodztw gornych, ze bedą mieli wzgląd na spustoszałe nasze Ruskie woiewodztwa y straty obywatelow, gdzie fortunami y zdrowiami naszemi swiezo teraz to[6]) serpens do ich mci zarzucilizmy malum, ze z miłosci braterskiey[7]) ku nam y oyczyznie zechcą ich mc co vltra coaequationem tak potrzebuiącey oswiadczyc oyczyznie. Teyze miłosci braterskiey wygladamy od ich mci stanu duchownego braci naszey, ktorzyby zaledwie nie altiori titulo do tego rzeczypospolitey przykładac by sie z ochoty mieli ciezaru,

[1]) Нема y Leop. [2]) aby summy (Leop.). [3]) braci naszych (Leop.). [4]) miało (Leop. San.). [5]) Пропущено y Sanoc. [6]) tu (Leop.). [7]) Тут перечеркнено: wygladamy (Prem.).

bedąc oraz slachtą bracią nasza, bedąc y sacrorum[1]) praesides y[2]) administri, ktorych naiwieksza teraz ma bydz[3]) ratio, o co serio prosic bedą ich mc pp. posłowie nasi.

6. Commissia, ktora na vznanie długow in fidem publicam zaciagnionych według intency constituciey seymu coronationis we Lwowie odprawowac się miała, aby tamze w Warszawie przes deputaty z senatu y z koła poselskiego odprawowała sie. Co zas nalezy do zapłaty woyska, aby znowu ich mc pp. commisarze do Lwowa deputowani byli dla vznania tamze prawdziwego computu y regestrow chorągwi,[4]) gdzie tamze zaraz areszta na zasługi zołnierskie, tak naszego iako cudzoziemskiego narodu ludzi zachodzące, przy zapłacie woyskowey, aby nie tilko przes sędziow woyskowych sądzone były, ale zeby y ich mc pp. commissarze takze dwoch z posrotka[5]) siebie do tegosz deputowali, ktorzy oraz y sprawiedliwosc nieodwłoczną z skarg, na panow zołnierzow zachodzących, czynic bedą, czego nie odstepnie bedą się dopomagac ich mc pp. posłowie.

7. W kozdey dobry rzpty[6]) praemium bene meritos, poena zas sequitur deliquentes, co ze zawisło a disciplina militari, tedy ich mc pp. posłowie nasi ante omnia, znioszszy się z ich mciami[7]) inszemi, bedą ze wszytka poselską izba przes iego mci pana marszałka poselskiego prosic k. iego mci, aby disciplina militaris w ryze wprawiona beła, y oraz, aby[8]) od teraznieiszych ciezarow nieznosnych przes niepowsciagnionego zołnierza ziemie nasze vwolnione bely. A ze znaydowały sie takie teraz chorągwie, ktore się voluntarskiemi nazywaiąc, dwory slacheckie naiezdzały, przetosz cauendo wprzod, aby takowe przypowiedne listy z kancellariy koronnych nie wychodziły, dla zawarcia drogi y okaziey swawolnieiszym,[9]) włoza

[1]) sociorum (Leop.). [2]) et (Leop. San.). [3]) teraz będzie (Leop.). [4]) computu y regestru chorągwie (Leop.). [5]) z posrzodku (Leop.). [6]) Kozdy dobry rzeczypospolitey (Leop.). [7]) mciami panami (Leop.). [8]) Се слово дописано у ropi (Prem.). [9]) swawolnieyszey (Leop.).

sie w to serio ich mc pp. posłowie nasi,[1]) iako y w to, zeby według prawa takowi sądzeni beli y exempta onym nie szły.

8. Lecz ze naiskutecznieysza disciplina militaris zostawa zawsze przy powadze hetmanskiey, ktora naibardziey diuturnitate officii paratur, zaczym abyzmy iusz iednego superioris potestatis mogli miec woysk naszych hetmana (do wyscia ich mci w niewoli bedących), serio ze wszytkiemi stanami włożą sie w to ich msc pp. posłowie nasi, (oraz przy vacanciach tego sie dopominaiąc); takze aby cudzoziemskie tytuły nie zagesczały się w woyskach naszych, y owszem na wszytkie starszenstwa cudzoziemskiego zołnierza, iesli go nam zaciągac kiedy przydzie, aby slachta koronna podawana była.

9. Co sie tknie kosztow[2]) krolowey iey mci paniey naszey miłosciwey, do zgody wszytkich woiewodztw skłaniac sie bedą ich mc pp. posłowie nasi.

10. A strony[3]) opatrzenia krolewica iego mci Karola iakim opactwem — aby krolewicowi iego mci pierwsze vacuiace[4]) conferowane było, sine iednak praiudicio cuiusuis.

11. Nie posterius to v nas wiedząc, ze wdzieczności przycheca sie dobrych oyczizny synow vsługa, a oraz tymze naibardziey rzptey wzmaga się salus, przeto ich mc pp. posłowie nasi, znioszszy się z ynszemi ich mciami, in facie rzptey podziekuią ich mciom pp. regimentarzom, iako iego mci panu woiewodzie sendomierskiemu, iego mci panu kamienieckiemu za prace y odwagi pod Zbarazem podięte.

12. Mianowicie xiazeciu iego mci panu woiewodzie ruskiemu podziekowac, ze, wszytko niemal w dobrach swych przes tę woienne kłotnie straciwszy, y to ostatek peculii priuati, dla zdrowia oney wazył, z niemałą ludzi kupą pod Zbaraz przyszedszy, iakosz oraz przy vnizony prosbie seriam instantiam wniosą ich mc pp. posłowie nasi do iego k. mci, aby znacznym a pierwszym vacansem tak wielkie straty xiazięcia

[1]) Leop. має ще: przy wakancyach tego sie dopominaiąc.
[2]) kosztu (Leop.), [3]) z strony (San.). [4]) Нема у Sanoc.

ego mci z munificenciey panskiey ratowac raczył, zebyzmy ingratae[1]) meritorum patriae, lubo v postronnych narodow, nie odniesli tytułu, y do zasługi teyze oyczyzny wzmagaiących sie wiernych synow nie odchecone były zapędy, iakosz oraz y to prosic bedą ich mc pp. posłowie nasi, aby iego k. mc y na to chciał miec miełosciwe oko, ze dla vspokoienia granic od Moskwy xiaze iego mc vstapył dobr swoich dziedzicznych Dryhaiłowa[2]) y Olsanskiey włosci w ręce moskiewskie, aby per commutationem[3]) czego inszego słuszną wdzięcznosc xiazę iego mc odniosł a repubca.

13. Nie masz tego w oyczyznie, ktory by nie przyznał odwaznych zasług y wielkich strat, nie tilko w krolewskich, ale y w dziedzicznych maiętnosciach, iego mci pana podczaszego koronnego, tedy, iako iego mc zdawna meruit od rzeczyptey wdziecznosci, tak teraz vsilnie bedą prosic ich mc pp. posłowie nasi, aby parem virtuti od iego k. mci mogł otrzymąc iego mc nagrodę.

14. Tosz podziekowanie słusnie odniesc maią y vpraszanie łaski iego k. mci za zasługi swe kosztowne iego mc pan chorąży koronny, iego mc[4]) pan Sieniawski, tudzies xiazę iego mc[5]) Dimitr, przetosz w oswiadczeniu[6]) tego oboyga ich mci bedą tam stawac ich mc pp. posłowie nasi.

15. Lubo tymze imieniem wazonych dla rzeczyptey kostow ich mc pp. Sobieiscy[7]) wszelki[8]) zasłuzeli od rzeczyptey nagrody, ale y dlatego, ze sedes byli[9]) teraz załozona[10]) w dobrach ich mci, tedy, aby ea sorte idacego y zatrzymanego tam woyska tak wielkiey w dobrach swych nie[11]) podieli straty, odniosą to do magestatu iego k. mci ich mc pp. posłowie nasi, aby oraz przy wspaniałych przy[12]) tey oyczyznie

[1]) ingrate (Leop.). [2]) Drybayłowa (Leop.); Drychayłowa (San.). [3]) communitatem (Leop.). [4]) y iego mosc (San.). [5]) mc z niemi (Leop.). [6]) oswiadczaniu (Leop.). [7]) Sobiescy (Leop. San.). [8]) wszelkiey (Leop. San.). [9]) ze sedes belli była (Leop. San.). [10]) zalosna (Leop.). [11]) nie — дописано y ropi (Prem.). [12]) przeciwko (San.).

zasługach[1]) zacny[2]) pamięci rodzica swego mogli słuszną otrzymac wdzięcznosc.

16. W tak niebespiecznych szrankach[3]) postawiona[4]) oyczyzna iako naiwiększego[5]) potrzebowałaby woiennego praesidium, iakosz supplement woyska kwarcianego k temu byłby naiskutecznieiszy, byle to tilko bez vciażenia poddanych naszych y rzeczyptey bydz mogło, co fidei et conscientiae[6]) ich mci pp. posłow comittimus.[7])

17. Nie tilko palpabilibus armorum praesidiis, ale y temi, ktore sie lubo remotiora iakoby zdadzą, lec skuteczne do zatrzymania pokoiu bywaią, media, dzwiga sie salus integri[8]), potrzebną tedy rzecz rozumiemy, aby poseł do Porty beł wyprawiony w potwierdzeniu dawnego pokoiu, tudziez y do chama (*sic!*)[9]) tatarskiego, zeby w zawziętey nie vstawał ku tey rzeptey przychilnosci, gdzie oraz tenze poseł vczyni staranie y instantią do chana wniesie strony[10]) wyzwolenia ich mci pp. hetmanow, takze aby wolne wiezniow wykupowanie było.

18. Pacta z Kozakami in tantum tilko approbowac za słuszną rozumiemy, quantum non praeiudicabunt vlli statui, iuribus ecclesiae catholicae romanae et priuatorum, zwłascza w spisowaniu Kozakow z dobr z dziedzicznych.[11]) A tych ich mciow pp. commissarzow, ktorzy przy dokonczęniu tychze tractatow pod Zbarazem dali na się kartę iego mci panu Potockiemu w pewney summie, ze ma bydz ex hoc obsidio[12]) od Tatar wykupiony, aby beła fides eliberowana, przyłożą staranie ich imc pp. posłowie nasi.

19. Odwagi cnego rycerstwa, pod Zbarazem bedącego, etiam apud inuidum wielkiey wyciagąia wdzięcznosci[13]) y na-

[1]) przy wspaniałych tey oyczyzny zasługach (Leop.). [2]) zacney (Leop. San.). [3]) szrankach (Leop.); szwankach (San.). [4]) ostawiona (Leop.). [5]) naiwiększe (San.). [6]) conscientiey (Leop.). [7]) committemus (San.). [8]) integris (Leop.). [9]) hana (Leop. San.). [10]) z strony (San.). [11]) z dobr dziedzicznych (Leop. San.). [12]) ex obsidio (Leop.). [13]) wielkiey wsciągi y wdzięcznosci (Leop.).

grody, zaczym do[1]) cwierci darowney, luboby y do wiekszey darowny[2]) summy skłonieły się stany koronne, nie bedą od tego[3]) ich mc pp. posłowie nasi, do czego y korszunskie woysko ma należec.

20. Tempore expeditionis publicae aby pacta cum scitu et consilio totius equestris ordinis, na ten czas bedącego, odprawowały się, iako potrzebna wielce iest, tak oraz bedą to na potym pp. posłowie nasi pilno[4]) warowac.

21. Rem monetariam cale zlecamy curae ich mc pp. posłow naszych przy zniesieniu się ze wszytkiemi stanami.

22. Isz ich mc pp. bracia religiey greckiey skarzeli się na przeszłych seymikach y walnych seimach, tak y teraz vskarzaią się o wielkie praeiudicia swoie w wolnosciach y przywileiach y w odięciu niektorych beneficia,[5]) tedy złęcamy ich mciom pp. posłom naszym, iszby to obwarowali sufficientissime, zeby iusz religia grecka we wszytkich exorbitanciach y praetensiach swoich vspokoiona beła.

23. Recesz seimu przeszłego w swyzey zostawa pamieci, ktory aby od pp. posłow serio beł poparty, pilno to zlecamy.

24. Aby ze wszytkich scian swoich cale zostawała vspokoiona[6]) oyczyzna, pomoze do tego nie po mały czesci commisia szwecka, na ktorą[7]) koszt in[8]) munificentia i. k. mci z podawaiących sie vakanciy naiprędszy y bez vciazania[9]) skarbu rpty pokazuię sie.[10]) Od Węgier zas, ze iusz nie raz złozona, a przecie do skutku swego nie przyszła commissia, prosic bedą ich mc pp. posłowie nasi, aby krol iego mc listami swemi w tey mierze, a mianowicie z strony czasu[11]), mieysca y wysłania commissarzow z tamtey strony, cesarza iego mci y xiazecia siedmigrodzkiego, poprzedziwszy tych ich mci, na te commissią deputowac raczył, quorum interest, aby

---

[1]) za (Leop.). [2]) Поправлено з daniny (Leop. — darowney). [3]) Останнїх двох слів нема у Leop. [4]) Нема у Leop. i San. [5]) beneficiach (Leop.). [6]) Нема у Leop. [7]) ktory (Leop.). [8]) Поправлено з y, Leop. i San. — y [9]) vciązenia (Leop. San.). [10]) pokaze sie (San.). [11]) mianowicie strony czasow (Leop.).

do skutku przywiodziona beła; a in quantum by ta commissia pretko nie doszła, prosic iego k. mci o listy tak do cesarza iego mci, iako y xiazecia siedmigrodzkiego, aby z rozboinikow powołanych sprawiedliwosc czyniona beła za granicą.

25. Zachodzi to w nie mały vsczerbek prawom naszym y wolnosci, ze senatus consulta[1]) wdawaią sie w sprawy, seimowi nalezyte, aby to na potym nie bywało, zaraz przy vakanciach vpomnią sie ich mc pp. posłowie.

26. Isz niebespieczna rzecz, aby kiedy ich mc pp. senatorowie y residenci odstrychnieni nie byli od rad iego k. mci przes zaziwanie paucorum tilko subiectorum ad consilia, przeto obwaruia to na potym ich mc pp. posłowie.

27. Iesli[2]) co za słusnieysza, tedy y to koło nasze vznawa, aby iako wiele ich mci z ludzmi swemi własnemi w zbarawskim oblezeniu przy swoich quaterach stawaiąc, byli nie mała pomocą obronienia sie woyska[3]) rzepty, tak oraz słuszna, aby do vkontentowania y zasług, rachuiąc słuzbe od zbarawskiego oblezenia, tychze ich mci ludzie nalezeli z ludzmi rzepty, co aby v stanow koronnych otrzymano było, doyzrza tego ich mc pp. posłowie nasi; takze aby ci ich mc vspokoieni byli, ktorzy, fide reipubcae assecurowani, pod czas interregni kosztem swym prowadzili zaciezne choragwie.

28. Przywykłe iusz zdawna obywatelow ziem naszych animusze y affekty in testimonium meritorum iego mci pana Stadnickiego, podkomorzego sanockiego, ktory z[4]) siebie y zacnego rodzica swego de hac repubca bene meritus, zaczym bedą ich mc panowie posłowie nasi vpraszac iego k. mci, aby na tak znaczne zasługi miełosciwe oko miec raczył.

29. Naiwieksza kozdey rzepty pociecha, gdzie się godnych wiele znaiduie słuszney od niey gratificaciy, iaka y nasza teraz takowych ma, kiedy tak wiele sie cisnie, w nadzieie wielkiey[5]) cnoty swey et fidei, reipubcae oswiadczoney, do tey,

[1]) consultus (San). [2]) Iezeli (Leop.). [3]) woysku (Leop.). [4]) Нема y Leop. [5]) wielkie (Leop.).

ktora iest naiwieksza w oyczyznie naszey, remuneratia, w kleynocie slacheckim[1]; zaczym, iezeli ten pan Claudius Arpin de Perpeze[2]) vkaze dzielnosci swey[3]), pod Zbarazem pokazaney, przes ktorego z[4]) ich mci pp. regimentarzow wyswiadczenie[5]), nie bedą od tego ich mc pp. posłowie nasi, aby mu indigenat był pozwolony, to dodaiąc, aby ad tertiam progeniem incapax beł officiorum et beneficiorum rzepty; pana zas Vbalda wiekszey ieszcze rzepta[6]) potrzebuie do tego przysługi.

30. Lecz to bez watpienia słuszna, aby, ktorzy beli wiernieiszy rzeptey pod ten czas Kozacy, iako to: Zabuski, Ganza[7]) y lasko, kleinotem slachectwa naszego, przy inszych łaski iego k. mci nagrodach, obdarzeni beli.

31. Isz w niemałey obywatelow liczbie tak wielkich ziem seimik nasz zasiada wisinski, tedy ze za iednego tilko obieraniem deputata rzadko sie ktoremu, lubo dobrze zasłuzonemu, tey dostaie godnosci, ze z teyze przyczyny, oraz dla wielu ich mci concuruiących; bez obranego nieraz zostaiemy deputata, bedą sie ominimode starac ich mc pp. posłowie nasi v stanow koronnych, aby po dwu deputatow z seymiku naszego obierano; a teraz, iezeli z przeszlego seimiku naszego deputackiego ktory z ich mci, nie zgodnie mianowanych, wazył sie w tribunale przysiądz y zasiesdz, zeby to[8]) zadny wagi nie miało.

32. Isz tantae calamitatis y tak strasznego oycizny[9]) przes domowa woyna zamieszania motores, nigdzie indzie[10]), tilko w domu, inquiri maią[11]), przetosz, aby rzpta huius mali authores doisc mogła, pp. posłowie nasi o seim inquisitionis w roku przyszłym, mense decembris[12]), starac się maią pro debita in patriam fide.

33. Za pozwoleniem kilku ich mciom pp. senatorom odiazdu w zagranicę[13]) zagesciło się, ze siła ich mci sine con-

[1]) szlacheckiey (Leop.). [2]) Perpete (Leop.). [3]) swoiey (Leop. San). [4]) Нема у Leop. [5]) Prem. мае властиво wyswiadczeni. [6]) rzeczypospolitey (Leop.). [7]) Gandza (Leop.). [8]) Нема у Leop. [9]) oyczyznie (Leop. San.). [10]) indziey (Leop. San.). [11]) ma sie (Leop.). [12]) decembre (Leop.); decembri (San.). [13]) odiazdu za granice (Leop. San).

sensu reipubcae do cudzich kraiow wyiezdza,[1]) przeto, aby poena na seymie namowiona beła na ich mci, ktorzy by się, puki nie vspokoiona bedzie oyczyzna, vltra consensum rzeptey, tego wazili, bedą popierac tego[2]) ich mc pp. posłowie nasi.

34. Poniewasz z samey[3]) tilko, y to iescze nie zupełney,[4]) (a economia Samborska, Drohobycz, Strey y niektore insze rzepty dobra, y duchowne, w to nie wchodzą) Przemiski[5]) ziemi pan Vbald na regiment swoy summe trzy tysiace trzysta dziewiecdziesiat y siedm[6]) złotych, oprocz owsa y siana, według ordinaciy iego mci pana woiewody sendomierskiego, wyciaga, czemu aby sie wydołac mogło, rzecz nie podobna, prosic beda gorąco ich mc pp. posłowie nasi, aby iego k. mc ordinans słuszny y znosnieiszy, tak p. Vbaldowi, iako y inszym regimentom y choragwiom, polskiego y cudzoziemskiego narodu, w ziemiach naszych leze swoie maiacym, przysłac raczył y inszym surowie roskazac, aby, krążąc niepotrzebnym przechodzeniem, dobr, tak dziedzicznych iako rzeczyptey y duchownych, do konca w niwecz nie obracali.

35. Dochodzi nas wiedziec, ze przeciwko iasnemu prawu mandatow z cancellariey iego k. mci[7]) nie chcą wydawac, iako to teras w sprawie iei mci paniey Małogoskiey,[8]) tedy, iako aby mandat w tey sprawie wydany beł, tak y na potym zeby tego nie bywało, bedą warowac ich mc pp. posłowie.

36. Iezeliby iakie condemnati stanęły w tribunale na tych ich mciach, ktorzy ex vi laudorum, constituciami approbowanych, naznaconego pod interregnum zaciagali chleba w[9]) dobrach rzeczypospolitey[10]) y duchownych, aby nullitati, iako przeciwko prawu, subiaceant.

---

[1]) wyiezdzaią (Leop. San.). [2]) Нема y San. [3]) sami (Leop.); ze samey (San.). [4]) niezupełny (Leop.). [5]) z Przemyskiey (Leop.) [6]) pięc (Leop. San.). [7]) mandatow i. k. m. z cancellaryey (Leop.). [8]) Małagowskiey (Leop.). [9]) po (Leop. San.). [10]) Се слово написано замість перемазаного: slacheckich (Prem.); Leop. i San. — szlacheckich.

37. Znaiduią sie tacy, ktorzy wazą[1]) się nad prawo pospolite, przywileie od k. iego mci ad male narrata vprosiwszy na krolewszczizny, ktore mianowicie per cessionem do successorow przychodzą, per vim naiezdac[2]) y do kosztow prawnych possessora przywodzic,[3]) tedy, aby w pokoiu kochaiący sie ludzie turbowani impune nie byli, contrauenientes huic iuri, aby pod dwa tysiace grzywien winy popadał cum refusione damnorum na tribunał inter causas officii pozwany.

38. Vwłacza[4]) to nie pomalu skarbowi rzepty, ze nad prawo libertacie wychodzą z cancellariey iego k. mci y[5]) na podatki rzpty, zaczym, aby wydane libertacie nullitati subiaceant, y na potym takowe nie wychodzieły, cauebitur, y zeby oraz ich mc pp. starostowie non obstantibus istis inhibitionibus et subleuationibus gleitow executią czynieli.

39. Acta grodzkie przemiskie poniewasz za przeszłych pisarzow nie są actificowane, iako teraznieiszego pana pisarza, czesto na seimikach miewamy relatią; postaraia sie ich mc pp. poslowie nasi, aby reuisores z seimu naznaczeni y sumptus z seimiku naszego relationis obmislony bydz mogł.

40. Przesz incursie tatarskie y kozackie acta, tak ziemskie iako y grockie, zydaczowskie, iedne funditus zniesione, drugie poszarpane y ogorzałe, zostały, zaczym ich mc pp. posłowie sedulo starac sie bedą, aby reuisorow naznacono, zeby te, ktore mogą bydz przepisane, przepisac, restauratią zamku zidaczowskiego namowic, a wsi od zamku oderwane, aby na potym przywrocone były, saluis modernis possessoribus.

41. Luboc z[6]) szkodą, ale o to edocti sumus, ze rzecpospolitey na obronie miasta Lwowa wiele nalezy; vkazuią w tym swoię ochotę ich mc pp. obywatele ziemie Lwowskiey, takze y sami mieszkancy[7]) miasta Lwowa, ze sie do tego kosztem swym chcą przyłozyc, byle tilko od rzeptey beł początek, y ich mc xieza duchowni lwowsci w tych zechcieli

[1]) Зам. перем. wadza (Prem.). [2]) Попр. з naiezdaią; так y Leop. i San. [3]) Попр. з przywodza; так y Leop. i San. [4]) Zwłascza (San.). [5]) Нема y Leop. i San. [6]) Нема y San. [7]) mieszczanie (Leop.).

pociagac kosztach, co, iako słuszną rzecz, na seimie pp. posłowie nasi będą popierac.

42. Maiąc tego słuszna dla zaciągnienia pieniędzy iego mc p. woiewoda bracławski potrzebę, aby dobra swoie, pod ordinacia podpadaiace, arendowac mogł, a ze maiąc zwiazane od tego rece przes tesz ordinacią, constitucią zstwierdzoną, solui lege a repubca na szesc lat postulat, iako do naszego koła bratarską[1]) w tey mierze wnosieł iego mc instantia, tak tego poprą tam na seimie pp. posłowie.

43. Dla poratowania zdrowia swego iego mc pan sądecki do cudzy ziemie wybieraiąc sie, słusnie grodowi swemu sanockiemu chce prouidowac, aby w niebytnosci iego mci sprawiedliwosc swieta w odwłokę nie szła, zaczym według samegoz iego mci w tey mierze do nas instanciy, zeby syn iego mci własny [za][2]) surrogatora zasiadał[3]) mieysce, efficient to v stanow koronnych ich mc pp. posłowie.

44. Iako z młodych lat swoich zaraz w vsludze woienny[4]) merebatur de repubca iego mc pan Augustyn Sokolinski,[5]) a teraz mianowicie straznikiem obrany, stawał pracowito przy obronie Przemisla, aby w consideraciey[6]) takowe zasługi iego k. mc. miec raczył, bedzie wniesiona prosba do iego k. mci przes pp. posłow.[7])

45. Panowie Iaworscy, Tureccy, Ilniccy, maiąc przy economiey Samborskiey dobra swoie, vskarzali sie w kole naszym, ze dobra ich do economiey przyłacone, tedy, aby commisia z seimu na vznanie tego naznacona beła, bedzie to w staraniu pp. posłow.[8])

46. Nie tilko słuszna, ale y potrzebna, aby oycowie Karmelici lwowscy na Garncarskiey vlicy, iako o pozwolenie proszą okopania sie y obmurowania z swym kosciołem y swoim kosztem, tak aby otrzymali tego pozwolenie v stanow koron-

[1]) braterską (Leop.). [2]) Leop. San. [3]) zasiadł (Leop. San.). [4]) vsłudze swoiey woienney (Leop.). [5]) Sokolnicki (Leop. San.). [6]) aby consideraty [7]) posłow naszych (Leop.). [8]) ich mciow panow posłow (Leop. San.) naszych (Leop.).

nych za instantia pp. posłow naszych, tak iednak, aby to z dokładem[1]) ich mc pp. commissarzow, we Lwowie po seymie bedących, vczynili.

Petita miast.[2])

Wiadome iest dobrze wszytkiey rzeptey znisczenie miasta Lwowa, zaczym zlecamy ich mciom pp. posłom naszym, aby sie vsilnie o to starali, aby wszytkim tym, v[3]) ktorych ich mc pp. commissarze we Lwowie po pilawieckim rozbiezeniu wzieli ad fidem publicam summy pieniezne na zaciąg woyska, takze co teraz na vpominki tatarskie dali, aby im to[3]) in toto oddano było, lubo przes odpusczenie[4]) na kilka lat czopowego, lubo iaki nailepszy[5]) sposub w tey mierze wynaleziony bedzie. Co zas zaciagneli długu na okup woysku Zaporowskiemu przy oswobodzeniu miasta, w tym iesli[6]) nie in toto, przynamniey ex parte aby ratowani a repubca byli, za słuszne rozumiemy.

Miasto Przemisl, dla vstawicznego zołnierza przechodzacego znisczone bedąc, supplikowało, zeby iako od stanowisk choragwi na kilka lath wolne było, tak zeby incolae ciuitatis y wszytkie kamienice y dwory, ktore tilko respectu bonorum iurisdictioni ciuili subiectorum do tego należą, y Zidzi wszytkie ciezary zarowno ponosieli, myta takze y grobelne, temu[7]) miastu[8]) od swietey pamieci Zygmunta Augusta, krola, nadane[9]) (ktore in reparationem viarum publicarum obracac sie ma), aby approbowane y wydawane były,[10]) vczynia starania[11]) tego pp. posłowie na seimie, dodaiąc[12]) y to, aby chalupy, sady, ogrogy, wałom przeszkadzaiace, zniesione bydz mogły, iednak in casu tilko euidentis periculi, albo ktore zniesione dla teyze potrzeby iusz są, aby o to turbowani mieszczanie nie byli.

[1]) dokładow (Leop.). [2]) Другого слова нема y Leop. i San. [3]) Нема y Leop. [4]) opusczenie (Leop.). [5]) Prem. має nailepszey [6]) iezeli (Leop.). [7]) Нема y Leop. i San. [8]) miasta (Leop.). [9]) nadano (Leop.). [10]) aby wybierane y dawane byli (Leop. San.). [11]) staranie (Leop.). [12]) podaiąc (Leop. San).

Miasta iego k. mci, Drohobycz y Ianow, za vkazaniem wielkiego znisczenia swego otrzymali od iego k. mci libertacią od stanowisk zołnierskich,[1]) tedy, isz o approbacia tego seimowa do nas supplicowali, vczynią tam[2]) tego curam ich mc pp. posłowie.

A z[3]) strony miasteczka Wisnie, aby constitucia anni 1633 reassumowana była, y folga w podatkach dla poratowania bydz mogła.[4])

Z[3]) strony obrony zamku miasta Grotka constitucią anni 1611 reassumowac; a isz teraz to miasteczko niemal cale przes ogien zniesione, o libertacyey (ktorą od iego k. mci otrzymali) approbowanie postaraią sie pp. posłowie.

Miasteczko Stary Sambor, dla znisczenia przes nieprzyiaciela y zołnierza y dla kosztu na obrone wazonego, aby, iako insze miasteczka, do economiey Samborskiey nalezące, wolne było do ktorego roku, słuszna rzec iest.

Słuszna rzecz iest, abyzmy kozdemu vtrapionemu, vciekaiacemu sie do nas z sprosba, dali auxiliatricem manum, zaczym wydząc, in qua calamitate byli przes ten czas Zydzi lwowsci w omieszkaniu handlow y w oblezeniu woyska Zaporowskiego, gdzie znaczną summą do okupu przyłozyli sie, zlecamy staraniu pp.[5]) posłow naszych, aby wolni beli, iako od poglownego, tak y od inszych podatkow rzeptey, do lath trzech, hoc pracauendo, aby w summie pogłownego vymy nie było, co przes inszych Zydow zastapione bydz ma.

Zydzy aby nad zwyczayne pogłowne pod insze podatki podpadali.

Co[6]) wszytko, y co by sie ieszcze do całego vspokoienia wynalesc mogło miley oyczyzny, bedą ich mc pp. posłowie nasi ze wszytkiemi popierac stanami. Circa conclusionem zas teraznieyszego seimu tilko według constituciey seymu corona-

[1]) Дальше йде Leop. i San. — y od wszelakich podatkow. [2]) nam (Leop.). [3]) Нема y Leop. [4]) y folgę w podatkach dla poratowania miec mogło (Leop. San.). [5]) ich mci panow (Leop. San.). [6]) To (Leop. San.).

tionis krola s. pamięci we wszytkim postepowac sobie bedą, y zeby constitucie, zaras na gorze podpisane przes iego mci pana marszałka poselskiego, prosto do xiąg podane były.

Z tego seimu relaciyny seimik przyniosą nam ich mc pp. posłowie dla obierania poborcow,[1]) a co[2]) z[3]) strony podatkow na tym seymiku vchwalono bedzie, aby suum valorem z teraznieyszego zarazem[4]) seymu miec mogło, curae ich mciom (*sic!*)[5]) pp. posłow naszych zostawuiemy.

To tedy zgodnie namowiwszy, iego mci panu marszałkowi na ten czas naszemu, z podpisem ręki y z przylozeniem pieczęci, podac do grodow ziem naszych zlecielizmy.

Działo sie w Wisni die 11 octobris anno dni 1649.

Andrzey Maximilian Fredro z Pleszewic,[6]) marszałek seimiku wisinskiego.

(Головний текст взято з оригіналу, вложеного 20 жовтня між перемиські судові акти Ind. rel. castr. Premisl. a. 1649, t. 376, p. 1331—1342, печатка скрушена; відміни, окрім правописних, подано за копіями в Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649, t. 399, p. 1108—27, obl. 22/X та I. r. c. Sanoc. a. 1649, t. 162, p. 3289—308, obl. 27/X).

XXXI.

Ян Влостовский подає селян із Собічова за грабованє. 14 н. ст. жовтня 1649.

[E] Feria V ante f. s. Heduigis 164mo nono gnosus Ioannes Włostowsky, bonorum in villa Sobieczuw possessor, protestatus est contra laboriosos: Tymosz Kozik, Harasim Kozik, Iacko Kozik, wdowa Mazurka, Kozik Sen — de villa Sobieczuw, subditos gnosae Catherinae de Ostrog Sierakowska, — quia ipsi, dum protestans pro expeditioni vniuersali contra Cosacos et Tartaros cum s. r. mtte inter signa pala-

[1]) poborow (Leop.). [2]) cokolwiek (Leop. San.). [3]) Нема у Leop. [4]) zaraz (Leop. San.). [5]) mosciow (San.). [6]) Pleszowicz (San.).

tinatus Bełzensis discederet consorsque protestantis ob pericula in Bełz maneret, sub absentia protestantium gazam dictam Klebanska disrumperunt, obory, chliwy porozbirali, pasieke szpusztoszyli, vle popalili, sad do dworzyska obrali aliaque aedificia in nihilum redigerunt, cistam cum rebus et pecuniis in eadem gaza post demortuum subditum receperunt...

(Ind. rel. castr. Bełz. a. 1649, t. 236, p. 1099 - 1100).

XXXII.

Павло Сьвідерский подає селян з Дїдушиць за непослух і побитє. 16 н. ст. жовтня 1649.

[E] Sabbatho in crastimo f. s. Heduigis 1649 szlachetny pan Paweł Swiderski, sługa y vrzędnik vrodzonego iego mci pana Kaspra Wielzynskiego, łowczego lwowskiego, wsi Balic y Dziedoszyc, skarżył się naprzeciwko robotnemu Kalinowi ze wsi Dziedoszyc, poddanemu tegosz iego mci pana łowczego lwowskiego, y inszym wszytkim poddanym z teyze maietnosci, — iz ten pomieniony protestans, maiąc sobie od tegosz iego mci pana swego rem oeconomicam nad maietnosciami pomiędzionemi sobie ad dispositionem y rządu commissam, do ktorey iedney z nich, maietnosci Dziedoszyc, gdy pod niebytnosci pana swego, we czwartek blizko przeszły (*14/X*), dlia sporządzenia gospodarstwa przyiachałł, y poddanym robocizny nakazywałł, tudzies, aby dlia zołnierzow ciągnących, aby w maietnosciach nie stali, stacyikę składac kazałł, y mimo karczmę przez wies na koniu iachał, ten Kalin, iuz na to dobrze przygotowany, vwiedziony snac będąc znowu iakiemis nowinami niepewnymi o buntowaniu Kozakow y chłopow, y w nadzieię onych czyniąc, z mieisca zasadzki, od karczmy wypadszy, do protestanta mowiąc: „owo y ia zołnierz, kozak! ieslim ciebie przed tym nie zabił, teraz zabiję!“ przyskoczywszy, onego niespodzianie na koniu w reki obiedwie y po pier-

siach, takze po roznych członkach ciała kijem, okowanym koszturem, srodze bił y zabic vsiłował, a zatym s konia iego zbiwszy, takze tym koszturem na ziemi leżącego bił y ingnominiose tractował; a gdy protestans na chłopy zgromadzone teyze wsi ratunku wołał y onego imac kazał, protestanta nie słuchaiąc, y owszem w posmiewisko to obracaiąc, imac onego, a protestanta bronic nie chcieli, iz protestans za obroną bozą, z ziemie porwawszy się, od zabicia y rąk iego vwolnił się.[1])

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649, t. 40, p. 506—7).

XXXIII.

Скарга Яшовского на селян долинського староства за нахід на Суходіл. 16 н. ст. жовтня 1649.

[E] Sabbatho [як вище] gnosus Vseborius Iaszowski, vicecapitaneus dolinensis, protestatus est contra laboriosos subditos villarum:[2]) Strutyn, Łopianki, Grabow, Ilemia, Suchodola, Lipowice, Nadzieiow, Rakowa aliosque eorum complices, quia ipsi etc. [Далї подібно як Жерела IV, N. XCVII].

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649, t. 40. p. 508—10).

XXXIV.

Скарга Альбрехта Зґленди на селян із Студінки за напад на замок у тім селї. 18 н. ст. жовтня 1649.

[E] Feria secunda ipso die festi s. Lucae 1649 gnosus Albrachtus Zgląda protestatus est contra laboriosos: Myszyszyn Fedor, Hryc pop . . . [і ще 48 імен] . . . pricipales, comprincipales et complices de v. Studzianka, gnosi

---

[1]) Наступає огляд ран. [2]) Імена селян пропускаємо.

Gregorii Przyłuski subditos, tatamque communitatem villae, — quia illi feria sexta ante f. Omnium Sanctorum (*30/X*) sub tempus interregni facti rebelles ausi sunt more et praetextu Kozakorum coaddunatis sibi multis licentiosis hominibus fortalitium in v. Studzianka situm inuadere, spoliare resque omnes protestantis in fortalitio ad conseruandum deuectas[1]) recipere.

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1795—99*).

XXXV.

Альберт Насєровский подає селян із Княждвора, Княждвірки, Товмачика й Івановець за нахід на двір у Княждворі. 27 н. ст. жовтня 1649.

[E] Feria quarta in vigilia festi ss. Simonis et Iudae 1649 gnosus Albertus Nasierowski protestatus est contra subditos gnosorum Euaristi et Bonauenturae Bełzeckich, ad praesens gnosi Sigismundi Fredro, dapiferi sanocensis, obligato riae possessionis, de villa Knazdwor: Trzeciak Palij, Iwanko pop . . . [і ще 74 імен]; de villa Kniazdworka: Tarabilicz . . . [і ще 19 імен]; de villa Tłumaczyk: Olexa Chudikow, Wasil pop, . . . [і ще 58 імен]; de villa Iwanowce: Mikita Suchoparow . . . [і ще 19 імен], inculpatos in eo, — quia illi ad instar hostium Kozakorum facta in rebellionem conspiratione tanto numero instructi vario armorum genere authumno sub tempus interregni hostilesque tumultus in Pocutia excitati, dum protestans inter alios protestantes viros nobiles defensioni plurimorum christianorum in fatalitio bonorum Pniewie per aliquot hebdomadas ab externis et domesticis hostibus vndique oppugnato praesens adfuisset, curiam villae Kniazdwor inuadendo, oeconomica familia protestantis

[1]) Дальше спис сих річей.

metu truculentiae dispulsa ibidem et circa praedium curiae propinquum res protestantis receperunt . . .

Тих самих подає Христофор Обертиньский за нахід на маєтність в Іванівцях.

(*Ind. rel. castr Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1819—21. t. 142, p. 272—4*).

XXXVI.

Адам Карснїцкий подає селян із Вікна, Грималова і Глїбова за нахід на його двір у Глїбові. 31 н. ст. жовтня 1649.

[E] Sabbatho in vigilia f. Omnium Sanctorum 1649 gnosus Adamus Karsnicki protestatus est conira laboriosos: Iusiczki de v. Okno; Niedoiaika de Grzimałow; Wasil Michnow, pop . . . [і ще 14 імен] de v. Hlibow, gnosi Procopi Ludzicki, pincernae chełmensis, subditos, — quia ipsi feria VI post f. s. Michaelis (*2/X*), ante aduentum adhuc exercituum Kozacorum, coassumpto Kozacorum nomine ad curiam in bonis Hlibow irruentes, curia primum combusta res protestantis, partim conbusserunt, partim receperunt et inter se partiti sunt, per quid protestantem ad 300 fl. pol. damnificarunt.

(*Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1648—9, t. 131, p. 635—6*).

XXXVII.

Ґабріель Замєховский подає підгаєцьких міщан за грабованє. 9 н. ст. падолиста 1649.

[E] Feria III ante f. S. Martini pont. 1649 gnosus Gabriel Zamiechowski, tribunus trembouliensis, contra famatos: Zachariam Bildaha, Aduocatum Kosc, Les Seuerynczik, Cymbalista, ciues et incolas podhaiecenses, et alios totamque communitatem oppidi Podhayce protestatus est, — quia ipsi, dum protestans anno 1648 e fortalitio oppidi Budzanow

secederet, ausi sunt equiream protestantis in numero 300 prope oppidum Podhayce disrapere; nec his contenti intellectis rebus protestantis in oppido Podhayce, domo famati Les Seueryczin per eundem derelictis, receperunt; per quod protestantem ad 10.000 fl. pol. damnificarunt.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1648—49, t. 131, p. 642—3).

XXXVIII.

Той сам подає селян із Дереньовки, Довгого, Гриціївки, Підгайчик, Коссова, Косівки, Лашковець і міщан з Хоросткова за нахід на Янів і порозуміне з козаками. 9 н. ст. падолиста 1649.

[E] Feria III [як вище] gnosus Gabriel Zamiechowski contra laboriosos: Kalin zięc Kalinow . . . [і ще 6 імен] de v. Dereniowka; Stepan Hryniczkow, pop . . . [і ще 35 імен] de v. Dołhe; Kalin zięc Strusow . . . [і ще 32 імен] de v. Hrycowka, gnosi Georgii Błazowski tenutae subditos; Stephan Rapanko . . . [і ще 20 імен] de v. Podhayczyki, sortium gnosi Stanislai Kosmider Bielicki subditos, protestatus est in eo, — quia ipsi anno 1648 statim post recessum exercituum a Piławce, cognito iam ex arce Budzanouiensi secessu protestantis, vna cum subditis de oppido Chorostkow, de villis Koszow, [Kosowka] et Laskowce ad bona oppidi Ianow etc. [Дальше як у IV т. „Жерел", N. LXXXV]. Nec terminum suae malitiae positum esse praesertim subditi memorati intellexerunt, probrosis facinoribus obstricti, maiora adhuc tentare ausi, siquidem in anno in iulio mense, cognito nostro exercitu sub oppido Zbarasz obsesso consilium cum Kozacis inierunt, quibus modis arcem Budzanouiensem expugnassent, ut opima praedia *(sic!)* potiti equestri ordini insultarent.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1648—9, t. 131, p. 638—41).

XXXIX.

Скарга Павла Шанявского на косівських селян за напад на його брата. 9 н. ст. падолиста 1649.

[E] Feria III [як вище]. Videatur hoc loco protestatio per gnosum Paulum Szaniawski facta contra laboriosos, videlicet subditos, poponem, vatamanum et communitatem v. Kossow, ad praesens possessionis gnosi Morawiec, ratione per eosdem subditos sub tempus incursionis Kozacorum, videlicet feria II post f. s. Michaelis (*5/X*) anno 1648, in villa eadem Kossow nobilis olim Adami Szaniawski ac eius coniugis, fratris patruelis protestantis, dispercussionis, rerum penes eos peruentarum depraedationis, eorumque Sieniawskich (*sic!*) converberationis et ipsius Szaniawski interemptionis, perterritionis ac exinde filii et filiae e uiuis decessionis.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1648–9, t. 131, p. 646–8).

XL.

Язьвіньский подає міщан із Журавна й селян із Мельнича і Любші за забите сина. 16 н. ст. падолиста 1649.

[E] Feria III post f. s. Martini pont. 1649 gnosus Jazwinsky protestatus est contra religiosum praepositum, alias namiesnika ecclesiae ritus graeci in oppido Zurawno sitae, tum Swist illius, oppidanos zurawnenses; nec non Chric Swist, Gerędzin Martin, Wasil Deręga, Michałko Belewa, Tymko Kramarzow, Stec Kramarzow, Stec, Hryc Kostyszyn, Stec Rymarz, Czepiel namiestnik — de villa Mielnicz, Harasimczak przysiezny seu Waskowiąt, Łukaszko zięc Macinskiego, Krol Fil — de villa Mielnicz; Dmitro Hortaszko, Iaremko Daragan, aduocatum gnosae Sapiezyna, Vrinczak Sidor humieny, alterum aduocatum gnosi Branicki, Daragan Nadolow, Szelenco Lach Sirawiowy, Synawaga Michayło, Kuziowiąt

Fed — de villa Lubsza, Fedor filium eius, subditos gnosorum Josephi Branicky et Constantiae Herburtowna, principales, totasque communitales oppidi Zurawno et villarum Mielnicz et Lupsza, comprincipales et complices, — quia ipsi praetextu rebellionis Cosacorum ausi sunt sub tempus interregni circa f. s. Martini pont. (*12/XI 1648*) accepta notitia de aduentu nlis olim Thomae Jazwinski, filii sui, et honesti Alberti, famuli eiusdem, de oppido Ruda, quo defendendi se causa ab hostibus cum aliis nobilibus confugerat et occluserat, vtque resciret, quodnam agatur, in villam possessionis sui Bortniki venerat et ad oppidum diuerterat, armati impetu in praefatum filium suum praetextu incursionis Cosacorum et Tartarorum facto violenter irruerunt et captum tyrannice interremerunt, quod similiter et in persona praefati Alberti, famuli ipsuis, homicidium perpetrarunt, corporaque exanguia vtriusque occisorum in campo sepeliuerunt, deinde, ne de praefato homicidio cuique constaret, praefata corpora, et praesertim praedicti filii sui, e terra effoderunt, effosum cadauer immanissime dissecuerunt et canibus ad depascendum tradiderunt et disiecerunt intendentes hoc facto tam enorme facinus suum celare; nec his contenti equos tres, summae penes praefatum olim filium suum existentis mille vngaricos aureos et alias in moneta minutiori existentes aliasque res plurimas receperunt et secum dispartiti sunt.

(*Ind. rel. castr. Leop. a. 1649, t. 399, p. 1217 - 20*).

XLI.

Ян Ґаварецкий подає янівських міщан за забите Войцеха Сабіньского. 24 н. ст. падолиста 1649.

[E] Feria IV ante f. s. Cataerinae 1649 gnosus Ioannes Gawarecki, certae sortis villae Nieborek haeres, nomine nobilium Catherinae Gawarecka, filiae suae, gnosi olim Alberti Sa-

binski relictae, et Ioannis atque Agnethis, eiusdem olim Sabinski consortis et filiorum, protestatus est contra famatos: Bedac Iasko, Wrotnego syn Kuchta, Misko mieyski sługa ac totam communitatem oppidi Ianow, gnosi Gabrielis Zamiechowski subditos, in eo, — quia ipsi feria II post f. s. Michaelis (*5/X*) in anno 1648 induto in se Kozacorum nomine praefatum olim nobilem Albertum Sabinski e bonis villae Nieborek manus uiolentas Kozacorum euadentem, per oppidum Ianow transeuntem, inuestigatum ad carceres priuatos iniecistis (*sic!*), ignominiose tractastis atque ad torturas tradidistis, ibidemque post oppidum, alias za brame, eductum multis cruciatibus et ictibus plagarum inflictis, omnibus vestimentis denudatum conuerberarunt et vita priuarunt, corpus in loco obsuro et paludoso inhumarunt, res ipsius receperunt.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1648–9, t. 131, p. 649—50).

XLII.

Миколай Подбільский подає селян із Пасічної, Пнівя, Горохолини, Ляховець, Жураків і деяких руських шляхтичів за грабованя. 4 н. ст. грудня 1649.

[E] Sabbatho post festum s. Andreae ap. 1649 gnosus Nicolaus Podbilski, certarum sortium in villis Starunia et Zuraki possessor, protestatus est contra laboriosos: Hryhor Wathaman . . . [і ще 15 імен] subditos de v. Pasieczne ac tota[m] eiusdem villae communitatem; atque laboriosos: Stephan Mielnik pniowski, ktory by[d]ła dwanascie wziął y to tescia do Podłuza zadał . . . [і ще 10 імен] de v. Pniowie ac totam eiusdem villae communitatem, gnosarum Theresiae et Zophiae Koropatwianek haereditarios; tum laboriosos: Mikita ze dwoma synami, Kontratem y Piotrem, Stas Szymkowicz, takze z dwoma synami, Iwanem y Romanem, Kowal — de v. Horoholina ac totam villae praefa-

tae communitatem; atque laboriosos: Mas, ktory setnikiem był . . . [i ще 9 імен] de v. Lachowce subditos, ceterosque eorum vicinos, magci Nicolai Potocki, castellani cracouiensis haereditarios, possessionis ad praesens gnosi Hieronimi Konarzewski, subiudicis terra Podoliae; atque laboriosos: Paweł Kuzlik, Daniło Toloczko, Sustyk ze dwoma synami — de v. Zuraki, sortis gnosi olim Sebastiani Ciebinski subditos; tum Iwan, Iwaszko, Tymko — Wyrstyczow trzech braci, Ardyn Tymko, Vtorapski Skicyk, Hrihor y Lewko Struczynych synow, Iwan Demkow — de eadem Zuraki, magci castellani cracouiensis haereditarios, possessionis gnosae Iasinska; atque Wasil Mielnik, Iwan Lepko, Hryc Stupak, Iurkowiczow dwoch, Iwan z bratem swoim, Klimuca — de Zuraki sortis nobilis Marusia Zurakowska, consortis olim nobilis Iwan Zurakowski, subditos; tum Iwan atque Panko — de Zuraki, nobilis Fed Zurakowski subditos, principales et cooperatores, tum nobiles: Hryhor Iazninski vna cum filio, Iwan Zurakowski, Nicolaum Grabowiecki, Petrum, Hrynionem, Iwanum et Andream, eiusdem filios — Grabowieckie atque Iwanica, eorundem subditum, complices, ideo, — quia ipsi anno proxime praeterito post repentinum Pilauicensem casum, protestante salutem suam atque coniugis ad fortalitium Pniowiense (equirea, pecoribus, pecudibus ac suppellectili vniuersa in bonis Zuraki circa suam familiam relicta) conferrente, non contenti, quod cum rebellibus Cosacis arcem eandem oppugnarent atque statum equestrem, nonnullos vita, reliquos salute et valetudine corporis ob inediam continuo suo impetu ad oppugnandum adhibito priuarent, verum etiam, dum famuli protestantis peccora in numero septuaginta ad praefatum Hryhor Wathamanum pasiecznensem appelerent, suprascripti subditi de Horocholina et Pasieczne statim ad deprędanda pecora et inter se distribuenda sese contulerunt, zaraz, skoro iedno sie protestans z inszymi w zamku Pniowskim zamknął, inszych nieprzyiacioł vprzedzaiąc, pozakowali (?) y między sie podzielili, ktorego bydła lice v niektorych do tych czas zostaie,

a drudzy do pobratymow w gury bydło depraedowane pozadawali, suprascripti vero pniowenses subditi equiream protestantis numero quinquaginta, quam ad villam Pniowie, tutiorem quasi locum, appulerat, ibidem in campis existentem depraedati et inter se dispartiti sunt; ne vero signum praedae apud ipsos existeret, statim ad suos vicinos, vdct do pobratymow zaleskich, do Węgier, to stado takze pozadawali; supranominati vero subditi de villis Lachowce, Starunia et Zuraki statim, postquam protestans cum coniuge domo sua, videlicet curia in villa Zuraki, horreo atque tota supellectili domestica, relictis, cederet, vna cum praedictis nobilibus Zurakowskie et Grabowieckie naprzod gumna wymłocili y między sie porozbierali, takze siana dwie sterte, pasieki pniow 36, wszystkie sprzęty domowe rozebrawszy, curiam vna cum braxatorio et aliis edificiis in fauillam redegerunt; resque depraedatas beneuole protestanti restituere nolunt.

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1864—8*).

XLIII.

Жид Файдиш подає книгиницьких міщан за забите батька. 7 н. ст. грудня 1649.

[E] Feria III in vigilia f. Conceptionis B. V. M. 1649 perfidus Faydysz, Iudaeus de oppido Chodorostaw, gnosi Ioannis Chodorowski subditus, suo et perfidorum Beila, consortis relictae olim perfidi Nosan Iuskow syn, et Iudka, fratris et matris suae nominibus contra honestos: Ostaf, aduocati generum, Fedor poponem — principales, Iwas Hałabai sutorem, Iwaszko Krzyworuczka, Dmitr Gieleta, Wasilko Kramarz, Stephanum Lilik, Arasim molendinatorem et Hryc fratrem eius — comprincipales, aliosque eorum complices de oppido Kniehinice protestatus est ideo, — isz pomienieni miesczanie pod czas rebelliey kozackiey, onę sobie zasmako-

wawszy, y na wszytkę swąwolą z temisz rebelizantami łącząc się, wyuzdawszy, gdy pomieniony Nosan, ociec protestantis, vszedszy rąk krwi ludzkiey rozlewcow w Chodorostawie, y na spławach wysiedziawszy się, do Kniehinicz, iako na ten czas arendarz iego mci pana chorązego, iusz po odstąpieniu Kozakow, Tatarow, przyszedłł, vfaiąc, ze go przy zdrowiu, iako arendarza, pana swego, zachowac mieli, y chcąc wiedziec, co się z arendą y iego substantią dzieie, oni vbespieczywszy y obiecawszy przy zdrowiu onego zachowac, do popa, iako princypała y na ten czas starszego buntownika, na mieisce, vrzkomo bespieczne, zaprowadzaią; po kilku dni przychodzą do popa, pop fauor mu oswiadcza, z izby wypchnął go do nich do sieni, oni biorą go od popa, prowadzą na cmyntarz kosciola rzymskiego katolickiego, snadno się kazdy domyslie dlaczego, tam, czescią dlia pieniedzy, przy nim bendących, czescią dla długow, aby ich, iako arendarz, nie wyciągałł, y substantiej iego, tamze w Kniehinicach bendącey, onego we wtorek po s. Łukaszu ew. (*15/XII*) roku 1648 rostrzeliali y zamordowali, ciała aby zaden nie wazył się kopac, pod surową winą zakazali, ciało obnarzywszy, sukniami się podzielili, w ktorych tenze pop y do tego czasu chodzi, pieniedzy, namniey złotych szescseth, przy nim bedących, wzieli, rzeczy y zbior iego wszytek, bydła zabrali.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649—50, t. 40, p. 551—2).

XLIV.

Скарга Войцеха Домбровского на Данила Баранецького за участь його у бунтах. 10 н. ст. грудня 1649.

[E] Feria sexta post festum Conceptionis B. V. M. 1649 vrodzony pan Woyciech Dąmbrowski, we wsi Krechowcach pewnych częsci possessor, naprzeciwko szlachetnemu panu Daniłowi seu Danielowi Baranieckiemu, w teyze wsi Krechow-

cach pewney cząstki dziedzicowi, protestował sie o to, — iz on, nie respectuiąc nic na stan swoy szlachecki, wazył sie pod czas buntow kozackich, a bardzi ile tu w kraiu Pokuckim podczas sweywoli wielkiey y buntow chłopskich, gdy protestans propter istam vicissitudinem temporis consulendo vitae suae et charorum propinquorum suorum tamze, gdzie inszy obywatele, poblizu niebespieczęstwa tego mieskaiący, to iest do Polski, viechał był, a on nigdzie iako, insza szlachta, (a mianowicie ktorych te bunty tu w Pokuciu zaskoczyły y osadzili y iuz [z] zdrowiami swemi daley vchodzic nie dopuscili) do zadney fortece, gdzie sie drudzy zamykali y bronili, nie vchodził, ale znac cale tymze swawolnikom y buntownikom confiduiąc, z niemi sie miszał, y na ten czas, gdy ciz buntownicy w roku przeszłym 1649 z roznych miasteczek y wsi okolicznych kupami wielkimi po kilku set, konno, pieszo y z wozami, naizdzali na dwor y gumna protestantis, w Krechowicach będące, y on, złączywszy sie z nimi zarowno, zboza protestantis własne z gumna własnego praetextem kozackim brał y do domu swego woził, ktorych zboz część protestans v niego w gumnie zastał, do tego dom porządnie budowny przy pasiece protestantis zabrał y na swoy pozytek obrocił.

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1648 - 9, t. 141, p. 1873—4*).

XLV.

Той сам подає міщан із Мочарміста, Лисця, селян із Стебника, Пацикова, Драгомирчан за нахід на двір у Крехівцях. 10 н. ст. грудня 1649.

[E] Feria sexta post festum Conceptionis B. V. M. 1649 vrodzony iego mosc pan Woyciech Dąmbrowski protestował sie naprzeciwko nierobotnym: Hrycowi Czarnemu, Mackowi peryhynskiemu burmistrzowi, Misiowi Chrypliwemu z Douputowa, Pawłowi Turyłowskiemu, Matwieiowi y Petrowi Pere-

Бібліотека наукового товариства імени ШЕВЧЕНКА

hynskim, braciey rodzonym, Hrycowi Chodorowskiemu, Iakowowi Woronskiemu, Pilipowi Pasieczanskiemu, Harasimowi z Drohomirczan, Fedorowi Czernieiowskiemu y Iwanowi zięciowi iego, Iliaszowi Perehynskiemu i synowi iego, cuius nomen ignoratur, Pawłowi Topolickiemu, Hlipkowi Perehynskiemu, Nikunowi Perehynskiemu, Fediowi Kozinskiemu, Matwieiowi Swaryczowskiemu, Tymkowi Czernieiowskiemu, Iakowowi Woronieckiemu, Maximowi Halickiemu . . . [і ще 37 імен], Naumowi [z] Podmichalia, Andruchowi Tkaczowi Vsteinskiemu, — mieszczaninom moczarmieysczkym y wszystkiemu pospolstwu tegoz Moczarmiasta; takze ze wsi Łysca robotnym: Semionowi . . . [і ще 58 імен] y wszystkiemu pospolstwu wsi Łyscza; takze we wsi Stebnika (*sic!*; a ze wsi Pacykowa nierobotnym: popowi . . . [і ще 17 імен] y wszystkiey gromadzie wsi Pacykowa; ze wsi Drohomirczan nierobotnym: Semaniowi Woroniczowi . . . [і ще 8 імен] y wszystkiemu pospolstwu wsi Drohomirczan, na części imci pana chorązego koronnego, y innym wielu słobody nazwaney Moczarmiasta mieszczanom, łyscanskiey, stebusczanskiey, pacykowskiey, drohomirczanskiey — gromadom, ludziom swawolnym, buntownikom, zbuycom y opryszkow (*sic!*), poddanym i. w. imci p. Alexandra Koniecpolskiego, chorązego koronnego, ktorych było namniey do tysiąca człowieka, o ktorych protestans imionach y przezwiskach dowiedziec sie nie mogł, o to, — iz gdy protestans zaraz po rozgromieniu woyska koronnego pod Pilawcami z dzierzawy swoiey, wsi Krechowiec, consulendo vitae suae, nagle y niespodziewanie, zostawiwszy w pomienioney maietnosci swoiey stada, bydła, swinie, gumna et omnia supellectilia domestica, cum caris pignoribus tylko do Polski viachał, tedy wyz pomienieni buntownicy, zebrawszy sie do kupy armatno, z muszkietami, samopałami y inszym orężem woiennym, sposobem rozboyniczym dnia czternastego nouembris roku 1648 na dwor protestantis w Krechowcach naiachawszy, tamze maiąc z sobą namniey do pięciuset wozow, komory, spizarnie poodbiiawszy, cokolwiek tylko

zastali, na wozy zabrali, y stada, bydła, swinie, zboza, siana sposobem opryszkowskim zabrali; y począwszy od dnia czternastego nouembris az do dnia dwudziestego nouembris kilkaset wozow vstawicznie do domow swoich odwiezli y na nieprzystoyną swoie korzysc obrocili.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1869—72).

XLVI.

Ян Блажовский подає селян з Горішньої Довгої за пограбованє. 23 н. ст. грудня 1649.

[E] Feria V post f. s. Thomae ap. 1649 gnosus Ioannes Błazowski protestatus est contra laboriosos: Albo Buczat, Kondrat Buczat, Stec Scholnik, Kosc Vataman — de villa Dolha Horyczna, ac totam communitatem villae, — quia ipsi feria III ante f. Praesentationis B. V. M. (*17/XI*) in anno 1648, post recessum protestantis e bonis Cwitowa, ausi sunt facta inter se mutua cointelligentia, conuocata omni villae suae communitate, in dispositos transformati Kozacos cum armis variis ad bona Cwitowa irruere, res omnes et substantiam diripere, per quod protestantem ad 4000 fl. pol. damnificarunt.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1648—9, t. 131, p. 659—60).

XLVII.

Кс. Самуель Шван подає рогатинських міщан за нахід на монастир. 29 н. ст. грудня 1649.

[E] Feria quarta in crastino festi ss. Innocentum 1649 adm. rndus pater Samuel Szwan, conuentus rohatynensis ordinis Praedicatorum prior, suo et totius conuentus nomine protestatus est contra: Gabrielem Kuczarski, woyta od Kozakow vczynionego, iako principała, Iwana Kuczarskiego oyca

iego, y pomocnikow ich, ktorych imiona y nazwiska są: Łuc Natynka burmistrz, Iwan Slusarz przysięzny, Andrey Gaługa rayca z synami swemi, Iwan pisarz miescki, Iacko Natynka y syn iego, ktory poiechał z Kozaki . . . [і ще 59 імен] — quia ipsi anno 1648 post reditum hostilem in conuentu eclesiaque eorundem protestantium sub titulo s. Hyacinthi violentias insignes, damna intulerunt multaque mala perpetrarunt.[1])

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1648—9, t. 141, p. 1908—10).

XLVIII.

Ян Цекліньский подає селян із Балич за пограбованє. 30 н. ст. грудня 1649.

[E] Feria V post f. ss. Innocentum 1649 nobilis Ioannes Cieklinski protestatus est contra laboriosos: Mielnik, principalem, et alios comprincipales complices, subditos omnes totamque communitatem de v. Balice gnosi Gaspari Wielzynski, venatoris leopoliensis, — quia ipsi anno proxime praeterito, mense decembre, post recessum Kosacorum a Drohobycz oppido, facta inter se mutuo consilio, dum protestans pecora sua de v. Lisowicze per v. Balice ad v. Smuchow pellebat, protestantem turmatim prosilientes caeperunt (*sic!*), ligarunt, pecora, boues, vaccas in numero 40 cum rebus aliis, sacos als sakwy, in quibus vnam super summam 1100 fl. pol., alteram 150 fl. pol., receperunt.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1648—50, t. 40, p. 45—6).

XLIX.

Ян Ґардліньский подає селян із Київця за нахід на Держів. 16 н. ст. сїчня 1650.

[E] Feria II ante f. s. Agnetis 1650 vrodzony Ian Gardlinski protestował się przeciwko pracowitym: Wasilowi

[1]) Дальше спис шкоди.

y Iwanowi, synom Hawryła Pasiecznika, Iwanowi y Jaremkowi synom popowym, Misiowi popowemu bratu . . . [і ще 12 імен] y inszym, ktorych oni imiona y przezwiska wiedzą, ze wsi Kiiowca, vrodzonego p. Franciszka Chodorowskiego poddanym, o to — iz gdy protestans grassante sub tempus interregni incursione hostili w zamku stryiskim przebywał, oni, zebrawszy się ich kilkadziesiąt, częsc konno, częsc pieszo, do wsi Derzowa, dzierzawy protestanta, wpadszy, y tam okrzyk, vt pote: hałay, hałay! (ktorym ludzi do liasow wystraszyli) vczyniwszy, do chałup się rzucili, y, cokolwiek w nich nalezli, pobrali, a gdy w domach ludzi nie zastali, w liasy za niemi puscieli się, gdzie komory ich, ktore na błotach z chudobami swoimi mieli, powyłupywali; nakoniec do dworu protestantis vdali się, zkąd, gdy czeladz pouciekała, wszytkie komory, piwnice poodbijali, skrzynie, szkatuły połupali, y, co iedno tam było, porozbierali; wracaiąc się do domow swych, do pasieki popa derzowskiego, ktora pod liasem stała, vdali się y tam pniow czternascie pczoł wybrali, a kilka połupali, bydła dworskiego, co lepszego, troie, a chłopskiego czworo z pola zaieli, poddanego Iwana Mielnikowego zonkę, na imię Maruchnę, przestraszyli, az z przestrachu vmarła.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649—50, t. 40, p. 73—4).

L.

Андрій Лещиньский подає войнилівських міщан за забране його річей. 23 н. ст. січня 1650.

[E] Feria II post f. s. Agnetis 1650 gnosus Andreas Lesczynski contra famatos: Andream Horyszdra . . . [і ще 9 імен], oppidanos Woiniłouienses, protestatus est in eo, — quia illi non contenti damnis protestanti sub tempus interregni illatis ausi sunt tempore Quadragesimae anno praeterito, spe recidiui belli et eliberationis a iugo subditali ducti,

praedae et spolii existentes auidi cameram protestantis, in domo famati Kotczak, poponis oppidi Woniłow sitam, de consensu eiusdem dispercutere, res omnes recipere.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649—50, t. 40, p. 85—6. Halic. a. 1650, t 142, p. 790—2).

LI.

Зофія Ґрушецка подає шл. Андрія Струтинського і Федора Мединського за нахід на Новосельці. 23 н. ст. січня 1650.

[E] Feria II [як вище] gnosa Zophia Walicka, olim nlis Nicolai Gruszecki consors relicta vidua, protestata est contra nobiles Andream Strutynski et Fedorium Medynski, in Nowosielce certarum sortium haeredes, tum laboriosos: Wasil Duch . . . [і ще 97 імен] de oppido Kniehinicze; nec non Daniło Wozny . . . [і ще 8 імен] de v. Nowosielce, subditos gnosi Alexandri Cetner, naprzod przeciwko Strutynskiego y Medynskiego, iako nawodzicielom tych buntownikow, loco Kozakow, radząc tym buntownikom, aby samę wprzod zabili, a dobro iey wszytko pobrali, co wszytko za persuasią złą tych dwoch szlachty ci buntownicy, na to się iuz dobrze przygotowawszy, nocą przyszli do wsi Nowosielec, w koło dom otoczyli, rzeczy wszystkie pobrali, y oney zaledwie nie zabili samey, gdyby nie opatrznosc boska nad nią zostawała.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649 - 50, t. 40, p. 95—6).

Подібно подає шл. Василь Вітвицький Струтинського з товаришами — quia ipse adscitis sibi multis comprincipalibus complicibus, tam de oppido Rohatyn, quam et de villis multis atque rebellibus Kosacis, in numero ducentis, curiam protestantis in v. Nowosielce anno 1648, mense decembre inuaserunt, consortem protestantis nlem Marusziam

Wołkowicka concusserunt, a qua concussione granissime infirmabatur et demortua est, curiam depraedarunt.

(*Ibidem p. 67–8*)[1]).

LII.

Лист Яна Казиміра про зборівську умову. 12 н. ст. сїчня 1650.

Ian Kazimirz etc.

Oznaymuiemy wszem wobec y kazdemu z osobna, iakiegobykolwiek stanu, slacheckiego, kozackiego y pospolitego, yz pokoy za łaską bozą, powagą naszą krolewską pod Zborowem postanowiony, zgodnie y iednostaynie od wszytkiey rzptey na seymie teraznieyszym iest stwierdzony. A cokolwiek się działo pod czas przeszłego zamieszania, ktore Pan Bog dopuscił był, to wszytko w zapomieniu wiecznym ma bydz. Woysku naszemu Zaporowskiemu wolnosci wszytkie są przywrocone y stwierdzone, ktore, iako iest zordinowane od hetmana naszego zaporowskiego, tak ci wszyscy regestrowi Kozacy w swoich wolnosciach (*sic!*). Poddani iuz wszyscy, tak zamkow y miast naszych, iako duchowny, panscy, slacheccy, w zwykłym swoim poddanstwie y posłuszenstwie zostawac maią. Woysko tez nasze koronne y cudzoziemskie, ktore w Vkraine na stanowiska idzie, w zgodzie dawney y confidentiey aby z woyskiem naszym Zaporowskim zostawało, y dla przestrzegania pospolitego pokoiu iasnie wielmoznego p. Adama z Brusiłłowa Kisiela, woiewodę, generała ziem Kiowskich, nowotarskiego y nosowskiego starostę, commisarza naszego, ktory w Kiowie obecnie residować będzie, naznaczylismy y onemu zupełną władzą dali przestrzegania pospolitego pokoiu y czynienia sprawiedliwosci między woyskiem naszym koronnym a między woyskiem naszym Zaporowskim. Aby tedy wszyscy, ten pokoy swięty, od nas postanowiony, wiedząc, na strone

[1]) Пор. Жерела IV, N. CXXXI.

wszytkie . . .[1]) cali y kozdy do swego obeśćia tym vniwersałem naszym publikuiemy, a przytym surowie rozkazuiemy, aby buntow zadnych wszczynac nie wazył sie nikt, wiedząc o tym, yz woysko nasze koronne y z Zaporowskim, spolnymi siłami, iako nieprzyiacielowi pogranicznemu kozdemu odpor dawać będą, tak wszelkie bunty vskramiać.

Dan w Warszawie na seymie walnym koronnym dnia 12 miesiąca stycznia, roku Panskiego MDCL, panowania krolewst naszych, polskiego wtorego, szwedzkiego zas trzeciego roku.

Vniwersał o potwierdzeniu pokoiu z woyskiem Zaporowskim.

Ian Kazimierz, krol.

Locus sigilli maioris cancellariae regni.

(Ind. rel. castr. Bełz. a. 1650, t. 237, p. 94—5, obl. 31/I).

LIII.

Ухвала галицького соймика 3 н. ст. лютого 1650.

My rada, dygnitarze, vrzędnicy[2]) y rycerstwo ziemie Halickiey na seymik relatijny pro die tertia februarii, według constituciey swiezey, zgromadzeni, bacząc, iz na seymie dla nawałnosci spraw publicznych, rzeczpospolitą zachodzących, in particularibus nie dosyc sie nam stało desideriis, przetosz, chcąc votis ich mosciow panow obywatelow tutecznych satisfacere, takąsmy namowe vczynili et in vim laudi postanowili:

Naprzod około podatkow publicznych dwoyga podymnego, przez ziemie naszą pozwolonych, lubo do[3]) wydawania ich dla spustoszenia, tak przez nieprzyiaciela, iako y przez zołnierza, tutecznych kraiow, gdyz drugich wsi y miasteczek ledwo vestigia zostawaią, zaledwie przysc mozemy, iednak, dosyc czyniąc prawu pospolitemu, to dwoie podymne w tych

[1]) Тут акт знищений. [2]) vrzennicy (Tremb.). [3]) lubo to do (Tremb.).

trzech niedzielach, saluis abiuratis desertatorum et conflagratorum, wydac obiecuiemy.

Do ktorych podatkow wybierania, poniewasz iego mosc pan Krzysztoph Strzemeski, poborca w constitutiey mianowany, obawiaiąc sie zdąd w skarbie iakich trudnosci, sie wymowił y z tym sie na seymiku teraznieyszym, ze sie ich wybierac nie podyimuie, declarował, — przetoz vzylismy iego mci pana Stanisława Głowinskiego, sędziego ziemie Halickiey, ktoregosmy fidem et integritatem we wszelkich[1]) ziemie naszey vsługach doswiadczyli, aby to onus exactionis na sie wzioł y te dwoie podymne saluis, vt supra, abiuratis wybrawszy, na commissią lubelską[2]) do skarbu odniosł y oddał, ktoremu wszelaką od skarbu trudnosc waruiemy y za pokoy sie obliguiemy, pewni będąc, ze viceuersa iego mosc ea dexteritate, qua decet et debet, ziemie naszey te functią odprawi, obiecuiąc mu względem odwozu trzysta złotych z retentow czopowego przeszłorocznego, ktore w administratij iego zostawało, przy rachunku potrącic.

Nalezy tez na tym, aby fides publica kazdemu ex priuatis dotrzymana była, przetoz y successorom sławney pamięci iego mci pana Michała Kuropatwy, iz ieszcze tysiąc złotych gratitudinis, od nas naznaczony, nie wypłacony zostaie, wkładamy to na iego mci pana Stanisława Papieskiego, administratora czopowego tegorocznego, aby on z pieniędzy czopowych, ktore teraz currit, ten tysiąc złotych do rąk ich mciow panow tutorow, sub poena et processu fisci, quantotius zapłacił.

Więc na blisko następuiący trybunał lubelski, w dosiągnieniu extractow ziemskich chcąc miec wygode, azebysmy w sprawach swoich dla spustoszenia akt y niebytnosci ich mciow panow vrzędnikow[3]) ziemskich nie vpadali, przetoz, ieslibysmy na przysłe blisko post dominicam lubilate roki

[1]) wszelakich (Tremb.). [2]) commissiey lubelskiey (Tremb.).
[3]) vrzennikow (Tremb.).

vrzędu ziemskiego zupełnego nie mieli, przez co by roki ziemskie albo positia sądzona bydz nie mogła, tedysmy in casum namowili, aby aditus ad acta terrestria w zamku halickim przy vrodzonym Baltazarze Ostrowskim y Mikołaiu Kunaszowskim, komornikach ziemskich halickich, przez te dwie niedzieli post dominicam Iubilate dla wydania extractow był wolny, ktore to extracty z correctą ktorego z panow komornikow, pod pieczęcią y podpisem iego mci pana sędziego halickiego wazne były, poki vrząd pisarstwa ziemskiego vacowac będzie, azeby w trybunale takie extracty robur suum miały, żądamy.

Te tedy namowę nasze, ręką iego mci pana Pawła Łodzinskiego, marszałka na ten czas seymiku tego podpisana y zapieczętowana, do akt grodzkich tutecznych podac zlecilismy.

Działo sie w Haliczu die tertia februarii, anno dni millmo sexmo quinquagesimo.

Paweł Radwan Łodzinski, marszałek na ten czas seymiku.

Locus sigilli.

(*Ind. rel. castr Halic. a. 1650, t. 142, p. 115—17. oбл. 3/II. — I. r. c. Tremboul. a. 1650, t. 132, p. 57—9*).

LIV.

Станїслав Стржешовский подає тернопільських міщан за забите свойого брата. 5 н. ст. лютого 1650.

[E] Sabbatho post f. Purificationis B. V. M. 1650 gnosus Stanislaus Strzeszowski protestatus est contra famatos: Polunka, Pinczuk, Giwoczka, Paneczko et alium Paneczko, fratrem eius, aliamque communitatem oppidi Tarnopol, — quia ipsi sub tempus exercituum Kosacorum et Tartarorum in conflictu zbarascensi cum exercitu polono existentium, quo tempore olim Paulus Strzeszowski, protestantis frater patrue-

lis, morbo correptus per aliquot hebdomadas detentus in oppido Tarnopol in lecto aegritudinis decubuit, acceptaque notitia de obsidione exercitus poloni saluti suae consulendo ex oppido Tarnopol egressus in aggere post portam ad oppidum Podhayce se habente via publica existeret (*sic!*), ausi sunt, exosa sibi protunc orthodoxae fidei catholicae persona habita, adscito sibi quodam superioritatis gratia habito Kozaco, alias załoga, viam obsidere, intercipere, ad oppidum Tarnopol adducere; ibidem sub custodia (rebus omnibus in sequestro acceptis) per dies tres, idque sufficientioris noticiae gratia, quidnam cum exercitu polono actum esset, habita, de obsidione noticia accepta, nullum remedium illius inde elapsus opinati tertio die crudelissimis vulneribus et verberibus eidem adiunctis fratrem et eius famulum trucidarunt atque in vim executionis faciendae, vti de catholico, decolari fecerunt, et ibidem vili loco corpore eius inhumato in substantiam eius violentas manus coniecerunt.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1650, t. 132, p. 19—22).

LV.

Ухвала соймика в Судовій Вишні 10 н. ст. лютого 1650.

My rady, dygnitarze, vrzednicy y rycerstwo woiewodztwa Ruskiego, ziem Lwowskiei, Przemyskiei y Sanocki, ziechawszy sie na dzien dzisieiszy na seymik, z przeszłego seymu złozony, takowysmy za powszechną zgodą ziazdu naszego vigore constitutionis sobie pozwolili y postanowili laudum.

Poniewasz z relatiei ich mm. pp. posłow naszych wzielismy wiadomosc o pozwoleniu w ziemiach naszych dwoyga podymnego, albo summe correspondentem, iako niegdy, nie chcielismy deesse necessitatibus miłei oyczyzny naszei, tak lubo w wielkim spustoszeniu kraiow naszych przes nieprzyiaciela y swąwolą kozacką y gestych wszytkiego prawego woiska

cieszkich na poddane przechodow y dotąd nad prawo exactiei mniei sluznych na one przypadamy, ktore takowem sposobem wydawane bydz ma:

A naprzod ziemia Lwowska pozwala poborow piec, do ktorych wybierania obiera sobie za poborce iego m. p. Piotra Ozge, pisarza ziemskiego lwowskiego.

Ziemia Przemyska — poborow cztery, do ktorych obiera za poborce iego m. p. Irzego Madalinskiego, woiskiego zydaczowskiego.

Ziemia zas Sanocka — poborow cztery, do ktorych obiera za poborce i. m. p. Melchiora Grotkowskiego.

Ktorych poborow, saluis abiuratis et desertatis, wedle constytutiei przeszłego seymu, wybierania poczynac sie ma a die decima octaua praesentis, a trwac ma ad secundum martii.

Ci ich mm. pp. poborcy, kazdy w swei wlasnei ziemi grodzie, a gdzieby vacaret przed tym czasem wybierania, w bliszszem grodzie, iuramentum super fidelem exactionem de iure odprawic powinni będą, ktore to pieniądze wybrawszy, wytrąciwszy sobie salarium, de iure należące, pro die quinta martii na przyszłą, da P. Bog, commissią do rąk iasnie wielmoznego i. m. p. podskarbiego koronnego, albo za assignatiami iego msci, wedle constytutiei teraznieyszei wnisc y odniesc powinni.

Do pieniedzy zas, na prowiant zołnierzowi naznaczonych, wybierania mianuiemy ich mm. pp. poborcow: ze Lwowskiei ziemie — i. m. p. Adama Dzierzka, podczaszego ziemie Sanockiei, z Przemyskiei — i. m. p. Andrzeia Srzedzinskiego, z Sanockiei — i. m. p. Hieronima Orzechowskiego, ktor[z]y, vczyniwszy w grodach iuramentum fidelis exactionis, vchodząc trudnosci około vznawania opadłosci y proportyei rzemiosł, dwa pobory z accidentiami, zdawna do poborow należącemi, iako są sosze y od rzemiosł placenia dobr wszytkich, ogolnie stacyom y zimowaniu zolnierzskiemu podległych, ziemskich iednak szlacheckich y wlok wybranieckich nie tykaiąc,

wybierac będą y na dzien s. Michała Archanioła za assignatią skarbową ich m. pp. prowiant magistrum oddadzą.

Czas wybierania tych poborow die decima octaua augusti poczynac sie ma, a konczyc sie septyma septembris będzie.

A ponieważ od wozu żadnego nie powinni będą ich msc, tedy od tych podatkow samym tylko quitowem kontentowac sie maią.

A isz w ziemi Lwowskiei czopowe ad praesens currens pro die prima octobris expiruie, tędy tosz czopowe a die eadem w teize ziemi Lwowskiei wedle dawnych praw do lat dwu, to iest ad diem similem primam octobris in anno millmo sexcentesimo quinquagesimo secundo, mocą seimiku naszego postanowiamy, do ktorego wybierania i. m. p. Stephana Naraiewskiego, stołnika podolskiego, za administratora obieramy, ktory praeuio iuramento w grodzie lwowskiem, vel eo vacante w grodzie bliszszem, wybierac ono a die superius nominata, prima octobris, pocznie, salarium zwyczaine sobie wytrącaiąc.

Ponieważ w ziemi Lwowskiei y Przemyskiey ziemstwo y grod wakuie, a przysiegi desertatorum et conflagratorum pozwolone są na seimie ziemiom mianowanym, ktore bydz nie mogą ob defectum sadow ziemskich y grodzkich, necessitas zas rzeczyptei exigit, żeby iako naiprędzy te podatki byli wydane, pro hac sola vice tedy pozwalamy, iszby ci wszyscy, ktorzy sie będą zasłaniac conflagratiami y desolatiami, te przysięgi, tak z miast, iako y ze wsiow, odprawowane były w ziemie Lwowskiei coram subdelegato, mianowicie przed iego m. panem Ianem Wyzgą, podsędkiem lwowskim, a w Przemyskiey zas przed i. m. p. Gabrielem z Biercze Biereckim, pisarzem ziemskim przemyskim, przy bytnosci iednak i. m. pp. poborcow, azeby in posterum iuri communi nie szkodzili, kiedy otwarte grody będą, gdysz sie to per necessitatem pozwoliło, żeby sie ich m. pp. exactorowie authentycznemi documentami zasłaniali y quit dostateczny z skarbu otrzymali.

W takowych niespokoinych czasach ponieważ ich m. pp. obywatele ziemie Sanockiei nie są securi w domach swoich,

takowesz praesidium domowe, iakie sobie na przeszłym seimiku rellationis po seimie coronationis vczynili byli y na nie sumpt przy sumpcie iasnie wielmoznego i. m. p. kasztellana sądeckiego obmyslili, y teras postanawiaią, vpraszaiąc w tei mierze tegosz iasnie wielmoznego i. m. p. kasztellana sądeckiogo, aby, iako po te czasy prouidebat securitatem ich mciow, tak dotąd pracei swei litowac nie raczył, pozwolaiąc na to praesidium z czopowego sumpt taki, iaki iest tamze w laudum seymiku mianowanego wyrazony.

Ktore to laudum nasze dla wiekszei powagi y wiary zlecilismy iego msci panu marszałkowi koła naszego, aby go ręką wlasną przy pieczeci podpisał y do akt ziem naszych podał.

Działo [się] w Wisni na seimiku relationis die decima februarii, anno Dni millesimo sexcentesimo quinquagesimo.

Ierzy Vandulin z W. K. Mniszek, marszałek seimiku wisnienskiego.

(Ind. rel. castr. Sanoc. a. 1650, t. 163, p. 199–201 v. obl. 15/II).

LVI.

Ухвала соймика в Белзї 10 н. ст. лютого 1650.

My dignitarze, vrzędnicy, obywatele y rycerstwo woiewodztwa Bełzkiego, ziechawszy się na seymik relationis do Bełza na mieysce consultatiom naszym zwyczayne pro die decima februarii w roku teraznieyszym tysiąc szescset piędziesiątym, na termin y czas nam constitutią seymową naznaczony, z rellatiey ich msciow panow posłow naszych wzielismy wiadomosc, yz lubo te spustoszałych y przez nieprzyiaciela koronnego ledwie nie funditus zniesionych maiętnosci naszych (*sic!*), maiąc wzgląd na wielkie in regno expensa, to iest na zapłate woysku y na insze rzeptey potrzeby, na ktorych vspokoieniu salus patriae zawisła, pozwolili dac dwoie

podymnego, co my pro rato et grato przyiąwszy, do exactiey tego dwoyga podymnego vprosilismy iego mci pana Stanisława Wierzbickiego, ktory według prawa zaraz praestitit iuramentum, zaczym patrząc na krotkosc czasu, gdyz termin commissiey do zapłaty woyskowey na dzien piąty marca iest naznaczony, czas wybierania tego podymnego od aktu dnia dzisieyszego naznaczamy y przez dwie niedzieli oddac submittuiemy się sub poenis in legibus . . .[1]) (saluis) desertatis et conflagratis, według iuramentow w grodzie vczynionych,. . . tego praecauebit, aby od succollectorow iego msci poddani nasi za(dney nie po)nosili depaktacyey, a tym, czego vsus y prawo pozwala, kontentowal się; w nagrodę zas kosztu y prace, w takiey vsłudze braterskiey podięty, zwyczayne solarium, takie, iakie y antecessorowie iego msci miewali, pozwalamy; z ktorym podymnym, wybrawszy ie iako nayprędzey, powinien będzie iego msc pan poborca tam stawic się, gdzie mens constitutionis kaze, osobliwie do Lublina na commissią, gdyz z tych podatkow zapłata woysku rzptey iest obmyslona.

Zabiegaiąc zaś dalszym rzeczom y zycząc tego, aby poddani nasi post tot aerumnas et calamitates czasow tych, ktorych się szczęsliwszych za pomocą bozą spodziewamy, odpoczęli, y na potym od podatkow przyszłych, iezeli ich kiedy communis consensus ordinum, wygadzaiąc potrzebie rzeptey, pozwoli, wolni (maiąc gotowe in aerario woiewodztwa pieniądze) zostawali, tedy czopowe, ktore iuz było pod czas seymu teraznieyszego vstało, powagą seymiku naszego, constitutione regni vtwierdzonego, vchwalamy, ktore się ma zaraz poczynać, a trwac będzie do seymu walnego warszawskiego con cludowanego szescniedzielnego.

Do administratiey tych podatkow czopowych vprosilismy z posrzodku siebie iego msci pana Stanisława Sarbiewskiego, starostę grabowieckiego, iego msci pana Iana Łychowskiego, chorążego bełzkiego, iego msci pana Marcina Brzezickiego,

[1]) Тут акт знищений.

pisarza ziemskiego bełzkiego, iego msci pana Wacława Kaszewskiego, ktorzy ich msc według iuramentow w grodzie vczynionych kozdego miasta burmistrzow wybierać maią to czopowe, y temiz iuramentami in termino calculationis quantitatem summae liquidować powinni będą, gratificuiąc zaś sumpty y prace in exactione ich msciom panom administratorom, kozdemu z ich msciow po złotych trzysta na rok z tych podatkow ofiaruiemy, ale yz ieszcze niektorzy ich msc panowie administratorowie czopowego przeszłego, iako iego msc pan podkomorzy ziemie naszey, iego msc pan Alexander Stanisław Bełzecki, starosta bełski, iego msc pan Stanisław Sarbiewski, starosta grabowiecki, iego msc pan Ian . . . rachunku . . . et . . . nie uiscili się, s(k)ąd, iako wiele moze by(ć re)siduitatis przy ich mśćiach, wiedziec nie moglismy, (zaczym) deputowalismy z posrzodku siebie trzech ich mciow: iego msci pana Marcina Brzezickiego, pisarza ziemskiego bełzkiego, iego msci pana Mikołaia Łaszcza, iego msci pana Krzysztopha Rayskiego y dalismy moc ich msciom do wysłuchania calculatiey zupełną, a gdy post expeditum negocium do nas powrocili, taką nąm pracę swey vczynili rellacyą:

Iz iego msc pan podkomorzy bełzki, nie mogąc sąm dla niesposobnego zdrowia, huic actui adest (*sic!*), przez iego msci pana Siestrzewitowskiego, komornika granicznego, taką administratyey swoiey dał iustificatią, ze pro anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octauo z Sokala propter iniquitatem temporum, ktore z woli bozey na rzptą nastąpiły, nie wziął tylko złotych tysiąc, z ktorego ich msciom pannom zakonnym bełzkim dał złotych szescset, za spolną seymiku przeszłego zgodą, czterysta, pozostałe v siebie, ofiarował się ex nunc oddać, ale my, patrząc nie bez zalu na takie klasztoru wyzey mianowanego przez nieprzyiaciela ruiny y na pocieranie cudzych kontow osob panienskich, Bogu na chwałę poświęconych, tymze ich msciom pannom zakonnym na zbudowanie kośćioła y klasztoru y te pozostałe złotych czterysta darowalismy; co się zas tknie roku tysiąc szesc set czterdzie-

stego dziewiątego, tedy z miast do administratiey swoiey należących, to iest z Sokala, Stoianowa, Strzemielcza, Szczurowic, Buska, Dobrotwora, częścią dla zamieszania y często tym traktem przechodzącego woyska, częścią zaś tot publicis reipublicae distractus curis nic przez rok dotychczas nie wziął y przez tego iego msci pana komornika z tym się declarował, ze nie zyczył sobie więcey przy niesposobnosci zdrowia hoc deoccupari negotio, w czym my, czyniąc dosić desiderio iego msci, od tey exactiey vwalniamy . . .

Iego msc zasię (pan) starosta grabow(iecki . . . cho)rązym bełzkim dostateczną w perceptach swo(ich uisc)ili cal(culatią) y wszytkie summy spokoynych lat wybrane, kiedy respublica au . . . ebatur pace, iedne za assignatiami i. k. msci, drugie za naznaczeniem iednostayney zgody naszey marszałkow seymikow naszych, tam, gdzie rzptey potrzeba y woiewodztwa pro bono publico vrgens wyciągała necessitas, pooddawali, na co y documenta authentyczne pokazali, we dwoch iednak kwitach, to iest w iednym na dwa tysiąca, ręką pana Piotra Chabrowskiego podpisanym, w drugim na pięc tysięcy od pana Iana Frencela, kaprala gwardyey krola iego msci pana, z pułku iego msci pana oberstera Leskwana gwardyey draganskiey, danym, iego msc pan chorązy euincere woiewodztwo submittuie się, na ten czas zaś, kiedy załosna w oyczyznie naszy stała się methamorphosis, kiedy y nieprzyiaciel koronny woiewodztwo nasze ogniem y mieczem spustoszył y woyska nie małe, iednym traktem idące, wiele miast zniszczyli, vkazawszy to, co in ea calamitate ludzi vbogich wybrać mogli, o kwity generalne prosili, residuitatem, przy sobie pozostałą, declarowawszy się zapłacic, ktorey ostawa v iego mci pana starosty grabowieckiego ad actum diei hodiernae złotych pięcset dwadziescia dziewięc y groszy dwadzieścia cztery y iedna rata z Tomaszowa za cwierc, ktora ex praestito burmistrzow iuramento patebit. V iego msci pana chorązego bełzkiego pro anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono z Rawy tylko roczne czopowe, ktore takze przysięgą mieszczan werifikować sie bę-

dzie, bo insze miasta, do administracyey swoiey przedtym należące, będąc deoccupatus dziełem rycerskim z chorągwią swoią w woysku iego k. msci, dał do szafunku iego msci pana starosty bełzkiego, ale my, nie chcąc w niepamięc puscić zasług iego msci pana Mikołaia Łaszcza, ktory dosic czyniąc desiderio braci y laudo seymiku naszego . . . protestatiami wielu ich msci panow obywatelow iest an . . . ny, przecie iednak spectando aequitatem, ze z tą chorągwią w oczu naszych do boku iego k. msci stawił się y przy pospolitym ruszeniu naszym pod Zborowem z woyskiem iego k. msci, iako bonus ciuis patriae, stawał, tedy przychylaiąc się do przypowiednego i. k. m. listu, na tęz chorągiew danego, darowalismy iego msci na kompanią zołd kwarciany kozacki y zlecilismy iego msci panu marszałkowi koła naszego, aby imieniem nas wszytkich dał na trzy tysiące y dwieśćie złotych assignatią, z pieczęcią y podpisem ręki swoiey do iego msci pana starosty grabowieckiego y iego msci pana chorązego bełzkiego. Ale yz te retenta nie będą podobno mogli sumie, od nas iego msci panu Łaszczowi naznaczoney, correspondere, tedy ciz ich msc, poniewaz teraz są administratorami czopowego w woiewodztwie naszym, z pierwszych rat powinni będą, czego nie dostanie, zapłacic, a my na to potym, przy porachowaniu, w gotowych pieniądzach, za okazaniem kwitow przyiąc ich msciom powinni będziemy.

Po takowey tedy calculatiey y za dostatecznym dosic uczynieniem, tak iego msci pana Stanisława Sarbiewskiego, staroste grabowieckiego, iako y iego msci pana Iana Łychowskiego, chorązego bełzkiego, nie inualiduiąc tym euictiey wyzey wyrazoney authoritate conuentus moderni ich msciow oboch y z potomkami za wszytkie lata, aze do dnia dzisieyszego kwituiemy, sobie et posteritati o to przeszłe prowenta, perpetuum o dochodzeniu onych imponendo silentium, a nadto y iego msci panu marszałkowi koła naszego zlecilismy, aby imieniem nas wszytkich s podpisem ręki swey dał kwit ich msciom generalny.

Inszy zas ich msc, przy ktorych retenta woiewodztwa zostawaią, yz iedni magnis distracti propter bonum publicum curis, drudzy (za) niewiadomością do calculatiey nie stanęli, geputowalismy z posrzodku siebie . . . wczesnie tych ich msciow, ktorzy do rachunkow należą, . . . decima quarta marcii, pod czas cadentiey rokow sądowych (i. m. pa)na starosty ziadą y tam od wszytkich generaliter, tak iako y od pi(erwszych) panow administratorow, w osobie naszey rachunki odbierac będą. Cisz ich msc panowie deputaci nasi post calculationem kozdego to. co się przy ktorym liquidi debiti pokaze, do siebie y depozytu swego odebrać y po zupełnym zapłaceniu dostateczny kozdemu z ich msciow kwit powinni będą dac, a te pieniądze ad primam reipubcae occasionem miasto inszych podatkow, iezeliby iakie vchwalone na potym były, za zgodnym naznaczeniem nas obywatelow woiewodztwa tego w schowaniu v ich msciow ostawać maią, a gdzieby ktory z ich m. pp. retentorow tey vchwale, zgodą braci wszytkiey y constitutią seymową vtwierdzoney, parere nie chciał, rachunku na terminie naznaczonym nie uczynił y pięniędzy do depozytu wyzey mianowanych ich msci panow deputatow nie oddałł, tedy obuiando temu, aby summy, pro vrgente patriae necessitate z vbogich poddanych wyciągnione, nie ginęli, y nie na roznych dispersę mieyscach, ale in aerario woiewodztwa publico zostawały, obralismy z posrzodku siebie iego msci pana Stanisława Szczawinskiego, woyskiego lubaczowskiego, woiewodztwa naszego instigatorem, czego yz się dla dobra pospolitego za gorącą naszą instantią podiął, tedy stringimus fidem, honorem et conscientiam ich mści, aby, vczyniwszy wprzod sąm przed ich msciami pany deputatami dostateczną z exactiey podymnego rachubę y kwit post sufficientem satisfactionem odniozszy, kozdego z panow retentorow, przy ktorych woiewodztwa tego, lub z podymnego, lub z czopowego, wybrane ostawaią pieniądze, ad forum competens inter causas fisci pozwał, do czego moc iego msci authoritate moderni conuentus nostri zupełną daiemy y pros(imy), aby bez respectu,

zadnego faworu nikomu nie czyniąc, kozdego . . . tore anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono (wybra)nego nie oddali czopowego, zaczym yz tych miast administratią na tym ziezdzie naszym iego msc [pan podkomorzy] dla powaznych przyczyn swoich z siebie złozył, tedy y z temi miastami, ktore się tak specificuią: Sokal, Stoianow, Dobrotwor, Strzemielcze, Szczurowice, Busk, agere in foro competenti y takze in conuictis exequutionem vrgere y prawem iey dochodzić powinien będzie. Ktore sumy od retentorow wyciągnione iego msc pan instigator do rąk ich msciom panom deputatom praeuia quietatione ich mci oddać będzie powinien. A ze ten iego msci pana instigatora vrząd, ktory za prozbą naszą wziął na się, bez wielkiey prace bydź nie moze, tedy gratificuiąc one złotych pięcset iego msci v tychze ich msciow panow deputatow, to iest v iego msci pana pisarza ziemskiego bełzkiego y v iego msci pana Kaszowskiego, ofiaruiemy, ktore pieniądze ich msc z tych sum, ktore od panow retentorow odbierać będą, za kwitem iego msci pana Szczawinskiego, instigatora naszego, oddać ex nunc tenebuntur; a gdzieby takowych sum nic do rąk iego msci nie doszło, a iego msc pan instigator, nie wziąwszy zadney contentacyey, tych praw, ktore bez kosztu być nie mogą, nie zaczynał, zaczym zabiegaiąc wzłoce (*sic!* мб. zwłoce) sprawiedliwosci swiętey, poniewaz ciz ich msc panowie deputaci są administratorami czopowego teraznieyszego, tedy z pierwszych rat te złotych pięcset dac iego msci panu woyskiemu lubaczowskiemu powinni będą, co za vkazaniem kwitow gotowych przy kalkulatiy pieniądzach (*sic!*) przyiąc gotowismy; lecz iezeliby z wielą ich msciow iego msci panu instigatorowi prawa prowadzić o retenta przyszło, na co by koszt nie mały wazył, tedy y takowey onego spezy z vszczerbkiem substantiey miec nie chcemy, ale za pierwszą ziazdu naszego okkazyą ze to onemu cum regratificatione słusznie nagrodzimy, po sobie pollicemur.

Nie godziło (się na)m na ostatek in dubium vocare y całosci iego msci pana Władysława Siestrzewitowskiego . . . się

na tym seymiku, przeciwko ktoremu potym zaszły (prote)statye, troie podymnego na zołnierza pro tunc vchwalonego, wybierać, zaczym, yz ich msc consentientes te podatki de facto do rąk iego msci pana exactora oddali, ktorych tak twierdzi, yz wybrał z niektorych wsi y miast złotych siedm tysięcy dziewięc set, a protestantes zasię, przy ktorych wiele braci stawało, y do tych czas stawa, nic dotąd, zasadzaiąc się przy prawie, nie dali, y na te podatki nie pozwolili, ponieważ in repubca nic stanąc, tylko ex communi omnium consensu, nie moze, zaczym consulendo w tey mierze reputacyey iego msci, iako ciuis w woiewodztwie naszym bene meriti, y wiedząc o tym, iz wybrane pieniądze za assignatiami i. k. m., iedne chorągwiom kwarcianym, drugie na zapłatę zołdu Tatarom oddałł, naprzod do calculatiey rowno z inszemi ich msciami pany retentorami przypuszczamy, ktorą w roki sądowe decima quarta marcii w Bełzie przed ich msciami pany deputatami, wyzey mianowanemi, powinien będzie exequi, iuxta praestita w grodzie in abiuratis et desertatis iuramenta, y temiz iuramentami, iako wiele wybrałł, probować powinien będzie saluo solito z wybraney summy od tych ze ich msciow panow deputatow solario y sufficienti po porachowaniu quietatione, w ktorych pieniądzach, z podymnego wybranych, coequować się nie podymnym, ktorego calamitas zniszczonych poddanych exigere nie pozwala, ale podatkami czopowemi, teraz vchwalonemi, gdy tego postulabit necessitas, zgodnie pozwalamy.

Przyniosł tez supplikę szlawetny Paweł, mieszczanin thomaszowski, do koła naszego, drugi Marko, Zyd y arędarz bełzki, arędarze czopowego miast, do administratiey iego msci pana chorązego in anno millmo sexmo quadrmo octauo należących, ktorzy nie małe pięniądze dawszy, dla nagłego nastąpienia nieprzyiaciela koronnego ledwie co wybrali, na co yz pomieniony Paweł gotow był in facie woiewodztwa przysiąc, ze więcey niz piąciuset złotych nie wybrał, tedy, maiąc wzgląd na znaczną tego vbogiego człowieka szkodę, złotych

dwiescie . . . kuiemy, na co iego mc pan . . . assignatią, do tego iego msc pan administrator . . . Vhnow, miasteczko, ostawać będzie, ktorą . . . w sumie przyiąc declaruiemy się; Marko zas zyd, poniewaz per(sonali)ter nie stanął y dowodney szkody swey nie mogł vczynic rellacyi, do pierwszego ziazdu onego zatrzymuiemy.

Te tedy iednostayne zgodę naszę iego msci panu marszałkowi koła naszego z pieczęcią y podpisem ręki iego msci do grodu naszego bełzkiego podac zlecilismy.

Datum in Bełz decima februarii, anno Dni millesimo sexcentesimo quinquagesimo.

Michał Stępkowski, marszałek koła rycerskiego, manu propria. Locus sigilli eiusdem marschalci conuentus bełzensis.

Ind. rel. castr. Bełz. a. 1650, t. 237, p. 123—131, obl. 12/II; акт значно знищений).

LVII.

Петро Остойский подає селян із Нижнього Ключева за грабоване і забите двох слугів. 14 н. ст. лютого 1650.

[E] Feria II ipso die f. s. Valentini 1650 gnosus Petrus Ostoyski protestatus est contra laboriosos: Wasil Gryzeniec, Onofrey poponem, Sawieł popow syn, Olexa Stanilski, centuriorem rebellium cmethonum . . . [і ще 7 імен] principales, Iwan Naumow . . . [і ще 52 імен] comprincipales, v. Nizny Kluczow magci Euaristi Bełzecki subditos, — quia illi sub tempus belli intestini, dum protestans vna cum aliis nobilibus in fortalitio Pniowie sese tutabat suosque famulos, olim nles Ioannem Ruszkowski et Stanislaum . . .[1]) (ad) praefatam villam suae protunc possessionis suppeditauit . . .[1]) aliis obsesso misisset more rebellium Kosacorum . . .[1]) domi suprascripti poponis depraehensos . . .[1]) inhumata ca-

[1]) Тут акт знищений.

nibus et volatilibus in ediam eiecerunt, eodem quoque tempore res protestantis in curia relictas in praedam miserunt.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 142, p. 135—6).

LVIII.

Ядвіґа Вітковска подає селян із Вербівця і Лашковець за грабоване й убійство. 15 н. ст. лютого 1650.

[E] Feria III in crastino f. s. Valentini 1650 inducatur protestatio gnosae Haeduigis Sobescianska, olim nlis Alberti Witkowski relictae consortis viduae, contra laboriosos: Stephąn et alios omnes et communitatem v. Wierzbowiec ratione per ipsos anno 1648 feria VI post f. s. Michaelis (*2/X*) ouium in numero centum apud eundem Stephąn existentium, val. cuiuslibet fl. 3, post recessum nobilium direptionis tum et summae concreditae per eundem Stephan retentionis, per quod ad 500 mar. pol. damnificationis.

Similis altera protestatio contra subditos v. Łaskowce ratione in anno 1648 rerum protestantis per v. Łaszkowce ad bona Mogilnica residentiae protestantis de oppido Buczacz ductorum (*sic!*), honesta Regina, protestantis famula, trucidata et alia familia fugata, direptionis; his depraedatis superueniendo ad fundum bonorum Mogilnica cassularum hordei 15[0], siana stert dwie partim detriturationis partim deuectionis, per quod protestantem ad 3000 fl. pol. damnificationis.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1650, t. 132, p. 60—3).

LIX.

Юрій і Самуїл Пржилускі подають міщан із Товстого і Сатанова за напід на двір у Клюіню. 23 н. ст. лютого 1650.

[E] Feria IV in vigilia f. s. Mathiae ap. 1650 gnosi Georgius et Samuel Przyłusky protestati sunt contra laborio-

sos seu famatos: Matwiey Idał, poponem Kalin Fed, poponem Belesek (?) . . . [і ще 15 імен] de oppido Tluste; Les Ilkow et Iwanko Rzeznik — de oppido Satanow, magci Hyeronimi Sieniawsky subditos, — quia ipsi feria VI post f. s. Francisci anno 1648 ad bona v. Kluinie, primum circumdata et igne obducta curia, omnia aedificia etc.[1]) partim diuendiderunt, partim inter se diuiderunt, equos a subditis exegerunt, stagna demiserunt et rem totam ac substantiam in nihilum redegerunt . . .

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1650, t. 132, p. 70 2).

LX.

Злочовска подає чортківських і бучацьких міщан та околичних селян за пограбоване її майна. 3 н. ст. марта 1650.

[E] Feria V post Cinerum 1650 gnosa Zacwilichowska, gnosi olim Georgii Złoczowsky relicta consors, cum filiis suis protestati sunt contra laboriosos seu famatos: Iwan Szyiuła, Tymophiey pop, Wasil pop sielsky . . . [і ще 9 імен] de oppido Czartkow; tum Marcin Mielnik, Philip Olęniczyn, Ivas Duboth de v. Bile aliosque subditos et conuicinatales villarum ad oppida Czartkow et Buczac spectantium, magcorum Pauli et Ioannis Potockich subditos, — quia ipsi sub tempus interregni, statim post recessum exercitus poloni a Pilawce, quo tempore quisque regni incola tutiorem querens locum ad . . .[2]) fortalitiaque cum opima sui substantia se recurabant et in eisdem res suas reposuerant *sic!*), facta inter se conspiratione conuocatis communitatibus, rebellionis nomine in se indudo primum superueniendo ad oppidi fortalitium Czartkow, in quo protestantes vniuersam sui substantiam reposuerant, de fortalitio eodem res omnes expilarunt; his non contenti ad oppidum Buczac cum clamore progre-

[1]) Тут спис річей. [2]) Се слово годі відчитати.

dientes ibidem cum aliis subditis manu contecinata equiream protestantium in numero 100 receperunt et inter se dispartiti sunt, per quod ad 20.000 fl. pol. damnificarunt.[1])

(*Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1650, t. 132, p. 105 - 7*).

LXI.

Скарга Бидловских на селян із Підгорок за нахід на хотинський замок. 8 н. ст. марта 1650.

[E] Feria III post dominicam Inuocauit 1650 inducenda erat protestatio per gnosos Alexandrum et Samuelem Bydłowskich facta contra subditos de v. Podhorki, ratione per eosdem bonorum suorum Chocim et fortalitii anno 1648 inuasionis, depraedationis et rerum multarum receptionis.

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 142, p. 253*).

LXII.

Калуські міщане звільняють майно Данила Маковского від міських тягарів. 21 н. ст. марта 1650.

Actum Całussiae feria II ipso festo s. Benedicti abbatis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo.

My vrząd radziecki y woytowski z ławnikami, pospolstwem miasta iego krolewskiey msci Kałusze nizey podpisani wiadomo czyniemy tym oczywistem zapisem naszym, isz na mieyscu zwyczaynym, w ratuszu kałuskim, przy zgromadzeniu pospolstwa wszystkiego miasteczka tego, vczyniwszy spolno miedzy sobą rade, na odwdzięczenie dobroczynnosci y odwagi

[1]) Сей акт писаний дуже невиразно, тож і має пізнійшу дописку із боку: Ista protestatio neque exprimi, neque perlegi potest, per olim nlem Alexandrum Zagorski scripta, per nlem Ludouicum Winarski reuisa.

zdrowia swego przez vrodzonego Pana Daniela Makowskiego, lesniczego kałuskiego, sługe wielmoznego iego msci pana starosty kałuskiego, pana y dobrodzieia naszego, ktory iuz po kozaczyznie w roku blisko przeszłym 1649 zaraz po trzech krolach[1]) w tenze czas, gdy iescze miasteczko pełne vltaystwa y swowolnikow roznych beło, gdy iusz zołnierze chorągwi kilka koronnych, dwie iego msci pana starosty bracławskiego, vsarska y niemiecka, y innych pozad idących, dobywac, ogniem y mieczem miasteczko to znosic y nasze vbostwa wykorzeniwszy zabierac i zakowac mieli, odwage zdrowia swego vczyniwszy, w kilka koni tylko, od vrzędu naszego y nas samych proszony, do miasteczka przyiechawszy, iako sługa y vrząd, swąwolą pomienioną rosproszył[2]), niektorych principałow, iako popa grabowieckiego, buntownika, perdulionem, przez ktorego miasteczko w niesławe iest przyobleczone, y iego complices poymał y w zelaza za pomocą naszą poteznie opatrzył, iurisdictią wielmoznego iego msci pana starosty y dobrodzieia naszego dla zatrzymania pokoiu y całosci miasteczka tego fundował, impreczę (*sic!*)[3]) zawziętą ich mm. pp. zołnierzow, to iest chorągwi dwoch, iedney vsarskiey, a drugiey niemieckiey, pomienionego iego msci pana starosty bracławskiego, ktore do miasteczka nazaiutrz in armis wiachali, zachamował, ze y miasteczko y wlosc na zdrowiu y innem vboztwie swym w ochronie y całosci swey zostalą (*sic!*). Takową tedy odwage zdrowia y dobroczynnosc, ktorą my w wielkiey, a prawie gwałtowney potrzebie vznali, chcąc odwdzięczyc vrodzonemu panu Danielowi Makowskiemu, folwark iego własny dziedziczny za rzeko Siewko na przedmiesciu kałuskim, ktorę przedmiescie zowią Dolinskie, stoiący, ten, ktory przed tym był dziedziczny Iaca Turowskiego ze Lzianego y przez tego Iaca iego msci panu Ierzemu Morochowskiemu, po[d]staro-

[1]) В актї: klolach.

[2]) Поправлено з uprosił.

[3]) Поправлено з im pieczę.

sciemu kałuskiemu, przedany, a przez iego msci pana Morochowskiego panu Makowskiemu cedowany, iako o tym zapisy, resignatye y cessie szerzey w sobie opiewaią, z ogrodami, sadami, gruntami, polami, łąkami, do tego folwarku należącymi, od wszelakich, namnieyszych y naywiększych, ciężarow mieyscкich, panskich, to iest czynszow, szoszow, zołnierszczyzny, strazy, szarwarkow [1]) k. i. m. y iakich ieno kolwiek miasteczko nasze teraz y na potem zachodzących ciężarow — wiecznemi czasy vwolniamy folwark pomieniony, oswabadzamy y we wszytkiem sami zastępowac obowązuiemy [2]) sie, obiecuiąc to pomienionemu iego msci panu Makowskiemu et succesoribus eius legitimis omnibusque possessoribus iego msci prawa i libertatiey zupełnie y cale dotrzymac y dla obwarowania tego zapisu nam samym y successorum naszym zakładamy tysiąc złotych polskich, iesli by sie ktorykolwiek successor nasz i poboczny praepeditor temu zapisowi naszemu przeciwie miał, o co w kozdym prawie y sądzie koronnym, iako tez y w zamku kałuskim, y my sami y successorowie powinni odpowiadac będą.

Ktory zapis y oblega dla większey wagi y zupełnieyszego otrzymania (*sic!*) wiecznego iest zapisany do xiąg radzięckich kałuskich, na co pp. raycy y z miedzy rzeczypospolitey zacni podpisuią sie imieniem swoim przez pisarza przysięgłęgą (*sic!*) kałuskiego.

Andrus Petraszow, burmistrz; Mikołay Kosmider, Woyciech Łopko, Łuczka Krawiec — rayce; Iwan Narozni. Mikołay Stelmach, Hryn Dydow, Andrus Hrybik, Sen Dyki, Dimitr Strukowicz, Łuczka Martyszkow y insi wszyscko pospolstwo; Błazko, Roman Kusznierz, Wasz Sołtancow, Wawrzyniec Rymarz, Iwan Vryk — przysięzni.

(*Ind. rel, castr. Halic. a. 1652—3, t. 144, p. 228—31, obl. 15/14 1652).*

---

[1]) Написано властиво szariarkow.

[2]) Поправлено з obiecuiemy.

LXIII.

Позви Ґаспара Островского проти Григорія Угерницького й иньших руських шляхтичів за провід у покутських бунтах. 28 н ст. марта 1650.

[E] Ioannes Casimirus etc. Tibi nobili Hrehorio Vhernicki, in villa Babin certae sortis possesori etc. ad instantiam delatoris gnosi Gaspari Ostrowski, rothmagistri districtus Haliciensis, qui te citat pro eo, — quia tu[1]) nullam vim et compulsionem ab hostibus patriae Cosacis habens sub tempus interregni et hostilis in aliam ditionem extra Pokuciam incursionis, sine praesentia illorum electis et ordinatis e medio tui regimentariis et centurionibus, conductis Valachis externisque praedonibus et domesticis rebillibus vndequaque subditis in cohortes conuocatis ac ordinatis, vario genere armorum et bellicorum tormentorum instructis, sub signis militaribus, non vti milites, verum tanquam insperati domestici seuiores hostibus hostes ausus es in Pocucia tumultuatim in bonis regalibus et nobilium grassari, templa omni apparatu spoliare, sacrum nomen Dei praepotentis Matrisque filii Dei ac sanctorum blasphemare, sacras imagines inpiis manibus dissecare, sepulchra mortuorum uiolare, in eisdem super cadauera praedam et caedem exercere, domos nobilium et praedia illorum depopulari, munitiones et castella diu noctuque bellicis tormentis alioque hostiti modo expugnare, insuper obuium quemque, praecipue sacerdotes religiosos et saeculares christianos, etiam infantes, tyrannice trucidare, curias nlium et horrea eorundem cumburere, prout etc.[2]) Dat. Lublini feria II post dom. Laetare 1650.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, l. 142, p. 483—4, 481—2).

---

[1]) В иньшім подібнім позві додано тут ще: ex certis probationibus et documentis rebellionis.

[2]) У другім позві ще читаємо: ...officiosam intromissionem vigore priuilegii a nobis delatori super omnia bona tua collati non ita

Той сам видає два подібні позви: contra nobiles: Łukacz, Stephan, Łazur — in v. Kniehynia; Fedor Protaszczycz, Andream Simotycz, Iwan, Proc, Iwachno, Michayło Andreyczyn, Andrey Pilawicz, Andrus Nerkiszow[1]), Iwan Ilciszyn, Kondrat Szymczyszyn, Philip, Mis, Andrus, Iwan Mocykowic[2]), Andream, Nicolaum, Semionem, Andrus Ficiel, Iwan Petrasz, Andruszko fratrem ipsius germanum, Hrehorium Tomin, Wasilium Iakubiszyn[3]), Paulum Czetweryczka, Kaniuczkam Ławer et Semianum, Iwan, Semion, Lucam Mikulin, Petrum et Iwan Czetweryczka, Wasil Gienik, Truphan Stephankow, Łazur Dudulanczyk, Fed, Les, Fedory Fufik, Ihnat, Fedor et Łuc — Pankowicze, Andrus Wergiszow, Ławer, Semion — Olexinowie, Eliam, Wasilium, Laurentium, Ignatium, Andreae filium, Stephanum, Iwanikum, Nicolaum, Wasilium, Pankonem, Fedorium, Lesium, Iwanum — Berezowskie, Andream Popowicz Hołynski in villis Nizny et Wyszny Berezowy, Iwanum generum Skulskiego, Iwanum generum Bantoszyn, Iwanum Iwaszow filium, Iwanum Iliaszyn generum, Iwas Stary — Berezowskie; Trufan Witwicky, generum Kniehinicky Wasko, Wasko Tatumir[4]), Ihnat Drohomirecky, Fedor Grabowiecky, Iwan, Semion, Iwan Bukley — Kniehinickie, Stephan, Wasil, Łukacz — Zurakowskie, Kost, Hryń, Michayło, Semion, Ilko — Skulskie, Iurasz, Zubryk, Roman, Ostaphi, Alexander — Hołynskie in villa Grabowiec, sortium suarum haeredes et possessores.

(Ind. rel. castr. Halic. t. 142, p. 459—64).

Подібна скарга Павла Шумлянського (25 н. ст. квітня) на Леся Березовського, — quod ille sub signis militaribus cum Wysoczan, rebelli et primario duce vulgo pułkownikiem,

---

pridem in bonis tuis affectatam denegasti eademque bona ob recensitam exorbitantiam et scelera delatori donata non deoccupasti, proinde etc.

[1]) На иньшім місци Nergiszow. [2]) Також Mocukowic.

[3]) Також Iacobiszyn. [4]) У другім ще: Wasilium Zurakowski.

ausus est in Pokucia tumultuatim in bonis regalibus et nobilium grassari etc.

(Ind. rel. castr. Halic. t. 142, p. 464—5).

LXIV.

Андрій Лещиньский подає селян із Дуброви за спаленнє й пограбованнє двора. 28 н. ст. квітня 1650.

[E] Feria V post dominicam Conductus Paschae 1650 gnosus Andreas Lesczynski protestationem fecit contra laboriosos Stephan Wasilkow . . . [і ще 16 імен] de villa Dąmbrowa ad oppidum Woniłow spectanti, subditos rndi Georgii et Constantini Gadzinski, fratrum germ. — quia ipsi circa f. s. Michaelis 1648 curiam in eadem villa combusserunt, totam suppellectitem ac frumenta varii generis receperunt . . .[1])

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 142, p. 509—10).

LXV.

Мартиян Сєлєцкий подає міщан і селян із Камінок за похід на обертинський замок. 30 н. ст. квітня 1650.

[E] Sabbatho post dominicam Conductus Paschae 1650 gnosus Marcianus Sielecki protestatus est contra subditos de oppido Kamionki et villa Kamionki idque in eo: — iz oni, dnia 18 octobris in anno 1648 zbuntowawszy sie, naprzod Kamienczanie w maietnosci nieboszczyka pana Alexandra Bydłowskiego, poddani iego, podniozszy chorągwie swawolne rozboynickie, przyszedł z niemi Iurko, woyt, z synem

[1]) Тут спис забраного.

swoiem Iwanem, Piotr Kusznierz przysięzny, Wasil Dzoga, Dmitr Przysięzny z synem, pop Kadiowski ze dwiema zięciami, Demian Kusznierz, Włoscik, Hrynko Rzeznik y z synem Kuzma, y inszych wiele z miasteczka sobie przybrawszy pod chorągiew, y ze wsi Kamionek, gdzie pomienieni buntownicy przyszli, naprzod do Obertyna, zameczku mego, wyrabowali (*sic!*), komory moie wszytkie na zak puscili, między sie dzielili sie y pobrali, oraz do Kamionek, z wozami iedni, drudzy piechotą, z zonami, z dziecmi, przyszli, brali, co sie iem podobało, iamy powykopowali w ziemi z rzeczami moiemi, ktorych było tam cztery skrzynie, połupali sąsieki z mąkami, iagłami, grochami, pszenicami, słodami, zytami w spizarni, ktorych sąsiekow było dwanascie, okrom co na ziemi lezało zboza; od wszytkiego vciekłem tylko wierzchem. a małzonka moia tilko z kolasą, z dziecmi do Pniewia ledwo zywo vszła; . . . [1]) na ostatek wiechali w gumno z konmi, pokarmili, rozmiotali owsy, ięczmiony, grochy, płoty rozgrodzili, desczki pobrali, w niwec obrocili, swinie poiedli wszytkiey wsi, na ostatek, czego nie zabrali na wozy swoie z komor, spizarni, we dworze moiem zapalili, oraz wszytką residentią ze zbozami, gospodarstwo moie y wszytek sprząt moy domowy na swoy pozytek obrocili.

Той сам подає Микиту Горбачика з Жукотина — quia ipse superueniendo in v. Obertyn die 28 octobris 1648 vna cum aliis depraedatoribus in curia oues 120 recepit.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 142, p. 526–9).

До тої самої справи належить скарга Матія Раковского (27/V) проти міщан і селян із Камінок: Fedor Zasiet Wolk, Wasil Tkacz, Dmitr Przysięzny, Petro Kasznirz, Panko Hryckow, Wonton syn Iwanow Wieligurka, Iwan Łoszowik, Ilko Bilikon, Thoma Bumtyk, Nieskiło Mathyasz, Michaiło pop Kadeiowski, Seman Fedkow, Moskwa Dudziak, Michaiło Petrasczyk, gnosi Michaelis Bydłowsky subditos, totamque com-

[1]) Тут спис забраних річей.

munitatem dicti oppidi et villae, — quia illi anno 1648 grassante tumultu et rebelli (*sic!*) subditorum contra dominos bona protestantis villae Obertyn inuaserunt resque multas in fortalitio relictas receperunt[1]) domos nonnullas conflagrarunt.

(*Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 142. p. 730—1).*

LXVI.

Миколай Беґановский позивае селян із Остобужа й Воронова за пограбованне і спаленне дворів. 9 н. ст. мая 1650.

[E] Ioannes Casimirus etc. Vobis gnosis Hieronymo, Petro, Ioanni et admodum rndo in Christo patri Adae Duninom Rzuchowskim, fratribus germanis, bonorum villarum Ostobuz et Wronow haeredibus etc. ad instantiam dellatoris gnosi Nicolai Bieganowski, verilliferi leopoliensis, qui vos citat, quatenus vos subditos vestros de villis Ostobuz laboriosos: Kuzma advocatum . . . [і ще 20 імен], de bonis autem villae Wronow laboriosos: Chwedko Michniuk advocatum, Mis fratrem eius, Kuczko et Dacko filium eius, inculpatos ideo — quia praefati subditi, dum rebellis Cosacorum plebis numerosa caterua hic in pallatinatu Belzensi extitisset, ad bona regalia villae Chronow, tenutae actoris, superueniunt, pecora, pecudes, oues, sues, anates, capones et alia receperunt, curias vtrasque funditus combusserunt, — statuatis etc. Datum Lublini feria II post dom. Iubilate 1650.

(*Ind. rel. castr. Belz. a. 1650, t. 237, p. 941—2).*

LXVII.

Процес яворівських міщан за напад і пограбованне костела. 27 н. ст. мая 1650.

[E] Feria VI p. dominicam Rogationum 1650 inter perillustrem et admodum reverendum Lucam Witkowski, canoni-

[1]) Тут спис того, що забрано.

cum leopoliensem, parochum ecclesiae iauorouiensis, s. r. m. secretarium, actorem, et inculpatos oppidi Iauorouiensis ciues: Iacko Kocan . . . [і ще 43 імен] — principales, tum Semko Kowal . . . [і ще 50 імен], nec non suboppidanos: Semko Smatły . . . [і ще 180 імен] — complices — quia illi anno 1648 in edes sacras irruentes ornamenta omnia . . .[1]) rapuerunt et in vsus suos conuerterunt — iudicium praesens ordinarium generale tribunalis regni Lublinense concedit vtrique parti dilationem inquisitionis, actori quidem hic coram iudicio praesenti in quatuor septimanis ab actu praesenti, citatis vero in sex septimanis coram officio castr. Zydaczouiensi etc.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1650–51, t. 41, p. 209–12, 214–18, obl 22/7).

LXVIII.

Юрій Коморовский подає селян із Цуцилова, Волосова, Тисьменичан, Вороної за напад на двір у Ляцькім. 30 н. ст. мая 1650.

[E] Feria II p. dom. Exaudi 1650 gnosus Georgius Komorowski protestatus est contra laboriosos: Mielnik Hryc . . . [і ще 26 імен] de villa Czucyłow; Wasil Fedyszyn . . . [і ще 16 імен] de villa Wołosow; Iwanko Ławrykow . . . [і ще 13 імен] de villa Tysmieniczany; Iakim Geletyn, Iwaniec Gieletyn, Iwan Bisarycz, Stephan Bisarycz de villa Worona, — subditos gnosi Michaelis Bydłowsky, — quia illi anno 1648 villam Łackie et sortem certam in villa Cucyłow spoliarunt . . .[1]) curiam in bonis v. Ladzkie cum taberna conflagrarunt etc.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 142, p. 741–3).

---

[1]) Тут опис забраного.

LXIX.

Ґаспар Островский позиває міщан із Заболотова, селян із Задубровець, Ганьковець, Чортівця, Підгайчик і Перерова за напад на замок у Печинїжинї. 31 н. ст. мая 1650.

[E] Feria III p. dom. Exaudi 1650 mnlis gnalis regni prouidus Ioannes Płachta de Halicz recognouit se citationem literalem pro iudiciis trib. regni Lublinensibus ex instantia actoris gnosi Gaspari Ostrowsky contra magncos Euphrosinam de Stanislawice, magnci Michaelis ducis Czartoriensis consortem, vti haeredissam, tum Helizabeth de Koniecpole, primarum olim magnci Michaelis Stanisławsky, castel. camen., secundarum vero nuptiarum magnci Constantini Sczawinsky, palat. brzest., consortem, vti dominam bonorum Zabłotow, citatam, quatenus ipse (*sic*!) subditos suos laboriosos: Pial Kirsta Wołoszyn, Hryc Osaica krawiec . . . [і ще 53 імен] . . . Michaiło Zasiewiczow woit, pop Fedor, pop L . . .[1]), Stephan Ruszka, Iacko Kostyszyn, Dmitr, Andrey, Iwan Kaszewsky, Mis Tkacz Stary, Nicolaum Szwiec generum et filium Klipicow — popones, omnes molendinatores de oppido Zabłotow; Procop Samohiycka . . . [і ще 26 імен] . . . de villa Zadubrowce; Mikita Wataman, poponem . . . [і ще 26 імен] . . . de villa Hankowce; Wasiliszyn syn Frey, Iusyp, Macko Stary de villa Zadubrowce; Lucyk Kozan . . . [і ще 22 імен] . . . popones utrosque de villa Czartowiec; poponem Michailko, wataman Trepiatka, Andrey Baran, Potasznik Hryhor — de Podhaiczyki; poponem, wathamanum Andream Warwarycza, Iwanisza, Iacio Mielnik, Roman et Iwanisza de Pererow; tum Nester Prusik et Iaremka et alios subditos, eorum complices, totasque communitates ad sumendas de ipsis poenas legum inculpatos, — qui sub tempus interregni sub titulo et praetextu Cosacorum rebellisantium electis et ordinatis centurionibus, assauulis et hominibus in falangas distributis, sublato clamore et excitato bombardarum strepitu in

[1]) Імя заклиєне

arcem oppidi Pieczynizyn magnci Stanislai Potocki, palat. Podoliae, haereditariam et protunc dellatoris possessionis inuaserunt resque multas in auro, argento, pecuniis, vestibus, frumentis, leguminibus, victualibus et suppellectili domestica, valoris omnia quadraginta millium flor. receperunt et inter se pertiti sunt, — statuant, — in bonis oppidi Zabłotow apud aduocatum posuisse.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 142, p. 769—72).

LXX.

Позов Яна Ходоровского проти міщан із Кнїгинич і селян із Загіря за похід на Ходоростав. 6 н. ст. липня 1650.

[E] Ioannes Casimirus etc. Tibi gnoso Alexandro Cetner, vexil. Podoliae, bonorum oppidi Kniehynice, villae Zagorze aliorumque haeredi, mandamus, vt coram iudicio nostro terrestri Leopoliensi compareas, ad instantiam gnosi Ioannis Chodorowski, bonorum oppidi Chodorostaw et villarum eo pertinentium haeredis, qui te citat, quia tu de famatis: [de Kniehynice] Iwas filio Wasylow, Iwan diak, Stephan Blik, co był doboszem... [і ще 75 імен] de villa Zagorze: Hryc Mielnikow . . . [і ще 12 імен], subditis tuis, — qui manu forti et armata sub tempus interregni rebellibus Kozacis sese aggregando oppidum Chodorostaw villasque eo pertinentes inuaserunt, oppidum combusserunt, templum tormentis bellicis cinxerunt ex eoque portas quatiendo oppugnarunt, omnem suppellectilem, satis amplam, depraedarunt; de hinc per villas grassando stagnum in villa Dubrowlany expromserunt, frumentorum aceruos 15 receperunt er inter se partiti sunt, aluearia circiter 900 cum melle receperunt, a subditis de villis Dimidow, Mołotow, Dubrowlany cruciando summam pecuniarum flor. 900 extorserunt, aliasque iniurias intulerunt,

responsurus. Datum Leopoli f. IV p. f. ss. Petri et Pauli 1650.

(Ind. rel. castr. Zydaczow. a. 1650 - 51, t. 41, p. 630 - 3).

LXXI.

Христофор Стржемеский подає Яна Жолчиньского за напад на замок у Городенцї. 15 н. ст. липня 1650.

[E] Feria VI p. f. s. Margaretae 1650 gnosus Christophorus Strzemeski protestatus est contra nobilem Ioannem Zołczynski, oeconomum et praefectum peditatus Germanorum et subditos magncarum Helizabethis ac (*sic!*) Koniecpole, Constantini Sczawinski consortis, tum Euphrosinae de Stanisławice, Michaelis Georgii ducis a Czartoryo consortis, vct de oppido Zabłotow: Pichulowi z synem y z synowcem swoim, Krawcowi pułkownikowi . . . [і ще 22 імена]; de villa Tułukow: Hawryłowi ze dwiema synami mielnikami . . . [і ще 24 імена]; de villa Oleszkow: synom Isaiowyim dwom . . . [і ще 13 імен]; de villa Koluchow: Mandzinym synow (*sic!*) dwom . . . [і ще 10 імен]; de villa Czermatyn: Koszykom dwom . . . [і ще 8 імен]; nec non de villis Zadubowce (*sic!*), Hankowce ac Okno, — quia illi sub directione praefati oeconomi et germani tempore hostilis in remotiorem a Pokucia regionem incursionis villam Horodenka inuadendo fortalitium et horreum protestantis combusserunt . . .[1])

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, t. 143. p. 974—6).

---

[1]) Дальше спис шкоди.

LXXII.

Юрій Заремба подає селян із Слободи, Цуцилова та Волосова за грабованнє. 26 н. ст. липня 1650.

[E] Feria III in crastino f. s. Iacobi ap. 1650 nobilis Georgius Zaremba protestationem fecit contra honestum Vlach, olim gnosi Alexandri Bydłowsky bonorum administratorem, tum laboriosum Stanislaum, pastorem gregis eiusdem Bydłowsky, Klimko, Ostap Kapuscia — de v. Słoboda, Artim de v. Wołosow, Funko Fedor, Rosołow Iwan, Audyczyn Pilip — de villis Cucyłow et Wołosow, subditos gnosi Michaelis Bydłowsky aliosque ipsorum complices, — quia ipsi sub tempus incursionis hostium pecora actoris eidem Stanislao pastori et (*sic!* мб. ad) gregem eiusdem Bydłowsky tradita, nec non mellis crudi tunnam ad conseruadum in fortalicium in v. Wołosow [traditam] circa depraedationem rerum in eodem fortalicio receperunt.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650, l. 143, p. 1054 - 5).

LXXIII.

Селяне із Креховець і Пасічної подають Василя Загвойського і тов. за гнобленнє. 23 н. ст. серпня 1650.

[E] Feria III in vigilia f. s. Bartholomaei ap. 1650 in causa coram ord. gnali trib. regni Lublinensi iudicio inter laboriosos: Michaiło Zanicz . . . [і ще 8 імен] de v. Krechowce; Procopium Biliuwusze . . . [і ще 8 імен] de v. Pasieczna, magnei Alexandri Koniecpolski haereditarios et gnosi Alberti Dąbrowski, obligatorii possessoris, subditos — partem actoream, et nobiles Basilium Zagwoiski priuatum rothmagistrum, Hołynski dictum Redka vicepraefectum, Zagwoiski vexilliferum, Stephanum, Fedor et Wasil Berezowskie fratres germanos, Iabłonowski, Iwas et Andrus Drohomirec-

kimi, Hryc Witwicki, Iacko Podlesiecki, Fedor, Ilko, Andrei, Roman Klimowicz, Michaiło Holondak, Fed Misiow, Hryn Sulima Drohomireckiemu, Berezowski generum Mindawkaszyn, Iwan Dyniszowicz et Iwanusz Drohomireckimi, Michaiło Witwicki, Procopium Kniehinicki, Łazor Bakaiczykowicz Siemiginowski, Matwiei et Miklasz Drohomireckimi, Iakimum et Lazur Berezowsky, Fedorium Mastelezykow et Matwiei Badło Drohomirecki, Hryckonem filium, Kuryło Drohomirecki, Michaiło Berezowski dictum Presze, Ioannem Grabowiecki olim Iliae Grabowiecki filium, Stephanum Karpowicz Drohomirecki, Wasil Wacpanowicz et Prokopowicze duos Zurakowski, Andream et Procopium Hołynskie, Ausanum Hołynski Iliae Hołynski filium, Doroszenko, Starunski duos Berezowskie, Lucam (*sic!*) Berezowski filios et plurimos ad centum quinquaginta — citatos, — iz pomieniony Bazyli Zagwoiski, maiąc dawny rankor y nienawisc przeciwko iego mosci panu Woiciechowi Dąbrowskiemu, gdy delator po rozgromieniu woiska piławieckiego przed nieprzyiacielem z domu viachał, natenczas pomieniony p. Zagwoiski, chcąc maiętnosc iego spustoszyc i chłopy iego w niwecz obrocic, zebrawszy pomienionych ludzi i inszych wielu, podniuszszy płatek iakies miasto chorągwie, gdy iuz Tatarowie y Kozacy na Vkraine odwrot vczynili, z temi to ludzmi tychze delatorow y inszych poddanych było nie mało y inszych panow religiey greckiey, iako y swoich własnych (*sic!*) one wszytkie ochroniwszy, od stanowiska y statiey vwolnił, v poddanych pana delatorow (*sic!*) tylko w roku 1649 dnia osmego stycznia swoią kompanią stanął y do dnia dziesiątego tegoz miesiąca poddanych stanowiskami ciemiężył pod praetextem chorągwie kwarcianey . . .[1]) — iudicium concedit dilationem deducendae inquisitionis etc.

(Ind. rel. castr, Hal. a. 1650, l. 143, p. 1190–4, obl. 13/IX).

[1]) Тут опис шкоди.

Бібліотека наукового товариства імени Шевченка

LXXIV.

Ян Казимір конфіскує майно Березовських і Грабовецьких, за їх участь у бунтах, і передає на власність Гаспарови Островскому. 4 н. ст. жовтня 1650.

Ioannes Casimirus etc.

Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, vniuersis et singulis, quia nos bona omnia mobilia et im[mo]bilia summasque quasuis pecuniarias, siue paratas, siue aliqua ratione obligatas et apud quascunque personas existentes, post nobiles Laurentium, Eliam, Vasilium, Hrehorium, Thomam, Felicem, Vasilium Iacobi filium, Ihnatium Andreae filium, Stephanum, Iuanicum, Paulum, Czetweryczka, Koniuszkam, Laurium, Semianum, Iwanum, Lucam, Siemianum, Nicolaum, Iwanum, Vasilium, Panconem, Fedorium, Lesium, Iwanum — Berezowskich et Vasilium, Andream — Grabowieckich, — qui sub tempus rebellionis Cosacorum in bonis ipsorum (?)[1]) et nobilium grassabantur — iure caduco ad dispositionem nostram deuoluta (*sic!*) nobili Gasparo Ostrowski, rothmagistro nostro dandum et conferendum esse duximus, vti quidem damus et conferimus praesentibus ita, vt eadem bona omnia et singula iure adeat decretoque adiudicata teneat, habeat et possideat inque suos suorumque successorum quosuis beneplacitos usus iure perpetuo conuertat, quod omnibus, quorum interest, ad notitiam deduximus; praesertim vero magistratibus, sub quorum iurisdictione bona eadem consistunt, mandamus, vt praefato donatario nostro, siue ipsius mandatario, in realem possessionem tradant et ab aliis, quorum interest, tradi curent pro gratia nostra; in cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas sigillo regni communiri mandauimus.

Datum Varsoviae die IV mensis octobris, anno Dni MDCLXLIX (*sic!*), regnorum nostrorum Poloniae tum Sueciae secundo anno.

[1]) В актї написано ips.

Petrus Sławienski, secretarius regiae maiestatis. Locus sigilli. Ioannes Casimirus, rex.

(Ind. rel. castr. Hal. a. 1650—51, t. 143, p. 1388—9, obl. 18/I 1651).

LXXV.

Ян Казимір конфіскує майно Угерницьких, Березовських і Голинських, за їх участь у бунтах, і передає на власність Ґаспарови Островскому. 31 н. ст. жовтня (?) 1650.

Ioannes Casimirus etc.

Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, vniuersis et singulis, quia nos bona omnia mobilia et immobilia summasque quasuis pecuniarias, tam paratas, quam aliqua ratione inscriptas ac obligatas ac apud quascunque personas in regno et dominiis nostris existentes, post Hrehorium Vhernicki, Iwan generum Skulski, Łukasz, Iwan Bantoszyn, Semion, Iwas, Andream, Iwan Iwasiow, Andream, Stephan, Iwan Iliaszyn, Fedor Protaszczyc, Philyppum, Mis, Andream Mocochowicz, Iwan, Andream Symotycz, Michaiło Andreiczyn, Iwan, Proc, Iwachno, Andream Pilawicz, Andrus Morkoszyn (?), Michaiło Czetweryczka, Iwan Ilczyszyn, Kondrat Szymcycow (?), Andrus, Nicolaum, Senion (*sic!*), Andream Picen (?) et Iwas Petrosz, Andrusko, Wasił, Genik, Tufan (?) Stephankow, Fed, Leś, Fabrium Tuficz (?), Ihnath, Fedor, Łuc — Pankowicze, Andrus Nergiszow, Iwan, Petro Czetweryczka — Berezowskich, Andream popow syn, Roman, Ostaph, Mis — Hołynskie certis de causis ad fiscum et dispositionem meam regiam iure caduco deuoluto gnoso Gasparo Ostrowski dandum et conferendum esse duximus, vti quidem damus et conferimus praesentibus literis nostris ita, vt eadem bona inquirat, iure adeat, in possessionem inducet (*sic*!) decretoque adiudicata teneat perpetuo et in aeuum, quo[d] ad notitiam omnium, praesertim magistratuum terrestrium, castrensium caeterorumque,

quorumuis tradant et vt ad notitiam perducetur (*sic!*), curent pro gratia nostra; in quorum fidem praesentes manu nostra subscriptas sigillo regni communiri inssimus.

Datum Varsoviae d. XXXI (*sic!*), anno domini MDCLXI (*sic!*), regno nostro Poloniae tertio, Sueciae vero secundo anno (*sic!*).

Mathias Cielecki, s. r. m. Locus sigilli. Ioannes Casimirus, rex.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650—1, t. 143, p. 1389—90, obl. 18/I 1651).

Примітка. Вище наведені два королівські листи, найбільше другий, переписані в актову книгу дуже недбало, тому то мають такі дивні дати. Про автентичність їх годі сумніватись з огляду на Nr. LXXX. Час, коли їх вписано, дати панування короля і близькість обох листів — велять нам означити їх виданнє на жовтень 1650 р., хоч згадку про них бачимо вже у Nr. LXVI, одначе ледви можна-б покласти дату сих листів на жовтень 1649 р.

LXXVI.

Ухвала соймика в Галичи. 31 н. ст. жовтня 1650.

My rada, dygnitarze, vrzędnicy y wszytkie obywatelie ziemie Halickiey na seymik poselski, seym dwoniedzielny vprzedzaiączy, na dzien trzydziesty pierwszy pazdziernika vniwersałem i. k. m. naznaczony, zgromadzeni, wiadomo czynimy, iz vrodzony im. p. Stanisław Głowinski, sędzia ziemie Halickiey, poborcza y szafarz nas (*sic!*) podatkow, przes nas na przesłych seymikach obrany, dosyc czyniąnc powinnosci vrzędu swego, odprawił, tak przes (*sic!* мб. przed) pany deputaty z koła naszego naznaczonemi, iako y w kole naszym, rachunek z pieniędzy, przezen w ziemi naszey na zapłatę woyska, tak pieliawieckiemu, iako potym y na nowe zaciągi przesłego roku dziewiąciom powiatowym chorągwiom wydanych, a przezen według vchwał naszych powziętych, za ktorym to rachunkiem iz sie vkazało, ze wszytkie przez niego percepta realiter na

zapłatę woysku naszemu są wydane, tak z podymnych przezen wybranych, iako y czopowego roku 1649 administrowanego, ktorego summę trzy tysiącze pięcseth trzydzięsci złotych wybrał y na potrzeby powiatu tego z assignarzami seymikowemi wydał, tędy iz sie nam we wszytkim przezen dosyc stało, quit mu ten nas generalny daiemy, restę, ktora sie v niego szescseth osmdzięsiąt złotych została, względem solarium mu condonuiąc. Ten tedy nasz quit ze wszytkich przezen administrowanych y nie danych podatkow iemu dany zliecilismy imci panu Pawłowi na Potoku Potockiemu, woiewodzicowi bracławskiemu, marszałkowi koła naszego, podpisawszy, ad acta praesentia castrensia podac.

Działo sie w Haliczu die 31 octobris a. 1650.

Paweł Potocki na Potoku, marszałek koła naszego seymiku halickiego. Locus sigilli.

(Ind. rel. castr. Halic, 1650, t. 143, p. 1296–7, obl. 2/XI).

LXXVII.

Процес Яна Овчиковича проти селян із Ценяви за грабованнє. 31 жовтня 1650.

[E] Feria II p. f. ss. Simonis et Iudae 1650 in causa coram officio castrensi capit. Zydaczouiensi inter delatorem famatum Ioannem Owczykowic, ciuem et consulem halicien-sem, — actorem, et magnificum Christophorum Koniecpolsky, palatinum bełzensem, stryensem etc. capitaneum, villae Ceniawa haeredem, et gnosum Andream Bobowsky, vicepallatinum bełzensem, eiusdem villae possessorem, — citatos, quatenus ipsi laboriosos: Hryc Macewic cum filiis tribus, Iwan, Fedor Dunicow, Szymczycha, Fedor Kluczczyny, Dey-

zenow, Iwan Dudka, Maxim Matyow syn — de v. Ceniawa subditos, totamque communitatem eiusdem villae nemine excepto, officiose arestatos, ad sumendas de illis poenas, — quia illi sub tempus interregni rebellibus Cozacis sese aggregarunt, in actorem vna cum consorte eius atque liberis protunc mense octobre per v. Ceniawa proficiscentem turmatim, excitatis clamoribus irruerunt, quibus actor animaduersis [ni] diuina prouidentia vitae suae abiectis in curru rebus fuga consuluisset, procul dubio eundem e uiuis sustulissent, resque omnes cum curru . . .[1]) receperunt (quas res nonnullas actor cessante seuitia plebis in v. Cieniawa circa nobilem Solsky praeuentas arestauit) — statuant, — delator personaliter comparens imprimis declarauit summam suam inopiam atque pauperiem sub tempus seuitiae plebis per subditos v. Cieniawa [importatam], petiit itaque ab officio praesenti foro et termino citatam partem ad producendum, deinde ad respondendum stringi, omnibus sibi beneficiis iuris reseruatis. Tandem officium praesens post inductas partium controuersias: quantum attinet subditos in citatione non specificatos — liberos a citatione et termino praesenti pronunciat; quantum uero attinet subditos in citatione specificatos — decernit, quatenus eosdem statuant sub poena banitionis, idque in proximis querelarum terminis, in quibus coram suo officio parti vtrique praefigit et conseruat terminum peremptorium, a quo decreto citati motionem ad iudicia trib. reg. Lublinensia interposuerunt, cui motioni officium praesens non detulit, de qua non delata, imo prosequenda, citatorum contra officium protestatio, officii quoque reprotestatio se id iure fecisse subsequutae sunt.

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1650, t. 150, p. 471—6).

---

[1]) Тут спис.

LXXVIII.

Інструкция соймовим послам, дана на соймику у Галичи 31 н. ст. жовтня — 2. н. ст. падолиста 1650.

Instructia seym[ik]u halickiego, kołomyiskiego, trembowelskiego powiatow, poprzedzaiączego seym dwuniedzielny, vltima octobris 1650, wielmoznym y vrodzonym ich mciom pp. posłom zgodnie od nasz obranym: wielmoznemu imci p. Michałowi z Zurowa Daniłowiczowi, potstolemu koronnemu, Woyciechowi Miaskowskiemu, potkomorzemu lwowskiemu, Paphałowi z Borzynia Makowieckiemu, staroscie trembowelskiemu, Stanisławowi z Głowna Głowinskiemu, sędziemu halickiemu, Iozephowi z Romanowa Swierskiemu, miecnikowi halickiemu, Constantemu Giedzinskiemu — dana.

Wieczey z dobroczynnych rąk imci pana naszego msciego ta oyczyzna odebrała szczęsliwosci, nizeli dni szczęsliwego panowania liczy, bo iako imosc za dzien by swoy nie poczytał, ktorego by powierzonym [1]) sobie nie dobrze vczynił poddanym, tak rzecpospolita dobrodzieystwami iego mci dni swoię rachuię a dobrotliwą zycliwoscią, nasze vprzedzaiącą obmysliwania, swoie miarkuie niesczęscia, tak vniebespieczoną zastawszy rzeczpospolitą, ze pozorna ta wolna narodow korona godnieysza była ambire quam ambiri, y teras nie omieszkawa iego mosc tak rzetelnie dobro pospolite zatrzymuiącze przesyłac starania, ktore nie mogą sie w inney tylko w koronowaney głowie albo w niewyrodzonym nieporuwnanego pana serczu, — zliczamy tędy naprzod ich mciom pp. posłom naszym, aby przy vnizonym iego mci za doznane odwagi podziekowaniu y to supremum votum oswiadczyli poddanskiey zycliwosci, ze iako szczesliwą manuductią imci naszą secunduiemy ochotą, tak y pozostałą zdrowia nasze regnatrici hołdowną fortunae na kasdą iawe (*sic!*) poniesiemy.

---

[1]) В актї — pomierzonym.

A ze w propositiey iego mci naygruntownieysze iest przes teraznieyszy seym transactiey zborowskiey z woyskiem Zaporoskiem postanowienie dla zatrzymania publicae securitatis, zliczamy ich mciom panom posłom naszym, aby powagą teraznieyszego seymu ztwierdzona była y tak vspokoiona ta mianowana transactia, iakoby dalsze incommoda et detrimenta, tak obywateliow tamtych woiewodztw, iako nasz pobliszych pullulare nie mogły.

Moskieskie iz caruere successu pogroski, iako to osobliwy iest imci dzieło fortunney (*sic!*), tak iezeliby co miało zachodzic, coby miało conuellere male coallescentem narodu tego amititiam, wyrozumiawszy ex rationibus senatus consultorum, na seym od iego mci zachowanych, inibunt omnes modos ich mosc panowie posłowie nasi, iakoby y od tamtey sciany zadna woiennego pozaru nie zaięła sie scintilla.

Szwedzkie contracty ze pożądanego swego nie mogą dotrzymac krysu, częścią dlia niedodania kostow pro sumptuosa functione, częścią dlia nieodliegłosci miescza, stosowac sie będą ich mosc pp. posłowie nasi do zpolney zgody gornych woiewodztw, iakoby exoptata oyczyznie przes tak wielie czasow od tamtych granic tranquillitas firmari mogła.

Legationes externorum principum ze indigent publicis impensis, tak wieliu panstw obtinuit vsus, a nad to sama wysiąga panskiego maiestatu obseruantia, zaczym przystompią ich mosc pp. posłowie nasi ad ea media, ktoremiby przes obmyslienie nakładow do przyięcia czudzoziemskich pp. posłow moglismy consulere iego mci honory y narodu naszego reputatią.

Commissiey approbatia lubelskiey do zapłaty woyskom koronnym aby stwierdzona była powagą ninieyszego seymu, instabunt ich mosc pp. posłowie naszi, hoc praecustodito, aby wielmozny iego mosc pan Ian na Potoku Potocki, woiewodzic bracławski, rothmistrz i. k. mci quarciany, odniosł swą nagrodę, ktory lubo otrzymał był list przypowiedni imci na

służbę, nihilominus z decretu commissiey lubelskiey płacił szesc tysięczy swoich, co aby w skarbie nie gineło, v imci wnosic będą instantią swa ich mc pp. posłowie naszi.

Prouiant in hybernis zostawaiączego zołnierza iako iusz obmysliony był na przesłym seymie tak, zeby skutecnie dochodził woyska koronne, nie tylko tak wielu razy namowiona krolestwa requirit potrzeba, ale y sama ius zgłodzonych kraiow extrema wyciska egestas, iz przes niepłaczonego zołnierza nie tylko ruina zaciąga sie na spustosoną rzecpospolitą, ale tez y zwiąsku przysiąglego woyska obawiac sie potrzeba, do spolney vmowy zapłaty interponent instantią swoią ich mosc pp. posłowie naszi saluis abiuratis et desertatis ziemi Halickiey.

Iasnie wielmoznym ich mosciom panom hetmanom koron[n]ym iakoby winna była wdzięcznąsc, poniesione obudwuch wiezienie, a iednego nieustawaiącza dexteritas in excubiis w teraznieyszym obozie pod Kamiencem, moze byc incitamento wszytkiey oyczyznie do wysłuzoney nagrody, wniosą tedy instantią swoią ich mosc pp. posłowie nasi, aby ordines regni magnam partem wekwriey (*sic!*) ich mciow w ordzie zostawaiączą eliberare raczyli.

Iasnie wielmoznego imci pana Stanisława z Potoka Potockiego, woiewody podolskiego, ze po tak wieliu odwagach zostawa indonata wirtus y teras intuenda salute principis odwaga pod Zborowem, wniosą instantią swą ich mosc panowie posłowie nasi, aby isba posełska za wysłaniem z koła swego ich mciow dwuch wniosła instantią swą, iakoby i. k. m. primum vacans conferowac imci raczył.

Obrona rzeptey aby za spolną y nierozerwaną stawała zgodą, zlicilismy ichm. pp. posłom naszym, dawszy moc concludendi to, coby dzwignąc mogło conuulsum reipubcae statum, hoc praecustodito, aby tak płaczony iako y prowiantowy zołnierz, iezeli dostatecnie vchwalony będzie, nie obciązał swoim przysciem dobr sliacheckich, ius prawie podliegłych vltimae calamitati.

Krolewicza imci angielskiego słusna instantia winną po nas wyciąga wdzięcnosc, ale ze infelicitas temporum zagrodziela drogę, na co spolna zaydzie zgoda, w dałsą li dopuscic, czyli teras odwdzięczyc — committimus industriae ich mciow pp. posłow naszych.

Iz pan generał Vbald y pan Perpeczy krwią swoią y odwagą meruerunt inscribi fastis nobilitatis, annuent ich mosc pp. posłowie nasi tey prosbie, iezeli firmabit to innych woiewodztw consensus, co y p. maiorowi gwardiey generalney indulgere za iego zasługi pozwalamy.

Aby constet w oyczyznie debitus honor fidelitati Gurskiego Dumitra Dorosenka do praerogatiwey slacheckiey przyiąc moc ich mciom pp. posłom daiemy.

Postulata.

Iz in calamitoso reipubcae statu bardziey nas domowa nizeli postronna zwoiowała siła, instabunt ich mosc pp. posłowie nasi, aby constitutia circa securitatem bonorum et honorum reassumowana była.

Prowiantowe pięniądze, iz zostaią niektore przy imci panu Ianie Stanisławie Sikorskiem, a niektore przy retentorach zatrzymane, przeto iz około nich zadney nimasz z con[s]titutiey infirmatiey, i ze w ziemi Halickiey łanow non est vsus, a niektorzy wydawac ich nie myslią, tedy to wybieranie do dalszego odkładamy czasu, azeby do deciziey skarbowey od seymu nie był inquietowany.

Pan Kutnarzski, sekretarz imci hospodara wołoskiego, iz bene meritus zostawa de regno, wniosą instantią swoią ich mosc panowie posłowie nasi, aby indygenat otrzymał.

Poniewas diminutia monety staneła, tedy zeby albo in suo antiquo zostawała robore, albo iezeli dyminutia ta odmienic sie nie moze, przynamniey aby praetia rerum staniały, wniosą instantią swą ichm. pp. posłowie naszi.

Iz iego mosc p. Ioseph Swierski, miecznik halicki y poseł nasz, vstawicznie oyczyznie zasługiwac sie nie przestawał, aby in consideratione ich mci zostawał, wniosą instantią swoią ich mosc pp. posłowie naszi.

Iz maiętnosci zbaraskie y załąskie (*sic*!) iasnie oswieconego xięcia imci Dimitra Korybuta Wisniowieckiego prawie posiadły przes cięską obsidią popiołem, aby od podatkow rzeptey vwolnione byli, wniosą instantią swą ich mosc pp. posłowie naszi do lat kilku.

Iego mosc p. Iaros Swierski iz w niewoley zostawał, a skarbowi winien, aby od tego vwolniony był długu, wniosą instantią swą ich mosc panowie posłowie nasi.

Za ich mosciami panami rothmistrzami y zołnierzami ziemi Halickiey interponent swoię przyczynę ich mosc pp. posłowie nasi, aby banitie na nich otrzymane cassowane byli, ktorym siedm tysięczy do coaequatiey naliezączey pozwolilismy.

Miasto Trembowla y Sniatyn, vti per hostilem rabiem solo porownane zostaią, wnosic będą instantią swą ichm. panowie posłowie naszi, aby od podatkow rzeptey y od zołnierza do lat kilku vwolnione było.

Te wszytkie puncta ich mciom pp. posłom oddaiąc, dexteritate, fide, conscientią onychze obowiązuiemy, a dla liepszey wiary imci panu marszałkowi naszemu zlicilismy podpisane y zapieczętowane do act halickich y trembowelskich podac.

W Haliczu die 2 nouembris a. 1650.

Paweł Potocki na Potoku, marsałek seymiku generalnego ziemie Halickiey. Locus sigilli.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650—51, t. 143, p. 1297—303, obl. 2/XI).

LXXIX.

Інструкция соймовим послам, дана на соймику у Судовій Вишни 7 н. ст. падолиста 1650.

Instructia seymiku wisnienskiego wielmoznemu iego mci panu Mikołaiowi Ostrorogowi, podczaszemu koronnemu, rohatynskiemu, mikołaiowskiemu etc. staroscie, iego mci panu Markowi Sobieskiemu, krasnostawskiemu etc. staroscie — ze Lwowskiey; iego mci panu Franciszkowi Dubrawskiemu podkomorzemu przemyskiemu [1]), iego mci panu Azdrzeiowi z Pleszowicz [2]) Fredrowi, sekretarzowi iego k. mci — z Przemyskiey; iego mci panu Marcinowi z Niedzielska Madalenskiemu, podczaszemu wielunskiemu, iego mci panu Stanisławowi Koniecpolskiemu — z Sanockiey ziemi [3]), — zgodnie obranym posłom na seym dwuniedzielny, die septima nouembris roku tysiąc szescseth piecdziesiąt dana.

Ze i. k. m. pan nasz miłosciwy, wziąwszy wespoł z koroną na głowe swoie pańską vtrapioney oyczyzny [4]) naszey obmyslawanie, ledwie co zabawiwszy czasu, in persona sua regia odwaznie y szczęsliwie za łaską Bozą one od widomego niebespieczenstwa y vpadku zaszczycieł [5]) y dotąd perpeti sollicitudine całosci y bespieczenstwa iey, iako ociec miłuiący, obmyslawac nie przestaie, vnizenie podziękuią ich msc panowie posłowie nasi [6]) y szczęsliwego panowania w długie lata powinszuią i. k. mci, prosząc przytym, aby, cokolwiek do poratowania iey potrzebnego będzie byc rozumiał [7]) z wysokiego baczenia swego, miłosciwie adhibere raczył, tak wedle praw dawnych ze wszytką residentią rad zdrowych zasiegaiąc [8]), iako y zasłuzonym ludziom pro meritis cuiusque dobr rzeczy-

[1]) San. — przemysłkiemu, i так усюди. [2]) San. — z Pleszowice. [3]) San. — ziem. [4]) Leop. — oyczyzney. [5]) San. — zaszczycił. [6]) San. — naszy. [7]) San. — bydz będzie rozumiał [8]) San. — zaciągaiąc.

pospolitey sczodrobliwie vdzielaiąc, czym y ludzie godni do vsługi i. k. mci y rzeczypospolitey przychęcac sie będą y inopia publica po wielkiey części subleuari moze.

Opatrzenie securitatis rzeczypospolitey ze wszytkich stron zlecąmy cum plenaria potestate fidei et prudentiae panow posłow naszych [1]), tak do wynalezienia sposobow doskonałego vmorzenia intestinorum dissidiorum, iako tesz y do vbespieczenia granic koronnych, częścią per renouationem foederum z przyległemi monarchami y z drugiemi przez tractaty, częścią, gdyby tego rozumiała byc potrzebe [2]) rzeczpospolita, per iustum woysk rzeczypospolitey supplementum, mianowicie chorągwi powiatowych, zadnych iednak [3]) nie zaciągaiąc bella, co ante omnia semotis arbitris traktowac będą.

In casu [4]) grauioris periculi dawąmy facultatem pozwolenia pospolitego ruszenia sine diuisione belli wedle dawnych praw y zwyczaiow koronnych, ktore tamze ma byc doskonale [5]) we wszytkich swoich punkciech vmowione, tak zeby iak z naypewnieyszą oyczyzny obroną odprawowane byc mogło, w czym znosic sie będą z inszemi woiewodztwy, y ten, ktory sie nazdrowszy y nalepszy [6]) sposob zdac będzie, przedsiewezmą, taxationem fundorum wedle dawnego statutu dla lepszego porządku y porownania vchwaliwszy.

Zapłata woysku aby zupełna y skuteczna iako naprędzey stac sie mogła, inibunt rationem ze wszytką rzecząpospolitą, do ktorey aby ich mosc panowie duchowni znaczną iaką summą pro suo in patriam amore przyczynieli [7]) sie, prosic będą [8]).

Spytaią sie tez przytym, czemu hiberna namowione nie doszły, y one [9]) do executiey przywiodą, więc gdzie pieniądze,

[1]) San. — pp. posłom naszym. [2]) San. — нема [3]) San. — offensiua. [4]) San. — casum. [5]) San. — doskonałe. [6]) San. — naizdrowszy i nailepszy, і так усюди. [7]) San. — przyczynili. [8]) San. — będą pp. posłowie naszi. [9]) San. — namowiona nie doszła, y onę.

na nie złozone, obracaią sie, a ktore są v poborcow, aby tamze zostawały do decisiey seymowey.

Salaria panom commisarzom, na tractaty szwedzkie naznaczonym, isz z skarbu pospolitego augeri nie mogą, prosic będą i. k. mci panowie posłowie, aby raczeł to miłosciwie na się wziąc, a persuasią swoią panską do podięcia sie odprawienia tey functiey kosztem własnym zagrzac, vbespieczywszy onych prędką y obfitą z dobr do dispositiey swoiey panskiey przypadaiących, etiam in absentia ich mm., nagrodą.

Tegoz sposobu aby i. k. m. z temi, ktorzy legationes publicas obibunt, zazyc raczył, vnizenie prosimy.

Na przymowanie [1]) zas posłow, od sąsiad przyiezdzaiących, z skarbu rzeczypospolitey prouisia ma bydz dana [2]) tantisper, azby sie podała occasia intratnego iakiego vacans na tę samę koszty naznaczenia, bo nisi subueniat w tey mierze paterna i. k. mci sollicitudo, vznawąmy imparem [3]) oneri republicam [4]).

Commissią lubelską przy podziękowaniu za podięte koszty y fatigi ich mm. pp. commissarzow in toto approbuiemy; a commissia minniczna [aby] do szczęsliwszych rzeczypospolitey czasow suspendowana y monęta, mianowicie złotowe talery y lewkowe do pierwszey ceny, iako przed commissią szły, przywiedziona była, wkładąmy na posły nasze, obliguiąc ich w tym debita patriae pietate; więc y minnica we Lwowie zeby [5]) postanowiona była.

Fortuna krolewica iego mci angielskiego, iako godna wszelakiego ex tam enormi et inaudito casu politowania, tak dla zostawaiącey iescze w swięzey pamięci ludzkiey dziada krolewica iego mci ku oyczyznie naszey vprzeymosci, wzaiemnie powinnego [5]) poratowania, ale ze sama in hoc suo

---

[1]) San. — przyimowanie. [2]) San. — dawana. [3]) San. — in parem. [4]) Leop. — reipublicae. [5]) San. — нема.

calamitoso statu będąc, rzeczpospolita nie moze ferre subsidium, ad feliciora tempora odłozyc sie to musi.

Wysokie merita iasnie wielmoznych iego mci pana kasztellana krakowskiego y iego mci pana woiewody czerniechowskiego — hetmanow koronnych (nie mogąc ob multiplices sumptus z podatkow publicznych ich mm. gratificari [1]), aby przez pany [2]) posły nasze sczodrobliwey [3]) iego k. mci opatrznosci, iako nagoręcey, zalecone były, iniungimus; y aby od [4]) ich mciow panow starostow y dzierzawcow dobr rzeczypospolitey, ktore w kraiach całych są, podobnym sposobem, iako od ich mci panow duchownych, iego mci panu krakowskiemu na seymie przeszłym pozwolone iest, subsidium otrzymac mogli in rem iego mci pana woiewody czerniechowskiego, pilnego przyłozą starania.

Prozba iasnie oswieconego xiązęcia iego mci woiewody ziem Ruskich isz nie priuatum ale publicum respicit commodum et votum, przyłozą sie do tego ich msc panowie posłowie, zeby ta sprawa, iako naprzystoiniey, ad [5]) mentem reipublicae ex re xiązęcia iego mci gruntownie vmoderowana y vspokoiona była.

Nie vstawaiąca koło spraw rzeczypospolitey pracowitosc y wielkie koszty wielmoznego iego mci pana podczaszego koronnego, iako słuszną od wszytkiey oyczyzny meretur [6]) gratitudinem, tak aby gorąca do iego k. mci za iego mcią wniesiona była [7]) instantia, miec chcemy.

Petitum xiązęcia iego mci Dimitra o zapłacenie ludziom, in obsidione w Zbarazu będącym, iako słuszne, panowie posłowie nasi pilno promowowac będą; a libertatia dobr spustoszonych z Zbaraza, Zborowa, Złoczowa, Iezierny, Wyszogrodka, Wiznian aby do lat dziesiąci dana była.

Iego mci pana Weseleniego, generała węgierskiego, a con-

[1]) San. — z publicznych podatkow gratificare. [2]) San. — нема. [3]) Leop. — z sczodrobliwey. [4]) Leop. — нема. [5]) San. — in. [6]) Leop. — oyczyzney merenti. [7]) San. — bydz miała.

ciuis [1]) nostri, przeciwko tey oyczyznie iako dowodna zawsze non patuit (*sic!*) [2]) miłosc, tak wzaiemną chcąc [3]) to nagrodzic zyczliwością, serio zlecamy ich mciom panom posłom, aby sprawę iego mci, przed sąd i. k. mci [4]) z panem Tekielem przypadaiącą, gorąco zalecili.

Merita dawne iego mci pana Bałabąna y teraznieysze więzienie aby iego k. mśc hoyną y miłosciwą łaską swoią nagrodzic raczeł, vczynią gorącą instantią panowie posłowie nasi.

Nie tylko wszytkiey oyczyznie ale y postronnym narodom wiadome są zasługi xiązęcia iego mci pana woiewody ziem Ruskich, ale ze zwyczaie dawne y prawo ostre dignitarstw wespoł z starostwy sądowymi trzymac [5]) zabraniaią, a sprawiedliwosci swiętey [6]) sie omieszkiwa, prosic będą ich mosc panowie posłowie o podanie starosty na sądy, ktore per legem de incompatibilibus dotąd vacabant [7]).

Lubo declaratia ziem naszych na podatki saluis desertatorum abiuratis stanęły, iednak, isz przymowac [8]) pod commissią nie chciano, obciązliwa rzecz iest aby tedy przyięte y quity wydane były, a szafunek pieniedzy podatkow, ktore będą vchwalone, aby w ręku panow [9]) starostow powiatowych zostawało, efficient pp. posłowie.

Wsi collegium lwowskiego, na chwałę Bozą y institutionem młodzi fundowane, zkąd niemała podpora rzeczypospolitey bydz musi, aby od stanowisk y statiey vwolnione były, y w łanowym, ratione hybernorum vchwalonym, abiurata im przymowano aequum censemus.

Panny zakonne klasztoru iarosławskiego, ze w nie małey lidzbie, prouisią wiosek dawnych substentowac sie nie mogą;

---

[1]) San. — conciui. [2]) San. — zawsze fratuit (*sic!*) miłosc. [3]) Leop. — chcą. [4]) Leop. — sądy ich mci. [5]) San. — нема. [6]) Leop. — swięty. [7]) San. — vacabat. [8]) San. — przyimowac. [9]) Leop. — нема.

aby im pozwolono było kupic maiętnosc iaką o trzydziestu tysięcy, zniosą sie panowie posłowie z stanami koronnemi.

Iego mci pana Franciszka Korytka, starostę wisnienskiego, takze iego mci pana Franciszka Stadnickiego o [1]) dzierzawi ich mm. Wisnie y Krechowa za dworem pozwano, a ze sie to zagęsciło y dzieie sie cum praeiudicio iuris communis, aby ich mosc mianowani iuribus suis, iako legalibus gaudeant, a na takowych impertratores poeny postanowione były, opatrzą panowie posłowie.

Iz władictwo przemyskie xiędzu Antoniemu Winnickiemu od i. k. mci conferowane iest, aby manastery, w konstitutiey anni 1641 pp. disunitom naznaczone, onemu in possessionem oddane były.

Ze z cancellariey przywileie na przywileie wychodzą, nec iuri, nec aequitati consentaneum, zaczym namowic sposob potrzeba, iakoby sie temu zabiezało.

Kupy pewne isz, nie będąc w słuzbie rzeczypospolitey pod chorągwiami, po włosci chodząc szkody y lupiestwa wielkie czynią [2]), aby pro hostibus patriae miane y przez ludzie, w słuzbie rzeczypospolitey będące, znoszone [3]) były.

Podczas interregni pan Piotr Sicinski pokazany chleb od sądu kapturowego w dobrach duchownych wybierał, o co ze impetitur, post confirmationem actorum interregni publica [4]) lege laudatam, aby wolny zostawał od condemnat tribunalskich.

Iego mci panu Stanisławowi Cebrowskiemu, woyskiemu stryskiemu [5]), dawnemu y rzeczypospolitey zasłuzonemu zołnierzowi, przywiley, dany od sw. p. krola Władisława na pewne vroczysczе, intercidit, zaczym aby mogł teraz inszy otrzymac, przyczynią [6]) sie panowie posłowie.

---

[1]) Leop. — нема. [2]) San. chodzą . . , czyniąc. [3]) San. — zniesione. [4]) San. — publicam. [5]) San. — stryiskiemu. [6]) Leop. — przyczyniaią.

Zasługi, od młodszych lat począwszy asz do siwego włosu, pana Augustina Sokolnickiego acz na przeszłym seymie iego k. mci zalecono, ale ze bez skutku zostały, zalecą powtore pp. posłowie.

Mamy wiadomosc, ze ołowie, siarki y salitry ex interioribus panstw koronnych wynoszą, temu koniecznie zabiegac potrzeba.

Indigenaty i nobilitatie do zgody wszytkiey rzeczypospolitey odkładamy, tak iednak, aby sie staremu prawu, koło tego vczynionemu. nic nie vblizało.

Pan Woyciech Tyrawski na seymie coronationis otrzymał był gleyt, ktory y teraz aby mu był dany, poniewaz strona na to pozwala od componendum cum parte, postaraią sie panowie posłowie.

Pan Iozeph Łączynski [1]) za zgodą iednostayną senatu izby poselskiey miał miec quit z kilkunastu tysięcy, ale ze między constitutie nie wpisąno, aby teraz wpisąno, iezeli sie iuz z skarbem dobrze porachował, postaraią sie pp. posłowie.

Iz podatki publiczne, mianowicie czopowe, constitutią seymu przeszłego miastu Lwowu darowane [2]), nie obraca sie ad mentem reipublicae na fortificatią miasta, dlatego ze w constitutiey nie dołozono, tedy prouidebunt panowie posłowie, aby to declarowano y ratione wydatkow porządek na commissiey, na to naznaczoney [3]), był namowiony, a gwoli posporzeniu teyze fortificatiey czowowe swoie powiatowe ziemia Lwowska do lat czterech tamze naznacza y reszty z czopowego, ktore sie przy iego mci panu pisarzu lwowskim ziemskim znaydą.

Klasztor oycow Karmelitow w polu [4]) pod Felsztynem aby a contributionibus [5]) publicis był libertowany.

---

[1]) San. — Łanczynski. [2]) San. — darowano. [3]) Leop. — naznaczony. [4]) San. — w pole. [5]) Leop. — constitutionibus.

Miasteczko Wisnia aby od stanowisk y statiey przechodzącego zołnierza wedle constitutiey coronatiey króla iego mci Władisława wolne zostawało, postaraią sie panowie posłowie.

Co wszytko aby w swoiey powadze zostawało, my rady, dignitarze, vrzednicy y obywatele ziem, wyzey mianowanych, iego mci panu marszałkowi koła naszego tę artykuły ręką własną podpisac y do grodow posłac zlecilismy.

Działo sie w Wisniey die septima nouembris, anno Domini millesimo sexcentesimo quiquagesimo.

Franciszek Dubrawski, dodkomorzy ziemi Przemyskiey, marszałek seymiku wiszenskiego. Locus sigilli.

(*Ind. rel, castr. Leopol. a. 1650, t. 400, p. 1184—93, obl. 12/XI; Ind. rel. castr. Sanoc. a. 1650, t. 163, p. 1907—14, obl. 19/XI).*

LXXX.

Ян Казимир забороняє переводити конфіскати без рішення суду. 30 н. ст. грудня 1650.

Ian Kazimierz z Bozey łaski itd.

Wszem w obec y kazdemu z osobna, komu to wiedziec nalezy, a mianowicie starostom naszym, takze wszelakim sądom, vrzędom y iakokolwiek moc y władzą sądzenia maiącym, wiernie nam miłym łaske naszę krolewską. Wiernie nam mili! Przełozona nam przed tym była załobliwa skarga imieniem wielu szlachty y obywatelow ziemie Halickiey, iako niektore osoby, ad malam informatiam et importunam suam instantiam otrzymawszy od nas przywilegia kaduczne po teyze szlachcie, iakoby oni pod ten czas zamieszania kozackiego mieli zatem przestawac y tam nie wiązac (*sic*!), zaraz na dobra ych za tymiz przywilegiami, niecz nie czyniąc nic z nimi prawem (*sic!*), gwałtownie następowali y z nich wyganiali y własne ych

substantie z rąk im wydzierali; dlategoz my [z] zwierzchnosci naszey krolewskiey, iako naywyzszy vkrzywdzonych obronca, zabiegaiąc takowemu postempkowi, y aby sie nic przeciwko prawu y słusznosci nie działo, kazalismy byli wydac vniwersał z cancellaryey naszey do wszech w obec vrzędnikow koronnych, aby tego z powinnosci swey pilno przestrzegali. iakoby sie pomienioney szlachcie, pod ktoremi v nas kaduki vproszone byli, nic bezprawnie y gwałtownie ni od kogo nie działo; więc ysz mamy wiadomosc, ze w tych sprawach o vproszenie takowych kadukow w trybunale koronnym, iako in causis noui emergentis, remissa na seim koronny stanela, wszem w obec wiernosciom waszym, ktorym to wiedziec nalezy, powtore tym pilniey rozkazuiemy, aby za przysciem do xiąg grodzkich Halickich y za obwołaniem tego vniwersału naszego wiernosci wasze pilnie tego przestrzegali, iakoby te osoby, ktore sie szczycą prawami kaducznemi, od nas sobie conferowanemi, nie naiazdami, gwałtami, ani zadnemi nieprzystoinemi sposobami, ale trybem prawnym onych dochodzili, y nim sie takowe sprawy na seimie koronnym przyszłym skonczą, abyscie we wszytkim skromnie y spokoinie zachowali, inaczey nie czyniąc dla łaski naszey.

Dan w Warszawie dnia XXX mca grudnia, roku Panskiego MDCL, panowania krolestw naszych polskich II, szwed[z]kiego III roku.

Locus sigilli maioris cancellariae regni. Albertus Kadzidłowski, secretarius regiae mtis.

Ian Kazimierz, krol.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1650—1, t. 143, p. 1417—19, obl. 27/I 1651).

LXXXI.

Позов Станїслава Ластовецкого проти жидачівських міщан за грабованнє. 2 н. ст. сїчня 1651.

[E] Adamus de Krzyniec Dzierzko, zydaczouiensis etc. capitaneus. Vobis famatis proconsuli, consulibus, viceaduocato, scabinis totique magistratui oppidi s. r. m. Zydaczow etc. mandamus, vt coram officio nostro castrensi capit. Zydaczouiensi f. II a. f. ss. Fabiani et Sebastiani (*16/I*) compareatis, ad instantiam dellatoris gnosi Stanislai Łastowiecki, aduocati zydaczouiensis, qui vos citat, quatenus vos famatos: Stas Czarny, Fed Moskiewka, pop Hrehory, Fedyna Iwaniszyn, Iwanio, Petro Błotnik et Annam Wołoszanka — oppidanos Zydaczouienses, homines insolentes, cum Cosacis rebellisantibus conspirationem habentes, bonorum nlium personarum depopulantes, qui tempore incursionis hostium actoris res . . .[1]) violenter receperunt, — statuatis etc. Datum in castro Zydaczouiensi f. II a. f. ss. Trium Regum 1650.

(Ind. decr. castr. Zydaczow. a. 1650 - 1, t. 150, p. 556—7).

Протягом судового розбору позовник відступив від оскарження Стася Чорного (*Ibidem, 557*).

LXXXII.

Андрій Максимілїян Фредро позиває добромильських міщан та селян із Папортна, Квасенини, Арламова, Княжполя і Великого за напад на двір у Ляцькім. 24 н. ст. сїчня 1651.

[E] Martinus de Niedzielsko Madalinsky, pocillator terrae Vielunensis, capitaneus praemisliensis. Vobis gnosis Stanislao, Zusannae, magci Olbrachti Krasinsky, capitanei płocensis,

[1]) Тут спис.

Helizabetae, magci Constantini Szczawinsky, palatinidis brestensis, consortibus, tum religiosae Catharinae, moniali conuentus vielunensis, — a Koniecpole Koniecpolskim, bonorum oppidi Dobromil, Kwaszeniny et aliarum villarum eo pertinentium haeredibus, mandamus etc. ad instantiam gnosi Andreae Maximiliani de Pleszowice Fredro et nlis Laurentii Złotky, famuli et factoris villarum Lackie et Rrzepiska, qui vos citat (*sic!*), quatenus vos honestos et laboriosos, primum nobilem Albertum Pinczowsky, factorem bonorum oppidi Dobromil, vti primarium et autorem et motorem atque principalem, tum Stanislaum Smętek aduocatum, Mathiam Ganczasz proconsulem, Motlowsky, Stanislaum Sutorem — consules, namiestnik pop Koniuszczyk, Iwan dziakon, Chociszenik pop, Iasko pisarz, zupnik y zamkowy Iasko Gliwka, Błazko rayca, Piotr Karpakow y Tymko custodes arcis . . . [і ще 94 імен] oppidanos et suburbanos Dobromilnenses; tum woyt Kaczmarz Wasil [1]), Hrynio pop, Wasil pop . . . [і ще 46 імен] de villa Paportno; woyt Fedacz . . . [і ще 16 імен] de villa Kwaszeniny; Hryc woyt . . . [і ще 37 імен] de villa Arłamowa; Fedacz pop, pop drugi stary . . . [і ще 6 імен] de villa Kniazpole; Pisko Kaczmarz . . . [і ще 8 імен] de villa Wielikie, totamque communitatem praedictarum villarum, — qui praefati homines licentiosi et incorrigibiles praeteritae grassationis et tumultus rebellium Cosacorum complices ob impunitatem eiusmodi ausus f. III a. f. s. Agnetis pta (*17/I*) adscitis et associatis ex villis antiquis multis subditis modo guerrico atque processu rebellium Cosacorum, quidam pedestres, quidam equestres, bombardis et sclopetis, longioribus et breuioribus, puluere sulfureo atque glandibus, falcibus, securibus, lanceis fer[r]atis, vexillis, tympanis et h. s. instructi ad praedictam villam (*sic!*) irrumperunt ibidemque praeocupata taberna eaque longioribus sclopetis communita de modo expugnandae et depraedandae curiae

[1]) Сей повторений два рази.

cremato et alio potu impotati consilium mutuum iniuerunt, tandem inde confisi multitudini turbae et armorum in apertam aciem turmatim more hostili prosiliendo vndequaque obsessam curiam boatu et strepitu armorum ignotorum creberrime eiaculatorum ac aliis insultibus et excursionibus strathegematicis ferme ad ipsum solis occasum oppugnarunt, opresserunt, impetierunt, ad duellum superbe his formalibus adiectis comminationibus: „Pohodite ieno, Lachowe, budemo was na pal wbiwati!“ — praeuocantes lacessiuerunt, saepimenta curiae diruerunt, aedificia posteaque eorum incessabilibus explosionibus notabiliter perforauerunt et disiecerunt, nlem Iacobum Kobiarski, famulum delatoris, discrimen vitae euitare tentantem de equo ictu globi plumbei ex sclopeto longiori traiecto, exturbatum et arreptum fustibus tractarunt, semiuiuum reliquerunt aliasque multas violentias perpetrarunt eoque ausu etc. coram officio nostro castr. capit. Praemisliensi statuatis etc. Datum in castro Praemysliensi f. III p. f. s. Agnetis 1651.

(Ind. decr. castr. Premisl. a. 1651, t. 874. p. 375–80).

LXXXIII.

Зиґмунд Фредро позиває селян із Пакостя і Бухович за нахід на двір у Тулковичах. 9 н. ст. лютого 1651.

[E] Martinus Madalinski de Niedzielsko etc. Tibi magco Raphaeli a Grochowce Grochowski, vicepraefecto stabuli regni, v. Pakoscie possessori, mandamus etc. ad instantiam gnosi Sigismundi de Pleszowice Fredro, dapiferi terrae Sanocensis, qui te citat, quatenus tu labsos: Mrzygłod, woyt Iwan, popi pakoskie obadwa . . . [і ще 22 імена] de villa Pakoscie totamque communitatem villae eiusdem, — qui tempore loco et ordine in protestatione praeinserta [coram actis capturalibus confederationis] descripti cum subditis de v.

Buchowice, authoribus et conciuibus suis, sub tempus interregni atque incursionum Scytharum et Cosacorum curiam praediumque v. Tulkowice inuaserunt, expilarunt, deuastarunt et euacuarunt, frumenta cum rebus receperunt ac ibidem circiter per quatuor et vltra septimanas noctu et interdiu grassantes omniaquaeque deuastarunt, delatorem in maxima damna induxerunt — coram officio castr. capit. Praemisliensi statuas etc. Datum in castro Praemisliensi f. V p. f. Purificationis BVM 1651.

Такий самий позов виданий був проти 23 селян із Бухович.

(Ind. decr. castr. Premisl. a. 1651, t. 874, p. 762—773).

LXXXIV.

Юрій Ґадомский подає селян із Лючі за нахід на замок. 14 н. ст. лютого 1651.

[E] Feria III ipso f. s. Valentini 1651 nobilis Gregorius Gadomski protestatus est contra laboriosos: Iwan Drebur, Stephan filium eius, Ihnath generum eius, Tymko generum eius totamque communitatem villae Lucza, subditos magcae Annae de Pętrowicz, olim Ioannis Stanislai Iabłonowski, consortis, et gnosi Slanislai Iabłonowski, — quia ipsi sub tempus incursionis hostium existentes rebelles res protestantis in v. Lucza fortalitioque ibidem sito . . . [1]) circa violentam aggressionem et dilapidationem eiusdem fortalitii receperunt.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1651, t. 143, p. 1447—8).

---

[1]) Тут опис.

LXXXV.

Матїй Раковский подає селян із Сопова за спаленнє двора в Текучі. 14 н. ст. лютого 1651.

[E] Feria [як вище] gnosus Mathias Rakowski protestationem fecit contra labsos: Iwan Mytnik, Hryhor Poberezznik, Przyszlakow syn, Iwan Pintewicz, Olexa Pintewicz fratrem germanum, Procopium, Prokop fratrem Turczynow, Fedko eiusdem Turczyn fratrem et ipsummet Turczyn – de v. Sopow, subditum (*sic!*) magcae Annae de Ostrorog, tum gnosi Stanislai Iabłonowski — quia ipsi sub tempus interregni curiam protestantis in v. Tekucza combusserunt, res receperunt.

(Ind. rel. castr. Halic. a. 1651, t. 143, p. 1448).

LXXXVI.

Зиґмунд Фредро позиває селян із Волчищович, Дмитрович, Дидяґич, Стоянець і міщан із Судової Вишнї за похід на двір у Волосткові. 18 н. ст. лютого 1651.

[E] Martinus de Niedzielsko Madalinski, capitaneus premisliensis. Tibi gnoso Ioanni Stawski, bonorum v. Wolczysczowice haeredi, mandamus etc. ad instantiam gnosi Sigismundi de Pleszowice Fredro, qui te citat ratione per te statuitionis labsorum: Wozny, Iakimowi dwa . . . [і ще 36 імен] de v. Wolczysczowice totamque communitatem eiusdem villae, — qui cum ciuibus et suburbanis de oppido Wisnia atque subditis de villis Dmitrowice, Dydatycze et Stoiance aliisque authoribus iu protestatione [1]) specificatis sub tempus interregni curiam et praedium v. Wołostkow inuaserunt propulso factore eorundem bonorum eoque

[1]) Перед перемиським каптуровим судом.

seditiosis turmis hostilibus ad necandum prodito, intellecto recessu colluuiei hostilis curiam et horreum atque granaria adorsi segetes (*sic!*) et frumenta, partim triturata, partim non triturata depraedati sunt, circiter quatuor septimanas et vltra noctu et interdiu grassantes, frumenta in agris derelicta depabulantes delatoremque in maxima damna induxerunt etc. Datum in castro Praemisliensi sabbatho p. f. s. Valentini 1651.

(Ind. decr. castr. Premisl. a. 1651, l. 875, p. 1550—4).

Такий самий позов виданий був (11/III) на 14 селян і цїлу громаду із Дидятич (Didatycze), держави родини Островских й Адама Сволишевского. (*Ibidem, p. 1618—22*).

Той сам, разом із слугою шл. Мартином Мєтельским, позиває за те-ж: gnosos Franciscum et Ioannem, Barbaram, Annam, Sophiam olim gnosi Ioannis Korytko, venatoris terrae Leopoliensis, filios et filias, nec non proconsulem, consules, aduocatum, scabinos vtrumque magistratum oppidi Wisznia — ratione non statuitionis oppidanorum Wisnensium honestorum et laboriosorum: Rymarz Szwiec Rohonosow . . . [і ще 25 імен] — oppidanos, deinde: Hawrylko zięnc Klosakow, pop Zachwatayko, namiesnik y z synem, popadią wdową . . . [і ще 70 імен] — suburbanos totamque communitatem eiusdem oppidi, principales et cooperatores, qui cum subditis etc.

(Ind. rel. castr. Premysl. a. 1651, l. 377, p. 502—6).

LXXXVII.

Фелїциян Ґурский позиває селян із Опарів та Ріпчич за похід на дім. 20 н. ст. лютого 1651.

[E] Martinus a Niedzielsko Madalinski etc. Tibi gnoso Iacobo Zdrowski mandamus etc. ad instantiam gnosi Feliciani Gurski, qui te citat, quatenus tu famatum Iacko, famulum tuum, et labsos: Sawka, Ilko Klimek, piwowar Steczyk,

Choma Turczyn, Łuczka — de v. Opary et Ropczyce sortis tuae, — quia ipse adiunctis sibi ex proximis villis maleuolis hominibus tempore interregni assumpta specie Kosakorum tumultuque hostili excitato domum delatoris in bonis v. Ropczyce habitam iure obligatorio a gnoso Sigismundo Dydynski inuaserunt, spoliarunt, horreum flammis sustulerunt, consortem [cum pignoribus] fugarunt, bona vero in manus tuas tratideruut — coram officio nostro statuas etc. Datum in castro Praemisliensi f. II p f. s. Valentini 1651.

(Ind. rel. castr. Premisl. a. 1651, t. 874, p. 827—9).

LXXXVIII.

Войцех Сноnковский позиває селян із Бикова і Плешевич за пограбованнє пасїки в Новосїлках. 20 н. ст. лютого 1651.

[E] Martinus a Niedzielsko Madalinski etc. Vobis magcis Raphaeli a Grochowce Grochowski, vicepraefecto stabuli regni, Stanislao, Marinae et Annae — filio et filiabus, mandamus etc. ad instantiam gnosi Alberti Snopkowski, qui vos citat inhaerendo decreto confoederationis terrae Praemysliensis, quatenus vos coram iudicio nostro statuatis labsos: Tymko Kopystynski, Senko Kaczmarz, Wasko Popko, Luczka Noryczak, Michayło Naleszniczak, Koczerkas, Hauryło Czermeski — bonorum v. Bykow incolas, principales; textorem Luczka Szeley, Tymko Klimko, filium ministerialis, Ilko Poliwczak, Hak et Hryc fratrem eius, Anton Domaiaczek, Luczka Młynarz — de bonis v. Pleszowice, comprincipales, ad sumendas de ipsis poenas, — quia praefati subditi f. VI p. f. Omnium Sanctorum (*5/XI 1648*) naturali odio contra dominos suos prurientes eisdemque viribus nocendi semper offere et praemeditari cupientes, dum detestabile nomen hostis oras terrarum Russiae ac districtus quoque praesentes irrueret

terroreque sui aduentus quosque incolas generis equestris in alienas terras abire cogerent (*sic!*), apisterium actoris in bonis Nowosiołki inuaserunt, aluearia in numero 200 (ex quibus protestans commodi et emolumenti ad 30.000 percipiebat) inter se dispartiti sunt exindeque etc. Datum in castro Praemisliensi f. II p. f. s. Valentini 1651.

(Ind. decr. castr. Premisl. a. 1651 t. 874, p. 794—801).

LXXXIX.

Валєнтин Фредро позиває селян із Тишкович, Хіднович і Храплич за нахід на двір у Боратичах. 21 н. ст. лютого 1651.

[E] Martinus de Niedzielsko Madalinski etc. Vobis magcis Raphaeli Grochowski, Stanislao et Marinae, tum Annae — filio et filiabus, mandamus etc. ad instantiam gnosi Valentini de Pleszowice Fredro, qui vos citat, quatenus vos subditos vestros bonorum v. Tyszkowice: Maxieyko, Choyduk, Snyka — quia ipsi tempore interregni adscitis sibi ex vicinis villis asseclis armatim curiam in bonis v. Boratycze inuaserunt, equiream in numero 30 subrepserunt et inter se dispartiti sunt, exindeque etc. statuatis etc. Datum in castro Praemisliensi f. III p. f. s. Valentini 1651.

(Ind. decr. castr. Premisl. a. 1651, t. 874, p. 1044—50).

Той сам позиває за те-ж 24 н. ст. лютого Ґумовских за селян із Хіднович та Храплич: Misko Piskow, Petelucsa, Andruszko, Tym[ko] Pinkow, Andrus Kmiecikow, Kozieka, Was Iwanow, Kozyk, Was Peteluka, Galego, Kokoc. (*Ibidem, t. 875, p. 1801—9*).

XC.

Кс. Вацлав Розлавский позиває селян із Мислятич за грабованнє. 22 н. ст. лютого 1651.

[E] Martinus a Niedzielsko Madalinsky etc. Vobis gnosis

Francisco Carolo Korniakt, Helizabethae Korniaktowna, Nicolao de Tęczyn Ossolinsky, Sigismundo de Pleszewice Fredro, Valentino Fredro, magco Raphaeli Grochowski — bonorum v. Myslatycze haeredibus et possessoribus, mandamus etc. ad instantiam adm. rndi Venceslai Rozlawski, plebani myslatycensis, qui vos citat, quatenus vos labsos: Wasko Kaczmarz, Petrum Gaszpan, Lesko Kosen, pop myslatycki, Fedyna Kromiaczek, Pirek, Stecko Sienkow zięc, Podhanicz, Garamko, Mielanko, kowal Gałuszka, Sienko Wozniak, Poliwczak, Hałuszka, Leszczynski, kowal Garguł, Abram Hak, Iozio Tkacz, Kaczuła, Kalikowod — de v. Myslatycze totamque communitatem villae praefatae, — quia praefati subditi maioris insolentiae et audaciae quam hostes, quibus ipsi auxilio et consilio fuerant, sub tempus incursionis hostilis in partes has ad res dellatoris ante aduentum in praedicta bona hostium sese contulerunt et receperunt fruges, frumenta, suppellectilem domesticam, in domo plebanali atque in ecclesia consistentes, tota aedificia igne sustulerunt aliasque violentias et damna peregerunt — coram officio nostro statuatis etc. Datum in castro Praemisliensi f. IV ipso die Cinerum 1651.

(Ind. decr. castr. Premisl. a. 1651, t. 875, p. 1541—5).

XCI.

Марина Сервецка позиває селян із Старяви за нахід на дім і забите чоловіка. 25 н. ст. лютого 1651.

[E] Martinus de Niedzielsko Madalinski etc. Vobis gnosis Iacobo Aksmanicki et Paulo Zielonka, bonorum v. Starzawa s. r. m. possessoribus et tenutariis, mandamus etc. ad instantiam gnosae Marinae Brzozowska, olim nlis Iacobi Serwecki

consortis rel. viduae, quae vos citat, quatenus vos labsos: Wasko, Micha[i]ło et Petrum Zrobczak — aduocatos . . . [і ще 32 імена] totamque communitatem v. Starzawa aliosque eorundem complices, — qui domum et residentiam delatricis, dictam Zagroda, in bonis Starzawa sub praetextu hostium violenter atque insidiose armataque manu irruerunt, suprascriptum maritum suum trucidarunt, corpus per terras trahendo, vestibus exutum, in locum lutosum seu aquas immergi fecerunt et abdiderunt vixque per nonnullos ex amicis delatricis repertum est; nec his contenti res . . .[1]) et totam suppellectilem domesticam receperunt et inter se dispartiti sunt — statuas etc. Datum in castro Praemisliensi Sabbatho ante dom. Inuocauit 1651.

(Ind. decr. castr. Premisl. a. 1651, t. 875. p. 1760–63).

XCII.

Яков Вояковский позиває селян із Грушатич за грабованнє 10 н. ст. марта 1651.

[E] Martinus de Niedzielsko Madalensky etc. Vobis rndo Stanislao Goryszowsky, rectori collegii Societatis Iesu praemisliensis, totique communitati eiusdem collegii mandamus etc. ad instantiam gnosi Iacobi Woiakowski, qui vos citat, quatenus vos coram officio nostro statuatis labsos: Trusz, Sylik y z synami . . . [і ще 37 імен] de v. Ruszatycze, — quia ipsi tempore interregni ausi sunt armatim tam curiam v. Ruszatycze, possessionis delatoris, quam etiam hospitium in noua ciuitate Bybeł, quod propter res asseruandas sibi aptauerat, inuadere, res . . .[1]) diripere et inter se partiri, — in quantum vero etc. Datum in castro Praemisliensi f. VI p. dom. Reminiscere 1651.

(Ind. decr. castr. Premisl, a. 1651, t. 874, p. 1155).

[1]) Тут опис.

XCIII.

Заява шляхти Теребовельської землї, що задля ворога не можуть дістатись до армії. 5 н. ст. червня 1651.

Actum in castro Trembovliensi tempore expeditionis generalis f. II in crastino f. s. Trinitatis 1651.

Ad officium (cui protunc gnosi Gabriel a Zamiechow Zamiechowski, tribunus trembouliensis, [et] Ioannes a Czarnca Czarnecki, notarius actorum praesentium, praesidebant) actaque officii eiusdem personaliter venientes gnosi: Iacobus Poklekowsky, Stanislaus Łysoskursky, Ioannes et Paulus Piekarscy, Nikolaus Roiewsky, Ioannes Thomas Iablonsky, Faelix Borzęcki, Petrus Iablonski, Marcus Iarzabkowsky, Nicolaus Boiarsky, Stanislaus Przyborowsky, Gabriel Siemiginowski, Zophia Spławska, olim gnosi Alexandri Chrząszcz, aduocati trembouliensis, consors relicta vidua, Andreas Poniatowsky, Simon Gadomsky, in praesidio arcis Trembouliensis ad praesens existentes, solennem coram officio eodem manifestationem fecerunt in eo, — quia ipsi satisfaciendo constitutioni nouellae anni 1651, respectu expeditionis generalis per ordines regni laudatae, tum et vltimis litteris restium per s. r. m. [ad] nobilitatem districtus praesentis praetermissis parati erant expeditionem generalem contra exercitus Kozacorum et Tartarorum, sub oppidum Constantinow Antiqua (*sic!*), pro die hodierna vltimis litteris restium assignatam, exequi et vitam ac sanguinem pro integritate patriae obicere; verum quoniam per quotidianas excursiones per Kozacos et Tartaros a sabbatho post dominicam Cantate (*6/V*) proxime[1]) prto post recessum exercitus nostri non procul distante exercitu Kozacorum a Tremboula, vct sub oppido Tarnopol, vbi effusi passim exercitus hostiles, nec vllatenus patet sibi transitus ad s. r. m. et vndique manifestantes ab hostibus obsessi; proinde de promptitudine manifestantur declarando sese ad s. r. m., postquam sibi aditus patuerit, properaturos et vitam

[1]) Се слово написане два рази.

ac sanguinem pro dignitate s. r. m. et integritate patriae posituros.

Таку саму заяву складають того-ж дня: gnosi Sigismundus Dunin Primus et Alexander Tansky, in obsidione praesidiaria arcis Budzanouiensis existentes, quam primum tutius acta praesentia adire potuerant, solennem coram eodem officio praesenti fecerunt suo et gnosorum Catherinae a Komorow Sieninska, Stanislai Kosmider Bielicky, Lucae Dziulowsky, Stephani Wolarowsky, Andreae Blazowsky, Iacobi Mielecki, Boczkowsky, Swidersky, Rychlowsky, Stanislai Lychowsky, Alberti Bobowsky, Alexandri, Nicolai, Andreae Wasilkowskich, Paulo (*sic!*) Szaniawsky — collegarum suarum, nomine, itidem in praesidio arcis Budzanouiensis existentium, manifestationem in eo, — quia ipsi satisfaciendo etc. [як вище] parati erant cum suprascriptis suis vicinis et collegiis expeditionem eandem contra exercitus Kozacorum et Tartarorum directam et sub oppidum Stary Konstantynow, eisdem vltimis etc. [як вище] expedire et ibidem se in armis sistere; verum quoniam per continuas etc. [як вище] statim post recessum exercitus poloni a Kamieniec vndique manifestates cum suprascriptis gnosis collegis suis in eodem arce Budzanouiensi obsessi et per aliquot dies expugnati, circa quam fortalitii eiusdem Budzanouiensis expugnationem omnem suppellectilem, pecoriem et equiream innumerabilem, gregem deperdere et in manus hostium mittere coacti sunt, ex eoque nullatenus ad s. r. m. illis tutus et possibilis patuit transitus: idcirco iterum atque iterum manifestando offerunt se et eosdem suos[1]) gnosos collegas ad s. r. m., postquam liberus aliquantulum illis patuerit transitus hostilisque exercitus recesserit, properaturos et sanguinem vitamque suos pro dignitate s. r. m. et integritate patriae eo lataros.

(Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1651--2, t. 133, p. 108—9).

---

[1]) Се слово написане два рази.

ЧАСТИНА II.

I.

Заява зі сторони Прокопа Шорнеля про шкоди в селї Тарнівци. 22 н. ст. квітня 1649.

Actum in castro Premisliensi feria quarta post dominicam Misericordiae 1649:

Do vrzędu y akt grodzkich przemyskich oblicznie przyszedszy Ian Iaherko, wozny generalny koronny, z slachetnemi Ioanne Korybski et Venceslao Sokołowski, z nim pospołu będącemi, iawnie y dobrowolnie zeznał, isz przed niem y pomienioną szlachtą czasu niedawnego, to iest we czwartek przed niedzielą wstępną w roku teraznieyszym blisko przeszły, gdy za requisitią vrodzonego pana Prokopa Szornela zieszdzał do wsi Tarnowca; tamze imc pan Szornel oswiatczał sie y manifestował, — isz w tey arendzie dzierzawie swey Tarnawieckiey od hordy i Kozakow przes spalenie dworow y gumien, poddanych do hordy zabranych, a drugich pozabiianych, zboza gotowego wymłoconego y w snopie, takze bydła, owiec y innych syła rzeczy, sprzętow domowych rozzakowanie, roznych pretensey, ktore suo loco et tempore wyrazone będą, wielką szkode, plus minusue na dwadziescia tysięcy złotych polskich poniosł, względem ktorych szkod, aby iasnie wielmozny imc pan Łukasz ze Bnina Opalinski, marszałek wielki koronny, y ieymosc pani Helzbieta z Dąbrowice Firleiowna — małzonkowie, dla vznania tych szkod y onych nagrodzenia

przyiaciela swego do przyiaciela imci pana Szornela wysadzili y listownie iakosz przes panow przyiacioł swoich ichmciom obwieszczał, to obwieszczenie przed tymze woznym y szlachtą pomienioną oswiadczył, o czym takową swoie tenze wozny y szlachta przed aktami ninieyszemi vczynił relacią.

(Ind. rel. castr. Premisl. a. 1649, t. 376, p. 648).

II.

Заява Рафала Оржеховского про стан староства Камінки Струмилової. 28 н. ст. квітня 1649.

Feria IV post dominicam Iubilate 1649.

Do vrzędu y akt grodzkich lwowskich stanąwszy obliczнie vrodzony imc pan Raphał z Orzechowca Orzechowski, swym y małzonki swey paniey Ewy Marty Czapleczowny z Spaniowa imieniem, przestrzegaiąc w tym szkod swoich, swiadczył sie o to, — iz on y z przerzeczoną małzonką swą trzymaiąc przez arende od wielmoznego imci pana Hieronima na Radzieiowie Radzieiowskiego, starosty łomzinskiego, starostwo Kamionki Strumiłowey ze wszytkiemi wsiami, do niey należącemi, z kontraktu pewnego, w Warszawie dnia szostego listopada roku 1647 napisanego a potym aktami autentycznemi roborowanego, iako ten kontrakt contenta swoie szerzey w sobie opiewa, do ktorego manifestans przychylaiąc sie, opowiada sie o szkody, tak przez nieprzyiaciela koronnego iako powietrze y zołnierza swowolnego y chłopstwo zbuntowane bez wszelkiey przyczyny sobie poczynione, takze stawow y grobly tak przez nieprzyiaciela koronnego rozbrodzenie iako y gwałtowney wody podczas insultu nieprzyiacielskiego porwanie, młynow, karczem, rudy, budynkow dworskich spustoszenie y popalenie, przez co wszystko penitus prowenta y przeszłego roku arenda i intrata zginęła y w niwecz obrocona iest, na ktorych szkud et aliorum casuum fortuitorum vznanie iz imc

pan starosta łomzinski obwieszczony tak wiele razow od siebie będąc, przyiacioł hucvsque nie wysadził, a we dwie niedzieli powinien był, y do przyiacioł, przez sie wysadzonych, wysadzic wzbrania sie, tedy manifestans swym y małzonki swey imieniem, aby przez to nie szkodowali tak roku przeszłego iako y teraz na wiosne przypadaiącey intracie o contraciencyą kontraktowi y vpadek zakładu w kontrakcie załozonego y przez imci podpadłego, takze szkody tak przez nieprzyiaciela iako y przez zbuntowanie (*sic!*) chłopy starostwa Kamianackiego, iako w nieposłuszenstwie wsielakim, tak w zasiewkach ozimych y iarych y w nieoddaniu czynszow, osypy, podatkow y prouentow wszelakich y roboczizn, tak w rozszarpaniu gumien, bydła, stad, owiec, pasiek, wołow y wszytkiego sprzątu domowego swego manifestantis, iako imci pana Stanisława Orzechowskiego pana oyca swego, ktorych rzeczy agnitia przez chłopy nastąpiła, y lica y insze indicia przy poddanych znayduią się, w czym wszystkim manifestans dla niewysadzenia przyiacioł przez imci szkoduie y tych szkod swoich, tak przed przyiacioły wysadzonemi iako y v kazdego sądu y vrzędu, regestr cum singulari specificatione produkowac y praemissorum ratione vt de iure veniet, a imc locationi et aliis punctis contractus docyc vczynic nie zechce, prawem czynic ofiaruie sie.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649 —50, t. 399, p. 158—60).

III.

Заява селян із Батятич, Дернова, Руди, Желдця, Сільця, Ланів і Крупич-Волї про шкоди сих сіл. 5 н. ст. мая 1649.

Feria IV post dominicam Cantate 1649.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia personaliter venientes laboriosi: Iacko Kozan et Sienko Mokry de bonis villae Botiatycze; et Wasil atque

Supron de Dernow; Łazko et Andruszko Molendinator [de] Ruda; Timko Pacikow et Iwan Punko de Zielce (*sic*!); Hawryło Lechov et Andruszko Koniuszy de Sielce; Iacko Szynkarz et Iwanko Mielnik de Krupicz-Wola; Timko Poszywayło et Andruszko Widnik de Łany — subditi mgci Hieronimi in Radzieiow Radzieiowski, capitanei łomzensis, ad praesens possessionis arendatoriae gnosi Raphaelis ab Orzechowice Orzechowski, manifestationem suam in eum modum suo et communitatum suarum nomine fecerunt in eo — „iz my wyzey mianowani ze wsiow przerzeczonych woytowie y przysięznicy pod sumieniem naszym oswiadczamy się, izesmy przez nieprzyiaciela, naprzod koronnego, a potym przez powietrze morowe tak z ludzi y chudob naszych są obrani, ze w iednych wsiach ledwie trzecia część chłopow, a w drugich, iako to w Łanach, y iednego gospodarza nie zostało; nastąpiła na ostatki vbostwa naszego chorągiew imci pana Baranowskiego, ktora ma stanowisko w włosci kamionackiey, y nie respectuiąc nic na niesczenscie y spustoszenie nasze, tak wielką stacyą od nas ktrochi (*sic*!) pozostalcow, złupionych przez nieprzyiaciela, wycisneli, iakie y przed tym z całey włosci kamionackiey chorągwie koronne nie brali; potym w niedziel cztyry drugą takową stacyą na nas wymagaią y do wydania oney duszkiem nas poniewalaią, iako iuz de facto poniewolili y wymogli, ludzi, przed biedą tą taiących się, łapaią, sadzaią, wiążą, biią, komory gwałtem odbiiaią, nawet y cerkwiom nie przepuszczaią, iako vczynili w Sielcu, gwałtem odbiwszy, dobr y vbuztwa naszego szesc wozow wywiezli, woły z radłami w polu zabieraią; przez co ani sobie pul robic y zasiewac, ani panu pansczyzny powinney y ciężarow zwykłych odprawiac nie mozemy, bo czesc wielka ludzi rozbiezec sie musiała, a pozostali czym robic nie maią; ofiaruią się tedy o to, z kiem o to z prawa czynic będzie nalezało, kazdemu prawnie vpomniec, a teraz iz panszczyzny panu swemu nie robią, nie swawola, ale ta biedi iest przyczyna,

praecauent y w tey mierze indemnitati suae praesenti manifestatione.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 173—5).

IV.

Заява міщан із Щирця про шкоди сього міста. 5 н. ст. мая 1649.

[E] Feria IV post dominicam Cantate famati Stanislaus Pirzhała proconsul et Iacko Kalimon consul oppidi Szczyrzec s. r. m., tenutae magnificorum Francisci Mniszek de Magna Kunczyce, castellani sandecensis, et Barbarae de Zmigrod — coniugum ltimorum; nec non honesti Ioannes Cichon aduocatus de Łany, suburbio sczercensis, et Wasil Kisiel iuratus de eodem suburbio atque Kuryło aduocatus et Stec iuratus de Ostrow, altero eiusdem oppidi Szczyrzec suburbio, tum Mic aduocatus et Procik Bilmow iuratus de Piaski, suburbio eiusdem oppidi tertio, faciunt manifestationem, — quod ipsi licet misere oppidum praefatum cum suis suburbiis per incursionem licentiosorum Kozacorum et Scytharum depoputatum et in nihilum redactum sit hominesque pecorum more partim manu hostili in synagoga murata, super oppidum Sczyrzec sita, caesi, partim in captiuitatem eorum misere abacti, partem etiam morbis infensissimis impediti demortui sunt, tamen parati fuerunt secundum posse exactionem in conuentu visnensi laudatam vel componere vel praeuio corporali iuramento desertationem abiurare, sed quia constitutione coronationis serenissimi principis et domini nostri omnes ciuitates et oppida excepta sunt, ideo praecauendo etc.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 186—7).

V.

Заява Матїя Краковского про шкоди с. Прусів. 11 н. ст. мая 1649.

[E] Feria III p. dom. Rogationum gnosus Matthias Krakowski, pincerna bracławiensis, tenutarius villae s. r. m. Prusy, manifestauit, praefatam villam per Scythas et Kozacos funditus deletam, desolatam et annihilatam esse, quam per quattuor hebdomadas inhabitantes et depopulantes, vti in proxima vicinia Leopoliensis ciuitatis, ecclesiam, curiam, praedium, molendinum. tabernam, casas subditorum et horrea omnia combusserunt et consumpserunt, piscinas dimiserunt, subditos partim interemerunt, partim in captiuitatem rapuerunt, reliqui autem peste extincti sunt ita, vt vix hic Leopoli duo subditorum praefatae villae mendicantes et laboribus manuum suarum victum queritantes ad iuramentum super desolationem praestandum reperiri potuerunt, quod ab ipsis praestitum seorsiuo protocollo connotatum est.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649–50, t. 399, p. 215).

VI.

Спис шкоди міста Перемишля. 14 н. ст. мая 1649.

Actum in castro Praemisliensi feria VI post dominicam Rogationum 1649.

Szkody, ktore miasto Przemysl podczas incursiey nieprzyiaciela koronnego podieło:

Młyn, na Wiarze stoiący, Kozacy spalili, z kiorego miastu arenda złotych trzysta trzydziesci trzy i groszy dziesiec na kazdy rok szła. Tego młyna, lekko rachuiąc, nie wystawi miasto tysiącem złotych.

Domy za Grodzką bramą, ktore byli przyległe wałowi dla bespieczenstwa miasta, funditus są zniesione, z ktorych mia-

stu czynsze oddawano. Tych domow zniesionych trzydziesci y dwa było.

Na przedmiesciu iz na wielkiey przeszkodzie były sady y ogrody, przes ktory snadny był przystęp nieprzyiacielowi do miasta, — te wysieczone są. Tych sadow y ogrodow bylo dwadziescia y piec.

Na sypanie wału od baszty krawieckiey miasto koszt podieło, na ktorym nowy parkan postawiony iest. Ten wał z parkanem kosztuie złotych szescset.

Podczas incursiey nieprzyiaciela koronnego miasto zołnierza powiatowego podeymowali (*sic!*), ktoremu dało złotych czterysta. Do tego straz, to iest chaidukow, piecdziesiąt dla obrony miasta chowało; przes niedziel osm miasto na nich wydało złotych piencset.

Z Błonkia, to iest pola mieyskiego, podczas trwog zabrali zołnierze styrte siana mieyskiego, za ktorą w tenczas danoby złotych osmdziesiąt.

A ze miasto, dla czestego przechodzenia zołnirza y podatkow na rozne expedicye mieyskie, zubozało, u pewnych osob zadłuzyli sie (*sic!*) na potrzeby, wyzey mianowane, y teraz nima zkąd zapłaty uczynic.

(Ind. rel. castr. Premisl. a. 1649, t. 376, p. 844 – z).

VII.

Заява Миколая Потоцкого про шкоди Монастирчан, Крички й Порогів. 15 н. ст. мая 1649.

[E] Sabbatho post f. Ascensionis Christi 1649 gnosus Marius Stanislaus Iaskolski, excubiarum castrorum regni praefectus, nomine illustris et magnifici Nicolai de Potok Potocki, castellani cracouiensis, summi exercituum regni ducis, barensis etc. capitanei, hanc facit manifestationem — quia praefatus illustris et magcus castellanus quartam, quae et quanta tam

de ciuitate Bar villisque omnibus eo spectantibus in palatinatu Podoliae et districtu Laticzouiensi consistensibus, nunc in manu hostili existentibus, quam et villis regalibus Manastyrczany, Kryczka, Porohi in districta Haliciensi sitis, nunc per incursionem hostium desertatis et deuastatis, solui prouenerat, reddidisset et Rauam ex vi legum remisisset, sed quoniam tam captiuatio sui scythica, quam eorundem bonorum, tum deuastatio et annihilatio, tum in manu hostili sic ordinantibus superis possessionis opprehensio, tum mera desertatio eorum, quae in terra Haliciensi existunt, obstitit; ideo obstantibus iisdem rationibus eundem illustrem et magnificum castellanum reddere quartam prouentus non posse declarat.

(Ind. rel, castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 262—3).

VIII.

[R] Войцех Роґуский іменем Юрія Балабана складає 15 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за рр. 1648—9 з королівського села Дубнева (?) (гал. пов.) задля полону, покинення і спустошіння.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 263—4).

IX.

[R] Андрій Жолкевский складає 15 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за рр. 1648—9 з кор. села Княже (бус. пов.), Війтівців (лят. пов.), тому що перше цілком знищене, друге-ж у руках ворога.

(Ind. decr. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 264—5).

X.

Заява міщан із Брухналя про шкоди сього міста. 17 н. ст. мая 1649.

[E] Feria II p. dom. Exaudi 1649 famati Hryc Rusiak, Sebastianus Suchoraba de oppido Bruchnal, magcae Annae de Potok Kazanowska subditi haereditarii, faciunt manifestationem, — quia ipsi licet misere per incursionem tam Kosacorum quam Tartarorum deuastati sunt, qui in ipso oppido cum omnipotentia sua duceque Chmielnicio per integras quatuor hebdomadas residentes manserunt, domus tam in oppido quam in suburbio plurimas in nihilum redegerunt, hominesque plurimi morbo pertifero e uiuis decesserunt, tamen parata erat communitas etc.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649–50, t. 399, p. 279).

XI.

Заява бережанських міщан про шкоди їх міста. 19 н. ст. мая 1649.

[E] Feria IV p. dom. Exaudi 1649 famati Iacobus Aurifaber proconsul, Wasko Salomonowicz iuratus, Laurentius Stelmach et Alexander Młokowicz — ciues Brzezanenses, magci Adami Hieronimi a Granow Sieniawski, capitanei loci, haereditarii, fecere manifestationem, — quia licet misere deuastata et desolata sit tota ciuitas et suburbia illi adiacentia incursione hostili nuper facta domusque in suburbiis 50 et amplius combustae incolaeque morbis grauissimis multi infecti, plurimi ab hostibus interempti et in tartaricam captiuitatem acti, emortui, exactionem modernam etc.

(Ind. rel. castr, Leopol. a. 1649–50, t. 399, p 285).

XII.

[R] Войцєх Мясковский, львівський підкоморій, складає 19 н. ст. мая 1649 заяву, що не може платити кварти за кор. села: Ляшки, Каменобрід, Цунїв, Женів (льв, пов.) задля спустошіння, покинення, полону й зарази.

(Ind. rel. castr. Leopol, a. 1649—50, t. 399, p. 286).

XIII.

[R] Александер Цетнер, подільський хорунжий, складає 20 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за кор. села Стоки (льв. пов.) задля знищіння.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—5, t. 399, p. 295).

XIV.

[R] Петро Фірлєй, теребовельський староста, складає 20 н. ст. мая 1649 заяву, що не може платити кварти за села: Малів, Застїноче, Семенів, Гумнища, Каптури, Боричівка; місто Буцнїв та села: Почапинцї, Забійки, Домамиричі, Довжанка, Ходачків, Лошнів, Лошнївок, Остальчин, Сувчин, Злавцї і Глещава задля повного їх спустушіння, попалення селянських хат, полону та помору селян.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 306—7).

t. 230, p. 253-4

XV.

[R] Мартиян Ґрабянка складає 20 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за села: Мервичі, Мокротин, Смерекїв, Блищиводи і Передриміхи задля спустошення сих сїл, спалення дворів, гумен, селян-

ських хат, вилюднення через полон і заразу. *(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 297).*

XVI.

Заява Яна Братковского про шкоди Краківського передмістя у Львові. 21. н. ст. мая 1649.

[E] Feria VI p. dom. Exaudi 1649 gnosus Ioannes Bratkowski, burgrabius castri Leopoliensis, nomine magci Adae Hieronymi Sieniawski, capitanei loci, fecit manifestationem, — quia ipse quartam de iurisdictione subcastrensis in suburbio Leopoliensi, a Cracouia dicto, — quoniam suburbia eiusdem vrbis vtraque incursione hostili dosertata ferroque et igne depopulata ac in fauillam redacta omnique decore suo, quod sine lacrymis describi nequit, exuta sunt hominesque sexus vtriusque more bidentium in seruitutem tartaricam aliqui abacti, aliqui, vt pote minorennium et insontium paruulorum . . .[1]) diro extincti, quorum sanguine non solum terra, sed ipsae quoque ecclesiae copiose conspersa sunt, ita vt pauci remanserint incolae, — reddere nulla ratione posse. *(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 317—8).*

XVII.

Заява Яна Волькера про шкоди у старостві Струмилової Камінки. 22 н. ст. мая 1649.

Sabbatho post dominicam Exaudi 1649.

Do vrzędu y akt grodzkich staroscinskich Lwowskich oblicznie przyszedłszy vrodzony Ian Wolkher, podstarosci Strumiłowey Kamionki, vczynił manifestacyą w te słowa: „Poniewaz mie to doszło, ze tam ktos na stronie vdaie, iako-

[1]) Тут одного чи двох слів годі відчитати.

bym w przestrzeganiu szkod w tym sobie powierzonym starostwie, a mianowicie w groblach, stawach, młynach miał deesse officio meo, przeto sie oswiadczam kazdemu, ze iesli sie iaka szkoda w ktorey z tych rzeczy stała y dotąd dzieie, non per me, nec per negligentiam meam, ktory totis viribus zabiegałem temu. Ale sie stało, co sie stało, naprzod z tey przyczyny: po odstąpieniu woysk nieprzyiacielskich od Lwowa y Zamoscia przyiechałem ia na podstarostwo do Kamionki, zastałem miasto, zamek, gumna straszliwie spustoszone, popalone; takze y wsi ludzi dziesiątey części nie było, — iednych Kozacy poscinali, drugich Tatarowie w niewolą poganską zagnali, gumna, domy popalili, bydła, stada pozaymowali; zastałem groble, po ktorych wszytkie woyska, tak swawolne kozackie, iako y tatarskie poganskie, przychodząc, kopytami konskiemi zorali y z wodą zrownali, młyny, co przednieysze, rudy popalili, — com oswiadczył woznym y szlachtą; ludzie, z boiazni iedni rosproszeni po roznych stronach, drudzy pokozaczeni, rozswawoleni, bez panow długi czas będąc, z zdobyczami, ktorych przy Kozakach szarpali, poczeli sie wracac do domow po trosze; iedni byli znędznieni, drugich, ktorym posmakowało byc bez panow, do posłuszenstwa przywiesc pracowita rzecz y trudna była, bo y obudwu tych mała liczba została; nie było kim grobel naprawowac, zwłaszcza ze zima nastąpiła, czas nie sposobny do takiey roboty; a w tym nastąpiła chorągiew okryta imci p. woiewody ruskiego, pod ktorą samego towarzystwa osmdziesiąt, z rotmistrzem imcią p. Baranowskim; ta statiami swemi chłopom, tym niedobitkom zabozonym, w małey liczbie ostawaiącym, statiami swemi (*sic*!) y wysługami az dotąd tak ciężka, ze ich wiele pod insze pany rozeszło sie y po lasach, ze z nich zadnego nie masz posłuszenstwa zamkowi; zaczym trudno było grobel, w iesieni wniwecz obroczonych, ratowac na wiosne, kiedy nie było kim odeprzec gwałtowniey (*sic!*) wodzie, ktora z gornych porwanych stawow nagle wielkim impetem przypadła; w czym niewinnosc moią eluciduiąc oswiadczenie

to abo manifestacya ta, aby do xiąg grodzkich przyieta była, pilnie proszę.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 326—7*).

XVIII.

Заява возьного про шкоди городецького староства. 22 н. ст. мая 1649.

[E] Sabbatho p. dom. Exaudi 1649 mnlis regni gnalis prouidus Gregorius de Bratkowice et nles Ioannes Wisniowski et Andreas Poniatowski recognouerunt, se feria IV pxme prta (*20/V*) in bona capitaneatus Grodecensis et villas eo pertinentes condescendisse ibique desolationem bonorum omnium per hostes patratam, vt pote horrea quaedam vacua, per Scythas et Cosacos, tum turbam domesticam consumpta et depasta, quaedam penitus igne sublata, tabernas, braxatoria, molendina, domos in pagis innumeras flammis absumptas, subditos multos in captiuitatem abductos, multos necatos, plurimos suapte defunctos, paucos superstites eosque equis, bobus spoliatos et ad reddendos debitos labores insufficientes, agros vacuos, non conseminatos vidisse.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 328—9*).

XIX.

[R] Ян Стадніцкий складає 26 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти 1649 р. зі містечко Янів та села: Пориче, Стральці, Вороців, Велике Поле й иньші околичні, та Крехів, Кунин, Скварява і Волиця задля знищіння і покинення їх селянами.

(*Ind. rel. castr. Leopol a. 1649—50, t. 399, p. 339—40*).

XX.

[R] Зиґмунд Убиш, добржинський хорунжий, складає 26 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти з р. 1649 за с. Знесїннє (льв. пов.) задля спустошіння.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649 – 50, t. 399, p. 340 – 1*).

XXI.

[R] Людвік Виджґа складає 26 н. ст. мая 1649 заяву, що не може платити кварти за села: Nazawcowa sine Nazawizowa, Hrynowiec y Dutrowa (?), Potoka, z Krolewskiego Pola y wsi od Czernieiowa odłączonych (гал. пов.), тому що вони у великій частині спустошені.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649 - 50, t. 399. p. 341*).

В иньшім подібнім актї згадують ся ще Братківцї (*Ibidem, p. 370*).

XXII.

[R] Войцєх Александер Пржедвойовский, вишенський каштелян, складає 26 н. ст. мая заяву, що не може платити кварти за села: Горожана, Горожанка і Ригичів задля їх спустошіння.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649 – 50, t. 399, p. 344*).

XXIII.

Міщане із Золочева, Зборова, Озерни і Маркополя складають заяву про шкоди сих міст. 28 н. ст. мая 1649.

[E] Feria VI p. f. s. Pentecostes famati Nicolaus Łupczak, Demetrius Pellio — consules ciuitatis Złoczouiensis, Procopius Smoliczyk, Romanus Siemenowicz — consules oppidi

Zborouiensis, Paulus Iackowicz, oppidi Iezierna proconsul, suo et nomine oppidi Markopole, funditus desolati, fecerunt manifestationem, — quia licet praefata oppida miserrime per incursionem hostium depopulata et deuastata sint, vct in oppido Złoczow domorum ciuilium et saburbanorum 50 deflagratarum aliarumque per abductionem in captiuitatem tartaricam patrum familias et familiae ipsorum cum vxoribus abductoram et morte sublatorum — domorum 166 deuastatarum intercesserit; in oppido Zborow domorum ciuilium et suburbanarum 109; in oppido Iezierna domorum ciuilium et suburbanarum 60,— tam conflagratarum quam etiam ipsorum hominum in praefatis oppidis manentium, quorundam in captiuitatem scythicam abductorum, nonnullorum per hostes occisorum, nonnullorum ex graui morbo morte sublatorum, deuastatio intercesserit; oppidum vero Markopole fere funditus sublatum est; villae quoque omnes ad oppida praefata pertinentes deuastatae sint, de quibus subditi iuramenta praestiterunt et non nisi 260 flor. pol. exegerunt; de oppidis vero constitutione coronationis etc.

(*Ind. rel. castr. Leopol a. 1649, t. 399, p. 352–3*).

XXIV.

Андрій Стано, львівський підчашник, складає заяву про шкоди в Погорцях, Подольцях, Голодівці, Конюшках, Туліголовах, Сусулові. 28 н. ст. 1649.

[E] Feria VI post. f. s. Pentecostes gnosus Andreas Stano, pocillator terrae Leopoliensis, nomine gnosae Helizabethae de Dzieduszyce, olim gnosi Stanislai de Pohorce Korytko primarum, ad praesens vero sui protestantis secundarum nuptiarum consortis, manifestationem fecit in eo, — iz lubo to wszytkie koronne (*sic!*), a daleko więcey woiewodztwu y powiatom tutesznym ruskim manifestissime patet, ze ziemia

Ruska y obywatele oney przez incursią tatarską y kozacką, a daleko więcey przez swawolą chłopską, sąmsiedzkich y własnych poddanych, na wszelkiey substancyey swoiey w niwecz są obroceni, a wielu ich y na zdrowiu swym szwankowali, iednak dla lepszey pamięci, praecauendo indemnitati praefatae gnosae consortis suae, dobr dozywotnich pomienioney paniey małzonki swoiey przez pomienioną incursią y swawolą poddanych w niwecz prawie wszytkich obroconych y spustoszonych, o wybranie przez Tatary y pozabiianie przez nich y Kozaki poddanych, zabranie sprzętu domowego, pasiek, stada, dobytku wszelakiego, zboz, gumien, strzelby, budynkow, tak dworskich iako poddanych, popalenie — takową daclaratyą czyni: Naprzod w dobrach pomienionych (?) małzonki swey dozywotnich, a pierwszego małzonka iey dziedzicznych, to iest w Pohorcach, Podolcach, Hołodowce, Koniuszkach, Tuligłowach y Susułowie folwarki, gumna, tak we wsiah iako y w polach będące, wszytkie popalone, stada sztuk 113 zabrano; chałup w Podorcach (*sic!*) 44, w Podolcach 4, w Tuligłowach 7, w Koniuszkach 2, w Susułowie 6 — poddanym, w Hołodowce dwor spalono; koni chłopskich w Pohorcach 284, w Podolcach 87, w Tuligłowach 150, w Hołodowce 100, w Koniuszkach 113, w Susułowie 134 zabrano; poddanych w Podorcach 47 zabrano, 25 scięto, w Podolcach 37 wzięto, a 13 scięto, w Tuligłowach 11 wzięto, a 16 scięto, w Koniuszkach wszytkich zginęło 83, w Susułowie 47; pasieki panskiey pniow 70; strzelby ręczney sztuk 12, hakownic 2; bydła obory panskiey 80, y wiele inszego sprzętu domowego y gospodarskiego zabrano; poddanych pozostałych takze na odziezach, gumnach, pasiekach, dobytku wszelakiem y sprzętach domowych wniwecz obrocono y spustoszono, — czego wszytkiego na gruncie lepsza werifikacya, gdy tego potrzeba będzie, pomienioną małzonke swą, lubo potomki iey, vczynic obiecuie.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649–50, t. 399, p. 359–9*).

XXV.

[R] Міщане із Білого Каменя складають 31 н. ст. мая 1649 заяву, що не можуть платити податку, тому що місто їх спустошене, особливо на передмістях, людність попала у неволю або вимерла на заразу.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 362*).

XXVI.

[R] Себестиян Чермінський складає 31 н. ст. мая 1649 заяву, що не може платити кварти за села: Хоросно і Семянівка (льв. пов.), тому що вони „знищені і майже з землею порівнані", а людей богато в неволї або вимерло.

(*Ind rel. castr. Leopol. a. 1649 - 50, t. 399, p. 362*).

XXVII.

[R] Миколаївські міщане складають 1. н. ст. червня 1649 заяву, що не можуть платити податку, тому що їх місто спустошене і спалене, з людности одні в неволї, иньші позабивані, або погинули від зарази.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 371*).

XXVIII.

[R] Олеські міщане складають 2 н. ст. червня 1649 заяву про неможливість збору податків задля спустошіння їх міста.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649 - 50, t. 399, p. 385*).

XXIX.

[R] Петро Коцельский, брідский бурґрабій, із міщанами

заявляє 4 н. ст. червня 1649 про повне спустошінне і знищінне Бродів.

(*Ind. rel. castr. Le pol. a. 1649—50, t. 399, p. 402—3*).

XXX.

[R] Марко Собєский, красноставський староста, заявляє 4 н. ст. червня 1649, що не може платити кварти, тому що староство дуже спустошене, люде попали в неволю, вимерли, або те-ж „nostrorum militum oppressi copia fugati sunt".

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 403*).

XXXI.

[R] Ян Собєский, яворівський староста, заявляє 4 н. ст. червня 1649, що не може платити кварти задля знищіння староства ворожим нападом і військом.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 404*).

XXXII.

[R] Теофіля Собєска заявляє 4 н. ст. червня 1649 про спустошінне Лопатина, Щурович, Миколаєва й иньших доколичних сїл.

(*Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50 t. 399, p. 405*).

XXXIII.

[R] Реміґіян Дунїн Ржуховский, державець Мальчич і Мшани, заявляє 6 н. ст. червня 1649 про спустошінне

сих сїл, спаленнє двора і гумен, спущеннє ставів та вилюдненнє.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 466).

XXXIV.

[R] Францїшок Мнїшек сандецький каштелян, заявляє 7 н. ст. червня 1649 про повне спустошінне і вилюдненнє Щирця, Скнилова, Поршни, Сокільник, Солонки більшої та меньшої, Жиравки, Поляни, Бродів, Красова, Лубини, Добряп, Попелян, Дмитря alias Michonczy і Гуменця (льв. пов.).

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 421).

XXXV.

[R] Міщане із Солоного Городка заявляють 7 н. ст. червня 1649 про знищінне міста і вилюдненнє, що лише мало хто остав ся.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 421).

XXXVI.

Ян Карлїньский складає заяви про шкоди села Красного. 7 н. ст. червня 1649.

[E] Feria II p. f. Corporis Christi imc pan Ian z Karlina Karlinski, podstarosci przeszły grodzki buski, solenną manifestacyą do xiąg tutecznych grodzkich lwowskich zaniosł, iz pomieniony manifestant, maiąc stały contract z iasnie wielm. imcią panem Mikołaiem Ostrorogiem, podczaszym koronnym, przeszłym starostą buskim, a to strony arendy pułtrzecioletniey wsi Krasnego spisany, zakładem 5000 zł.

vtwierdzony, ktorym contractem casus fortuiti, iako nieprzyiaciel koronny, aby szkody iakiey manifestans nie ponosił, iest przestrzezono, gdy iesieni przeszłey około swiętey Iadwigi (*15/X*) nieprzyiaciel koronny, Kozacy vkrain[s]cy ku Lwowu ciągnęli y pułkami przes Busko i wsi, około mego leżące, przechodziii, a wszytkie ziemie, Bełzką i Lwowską y inne pobliszsze woiewodztwa ferro et igne straszliwie pustoszyli, natenczas y pomienioną wioskę Krasne znisczyli, chałup roznych chłopskich w liczbie 12, to iest czwiertniczych chałup 7, zagrodniczych 3, komorniczych 2 y karczmę trzynastą; do tego dworzec ze wszytkiemi budynkami, w ktorym manifestans mieszkał, z browarem, winnicą, kotłem piwnym, baniami czterma, gumnem, we dwoch mieyscach położonym, do ktorych wszytka crescencya roczna zwieziena była, na trzynascie set kop zboza roznego y siana stert dwie wielkich spalili, spustoszyli, vzytki ogrodne spaszli y zniszczyli, bydło dworskie, owce, swinie, woły y konie, tak dworskie iako y chłopskie, ze wszytkiemi sprzętami zabrali, wyiedli y popalili, poddanych trzech, dwoch czwiertnikow, a trzeciego zagrodnika, scieli, inszey czeladzi, tak ze wsi iako y ze dwora, z męskiey y białogłowskiey płci, więcey nizeli do 90 człowieka, częścią poscinali, częścią w niewolą zabrali, osiwku ozimowego dla trwog zachodzących, dla ktorych sie poddani niedziel kilka przedtem porozbiegali y robot swych nieodprawowali, dosiac nie dopuscili, gaie y lasy, od arendy excipowane, częścią Kozacy, częścią poddani przyleglych wsi wyrąbali, — co zgoła wszytek prouent arendy na dwa roki iest zniesiony, przeto aby na tym manifestant nie szkodował, tę manifestacyę zanosi.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 417—20).

XXXVII.

[R] Станіслав Потоцкий, подільський воєвода і коломийський староста, заявляє 11 н. ст. червня 1649 про спусто-

шінне і вилюдненне Устічка й околиці, та сіл: Ямниця, Викторів, Тязів (Ciężowa).

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 455).

XXXVIII.

[R] Труш Пархамович, возьний, посьвідчає 18 н. ст. червня 1649, що в селі Чехах двір та все майно державців Іскрів попалене й понищене.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 490).

XXXIX.

Присяги селян Львівської землі про те, що спустошені села не можуть платити податку. 14 н. ст. квітня — 3 н. ст. липня 1649 р.

Protocolon iuramentorum anni 1649.

Feria quarta post dominicam Conductus Paschae proxima (*14/IV*).

1. Ll. Paulus Kapusciak et Petrus Szykuła de villa Zelechow, subditi g. Vladislai Wrzescz, subiudicis buscensis, medietatis, praestiterunt iuramentum corporale in eam iuramenti rotham: — iz przez spustoszenie kozackie y tatarskie poddanych, tak poimanych, iako y z niewolą poganską zabranych y chorobami zarazliwemi pomarłych, sta y siedmi ni masz, chałup dwie spalonych, a dwanascie spustoszałych, polia liedwie czwarta częsc zasiana, tak ze y połowicy poborow vchwalonych teraz wydac z pomienioney połowicy pana swego nie mogą — Deo et s. Iesu Christi passione ita ipsos adiuuante [1]).

---

[1]) Дальше скорочуємо титули і сталу формулу присяги зводимо до букв: p. i. Арабські числа додаємо від себе.

Sabbato post dominicam Conductus Paschae pr. (*17/IV*).

2. Ll. Wasko Tkacz et Iwan Diakow de villa Łany s. r. m. tenutae g. Stephani Naraiowski, dapiferi Podoliae, p. i. — „iz dla spustoszenia poganskiego teraznieiszego y spalenia wszytkiey wsi, w ktorey oprocz osm lepianek nie zostało sie [nic] więcey, y dlia niezasiania pul y ludzi w ręce tatarskie pobranych nie moglichmy poborow, teraz vchwalonych, zadną miarą wybrac iako przedtym, ledwiesmy z wielkim vciążeniem wybrali zł. trzy".

3. Ll. Iacobus Mazur et Bartholomaeus Malechowski de oppido et villa Swirz, g. Alexandri Cetner, vexiliferi Podoliae, subditi haereditarii, p. i. — „iz dla spustoszenia poganskiego y srogiego popalenia y wymarcia ludzi nie moglismy więcey siedmi poborow wybrac, ieno z miasteczka, wsi y młyna zł. pułosma, a więcey wybrac nie moglismy".

4. L. Stas Stasik de villa Pietniczany s. r. m. tenatae g. Stephani Naraiowski, dapiferi Podoliae, p. i. — „isz dlia spustoszenia poganskiego y spalenia nie zostało sie we wsi ieno chałup cztery; zaczym nie moglismy wybrac względem poborow siedmi, oprocz zł. pułczwarta, bo y chłopi wszyscy pobrani do ordy y drudzy pomarli; y na to tez przysięgamy, ze nam kwity poborowe pogorzeli, y na to, ze y cerkiew zgorzała".

5. Ll. Matwiey Hayduk et Iwan Puhacz de v. Wodniki g. Stephani Naraiowski, dapiferi Podoliae, p. i. — „iz dlia spustoszenia poganskiego y całey wsi, takze młyna y cerkwie y karczmy spalenia, zostało sie we wsi ieno chałup osm, w ktorych takze ludzie powymirali; zaczym względem poborow siedmi nie moglismy zadną miarą wybrac, oprocz dziesiąci zł. y gr. piętnastu".

6. Ll. Bartholomaeus Krupodar et Iacobus Przybyło de villa Basiowka, subditi vnblis capituli ecclae metropolitanae leopoliensis, p. i. — „iz dla spustoszenia poganskiego y spalenia, tudziesz wymarcia ludzi, nie zostało sie we wsi teyze

Basiowce chałup tylko trzy, z ktorych dwie pustki, a trzecia osiadła; zaczym nie moglismy wybrac względem poborow siedmi zadną miarą nic a nic".

7. Ll. Wasko Rzeznik et Misko Oniskow de v. Hodowica, subditi vnblis capituli leopoliensis, p. i. — „iz dla spustoszenia poganskiego y spalenia wsi caley, kościoła i karczmy, tudziesz dla wymarcia y pobrania w niewolą ludzi, nie zostało sie tylko chałup dwie, z ktorych iedna pustka, druga osiadła; zaczym względem poborow diedmi vchwalonych nic a nic nie moglismy wybrac".

Feria secunda post dominicam Misericordiae (*19/IV*).

8. Ll. Łuczka Wierzchowny et Ilko Sienkowiąt de v. Sarnki g. Andreae Łahodowski haereditaria i. p. — „iz dla spustoszenia tey wsi y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego y wymarcia ludzi nie zostało sie tylko chałup trzy, z ktorych poddany kazdy na cwierci ieno zasiadł; zaczym względem poborow siedmi nie moglismy więcey wybrac nad zlotych trzy".

9. Ll. Stecko Dmitrikow et Procyk Ilkow de v. Wołowe g. Iacobi Kwasniowski i. p. — „iz dla spustoszenia y popalenia, takze wymarcia ludzi y wybrania w niewolą, nie zostało sie tylko cztery chałupy; zaczym nie moglismy względem siedmi poborow vchwalonych więcey wybrac, tylko zł. dwa".

10. Ll. Iakim et Lesko de v. Nowosielce g. Iacobi a Potok Potocki, pocillatoris Podoliae, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi, nie zostało sie tylko chałup osiadlych pięc; zaczym nie moglismy względem siedmi poborow vchwalonych więcey wybrac, tylko zł. dwa".

11. Ll. Iacko et Fed de v. Olszanica g. Iacobi a Potok Potocki p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze y wymarcia ludzi y w niewolą pobrania nie zostalo sie tylko chałup dwie osia-

dłych, zaczym nie moglismy więcey wybrac względem siedmi poborow vchwalonych, tylko zł. dwa".

12. Ll. Sidor Ostapkowicz et Proc Iwaszkow de v. Metulin g. Iacobi Potocki p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze y wymarcia ludzi y pobrania w niewolą nie moglismy więcey wybrac względem siedmi poborow vchwalonych, tylko zł. dwa".

13. L. Iwachno de villa Lackie g. Iacobi Potocki p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze y wymarcia ludzi y pobrania w niewolą nie zostało sie tylko chałup dwie osiadłych; zaczym nie moglismy więcey wybrac, tylko gr. piętnascie, względem siedmi poborow vchwałonych".

14. L. Wasil Iawiecki et Iacko Ihnatowicz de oppido Kniehynicze g. Alexandri Cetner p. i. — „iz dla spustoszenia tego miasteczka przez nieprzyiaciela koronnego y wymarcia, takze pobrania w niewolą ludzi, nie zostało sie domow osiadłych nad trzydziesci; zaczym względem siedmi poborow vchwalonych nie moglismy wybrac więcey, tylko zł. czterdziesci y dwa".

Feria quarta post dominicam Misericordiae pxma (*21/IV*).

15. Ll. Sen Lituieha et Iacko Hikałow de v. Iakimow rndmi Iacobi Gawath, plebani wisnianensis, p. i. — „iz dlia spustoszenia poganskiego y wymarcia ludzi y pobrania w niewolą nie zostało ieno trzech poddanych y dworzysk cztery, z ktorych nie moglismy wybrac więcey poborow siedmi nad zł. cztery".

16. Ll. Ihnat Kotow et Iwan Pankow de v. Hlibowice g. Alexandri Cetner p. i. — „iz dlia spustoszenia poganskiego nie zostało sie ieno szesc dworzysk osiadłych, z ktorych nie moglismy wybrac więcey nad zł. pułczwarta".

17. Ll. Dacko Kuciow et Hrycko Wielki de v. s. r. m. Stoki tenutae g. Alexandri Cetner p. i. — „iz dlia tera-

znieyszego spustoszenia poganskiego nie zostało ieno szesc dworzysk, y dlatego nie moglismy więcey wybrac z poborow, oprocz zł. cztery, bo y ludzie powymirali".

18. Ll. Panko et Anton de v. Brzozdowce sortiumque Kąty el Hranki dictarum Martini Widzowski et aliorum cohaeredum et [de] sorte a g. Baginski acquisita, p. i. — „iz dlia spustoszenia srogiego przez nieprzyiaciela nie moglismy nic wybrac poboru, bo y w niwecz zniesiono te części panow naszych, tak ze iesc co ni mamy, y ludzie niektorzy wymarli".

19. Ll. Misko Litwin de v. Wołkow, Wasko Stowan de v. Zagorze, sortibus Samuelis Brzozdowski, p. i. — iz dlia spustoszenia nieprzyiacielskiego poboru teraznieyszego nie moglismy więcey wybrac, ieno zł. siedm, bo ni masz z czego, ieno cztery dworzyska osiadłe zostało".

20. Ll. Pilip Mankowiat et Petryk Bukalik de v. Ruda g. Alexandri Cetner p. i.: — „Przysięgamy P. Bogu wszechmogącemu w Troycy swiętey iedynemu, iz dla spustoszenia przez incursią tatarską y kozacką pomienioney wsi, tudziez dla wymarcia, takze y spalenia karczmy y wielu inszych chałup nie moglismy względem siedmi poborow uchwalonych wybrac więcey, tylko s pułtrzecia łanu y z cerkwie zł. dziewietnascie y gr. piętnascie".

21. L. Hryc Hynczyk de v. Hrieniow mgci Dominici in Ostrog et Zasław, pallatini sendomiriensis, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia srogiego tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem względem poborow siedmi vchwalonych więcey wybrac, tylko zł. pułczwarta".

22. Ll. Minko de v. Brzozdowce, Iurko de v. Kąty, Petro de v. Malechow, Proc de v. Stankowce, Iwan de v. Tuzanowce, Pawieł Manaczytczął de v. Podhorce — sortibus haereditariis g. Zophiae Skotnicka, p. i. — „isz dlia zniesienia przez nieprzyiacielia tych wszytkich części imosci naszey, w niwecz obrocenia y ludzi wybrania y wy-

marcia nie moglismy nic poboru wybrac, oprocz z młyna iednego koła korecznika".

23. Ll. Iakim Mankow et Les Krawiec de v. Brzozdowce, sorte g. Pauli Nieławicki in eadem v. Brzozdowce locisque dictis Hranki et Kąty et sorte in v. Tuzanowce, in qua nullus extat subditus, p. i. — „iz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela y wymarcia ludzi nic poboru wybrac z częsci panskich nie moglismy, oprocz z młyna iednego koła korecznika".

24. L. Sen Bokinicz de v. Podhorec sortis gnosi Stanislai Wolwanowski (?) i. p. — „iz dla spustoszenia tey wsi y popalenia przez nieprzyiaciela koronnego tylko iedna chałupa została; zaczym nie mogłem względem poborow siedmi nic a nic wybrac".

25. L. Marko de v. Tuzanowce g. Ceslai Miłaszowski p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y dla popalenia przez nieprzyiaciela koronnego tylko iedna chałupa osiadła została sie; zaczym nie moglismy więcey wybrac względem poborow siedmi tylko zł. cztyry".

26. L. Proc Pomieczka de v. Stankowce, eiusdem subditus, p. i. — „iz dla spustoczenia y popalenia tey wsi przez nieprzyiaciala koronnego tylko iedna chałupa osiadła została sie; zaczym nie mogłem więcey wybrac względem siedmi poborow tylko zł. cztyry".

27. L. Iurko Moroz et Hrycko Kowal de v. Grzęda g. Iacobi a Potok Potocki, p. i. — „iz dla spustoszenia srogiego tey wsi, tudziesz wymarcia y wybrania w niewolą ludzi nie zostało sie tylko chałup osiadłych cztyry; zaczym nie moglismy poboru więcey wybrac, tylko zł. cztyry".

Feria V pt dom. Misericordiae (*22/IV*).

28. Ll. Ioannes Łupicki et Hawryło Dymidow de v. Stare Sioło, Semian Czeremys, Wasił Fedorow de v. Hlibowce, Matthias Kędziorka de v. Butkow, Wasko Tymkow de v. Szołomyia, Kuz Szmudlik de v. Suchodoła, An-

driy Syroizka de v. Podmanasterze — subditi magci Vladislai Dominici in Ostrorog et Zasław, p. i. — „iz z maiętnosci pomienionych pana swego dla spustoszenia nieprzyiacielskiego y spalenia wsi, takze spustoszenia y spalenia młynow y karczem, poddanych iednych zmarłych, drugich w więzienie wziętych więcey poborow, swiezo na seymiku w Wisni vchwalonych, wybrac nie moglismy, to iest: z Starego Sioła zł. 4, z Hlibowic zł. 6, z Butkowa zł. 2, z Szołomyey zł. 2, z Suchodoła złoty 1 y gr. 18, z Podmanasterza zł. 2".

29. L. Wasil Smuch de v. Niedzieliska g. Alexandri Cetner p. i. — „iz dla spustoszenia y dla popalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego nie zostało tylko chałup osiadłych pięc; zaczym nie mogłem więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 7".

30. Ll. Michałko Wozny de v. Brzuchowice et Pawel Zych de v. Bilka — g. Nicolai Brzozdowski subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tych wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi nie moglismy względem poborow siedmi vchwalonych więcey wybrac, tylko zł. 9".

31. Ll. Sawka de v. Łopuszna et Kost de v. Olchowiec — subditi magci Vladislai Dominici in Ostrog et Zasław, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tych wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi nie moglismy więcey względem poborow siedmi wybrac, tylko — to iest z Łopuszney złoty 1, a z Olchowca gr. 20".

Sabbatho in crastino f. s. Adalberti (*24/IV*).

32. L. Valentinus Gac et Paulus Parzydło de aduocatia v. Sokolniki tenutae g. Stanislai Poradowski p. i. — „iz dla spustoszenia przez incursią tatarską y kozacką pomienionego woytowstwa, tudziez i wymarcia, takze w niewolą pobrania ludzi nie moglismy względem siedmi poborow uchwalonych nic a nic wybrac".

33. Ll. Wasko Dudczak et Stecko Kopot de v. Rokitna s. r. m. tenutae g. Frydro, tribuni praemisliensis, p. i. — „iz dla spustoszenia przez incursią kozacką y tatarską pomienioney wsi, tudziez y wymarcia, takze w niewolą pobrania ludzi y popalenia wielu chałup nie zostało sie osiadłych tylko siedm; zaczym nie moglismy względem siedmi poborow uchwalonych wybrac, tylko zł. 6".

34. L. Paulus Popik de v. Oboroszyn rndmi Nicolai Krosnowski, archiepiscopi leopoliensis, p. i. — iz dla spustoszenia srogiego y popalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem nic a nic względem poborow siedmi vchwalonych wybrac".

35. Ll. Dacko Kondraszyk de v. Rzęsna Ruska et Ioannes Pirog de v. Rzęsna Ladzka — eiusdem subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey względem siedmi poborow vchwalonych wybrac, tylko z Rzęsny Ladzkiey zł. 8, a z Ruskiey zł. 4".

36. Ll. Iwan Siny de v. Dziewiątniki, Fedor Semkow de v. Berdyszow, Chwedko Hrycow de v. Kołohory, Iurko Niedzwidz de v. Iuskowce et Iwan Niedzwiedz de v. Iatwięgi — subditi g. Adami Klunski, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia srogiego tych wsi nie moglismy poboru, swiezo vchwalonego, takze dla wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nic a nic wybrac".

37. Ll. Misko Tiuta et Tymko Mazurzyszyn de v. Winniki, Iacko Popowicz de v. Młynowce, Chwedko Kiernozin et Iwan Iunik de v. Podberesce — g. Venceslai Zamoyski, castel. leopol., subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poboru więcey wybrac, tylko zł. 30 y gr. 24".

38. Ll. Ławryk Kuryszkow et Macko Wołkow de v. Mikłaszow s. r. m. tenutae eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia srogiego tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi nie moglismy poboru, swiezo vchwalonego, nic a nic wybrac".

39. Ll. Łukasz Litwin et Paulus Łabęc de Wrocow g. Ioannis Stadnicki p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia srogiego tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi nie moglismy poboru, swiezo vchwalonego, nic a nic wybrac".

40. Ll. Woytek Baran et Iwan Ratusz de v. Biełka g. Stanislai Kowalski, dapiferi leopoliensis, p. i.: „Przysięgamy P. Bogu wszechmogącemu, isz dlia spustoszenia nieprzyiacielskiego nie moglismy poboru teraznieyszego nic a nic wybrac, bo wszytke wies naszą w niwecz nieprzyiaciel spalił y zniosł y ludzie powybirał, drugie tez ciężkiemi chorobami zarazieni pomarli y nimasz z czego dac, oprocz z młyna sam pan nasz dał zł. 2 y gr. 6".

41. Ll. Andrey Rudnik et Stepan Całatunik de v. s. r. m. Zuchorzyce tenutae g. Stanislai Kowalski p. i. — „iz dlia spustoszenia nieprzyiacielskiego y zniesienia wszytkiey wsi naszey y ludzi w niewolią zabrania y wymarcia nie moglismy więcey wybrac poborow nad zł. 6".

Feria II pt dom. Iubilate (*26/4*).

42. Ll. Woyciech Polak et Sienko Skrzypek de v. Strzyłki et l. Fed Kołbey de v. Miryszczow, sorte certa g. Iozephi Swirski, gladiferi haliciensis, in scythica captiuitate existentis subditi, p. i.: „Przysięgamy P. Bogu wszechmogącemu, isz dlia spustoszenia poganskiego y znisczenia wsi, wymarcia y pobrania ludzi poboru teraznieyszego nic a nic wybrac nie moglismy, y kwity z Strzełek pogorzeli".

43. Ll. Petro et Kuz Babin mnlis de v. Miryszczow, sorte g. Iacobi Kalinowski, p. i. — „iz dlia wielkiego spusto-

szenia poganskiego, wymarcia ludzi y pobrania w niewolą poboru teraznieyszego nic wybrac nie moglismy".

44. Ll. Iwan Hołota et Andrey Filow de v. s. r. m. Gaie tenutae g. Stanislai Kowalski p. i. — „iz dlia spustoszenia poganskiego, ludzi pobrania w niewolą y wymarcia nie moglismy więcey nic, oprocz zł. 3, wybrac poboru teraznieyszego".

45. Ll. Petro Senkow et Misko Kogutow de v. Czyzykow, sortibus duabus, vna g. Iacobi Potocki, pocillatoris Podoliae, et Zophiae Trzebinska — coniugum (l. Petro), de altera g. Stanislai Kowalski et Reginae Trzebinska — coniugum (l. Misko) p. i. — „iz dlia spustoszenia poganskiego, wymarcia ludzi y w niewolą pobrania nie moglismy z obudwu części poboru teraznieyszego nic a nic wybrac".

46. Ll. Paweł Martynowiąt de v. Vciechowice, Tymko Pasiecznik et Fedko de v. Zendowice, sortibus m. Kazanowska, consortis relictae m. olim Alexandri Dominici Kazanowski, palat. bracławiensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia poganskiego y pobrania ludzi w niewolą z obudwu tych wsi części imci y z Przybynia nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey nad zł. 17".

47. L. Fedko de v. Vciechowice, sorte g. Zophiae Zaleska, p. i. — „iz dlia spustoszenia poganskiego, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania z tey części imci, takze z Zędowic y Przybynia nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 5".

48. Ll. Tymko Sztokalik et Macko Matwyikow de v. Kocurow g. Annae Cebrowska, olim Naraiowski, dapiferi leopoliensis, consortis relictae, p. i. — iz dlia spustoszenia poganskiego y ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. 3".

49. Ll. Lewko et Klim de v. Płocica g. Martiani Grabianka p. i. — „iz dlia spustoszenia połowice wsi naszey

przez nieprzyiacielia poboru nie moglismy wybrac podług dawnych kwitow, ieno zł. 8".

50. Ll. Lawryk de v. Wybodow et Wasil Demkow zięc de v. Potok — g. Martiani Grabianka subditi, p. i. — „iz dlia spustoszenia y spalenia trzeciey części wsi pomienionych przez nieprzyiacielia nie moglismy wybrac więcey poboru, ieno zł. 14".

51. L. Iwan Kołbey de v. Byszki Baranowe g. Martiani Grabianka p. i. — „isz dlia spustoszenia poganskiego y spalenia wsi trzeciey części, takze spalenia cerkwi nie moglismy więcey wybrac, ieno zł. 14, bo ludzie powymirali y w niewolią poganską pobrani są".

52. L. Stas Bilooki de v. Malczyce rndmi Nicolai Krosnowski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie mogłem względem poborow siedmi vchwalonych więcey wybrac, tylko zł. 10".

53. L. Łuc Piegało de v. Borysow gg. Skotnickich p. i. — „iz dla spustoszenia przez incursią kozacką y tatarską pomienioney wsi, tudziez pomarcia y w niewolą pobrania ludzi, takze spalenia karczmy y cerkwie nie mogłem względem siedmi poborow uchwalonych nic a nic wybrac".

54. H. Hal Dorozowski de op. Wybranowka et ll. Makar de v. Brance Zahorne ac Iurko Swiatęki de v. Brance Podworne — gg. Skotnickich subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia przez nieprzyiaciela koronnego pomienionych miasteczka y wsi, tudziez dla wymarcia y pobrania w niewolą ludzi, takze popalenia wszytkich prawie chałup nie moglismy poborow teraznieyszych uchwalonych nic a nic wybrac".

55. Ll. Wasil Ławrykow de v. Dawidow, Roman Milkow de v. Krotoszyn et Stas Wilczek de v. Czerepin — subditi rr. pp. Dominicanorum conuentus leopoliensis, p. i. — „iz dla spustoszenia pomienionych wsi przez nieprzyiaciela ko-

ronnego, takze popalenia wsi y karczem w Dawidowie y karczmy y młyna w Krotoszynie y wymarcia, w niewolą pobrania ludzi nie moglismy względem siedmi poborow uchwalonych wybrac, tylko ze wsi Dawidowa y z Czerepina zł. 3, a s Kotoszyna nic a nic".

56. Ll. Fed Wowk de v. Zaszkow, Mys Kisiel de v. Zarudce et Panko Berezka de v. Koscieiow — subditi pp. Dominicanorum con. leopol., p. i. — „iz dla spustoszenia pomienionych wsi przez nieprzyiaciela koronnego tudziez y papirni w Zaszkowie y młyna spustoszenia y popalenia, wymarcia, w niewolą pobrania ludzi nie moglismy względem teraznieyszych poborow wiecey wybrac, tylko ze wsi Zarudziec y Zaszkowa złotych 10, a z Koscieiowa nic a nic".

57. Ll. Iwaszko Romanczuk et Panko de v. Ostałowice g. Swirski p. i. — „iz dla spustoszenia pomienioney wsi przez nieprzyiaciela koronnego, tudziez spalenia, wymarcia, w niewolą pobrania ludzi nie moglismy względem teraznieyszych poborow więcey wybrac, tylko ze czterech dworzysk czwierciowych zł. 4 y gr. 18".

Feria III post dominicam Iubilate (*27/IV*).

58. Ll. Petrus Kuzczyn et Petrus Chałupa de v. Zwinigrod m. Adae Hieronymi a Granow Sieniawski, capitanei leopoliensis, ad praesens possessionis obligatoriae g. Olbrachti Krosnowski, p. i. — „iz dla spustoszenia pomienioney wsi przez nieprzyiaciela koronnego, tudziez spalenia karczmy y cerkwie, wymarcia y w niewolą pobrania ludzi, nie moglismy względem teraznieyszych poborow uchwalonych więcey wybrac, tylko zł. 2".

59. Ll. Martinus Mazur et Tymko Bebech de medietate v. Nowosielce g. Alexandrae de Dawidow, g. Valeriani Raciborski consortis, p. i. — „iz dla spustoszenia pomienioney części wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia

ludzi nie moglismy względem siedmi poborow uchwalonych więcey wybrac, tylko zł. 31".

60. Ll. Łuc et Iacko Przyszlak de v. Borszow g. Martiani de Pankraczowice Grabianka p. i. — „iz dla spustoszenia pomienioney wsi przez nieprzyiaciela koronnego, tudziez spalenia y wymarcia, w niewolą pobrania ludzi nie moglismy względem siedmi poborow uchwalony[ch] więcey wybrac, tylko zł. 2".

61. Ll. Iwan Krupka sortis g. Zophiae de Cieklin Marchucka, Paweł Marczyszyn sortis m. Adae Hieronymi a Granow Sieniawski, ad praesens obligatoriae possessionis g. Adae Zebrzydowski, et Ławryk Cekotin sortis rndmi archiepiscopi leopoliensis — de v. Wiszniowczyk p. i. — „iz dla spustoszenia pomienioney wsi, takze spalenia przez nieprzyiaciela koronnego, wymarcia y w niewolą pobrania ludzi nie moglismy względem siedmi poborow teraznieyszych uchwalonych więcey wybrac, tylko zł. 6".

62. Ll. Michayło Hryckowiat et Dacko Łazkow de v. Koropusz m. Vladislai Dominici ducis in Ostrog et Zasław, ad praesens g. Ioannis Glinka, venatoris terrae Haliciensis, oblig. possessionis p. i. — „iz dla spustoszenia pomienioney wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze spalenia y wymarcia wielu ludzi, nie moglismy względem teraznieyszych siedmi poborow uchwalonych wybrac więcey, tylko zł. 20".

63. Ll. Mis Zacharczyn et Pilip Io[z]kow de v. Chizowice eorundem p. i. — „iz dla spustoszenia pomienioney wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze spalenia y wymarcia wielu ludzi nie moglismy względem teraznieyszych siedmi poborow uchwalonych wybrac więcey, tylko zł. 9".

64. Ll. Stecko Kisil et Lesko Melnykow de v. Krosienki g. Martiani Grabianka p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia pomienioney wsi od nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia y w niewolą zabrania ludzi nie moglismy względem siedmi poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

65. Ll. Iwan Malszy et Panko Pawiuszy de v. Dobrosin m. Theophilae a Zurow in Zołkiew Daniłowiczowna, m. Iacobi Sobieski, castel. cracou., consortis relictae, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi pomienioney, takze wymarcia y w niewolą pobrania ludzi y spalenia karczmy, młyna y cerkwie nie moglismy względem teraznieyszych poborow więcey wybrac, tylko zł. 6".

66. Ll. Ioannes Dziki de v. Wiązowa, Senko Hewak de eadem villa, Stecko Maximowych et Kasp[er] Maximowych de v. Kulawa — eiusdem subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi pomienionych, takze wymarcia y w niewolą pobrania ludzi y dla spalenia młyna kulawskiego y spustoszenia stawu y spalenia karczmy na Więzowym nie moglismy względem teraznieyszych siedmi poborow uchwalonych więcey wybrac, tylko zł. 12".

67. Ll. Paweł Tkacz et Iwan Ryzun de v. Lubecz eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi pomienioney, takze wymarcia y w niewolą pobrania ludzi nie moglismy względem teraznieyszych poborow siedmi wybrac więcey, tylko zł. 7".

68. L. Panas Chołodowicz de v. Borki relig. patrum ord. s. Dominici [як вище] p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, karczmy y młyna, tam będących, nie mogłem względem poborow siedmi vchwalonych nic a nic wybrac".

69. Ll. Wasko Weliczko et Paulus Brzaszko de v. Karaczenow g. Ioannis de Zmigrod Stadnicki p. i — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi nie moglismy więcey poboru, swiezo vchwalonego, wybrac, tylko zł. 2".

70. Ll. Matwiey Czernik de v. Burcze et Lesko Strocki mielnik porzycki cum Wasilio Dumczyk de v. Po-

rzycze — m. Nicolai Ostrorog, pocillatoris regni haered., g. Matthiae Dąbrowski, vicecapnei castr. leopol., obligat. subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi y młyna porzyckiego, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poboru, swiezo vchwalonego, tylko z Porzycza zł. 10, a z Burcza zł. 3, wybrac".

Feria IV p. dom. Iubilate (*28/IV*).

71. Ll. Kuz et Sawka woyt de v. Dusanow g. Stanislai Kowalski p. i. — „iz dlia szustoszenia wsi przez nieprzyiaciela, takze młyna, karczmy, więc wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey nad zł. 4 y gr. 29".

72. Ll. Stec Bakay et Daniło de v. s. r. m. Błotnia tenutae g. Stanislai Kowalski p. i. — „isz dlia znisczenia wsi przez nieprzyiacielia, wymarcia y pobrania ludzi w niewolą nie moglismy poboru więcey wybrac, oprocz zł. 8 y gr. 6, bo y młyn y karczme spalono y cerkiew bez popa".

73. Ll. Albertus Wozniak et Lesko Lehąki de v. Kimirz rr. virginum s. Francisci reg. conuentus leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia wsi pomienioney, takze dla wymarcia y w niewolą pobrania ludzi nie moglismy poborow teraznieyszych więcey wybrac, tylko zł. 5 y gr. 11, bo y karczme spalono".

74. L. Iwan Pukac de v. Vstkowice earundem p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia pomienioney wsi, takze wymarcia y w niewolą zabrania ludzi, spustoszenia cerkwie, spalenia młynu, nie mogłem względem siedmi poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

75. Ll. Ian Zaiąc et Iacko Moszkow de v. Łuna m. Adae Hieronymi a Granow Sieniawski, possessionis g. Caroli Bułdey, p. i. — „iz dla zniszczenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi pomienioney, takze wymarcia i w niewolą zabrania ludzi y zniszczenia cerkwie nie moglismy względem

teraznieyszych siedmi poborow uchwalonych więcey wybrac nad zł. 2".

76. Ll. Sebestianus Boyko et Andryi Puchirko de v. Zołtance, sorti rndi parochi ecclesiae eiusdem villae, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey części przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia ludzi nie moglismy poboru, swiezo vchwalonego, nic a nic z tey części wybrac".

77. L. Pilip Kusiak de v. Czarnokunce ad aduocatiam grodecensem pertinente, tenutae g. Martini Krobanowski, p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze vcieczenia poddanych niektorych nie mogłem więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 14".

78. Ll. Paweł Szwiec et Panko de v. Zydatycze vnb. capituli leopoliensis p. i. — „isz dlia znisczenia poganskiego wsi naszey, młyna, karczmy spalenia, popa sciencia, ludzi wymarcia y w niewolią poganską pobrania nie moglismy nic a nic poboru teraznieyszego wybrac".

79. (L. Fedko Werhun de v. Zaszkowice m. Nicolai) Ostrorog haereditaria, g. Matthiae Dąmbrowski, vicecapitanei leopoliensis, obligatoria p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze tez wymarcia [ludzi], z karczmy w teyze wsi będącey nie mogłem więcey względem poborow siedmi vchwalonych wybrac, tylko zł. 8".

80. Ll. Michayło Moroz et Dmitr Zuk de v. Zołtance m. Theophilae a Zurow Daniłowiczowna, m. Iacobi Sobieski consortis rel., p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze y karczem dwuch y dworzyska popowskiego, w teyze wsi będących, przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, więcey wybrac, tylko zł. 196".

81. Ll. Petro Głuszko et Iurko Susło de oppido Podkamienie g. Alexandri Cetner p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia 30 chałup w tym miasteczku nie moglismy wzglę-

dem poborow siedmiu, swiezo vchwalonych, więcey wybrac, tylko zł. 124 y gr. 18".

82. L. Hryc Kudela de v. [S]tyborowka eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi nie mogłem więcey względem poborow siedmi wybrac, tylko zł. 7".

83. L. Iusko Boykow syn de v. Niemiacz eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tak pomienioney wsi Niemiacza y karczmy w niey będącey, iako y wsi Dudyna, nie mogłem z tych obudwu wsi więcey względem poborow siedmi wybrac, tylko z Niemiacza zł. 12, a z Dudyna zł. 10".

84. Ll. Matphiey Tymczyszyn et Misko Tymczyszyn de v. Nakwasza eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze karczmy tam będącey, wymarcia y pobrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 20".

85. Ll. Łazur Macek ei Olexa Biłasow de v. Kołodyniec mały m. Theopilae a Zurow Daniłowiczowna, ol. Iacobi Sobieski consortis rel, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy tam będącey, takze wymarcia y pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi w niewolą nie moglismy więcey teraznieyszych poborow wybrac, tylko zł. 29 i gr. $22^1/_2$".

86. Ll. Andrus Makaryszyn, Misko Madiow de v. Łysienice relig. virginum reg. s. Benedicti conuentus leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y popalenia karczmy y młyna iednego y zniszczenia cerkwie, w teyze wsi będacych, takze wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey wybrac teraznieyszych poborow, tylko zł. 8".

87. Ll. Wasko et Hryc Wasilinin de v. Czupernosy

rr. virginum mon. tertiae reg. s. Francisci conuentus leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey względem poborow, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 3½“.

88. Ll. Iwanko Skrzypiec et Michayło Kupka de v. Vherce sortis g. Sebastiani Głębocki p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey części, takze wymarcia y pobrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy względem poborow teraznieyszych więcey wybrac, tylko zł. 66 y gr. 9½“.

89. Ll. Roman Storoz et Kunasz Głuszkow de v. Kutkorz sortis g. Gaspari Wilzynski, possessionis g. Iosephi Łączynski, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey części przez nieprzyiaciala koronnego, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi nie moglismy poborow teraznieiszych wybrac więcey, tylko zł. 8“.

90. Ll. Taras de v. Malechow, Andrus de v. Brzozdowce et Wasil de v. Hranki — sortium g. Iosephi Swirski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych części, cerkwie y karczmy, przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi nie moglismy z tych dwoch części, t. i. z Malechowa y Brzozdowiec nic a nic poborow teraznieyszych wybrac, tylko z Hranek zł. 1 y gr. 22½“.

91. L. Iurko de v. Wierzbowczyk g. Alexandri Cetner p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y popalenia tak tey wsi Wierzbowczyka, iako y drugiey O[r]zehowczyka, takze wymarcia y w niewolą pobrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego y spalenia karczmy w Wierzbowczyku nie mogłem więcey wybrac poborow teraznieyszych, tylko zł. 15“.

92. Ll. Chwed Swiętko et Iwan Dynisko de v. Kłodno g. Simonis Olewinski, tribuni terrae Leopoliensis, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze młyna y karczmy y zniszczenia cerkwie, takze wymarcia y pobrania przez nie-

przyiaciela koronnego ludzi w niewolą nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 15".

93. Ll. Hawryło et Iwan Andryikow de v. Laszki s. r. m. tenutae g. Alberti Miaskowski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia wsi pomienioney, młyna y karczmy, tam będących, takze wymarcia y pobrania przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą ludzi nie moglismy więcey względem poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 2".

94. Ll. Andreas Chromy et Stanislaus Borysek de v. Zeniow eiusdem haereditaria p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy tam będącey, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy względem poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

Feria V pt dom. Iubilate (*29/IV*).

95. Ll. Iacko et Iwan Heuczaki de v. Vhercе sortis g. Annae, Ioannis Tomikowski consortis rel. viduae, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia pomienioney części, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 10 y gr. 18½".

96. Ll. Misko Iakimowicz et Wasko Iwankow de v. Kotkorz sortis g. Iosephi Łączynski p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey części, takze spalenia karczmy, wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 22½".

97. Ll. Iwan Dronik et Panko Onyskow de v. Lisko p. i. — „iz dla wymarcia ludzi w tey wsi y dla spustoszenia karczmy y młyna nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 25".

98. L. Fedko Stepura de v. Stawczany rndmi archiepiscopi leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia

pomienioney wsi, takze karczmy, młyna y cerkwie, tam będących, takze wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie mogłem względem teraznieyszych poborow więcey wybrac, tylko zł. 3".

99. L. Kuzma Sosnin de v. Borszow sortis g. Łagiewnicki p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia części pomienioney, takze wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie mogłem poborow teraznieyszych więcey wybrac, tylko zł. 2".

100. Ll. Choma et Hryc Mekuło de v. Glinna g. Reginae et Zophiae Trzebinskich, gg. Stanislai Kowalski et Iacobi Potocki, pocillatoris Podoliae — consortium, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia pomienioney wsi, takze karczmy tam będącey, wymarcia y w niewolą zabrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

101. Hh. Petrus Sutor de op. Pohorylce sortis g. Agnetis Wazynska et Hordyi Kusznirz de eodem op. Pohorylce sortis rr. virg. mon. tertiae reg. s. Francisci con. leopol. p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia, pomienionego miasteczka, takze młynow, karczem y cerkwie tam będącey zniszczenia nie moglismy względem teraznieyszych poborow uchwalonych nic a nic wybrac".

102. Ll. Sen et Vas de v. Pohorylczyki, Onuszko et Marko de v. Torkutyn, Hryc Wozny et Mys de v. Stanimirz — g. Agnetis Wazynska subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia pomienionech wsi, takze karczem, młynow y cerkiew, tam będącech, y wymarcia, w niewolą pobrania od nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy względem poborow teraznieyszych uchwalonych nic a nic wybrac".

103. Ll. Chwed Poliwczak, Hryc Przysięzny de v. Zukow m. Adae Hieronymi a Granow Sieniawski, possessionis obligatoriae g. Petri Ozga, notarii terrae Leopoliensis, p. i. —

„iz dla spustoszenia y spalenia wsi pomienioney, takze karczmy y cerkwie w tey wsi będącey, wymarcia y w niewolą pobrania od nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy względem siedmi teraznieyszych poborow uchwalonych więcey wybrac, tylko zł. 13“.

104. Ll. Iwan Lewkow et Ihnat Iwaszczyszyn de v. Trędowacz eiusdem, possessionis eiusdem, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia wsi pomienioney y młyna tam będącego, takze wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy teraznieyszych poborow więcey wybrac nad zł. 3“.

105. Ll. Andry Hyrkowicz et Demko Ihnatyszyn de v. Scinka eorundem p. i. — „iz dla zniszczenia y spalenia pomienioney wsi y cerkwie spustoszenia, takze pomarcia y w niewolą pobrania przez koronnego nieprzyiaciela ludzi nie moglismy poborow teraznieyszych więcey wybrac, tylko zł. 3“.

106. Ll. Iwaszko Zelezko et Iwan Boyko de v. Gołogorki eorundem p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia pomienioney wsi, takze zniszczenia cerkwie tam będącey y pomarcia ludzi nie moglismy względem teraznieyszych poborow siedmi więcey wybrac, tylko zł. 3“.

107. Ll. Iacko Pawłowicz, mlis regni glis, Iwan Malinica et Stecko Wodczyn zięc de v. s. r. m. Zadworze, g. Petri Ozga possessionis, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia pomienioney wsi y karczmy tam będącey, takze wymarcia ludzi nie moglismy poborow teraznieyszych więcey wybrac, tylko zł. 19, a z cerkwie zl. 2 y z młyna zł. 5 y gr. 18“.

108. Ll. Andreas Lisowiec ministerialis et Senko Zuban de v. s. r. m. Kamienobrod g. Alberti Miaskowski p. i.: „Przysięgamy P. Bogu wszechmogącemu, isz dlia spustoszenia poganskiego wsi, takze popalenia karczm y młynow obudwu, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy wybrac więcey poboru, ieno z łanu iednego y komornikow trzech — zł. 10, gr. 18“.

109. Ll. Senko Krasniak et Iozeph de v. s. r. m. Cuniow tenutae g. Alberti Miaskowski p. i. — „isz dlia spustoszenia poganskiego nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno z łanu iednego zł. 7, bo y ludzie wymarli y pobrani są w niewolią, y nimasz z czego“.

110. Ll. Iwan Kaniuka et Denko Kuc de v. Rzemienow m. Theophilae a Zurow Daniłowiczowna, m. Iacobi Sobieski cosortis relictae, totius villae, tum sorte (*sic!*) a g. Wiesczycka acquisitae, haeredit. p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi obudwu częs·i, takze młyna y karczmy, tam będących, wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy poborow teraznieyszych więcey wybrac, tylko zł. 26“.

111. Ll. Chwedko Suchoples et Iacko Kaszuba de v. Dzibułki eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze poscinania, a drugich pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi y spustoszenia młyna y karczmy, tam będących, nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 30.

Feria VI pt dom. Iubilate (*30/IV*).

112. L. Iacko de v. Baniunin m. Theophilae Sobieska [як вище] p. i. — „iz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela wsi y wymarcia ludzi, karczmy spalenia nie moglismy więcey wybrac poboru, ieno zł. 18, gr. 6, y cerkiew pusto stoi, bo pop vmarł“.

113. Ll. Iacko Kot et Hrycko Harasimow de v. Piekułowice r. Stanislai Stamirowski, canonici leopoliensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi naszey, tudziez młyna, cerkwi y karczmy spalenia nic poboru wybrac nie moglismy, bo ludzie wymarli y pobrani w niewolą.

114. Ll. Marko de v. Sokołow Sobieska, sorte m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dlia spustoszenia części imosci naszey w Sokołowie i Nahorcach nie moglismy podług starych

kwitow ze trzech łanow poboru wybrac, ale ieno ze dwu, bo ieden w niwecz spustoszał".

115. Ll. Filip Dudka et Wasil Hacz de v. Dehowa g. Malcheri Stamirowski, venatoris sanocensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi przez nieprzyiacielia nic poborow wybrac nie moglismy, bo ludzie iedni pomarli, drudzy w niewolią pobrani są".

116. Ll. Ihnat et Paweł Zemin de v. Doliniany g. Malcheri Stamirowski p. i. — „iz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania y karczmy spalenia nie moglismy nic a nic poboru wybrac".

117. L. Hryc Stecikow de v. Psary g. Malcheri Stamirowsky p. i. — „iz dlia spustoszenia wsi y młyna spustoszenia y ludzi częścią wymarcia, częścią w niewolą pobrania nic poboru wybrac nie moglismy".

118. L. Fedor de v. Pomaniata g. Malcheri Stamirowski p. i. — „isz dlia w niwecz obrocenia wsi nic a nic poboru wybrac nie moglismy".

119. Ll. Sobko Rrzeznik et Stec de v. Knichyniczki g. Malcheri Stamirowski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y w niwecz obrocenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nic poboru wybrac nie moglismy".

120. Ll. Stecko Zuk et Andruszko Hyzczak de v. Dmitrowice, Misko Kot, Dmiter Borysiak de v. Głuchowice, Onysko Szakman, Hrycko Podpienko de v. Winniczki et Iwan Podcic (?), Hrynko Mankow — g. Ioannis de Rzedzyn, iudicis terrestris leopoliensis, subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi y karczem dwuch w Winniczkach y Dmitrowycach będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy względem poborow siedmi nic a nic wybrac".

121. Ll. Hrycko Omelianow et Olexa de v. Czemierzynce m. Adae Hieronymi Sieniawski p. i. — „iz dla

spustoszenia młyna, wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey względem poborow siedmi wybrac, tylko zł. 9".

122. Ll. Matthias Pluta et Fedko Szereta de v. Iaryczow m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz ze wsi pomienioney dla spustoszenia y popalenia, takze zniszczenia cerkwie, mianowicie ścięcia popa y iego chałupa (*sic*!) spalenia nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwałonych, wybrac, tylko zł. 4".

123. Ll. Iarosz Przyimiczow et Demko Przyimiczow zięc de v. Podbo[r]ki eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia (tey wsi y popalenia, tak)ze spustoszenia młyna tam będącego y karczmy (przez) nieprzyiaciela koronnego, tudziez pobrania w niewolą ludzi, zniszczenia cer(kwie) nie moglismy więcey względem siedmi poborow wybrac, tylko zł. (4) y gr. 6".

124. Ll. Chwedko Puhulec et Choma Chomica de v. Zapytow eiusdem p. i. — „iz ze wsi pomienioney dla spustoszenia y popalenia przez nieprzyiaciela koronnego y karczmy y cierk[w]ie tam będącey y popa ścięcia, tudziez pobrania w niewolą ludzi niektorych nie moglismy więcey wybrac względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, tylko zł. 4 y gr. 20".

125. Ll. Trusz Sawuła et Iwan Nosulak de v. Czeperow eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego, takze spustoszenia iednego koła we młynie tam będącym nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 3".

126. Ll. Iwan Sirkow et Iacko Zylin de v. Rudance eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y wybrania tak rzemiesnikow, [iak] popa y inszych ludzi prostych przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey pobororow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 10".

127. Ll. Iwan Popowicz et Iacko Pszon de v. Horbin eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y popalenia przez nieprzyiaciela koronnego takze spustoszenia młyna y karczmy roczniey nie moglismy więcey względem poborow siedmi vchwalonych, tak od rolnikow, ia[k] zagrodnikow, komornikow y popa wybrac, tylko zł. 35“.

128. Ll. Hryc Gereley, Wasko Kuchow de v. Wola Wysocka eiusdem p. i. — „iz dla zmarcia popa y odescia przez rzemiesnikow w tey wsi będących nie moglismy więcey poborow, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 31½“.

129. Nn. Philippus Zornocki et Les Iasniski atque Iwan Zerebecki, haeredes lanei certi in v. Ia[s]niska, p. i. — „iz dla popalenia tey części, pobrania w niewolą y poscinania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy [wybrac] więcey poboru, swiezo vchwalonego, tylko zł. 3½“.

130. Ll. Omelian et Tymko de v. Iasniszcza sortis n. Martini Kozłowski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tak samey części, iako y karczmy tam będącey, takze wymarcia y poprania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey względem poborow, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 4“.

131. Ll. Łuc et Wasko de v. Wołkow g. Nicolai Zukowski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, młyna y karczmy, takze y cerkwie, tam będących, tudziesz wymarcia y pobrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 2“.

132. L. Iacko de v. Sukmanow m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, młyna y karczem dwu, w tey wsi będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem więcey względem siedmi poborow, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 2“.

133. L. Hryc Ławrykow de v. Krasnosielce eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi przez nieprzyiaciela koronnego, takze wymarcia ludzi nie moglem więcey wybrac względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, tylko zł. 7“.

134. Ll. Kuc Rrzepechow et Martinus Brezkow de v. Zabin eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey wybrac względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, tylko zł. 8“.

135. Ll. Chwed Pasiecznikow de v. Wicyn eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y spustoszenia karczmy tam będącey, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie mogłem więcey, tak ze samey wsi iako y ze młyna, względem poborow siedmi wybrac, tylko zł. 12“.

136. Ll. Iwach et Hryc Węgrzyn de v. Boboszczany eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey względem poborow siedmi vchwalonych wybrac, tylko zł. 7“.

137. L. Hrycko Boyko de v. Kalne eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 14“.

138. Ll. Iwan et Andruszko de v. Milatyn g. Catherinae de Bestwinia Wiszynska p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y młyna z karczmą, tamze będących, takze wymarcia ludzi nie moglismy względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. (18)“.

139. Ff. Maxim burmistrz et Laurentius consul, oppidani Ianouienses s. r. m. tenutae g. Ioannis Stadnicky, p. i. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia przez

nieprzyiacielia miasteczka nie moglismy nic a nic wybrac poboru teraznieyszego".

140. Ll. Hrycko Swięto et Iacko Tereszkow de v. Wysłoboki m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia poganskiego wsi, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy wybrac teraznieyszego poboru, ieno zł. 13".

141. Ll. Fed Maciow et Iwan Bilenki de v. Kurzany et Podwysokie g. Ioannis Dunikowski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y miasteczka, takze popalenia karczmy, młynow y cerkwi nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego y ze wsi y miasteczka nic a nic".

142. Ll. Albertus Słukowicz et Sebestianus Kosinski de v. Tarnowka sub arce superiori leopoliensi rr. pp. Franc. praedic. con. leopol. p. i. — „iz dlia spustoszenia nieprzyiacielskiego nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. 7".

143. Ll. Hrycko Łozinski et Lesko Mankowicz de v. Zimnowodka p. i. — „isz dlia w niwecz obrocenia wsi y spalenia młyna nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego nic a nic".

144. Ff. Iwan Perebihayło aduocatus et Anton Fedykow iuratus de op. Podkamienie m. Annae de Potok Kazanowska, palatinae bracławiensis, p. i. — „iz dlia znisczenia z gruntu miasteczka nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. 10".

145. L. Paulus Tołszy de v. P[h]raga m. Annae Kazanowska p. i. — „iz dlia spustoszenia wsi, karczmy, młyna y cerkwi nie moglismy więcey poboru wybrac, oprocz zł. 3".

146. L. Ambrosy Vhryn de v. Bienkowice m. Annae Kazanowska p. i. — „iz dlia spustoszenia nieprzyiacielskiego y spalenia cerkwie nie moglismy poboru teraznieyszego nic więcey wybrac, oprocz zł. 2".

147. Ll. Kuryło Polanski et Wasko Staim de v. Hruszatycze m. Annae Kazanowska p. i. — „isz dlia spustoszenia karczmy y cerkwie, takze y wsi nie moglismy więcey poboru wybrac, oprocz zł. $3^1/_2$".

148. Ll. Procyk iuratus et Matwiey de v. Lesczyn m. Annae Kazanowska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac, oprocz zł. 6".

149. Hh. Klim Swikor et Paulus Filipow zięc de op. Strzeliska m. Annae Kazanowska p. i. — „isz dlia spustoszenia miasteczka wszytkiego, takze y cerkwie nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, oprocz zł. 8".

150. L. Chwed Habeliak do v. Duliby eiusdem p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, karczmy, młyna y cerkwie poboru teraznieyszego nie moglismy więcey wybrac, ieno zł. 5".

151. L. Trus Vhryn de v. s. r. m. Lubsza tenutae [як вище] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna, karczmy y cerkwie nie moglismy poboru teraznieyszego więcey wybrac, ieno zł. 3".

152. Ll. Matwiey Smihayło de v. Bakowce et Fed Iacowiąt de v. Rzepechow s. r. m. tenutae [як вище] p. i. — „isz dlia spustoszenia pomienionych wsi, takze y Trybukowiec, y spalenia młyna, karczmy y cerkwie zniszczenia nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac nad zł. 4".

153. L. Iaremko Kusznierz de v. Zabokruki m. Annae Kazanowska haered. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwi poboru teraznieyszego nie moglismy więcey wybrac, oprocz zł. 4 y gr. $23^1/_2$".

154. Ll. Fedor Kuzmin et Kondrat Grabarz de v. Hodow m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, karczmy y młyna nie moglismy więcey wybrac poboru, ieno zł. 15, y ze cerkiew pusto stoi".

155. Ll. Protas Turzyk et Maxim de v. Pniatyn g. Alexandri Bydłowski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia i w niewolią pobrania ludzi, młyna y cerkwie spustoszenia y spalenia karczmy nie moglismy poboru więcey wybrac, oprocz zł. 2“.

156. Ll. Lesko de v. Glinna et Andryi de v. Złoczowka eiusdem m. castellanae cracouiensis p. i. — „iz dla spustoszenia tak tey wsi iako y wsi Złoczowka, ktora ieden kwit poborowy z nami miewała, takze zniszczenia młynow y karczem y cerkwie w Złoczowce, tudziesz wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey względem poborow siedmi vchwalonych wybrac, tylko zł. 10“.

157. Ll. Ioannes Gumienny et Iacko Smoliniec de v. Dziedziłow m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dlia spustoszenia wsi y ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac więcey, oprocz zł. 42 y gr. 27“.

158. Ll. Dorosz Farinnik et Lewko Fen de v. Hreniow m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac więcey, ieno zł. 3“.

159. Ll. Iwan Bohoniak et Iacko Kuzytka de v. Stralce s. r. m. tenutae g. Ioannis Stadnicky p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia młyna y karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 4“. Stralce

160. Ll. Iacko Boyko et Kuzik de v. Stryiance vnb. capit. leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tak samey wsi iako y młyna y karczmy, tam będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey wybrac, includuiąc w to y popa, tylko zł. 4“.

161. L. Sawka Sobkow de v. Porzeczе s. r. m. tenutae g. Ioannis Stadnicky p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi

y młyna y ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy, oprocz 1 zł., wybrac poborow siedmi, y karczmy nimasz".

162. Ll. Andruszko et Stephanus Kiszak de v. Zalesie s. r. m. tenutae [як вище] p. i. — „iz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy y młyna nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac, oprocz zł. 2, bo ludzie częścią wymarli, częścią w niewolią pobrani".

163. Ll. Procyk Dynisow de v. Sopuszyn et Senko Łysaniow de v. Macoszyn m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi obudwu, spalenia karczmy y wymarcia y w niewolią pobrania ludzi nie moglismy więcey wybrac poboru łanowego, [z] cerkwi y z młynow, ieno zł. 11".

164. Ll. Fedko Bezruczko et Iasko Buniak de v. Hrebience m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, cerkwi nie moglismy więcey poboru wybrac, oprocz zł. 14".

165. Ll. Sen Soczan et Misko Biły de v. Nadzeycze m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia y w niewolią pobrania ludzi, spalenia młyna nie moglismy poboru wybrac, oprocz zł. 9, a cerkwi y karczmy nie masz y przed laty nie było".

166. Ll. Roman Wyrwa et Bartko Tkacz de v. Turzynka m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania, spalenia młyna y karczmy nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego, oprocz 80 zł., y popa do tego przyłączywszy".

167. Ll. Stecko Tereszkow et Wasko Pankow de v. Malczyce m. Zbignei Olesnicki, capitanei stobnicensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi, popalenia karczm, młynow y cerkwi nie moglismy poboru teraznieyszego wybrać, oprocz zł. 3".

168. Ll. Matwiey Kowal de v. Vherce sorte g. Stephani Sicinski p. i. — „isz dlia spustoszenia części pana mego,

wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie mogło sie więcey poboru teraznieyszego wybrac, oprocz zł. 5“.

Feria III pt dom. Cantate (*4/V*).

169. Ll. Kuzma Szurmin de v. Iastrzębkow et Ilko Wołoszyn de Sroki, sortibus g. Alexandri Msciwuiewski, p. i. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi, części pana naszego, takze karczmy spalenia, ludzi wymarcia nie moglismy poboru teraznieyszego nic a nic wybrac“.

170. Ll. Andry Iuskow et Ławryk Kwasnica de v. Blisczywody s. r. m. tenutae g. Martiani Grabianką p. i. — — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. 4“.

171. L. Chwed Buryiko de v. Wizniany g. Martiani Grabianka haereditaria p. i. — „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiacielia wsi Wiznian y Poluchowa y cerkwie, spalenia młyna i karczmy, wymarcia y pobrania ludzi w niewolią nic poboru wybrac nie moglismy“.

172. Ll. Klimko Stokalczyk et Andryi Liwen de v. Czarnuszowice vn. capituli leopoliensis, possessionis rndmi Andreae Srzedzinski, suffragani leopoliensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia poganskiego wsi, młyna, cerkwi y karczmy popalenia nie moglismy nic poboru wybrac“.

173. Ll. Iacko Litwinczyk de v. Stare Strzeliska, Petro Moskwa de v. Iahłusza, Sen Zastawny et Stec Duda de v. Lubsza, Sawka Holiakow et Daniło de v. Dziczky — gg. Michaelis Floriani et Francisci Wasiczynskich subditi, p. i. — „iz dlia spustoszenia wsi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania, spustoszenia karczmy, cerkwie y młyna w Lubszy, nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego, ieno z Strzelisk zł. 3 y gr. $1^1/_2$, z Iahłuszy zł. 20, z Lubszy zł. 8, z Dziczek zł. 6“.

174. Ll. Onacko et Roman Seniow de v. Dąbrowica sortis rr. monialium ord. s. Benedicti con. leopol. p. i. — „isz dlia spustoszenia y popalenia wsi przez nieprzyiaciela nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego, oprocz zł. 3½ z puł-łanu, bo ludzie częścią wymarli, częścią w niewolią poganską pobrani są".

175. L. Panko de v. Rozwadow m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi przez nieprzyiacielia, wymarcia ludzi y w niewolią poganską pobrania nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego, oprocz zł. 25".

176. Ll. Petrus Gawenko et Ilko Maznik de v. Zawidowice s. r. m. ad capitaneatum grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiacielia wsi, karczmy y cerkwie, wymarcia y w niewolią pobrania ludzi nie moglismy więcey poboru wybrac, oprocz zł. 20".

177. Ll. Gabriel Lisowiec et Iakim Łohiniak de v. s. r. m. Zaszkowice, sorte ad capneatum grodecensem spectante, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac zadną miarą, oprocz zł. 2".

178. L. Tymko Miskow de v. Czaykowice, sorte olim n. Pauli Trunko Czaykowski, ad praesens nlis Ioannis Czaikowski, p. i. — „isz poboru teraznieyszego nie mogłem wybrac, ieno z iedney czwierci, a drugiey czwierci nimasz, iako zywo y nie było".

179. Ff. Andreas Bogoboiniczek et Procyk Głuchowicz, consules op. Firleiow, ad capneatum rohatynensem spectantis, p. i. — isz dlia spustoszenia przez nieprzyiacielia miasteczka, młyna y cerkwie spalenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy wybrac więcey poboru teraznieyszego, oprocz zł. 40".

180. Ll. Tymko Lis et Iwan Syczyk de v. Artasow s. r. m. tenutae g. Ludouici Ioannis Sobieski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy w tey wsi będą-

cey, takze wymarcia y pobrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey wybrac teraznieyszych poborow, tylko zł. 4".

181. Ll. Iwan Szekałow et Iwanko Pirogow zięc de v. Rozwiązany (*sic!*) g. Martiani Grabianka p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y cerkwie tamze będącey, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey, tak z samey wsi iako y młyna tam będącego, wybrac, tylko zł. 3 y gr. 24".

182. Ll. Iack[o] Kuley et Tymko Vlaszak de v. Kurowice eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy z cerkwią, tam będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 9".

183. Ll. Paulus et Onysko Bykalce de v. Pieczenihy eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia tak samey wsi iako y karczmy z cerkwią, tam będących, y popalenia chałup, takze wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 2 y gr. 10".

184. Ll. Stecko Zaiąc et Chwed Sowa de v. Chanaczow eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y karczmy z cerkwią, tam będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych, tak z samey wsi iako y ze młyna, wybrac, tylko zł. 9 y gr. 21".

185. L. Hawryło Wałculin de v. Sołowy eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy, takze wymarcia y wybrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą nie mogłem więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 2 y gr. 10".

186. Ll. Iwan Werszyłow et Ilko Horbaczow de v. Przedrzymiech[y] sortis s. r. m. tenutae g. Martiani Grabianka p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey częsci y

karczmy na niey będącey, takze wymarcia y pobrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 8“.

187. Ll. Iwan Pompałow et Iaremko Hapin de v. Przedrzymiechy rndi Christophori Łącki, praepositi zołkieuiensis, p. i. — „iz dla wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poborow teraznieyszych wybrac więcey, tylko zł. 6“.

188. Ll. Lewko et Marko de v. Nahorce eiusdem p. i. „iz dla spustoszenia tey wsi y karczmy tam będącey spalenia, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 8“.

189. Ll. Karpa et Wasil de v. s. r. m. Lipowce tenutae g. Nicolai Ianicki p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi, takze karczmy, młyna y cerkwie, tam będących, tudziez wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy poborow teraznieyszych więcey wybrac, tylko zł. 2“.

190. Ll. Paszko et Stecko de v. Muzyłowiec rel. pp. Societatis Iesu col. leopol. p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi, wymarcia ludzi w niey będących nie moglismy więcey względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 26“.

191. L. Kuszko Steckow de v. Laszki eorundem p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y karczmy z cerkwią, w niey będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 9“.

192. Ll. Ławryk Suhalik et Kuszko Antonow de v. Berdechow et Podłubie eorundem p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y spalenia, takze spustoszenia stawu, zniszczenia cerkwie y karczmy tam będącey, tudziesz wymarcia y pobra-

nia w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 12".

193. N. Hrehory Ortynski, sortium certarum in v. Sroki possessor et haeres, p. i. — „iz dla spustoszenia części pomienionych przez nieprzyiacielia koronnego y niezasiania zwyczaynego pol nie mogłem względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, nic a nic wybrac".

Feria IV pt dom. Cantate (*5/V*).

194. L. Stephan Strazow de v. Bohutyn m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiacielia wsi, spalenia cerkwie, młyna y karczmy, wymarcia y w niewolią pobrania ludzi nie moglismy poboru wybrac więcey, ieno zł. 6".

195. Ll. Lesko Czura et Nazar de v. Haliczanow s. r. m. ad capneatum grodecensem pertinente m. Vladislai a Mirow Myszkowski, capnei grodecensis, tenutae p. i. — iz dla spustoszenia tey wsi, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 21".

196. L. Petrus Herwasow de v. Brzozdowice eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y wymarcia ludzi, tam będących nie mogłem względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, wybrac, tylko zł. 27 y gr. 22½".

197. Ll. Bartholomaeus Mi(z)iniak et Stanislaus Ianiczkowie de v. Tuligłowy g. Elizabethae de Dziedoszyce Stanowa p. i. — „iz dla spustoszenia iednego łanu y spalenia czterech chałup cwiertnich, na tym łanie będących, nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 105".

198. Ll. Iacko Woyt et Hryc Puczylik de v. Susołow eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y spalenia gumien, takze wymarcia y pobrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 18 y gr. 17".

199. Ll. Fedko Dziadek et Iwanko Doroszkow de v. Podolce eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey względem teraznieyszych poborow wybrac, tylko zł. 34 y gr. 24, zamykaiąc w to młyn y karczme".

200. Daniło de v. Lubienie małe sortis per g. Andream Wilczek g. Alberto Zalisko obligatae p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey części, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

201. Ll. Iacko et Andruszko de v. Iasniszcza sortis rndi Christophori Łącki, praepositi zołkieuiensis, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tak poddanych części pomienioney, iako y popowey cwierci, iako y karczmy tam będącey, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poboru teraznieyszego łanowego wiecey wybrac, tylko zł. 5 y gr. 21".

202. Ll. Wasil Hołub et Hryc Bregodyn de v. Wielki Dorohoszow m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi y karczmy, zniszczenia cerkwie, tam będących, takze wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey względem poborow siedmi swiezo vchwalonych wybrac, tylko zł. 2".

203. Ll. Stas et Anton de v. Ledance m. Hieronimi Sieniawski, g. Ioannis Cieklinski possessionis, p. i. — isz dlia spustoszenia wsi przez nieprzyiacielia, spalenia młyna, cerkwie y karczmy, wymarcia ludzi y w niewolą pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac, oprocz zł. 2".

204. Ll. Kondrat et Chwedor de v. Wypyski m. Adae Hieronimi Sieniawski, possessionis g. Christophori Cebrowski, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania y spalenia cerkwie nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego, oprocz zł. 2".

205. Ll. Iwanko Kuczerko ministerialis et Iacko Zyrucha de v. Wyrow et sortibus in vv. Sokołow, Baniunin, Nahorce g. Sebastiani Kochanowski, pincernae leopoliensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi Wyrowa, takze y częsci w pomienionych wsiach, y cerkwie, spalenia karczmy, wymarcia y w niewolią pobrania ludzi nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 26".

206. Ll. Iwan Dzura et Nester de v. Mały Dorohoszow m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y zniszczenia cerkwie, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego, nie moglismy więcey wybrac poborow teraznieyszych, tylko zł. 4".

207. Ll. Iwan et Anton de v. Nowe Sioło s. r. m. tenutae g. Stanislai Domaradzki p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy, takze zniszczenia cerkwie tam będących, tudziesz wymarcia y wvbrania w niewolią ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 13 y gr. 21".

208. Ll. Misko Micura et Stecko Mucha de v. Wolica s. r. m. tenutae gg. Petri Gołuchowski et Annae Krzeszowna — coniugum, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tak samey wsi, iako tesz karczmy y młyna, zniszczenia cerkwie, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko gr. 23".

209. Ll. Semko Bylniow et Stecko Lartyczka de v. Porzycze s. r. m. ad capneatum grodecensem pertinente, m. Vladislai Myszkowski tenutae, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy tam będącey, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszyeh wybrac, tylko zł. 8".

210. Ll. Łesko Lesz de v. Zurowniki sortis g. Nicolai Swirski et Wasil Symonczuk de eadem villa sortis g. Annae Gostomska p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi

y karczem dwuch, zniszczenia cerkwie, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 1 y gr. 10".

211. Ll. Iwan Sohan et Matwiey Skwarzawiec de v. Mirzwica s. r. m. tenutae g. Martiani Grabianka p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy, takze zniszczenia cerkwie tam będącey, wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 28".

212. Ll. Paulus Bogaczyk et Florianus de v. Grzybowice m. Teophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tak samey wsi, iako tesz młyna y karczmy, tam będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 7 y gr. 24".

213. Ll. Stas Wereszczak et Pilip Sidoryszyn de v. Zboiska eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y młyna z karczmą, tamze będących, takze zniszczenia cerkwie, tudziesz wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey wybrac poborow teraznieyszych, tylko zł. 8".

214. Ll. Wasil et Misko de v. Pletenica et Poluchow g. Christophori Cebrowski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, młyna, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy względem poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

215. Ll. Iwan et Tymko de sorte s. r. m. v. Skniłow tenutae m. Francisci Mniszek p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi y karczmy y zniszczenia cerkwie, tam będących, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

216. Ll. Petrus Iankow et Paulus Misiszyn de v. Po-

horce g. Helizabethae Stanowa p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y karczmy tam będącey, takze wymarcia y wybrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 26“.

217. L. Fedor Leskow de v. Humieniec m. Francisci Mniszek p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y karczmy tam będącey, zniszczenia cerkwie, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poboru teraznieyszego nic a nic wybrac“.

Feria V pt dom. Cantate (*6/V*).

218. Ll. Iacko Koniuszych et Kostiuk de v. Smerekow s. r. m. tenutae g. Martiani Grabianka p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy, takze y cerkwie zniszczenia, wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy względem poborow siedmi więcey wybrac, tylko zł. 7“.

219. Ll. Fedko Chimiczyn et Fedko Strus de v. s. r. m. Kunin ad capneatum iauorouiensem pertinente p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tak samey wsi, iako młyna y karczmy, takze zniszczenia cerkwie, tam będących, wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 36“.

220. Ll. Fedko Chwihił (?) et Fedko Hiwczak de v. Wiel-[k]opole s. r. m. tenutae g. Ioannis Stadnicki p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia wsi y karczmy z cerkwią, tam będących, tudziesz wymarcia y pobrania ludzi w niewolą nie moglismy więcey poborow wybrac, tylko zł. 3“.

221. Ll. Stas Puchniak et Iwan Dacczyszyn de v. Wola s. r. m. tenutae m. Vladislai Myszkowski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y karczmy z cerkwią, takze spustoszenia młyna tam bądącego, tudziesz wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 4“.

222. Ll. Hryc et Makar de v. Hurman (?) m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „iz dla spustoszenia wsi, takze młyna, karczmy y cerkwie, tam będących, spalenia, takze wybrania w niewolą y wymarcia ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 10".

223. L. Wasil Minczyk de v. Koniuszki g. Vrsulae Korytkowa p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi zniszczenia cerkwie, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem wybrac poborow teraznieyszych więcey, tylko zł. 10.".

224. L. Wasko Trynuda de v. Latowiszcze m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tak samey wsi, iako tesz y cerkwie z karczmą, tam będących, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poboru teraznieyszego wybrac nic a nic".

225. L. Hacko de v. Szyszkowce eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi y karczmy, takze zniszczenia w niwecz cerkwie tam będącey, wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poboru teraznieyszego nic a nic wybrac".

226. L. Dacko Bereza de v. Pieniaki eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tak samey wsi, iako młyna, karczmy y cerkwie, tam będących, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolią przez nieprzyiaciela koronnego, nie mogłem względem poborow, swiezo vchwalonych, nic a nic wybrac".

227. Ll. Fedko Siszyn et Iwan Kusicki de v. Dmitrze ad capneatum sczerzecensem spectante s. r. m. p. i. — „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiacielia wsi y cerkwie, spalenia młyna y karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania poboru teraznieyszego nic wybrac nie moglismy".

228. Ll. Sen Senikow et Iwan Steckow de v. s. r. m. Łubiana ad oppidum Sczerzec pertinente p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia młynow, karczmy y cerkwie, wymar-

cia ludzi y w niewolią pobrania nic poboru teraznieyszego wybrac nie moglismy".

229. Ll. Tymko et Andryi Sayko de v. s. r. m. Korlezyce (*sic*!) ad capneatum rohatynensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y karczmy, y spalenia młyna poboru teraznieyszego nie moglismy więcey wybrac, ieno zł. 4, 60; ludzie częścią wymarli, częścią w niewolią pobrani".

230. Ll. Sen et Macko Tkacz de v. s. r. m. Ianczyn ad capneatum rohatynensem pertinente p. i. — „isz dlia spustoszeni wsi y karczmy, spalenia młyna, w niewolią pobrania ludzi y wymarcia nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 4".

231. Ll. Maxim Pawłow et Ihnat Fedoryszyn de v. Koniuszki g. Helizabeth Stanowa p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, w niewolią pobrania ludzi y wymarcia nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 28".

232. L. Chwedor Kozak de v. Czepielow m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi, spalenia karczmy y cerkwie, ludzi wymarcia y do ordy pobrania nie moglismy nic poboru wybrac".

233. L. Hryc Hołubicky de v. Hołubice m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia wsi y cerkwie y młyna, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nic poborow wybrac nie moglismy".

234. Ll. Kuc et Iwaszko de v. Kondratow ad praeposituram gołogoriensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, wybrania ludzi w niewolią nie moglismy więcey, ieno zł. 3, poboru wybrac.

235. Ll. Tymko Drozdowiąt de v. Wołkow et Kuhaiow rel. virg. mon. con. leopol. reg. s. Benedicti p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, zniszczenia cerkwie y młyna y wybrania, takze wyscinania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie mogłem nic a nic poboru teraznieyszego wybrac.

236. L. Hawryło de v. Podciemne sortis earundem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi takze karczmy y cerkwie zniszczenia, wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglem poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

237. Ll. Christophorus Bołczan et Hryc Mielnik de v. Siemionowka, Stec Biłogan et Iaremko Tkacz de v. Chrosna — g. Sebestiani Czerminski subditi p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi, młynow y karczem, zniszczenia cerkwi w tych wsiach będących, takze wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy względem poborow siedmi, swiezo vchwalonych, nic a nic wybrac".

238. L. Fedko Kowal et Klimko de v. Porsna s. r. m. tenutae mm. Francisci Mniszek et Barbarae de Zmigrod — coniugum, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania, nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac nic a nic".

239. Ll. Albertus Kasprowicz et Iacko Kowal de v. Rodatycze aduocatiae g. Hieronimi Białoskorski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y młyna, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. $22^1/_2$".

240. Ll. Tymko, Matwiey et Demko de v. Podliski s. r. m. tenutae g. Zdzislai Zamoyski, subdapiferi leopoliensis, p. i. — „iz dla spustoszenia wsi y młyna, spalenia karczmy y cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 3".

241. Ll. Iaremko et Hrycko de op. Brykon m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „isz dlia spustoszenia miasteczka, spalenia młyna y karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nic poboru wybrac nie moglismy, oprocz złotego".

242. Ll. Sen Wozny et Stecko Pilat de v. Miłatycze g. Nicolai Bieganowski, vexilliferi leopol., in captiuitate scythica

existentis p. i. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi, młynow y karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru nic a nic wybrac".

243. Ll. Paulus Steckow de v. Pobucze et Iwan Kowal de v. Troscianiec — m. Theopilae Sobieska subditi, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi, młyna w Pobuczu y karczem, zniszczenia cerkwi w tych wsiach będacych, takze wymarcia y pobrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

244. Ll. Iwan Wozny de v. Snowicz et Fedor de v. Czyzow — g. Bartholomaei Kalinowski subditi p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tych wsi, młyna y karczmy, zniszczenia cerkwie tam będących, takze wymarcia y wybrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 8".

245. L. Wasil Litwin de v. Rzemierzowce (*sic*!) sortis m. capitanei całussiensis p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey częsci, takze młyna y cerkwie na niey będącey, takze wymarcia y wybrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 4".

246 Ll. Łuczka et Wasko de v. Sulimow m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y cerkwie z karczmą, tam będącey, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych, tak z samey wsi iako y młyna tam będącego, wybrac, tylko zł. 20".

247. L. Fedko Chomin de v. Koszdow (?) et Demko Dynisiak de v. Stroniatyn g. Zdzislai Zamoyski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi, takze wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 10".

248. Hh. Matys Szepiotka et Iwan Suchryi de op. s. r. m. Bobrka p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia, tak pierwszym ogniem przyp(ad)kowym, iako y przez teraznieyszego nieprzyiaciela, tego miasteczka y młyna w niem będącego, takze zniszczenia cerkwie y kosciołow, tudziesz wymarcia y wybrania w niewolą ludzi nie moglismy więcey względem poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 5 y gr. 21“.

249. Ll. Andreas Ciosak et Lucas Wrubel de v. s. r. m. Rodatycze ad capneatam grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 25“.

250. Ll. Hryc Sobol et Staszko Makarow de v. Krechow s. r. m. tenutae g. Francisci Stadnicki p. i. — „isz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, takze wymarcia y w niewolą pobrania od nieprzyiaciela koronnego ludzi, rzemiesnikow, towarzyszow tam będących, tudziesz zniszczenia rudy, huty, szabelni y kowala, takze osiadłosci karczemney nie moglismy więcey wybrac teraznieyszych poborow, tylko zł. 36 y gr. $7^1/_2$ z osobna, y ze młyna, dla spustoszenia iednego koła zł. 2 y gr. 24“.

251. Ll. Iacko Matwieiow et Iwan Łuczczyn de v. Dobrostany s. r. m. ad capneatum grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia młyna, karczmy y cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy wybrac poboru, oprocz zł. 8“.

252. Ll. Valentinus Papuga et Sienko de v. Lesniowice g. olim Remigiani Wyszel, ad praesens g. Nicolai Asmanicki p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania y karczmy spalenia nie moglismy więcey wybrac poboru, ieno zł. 18“.

253. Ll. Wasil Lewkow et Matwiey de v. Czerlany s. r. m. ad capneatum grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, cerkwie y młyna, wymar-

cia ludzi y w niewolią pobrania, nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 9".

254. Ll. Andryi Chumka et Sen de v. s. r. m. Mokrocin tenutae g. Martiani Grabianka p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania poboru nie moglismy więcey wybrac, ieno zł. 14".

Feria VI pt dom. Cantate (7/V).

255. Ll. Olexa et Andruszko Woroby de v. Orpin g. Stanislai Rogalski, pincernae Podoliae, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 23 y gr. 18".

256. Ll. Martyn et Wasko Skwerczyłow g. Petri Ozga, notarii terr. leopoliensis, de v. Oszany p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y karczmy nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 20, bo ludzie częścią wymarli, częścią w niewolią pobrani".

257. Ll. Iurko et Tymko Truszow de v. Tuczępy s. r. m. tenutae m. Ioannis Sobieski, capitanei iauorouiensis, p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi y karczmy z łanem popowskim, takze wymarcia y pobrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą nie moglismy wybrac więcey poborow teraznieyszych, tylko zł. 68".

258. Ll. Wasko Hryniow et Ilko Woroszyłow de v. Kołbaiowice s. r. m. tenutae m. Vladislai Myszkowski p. i. — „isz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y cerkwie tam będącey, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela nie moglismy więcey wybrac, tylko zł. 20".

259. Ll. Wasil Kosobucki et Iacobus Bakaiow de villis Wierzchobuze et Opaki m. Theophilae Sobieska p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi y młyna wierzchobuzkiego, takze wymarcia y wybrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą nie moglismy poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

260. L. Iac Czura de v. Nikunkowice rr. virg. con. leopol. ad ecclesiam d. Brigidde p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy nic poboru wybrac".

261. L. Hryc Czuryn de v. Sroki earundem p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy nic dac poboru".

262. L. Mis Markow de v. Iastrzębkow, sorte earundem, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy nic poboru wybrac".

263. L. Iwan Szynkarz de v. Zarwanica m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y spalenia karczm, wymarcia ludzi nie moglismy poboru nic dac".

264. L. Ilko Szulko de v. Płuhow m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczm trzech y cerkwie nie moglismy nic poboru wybrac, bo ludzie wymarli".

265. Ll. Misko Niwen de v. Sołomka et Iusko Wołczyk de v. Zyrawka s. r. m. — tenutae m. Francisci Mniszek p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tych wsi, karczmy, cerkwi y młyna, tam będących, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

266. L. Petrus Rura de v. Mał[c]howice s. r. m. ad capn. grodec. pertinente p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy y cerkwie, wymarcia y wybrania ludzi w niewolą poganską nie moglismy poboru nic a nic dac".

267. Ll. Paweł Wozniakow et Iwan de v. Polana s. r. m. ad op. Sczyrzec pertin. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwie, wymarcia y wybrania ludzi w niewolią poganską nie moglismy poborow nic a nic dac".

268. Ll. Paweł Wozniakow et Iwan de v. Polana s. r. m. ad op. Sczyrzecz pertinente p. i. — „isz dlia spusto-

szenia wsi, spalenia cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego nic a nic wybrac".

269. L. Marko Lisowiec de v. Plisniany m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy y cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, oprocz zł. 6".

270. Ll. Blazey Kii et Lawryk Kubik de v. Krynica s. r. m. ad capn. grodec. pertin. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac, bo ludzi nimasz".

271. L. Chwed Szwed de v. Sławna m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi nie moglismy poboru wybrac, ieno zł. 4, bo ludzie wymarli y w niewolią pobrani są".

272. L. Sawka de v. Orłow m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 3".

273. L. Ihnat Hołouka de v. Rykow m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zl. 5".

274. Nn. Procopius Łozinski et Ioannes Łozinski, certarum sortium in v. Łozina haeredes, p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia pomienionych częsci naszych, takze y p. Wasila Łozinskiego częsci, ktorą z nami pospołu prawem dziedzicznym trzyma, zniszczenia, wymarcia y w niewolą pobrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 10 y gr. 15".

275. Ll. Fedko et Hryc de v. Rzeczyczany rr. patrum societatis Iesu col. leopol. p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia pomienioney wsi y karczmy tam będącey, takze zniszczenia cerkwie, wymarcia y w niewolą zabrania przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. $3^1/_2$".

276. L. Hawryło de v. Bartuttowa vnb. capituli leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y cerkwie tam będącey, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela nie mogłem poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

277. Ll. Iac et Fedor de v. Wierbląz vnb. capituli leopoliensis p. i. — „isz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, młyna, cerkwie y karczmy, tam będących, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 17".

278. L. Sidor de v. Wolczuchy sortis n. Sebastiani Rybczowski p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey częsci, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem więcey poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 6".

Feria II pt dom. Rogationum (*10/V*).

279. Ll. Hryc Stary et Wasko Nos de v. Streptow g. Stanislai Rogalski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac, ieno zł. 28".

280. Ll. Petro Sczuryk et Macko de v. Nowy Iezow s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 21".

281. Ll. Choma Bursztynow et Andry Mielnik de v. Skło s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenie młyna y folusza, takze karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 5 y gr. $7^1/_2$".

282. Ll. Demko et Macko de v. Mołoczkowice s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 15".

283. Ll. Andryi Ripka et Iaremko de v. Olszanica s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spect. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 22".

284. Ll. Stas Fedakow et Łuczka de v. Załuze s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spect. p. i.—„isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 22, ze młynem, y gr. 13".

285. Ll. Stec Dziki et Sim Balegow de v. Stary Iezow s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spect. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie. spalenia karczmy, nie moglismy więcey wybrac poboru, ieno zł. 42, bo ludzie wymarli".

286. Ll. Olexa Bay de v. Horodyłow et Onisko de v. Podlipce — m. Theophilae Sobieska subditi, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania, nie moglismy nic wybrac z zadney wsi".

287. Ll. Kost Szewczyk de v. Kołtow, Hryc de v. Wołkowce et Onisko Luten de v. Jarosławice — subditi m. Theophilae Sobieska, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi pomienionych y cerkiew w nich będących, takze popalenia karczmy, y ludzi częścią wymarcia, częścią w niewolią pobrania nie moglismy nic poboru wybrac z zadney wsi".

288. L. Fed Paszko de op. Sokołowka g. Gaspari Wielzynski, venatoris terrae Leopoliensis, p. i. — iz dla spustoszenia i popalenia tego miasteczka y cerkwie, takze spuszczenia stawu dla roztłoczenia grobli przez hordę, dla czego y młyn pusty stoi, wymarcia ludzi y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem nic a nic poborow teraznieyszych wybrac".

289. L. Fedor Wayda de v. Sieniawa eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, cerkwie y młyna, tam będących, takze wymarcia y wybrania ludzi przez nieprzyiaciela koronnego w niewolą nie mogłem poborow teraznieyszych wybrac nic a nic".

290. L. Jakim de v. Chodorkowice eiusdem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y cerkwie tam będącey, takze wymarcia y pobrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poborow teraznieyszychwybrac nic a nic".

291. Ll. Wasko et Ilko de v. Kamionobrod sortis rndi Stanislai Lubieniecki, archidiaconi leopoliensis, p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia części tey, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy poborow teraznieyszych nic a nic wybrac".

292. Ll. Charytan et Hawryło de v. Łahodow g. Koziczyna p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, cerkwie, karczmy y młyna, tam będących, takze wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie moglismy poborow teraznieyszych wybrac więcey, tylko zł. 1 y gr. 15".

293. L. Ławryk de v. Podciemne sortis rr. pp. societatis Jesu col. leopol. p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, cerkwie, młyna y karczmy, tam będących, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie moglem poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 2".

294. L. Hrycko de v. Kuhaiow sortis eorundem p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y cerkwie tam będącey, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poborow teraznieyszych wybrac, tylko gr. 18".

295. L. Sen de v. Czerkasy vnb. capituli leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiakiela koronnego nie mogłem poborow wybrac nic a nic".

296. L. Sawka de v. Honiatycze vnb. capituli leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi, cerkwie y karczmy, tam będących, takze wymarcia i wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poborow teraznieyszych wybrac nic a nic".

297. L. Stas de v. Kahuiow vnb. capituli leopoliensis p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y cerkwie w niey będącey, takze wymarcia y wybrania w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego ludzi nie mogłem poborow teraznieyszych wybrac, tylko zł. 5“.

298. L. Fedor Drądzielski de advocatia v. Brody tenutae g. Gaspari Rrzeczycki p. i. — „iz dla spustoszenia tego woytowstwa, młyna y korczmy spalenia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poborow teraznieyszych wybrac nic a nic“.

299. L. Sen Rumięga de v. Dobrzany s. r. m. tenutae m. Francisci Mniszek p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi y cerkwie tam będącey, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem poborow teraznieyszych wybrac nic a nic“.

300. L. Iwan Mackow de v. Czaykowice sortis g. Hieronymi Białoskorski p. i. — „iz dla spustoszenia y spalenia tey wsi, cerkwie y karczmy, tam będących, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem więcey wybrac poborow teraznieyszych, tylko zł. 6“.

301. L. Jacko de v. Krasow s. r. m. tenutae m. Francisci Mniszek p. i. — „iz dla spustoszenia y popalenia tey wsi, młyna, cerkwie y karczmy, takze wymarcia y wybrania ludzi w niewolą poganską nie mogłem poborow teraznieyszych nic wybrac“.

302. L. Choma Jacyniszyn de aduocatia v. Dobrzany tenutae g. Reginae Bobrecka p. i. — „iz dla spustoszenia tego woytowstwa y karczmy z młynem spalenia, takze wybrania [ludzi] w niewolą przez nieprzyiaciela koronnego nie mogłem nic poborow teraznieyszych wybrac“.

303. L. Petrus Piotrow de v. Kniaz-Sioło m. Annae Kazanowska, g. Joannis Stanislai Sikorsky oblig. possessionis, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna, karczmy y cerkwie,

wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, oprorz zł. 3".

304. Ll. Iwan Fes iuratus et Macko Guzicka de v. Malechow hospitalis s. Spiritus leopoliensis p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, młyna y stawow pospuszczania, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania ludzi nie moglismy nic a nic poboru teraznieyszego wybrac".

305. L. Sen Buhayko de v. Tołsczow rr. pp. societatis Jesu con. leopol. p. i. — isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy wybrac więcey poboru, ieno gr. 15".

306. L. Pilip de v. Rzemiezowce et Szpikłosy, g. Margarethae de Bienkowice Jordanowa sortibus, p. i. — „isz dlia spustoszenia y spalenia tych części, młyna y cerkwie na niey będącey, takze wymarcia y w niewolią zabrania ludzi nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 2".

307. Ll Fedko et Iwan de v. Wierblany s. r. m. ad capneatum iauorouienses spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, takze y woytowstwa, spalenia karczmy, wymarcia ludzi nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 30 y gr. 24, młyn w to inkluduiąc".

Feria III pt dom. Rogationum (*11/V*).

308. Ll. Iwan aduocatus et Ihnat iuratus de v. Skwarzawa s. r. m. g. Sigismundi Vbysz, vexilliferi dobrzynensis, tenutae p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, cerkwie y karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy więcey wybrac poboru, ieno zł. 12".

309. L. Dmitr Hołowka de v. Wołczuchy, sorte g. Marci Turzanski, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie nie moglismy poboru wybrac, ieno złoty [y] gr. $22^1/_2$, bo ludzie częścią wymarli, częścią w niewolią pobrani".

310. L. Prokop Krawiec de v. Dobrzany rndmi Nicolai Swirski, episcopi citriensis, suffraganei et officialis chełmensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, wymarcia

ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. $10^1/_2$".

311. Ll. Albertus Kuzmiaczek et Falko Gresmusik de v. Prusy s. r. m. tenutae g. Matthiae Krakowski et Euae Gniewkowska — coniugum, p. i. — isz dlia spustoszenia y zniszczenia prawie wsi, kościoła, karczm popalenia y wszystkich chałup, takze młyna, dworu y gumna, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania, bo nieprzyiaciel cztery całych niedzielie w naszey wsi stał, nie moglismy poboru teraznieyszego nic wybrac, bosmy nie sieli na zime nic, ani panu, ani sobie, ani tez mamy co y teraz w gębe włozyc".

312. Ll. Ilko Kaczorkow et Makar de v. Brody s. r. m. ad op. Sczyrzec pertinente p. i. — „isz dlia spustoszenia y znisczenia wsi spalenia cerkwie, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego nic a nic wybrac".

313. L. Christophorus Suchy de v. Czerlany s. r. m. ad aduocatiam grodecensem spectante tenutae g. Christophori Swięcicky p. i. — „isz dlia spustoszenia y spalenia młyna nie mogłem poboru nic wybrac".

314. Ll. Anton et Andryi de v. Starzyska s. r. m. tenutae m. Vladislai Myszkowski p. i. — „iz dla spustoszenia tey wsi, cerkwie y młyna, spalenia karczmy, tam będących, takze wymarcia y wybrania w niewolą ludzi przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy więcey poborow teraznieyszych, tak z samey wsi, iako y młyna drugiego walnika wybrac, tylko zł. 16".

Feria IV pt dom. Rogationum (*12/V*).

315. Ll. Dmiter Huczek et Sen Dudka de v. Dublany g. Joannis Sowinsky p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna, karczmy y cerkwie spalenia, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru nic a nic wybrac".

316. Ll. Kondrat Antoncow et Iwan Jaremkow de v. Kurniky s. r. m. ad capneatum grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwie y karczmy nie

moglismy doboru wybrac, ieno zł. 7, bo ludzie wymarli y w niewolią pobrani są".

317. Ll. Jacko Dackow et Fedko de v. Lelechowka s. r. m. ad capneatum grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy y młyna, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac, oprocz zł. $3^1/_2$".

318. Ll. Iwan Łukaszow de v. Biłe ill. Nicolai Krosnowski, archiepiscopi leopoliensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, takze y karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac, ieno zł. 12".

319. L. Michayło Hanow de v. Poluchow, sorte ill. Nicolai Krosnowski, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie nie mogłem poboru nic wybrac, bo ludzie wymarli y nimasz ich".

320. L. Iwaszko Liesiow de v. Podusow ill. Nicolai Krosnowsky p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, cerkwie y młyna nie mogłem poboru wiecey wybrac, ieno zł. 4, bo nimasz z czego".

321. L. Jurko Hrabar de v. Potoczany ill. Nicolai Krosnowski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, karczmy y cerkwie nie mogłem poboru, ieno zł. 2, wybrac, bo nimasz z czego".

322. L. Hrycko Mulik de v. Rexin ill. Nicolai Krosnowski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi nie moglismy poboru wybrac, ieno zł. 3, bo ludzie wymarli".

323. Ll. Hryc Hawryłowic et Pinko (!) Kapłuniec de v. Zawadow s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy wybrac więcey poboru, ieno zł. 15".

324. Ll. Abramko et Lesko de v. Zniesienie g. Sigismundi Vbysz p. i. — „isz dlia spustoszenia y zniesienia wsi

y cerkwie spalenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac, ieno zł. 4".

325. L. Jaremko de v. Wołczuchy, sorte g. Martini Rrzewusky, p. i. — „isz dlia spustoszenia części pana mego nie moglismy więcey wybrac opoboru (*sic!*), ieno zł. 4, bo ludzie wymarli y w niewolią pobrani są".

326. Ll. Iwan Topasz et Ławryk de v. Glinsko m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, karczmy y młyna, blichu spalenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 35".

327. L. Demko de v. Zalesie m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi nie moglismy poboru wybrac więcey, ieno zł. $1^1/_2$, bo ludzie wymarli y w niewolią pobrani są".

328. L. Iwan Boyko de v. Chylczyce m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna, spalenia cerkwie y karczmy nie moglismy nic poboru wybrac".

329. L. Onisko de v. Boniszyn eiusdem p. i. — „isz dlia znisczenia wsi nie mogłem nic poboru wybrac, bo ludzi nic nimasz, ieno ia we wsi".

330. L. Kost de v. Jesienowce eiusdem p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, karczmy spalenia nie moglismy poboru nic wybrac, bo y ludzi nimasz".

331. L. Wasko de v. Lackie, sorte m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi części iego mci nie moglismy nic poboru wybrac, bo ludzi nimasz".

Feria VI in crastino f. Ascensionis Christi (*14/V*).

332. Ll. Łuc Ochrymow et Łuc Zawalidoroha de v. Wiszenka s. r. m. ad capneatum grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, karczmy spalenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 25 y gr. 12".

333. Ll. Hryc Tereszko et Maxim de v. Wereszica s. r. m. ad capneatum grodecensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania, karczmy spalenia, nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 7".

334. Ll. Andruszko Kostiow et Zanko de v. Czernilawa als Czerlana s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwie y karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac więcey, ieno zł. 7".

335. Ll. Lesko Truszow et Wasil Sienkow de v. Buianiec m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac nic a nic".

336. Ff. Thomasz Bednarz et Andrzy Vniat de op. Dunaiov ill. Nicolai Krosnowsky p. i. — „isz dlia spustoszenia miasteczka przez nieprzyiaciela koronnego y popalenia przedmiescia iednego nie moglismy wybrac poboru teraznieyszego takiey summy, iako przed tym, ieno zł. 190".

337. L. Misko Vhrynowicz et Wołos Haciow de v. Troscianiec s. r. m. ad capneatum iauorouiensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi młyna y cerkwie, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy wybrac [poboru], ieno zł. 5".

338. F. Stanislaus Turczyn de op. Naraiow et Ihnat Wołochow de v. Naraiow m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „isz dlia spustoszenia miasteczka y wsi, takze cerkwie, wymarcia ludzi nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 20".

339. Ll. Les Kruczyk et Karpa de v. Dobrzynce vnb. capituli leopoliensis p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, takze i karczmy, wymarcia ludzi i w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. 13 y gr. 9".

Sabbato pt f. Ascensionis Christi (*15/V*).

340. L. Wasko Sabała de v. Spas g. Stanislai Rogalski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią zabrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. $3^1/_2$“.

341. L. Sobko Lis de op. Buscze m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „isz dlia spustoszenia miasteczka y ludzi wymarcia y poscinania przez nieprzyiacioł nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 20, cerkiew y młyn w to kładąc“.

342. L. Iacko de v. Poruczyn eiusdem p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 20“.

343. L. Wasko de v. Dworce eiusdem p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y spalenia y ludzi wymarcia ieno zł. 2 poboru wybralismy, a więcey wybrac nie moglismy“.

344. Ll. Les iuratus de v. Łapszyn et Michayło de Chyniowicze [того-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi oboyga y dlia spalenia cerkwi obudwu, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania, młyna w Łapszynie spalenia nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno z Łapszyna zł. 15, a z Chyniowic zł. 8“.

345. Ll. Michayło Tysiączny et Stecko de v. Zubow [того-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, cerkwie y karczmy, spalenia młyna, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 12“.

Feria II pt dom. Exaudi (*17/V*).

346. Ll. Iwan Wołkow de v. Kutyscza et Petro Sydorowicz de v. Iasniscza g. Annae Gorska, ol. Ioannis Brzuchowsky consortis rel. viduae, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, wymarcia ludzi, nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. 21 y gr. 27, ktore pieniądze imosc sama dała za nas, bo my zadną miarą tylo nie wybralibysmy“.

347. L. Adam Mysliwcow de v. Palikrowy g. Stanislai Gurski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 6“.

348. L. Iac Wataman de v. Niedbałowka m. Stanislai Potocki p. i. — „isz dla spustoszenia wsi y ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno zł. 15“.

349. L. Olexa Łuzka de v. Siołko m. Adae Hieronimi Sieniawski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y ludzi wymarcia, takze w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 4“.

350. Ll. Misko Mielnik et Iaremko Dziki de v. Młynowce, subditi monasterii vniouiensis haereditarii p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y młyna iednego kamienia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 2 od iednego kamienia młynskiego“.

351. Ll. Maxim et Fedko Malikowicz de v. Iaktorow monasterii vniouiensis p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno z cerkwie zł. 2“.

352. L. Jakub Hreczuch aduocatus iuratus de v. Zubrza spect. ciuium Leopoliensium p. i. — „isz dlia spustoszenia y znisczenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy więcey poboru wybrac, ieno z młyna zł. 2, gr. 24“.

353. L. Iwan Gawęnda iuratus de v. Sichow spect. ciuium Leopoliensium p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y młyna, karczmy spalenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac, bo z gruntu zniesiona wies“.

354. Ll. Hrycko iuratus et Iwan Chudoba de v. Pietrce g. Maximiliani Piasecky, iudicis terrae Buscensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy, ludzi wymarcai

y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 30".

355. Ll. Jakub de v. Mostki et Klimek de v. Lesniowice et Polanka — g. Martiani de Mydłow Morawiec, iudicis terrae Leopoliensis, subditi, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi pomienionych y wsi Polanki, spalenia karczm, cerkwi y młynow nie moglismy nic a nic poboru wybrac, bo ludzie wymarli y do ordy pobrani są".

356. L. Iwan Szynkarz m. Adae Hieronimi Sieniawski sorte, et Senko Boyko gg. Swirskich sorte (*sic*!) de v. Wirzbow p. i. — „isz dla spustostzenia wsi, młyna i cerkwie, spalenia karczmy nie moglismy wybrac poboru, ieno ze wszytkiey wsi z obudwu części zł. 15, bo ludzie częścią wymarli, częścią w niewolią pobrani".

357. L Roman et Borys de v. Popowce g. Stanislai Gorski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi Popowiec y Pankowiec y młyna, spalenia cerkwi y karczmy, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac więcey, ieno zł. 8".

358. Ll. Iwaszko Wataman de op. Koropatniki et Andruszko de v. Sołonkow — subditi m. Adae Hieronimi Sieniawski, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y miasteczka, takze cerkwie y młyna, spalenia karczmy z miasteczka nie moglismy wybrac, ieno zł. 6, a ze wsi nic wybrac nie moglismy".

Feria III pt dom. Exaudi (*18/V*).

359. Ll. Malko inratus de Przepielniki, Tymko de v. Krukow, Łazko de v. Harbuzow, Borys de v. Łukawiec, Sen de v. Tworymirka (?) — subditi m. Theophilae Sobieska, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwi, popalenia karczm y młynow, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego z klucza Przepielnickiego wybrac więcey, ieno zł. 12, gr. 15".

360. Ll. Ihnat Sałaszay de v. Iarczowce, Hryc Hazkało de v. Wołoszowce, Dmitr de v. Podhayce, Andrus de v. Zukowce — m. Theophilae Sobieska subditi, p. i. — „isz dla spustoszenia wsi y cerkwi, popalenia karczm y młynow, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. 18 y gr. 15".

361. L. Martyn de v. Wyzyn m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dla spustoszenia wsi, młynow y karczmy nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno z cerkwie zł. 2".

362. L. Macko de v. Manaiow eiusdem p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y młyna, cerkwie spalenia y karczmy nic a nic poboru teraznieyszego wybrac nie moglismy".

363. L. Iwachno de v. Miedzygory [тіеї-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młynow, spalenia cerkwie nie moglismy nic poboru teraznieyszego wybrac".

364. L. Ioannes Polak de v. Bieniow [тіеї-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia y zniszczenia wsi, spalenia młyna nie moglismy nic poboru teraznieyszego wybrac".

365. Ll. Sen Woytkow de v. Nuscze et Hacko Lewkow de v. Zywaczow [тіе-їж] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y ludzi wymarcia, popalenia karczm nie moglismy poboru wybrac, ieno z Nuscza od młyna y cerkwie zł. 4, gr. 15, a Zywaczowa nic wybrac nie moglismy".

366. Ll. Choma de v. Czołhynie et Staszko de v. Podłubie — subditi m. Annae Potocka [як вище] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno z Czołhyn zł. 16, a z Podłubia 1 zł.".

367. Ll. Chwedor Sahan de v. Oleiow, Iakim Dukow de v. Biłokrynica, Anton de v. Serwirogi, Hryc de v. Iackowce et Iwan de v. Baytkow — subditi m. Theophilae Sobieska, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młynow, cerkwi, popalenia karczm, nie moglismy z klucza Olewskiego wsi pomienionych poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. 35".

368. N. Albertus Zembrzycki in v. Cebrow areae certae possessor et m. Sobieska famulus, tum ll. Iacko de v. Nestorowce, Tymko de v. Iusipowce, Łucyk de v. Seredynce, Hryc de v. Worobiowka, Procyk de v. Mszana — subditi m. Theophilae Sobieska, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, cerkwie, młynow, karczm — częścią spalenia, częścią spustoszenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania z klucza Iezierzanskiego pomienionych wsi poboru teraznieyszego nie moglismy wybrac więcey, ieno zł. 45 y gr. 15“.

369. Ll. Paszko de v. Młynowce, Iwan de v. Grabkowce, Onisko de v. Meteniow, Krzysko de v. Kabarowce, Iaremko de v. Borymowce (?), Sawa de v. Kudobince, Martyn de v. Toustohołowy — subditi [як вище] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młynow, cerkiew niektorych, popalenia karczm niektorych, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy ze wszystkiego klucza Młynowieckiego poboru wybrac, ieno zł. 85“.

370. Ll. Iwaszko iuratus de v. Bzowica et Daniło de v. Łopuszany eiusdem p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania poboru teraznieyszego z obudwu wsi nie moglismy więcey wybrac, ieno zł. 8“.

371. Ll. Kondrat de v. Strutyn, Sen de v. Łuka, Mis de v. Ielechowice [тієї-ж] et subditus de Ielechowice r. Martini Kokoszka, praepositi złoczouiensis, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwi, popalenia karczm y młynow nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. $14^1/_2$“.

Feria IV pt dom. Exaudi (*19/V*).

372. Ll. Fed Robak et Lewko de v. Borszowice s. r. m. ad capneatum glinianensem spect. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia karczmy y młyna, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy nic poboru teraznieyszego wybrac“.

373. Ll. Iakim et Stecko Pietruszka de v. Nawoz s. r. m. et Dmitr ac Stecko de v. Połowice itidem regali ad capneatum glinianensem spect. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac nic a nic“.

374. N. Tomas Rozwadowsky, sortis suae tum et n. Dąbrownicki in v. Podwysokie haeres, p. i. — „isz dlia spustoszenia części naszey y spalenia przez nieprzyiacielia nie moglismy nic poboru wybrac“ [1]).

Feria V pt dom. Exaudi (*20*/V).

375. Ll. Hrycko de v. Połtew et Zamoscie, Fedor Michayłow de v. Słowita, Misko Rzezniczek de v. Przegnoiow et (Fed) Tyzyk de v. Krzywicze — regalium ad op. Gliniany pertinentium p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, cerkiew, popalenia niektorych cerkiew, karczm, mły(now), ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy ni(c) a nic poboru wybrac, bo z gruntu te dobra znisczone“.

376. Ll. Lewko de v. Lesniki, Hryc de v. Dobrce Paweł Muc(z)czyszyn de v. Rohaczyn et Wasil de v. Szybalin — m. Adae Hieronimi Sieniawski subditi, i. p. — „isz dlia spustoszenia wsi, młynow, karcz(m) popalenia, takze cerkiew popustoszenia, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno z Lesnik zł. 2, z Bobrca zł. 6, z Rohaczyna zł. 2, a z Szybalina zł. 5“.

377. Ll. Iwan Lecyk et Iwan Bolepup de v. Przyłbice m. Annae Kązanowska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolia pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 18“.

378. Ll. Misko de v. Kamienopole et Stecko atque Ławrysz de v. Podborce s. r. m. tenutae g. Martiani Mora-

---

[1]) Ся заява у книзї перечеркнена.

wiec p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania, spalenia karczm, młynow y cerkwi nie moglismy nic poboru wybrac".

379. Ll. Sen et Iwan de v. Rozwaz ad praeposituram olescensem pertinente p. i. — „isz dlia spustoszenia y spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 14".

380. Ll. Lesko Dyptan et Fedor Hrinkow de vv. Podusilna et Baczow — rr. pp. soc. Iesu col. leopol. subditi, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia młynow, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac, ieno zł. $3^1/_2$".

381. Ll. Ian Gieliand de v. Czyszki, Łucko de v.. Chanaczow, Stanislaus Kiszka de Kozielniki — rr. pp. ord. s. Francisci cinit. Leopol. ad eccl. s. Crucis subditi, p. i. — „isz dlia spustoszonia y znisczenia z gruntu wsi pomienionych, popalenia młynow, cerkiew, karczm, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego nic a nic wybrac".

Feria VI pt dom. Exaudi (*21/V*).

382. Ff. Constantinus Truchanowicz et Petrus Pictor de iurisdictione castri inferioris Leopoliensis, iurati, vti s. r. m. et m. capitanei subditi, p. i. „Przysięgamy P. Bogu wszechmogącemu, isz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela koronnego teraznieyszych czasow blisko przeszłych iurisdykcyi iego mci y podgrodzia zamkowego, wymarcia ludzi y wyscinania, takze y pomarcia, y domow nad 60 spalenia, zadnego pozytku iego mc p. starosta miec nie moze y quarta zupełna z tey iurispykcyi wybrana byc nie moze"[1]).

[1]) Порівнай ч. II, N. XVI.

Sabbato pt dom. Exaudi (*22/V*).

383. Ll. Stec de Ceniow et Roman de Koniuchi — m. Adae Hieronimi Sieniawski subditi, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młynow, popalenia karczm y cerkwi, wymarcia ludzi, nie moglismy wybrac, ieno z Ceniowa zł. 15, a z Koniuch zł. 70“.

384. Ll. Mys Iwaszyniszyn, Fedko Czapik de v. Łozina s. r. m. tenutae m. Andreae Mniszek, culinae regni praefecti, p. i. — „isz my dla spustoszenia wsi, karczmy, ludu wymarcia y w niewolą pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego więcey wybrac, ieno zł. 2“.

385. L. Anton Leniow de v. Zorniska s. r. m. tenutae [як вище] p. i. — „isz dla spustoszenia wsi y młyna, spalenia karczmy, ludu wymarcia y w niewolą pobrania nie mogłem poboru teraznieyszego wybrac nic a nic“.

386. Ll. Łucyk Kunaszow de v. Białegłowy, Iwan Hryckowicz de v. Hryniow, Tymko Zukow de v. Częstopady, n. Albertus Czarnułuski de v. Trzcieniec, Sauka Fedorow syn de v. Ratyszczow, Iwan Drzewusz de v. Nieterpince et ratione v. Milno, — mm. Demetrii et Constantini Wiszniowieckich subditi, p. i. — „isz my dla spustoszenia pomienionych wsi, młynow, karczm y cerkiew, takze ludzi wymarcia y w niewolą pobrania (procz w Nieterpincach młyn został, takze w Trzcincu) nie moglismy z pomienionych wsi wiecey wybrac, tylko w Białychgłowach zl. 3 y gr. 8, z Hreniowa zł. 10 y gr. 16, z Częstopad zł. 6 y gr. 7, z Trzcinca zl. 7, gr. $11^1/_2$, z Ratysczowa zl. 9 y gr. 10, z Nieterpiniec zł. 7 y gr. 5 (z Milna zas nic a nic, y chłopa iednego nie zostało, z ktorey wsi, ze szpustoszała w niwecz, my wysz pomienieni przysięgamy) nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac“.

387. Ll. Ihnat Kulikow de v. Mszeniec, Hauryło Michayłow de v. Kamionka, de v. Wertelce iidem, — mm.

Demetrii et Constantini Wiszniowieckich subditi, p. i. — „isz my dla spustoszenia wsi, karczem, młynow, cerkiew nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac, tylko ze Mszenca zł. 9, gr. puł...[1]), z Kamionki zł. 3, gr. 2, z Wertelcow zł. 5".

Feria IV pt f. Pentecosten (*26/V*).

388. L. Paulus Iacikow de v. s. r. m. Horozana, Horozanka et Ryciow — tenutae m. Alberti Alexandri Przedwoiowski, castelani wisnensis, p. i. — „isz dla spustoszenia tych[2]) wsi, karczmy, młyna, cerkwie, takze ludu wymarcia y w niewolą pobrania nie mogłem teraznieyszego poboru nic a nic wybrac".

389. L. Dmitr Ilkow de v. Podhayce, Rudki, Wistowice, Iaremkow, Nowosielce, Dołobow — m. Alberti Alexandri Przedwoiowski p. i. — „isz ia dla spustoszenia wsiow pomienionych, karczem spalenia y popustoszenia cerkwiow, młynow, takze wymarcia ludzi y w niewolą zabrania nie mogłem poboru teraznieyszego wybrac, a to z łanow trzech w Podhaycach spustoszałych; (ze) wsi Rudki z łanu iednego, karczem dwie, ze młyna y zagrodnikow szesc; ze wsi (Wi)stowice z łanow dwoch y z iedney czesci łanu; z Iaremkowa z łanu iednego y ied(ney) cwierci, z zagrodnikow pięc; z Nowosielec z łanow pułtrzeciu y zagrodnikow cztyrech; z Dołobowa z łanu iednego".

Feria V pt f. Pentecosten (*27/V*).

390. Ll. Martyn Lecykow de v. Romanow, Iwan Niemcow de v. Podhorodescze, Senko Medulin de v. Siedliscze et Wankowce, Hryc Karpiow de v. Horodysławice, Iwan Wołkow de v. Podiarkow, Łuc Kozakow de v. Podsosnow, v. Plichow penitus deserta, Luczka Ka-

[1]) Не можна відчитати.

[2]) Се слово дописане опісля, так само назви двох останніх сїл, тому й дальші слова треба розуміти у числї многім.

waka de v. He(r)manow — m. Adae Hieronimi Sieniawski subditi, p. i. — „isz my dla spustoszenia pomienionych wsiow, cerkiew, spalenia karczem y młynow, takze ludzi wymarcia (y) w niewolą pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego więcey wybrac, tylko 50 gr. z Romanowa, z Podhorodescz złoty y gr. 4, z Siedliscz y z Wankowic gr. 40, z Horodysławicz gr. 20, z Podiarkowa $1^1/_2$ złotego, z Podsosnowa gr. 24, z Hermanowa nic a nic nie moglismy wybrac".

Et in continenti iidem laboriosi coram eodem officio personaliter stantes solennem fecerunt manifestationem in et contra g. Martianum Wysokinski (suc)collectorem contributionum modernarum pallatinatus [Russiae] districtus Leopoliensis, ideo, — quia ipsi easdem contributiones ad manus praefati n. Wysokinski reddere volebant, prout de facto reddebant et multo temporis spatio expetebant, vt reciperet ab eisdem subditis, verum quoniam praefatas contributiones iuxta praestitum iuramentum, hic coram actis praesentibus factum, a dictis subditis recipere noluit neque recepit, ideo premissa manifestatione praecauendo indemnitati suae, hinc exoriundo hic circa officium praesens reliquerunt et suprascriptam summam reposuerunt, quam officium suscepit et penes se detinuit.

391. Ll. Hryc Michalik et Mikita Hryzło de v. Potutory et Zolnowa, Prokop Chwecynyn [et] Petro de v. Posuchuw — m. Adae Hieronimi Sieniawski subditi, p. i. — „isz my dla spustoszenia wsi pomienionych, zniszczenia cerkwi w obudwuch wsiach, spalenia karczem y młynow, takze ludzi wymarcia y w niewolą pobrania nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac z Potutor y z Zołnowa (zł.) $1^1/_2$, z Posochowa zł. takze $1^1/_2$".

392. Ll. Klimko Malyszyn, Iwachno Dmitryszyn de v. Podhorce, Maxim Macko de v. Zahorce — m. Alexandri Koniecpolski, vexilliferi regni, subditi haereditarii, p. i. — „isz my z pomienionych wsi dla spustoszenia onych, takze młyna, karczmy spalenia y ludzi wymarcia y w niewolą pobrania nie

moglismy teraznieyszego poboru więcey wybrac, tylko z Podhorec y z Zahorec zl. 17".

393. Ll. Matfiey et Mysko Koniuszkowski de v. Dubie, Andrus Czerniak et Petrus de v. Kadlubiscze — m. Alexandri Koniecpolski subditi, p. i. — „isz my z pomienionych wsi dla spustoszenia onych y cerkwi znisczenia, takze spalenia karczem, ludzi tesz wymarcia y w niewolą zabrania nie moglismy teraznieyszego poboru więcey wybrac, tylko z tych dwoch wsi — z Kadłubiszcz zł. 2, gr. 10, z Dubia zł. 4, gr. 7".

394. Ll. Łauryk Kobrynik, Dmitr Szołtys de v. Lubienie g. Andreae Wilczek, in captiuitate scythica detenti, p. i. — „isz my z pomienioney wsi części pana Wilczka dla spustoszenia oney, młyna y cerkwi znisczenia, spalenia karczmy, takze ludzi wymarcia y w niewolą pobrania nie moglismy teraznieyszego poboru z tey części nic a nic wybrac".

395. Ll. Hryc Boiaryn de v. Kudynowce, Sen Kaczawałko de v. Moniłowka — m. Theophilae Sobieska subditi, p. i. — „isz my dla spustoszenia wsi pomienioney y cerkwie znisczenia, takze wymarcia ludzi y w niewolą pobrania nie moglismy teraznieyszego poboru więcey, tylko z Kudy-(n)owiec zl. 10 y gr. 25, z Moniłowki zł. 4, wybrac".

Feria VI pt f. Pentecosten (*28/V*).

396. Ll. Stephanus Wyszoczawka, Hryc Dackow de v. Ponikwy m. Alexandri Koniecpolski p. i. — „isz my dla spustoszenia wsi, znisczenia cerkwie, spalenia karczmy y młyna, takze wymarcia ludzi y w niewolą pobrania nie moglismy teraznieyszego poboru więcey wybrac, tylko zl. 8".

397. Ll. Iacko Pastuch, Marko Tywonikow de v. Iasionow, Stefan Zozuliszyn, Sidor Wołk de v. Boratyn [того-ж] p. i. — „isz my dla spustoszenia pomienionych wsi, spalenia cerkwie y karczem, takze wymarcia ludzi y w niewolą zabrania nie moglismy więcey poboru teraznieyszego wybrac, (tylko z Iasionowa zł. 10 . . . z Boratyna zł.) 7 y gr. 10".

Sabbato pt f. Pentecosten (*29/V*).

398. Ll. Andrey et Iaremko de v. Putiatycze g. Adami Ianikowski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwie nie moglismy poboru teraznieyszego więcey wybrac, ieno zł. 11“.

399. Ll. Ilko et Hrycko Bynkarzow de v. Husznia, tum Wasko Przyszliak et Fed de v. Czeremoszna — subditi m. Hieronimi Michaelis Korybuth ducis Wyszniowiecki, palatini terrae Russiae, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y młyna w Czeremoszny, popalenia karczm, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac, ieno zł. 14 z Huszni, a z Czeremoszny zł. 15“.

400. Ll. Mis Dackow et Iwan Iarękow zięc de v. Bełzec, Iacko Bobiczow iuratus de v. Zulice, Wasko de v. Bug — subditi eiusdem, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno z Bełzca zł. 13, z Zulic zł. 3, a z Bugu zł. 16“.

401. Ll. Hryc Tymczyszyn et Sen Kulicz de v. Czechy, Hryc Bednarz iuratus de v. Zabłotce — g. olim Andreae Koniecpolski, notarii campestris regni, subditi, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spustoszenia cerkwie y spalenia karczmy w Czechach poboru teraznieyszego nie moglismy więcey wybrac, ieno z Czech zł. 12 a z Zabłociec zł. 6, bo ludzie wymarli, a drudzy w niewolią pobrani“.

Feria II pt f. Trinitatis (*31/V*).

402. Ll. Tymko et Senko Szwiec de v. Łubienie większe y mnieysze, sorte g. Stanislai Poradowski, p. i. — „isz dlia spustoszenia (y zniszczenia) wsi y młyna, wymarcia ludzi y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac nic a nic“.

403. L. Senko de v. Przemiwołki g. Georgii Mrozowicky, s. r. m. secretarii, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi,

spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac więcey, ieno zł. 5".

404. L. Hryc de v. Smerekow et Bliszczywody eiusdem iurauit, — „isz dlia spustoszenia części pana naszego w Smerekowie y poddanych w Blisczywodach w niewolią pobrania, tak dalece, ze y do przysięgi iednego nalisc pan nie mogł, poboru nic wybrac nie moglismy".

Feria IV pt f. Trinitatis (*2/VI*).

405. Honoratus Gaspar Szulc, v. Skniłowek mały administrator, p. i. „Przysięgam P. Bogu wszechmogącemu, isz dlia zniszczenia srogiego tey wioski y poddanych częścią w niewolią pobrania, częścią wymarcia, częścią dlia zolnirzow porozchodzenia sie, tak ze y iednego do przysięgi znalisciem nie mogł, poboru nic wybrac nie moge".

406. L. Vłas Horbaczow de v. Gnidawa m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y młyna, spalenia karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego nic wybrac".

Feria VI in crastino f. Corporis Christi (*4/VI*).

407. (L.) Petro Hapomowicz de v. Razniow g. Koniecpolska, g. olim Andreae Koniecpolski, consortis relictae, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y młyna, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 8".

408. Ll. Wanko (et Semak de v. Czernica m. Alexandri Koniecpol)ski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi cerkwie y popa, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. 9".

Sabbato pt f. Corporis Christi (*5/VI*).

409. Ll. Andrey et Hryc Chomczyn de v. Brody, Tymko Steckowicz et Fedor Romanow de v. Dziczkowice, tum Stecko et Iusko Kot de v. Smolno [того-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia y zniszczenia wsi, wymarcia ludzi y w nie-

wolią pobrania nie moglismy nic poboru teraznieyszego wybrac".

Feria II intra octauas f. Corporis Christi (*7/VI*).

410. Ll. Daniłko et Hrycko de v. Ponikowice, Omelian et Misko de v. Wysocko [того-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, popalenia karczm y młynow, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno z Ponikowicz zł. 18, a z Wysocka zł. 10".

411. Ll. Sen Kowal et Iwan de v. Hołoszkowice, Wasko Leszewic et Iwachno de v. Suchodoł [того-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia w(si) y cerkwi, popalenia młyna y karczmy w Suchodolie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac, ieno z Hołoszkowicz zł. 18, a z Suchodoła zł. 2".

Feria IV pt f. Corporis Christi (*9/VI*).

412. Ll. Hrycko Szarko et Iusko de v. Daniłowce m. Theophilae Sobieska p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cer(kw)ie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie mogli(smy) poboru więcey wybrac, ieno zł. 2".

Feria VI in crastino octauae f. Corporis Christi. (*11/VI*).

413. (L.) Stec et Kost de v. Drohowiz, Stec Klimkow et Sen de v. Vscie, Iac de v. Stulsko — regalibus, tenutae m. Nicolai Ostrorog, pocillatoris regni, rohatynensis, drohouizensis capitanei, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, popalenia (ce)rkwi, młynow, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania (ni)e moglismy poboru nic a nic wybrac, ze wszystkich wsi, bo z gruntu te wsi zniesione".

414. Ll. Hryc et Pach de v. Berlin, Marko et Ławryk de v. (K)oniuszkow, Andreas et Fedor de v. Bielowiec, Macko Poliak de v. Szynarow (*sic!*) et Lesko Wasilow atque Semak de v. Klekotow — subditi m. Alexandri Koniecpolski, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y rudy w Szymorowie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy

poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno z Berlina 33, z Koniuszkowa 30, (z) Bielowca 14, z Szynarowa 12 zł. (a) z Klekotowa zł. 5".

Sabbato pt octauas f. Corporis Christi (*12/VI*).

415. (Ll.) Grzesko Gil de v. Przewłoczna, Fedko et Iacko de v. (St)ołpin, Mis de v. Turza et Iendrzeiowka, Łucyk Hawryłow (de) v. Kobylie — subditi haereditarii m. Alexandri Koniecpolski, ad praesens possessionis obligatoriae g. Helizabethis (de) Łosiatyn Bielecka, p. i. — „(isz) dlia spustoszenia wsi, popalenia karczm y młynow, ludzi (wy)marcia y w niewolią pobrania, nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno z Przewłoczney 30 zł. bez dwu, z Stołpina zł. 7, z Turzy y Iendrzeiowki zł. 14, z Kobylego zł. 5".

Feria II pt octauas f. Corporis Christi (*14/VI*).

416. L. Łuczka de v. Brzeziec m. Nicolai Ostrorog p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y spalenia cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. 19".

Feria III pt octauas f. Corporis Christi (*15/VI*).

417. Ll. Iasiek Polak et Fed Rusin de v. Rumno [того-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwi y karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 10".

418. Ll. Ioannes Christophorus Czayka et Hawryło Haładyiow, de v. Chłopy, Hryc de v. Vherce, Petro de v. Buczay (*sic!*), Hryc de v. Czołowice [того-ж] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia karczmy w Chłopach, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego więcey wybrac, ieno z Chłopow zł. 50, z Vherec zł. 6, z Buczaia zł. $3^1/_2$, a z Czołowic nic wybrac nie moglismy, bo z gruntu zniesione są".

Feria IV in crastino f. ss. Vitti et Modesti (*16/VI*).

419. Ll. Stecko et Marko de v. Batiatycze et Petro atque Roman de v. Dernow — regalibus, tenutae m. Hieronimi Radzieiowski, łomzensis, camionacensis capitanei, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cer(kwie) w Batiatyczach y karczmy, spustoszenia cerkwie y mły(na w Dernowie y ludzi wy)marcia y w niewolią pobra(nia) nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno z Batiatycz zł. 14, a Dernowa zł. $10^1/_2$“.

420. L. Hryc de v. Srzednistaw (*sic!*) s. r. m. tenutae [як вище] p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac więcey ieno 40 gr., a młyna nimasz“.

421. Ll. Iac Olexyn de v. Iakimczyce et Kuz Iurkow de v. (K)lecko — sobditi m. Nicolai Ostrorog, p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania, karczmy spalenia w Iakimczycach nie moglismy poboru wybrac z Iakimczycz nic, a z Klecka ieno zł. 10, a cerkwie w Klecku nimasz“.

422. Ll. Iwan Waligora et Martyn Moroz de v. Zeldec s. r. m. tenutae m. Hieronimi Radzieiowski p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, spalenia młyna y karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. $10^1/_2$“.

Feria V pt f. ss. Vitti et Modesti (*17/VI*).

423. Ll. Daniło et Stec de v. Łowczyce m. Nicolai Ostrorog p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia młyna karczmy y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. 15“.

424. Ll. Mis Haciuk et Iwanko Maik de v. Ruda s. r. m. ad capneatum camionacensem pertinente p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna, cerkwie, takze y karczmy, ludzi

wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. 3".

Feria VI pt f. ss. Vitti et Modesti (*18/VI*).

425. Ll. Iwan Przysliak et Lewko de v. Kołodruby m. Nicolai Ostrorog p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru wybrac więcey, ieno zł. 34".

Feria II ante f. Natiuitatis s. Ioannis B. (*21/VI*).

426. Ll. Sawka et Hawrylo de v. Tatarynow m. Nicolai Ostrorog p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru więcey wybrac, ieno zł. 18".

427. Ll. Paulus et Wasko Bartosz de v. s. r. m. Czestyń ie ad capneatum camionacensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna, cerkwie y karczmy, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac więcey, ieno zł. 11".

Feria VI in crastino f. Natiuitatis s. Ioannis B. (*25/VI*).

428. Ll. Mikita et Hryc de v. Ciązyce (*sic!*) ad plebanatum brzozdouiensem spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego wybrac nic a nic".

429. Ll. Harasim Woyt et Iurek de v. Siedliska rr. pp. ord. s. Dominici con. leopol. p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi y cerkwie, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania, spalenia karczmy nie moglismy poboru nic a nic wybrac".

(Feria II pridie f. ss. Petri et Pauli) (*28/VI*).

430. Ll. Fedko et Matwiey de v. Iłow s. r. m. ad oppidum Mikołaiow spectante p. i. — „isz dlia spustoszenia wsi, spalenia cerkwi y młyna nie moglismy poboru teranieyszego nic a nic wybrac, bo ludzie wymarli y w niewolią pobrani są".

Feria V in vigilia f. Visitationis BMV. (*1/VII*).

431. (Ll.) Albertus Adamowicz, Fedko Iwaniukow syn de v. Krzywczyce m. Andreae Mniszek p. i. — „isz dla spustoszenia wsi pomienioney y karczmy spalenia, (m)łynku y cerkwie spustoszenia, takze wymarcia ludzi y w niewolą pobrania nie moglismy poboru teraznieyszego nic a nic wybrac".

(Sa)bbato in crastino f. Visitationis BMV. (*3/VII*).

432. Ll. Iwan et Mis de v. Domazyr et Senko de v. Zelow — subditi g. Martiani Morawiec haereditarii, praestiterunt iuramentum corporale in eam rotham; — „isz dlia spustoszenia wsi, młyna, cerkiew, ludzi wymarcia y w niewolią pobrania nie moglismy poboru nic a nic wybrac", — Deo ipsos ita et s. Iesu Christi passione adiuuante.

Adam Florianus Iaskolski, vicenotarius actorum c. Leopoliensium, mpa.

(*Prot. incr. rel. plenip. et iuram. castr. Leopol. a. 1649 - 50, t. 230, p. 499—582*).

XL.

Присяги селян про те, що спустошені села Жидачівського, Долинського й ин. повітів не можуть платити податку. 16. н. ст. квітня — 1. н. ст. червня 1649.

Feria sexta post dominicam Conductus Paschae (*16/IV.*) a. D. 1649.

1. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Zydaczouiensia personaliter venientes nobilis Andreas Podlesiecki et laboriosus Petro Miłocha, subditus gnosi Alexandri Cetner, vexilliferi Podoliae, de villa Nowosielce abiurauerunt coram eodem officio totam et integram villam Nowosielcze, funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatam et conflagratam esse, exceptis vna et media parte agri nobilis Lucae Medynski et Dauid Skulski, — quod iuramentum in

facie officii praesentis dictante sibi per ministerialem rotha per eosdem est praestitum.

(*Ind. rel. castr. Zydaczou a. 1649 - 50, t. 40, p. 273*[1]).

2. Ll. Onysko et Iac g. Alexandr iCetner de v. Borynice abiurauerunt totam et integram villam funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatam et conflagratum esse.

3. Ll. Hawryło et Iwan [того-ж] de v. Drochowice abiurauerunt totam et integram villam funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatam esse.

Sabbato pt dom. cond. Paschae (*30/IV*).

4. Ll. Stepan et Choma de v. Mołodynce [того-ж] abi. mediam villam funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatam et conflagratam esse (*217*).

Feria II pt dom Misericordiae (*19/IV*).

5. Ll. Makar et Procyk Baran de v. Grodzisko [того-ж] abi. sex laneos in v. Parua Grodzisko, tum eandem villam et tabernam per saeuitiam plebis et scythicam desolatam esse. (*282*).

6. Ll. Michaiło et Kuz de v. Ostrow [того-ж] abi. sex laneorum totam et integram villam per saeuitiam plebis et scythicam desolatam et conflagratam esse.

Feria III pt dom. Misericordiae (*20/IV*).

7. L. Hawryło de v. Wirzbica g. Nicolai Daniłowicz abi. villam praefatam trium laneorum totam et integram per saeuitiam plebis et scythicam desertatam et conflagratam esse.

8. L. Iac de v. Michaiłowice iuratus [того-ж] abi. totam villam per saeuitiam plebis et scythicam duorum laneorum conflagratam et desertatam esse.

---

[1]) Дальші присяги скорочуємо до їх головного змісту і подаємо лиш сторону актової книги, що зложена дуже недоладно. Ми збираємо всї акти побіч себе на подобу Nr. XXXIX, що хибно, задля зложення книги, попав ся поперед.

9. L. Wasil de v. Czeremchow [toro-ж] abi. totam villam per saeuitiam plebis et scythicam duorum laneorum conflagratam et desertatam esse.

10. L. Iwan Ciokalik de v. Sulatyce g. Nicolai Daniłowicz certarum sortium abi. villam praefatam domini sui, laneum vnum et quartam partem agri per saeuitiam plebis et scythicam conflagratam et desertatam esse. (*283*).

11 L. Hrycz Wepronik de v. Kołokolina [toro-ж] abi. medietatem villae per saeuitiam plebis et scythicam idque trium laneorum, tum et ecclesiam ritus graeci desertatam et conflagratam esse.

12. L. Proc Trupczyn de v. Wisniow m. Martini Kalinowski, pallatini czernichouiensis, ducis campestris exercitus regni, abi. laneos tres per saeuitiam plebis et scythicam conflagratos et desertatos esse.

13. L. Wasil Czepey de v. Swaryczow nlium Basilii, Andreae et Alberti Swaryczowskich abi. molendinum et curias binas eorundem per saeuitiam plebis desertatas esse. (*298*).

14. Ll. Wasil de v. Rakow et Fedor de v. Nadzieiow, ad capneatum dolinensem pertinentibus, abi. villas vtrasque funditus desolatas esse et conflagratas (*299*).

Feria IV pt dom. Misericordiae (*21/IV*).

15. Ll. Mikita et Char de v. Hrehorow g. Nicolai Daniłowicz abi. totam et integram villam devastatam esse et conflagratam (*301*).

16. Ll. Hryn et Stas de v. Rozniatow m. pallatini belzensis et gnosi Andreae Kakowski, vicepallatini belzensis, quouis iuris titulo eiusdem villae possessorum, abi. vnum et medium laneum per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos esse (*305—306*).

17. Ll. Iwan Bryndzak et Choma Paułow de v. Podniestrzany g. Miłoszowski abi. laneos 4 per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos esse.

18. L. Kuz de v. Czernieiow m. Martini Kalinowski, vatamanus eiusdem villae, abi. 4 lan. per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et conflagratos esse.

19. L. Choma de v. Nowa Rownia nlium Fed et Nicolai Ostaphieiowiąt Swaryczowskich abi. tres partes et mediam lanei, tum et molendinum — per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos esse.

20. L. Mis de v. Lubsza g. Nicolai Daniłowicz abi. 4 lan. et $^1/_2$ lan. poponalem, nec non molendinum — funditus per saeuitiam plebis et scythicam conflagratos et desertatos esse.

21. Ll. Hryc et Iwan Woronczak de v. Krechowice m. ducis Zasławiensis abi. totam et integram villam funditus desolatam et conflagratam esse (*307*).

22. Ll. Ihnat et Tymko Paulikow de v. Bereznica et Zurawkow, ad capneatum zydaczouiensem spectante, abi. laneum funditus desolatum et deuastatum esse (*308*).

23. Ll. Iwan Tatarzyn et Demko de v. Hołtowice v. plebani chodorostauiensis totam villam 4 laneorum funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatam et conflagratam esse abiurauerunt (*309*).

24. L. Michayło de v. Trosciniec s. r. m. ad capneatum dolinensem spectante abi. 2 laneos et $^1/_2$ per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos esse.

25. L. Hauryło de v. Strutyn nizny s. r. m. ad capneatum dolinenensem spectante abi. lan. 7 et $^1/_2$ per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos.

Feria V pt dom. Misericordiae (*22/IV*).

26. L. Iwan Susin de v. Roguzno abi. $^1/_2$ laneum rr. vicariorum leopoliensium ad eccl. zydaczou. spect. per saeuitiam plebis et scythicam funditus deuastatum et desertatum.

27. L. Sen de Zorawneczko m. Martini Kalinowski abi. totam villam (excepto laneo vno et medio) per saeuitiam plebis et scythicam tempore nuper praeterito anno praesenti funditus desolatam et desertatam (*310*).

28. L. Panko de v. Kozara abi. lan. $4^1/_2$ (exceptis 1 laneo et $^1/_2$, ex quibus soluit) deuastatos et desertatos esse anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam.

29. L. Dmitr de v. Iakubow ad capneatum dolinensem s. r. m. spectante 3 lan. et molendinum korecznik anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam funditus deuastatos et desolatos esse (exceptis 2 lan., ex quibus soluit), abiurauit.

Sabbato pt dom. Misericordiae (*24/IV*).

30. Ll. Onuszko Tywon, Tymko Smukowski, Fedor Iurowicz — iurati de villis Włodymirce, Dubrawka, Tarnawka totas et integras villas anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam funditus conflagratas et desolatas esse abi. (*314*).

31. Ll. Iwan et Maxim de v. Bortniki totam et integram villam anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam funditus conflagratam et desolatam esse abi.

32. L. Michaiło de v. Nowesioło Oblaznice villam Nowesioło totam et integram funditus per saeuitiam plebis et scythicam anno praesenti conflagratam et desertatam esse (*315*).

33. Ff. Antonius aduocatus et Stas iuratus de op. Zurawno, Danis aduocatus, Artymow Dmitr de v. Mielnicze Demko Andruch de v. Ruskie praefatum oppidum et villas anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam funditus ex suis laneis et omnibus vtilitatibus conflagratas et desertatas esse abi. (*316*).

34. Ll. Stephan Dudzic de v. Boianow, tum et Andrus de v. Lutynka, ad op. Zurawno spectantibus, villam totam et integram Boianow et $^1/_2$ lan. v. Lutynka anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam sotolatas et conflagratas esse funditus ex eisdem leneis et vtilitatibus abi.

35. Ff. Procop et Fed Dziekciarz de op. Rozdoł ciues, tum et Iwan de v. Brzezina, necnon Michayło de v. Krupsko, ad praefatum oppidum pertinentibus, — gnosi Stanislai Rrzewuski, subdapiferi bracławiensis, subditi, praestiterunt iuramentum: „Ia Procop, Fedor Dziekciarz z miasteczka Roz-

dołu y ia Iwan ze wsi Brzeziny y Michaylo z Krupska — poddani — przysięgamy Panu Bogu wszechmogącemu, w troycy swiętey iedynemu, isz miasteczko Rozdoł y wsi Krupsko y Brzezina, wszystkie przez nieprzyiaciela krzyza swiętego y swawolą kozacką są wniwecz popalone y spustoszone, z cerkwiami we wsiach bendącemi, a co ludzi zostało, ktorzy się przy kliastorze obronili y w budach, w ziemi wykopanych, mieszkali, teraz przez zołnierza są znisczeni, przeto podatkow, od rzeczyptey vchwalonych, nicz wybrac nie mogli — tak nąm Panie Boze dopomoz y meka iego przenad[s]więsza".

36. Ll. Chwedor woyt et Mikita de v. Miedzyrzec ad eccl. paroch. zydaczou. spectante laneos 4 et quartam partem agri tabernatoris anno praesenti funditus per fluium Stryi desolatos et desertatos esse abi. (*217*).

37. Ll. Fedor Tywon et Kost Horeczkow de v. Spas, subditi capituli przemysliensis, laneos 2 funditus per saeuitiam plebis et scythicam et molendinum valnik duarum rotharum anno praesenti conflagratos et desertatos esse abi.

38. Ll. Paweł de v. Łusczow, Paweł de v. Ilemie, Hryc de v. Lipowica in v. Luszczow laneum 1, in v. Ilemie lan. $1^1/_2$, Lipowica vero villam totam et integram, ad capneatum dolinensem spectantibus, anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam funditus desolatos et conflagratos esse abi.

39. L. Mikita Bełozewicz de v. Wielzyz m. castellani lubacouiensis $^1/_2$ lan. desertatum esse abi.

40. Ll. Zeno et Iwasko de oppido seue villa Monastyrzec ad oppidum Zurawno spectante laneos 4, molendinum korecznik duarum rotharum, inquilinos 3, sutores 3 atque opeparium vini cremati funditus anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam desertatos et desolatos esse abi.

41. Ll. Tymko Holenkow et Kuryło de v. Kalna s. r. m. ad capneatum dolinensem spectante laneos $9^1/_2$ per saeuitiam plebis et scythicam anno praesenti conflagratos et desertatos esse, tum et ecclesiam ritus graeci abi. (*318*).

— Feria II pt dom. Iubilate (*26/IV*).

42. Ll. Ilko et Petro de v. Kotoryny duas partes lanei, molendinum, tabernam et alia omnia anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam desolata esse funditus (excepta parte tertia, ex qua persoluerunt) abi.

43. Ll. Petro et Anton de v. Lachowica laneos 2, inquilinos, artifices, tabernas et molendinum alterum — anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et conflagratos esse funditus abi.

44. L. Iaremko Kordyiowicz vataman de sortibus villarum Wielzysz, Pacykow, Nowoszyn, Łolin, Wyszkow — g. Stephani Poniatowski in eis sortibus medium laneum anno praesenti funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatum esse abi.

45. L. Iwan Czekałowicz de sortibus villarum [як вище] g. Korczynska in eisdem sortibus laneum 1 anno praesenti funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatum esse abi. (*319*).

46. L. Hawryło vatamanus de sortibus villarum [як вище] g. Iordani Iasienicki in eisdem sortibus laneum $1^1/_2$ anno praesenti funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatum esse abi.

47. L. Wasil Kropiwnicz de v. Perehinsko iuratus et Mikita, mlis regni gnlis, laneos 10, molendinum walnik rotae vnius per saeuitiam plebis et scythicam desolatos esse et dedeuastatos abi.

48. Ll. Fedynia Plukawiec et Dmitr Watral de v. Turza m. castellani lubacouiensis laneos 3 et molendinum korecznik rotae vnius per saeuitiam plebis et scythicam deuastatos et conflagratos esse abi.

49. Hh. Gregorius Michałowicz et Fedor Bielei — consules op. Sokołow, domos 20, soszu fl. 35, piłe, co tarcice rzezą, per saeuitiam plebis et scythicam funditus desolatos esse et conflagratos abi. (*320*).

50. Ll. Harasim et Sen Kumira de v. Łany m. castellani lubaczouiensis laneos 2 per saeuitiam plebis et scythicam funditus desalatos esse abi.

51. L. Romam de v. Łuczany totam et integram villam desertatam et conflagratam per saeuitiam plebis et scythicam anno praesenti et funditus pene deuastatam esse abi.

Feria IV pt dom. Iubilate (*28/IV*).

52. Fl. Fedor Szlachcic nuncupatus iuratus scabinus, Petrus Kalinicz, Iwan Czemeryszow, oppidani Dolinenses s. r. m., 140 domos, tam in ipso circulo oppidi quam in suburbiis, tum et vectores salis omnes — anno praesenti per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos ac funditus erradicatos ac euersos esse abi. (*328*).

Feria V pt dom. Iubilate (*29/IV*).

53. L. Fedor Iurkow de v. Podberezie s. r. m. ad capneatum dolinensem pertinente laneos 10 et $^3/_4$ agri lanei per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos esse abi. (*330*).

54. Ll. Fedor Waskow et Iwan Turowicz de v. Mizuna, Diekciowa Wola 7 laneos per saeuitiam plebis desolatos esse et desertatos [abiurauerunt].

55. Ll. Hrycz Lagodycz et Chwedko Mielnik de v. vtraque Rachinie laneos $6^1/_2$ desolatos et deuastatos esse abi. (*331*).

56. L Fedor Dołbenczyn de v. Huzieiow laneos $9^1/_2$ desertatos et deuastatos esse abi.

57. L. Iwan Wasieliszycz de v. Tepcza (*sic!*) s. r. m. ad capneatum dolinensem pertinente laneos 8 desertatos et deuastatos esse abi.

58. L. Hryc Luczczyn de v. Suchodoły laneum 1 desolatum et desertatum esse abi.

59. Ll. et hh. Kuz proconsul et Paulik iuratus scadinus de op. Chodorostaw g. Ioannis Chodorowski totum oppi-

dum vna cum omnibus adiacentiis per saeuitium plebis et scythicam funditus desalatum et deuastatum esse abi. (*334*).

60. Ll. Stec et Iakim de v. Wixycze [тото-ж] totam et integram villam funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatam et desertatam esse abi.

61. Ll. Petro de v. Zahoreczko et Olexa de v. Dubrowlany 3 laneos per saeuitiam plebis et scythicam funditus desolatos et desertatos esse abi.

62. L. Iac de v. Dymidow g. Chodorowski laneos 4 funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatos et deuastatos esse abi.

63. L. Hawryło de v. Zalesie [тото-ж] $1^1/_2$ laneum deuastatum et desertatum esse abi. (*338*).

64. L. Klim de v. Czartoria laneos 2 et tabernam per saeuitiam plebis et scythicam conflagratos et desertatos esse abi.

65. L. Prun de v. Boroczczyce laneum 1 per saeuitiam plebis et scythicam desolatum et conflagratum esse abi.

66. Ll. Mikita et Ilko de v. Zorawa 3 laneos et inquilinos 2, tabernam atque ecclesiam ritus graeci per saeuitiam plebis et scythicam conflagratos et desertatos esse abi.

67. Mlis regni gnlis pr. Hryc Ozarkowicz de v. Zabłotowce $^3/_4$ agri in eadem villa g. Gospari Wielzynski, venatoris terrae Leopoliensis, per saeuitiam plebis et scythicam deuastatas et desertatas esse abi. (*339*).

68. L. Stephan de v. Dziduszyce [тото-ж] 1 laneum per saeuitiam plebis et scythicam desolatum et deuastatum esse abi.

69. L. Wasil Fedak de v. Magna Dziduszyce g. Alexandri Dziduszycki, castellani lubaczouiensis, laneos 8, ecclesiam ruthenicam, molendinum walnik rotharum duarum, hortulanos 8, hortulanos pauperes 3, inqilinos 8 — per saeuitiam plebis et scythicam deuastatos et desolatos esse abi.

70. Ll. Stec et Pilip Spasik de v. Łaszki sortis g. Alexandri Cetner medietatem totam eiusdem villae per saeuitiam plebis et scythicam desolatam et deuastatam esse abi. (*341*).

Feria VI pt dom. Cantate (*7/V*).

71. Ll. Procop Charewicz et Procop Haskowicz de v. Balice m. castellani lubaczouiensis totam villam (exepto vno laneo) tum et malendinum atque omnia eiusdem villae commoda per saeuitiam plebis et scythicam conflagrata et desolata esse abi. (*345*).

72. L. Sawka de v. Łabszyn s. r. m. ad capneatum zydaczouiensem spectante $^3/_4$ agri cum media quartae, tum et ecclesiam ruthenicam per saeuitiam plebis et scythicam conflagratas et desolatas esse abi.

73. Ll. Iwan aduocatus et Wasil Przewoznik de v. Holeszkow ad capneatum zydaczouiensem pertinente laneos 4 et $^1/_4$ agri cum media, tum przewoz, molendinum korec[nik] rothae vnius, artificem et tabernam — per saeuitiam plebis et scythicam funditus desolatos esse abi.

74. L. Ihnat de v. Grodzisko ad capneatum zydaczouiensem spectante totam et integram villam cum omnibus attinentiis per saeuitiam plebis et scythicam funditus desolatam et desertatam esse abi.

75. L. Stec Dyniow de v. Othenowice ad capneatum zydaczouiensem spectante totam et integram villam cum omnibus attinentiis per saeuitiam plebis et scythicam funditus desolatam esse abi.

76. Ll. Iwan Zukow et Luczka Panasow de v. Laszki g. Gaspari Wielzynski totam medietatem villae, excepta $^1/_4$ agri, funditus per saeuitiam plebis et scythicam desolatam esse abi. (*347*).

Feria V pt dom. Rogationum (*13/V*).

77. Ff. Theodorus Dawidczak et Martinus Byczkowicz proconsul, iurati ciues Zydaczouienses abi. ex $10^1/_2$ laneis in

oppido Zydaczow concludentibus, 3 et $^1/_2$ laneum ex antiquo cur[r]en!ibus et domos vniuersales 100 personarum variarium, cuiusuis artificii existentium, exceptis 7 laneis et domibus aliis 100 atque artificibus diuersi artificii 6, ex quibus persolutio stetit, per saeuitiam plebis et anterioribus temporibus diuersi modi in nihilum redactos et desertatos nullius vtilitatis existentes. (*357*).

Feria VI pt dom. Exaudi (*21/V*).

78. Ll. Fedor de v. Suchrow et Iwan de v. Wołczatycze g. Ioannis Chodorowski abi. villas totas et integras per saeuitiam plebis et scythicam desolatas et conflagratas esse (*365*).

Feria IV pt f. Pentecostes (*26/V*).

79. Ll. Maxim Szlachtyniecz et Iwan Denisowicz — iurati de v. Wielzysz, Pacykow, Lolin, Niegryn, Nowoszyn et Wyszkow — sortis g. Nicolai Czołhanski dictae Drachowska praestiterunt iuramentum: — „iz my sprawiedliwie pobor siedmioraki, na seymie coronatiey i. k. m. pana naszego teraznieyszego vchwalony, ze trzech łanow tylko, według dawnych kwitow, zupełnie zapłacili, a ze sie w skarbie dopominano z tey części Drachowskiey nad te trzy łany, z piaciu łanow, z ktorych iakosmy nigdy nie płacili, y tych piąciu łanow w tey części nie znaiduie się y niemasz onych — tak nąm etc.“ (*364*).

Feria V pt f. Pentecostes (*27/V*).

80. Ll. Marko aduocatus et Marko iuratus de v. Turady s. r. m. ad capneatum zydaczouiensem spectante laneos $4^1/_2$ tum est $^1/_4$ agri tabernatoris, hortulanos 3, inquilinos 2 desertatos et conflagratos esse iuramentum praestiterunt. (*370*).

81. Subditorum de v. Iwanowce iuramentum[1]).

Feria III pt f. Trinitatis (*1/VI*).

82. Ll. Wasil Kreszkow et Kost Kozakow de v. Pczany 14 laneos ad capneatum zydaczouiensem spectantes per sae-

[1]) В актовій книзї полишено лиш місце на сю присягу.

uitiam plebis, partim ab anterioribus temporibus, desolatos et desertatos esse abi. (*378*).

XLI.

Заява Петра Ловенецкого про спустошіннє мостецького староства. 1. н. ст. червня 1649.

[E] Feria III pt dom. Trinitatis 1649 gnosus Petrus Łoweniecki, administrator bonorum capitaneatus mostensis tenutae gnosorum Nicolai Bieganowski, vexilliferi leopoliensis, protunc in turcica captiuitate existentis, et Ursulae Krosnowska — coniugum, manifestationem fecit — quia oppidum Mosti, Wolicy Czehowey, Butyny, Dworce, Domaszow, Chlewczany, Choronow, ad capneatum mostensem villae spectantes regalis (*sic!*), sub tempus incursionis Tartarorum et Kozacorum in anno 1648 sunt maxime desolatae et funditus deletae, vct in op. Mosti tantum media pars vix hominum remansit et domi vacuae extant; w Wolicy, Czechowey nazwaney, dwor, budowanie, gumno, karczmę, chałupę chłopską, zboza, tak do gumna zwozonego, iako y w kopy złozonego, varii generis — spalili, bydło owce, swinie, gęsi, kury zabrano; w Choronowie folwark z gumnem, zbozami, oborami, karczmami, browarami, słodowniami, winnicami spalono, wniwecz obrocono, kotły gorzałczane browarne zabrano, chłopow kilka set Tatarowie z Kozakami pobrali, wyscinali; w Butyniach takze karczmę, browar, winnice spalono, chłopow in numero 60 wybrano, wyscinano; w Dworcach karczmę spalono, chłopow 50 przez ręce tatarskie y kozackie pobrane, poscinane; w Domaszowie karczmę, browar, winnice spalono, kotły piwne y gorzałczane zabrano, chłopow 50 Tatarowie y Kozacy pobrali, poscinali;—proinde ob talem desolationem quarta rei publicae fieri solita, vnde soluatur, non est etc.

(*Ind. rel. castr. Belz. a. 1649, V. 236, p. 599–60*).

XLII.

[R] Александер Станїслав а Белzecz Белзецкий, белзький староста, заявляє 4. н. ст. червня 1649 перед белзьким ґродським судом, що не може платити кварти за села свого староства задля їх знищіння, так що половина хат пустих, а в Сїльци половина підданих з жінками і дїтьми у неволї.

(Ind. rel. castr. Bełz. a. 1649, t. 236, p. 379).

XLIII.[1])

Заява добротвірського возьного про те, що селяне в Каменеччинї не хочуть робити панщини. 12. н. ст. червня 1649.

Sabbatho pt oct. Corporis Christi 1649.

Ad officium actaque praesentia castrensia capitanealia Bełzensia personaliter veniens mnlis regni glis prouidus Nicolaus Swierczowski de Dobrotwor authentice iuratus, officii praesenti notus, in vim suae verae ac fidelis relationis publice libereque recogoauit in haec verba:

„Ia Mikołay Swierczewski, wozny dobrotworski, czynię relacyią tego, zęm, maiąc z sobą dwoch slachcicow, p. Seweгina Malachowskiego, y p. Iędrzeia Gorskiego, vszymami mємi słyszał, będąc wezwany do Kamionki Strumiłowey od imci p. Iana Wolthera Lowtynskiego, podstarosciego kamionackiego:

Naprzod dnia 7 czerwca kazał stanąc przy nas gromadziom wszytkim. A napierwey stanęła gromada Siedlecka z woytєm y przysięznємi tey. Do ktorey gromady, a naprzod do woyta, rzekł p podstarosci w te słowa: „Woycie, a masz tu wszytkę gromadę?“ Odpowiedział woyt: „Nie masz ych, tylko 13“. I liczył ich p. podstarosci. Pytał potym p. podstarosci: „A wiele ich moze byc we wsi naszey?“ Powiedział woyt, ze moze ich byc około piącidziesiąt wszytkich. Pytał potym p.

---

[1]) Пор. N. XVII (ч. II), де підстароста зоветь ся Wolkher.

podstarosci: „Częmu ich nie masz?“ Powiedział woyt: „Nie wiem ia częmu, iam z dziesiątnikami przez dwa dni rozkazował“. Potym p. podstarosci do nich: „Dziatki, wiecie sami, zescie dotąd, zakładaiąc sie zołnierzami, pansczyzny my nie odrabiali, podatkow, powinnych zamkowi, nie oddawaliscie; teraz iusz zołnierza nie masz, iuz chorągiew, ktora przez zimę y dotąd lezała, wyszła; wiecie, zesmy mało na zamkowych polach siali; teraz potrzeba, aby pansczyzna od was była y abyscie, co kto winien, zamkowi oddawali“. Potym pytał: „Wieleby mogło teraz z waszey wsi wychodzic pługow?“ Powiedział woyt: „Moze w tym tygodniu byc pługow 2, w drugim tygodniu 1, w trzecim 2, a w czwartym zaden, bo czwartey niedziele robi kazdy 3 dni w tydzien“.

Stanęła potym gromada Zeldecka; nie stanęło ich tylko 22. Woyt powiedział, ze ich iest we wsi do 80. Pytał potym p. podstarosci, czemu nie wszyscy. Powiedział woyt i dziesiętnicy, — „zęm od kilku dni kazdemu z osobna rozkazał, nie wiemy, czemu nie stanęli“. Pytał potym: „Wieleby teraz z waszey wsi pługow wychodzyc mogło na tydzien?“ Powiedział woyt: „W tym tygodniu wynidzie pługow 3, w drugim wynidzie pługow 2, w trzecim tegodniu pługow dwa, a kazdy z nich robi 3 dni w tydzięn“.

Potym stanęłła gromada Dernowska; nie stanęło ich tylko 4. Pytał podstarosci, czemu. Powiedział woyt: „Nie wiem, rozkazowałem wszytkim, co sią we wsi, drudzy sie tez, iako sie byli przed zołnierzmi rozbiegli, iescze sie nie zeszli“. Pytany będąc woyt, wiele by od niego mogło wychodzic pługow teraz, powiedział: „Iest 5 pługow, czwarty niedziele robią, a robi kazdy 3 dni w tydzien“.

Potym stanełła gromada Rudzinska z woytęm; nie stanęło ich tylko 8. Pytany beł woyt, wieleby od niego mogło byc robocizny. Powiedział, ze ich niemasz, coby mieli bydło, tylko 6; a nigdy nie orzą na pansczyznę, tylko do bramy (?) albo z bronami wychodzą, y kiedy wszyscy włoczą 3

dni w iednym tygodniu, to iuz nie powinni pansczyzny, asz we 4 niedzieli robic".

Potem stanela gromada Batatyczka; stanęło wszystkich chłopow, zprzyznianych (?) y pieszych 56. Pytany woyt, wieleby od niego mogło wychodzic pługow na tydzien: „W tym tygodniu mogą bydz pługow 2 — powiedział — w drugim tygodniu moze bydz pługow 5, a w trzecim pługow 3, a w czwartym tygodniu pługow 2, bo czwartey niedziele robią; a ci, co pogorzeli, robic nie chcą".

Potym gromada Łanowska, chłopow 14; ci są na zamkowey posłudze, drwa wozą, strazą odprawuią, koło niewodu robią, plewą, roboty insze piesze odprawuią.

Potym gromada Kupiczwolska; nie stanął zadęn, az nazaiutrz sam tylko woyt, ktory powiedział, ze ostało sie dotąd ieszcze, co nie wymarli, ale do y dotąd (*sic!*) chorzy, chłopow, aby mogli bydłem robic, 8, a zagrodnikow 2, komornic 2; ci, co maią bydło, powinni robic 3 dni, co czwarta niedziela kazdy; zagrodnicy takze; a ci, co maią bydło, nigdy inaczey nie robią, tylko z bronami wychodzą.

Kazał p. podstarosci z bronami Kupiczwolanom; nie wyszedł zaden. — Potym 8 iunii kazał Batatyczanom post diem 7 iunii, iako sie woyt deklarował, a miało w tym tygodniu wynisc pługow 2 y robic przez 3 dni; nie wyszedł tylko 1, y to nie orał tylko 1 dzien, dnia 8 czerwca. — Kazał Dernowianom orac, iak woyt dernowski obiecał, ze w tym tegodniu miało wynisc 5 pługow, a robic przez 3 dni; nie wyszło ich tylko 3, y to nie robili, [tylko] 1 dzien, we wtorek, to iest dnia 8 czerwca. — Kazał p. podstarosci do włoczenia grochu Sielczanom, ktorzy nic nie robili po tey gromadzie, iuz w drugi zas tydzien, dnia 14 y 15 y 16 tegosz miesiąca, zadęn nie wyszedł, owszem dziesiętniki przyszedłszy powiedzieli, ze przysc na panskie nie chcą. — Co wszytko p. podstarosci oswiadczył mną y szlachtą wzwysz mianowaną.

De quibus praesens eiusdem mlis rellatio.

(Ind. rel. castr. Bełz. a. 1649, v. 286, p. 763—8).

XLIV.

Присяга міщан із Струмилової Камінки про спустошінне їх міста. 2 н. ст. серпня 1649.

[E] Feria II ante f. Transfigurationis Christi 1649 ad acta castrensia capit. Bełzensia venientes ciues op. Stromiłowa Kamionka [iuramentum praestiterunt] in eum modum et ea iuramenti rotha: „My Woyciech Frycowicz woyt, Sebestian Lewecki rayca y Hrehory Kitkiewicz przysiezny — mieszczanie z Stromiłowey Kamionki y poddani i. k. m., przysiegąmy Panu Bogu wszechmogącemu w troycy sw. iedinemu, iz miasto nasze Stromiłowa Kamionka, czescią przez nieprzyiaciela koronnego, tak rok wtargnionego, częścią przez ogien, a ostatek przez zołnierza koronnego iest tak znisczone, isz ledwo czwartą część ludzi, y to na przedmiesciu, zostało vbostwa, w miescie takze mało co ludzi y to zubozałych, rynek wszytek wygorzał, Zamkowa vlica pusta, Zabuzna vlica takze pusta, po innych vlicach nie mało pustek, z ktorych pustych domow ludzie iedni w niewolą od nieprzyiaciela zabrani, drudzi poscinani, drudzi zmarli zostali, browary iedne spustoszone, to iest kotły pobrano, drugie popalono, drugie rozebrano,—przez ktore spustoszenie to miasto do wielkiego vbostwa przyszło, iz iuz nie bedzie mogło zadnym podatkom rzptey wydołac, — tak nam Panie Boze dopomoz y męka iego przenaswiętsza".

(Rel. Bełz. a. 1649, t. 236, p. 931–2).

XLV.

[R] Сел. Ян Бичек із Зимної Води (вл. львівських Єзуїтів) присягає 18. н. ст. вересня перед львівським ґродським судом, що цїле село з церквою, млинами і коршмами спустошене і спалене, так що нема анї одного підданого, тому й податку нїчого не вибрано.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 994).

XLVI.

[R] Сел. Іван Кудлак із міст. Раківця (вл. львівських Єзуїтів) присягає 18 н. ст. вересня 1649 перед львівським ґродським судом, що не вибрав нічого із податку задля спустошіння місточка, церкви і млина, поумирання і забрання людей у неволю.

(Ind. rel. castr. Leopol. a 1649–50, t. 399, p. 995).

XLVII.

Присяга селян із Комарова про спустошіннє села і неможність заплатити податок. 11. н. ст. жовтня 1649.

[E] Feria II. a. f. s. Heduigis 1649 labsi Misco et Panko Dubisz de v. Komorow magcae Theophilae a Zurow Sobieska praestiterunt iuramentum: „Przysięgamy Panu Bogu wszechmogącemu, iz dla spustoszenia przez nieprzyiaciela roku y wiosny teraznieyszey, takze y czasu niedawnego, ludzi wymarcia y w niewolą pobrania, młyna spalenia y wszytkiey wsi spustoszenia nie moglismy poboru nic a nic wybrac, — Deo ips ita etc.“

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50. t. 399, p 1082).

XLVIII.

[R] Кузьма Крутень, млинар із Глинян, присягає 30 н. ст. жовтня 1649, що його млин задля зірвання ставу порожно стоїть і податку з нього платити не може.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649—50, t. 399, p. 1084).

XLIX.

Присяга селян із Валяви про вилюдненнє села. 26 н. ст. жовтня 1649.

[E] Feria III a. f. ss. Simonis et Iudae 1649 labsi Lesko aduocatus atque Marko iuratus scabinus, subditi v. Walawa vladicatus premisliensis, praestiterunt iuramentum, — quia in praedicta villa lanei nouem cmetonales, ex quibus contributio publica et aliae expeditiones rei publicae soluebantur, partim anno pxme exacto, partim praesenti ob recessum et fugam subditorum in praedictis laneis residentium sunt desertati, desolati nec in hucusque locati manent.

(*Ind. rel. castr. Premisl. a. 1649—50, t. 376, p. 1347*).

L.[1])

Заяви Андрія Лагодовского, про знищінне свого майна. 13 н. ст. сїчня 1650.

[E] Feria V p. f. ss. Trium Regum gnosus Andreas Łahodowski, capitaneus bobrecensis intulit protestationem, — quod cum ipse hactenus in variis locis et expeditionibus animum et operam suam honestis publicorum et priuatorum negotiorum occupationibus applicasset et a domo bonisque suis diutius abfuisset, iam vero rediens res in suis bonis et domo pessime gestas depraehendisset, praecipue vero arcem bonorum oppidi Krakowiec, in qua pignora sui protestantis propria, vt pote multa in stanno, aere, cupro aliisque metallibus, tum etiam vestibus, tapetibus et ornamento domestico et appartamentis multis, nec non armis quibusuis, bombardis ac pixidibus magnis et paruis, longioribus et breuioribus aliisque quibusuis apparatibus, quod sub tempus incursionis hostium reliquisset et ab eisdem in tutiora loca cum coniuge

[1]) Пор. „Жерела“ т. IV, N. CXXIV.

et liberis suis discessisset, praefatam arcem cum aedificiis, structuris, munimentis et dispositionibus totaque suppellectili domestica per praefatos hostes aliosque licentiosos homines igne consumptas, nec non bona sua et villas, curias, praedia atque holodia, villas cum subditis et eorum gazis, structuris, aedificiis, tam in terra Praemisliensi quam in aliis territoriis iacentes, protestantis haereditarias, deuastata, pessundata, dilapidata ac in nihilum redacta peruenit, ex quibns bonis suis nullatenus onera publica persolui nequeunt (*sic!*), vnde si quispiam rerum et negotiorum sui protestantis propriorum ex ea occasione resultaret euentus, quod sibi impedimenta deinceps clarius exponenda rebus et negotiis suis obesse nequeant, indemnitati suae praecauendo de amissione causarum earundem munimentorum et dispositionem, nimirum priuilegium Vladislai regis, vbi eximit oppidum Krakowiec tenore ruthenali et confert ius theutonicum in Nisoua anno Torunii 1425 in crastino Ascensionis, sibi ad bona haereditaria et negotia sua seruiens atque de desolutione ac deuastatione bonorum praefatorum suam manifestationem fecit.

(Ind. rel. castr. Leopol. a. 1649–50, t. 399, p. 1431–3).

LI.

Присяга селянина із Нижнього Нїнева про спустошінне села. 21 н. ст. лютого 1650.

[E] Feria II a. f. s. Mathiae ap. 1560 ad acta castrensia capit. Zydaczouiensia veniens l. Senik de v. N i e n i o w N i z n y districtus praemisliensis, g. Alexandri Dziedoszycki, castellani lubaczouiensis, sortium certarum haeredit., ad praesens vero obligatoriae possessionis g. Stanislai Feliciani Dąmbrowski, notarii loci praesentis, subditus, iuramentum corporale super desolationem vnius lanei, malendini et ecclesiae ruthenicae sortium earundem tenutae praefati g. Dąbrowski notarii praestitit coram officio praesenti castrensi capitaneali Zydaczo-

uiensi, quandoqindem acta castrensia Praemisliensia et Leopoliensia sunt acclusa, praestitit in eam rotham: „Ja Senik przysiegam Panu Bogu wszechmogącemu w troycy sw. iedynemu na tym, iz łan ieden ze wsi Nieniowie Niznym w czesciach dziedzicznych iego mci p. lubaczowskiego, a iego mci p. pisarza grodzkiego zydaczowskiego zastawnych, takze mlyn y cerkiew ze dwiema czwierciami są spustoszone popowskiemi tych czesci y zniesione, s ktorego zadną miarą nie mogły pobory bydz płacone, procz tylko ze dwoch łanow podatki te, przez rzeczptą vchwalone, zaledwiesmy wybrali".

(Ind. rel. castr. Zydacz. a 1649—50, t. 40, p. 138).

LII.[1])

Присяги селян повіта Жидачівського і Долинського про трудність зібрати податок. 21 н. ст. лютого — 5 н. ст. марта 1650.

Feria II a. f. s. Mathiae ap. (*21/II*) 1650.

1. Ll. Kalin de v. Beleiow et Stas de v. Czołhany — subditi g. Samuelis Czołhanski iuramentum praestiterunt 1 laneum totum et integrum in sortibus eiusdem domini sui haereditariis in villis Czołhany, Beleiow, Wielgisz, Paczykow, Nowoszyn, Lolin, Wyszkow et Senecow sitis anno pxme praeterito 1649 et anno praesenti funditus desolatum esse. (*137*).

2. Ll. Proc Trapczyn et Hrycz de v. Wiszniov districtus zydaczouiensis m. Martini Kalinowski, tenutae obligatoriae g. Rybinska i. p. — „iz w tey wsi Wiszniowie 3 łany spustoszone przez nieprzyiaciela y zniesione y z nich dac podatkow, tylkosmy dali ze 2 łanow, zaledwie się zdobywszy zł. 10, a wiecy zadną miarą nie moglismy wyciągnac poboru vchwalonego".

---

[1]) Поглянь примітку до ч. XL.

3. Ll. Tymko Stasiow et Sen Iwankow m. Nicolai Daniłowicz de v. Kołokolin districtus zydaczouiensis i. p.: „My Tymko Stasiow y Sen Iwankow przysiegamy Panu Bogu wszechmogącemu w troycy sw. iedynemu na tym, iz we wsi Kołokolinie wielm. imci p. Mikolaia Daniłowicza dziedziczney lany 3 są spustoszone y zniesione przez nieprzyiaciela koronnego, s ktorych podatki y pobory, teraz swiezo vchwalone, nie mogą bydz płacone, [z] tey maietnosci zaledwiesmy pobory teraznieysze wybrali“. (*140*).

4. Ll. Michayło Makohon et Prokop Oleinik m. Nicolai Daniłowicz de v. Hrehorow i. p. — „isz wies Hrehorow wielm. imci p. Mikołaia z Zurowa Daniłowicza dziedziczna funditus wszytka a wszytka przez nieprzyiaciela koronnego iest zniesiona y spustoszona, tak ze nie masz skąd y z niczego płacic poborow teraznieyszych vchwalonych“. (*140—1*).

5. L. Iwan Boiko de v. Michałowce [тоrо-ж] i. p. — „isz wies Michałowce powiatu zydaczowskiego iest wszystka funditus przez nieprzyiaciela koronnego ogniem spalona y w niwecz spustoszona, tak isz poborow teraznieyszych, swiezo przez rzptą vchwalonych, z niczego płacic y oddawac nie masz“.

6. Ll. Hrycz et Philip de v. Wierzbica dicstrictus zydaczouiensis [тоrо-ж] i. p. — „iz wies Wierzbica wysz mianowana do szczetu przez nieprzyiaciela koronnego ogniem zniesiona y spustoszona iest, tak isz poborow, teraz swiezo od rzptey vchwalonych, z niczego płacic nie masz“. (*141—2*).

7. Ll. Bartholomeus Woznego et Wasil Lobocko de v. Czerniow m. Martius Kalinowski, ad praesens tenutae oblig. g. Terraesiae (*sic*!) Rybinska i. p. — „iz we wsi Czerniowie powiatu zydaczowskiego nie masz wiecy tylko łanow 5 całych, s ktorych pobor zapłacilismy zupełnie, z młyna korecznika iednego koła, a ostatek, wedlug kwitow poslednich, łanow 4, przez nieprzyiaciela spustoszone y w niwecz obrocone odprzysieglismy i takze na to przysiegamy, isz dziewiaciu łanow

z osobna nielasnie (?) od skarbu vpominaiących się, pod nami nie mamy w naszey wsi y nigdy z onych za pamieci naszey nie płacielismy". (*144*).

8. L. Panko Haczkow de v. Kozara [et] Poswierzy districtus zydaczouiensis [того-ж] i. p. — „iz dlia spustoszenia wsi Kozary nie moglismy dac poborow z gromadą naszą, tylko [z] łanow 2 i pułłanu, a łanow trzy y połowice lanu, karzme, zagrodnikow, komornikow nieprzyiaciel koronny spustoszyłł y zniosłł, y onych odprzysięgąm". (*145*).

9. L. Sen Zmuryn de v. Zorawneczko districtus praesentis [того-ж] i p. — „iz dlia spustoszenia wsi przez nieprzyiaciela koronnego nie mogło się więcey dac poborow, teraz swiezo na seimie vchwalonych, tylko z łanow $1^1/_2$, a $1^1/_2$ łana spustoszało, cerkiew, zagrodnikow 3, komornikow 7 — to wszytko spustoszało y nie moglismy poboru wybrac wiecey". (*145—6*).

10. Ll. Ihnah et Wasil Antonow de v. Laszki districtus praesentis g. Gaspari Wielzynski i. p. — „isz dlia spustoszenia wsi Liaszek przez nieprzyiaciela y spalenia domow chłopskich y chłopow zabrania przez ordę nie moglismy wiecy dac poborow na blizko przeszłym seimie warszawskim vchwalonych piaciu, tylko z iedney czwierci roli y s połowicy drugiey czwierci, a ostatek, iako iest spustoszona połowica wsi Liaszek pana naszego ze wszytkiemi pozytkami y w niwecz obrocona — odprzysięgamy". (*'147—8*).

11. Ll. Iac et Zan Konczewicz de v. Borynicze g. Alexandri Cetner i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi wszytkiey Borynice, takze młyna, karczmy w niey, nie moglismy dac piaci poborow, teraz na swiezo przeszłym seimie warszawskim vchwalonych, gdysz nic a nic penitus nie masz dlia zniesienia do sczetu, spustoszenia y spalienia oney".

12. Ll. Iwan Tatarzyn et Szymko de v. Hołtowicze dist. zydaczouiensis, subditi parochiae chodorostauiensis, i. p.

— „ysz dlia spustoszenia y spalienia wsi Hołtowicze nie moglismy wiecy dac poborow, tylko z łanow 2, a ostatek ze wszytkim a wszytkim wniwecz spustoszono y nie moglismy wiecy poborow piąci, na seimie przeszłym vchwalonych za dwoie podymne, do skarbu oddac“. (*152*).

13. Ll. Proc Baran et Makar de v. Parua Grodzisko g. Alexandri Cetner i. p. — „isz dlia spustoszenia y zabrania ludzi przez ordę y spalienia znacznego przez nieprzyiaciela koronnego wsi Małey Grodzisko, karczmy, młyna, cerkwi nie moglismy wiecy dac do skarbu rzptey piaci poborow, tylko ze 2 łanow, z ktorych zaledwiesmy zebrac [zdołali], a ostatek, [iako] ze wszytkim spustoszono, odprzysiegamy“.

14. Ll. Iwasz et Panko de v. Liaszki distr. praesentis [того-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia przez nieprzyiaciela koronnego połowice wsi Laszek pana naszego nie moglismy poboru piaciu nic a nic penitus do skarbu rzptey oddac“ (*152—3*).

15. Ll. Michailo et Kuz de v. Ostrow [того-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia wsi, karczmy y młyna przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy wiecy dac poborow piaci, nad zł. 5 z łanu 1“.

16. Ll. Wasil et Hawryło de v. Drohowicze [того-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Drochowcze ze wszytkiemi tey wsi pozytkami piaci poborow nie moglismy nic a nic zgoła dac do skarbu rzptey“ (*154*).

17. Ll. Anton Bas et Wasil Tyszek de v. Lachowicze districtus praesentis, g. Nicolai Daniłowicz subditi, ad praesens iure oblig. tenutae g. Dobraczynski, i. p. — „isz z tey wsi Lachowicze dlia spustoszenia y znisczenia przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy wiecy dac piaciu poborow tylko ze 4 łanow y s pułłanu popowskiego, z młyna walnika, stępy; ostatek, coby miało bydz dochodu skarbowego poborowego, nie moglismy wiecy wybrac“. (*154—5*).

18. Ll. Sen Wataman et Michayło Fedorczyk de v. Nowesioło et Oblaznice distr. praesentis [toro-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela tych wsi obudwu, oprocz gruntow pod pany wzietych y bendących, nie moglismy wiecy do skarbu poborow piaci, wybrac nad zł. 5“.

19. Ff. Ilko Vtczyn et Petro Suhaiow de op. Rozdołł, tum et Michaiło Wolkow de v. Krupsko, nec non Stec Manawiet de v. Brzezina, ad praefatum oppidum pertinentibus, g. Stanislai Rzewuski, subdapiferi bracławiensis, subditi, i. p. — „isz dlia spustoszenia miasteczka Rozdoła y wsi Krupska takze y Brzeziny y na popioł spalenia przez nieprzyiaciela krzyza sw. y swawolą kozacką y z cerkwiami we wsiach będącemi nie modlismy poborow wybrac do skarbu rzptey“. (*155—6*).

20. Ll. Martyn et Ozarko wuit de v. Pokrowce s. r. m. ad capneatum zydaczouiensem spectante i. p. — „iz dlia spustoszenia wsi Pokrowce przez nieprzyiaciela koronnego y zepsowania gruntow przez rzeke Stryi i wody iego nie moglismy wiecy dac poborow piaci, iedno zł. 7 y gr. 15, od młyna zł. 2, ostatek, iako iest spustoszony, odprzysiegamy“. (*158*).

Sabbato pt f. s. Mathiae ap. (*26/II*).

21. Hh. Kus et Albertus Sloma, scabini iurati de op. Chodorostaw g. Ioannis Chodorowski i. p. — „isz dlia spustoszenia y zniscenia miasta naszego Chodorostawu ze wszytkiemi przynaleznosciami tego miasteczka y ze wszytkiemi przedmiesciami, folwarkami, s czegoby miały bydz płacone podatki nie moglismy teraznieyszych piąciu poborow do skarbu rzptey nic a nic penitus dac y zapłacic“. (*163—4*).

22. Ll. Chwedko Wataman et Iwan Hawan de v. Suhrow et Wołczatycze districtus zydaczouiensis [toro-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia z gruntu, do sczetu przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy dac poborow piaci nic a nic, co odprzysiegamy“.

23. Ll. Petrus et Olexa de v. Dubrowlany et Zahorecko distr. praesentis [того-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia pomienionych wsi Dubrowlany i Zachorecka przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy wiecy dac z tych dwu wsi poborow piaciu do skarbu rzptey, tylko zł. 5, na co sprawiedliwie przysiegamy“ (*164—5*).

24. Ll. Iwan Bryndziak et Demko Czepliakow de v. Podniestrzany distr. praesentis, subditi haereditarii g. Miłaszewski, tenutae g. Martini Krzecowski, i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia wsi Podniestrzan przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy wiecy dac wszytkiego poborow piaciu do skarbu rzptey, tylko zł. $7^1/_2$, a ostatek odprzysiegamy“. (*165—6*).

Коло того часу.

25. L. Hryc Rozanko et Iwan Woronczuk de opp. Raigrod et v. Stare Krechowice districtus praesentis i. p.— „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego, Tatarow, pomienionych Krechowicz, to iest Raigroda miasteczka y wsi Stary[ch] Krechowicz nie moglismy ze wszytką gromadą, tak z czesci xcia imci p. krakowskiego, iako y z czesci inszych wszytkich szlachty, tam bendących y mieszkaiących, poborow teraznieyszych piaci nic a nic wybrac y do skarbu rzptey dac dlia tak wielkiego przez nieprzyiaciela spustoszenia do sczetu y spalenia, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy“. (*21*).

26. Ll. Iac Połowko et Paulik Bohacz de v. Bortniki m. Martini Kalinowski i. p. — „iz dlia spustoszenia y spalienia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Bortnik nie moglismy podatkow skarbowych piaci poborow nad zł. 10 oddac, a ostatek, iako znisczono y spalono, odprzysiegamy“. (*555*).

27. Ll. Homa Horłaty et Iac Staszkowiąth de v. Mołodynce g. Alexandri Cetner districtus zydaczouiensis i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego tey wsi Mołodyniec nie moglismy wiecy dac poborow

piaci nad zł. 12 y gr. 15 do skarbu rzeptey wybrac, a ostatek odprzysiegamy".

28. Ll. Ihnat Kuryłow et Ihnat Ilkow de v. Miedzyrzec ad ecclesiam parochialem zydaczouiensem spectante i. p. — „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela koronnego y zolnierza pomienioney wsi Miedzyrzeca, takze y dlia zepsowania przez rzekę Stryi gruntow do wsi naszey należących nie moglismy wiecy dac piąci poborow, tylko zł. 10, a ostatek ze wszytkiemi pozytkami, z czego by podatki do skarbu nalezec mieli, spustoszało, to odprzysięgamy". (*559*).

29. N. Georgius Kalinka, vti haeres v. Nowosielce certarum sortium, et l. Marko Byszak de eadem villa sortium g. Alexandri Cetner, insimul vterque, n. Kalinka respectu sortium nn. Nowosieleckich, respectu vero sortium g. Cetner l. Marko Byszak i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Nowosielce powiatu tuteiszego zydaczowskiego nie moglismy wydac ze wszytkiey wsi wiecy poborow piaciu, nad zł. 3 y gr. 15, a ostatek, iako ze wszytkiem zniesiono y spustoszono, odprzysiegamy". (*560*).

30. H. Onuszko aduocatus de villis Wołodymierce, Dubrawka et Tarnawka gg. Constantiae Sapiezyna et Zuzanna virginis — Herburtownow i. p. — „isz dlia spustoszenia wsi wszytkich trzech przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy ze wszytkich tych wsi więcey dac nad zł. 7 y gr. 15, a z młyna korecznika koła iednego zł. 2, a od cerkwi zł. 2".

31. L. Danilo aduocatus de v. Mielnicz [тих самих] i. p. — „iz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Mielnicza nie mogłem z gromadą swoią wsi tey Mielnicza więcy wybrac pozytkow skarbowych nad zł. 5". (*561*).

32. L. Demko de v. Hruskie [тих самих] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia przez nieprzyiaciela koronnego wsi pomienioney Hruszkie nie moglismy wiecey wybrac y mniey nad zł. 2 y gr. 15“.

33. L. Semion Karwacki de v. Boianowa [тих самих] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Boianowa nie moglismy wiecy wybrac y dac z tey to wsi nad zł. 5“. (*562*).

34. L. Sen Kondusz de v. Monasterzecz [тих самих] i. p. — „isz dla spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego, Tatarow, wsi pomienioney Monasterzec y wszytkich iey przynaleznosci, s czegoby dochod y podatki miały bydz do skarbu rzptey, nie moglismy wiecy wydac y wybrac z gromadą poborow piaci nad zł. 10, a wieczey, iako niemasz nic, odprzysiegąm“.

35. L. Petro de v. Kotoryna [тих самих] i. p. — „isz dlia spustoszenia, zniszczenia y spalienia przez nieprzyiaciela koronnego wsi pomienioney Kotoryny nie moglismy z gromadą wszytką z pomienioney wsi oddac nad zł. 1 y gr. 20. (*563*).

36. Ll. Ihnat et Dmitr de v. Grodzisko ad capneatum zydaczouiensem spectante i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego y zniesienia ze wszytkiemi pozytkami, do tey maietnosci należącemi, do sczetu tey wsi Grodziska nie moglismy nic a nic wybrac, na co, [iako] sprawiedliwie, przysiegam“.

37. Stec Dyniow et Samniło de v. Othenowice ad capneatum zydacouiensem spectante i. p. — „isz dlia spustoszenia y wniwecz spalenia do sczetu wszystkiey wsi Othenowicz do namnieyszego kołu przez nieprzyiaciela koronnego nie moglismy piaci poborow nic a nic wybrac y oddac“ (*564*).

38. Ll. Iwan aduocatus et Anton de v. Holeszow ad capneatum zydaczouiensem spectante i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia funditus wszytkiey wsi Holeszkowa (*sic!*) przez

nieprzyiaciela koronnego ze wszystkiemi pozytkami, i z czego by do skarbu rzptey podatki isc miały, nie moglismy wiecey dac poborow, tylko zł. 3 y gr. 3 y pieniedzy 9".

39. L. Petrus de v. Łapszyn ad capneatum zydaczouiensem spectante i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia tey wsi Łapszyna nie moglismy wiecy dac poborow piąci, tylko gr. 19" (*565*).

40. Il. Ihnat Garycz aduocatus de op. Zorawno gg. Constantiae Sapiezyna et Zuzannae virginis — Herburtownow i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego miasteczka Zorawna powiatu zydaczowskiego nie moglismy wiecy dac y wybrac ze wszytkiego miasteczka, tak iey mci Sapiezyny y p. Herburtowney czesci, iako y czesci iego mci p. [Jozefa] Branickiego, poboru piaciu, tylko zł. 15 y gr. 13" (*565*).

41. Ll. Dmitr Watral et Fedyna Plukawiecz de v. Turza districtus zydaczouiensis m. Alexandri Dziedoszycki i. p. — „isz dlia spustoszenia wsi Turzy nie moglismy wiecy dac poborow piaci, tylko zł. 10 y gr. 20" (*567*).

Feria III pridie Cinerum (*1/III*).

42. Ll. Wasiel et Iurko de v. Magna Dziedoszyce [того-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Dziedoszyc nie moglismy do skarbu rzptey piaci poborow tylko zł. 10, a od cerkwie zł. 2 dac y wybrac" (*568*).

43. L. Harasim de v. Lany ad op. Sokolow districtus praesentis spactante [того-ж] i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Lanow nie moglismy z gromadą wszytką poborow piaci, nad zł. 15, a s komornikow gr. 20, a od cerkwi zł. 2 wybrac, a ostatek, iako iest spustoszono, odprzysiegamy sprawiedliwie" (*569*).

44. Ll. Sen Kulpaczyk et Proc Tkacz de v. Cuczołowce s. r. m. ad capneatum zydaczouiensem spectante i. p.

— „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia przez nieprzyiaciela koronnego y nieznosne statie zołnierskie nie moglismy wiecey dac z gromadą poborow ze wsi naszey do skarbu rzptey, tylko zł. 5, y łanow szesci w naszey wsi nie masz, y inszych prowentow skarbowych nie moglismy wiecy wybrac, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy".

45. Ll. Petro Kikacz iuratus de op. Sokołow districtus praesentis, m. Alexandri Dziedoszycki subditus, i. p. — „isz dlia spustoszenia y znacznego w niwecz obrocenia miasteczka Sokołowa nie moglismy wiecy dac poborow piaci nad zł. 50, ktorem do skarbu oddał i wiecy nie mogłem nic a nic ze wszystkiego do skarbu rzptey wybrac, na co, iako sprawiedliwie, przysiegam". (*569—70*).

46. L. Wasil Piwowar de v. Czeremchow distr. praesentis, g. Nicolai Daniłowicz haer., g. Krzecowska possestricis, i. p.—„isz dlia spalenia przez nieprzyiaciela koronnego y funditus zniesienia nie moglismy dac poborow piaci nic a nic y zadnego podatku do skarbu rzptey należącego, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy".

47. Ll. Iurko Teligarowicz de v. Wielzysz sortium g. Iordani Iasienicki i. p. — „isz dlia spustoszenia y znisczenia częsci pana mego we wsiach: Wielzyzu, Pacykowie, Nowoszynie, Lolinie, Niegrynie, Wyszkowie, dziedzicznych będących, nie moglismy wiecy nic a nic poborow teraznieyszych piaci wybrac, iedno zł. 2 a gr. 15, na co, iako sprawiedliwie, przysiegam".

48. L. Matfiey Szmeretczycz de v. Wielzysz, sortium haered. g. Marusziae Korczynska i. p. — „isz dlia spustoszenia czesci paniey moiey we wsiach [як вище] powiatu tutecznego zydaczowskiego bendących, nie moglismy z gromadą wiecy nic a nic s pomienionych czesci paniey moiey poborow piaci, tylko zł. 5, do skarbu rzptey wybrac, a ostatek spustoszono, na co, iako sprawiedliwie, przysiegąm". (*571*).

49. L. Ihnat de v. Zurawkow et Bereznica i. p.— „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela koronnego wsi

Zurawkowa y wsi Bereznicy, do starostwa zydaczowskiego należących, nie mogło się wiecy dac poborow piaci, tylko zł. 14 od młyna korecznika siola iednego zł. 2, w ostatku we wszytkim a wszytkim prowenta y wszytko, [z] czegoby podatki do skarbu rzptey isc miały, spustoszone są, na co, iako sprawiedliwie, przysiegam".

50. Wasil Iurko iuratus et Wasil Dziubka de v. Pczany s. r. m. ad capneatum zydaczouiensem spectante i. p. — „isz iako dawno zwyklismy oddawac pobory z łanow 2, tak y teraz nie moglismy wiecy do skarbu rzptey piaci poborow oddac, tylko zł. 10, a to czescią dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela, czescią dlia dawnego spustoszenia y na panski pozytek obrocenia tych wsi gruntow wiecy, a wiecy nie wyciągnelismy y do skarbu nie mozemy wiecy oddac, takze y kwity dawne zatracone sa przez nieprzyiaciela koronnego przy spalieniu wsi, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy". (*572*).

51. Ll. Marko aduocatus et Marko iuratus de v. Turady s. r. m. ad capneatum zydaczouiensem spectante i. p. — „isz dlia spustoszenia wiekszego y znisczenia wsi pomienioney Turad nie moglismy wiecy dac do skarbu rzptey piaci poborow, tylko zł. 5, a wiecy nic a nic nie moglismy, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy".

Feria VI ante dom. Inuocauit (*4/III*).

52. Ll. Olexa Stogryn et Ihnat Zupiniec de v. Lubsza g. Nicolai Daniłowicz i. p. — „isz dlia spustoszenia y wniwecz obrocenia wsi naszey Lubszey nie moglismy z niey wiecy dac piaci poborow nad zł. 20 do skarbu rzptey y zapłacic, a ostatek, iako iest spustoszono y nie masz z czego płacic, do skarbu podatkow y iescze wiecey od takroczney przysiegi łanem iednem in toto odprzysiegamy". (*578*).

53. Ll. Nikos et Hrycz de v. Iwanowce s. r. m. ad capneatum zydaczou. spectante i. p. — „isz dlia spustoszenia y w niwecz obrocenia wsi Iwanowiec przez nieprzyiaciela koronnego y zolnierza swowolnego, czescia znacznego nieuro-

dzaiu nie moglismy wiecy dac poborow piaci do skarbu i. k. m. nad zł. 2 y gr. 15 wszytkiego in genere pozytku skarbowego, a wiecey nie moglismy z gromagą dac, takze y z młyna spustoszonego od 3 lat, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy.

54. L. Andrus Owsiennik de v. Luczany m. Kazanowska i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia przez nieprzyiaciela koronnego wsi Luczan, iako przeszlego roku tak y tego, poborow piaci do skarbu nic a nic nie moglismy dlia zniesienia y spustoszenia srogiego oddac, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy". (*203*).

55. L. Prokop Haszkiewicz de v. Balice distr. zydaczouiensis, subditus d. Alexandri Bronowski, vicecapitanei loci, i. p. — „isz dlia spustoszenia y spalienia wsi Balicz nie moglismy z gromadą wiecy dac do skarbu rzptey piaci poborow, tylko 5 zł. z łana iednego, a wiecy nic a nic nie moglismy wybrac y dac". (*205*).

56. L. Daniło Łaszkowicz de v. Hnizdyczow g. Christinae Woiankowska i. p. — „isz młyn w Hnizdyczowie przedtym bendacy, iako iest przez dekret trybunalski dlia controuersiey inszego sąsiada zniesiony y do tego czasu onego na tym miescu, gdzie bywał, nie masz, takze y karczma przez nieprzyiaciela spalona, na co, iako sprawiedliwie, przysięgam". (*207*).

57. Ll. Iwan Cioka el Iwan Puszka de v. Sulatyce g. Nicolai Daniłowicz i. p. — „isz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela koronnego pomienioney wsi Sulatycz nie moglismy ze wszytką gromadą wiecy dac y wybrac nic a nic, tylko ze dwoch łanow zł. 10, a ostatek, to iest trzeci łan, w wszytkim a wszytkim spustoszony przez nieprzyiaciela". (*207—8*).

58. L. Marko de v. Oryszkowce s. r. m. ad capneatum zydaczouiensem pertinente i. p. — „isz dlia spustoszenia spalienia y w niwecz obrocenia przez nieprzyiaciela koronnego

pomienioney wsi Oryszkowiecz nie mogłem dac y wybrac poborow ani tak rocznych siedmi, dlia ktorych odprzysiezenia dlia zdrowia złego nie mogłem do przysiegi przybydz, teraz, iakom zdrow został, [odprzysiegam], y tych siedmi poborow y teraznieyszych piaci nic mogłem nic a nic wybrac ani mogę oddac, gdyz ani chałup ani chłopow na tym gruncie nie zostawa, tylko ia sąm szczegulny, a dlia cieszkiego vbostwa nie mąm sie sąm czym zywic".

59. L. Iwan Chomiet de v. Duliby g. Annae Kazanowska i. p. — „isz dlia spustoszenia wsi Dulib, karczmy, młyna y cerkwie poborow teraznieyszych piąci dlia pomienionego spustoszenia przez nieprzyiaciela koronnego krom 5 zł., a wiecy nic a nic do skarbu i. k. m. y rzptey nie moglismy wybrac y oddac" (*211—12*).

Feria V a. dom. Inuocauit **1650** (*5/III*).

60. Ff. Theodorus Dawidczak proconsul, Martinus Byczkowicz consul et Albertus Rogowski notarius oppidi s. r. m. Zydaczow i. p.: „Ia Theodor Dawidczak y ia Marcin Byczkowicz y ia Woiciech Rogowski przysiegamy Panu Bogu wszechmogącemu w troycy sw. iedynemu na tym, isz dlia spustoszenia przez nieprzyiaciela koronnego y w niwecz obrocenia miasta naszego Zydaczowa, takze y nieznosne statie zołnierza nieporządnego nie moglismy wiecy poborow piaci, na mieysce dwoiga podymnego na seimie przeszłym vchwalonych, dac do skarbu i. k. m. i rzptey podatkow, iedno zł. 114 y gr. 5, na co, iako sprawiedliwie, przysiegamy — tak nam etc." (*3*).

(Ind. rel. castr. Zydaczou. a. 1649—50, t. 40).

LV.

Присяги селян Теребовельської землі про спустошінне сїл. 3 н. ст. лютого — 11 н. ст. марта 1650.

Actus abiuratarum villarum et oppidorum per incursiones exercituum hostilium desertatorum et conflagratorum anno 1650.

Actum in castro Trembouliensi feria sexta post festum s. Valentini m. (*3/II*).

1. Ad officium et acta praesentia costrensia capitanealia Trembouliensia personaliter venientes laboriosi Iwan Krywula, Panas de v. Suwczyn s. r. m. in districtu praesenti trembouliensi consistente mgci Petri de Dąmbrowica Firlei, castellani camenecensis, capitanei loci, subditi tenutae, suo et communitatis nomine praestiterunt iuramentum corporale dictante sibi illud ministeriali gnali regni nobili Bartholomaeo Bedzinski, apparitore officii in facie officii praesentis, idque inhaerendo constitutioni comitiorum Varsoviae proxime celebratorum et laudo terrae Haliciensis, quo ad solutionem duplicis contributionis fumalis assignatur, super desertationem et conflagrationem domorum et gazarum cmethonalium suarum et vicinorum suorum in eadem v. Suwczyn, in eam iuramenti rotham — quod in eadem v. Suwczyn post incursionem Kozacorum et deuastationem bonorum eorundem deuastatae, desertatae et conflagratae gazae 11 extiterunt et in illis nemo subditorum cohabitat — Deo et sancta eius passione ipsos ita adiuuante; post quod modo praemisso ad imaginationem crucifixi praestitit iuramentum, officium praesens castrense Trembouliense adhaerendo constitutioni eidem a solutione contributionis fumalis duplicis, quoad abiuratas tantummodo spectat domos, eosdem subditos et communitates liberos pronunciat officii sui authoritate.

2. Similiter laboriosi Iachno et Tymko de villa s. r. m. Iławce tenutae eiusdem mgci Firlei, capnei tremboul., sub-

diti domos desertatas et conflagratas et prout non sunt per subditos possessae in praesentia eiusdem succollectoris[1]) abiurarunt 17.

3. Similiter[2]) laboriosi Kosc et Seman de Hlisczawa eiusdem m. capnei tenutae domos desertatas et conflagratas et per subditos non possessas 17 abiurarunt.

4. Ll. Iwan Wataman et Iacko de v. Puczapince s. r. m. eiusdem tenutae domos 45 desertatas et conflagratas et per subditos non possessas abi.

5. Ll. Kuc Wataman et Petro de v. Zaboiki itidem s. r. m., m. Firlei tenutae, gazas 42 desertatas et conflagratas et per subditos non possessas abi.

6. Ll. Petro et Olexa de v. Nastasow m. Samuelis in Husiatin Kalinowski, capnei braclauiensis, haereditatis, g. Prusinowski ad praesens possessionis, subditi, gazas 78 desertatas et conflagratas et prout non sunt possessae abi.

7. Ll. Stephan et Vanko Kuzminycz de op. Buczniowa s. r. m. m. Firlei tenutae domos 96 desertas et conflagratas et prout non sunt possessae abi.

8. Ll. Les et Lewko de v. Domamerycze s. r. m. eiusdem tenutae gazas 29 desertas et conflagratas et prout non sunt possesae abi.

9. Ll. Iwan Tychonik de v. Dołzanka s. r. m. eiusdem tenutae gazas desertas et conflagratas et quod non sunt possessae 49 abi.

10. L. Semian annorum 15 de v. Chodeczkow s. r. m. eiusdem tenutae in defectu aliorum subditorum adultorum gazas 20 desertatas et conflagratas et quod non sunt per subditos possessae abi.

---

[1]) Станїслава Ґловіньского, гал. зем. суддї.

[2]) Се слово дальше повторяєть ся постійно; ми його пропускаємо: також скорочуємо титули й останнє слово; числа порядку додаємо від себе.

11. F. Wasil Tałabuch et Michaiło de v. Łuka, m. Samuelis Kalinowski haereditatis, g. Heduigis Rzeszowska possessionis subditi, gazas in numero 42 desertas et conflagratas et quod non sunt per subditos possessae abi.

12. Ll. Fedor et Ilko de v. Sosnow et Iacko de Sokołow sortium g. Swierska, g. olim Felicis Wilczek rel. consortis, et Raphelis ac Stephani Wilczkow haereditatis subditi, gazas 49 desertatas et conflagratas et prout non possessae per subditos abi.

13. Ll. Iwas Kotur et Iwas Popowicz de v. Dziuryn, mm. Pauli et Ioannis Potockich, palatinidum bracławiensium, haereditatis subditi, domos in numero 24 desertas et conflagratas proutque per subditos non sunt possessae abi.

14. Ll. Pawel Treba et Ichnat Litwinczyk de Romaszowka eorundem gazas 21 conflagratas et desertatas et quod non sunt possessae abi.

15. L. Procik de Rydoduby eorundem gazas in numero 23 conflagratas et desertatas proutque non sunt per subditos possessae abi.

Feria VI in crastino f. s. Mathiae op. (*25/II*).

16.[1]) Ll. Fedor Vataman, Hrycko Gumema (?) m. Samuelis Kalinowski de v. Darachow, sortis et possessionis g. Thomae Grocholski, p. i. — quod in eadem v. Darachow, sorte g. Grocholski desertatae et conflagratae cmethonales decem extiterunt gazae et in illis nomo subditorum cohabitat.

17. Ll. Hawryło Pobereznik, Iacko Panasow de v. Losniow regnio. Firlei tenutae, g. Stanislai Łysoskurski possessionis, in Łosniow maior domos 27, in Łosniow minor domos 24 desertatas et conflagratas proutque non sunt per subditos possessae abi.

18. Ll. Nazar Vataman et Pawel Pobereznik de v. Ostalce eiusdem tenutae, g. Łysoskurski possessionis, do-

[1]) Ся присяга описана широко як під 1); ми її скорочуємо розмірно до иньшых; так само всюди при нових датах.

mos desertatas et conflagratas et per subditos non possessas 26 abi.

19. Ll. Les Pobereznik et Ilko Palcik de v. Załawie s. r. m. tenutae g. Ioannis Błazowski domos 29 desertas et conflagratas et quod non sunt per subditos possessae abi.

20. Ll. Petro et Luc de v. Dereniowka eiusdem tenutae gazas in numero 39 desertatas et conflagratas et quod non sunt possessae abi.

21. Ll. Gregorius Mielnik de Semenow, Fedor de Humniscza — villis s. r. m., m. Firlei tenutae, in Semenow gazas 25, in Humniscza uero 23 desertas et conflagratas et quod subditi non sunt in eis abi.

22. Ll. Iurko et Semian de Hrycowka s. r. m., g. Georgii Błazowski tenutae, domos 25 desertas et conflagratas et prout non sunt possessae abi.

23. Ll. Petro et Fedor de v. Dolhe s. r. m. eiusdem tenutae gazas in numero 18 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

24. L. Macko de v. Wierzbowczik sortis g. Witkowska gazas in numero 19 desertatas et conflagratas et per subditos non possessas abi.

25. L. Iacko Spiewak pobereznik, m. Petri Firlei famulus, domos in Małow, similiter et in Boryczowka, villis ad capneatum spectantibus, omnes desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

26. Ll. Protas et Dziekciarz de Zascinoce seu Kaptury ad capneatum trembouliensem spectante domos 23 desertatas et per subditos non possessas conflagratasque abi.

27. Ff. Tymko Burmistrz et Dmitr de op. Grzimałow g. Procopii Ludzicki, pincernae chełmensis, haereditatis suis et aliorum conciuium nominibus domos in numero 80 conflagratas et desertatas et quod per conciues non sunt possessae abi.

28. Ll. Lewko Kusnierz et Iwan Nos de v. Ostapiiow ad op. Grzimałow pertinente domos desertatas et conflagratas proutque non sunt per subditos possessae in numero 58 abi.

29. [L.] Sen Wataman sortis g. Petri Morawski de v. Zwiniacz domos 40 desertatas et conflagratas et quod non sunt per subditos possesae abi.

30. L. Iacenko de v. Zwiniacz g. Iacobi Milecki domos 17 desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

31. L. Michaiło Siniczoł g. Andreae Kosinski de v. Iszczkow domos in numero 30 desertatas et conflagratas proutque non sunt per subditos possessae abi.

32. L. Tymko Kozak de v. Siemikowce eorundem gg. Kosinskich succescorum haereditatis domos 19 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

33. L. Nazar Wataman de v. Bieniawa eorundem domos 6 desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

34. L. Kondrat Kreieczek (?) de v. Dynisow eorundem gazas in numero 27 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

35. L. Iaremko Łaszkow de v. Kupczince seu oppido, sorte eorundem, domos 23 desertatas et conflagratas per concinesque suos non possessas abi.

36. Ll. Ostap in Hłuboczek domos 74, Tymko Vataman in Petrykow 69, Nikon Borys in Bilka 50, Iwan Dudka in Płotycza 24, in Czestiłow 18 — villis m. Ioannis Zamoiski, capinei kalusiensis, tenutae et haereditatis subditi — domos conflagratas et desertatas per subditosque non possessas abi.

37. Ll. Iwachno de Sosnow et Senko Strukow de Sokołow sortis g. Georgii Koniecki domos in numero 55 desertatas et conflagratas per subditosque non posessas abi.

38. L. Fedor de v. Bialobuznica mm. Potockich, palatinidum bracławiensium, domos 49 desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

39. Ll. Sema Pobereznik et Hrynko de Orzechowice, g. Procopii Ludzicki subditus et famulus, in villis: Łuka, Turowka, Paiowka, Biłołowka, Kokoszince, Chwasczowka — domos omnes et quod nemo subditorum in eis remansit, in Orzechowice uero 87 praefati g. Ludzicki haereditatis sesertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

40. Ll. Wasil Swecz de Buczikow, Franko Haiduk de Kalaharowka, Ostap Dzebik de Sadzawka, Andrey Peretretko de Wolica — villis g. Procopii Ludzicki, in v. quidem Buczikow 45, in Kalaharowka 21, Sadzawka 24, in Wolica 17 domos desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

41. L. Karpa de Bohatkowce g. Stephani Potempski domos 49 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

42. L. Ostap de Białoboznica sortis g. Kalinowski domos 23, quod nulla est possessa, imo desertatae et conflagratae, abi.

43. L. Sen Truszik de Skomorosze rndi plebani budzanouiensis domos 25 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

44. Ll. Hrycko Turczin, Fedor Buraczek de op. Kupczince, sorte g. Stephani Potempski, domos 72 desertas et conflagratas per subditos non possessas abi.

45. Ll. Mis Pirlik, Philip Kobielik de op. Baworow g. Nicolai Baworowski domos desolatas, conflagratas et per conciues non possessas 98 abi.

46. Ll. Iwan Mielnik, Hryc Szłoma de v. Ostrow eiusdem domos 57 desertatas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

47. L. Ostap Zadorozny et Wonton Dackow eiusdem de v. Berezowica domos 45 desertas et conflagratas, per subditos non possessas abi.

48. Ll. Philip Kobielik et Mis Perlik eiusdem in v. Białoskurce domos 15 desolatas et quod nulla remansit abi.

49. Iidem Kobielik et Perlik eiusdem in v. Grabowice domos 16, omnes desolatas et quod nulla est possessa abi.

50. L. Ihnat Warawczenko de v. Sułkowce eiusdem haereditatis, g. Stephani Babski possessionis, domos 10 desolatas et quod non sunt per subditos possessae abi.

51. L. Petro Iasiecko de v. Krasna g. Procopii Ludzicki domos 59 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

52. L. Michailo Rypczin zięc de v. Kozina eiusdem domos 49 desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

53. L. Wasil Sidorow syn, g. Stephani Domoradzki v. Ostrowczyk possessionis subditus, domos desertatas, conflagratas et per subditos non possessas 20 abi.

54. L. Semian Vhnawcow de v. Mszaniec g. Wyzdga domos desertatas, conflagratas et per subditos non possessas sexdecem abi.

55. L. Semko Wataman de Rozdwiany, eiusdem possessionis subditus, domos 76 desertas et conflagratas, per subditos non possessas abi.

56. Prouidus Iwan Turczinski, mlis gnalis regni, de v. Kopyczince sortis g. Gaspari Ludzicki domos 58 desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

57. De eadem Kopyczince sortis g. Petri Kopyczinski l. Petrus Turczik domos 123 desertas et conflagratas per subditos non possessas abi.

58. Ll. Iwasko Senik et Iwanko Boikow zięc de v. Krowinka, g. Iabłonski possessionis subditi, domos 47 desolatas et per subditos non possessas abi.

59. L. Stecko Kwasnica de v. Hlibow g. Procopii Ludzicki domos 39 desolatas, desertatas et per subditos non possessas abi.

60. L. Wasil Hubka de v. Zarwanica g. Owadowski domos 47 desertatas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

61. L. Hryc Drobot de v. Rakowkat, Wasil Drosko de Rastowce — sortibus g. Wiercinski, domos 31 desertatas et conflagratas proutque non sunt per subditos possessae abi.

NB. Ratione sortis Krziwkowce g. Kuczinski gazarum 10 antea quietationibus compehensarum reseruatur actio.

62. Ll. Fedor Rucziło de op. Liczkowce et v. Trybuchowce g. Dobromirski, notarii terr. camenec. sortium haered. in villis eisdem sortis g. notarii domos 39 desolatas, conflagratas et non possessas abi.

63. Idem l. Chwedor Ruszyło [de] Rostowce [et] Postołowce sortium praefati g. notarii camen. domos 48 desertas et per subditos non possessas abi.

64. L. Michailo Lewunczik de op. Liczkowce et v. Trebuchowce sortium mm. palatini czerniechouiensis et capitanei bracłanieuiensis — Kalinowskich domos in op. Liczkowce et [v.] Trzibuchowce 129 desolatas et per subditos non possessas abi.

65. Idem l. Michaiło Lewunczak in v. Horodnica, sorte praefatorum domos 156 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

66. L. Iwaniec Lubkow zięc de v. Kutkowce m. capitanei calussiensis domos 21 desertatas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

67. L. Wasil Macikow syn de v. Proniatin eiusdem domos desolatas, conflagratas et per subditos non possessa[s] 50 abi.

68. Ll. Choma Hołowacz, Dawid Korolow syn de op. Tłuste successorum olim m. Hieronimi a Granow Sieniawski, capitanei leopoliensis, haereditatis domos 195 desertatas, conflagratas et non possessas suo et conciuium nomine abi.

69. L. Tomiło Andryiow syn de v. Nowosiolka eorundem domos 10 desertatas et conflagratas, per subditos non possessas abi.

70. L. Andrus Kutkow zięc de v. Borek eorundem domos 46 desertatas et conflagratas, per subditos non possessas abi.

71. L. Ilko Chawa de v. Zielona eiusdem successorum domos 23 desertatas et conflagratas, per subditos non possessas abi.

72. L. Iwan Popiel de v. Bydzkowce mm. Pauli et et Ioannis Potockich domos 63 desertatas et per subditos non possessas abi.

73. L. Iaremko de v. Biały Potok eorundem domos 51 desertatas et per subditos non possessas abi.

74. L. Olexa Sohor de v. Koczubince, possessionis g. Catharinae Wolinska subditus, domos 66 desertas et per subditos non possessas abi.

75. L. Fedor Wolczek de v. Krogulec, eiusdem possessionis subditus, domos 62 desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

76. L. Martinus Plociennik de Poznanka m. Alexandri Koniecpolski, vexilliferi regni, ad op. Mikulince pertinente domos 17 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

77. M. g. r. prou. Petrus Łosiowski de Koczubince domos 3 in v. Nicborek, sorte g. Ioannis Gawarecki desertas et per subditos non possessas abi.

78. Hryn Sidorczak de op. Koczubince mm. Adae Stanisławski et Agnethis de Kurelowice — coniugum, domos 107 desertas et per subditos non possessas conflagratasque abi.

79. L. Woytko Turowicz et Seman Chomin de v. Karasince, Preczmiłow (*sic!*), Wierzchowce mm. palatini czerniechouiensis et capitanei bracławiensis — Kalinowskich domos 98 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

80. Ff. Iwan et Philip de op. Chorostkow eorundem domos 301 desertas, conflagratas et per conciues suos non possessas suo et communitatis nomine abi.

81. L. Les Vataman de v. Vhryn mm. Potockich, palatinidum bracł., domos 30 desertatas, conflagratas et per subditos non possessos.

82. L. Fedor Taras vataman de v. Bile eorundem domos 199 desertatas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

Feria VI pt Cinerum (*4/III*).

83. L. Demko de v. Koczanowka dist. tremboul., g. Ioannnae de Rychty, g. olim Petri Wichrowski, gladiferi halic., rel. consortis, subditus haereditarius, nomine communitatis eiusdem v. Koczanowka p. i. — quod in eadem villa post incursionem hostium et cinerum eorundem deuastationem conflagratae et deuastatae domus 11 extiterunt et per subditos non sunt possessae".

84. L. Hryn Olexa de v. Wolica g. Zophiae Spławska, g. olim Alexandri Chrząscz, aduocati tremboul., rel. consortis, tenutae domos 13 desertatas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

85. Ll. Sen Szkutyn de Kosowa et Chwed Hryszko de Kosowek g. Ioannis Morawiec possessionis in Kossowa 39, in Kosowek vero 29 domos desertatas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

86. L. Iwan Duda de Howiłow, gg. Ioannis Czarniecki et Zuzanna Domoracka — coniugum, possessionis subditus, domos 9 desertatas, conflagratas et quod non sunt possessae abi.

87. H. Martin Sczerban de Podzamce oppidi Trembouła, ad arcem trembouliensem spectante domo 12 desertatas, conflagratas et per vicinos suos non possessas abi.

88. Ff. Iwan Oleinik et Roman Siemianow de op. Strusow m. capnei bracławiensis haereditatis, g. Ioannis Grabianka possessionis, suo et totius communitatis [nomine] domos 138 desertatas et conflagratas per concinesque suas non possessas abi.

89. Ll. Iwasko Vataman et Kosc Kolesnik de Warwaryncе eiusdem et g. Grabianka possessionis domos 107 desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

90. Iwan Pypczak de Samułoskowce (*sic!*) s. r. m. possessionis gg. Andreae Iankowski et Reginae Dicznerowna — coniugum, domos 75 desertatas, conflagratas et quod per subditos non sunt possessae abi.

91. L. Andreas Czernicki de Słobodka sub Ianow g. Sarnowska sortis et possessionis domos desertas et conflagratas per subditosque non possessas in numero 4 abi.

92. L. Iwan Kutyk de v. Darachow m. Samuelis Kalinowski haereditatis, Samuelis Wesołowski, thesaurarii Podoliae, sortis et possessionis domos 41 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

93. L. Iwan Kiszka de Iwanowka sortium g. Moiski domos in numero 15 desertas et conflagratas et per subditos non possessas abi.

94. L. Iwan, g. Georgii Swiderski famulus, in v. Wierzbowcz[y]k sortis eiusdem Swiderski domos 13 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

95. L. Masko Kisiel de v. Chorostkow mm. Kalinowskich haered., g. Iemielity poss. abi. domos omnes desertas et quod nemo subditorum in eodem villa remansit.

96. Ff. Seman Kusnierz et Petrus Waculа de op. Czartkow mm. Pauli et Ioannis Potockich domos 345 desertas, conflagratas et per conciues non possessas abi.

97. Perfidus Icko Szaiowicz de op. Czartkow suo et aliorum incolarum nomine domos 16 desertas, conflagratas et per vicinos suos Indaeos non possessas abi.

98. L. Ihnat Prytuła de Słobodka ad Kopyczince g. Catherinae Wolinska domos in numero 23 desertatas conflagratas et per subditos non possessas abi.

99. Ll. Iwan Huzało de Cmietowka, de v. Mogilnica et Romanowka dominationis s. r. m., g. Kazanowski, pincernae sendomiriensis, possessionis, domos 38 desertatas et conflagratas et quod non sunt per subditos, praecipue in Romanowka omnes, possessae abi.

100. L. Hawryło de Rozyscza g. Procopii Ludzicki domos 19 desertas et conflagratas et quod non sunt per subditos possessae abi.

101. L. Macko de Nicborek mm. Stanislawskich sortis domos in numero 40 et $^1/_2$ desertatas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

102. L. Harasim de Sapowa m. Hieronymi Lanckoronski, succamerarii Podoliae, possessionis domos 29 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

103. L. Iakim Ozedycz de Kotuzow eiusdem possessionis domos desertas et conflagratas per subditosque non possessas 30 abi.

104. L. Kosc Muczinski de v. Kłuncze g. Georgii Przyłuski domos desertas, conflagratas et per subditos non possessas in numero 4 abi.

105. Ff. Dmitr Byszkow, Makar Iwasczysyn de op. Ianow Gabrielis Zamiechowski, tribuni trembouliensis, domos 148 desertas, conflagratas et per conciues suos non possessas suos et communitatis nomine abi.

106. L. Iwan Hryszko de v. Kobyłowołoki eiusdem domos 195 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

107. L Marko Lohenczik de Słobodka rndi plebani ianouiensis possessionis domos 11 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

108. L. Iac Niecziszyn sortis Dubkowce, Woiewodynce g. Filgocki possessionis domos 43 desertas, conflagratas et p. sub. n. pos. abi.

109. L. Sen Kiehnało de Wolica Laskowska g. Alexandri Zwan possessionis gazas 46 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

110. L. Kondrat Chewodorow in bonis Smihowce et Rusinowka domos 18, in Czerleniow (*sic*!) 16 — sortium g. Lubieniecka et Miaskowski, succamerarii leopoliensis, desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

111. L. Iakim Chonicz de Plebanowka rndi plebani trembouliensis possessionis domos 15 desertas et per subditos non possessas abi.

112. L. Stephan Tudycz de Podhayczyki sortis g. tribuni trembouliensis domos in numero 15 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

113. L. Stas Bilim de v. Hawron g. Thomae Vlinski domos 15 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

114. Ff. Hrycko aduocatus et Fedor Struk de op. Zlotniki eiusdem domos 44 desertas, conflagratas et per conciues suos non possessas abi.

115. L. Iwan Saly de Łaskowki eiusdem domos 15 desertas et per subditos non possessas abi.

116. L. Hrycko Hladki iuratus de v. Chodeczkow m. Nicolai Potocki, castellani cracouiensis, domos 41 desertas conflagratas et n. pos. abi.

117. L. Hryc Hasczuk be v. Dyczkow eiusdem domos 42 desertas et non possessas abi.

118. L. Stecko Zezulka de v. Borek eiusdem gazas 70 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

119. L. Martinus Boiarzin de v. Słupki et Zerebki eiusdem domos 31 desertas et conflagratas et quod p. sub. n. s. pos. abi.

120. Ff. Hryc Piotruszka et Ihnat Sierotka de Budzanow possessionis ad praesens g. Zamiechowski domos 179 desertatas, conflagratas et per conciues non possessas abi.

Feria VI pt dom. Inuocauit (*11/III*).

121. L. Sema de Nicborek sortis pp. societatis Iesu col. camenec. p. i. — quod in eodem villa sortis Nieborek post incursionem hostium et deuastationem bonorum conflagratae et desertatae per subditosque non possessae domus 38 et $^1/_2$ extiterunt.

122. L. Omelian de Podhaiczikі sortis g. Bielecki et Dobiecki domos 10 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

123. L. Chwedor Matła de v. Hadynkowce s. r. m., g. Ioannae de Rychty, g. olim Petri Wichrowski, gladiferi haliciensis, rel. consortis, possessionis, gazas in numero 66 desertatas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

124. L. Olexa Przituła de v. Horyszkowce s. r. m. eiusdem possessionis domos desertas et conflagratas per subditosque non possessas 106 abi.

125. L. Roman de Skowrodynce g. Andrae Krasowski possessionis domos 42 desertas et conflagratas per sub. n. pos. abi.

126. Ff. Ferens consul antiquus et Thomas Tkacz iuratus scabinus de op. Tarnopol ac Regorius (*sic!*) Kozłowski, m. Ioannis de Zamoscie Zamoiski, capitanei calusscensis, haereditatis subditi, domos desertas et conflagratas per conciuesque non possessas in numero 270 abi., a reliquis uero maioribus 4 et minoribus summam 116 flor. pol. ad manus g. succollectoris reddiderunt.

127. F. Tkacz Thomas de op. Kozłow rnmi archiepiscopi et capituli leopoliensis domos in numero 118 desertas, conflagratas et per conciues non possessas totius communitatis nomine abi.

128. L. Sawka Fedorow de v. Horodyscze eiusdem domos 31 desertas et conflagratas et per subditos non possessas abi.

129. L. Kalin Starka de v. Taurow eiusdem in v. Taurow 38, in Pławucza 45 domos desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

130. Perf. Feibisz Iudaeus de Strusow suo et communitatis iudaicae nomine domos 3 desertas et per vicinos non possessas abi.

131. L. Lucas, g. Martini Petryhorski bonorum v. Białoboznica possessionis famulus, in eodem villa domos omnes desertas et quod nemo subditorum ibidem cohabitat abi.

132. L. Hawrys Sidorenko de Nicborek sortis g. Dobczicki domos 28 desertas, conflagratas, per subditos non possessas abi.

133. Ff. Panko et Iaremko de op. Skalath g. Ioannae de Rychty domos 95 desertas, conflagratas et per conciues non possessas suis et communtatis op. Skalath nominibus abi.

134. Ll. Hryc Oryszny de Chmieliscza, Chwedor Kupa de Stary Skalath, Iaremko Szynkarz de Nowosiolka, Andrus Danilo de Kamionki eiusdem in v. Chmieliscza 33, Skalath stary 71, Nowosiolka 55, Kamionki 49 domos desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

135. L. Procik Koczan de Tołstilug g. Nicolai Bawo-rowski domos 37 desertas ut supra abi.

136. Ll. Fedor Hawryłowicz et Hawryło de Kamionki, Ihnat de Rosochacice, Fedor de Kołodzieiowka, Mol-czanowka, Bohdanowka — villis praefatae g. Wichrow-ska domos omnes desertas, conflagratas et quod nulla villa et domus per subditos est possessa abi.

137. L. Iarema de v. Krziwistaw s. r. m. eiusdem tenutae domos omnes in praefata villa desertas, conflagratas et nullam per subditos possessam abi.

138. L. Andry de v. Połupanowka eiusdem domos 37 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

139. L. Procik de sorte Krziwkowce sortis g. Adami Kuczinski domos 10 desertas et conflagratas per subditosque non possessas abi.

140. L. Hrycko Łopatyn de Poznanka ad op. Mikulince m. Koniecpolski, vexilliferi regni, domos in Poznanka et Sorocko 47 desertas, conflagratas per subditosque non pos-sessas abi.

141. L. Procik Kozak de Vladyczin eiusdem domos 109 desertas, conflagratas et per subditos non possessas abi.

142. L. Musie[y] Kulcziszyn de Kozowka eiusdem do-mos 40 ut supra desertas abi.

143. Perf. Icko Misanowicz de Tarnopol m. Zamoiski domos in numero 30 desertas et conflagratas per vicinosque suos Iudaeos non possessas abi.

144. Perf. Leibka de op. Tremboula Iudaeus suo et communitatis iudaicae nomine domos 16 dersertas, conflagra-tas et per vicinos suos Iudaeos non possessas abi.

145. Ll. Matwiey Puszka de op. Suchystaw et Kosc Pe-lech de Iabłonow m. Ioannis a [Potok] Potocki, succamerarii haliciensis, possessionis in Suchistaw 113, in Iabłonow 65, in Vwisła et Cieleiow — villis eo spectentibus, do-

mos omnes desertas, conflagratas et per subditos nullam possessam suis et communitatum nominibus abi.

146. L. Leszko Kusnierz de v. Skomoro(chy) m. vexilliferi regni possessionis domos q...ginta[1]) quinque desertas, conflagratas et non possessas abi.

147. L. Hryc de Koczanowka g. Ioannae de (Rychty) in v. Iwanowka eiusdem g. Wichrowska possessionis omnes domos desertas, conflagratas in numero 11 et quod nemo subditorum cohabitat in eodem villa abi.

148. L. Nicolaus Pierdoła de v. Wierzbowczik g. Sigismundi Dunin sortis abi. domos desertas et conflagratas per subditosque non possessas 29.

149. L. Macko Bilik de v. Chłopowka m. palatini czernichouiensis abi. domos desertas, desolatas per subditosque non possessas 50.

150. L. Ostaph de v. Iwanowka sortis gg. Iarząbkowskich et Pruszkowski atque Boiarski abi. domos omnes 4 desolatas, conflagratas per subditosque non possessas.

151. L. Sen de op. Grzimałow famulus g. Procopii Ludzicki abi. domos in villa Okno praefati g. Ludzicki 26, omnes desolatas, conflagratas per subditosque nullam possessam.

152. L. Onuszko de v. Romanowka, Hałuscince, Zerebki m. castellani cracouiensis abi. domos 30 desolatas et per subditos non possessas, a reliquis duabus soluit.

Finis abiuratorum desolatorum pagorum et oppidorum. Vtinam feliciorum annorum et dierum sequens annus sumat exordium!

(*Ind. rel. castr. Tremboul. a. 1650, t. 132, p. 429—445*).

---

[1]) Тут місце видерте.

Бібліотека
наукового товариства
імени ШЕВЧЕНКА

ПОКАЗЧИК

до V. тому „Жерел до історії України-Руси".

А) ГЕОГРАФІЧНІ ІМЕНА.

Андріївка с. 249.
Арламів с. 145, 146.
Артасів с. 210.
Артим 124.
Бабин с. 115.
Бабичі с. 11.
Баворів м. 289.
Баківці с. 206.
Баличі с. 6, 77, 91, 261, 282.
Банюнин с. 200, 215.
Бар м. 39, 166.
— барський староста 165.
Бартатів (Бартугів) с. 226.
Батятичі, с. 161, 250, 266.
Басівка с. 180, 181.
Батьків (Baykow) с. 238.
Бачів с. 241.
Белеїв с. 271.
Белз м. 9, 55, 58, 77, 101, 108, 109.
— акти ґродські 267.
— воєвода 129, 254.
— воєводство 264, 267.
— Домінїканки 58.
— земля 178.
— підвоєвода 129.
— підкоморій 103.
— підсудя 11.
— писар зем. 102, 107.
— староста 105, 264.
— староство 264, 267.
— хорунжий 57, 104, 105.
Белзець м. 246.
Бенїв с. 238.
Беньківці с. 205.
Бенява с. 288.
Бердехів с. 212.
Бертешів (Бердишів) с. 186.
Бережани м. 17.
бережанські міщани 167.
— замок 17.
— бурмістр 167.
— присяжний 167.
— староста 167.
Бережниця с. 255, 280.
Березділці (Brzozdowce, с. 183, 184, 196.
— березділська парохія 251.

Скорочення: м. — місто, с. — село, р. — ріка.

Березець с. 249.
Березина с. 256, 257, 275.
Березів Вижній с. 116.
— Нижній 116.
Березовиця с. 290.
Беремівці (Боримівці) с. 239.
Берлин с. 248, 249.
Бескид гори 14.
Бзовиця с. 239.
Бібрка м. 222.
— бобрецький староста 269.
Біле с. 111, 232, 293.
Білий камінь с. 18, 175.
Білка с. 185, 187, 288.
Білобожниця с. 289, 298.
Білоголови с. 242.
Білокриниця 238.
Білолівка с. 289.
Білошкірці с. 290.
Білявці (Bielowiec) с. 248.
Библо с. 154.
Биків с. 151.
Бичківці с. 292.
Бишки Баронові 189.
Блищиводи с. 168, 209, 247.
Болонко, поле, 165.
Бобощани с. 204.
Богатківці с. 289.
Богданівка с. 299.
Богутин с. 213.
Бонишин с. 233.
Болотня с. 193.
Болохів с. 24.
Боратин с 34, 245.
Боратичі с. 152.
Боринячі с. 253, 273.
Боричівка с 168, 287.
Борки с. 292, 297.
Борче (Burcze) с 192, 193.
Борисів с. 189.
Бородчиці 260.
Бортники с. 5, 24, 32, 33, 83, 256, 276.
Боршів, с. 191, 198.
Борщовичі с. 239.
Боянець (Буянець) с. 234.
Боянів с. 256, 278.
Бранці (нин. Бринці) Загірні с. 189.
— Подвірні 189.
Братківці с. 172.
Бриконь м. 220.
Броди м. 176.
— бурґграбій 175.
— міщане 175.
Броди с. 177, 229, 231, 247.
Брухналь м. 167.
Бруховичі с. 185.
Буг (нин. Бужок) с. 246.
Будзанів м. 80, 297.
— будзанівскій замок 81, 156.
Буковина с. 25.
Буск м. 13, 21, 22, 55, 104, 107, 178.
Буська земля 236.
— повіт 51.
— підстароста 177.
— підсудня 179.
— староста 177.
суддя земський 236.
Бутини с. 263.
Бутків с. 184, 185.
Буцнів м. 168, 285.
Буцики с. 289.
Бучали (Buczay) с. 299.
Бучач м. 110, 111.
Бучацкий замок 4.
Буховичі с. 148.
Буще с. 235.
Валява с. 269.
Ваньківці с. 243, 244.
Варваринці с. 294.
Варшава м. 61, 64, 95, 126, 128, 144, 160, 284.
Велесниця с. 15.
Велике с. 145, 146.
Велике Поле с. 171, 217.
Великопольські воєвідства 63
Велдіж (Wielzysz, Wielgisz) с. 257, 258, 262, 271, 280.
Вербів с. 237.
Вербівчик с. 196, 287, 294, 300.
Вербиця с. 253, 272.
Вербяни с. 230.
Вербіж (Wierbląz) с. 226.
Вербовець с. 110
Вертелка (Wertelec) с. 242, 243.
Верешиця с. 234.

Верхівці с. 293.
Верхобуже с. 223.
Вікно с. 80, 123, 300.
Віксичі (Олексичі?) с. 260.
Війтівці с. 166.
Вірмени 17.
Вістовичі с. 243.
Віцинь с. 204.
Вибодів с. 189.
Вибранівка м. 189.
Вижняни с. 139, 209.
— плебан 182.
Викторів с. 179.
Винники с. 186.
Винниця м. 48.
Виннички с. 201.
Виписки с. 214.
Вирів с. 215.
Висипівці (Jusipowce) 239.
Вислобоки с. 205.
Висоцко с 248.
Вишегородок м. 139.
Вишенька с. 233.
Вишків с. 258. 262, 271, 280.
Вишнів с. 254, 271.
Вишнівчик с. 191.
Вишня див. Судова Вишня.
Владичин с. 299.
Вовків с. 183, 203, 219.
Вовківці с. 227.
Вовчатичі с. 262, 275.
Вовчухи с. 226, 230, 233.
Водники с. 180.
Волиця с. 171, 215, 289, 293.
— Лашківська 13, 296.
— Чехова 13, 263.
Войтїховичі див. Утїховичі.
Волове с. 181.
Володимирці с. 256, 277.
Волосів с. 120, 124.
Волостків с. 149.
Волохи 115.
— волоський господар 16, 41, 134.
Волошківці (Wołoszowce) с. 238.
Волчищовичі с. 149.
Воля с. 217.
— Висоцька 13, 203.
— Дегтьова 259.
— Пшанська 11.
— Рожанецька 17.
Воробіївка с. 239.
Ворона с. 120.
Воронів с. 119.
Вороців с. 171, 187.
Войнилів м. 93, 117.
— войнилівські міщани 92.
Воєводинці с. 296.
Вязова с. 192,
Вяр р. 164.
Гаврон с. 296.
Гадинківці с. 297.
Гаї т. 188.
Галич м. 24, 36, 46, 97, 121, 128, 135.
— земля 36, 42, 95, 128, 129, 134, 135, 143, 166, 191, 284.
— акти 144.
— ловчий 191,
— мечник 131, 135, 187.
— підкоморій 36.
— підстароста 41.
— підстольник 36, 61, 131
— повіт 166.
— староста 36, 44.
— судя 96, 128, 131.
Галичанів с 213.
Галущинці с. 300.
Ганачів с. 211, 241.
Ганьківці с. 121, 123.
Гарбузів с. 237.
Германів с. 244.
Гиновичі с. 235.
Глещава с. 168, 285.
Глїбів с. 80, 291.
Глїбовичі (Глїбівці) с. 182, 184, 185.
Глинна с. 198, 207.
Глиньско с. 233.
Глиняни м. 21, 22, 27, 240, 268.
— староство 239, 240.
Гнїздичів с. 282.
Гнидава с. 247.
Глубічок с. 288.
Глуховичі с. 201.
Говилів с. 294.
Гоголїв с. 7, 8.
Годів с. 206.

Годовиця с. 181.
Голдовичі с. 273.
Голешів (Голешків) с. 261, 278.
Гологори с. 186.
Гологірки с. 199.
Голодівка с. 173, 174.
Голосковичі с. 248.
Голубиця (Голубичі) с. 219.
Голушківцї с. 28.
Гончарська улиця 73.
Гонятичі, с. 228.
Горигради с. 32, 33.
Горишківцї с 297.
Городенка с. 123.
Городилів с. 227.
Городиславичі с. 243, 244.
Городло 55.
Городище с. 283, 278, 298.
— мале 253, 274.
Городниця с. 291.
Городок м. 8, 75, 177.
Городецьке староство 171, 210, 213, 215, 222, 224, 225, 231, 232, 233, 234.
— староста 213.
— війтівство 194, 231.
Горожана с. 172, 243.
Горожанка с. 172, 243.
Горохолина с. 84, 85.
Горпин с. 203, 223.
Гостів с. 15.
Гошани с. 223.
Грабів с. 78.
Грабківцї с. 239.
Грабовець м. 55, 116.
Грабовецький пін 113.
Грабовичі с. 290.
Гранів с. 167, 193, 198.
Гранки с. 183, 184, 196.
Гребенцї с. 208.
Григорів с. 272, 254.
Грималів м. 287, 300.
Гринів с. 183, 207.
Гринівцї с. 172.
Грималів с. 80.
Гриціївка с. 81, 282.
Гряда с. 184.
Грусатичі с. 206.
Грушатичі (Ruszatycze) с. 154.
Грушка с. 4, 32, 33.
Гузіїв с. 259.
Гуменець с. 177, 217.
Гумниця (Гумниска) с. 168, 287.
Гушня див. Ушня
Давидів с. 189, 190.
Данилівцї с. 248
Дарахів с. 286, 294.
Дворцї с. 263.
Девятники с. 186.
Дегова с. 201.
Дереніївка с. 84, 287.
Держів с. 92.
Дернів с. 161, 162, 250, 265.
Джурів с. 192, 194, 195, 200, 272.
Джурин с. 286.
Дїдилів с. 207.
Дїдушицї с. 77, 173, 260
— Великі 260, 279.
Дидядичі с. 149, 150.
Димидів с. 122, 260.
Динисів с. 288.
Дичків с. 297.
Добеславцї с. 28, 29.
Добринцї (Добрячичі?) с. 234.
Добромиль м. 146.
Добромильські міщани 146.
Добростани с. 222.
Добротвір с. 9, 104, 107, 264.
— возьний 264.
— Жиди 9.
Добрусин с. 192.
Добряни с. 177, 229, 230.
Довга Горішня с. 90.
Довге с. 81, 287.
Довжанка с. 168, 285.
Долина м. 32, 33.
— міщане 259.
— підстароста 78.
— повіт 252.
— староство 24, 254, 255, 256, 257, 259.
Долинське, передмістє в Калуши 113.
Долиняни с. 201.
Долобів с. 243.
Домажир с. 252.
Домамиричі с. 168, 285.
Домашів с. 263.

Дорогошів Великий 214.
— Малий 215.
Драховська 262.
Дригайлів с. 66.
Дрогобич м. 71, 75, 91.
Дроговиж с. 248.
— дроговижський Староста 248.
Дрогомирчани с. 89.
Дроговичі с. 253, 274.
Дроздовичі с. 213.
Дубківці с. 296.
Дубляни с. 231.
Дубравка с. 256.
Дубровляни с. 25, 122, 260, 276.
Дубів с. 166.
Дуліва с. 117.
Дубовиця с. 210.
Дубре (Dobrce) с. 240.
Дубс с. 245.
Дубн с. 195.
Дуби с. 206, 283.
Дубів м. 234.
Дубів с. 193.
Европа 37.
Жабкруки с. 206.
Жабин (нин. Жабинє) с. 204.
Желєзець (Zielce) с. 161, 162, 260, 265.
Желехів с. 179.
Женин с. 168, 197.
Жерелки с. 297, 300.
Живачів с. 4.
Жидачів м. 145, 262, 283.
— акт 72, 120, 270.
— войский 99.
— замок 12, 72, 145.
— міщани 145, 261.
— гр писар 271.
— повіт 252, 272, 276.
— старо ста 6, 145.
— старо ство 129, 145, 255, 261.
Жидя 7, 74, 75.
Жидовичі с. 188.
Жирава с. 177, 224.
Жовква м. 14, 192.
Жовтанці с. 194.
Жовті Води 19.
Жолнова с. 244.
Жорниска с. 242.
Жуків с. 198, 235.
Жукотин с. 118.
Жуличі с. 246.
Журавків (нин. Жураків) с. 255, 280.
Журавнечко (Журавенко) с. 273.
Журавники с. 215.
Журавно м. 82, 83, 256, 257, 279.
Жураки с. 84, 85, 86.
Журів див. Джурів.
Жухів 2, 3.
Забійки с. 168. 285.
Заболотів м. 28, 121, 122, 123.
Заболотівці с. 260.
Заболотці с. 246.
Забужна улиця в Камінці Стр. 267.
Завадів с. 232.
Завидовичі с. 210.
Загірці с. 244, 245.
Загірє с. 122, 183.
Загіречко с. 260, 276.
Загорода 154.
Задвірє с. 199.
Задубрівці с. 28, 121, 123.
Залавє (Залавці) с. 168, 287.
Залесці с. 260.
Залїсє с. 208, 233.
Залуже с. 28, 227.
Заміхів с. 11, 12.
Замкова улиця (у Стр. Камінці) 267.
Замость м. 12, 33, 58, 170.
Замістє с. 240.
Запитів с. 202.
Запорозьке військо 20, 23, 31, 38, 41, 53, 74, 75, 94, 95, 132.
— гетьман 94
Зарваница с. 224, 291.
Зарудці с 190
Заслав 183, 185, 191.
— князь 255.
Застїноче або Каптури с. 168, 287.
Зашків с. 190.
Зашковичі с. 194, 210.
Збараж м. 12 16, 17, 31, 32, 37, 41, 43, 49, 50, 65, 67, 69, 70, 81, 97, 139.
Збоіска с. 216.

Зборів м. 21, 22, 29, 30, 32, 38, 40, 43, 44, 45, 49, 54, 94, 105, 133, 139, 173.
— радний 173.
Звенигород с. 190.
Звижень с. 238.
Звиняч с. 288.
Зелена с. 292.
Зелів с. 252.
Зїболки (Dzibułki) с. 200.
Зимна Вода 267.
Зимновідка с. 205.
Знесїннє с. 172, 232.
Золотники с. 296.
Золочів м. 20, 21, 22, 139, 173.
— земля 172.
— радні 172.
— канонїк 239.
Зубря с. 236.
Зухоріче с. 187.
Іванівка с. 294, 300.
Іванівцї с. 79, 80, 262, 281.
Івачів с. 238.
Ілавцї с. 284.
Ілемя с. 35, 78, 257.
Ілів с. 251.
Іспас с. 28, 29.
Істер р. (Дунай) 48.
Іщків с. 288.
Кабарівка с. 239.
Кагуїв с. 229.
Кадлубище с. 245.
Калагарівка с. 289.
Кальне с. 204.
Калуш м. 112.
— замок 114.
— передмістє 113.
— бурмістр 114.
— міщани 112.
— писар 114.
— підстароста 114.
— ратуш 112.
— староста 221.
— староство 27. 113.
Каменець подільський м. 133, 156.
— каштелян 65, 121.
Каменобрід с. 168, 199, 228.
Камінополе с. 240.
Камінка с. 242, 243.
Камінка Струмілова м. 160, 169, 170, 264, 267.
— волость 162.
— замок 170.
— підстароста 169, 264.
— староста 251.
— староство 161.
Камінки м. 117. с. 117, 118, 298, 299.
— Камінчане 117.
Камінна с. 15.
Каптури або Застїноче с. 168, 287.
Карасинцї с. 293.
Карачинів с. 192.
Квасенина с. 145, 146.
Київ м. 16, 48, 94.
Київець с. 92.
Кимир с. 193.
Клекотів с. 248, 249.
Клецько с. 250.
Клештовичі 9.
Клодно с. 196.
Клювицї (Kluince, Kluncze) 111.
Ключів Нижний с. 109.
Кметівка с. 295.
Книгиничі м. 86, 87, 93, 122, 182.
Книшничкн с. 201.
Княже с. 166.
Княжполе с. 145, 146.
Княжсело с. 229.
Княждвір с. 79.
Княждвірка с. 79.
Кобиловолоки с. 296.
Кобилє с. 249.
Ковбайовичі с. 223.
Кождів с. 221.
Козаки 2, 6, 8, 10, 12, 13, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 27, 29, 31, 33, 34, 35, 39, 47, 48, 67, 70, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 90, 91, 93, 97, 109, 115, 119, 121, 122, 123, 126, 130, 143, 145, 146, 151, 155, 156, 159, 163, 164, 167, 170, 171, 174, 178, 183, 185, 186, 189, 263, 284.

Козаки низові 20.
— реєстрові 94.
— українські 178.
— посли 18.
— осаули 121.
Козара с. 256, 273.
Козельники с. 241.
Козівка с. 299.
Козлів м. 298.
Козина с. 290.
Кокошинці с. 289.
Колодіївка с. 299.
Колодинець Малий (нин. Колоденце) с. 195.
Колодруби с. 251.
Колоколин с. 254, 272.
Колпитів с. 7.
Колтів с. 227.
Килюхів (Колюхів) с. 123.
Комарів с. 268.
Кондратів с. 219.
Константинів Старий 155, 156.
Конюшки с 173, 174, 218, 219.
Конюшків с. 248, 249.
Конюхи с. 242.
Копичинці с. 290.
Кореличі с. 219.
Коритниця с. 55.
— староста 48.
Коровинка с. 291.
Королівське поле с. 172.
Коропуж с. 191.
Корсунь м. 38.
Косів м. 28, 29.
Косів с. 81, 82, 293.
Косівок с. 81, 293.
Космач с. 28.
Костіїв с. 190.
Которини с. 258, 278.
Котузів с. 295.
Кочанівка с. 293, 300.
Кочубинці с. 292, 293.
Коцурів с. 188.
Краків м. 12.
— каштелян 59, 85, 139, 165, 192.
— воєвода 29, 30.
Краківське передмістє у Львові 169.
Краковець м. 269, 270.
Красів с. 177. 229.
Красне с. 177, 178.
Красносельці с. 204.
Красна с. 290.
Красностав с. 12.
— староста 19, 60, 61, 136, 176.
Крехів м. 141, 171, 222.
Крехівці с. 87, 88, 124.
Креховець с. 89.
Креховичі с. 255, 276.
Кривичі с. 240.
Кривківці с. 291, 299.
Кривостав с. 299.
Кривчиці с. 17, 252.
Крим 17.
— орда 31.
— хан 37.
Криниця (Керниця) с. 225.
Кричка с. 166.
Коросно (Krosienki) с. 191.
Кротошин с. 189, 190.
Крогулець с. 292.
Кружики с. 26.
Круків с. 237.
Крупско с. 256, 257, 275.
Кугаїв с. 219, 228.
Кудинівці с. 245.
Кудобинці 239.
Кулачківці м. 28.
Куликів м. 35.
Кулява с. 192.
Кунин с. 171, 217.
Купич-Воля с. 161, 162, 266.
Купчинці с. 288, 289.
Курники с. 231.
Куровичі с. 211.
Куропатники м. 237.
Куряни с. 205.
Кути с. 183, 184.
Кутище с. 235.
Кутківці с. 291.
Куткір с. 196, 197.
Лабшин с. 235, 261, 278.
Лагодів с. 228.
Ладанці с. 214.
Лани с. 161, 162, 163, 180, 259. 266, 279.

Латичівський повіт 165.
Ласлівки (Лашківцї) с. 81, 110, 297.
Лдзїнє (Lziane) 113.
Лежайск м. 3.
— староство 2.
Лівчицї с. 250.
Лїско с. 197.
Лїсники с. 240.
Лїсновичі с. 222, 237.
Лїсовичі с. 6, 91.
Лїщин с. 206.
Липівцї с. 212.
Липовиця с. 78, 257.
Лисвничі с. 195.
Лисець с. 89.
Литва 54.
— військо 16.
— підканцлєр 29, 30, 59.
Личківцї с. 291.
Львів м. 13, 14, 17, 18, 20, 21, 22, 39, 45, 58, 61, 64, 72, 74, 123, 138, 142, 164, 170, 178.
— акти 160, 161, 169, 171, 177.
— архіепіскоп 186, 191, 197, 237.
— архідіякон 228.
— бурґрабій 169.
— замок 169, 193, 205, 241.
— земля 17, 61, 72, 98, 99, 100, 136, 142, 149, 164, 173, 178, 179, 196, 201, 227, 260.
— капітула 180, 181, 194, 207, 209, 226, 228, 229, 234.
— каштелян 7, 16, 60, 186.
— ловчий 77, 91, 150, 260.
— магістрат 21.
— міщани 236.
— округ 244.
— підкоморій 21, 61, 131, 168.
— підсудя 100.
— підстароста 193, 194.
— підхорунжий 178, 188.
— підчашник 173.
— писар 61, 142, 198, 223.
— староста 169, 190.
— староство 161.
Львів, стольник 21, 30.
— суд 122, 267, 268.
— судя 236
— Єзуїти 212, 225, 228, 230, 241, 267, 268.
— Бенедиктини 210, 219.
— Бенедиктинки 195.
— Бриґідки 224.
— Домінїкани 189, 190, 192, 251.
— Францїшкани 205, 241.
Лозина с. 225, 242.
Лолин с. 258, 262, 271, 280.
Лоня (Луна) с. 193.
Лопатин м. 55. 176.
Лопушани с. 239.
Лопянка с. 78.
Лошнів с. 168, 286.
Лошнівок с. 168
Лубїна с. 177, 218.
Лубків с. 28.
Лука с. 47, 239, 286, 289.
Луква с. 27.
Лукове с. 11.
Лучани с. 259, 282.
Лущів (?) с. 257.
Ляхівцї 84, 85, 86.
Ляховичі с. 274.
Ляцке с. 15, 120, 146, 182, 233.
Ляшки с. 7, 168, 197, 212, 261, 273, 274.
Любеч с. 192.
Любінї малі с. 214, 246.
— великі 246.
Любінь с. 245.
Люблин м. 3, 7, 12, 102, 115, 119.
— комісия 96, 132, 133, 138.
— трибунал 1, 2, 3, 96, 120, 121, 124, 230.
Любша с. 83, 206, 209, 255, 281.
Люлихівка с. 232.
Лютинка с. 256.
Лютовище (Latowiszcze) с. 218.
Люча с. 28, 29, 148.
Малехів с. 183, 196, 230.
Малів с. 168, 287.
Малопольща 14.

Мальчичі с. 176, 189, 208.
Малковичі с. 224.
Маркопіль м. 173.
Маркушів с. 45.
Мартинів м. 6.
Мацошин с. 14, 208.
Мединя с. 24.
Межигори с. 238.
Межиріче с. 257, 277.
Мельнич с. 82, 83, 256, 277.
Мервичі с. 168.
Мерищів с. 187.
Метенів с. 239.
Мизунь (Мизуна) с. 259.
Миклашів с. 187.
Миколаїв м. 176, 251
— міщане 175.
— староста 136.
Милятин с. 204.
Милятичі с. 220.
Мильно с. 242.
Мислятичі с. 152, 153.
Митулин с. 182.
Михайловичі с. 253. 272.
Млинівці с. 186, 236, 239.
Мовчанівка (Molczanówka) с. 299.
Могильниця с. 110, 259.
— опацтво 59.
Мокротин с. 223.
Молодинці с. 10, 253, 276.
Молотів с. 122.
Молошковичі с. 226.
Монастирець с. 257, 278.
Монастирчани с. 166.
Монилівка с. 245.
Москва 55, 66.
Мости м. 263.
— староство 262.
Мостки с. 237.
Мочармісто м. 89.
Мужиловичі с. 212.
Мшана с. 176.
Мшанець с. 242, 243, 290.
Навіз с. 240.
Нагайська Орда 31.
Нагірці с. 200, 212, 215.
Надіїв с. 24, 78, 254.
Надїйче (Надїтичі) с. 208.
Надоріжна с. 32, 33.
Назавизів (Назавців) с. 172.
Накваша с. 195.
Нараїв м. 234.
Настасів с. 285.
Недбалівка с. 236.
Неділиска с. 185.
Недригайлівська волость 55.
Немяч (Niemiacz) с. 195.
Немилів с. 35.
Несторівці с. 239.
Нетерпинці с. 242.
Нїнів Нижний 270, 271.
Нижбірок (Nicborek) с. 83, 84, 292, 295, 297, 298.
Никонковичі с. 224.
Новоселиця с. 28, 29.
Нове Село с. 215, 256, 275.
Новосельці с. 93, 243, 252, 277.
Новосїлка с. 292, 298.
Новосїлки (Nowosielce) с. 152, 181, 190.
Новошин с. 258, 262, 271, 280.
Нуще с. 238.
Нягрин с. 262, 280.
Облазниця с. 256, 275.
Обертин с. 32, 118, 119.
Обертинський замок 119.
Оборошин с. 186.
Озеряни с. 4, 5, 33.
Озірна м. 21, 139, 173.
— ключ 239.
Олесько м. 175.
Олеша с. 4, 32, 33.
Олешків с. 123.
Олешківці див. Улашківці.
Оліїв с. 238.
Ольшаниця с. 181, 227.
Ольшанська волость 55, 66.
Опаки с. 223.
Опари с. 151.
Орава с. 260.
Оріховець (Оріховичі) с. 160, 289.
Оріхівчик 196.
Оришківці с. 282.
Орлів с. 225.
Остальці (Остальчин) с. 168, 286.

Осталовичі с. 190.
Остапіїв (Остапє) с. 288.
Остобуж с. 119.
Острів с. 3[illegible]4, 163, 259, 274, 289.
Острівчик с. 290.
Остріг 183.
Отиновичі с. 261, 278.
Отинія м. 5.
Паївка с. 289.
Пакість (Пакостє) с. 147.
Палагичі (Полайче) с. 33.
Паликрови с. 236.
Панківці с. 237.
Папортно с. 146.
Пасічна с. 84, 85, 124.
Пациків с. 89, 258, 262, 271, 280.
Пеняки с. 218.
Ператин с. 34, 35.
Первятичі с. 7.
Переволочна с. 249.
Перегинсько с. 258.
— бурмістр 88.
Перегноїв с. 240.
Передриміхи 168, 211, 212.
Перемилів (Przemiłow) с. 293.
Перемишль м. 73, 74, 164.
— башта кравецька 165.
— городська брама 164.
— земля 13, 26, 61, 71, 98, 99, 100, 136, 143, 151, 270.
— капітула 257.
— владицтво 269.
— староство 248.
— Блонки, поле мійське 165.
— посполите рушенє 30.
— акти гродські, 72, 159, 271.
— Єзуіти 154.
— замок 13, 147, 148, 150, 151, 152, 153, 154, 159, 164.
— підкоморій 61.
— писар земський 100.
— староста 145, 148.
— войский 186.
Перепильники с. 237.
Перерів с. 28, 121.
Перерісль с. 15, 16.
Петричі с. 236.
Петриків с. 288.
Печенїя (Печенїги) с. 211.
Печенїжин м. 122.
Підберезцї с. 186.
Підборки (Підборцї) с. 202, 204.
Підбереже (Підберєж) с. 259.
Підвисоке с. 205, 240.
Підгайцї м. 47, 80, 81, 98, 238, 243.
— міщани 80.
Підгайчики с. 28, 81, 121, 296, 297.
Підгірцї с. 183, 184, 244, 245.
Підгірки с. 112.
Підгородище з. 243, 244.
Підднїстряни с. 254, 276.
Підзамче теребовельске с. 294.
Підкамінь м. 194, 205.
Підкамінь с. 32.
Підлипцї с. 227.
Підлїски с. 220.
Підлубє (Підлуби) с. 212, 238.
Підлуже с. 84.
Підманастирє (Підмонастирь) с. 185.
Підсоснів с. 243, 244.
Підтемне с. 220, 228.
Підярків с. 243, 244.
Піски с. 163.
Пилавцї с. 81, 89, 111.
— маєтність 60.
Пикуловичі с. 200.
Пискоровичі с. 1, 2.
Плавча (Плавуча) с. 298.
Плебенівка с. 296.
Плетеничі с. 216.
Плешевичі с. 76, 146, 147, 149, 151.
Плїсняни с. 225.
Плихів с. 243.
Плотича с. 288.
Плотиче (Плотичь) с. 188.
Плугів с. 224.
Пнївє с. 79, 84, 86, 118.
— замок 5, 85, 109.
Пнятин с. 207.
Побічь (Pobucze) с. 221.
Погорільцї м. 198.
Погорільчики с. 198.
Погорцї с. 173, 174, 216, 217.

Поділє 10, 85, 223.
— воєводство 13, 166.
— воєвода 30, 43, 122, 133, 178.
— земля 85.
— підсудя 85.
— підчашник 181, 188, 198.
— хорунжий 10, 93, 122, 168, 180.
Подільцї с. 173, 174, 214.
Подусів с. 232.
Подусїльна с. 241.
Познанка с. 292, 299.
Покрівцї с. 275.
Покутє 79, 88, 115, 117, 123.
Половичі с. 240.
Полупанівка с. 299.
Польща 23, 27, 39, 88, 89, 126, 128.
Полтва с. 240.
Поляки (Ляхи) 6, 22, 50, 147.
Поляна с. 177, 224.
Поляна с. 237.
Полюхів с. 209, 216, 232.
Помонята с. 201.
Пониква с. 245.
Пониковиця с. 248.
Попеляни с. 177.
Попівцї с. 237.
Поріче с. 171, 192, 193, 207, 215.
Пороги с. 27, 166.
Поршна с. 177.
Посвірж с. 273.
Постолівцї с. 291.
Посухів с. 244.
Потелич м. 33.
Потік с. 172, 189.
— Білий 292.
Поточани с. 232.
Потутори с. 244.
Почанинцї с. 168, 285.
Перемиволки 246.
Прибичі с. 240.
Прибинь (Прибинє) с. 188.
Пронятин с. 292.
Пруси с. 164, 231.
Псари с. 201.
Путятичі с. 246.
Пчани с. 262, 281.
Пша с. 11.
Пятничани с. 180.
Рава м. 104, 166.
Радванцї с. 7.
Ражнїв с. 247.
Райгород м. 275.
Раків с. 254.
Раківкут с. 291.
Ракова с. 78.
Раковець м. 268.
Ратищів (Ратище) с. 242.
Рахиня с. 259.
Раштівцї (Rostowce) с. 291.
Рекшин с. 232.
Ремизівцї с. 221, 230.
Репехів с. 206.
Рівня Нова 255.
Рідвяни с. 290.
Ріписка с. 146.
Ріпничі с. 151.
Ридодуби с. 286.
Риків с. 225.
Ричигів (Ричичів, Ryciow) с. 172.
Рогалин с. 7.
Рогатин м. 32, 93.
— міщани 32.
— староство 210, 219.
— староста 136, 248.
Рогачин с. 240.
Рогізно с. 255.
Родатичі с. 220, 222.
Рожанець с. 11, 12.
Рожнів с. 28.
Рожища (Рожиска) с. 295.
Розгадів с. 210.
Рожнятів, с. 254.
Розваж с. 241.
Розворяни диви Розвязани.
Розвязані (Розворяни?) с. 211.
Розділ м. 256, 257, 275.
Рокитна с. 186.
Романів с. 243.
Романівка с. 295, 300.
Ромашівка с. 286.
Росохатичі (Росоховатець) с. 299.
Руда м. 83, 161, 162, 183, 250, 265.
Руданцї с. 202.

Рудки с. 243.
Румно с 249.
Русиннівка с. 296.
Руське, Грушки (?) с. 256, 278.
Русь 22, 151.
— земля 139, 174, 246.
— воєводство 63, 98.
— воєвода 17, 43, 54, 65, 139, 140, 170, 246, 244.
Русини збунтовані 8, 14, 16.
Рясна Ляцка с. 186.
— Руська с. 186.
Саджавка с. 289.
Самбірська економія 71, 73, 75.
Самбірський замок 13.
Самолусківці (Самолуски) с. 249.
Саночани 63.
Санова с. 295.
Сварничів с. 254.
Сверж м. 180.
Сверж с. 180.
Седлиска 251, 264.
Селище (Siedliscze) с. 243, 244.
Семаківці с. 28.
Семенів с. 168, 287.
Семиківці с. 288.
Семянівка с. 175, 220.
Сенечів с. 271.
Сервироги (Сервири) с. 238.
Серединці с. 239.
Середностав (?) с. 250.
Сернки (Сарники?) с. 181.
Сіверщина 16.
Сівка ріка 113.
Сілець с. 264,-266.
Сільце с. 9, 161. 162, 264. (Siołko) 236.
Сінява (Сенів) с. 227.
Сихів с. 236.
Скалат м. 298.
— старий с. 298.
Скварява с. 171, 230.
Скити 6, 34, 148, 163, 164, 171.
Скло с. 226.
Скнилів с. 177, 216.
Скородинці (Сковородинці) с. 297.
Скоморохи с. 300.
Скомороше с. 289
Славна с. 225
Слобідка с. 294, 295, 296.
Слобода с. 124.
Слобода Волосівська с. 15.
Словиця с. 240.
Смереків с. 247.
Смільно с. 247.
Смухів с. 91.
Снович с. 221.
Снятин м. 135.
Собічів с. 76.
Сокаль м. 13, 17, 51, 55, 103, 104, 107.
— монахині 58.
— староста 7.
Сокільники с. 177, 185.
Соколів с. 29, 200, 215, 258, 280, 286, 288.
Соколівка м. 227.
Соловія с. 211.
Соломка с. 224.
— більша і меньша 177.
Солоний Городок м. 8, 177.
Солонків (?) с. 237.
Солотвина с. 27.
Сопів с. 149.
Сопошин с. 208.
Сороки с. 213, 224.
Сороцко с. 299.
Соснів с. 286, 288.
Спас с. 235, 257.
Спасів с. 7.
Ставчани с. 197.
Станимир с. 198.
Станківці с. 183, 184.
Старе Село с. 184, 185.
Старий Самбір м. 75.
Стариска с. 231.
Старуня с. 84, 86.
Старява с. 153, 154.
Стебник с. 89.
Стінка с. 199.
Стиборівка с. 195.
Стоки с. 182.
Столпин с. 249.
Стоянів м. 7, 104, 107.
Стоянці с. 149.

Стрільці (Стрілки) с. ~~171~~, 187, ~~207~~.
Стремільче с. 55, 104, 107.
Стрептів с. 226.
Стрийска м. 206.
— Старі 209.
Стрий м. 71.
— замок 92.
— староста 129.
— войский 141.
Стриянці (Стриганці) с. 207.
Стронятин с. 221.
Струсів м. 294, 298.
Струтин с. 78, 239.
— Нижний 255.
Студінка с. 78, 79.
Ступки с. 297.
Судова Вишня м. 61, 75, 98, 101, 141, 143, 149, 150, 185.
— каштелян 172, 243.
— конвент 163.
— міщани 149, 150.
— староста 141.
Сувчин (нин. Сущин) с. 168, 284.
Сукманів с. 203.
Сулківці с. 290.
Сулятичі с. 254, 282.
Сулимів с. 221.
Сусулів с. 174, 213.
Суходіл с. 78, 184, 185, 248.
Суходоли с. 259.
Сухостав с. 299.
Сугрів с. 262, 275.
Сян р. 2, 3.
Сяніцька земля 13, 21, 61, 98, 99, 100, 136.
— повіт 46.
Таврів с. 298.
Тарнавка с. 256.
Тарнівка с. 205.
Тарновець с. 159.
Тартаків, с. 7.
Тартаковець с. 7.
Татаре 12, 13, 16, 17, 20, 21, 22, 29, 30, 31, 50, 53, 67, 76, 83, 87, 97, 108, 125, 154, 156, 159, 167, 170, 174, 183, 185, 186, 189, 263, 276, 278.
— хан 53, 67.
Татаринів с. 251.
Творимірка (?) с. 237.
Текуча с. 149.
Темерівці с. 23, 24.
Теребовля 46, 135, 154, 294, 299.
— земля 36, 155.
— замок 155, 284.
— війт 155.
— войский 80, 155.
— староста 44, 131, 168.
Тернопіль м. 29, 30, 97, 98. 155, 298, 299.
Тисьменичани с. 120.
Тишковичі с. 152.
Тишовиця Долїшня 55.
Тлусте м. 292.
Товмач м. 5, 32, 33.
— староство 4.
Товмачик с. 79.
Товсте м. 111.
Товстоголови с. 239.
Товстилуг с. 299.
Товщів с. 230.
Томашів с. 104.
Томашівці с. 24.
Топорів с. 19.
Торунь м. 270.
Трудовач с. 199.
Трибухівці с. 206, 291.
Тростянець с. 221, 234, 242, 255.
Туглуків с. 28, 123.
Тройця с. 28.
Тужанівці с. 183, 184.
Тулиголови с. 173, 174, 213.
Тулковичі с. 148.
Туради с. 262, 281.
Турівка с. 289.
Туринка с. 208.
Туркотин с. 198.
Турє с. 249, 258, 279.
Тучапи с. 223.
Тязів (Ciężowa) 179.
Тяпче с. 259.
Увисла с. 299.

Угерці с. 196, 197, 208, 249.
Угнів м. 109.
Угорщина 68, 86.
— ґенерал 139.
Угринь с. 293.
Україна 16, 20, 52, 94, 125.
— військо 51.
Улашківці с. 28.
Унівський монастир 236.
Урмань (Hurman) с. 218.
Устїчко м. 179.
Утіховичі с. 188.
Ушковичі с. 193.
Ушня (Гушня) с. 246.
Фащівка диви Хващівка
Фельштин м. 142.
Фирлеїв м. 210.
Фирлеївка с. 22.
Фрага с. 205.
Хващівка с. 289.
Хідновичі с. 152.
Хишевичі (Chizowice) с. 191.
Хильчичі с. 233.
Хлївчани с. 263.
Хлонівка с. 300.
Хлопи с. 249.
Хмелище (Хмелиска) с. 298.
Хмельницький повіт 45.
Ходачків (Ходечків) с. 168, 285, 297.
Ходорківці (Ходерківці) с. 228.
Ходоростав м. 86, 87, 122, 259, 275.
— парох 255.
Холмська земля 36.
— суфраґан 230.
— чесник 36, 45.
Хомчин с. 28.
Хоронів с. 119, 263.
Хоросно с. 175, 220.
Хоростків м. 81, 293, 294.
Хотинь (Chocim) м. 112.
Храпличі с. 152.
Хренів с. 207.
Цїнева диви Ценява.
Целїїв с. 299.
Цебрів с. 239.
Ценїв с. 242.
Ценява (Цїнева) с. 129, 130.
Цеперів с. 202.
Цьвітова с. 47, 90.
Цунїв с. 168.
Цуцилів с. 120, 124.
Цуцилівці с. 279.
Чайковичі с. 210.
Чартория с. 260.
Чемеринці с. 201.
Чепелїв (Чепелї) с 219.
Черемошня с. 246.
Черемхів с. 254, 280.
Черепца с. 189, 190.
Черкася с. 228.
Черляни с. 222, 231.
Чернелів (Czerleniow) с. 296.
Черніїв с. 172, 255, 272.
Чернилява (Черляна) с. 234.
Черниця с. 247.
Чернятин с. 123.
Честині с. 251.
Чехи с. 179, 246.
Чигирин м. 44.
Чижів с. 221.
Чижиків с. 188.
Чижичі с. 251.
Чишки с. 241.
Чистилів с. 288.
Чистопади с. 242.
Чолгани с. 271.
Чолгині с. 238.
Чорноконці с. 194.
Чорнушовичі с. 209.
Чортків м. 111, 295.
Чортовець с. 121.
Чуперноси (Чуперносів) с. 195.
Швеция 27, 53, 126, 128.
— комісия 68.
— контракти 132.
— трактати 138.
— перемирє 38.
Шибалин с. 240.
Шнирів (Шинарів) с. 248, 249.
Шишківці с. 218.
Шиклоси с. 230.
Шоломия с. 184, 185.
Щирець м. 163, 177, 218, 224, 231.
— староство 218.
Щуровичі с. 35, 55, 104, 176.

Юшківцї с. 186.
Яблонів с. 299.
Яблониця с. 27.
Яворів м. 120.
— міщани 119.
— парох 120.
— староста 48, 60, 176, 223.
— староство 217, 226, 227, 230, 232, 234.
Яглуж с. 209.
Яжів новий 226.
— старий 227.
Язловець м. 17.
Якимів с. 182.
Якимичі с. 250.
Якубів с. 256.
Ямниця с. 179.
Янів м. 75, 81, 84, 171, 296.
— міщани 204.
Янчин с. 219.
Яремків с. 243.
Яричів с. 202.
Ярославичі с. 227.
Ярославський монастир 140.
Ярчівцї с. 238.
Ясенів с. 245.
Ясенівцї с. 233.
Ясниска (Яснища) с. 203.
Яснище с. 235.
Яструбків с. 209, 224.
Ятвяги с. 186.
Яцківцї с. 238.
Яхторів с. 236.
Єлиховичі с. 239.

Б) ІМЕНА ОСІБ.

Абраам жид 3.
Абрамів син Савка 4.
Абрамко 232.
Авдичин Пилип 124.
Аврись піп 6.
Адамович Войцєх 252.
Аксманїцкий Яків 153.
— Миколай 222.
Альберт 83.
Андрій 7, 9, 207, 231, 246, 248, 299.
Андрійків Гаврило 197.
— Іван 197.
Андрусїв Яків 4.
— Олекса 4.
Андрусь 28.
Андрусь 196, 238, 256.
Андрушко 152.
Андрушко з Мілятина 204, 214, 237.
Антін 182, 214, 215, 231, 238, 256, 258, 278.
Антонів Василь 273.
— Ігнат 273.
— Кушко 212.
Антонців Кіндрат 231.
Ардин Тимко 85.
Артимів Дмитро 256.
Бабин Кузь 187.
— Петро 187.
Бабяк Іван 4.
Баворовский Мик. 289.
Бабский Стефан 290.
Бай Олекса 227.
Баїньский 183.
Бакаїв Яків 223.
Бакай Стець 193.
Балабан Юрий 166.
Балабан, полковник 44, 140.
Балегів Сим 227.
Бальцер Адам 14.
Бантошин 116.
Баран Андрій 121.
— Войтко 187.
— Макар 253.
— Процик 253.
— Проць 274.
Баранецький Данило 87.
Барановский, ротмістр руського воєводи 162, 170.

Бартко 28
Бартош Васько 251.
— Павло 251.
Бас Антін 274.
Бебех Тимко 190.
Бедас Ясько 84.
Бедзїньский Вартол., возьний 284.
Белей Федір 258.
Belesek (?) піп, 111.
Белзецкий Бонавентура 79.
— Еваріст 79, 109.
— Станїслав, Александер, белзький староста 103, 264.
— Теодор 45, 60.
Белозевич Микита 257.
Белева Михалко 82.
Береза Дацько 218.
Верезка Панько 190.
Березовські 16, 116, 124, 125, 126, 127.
Безручко Федько 208.
Бжоздовский Микола 185.
Біласів Олекса 195.
Біленький Іван 205.
Білецка з Лосятна Єлизавета 249.
Білецкий 297.
Biliuwusze Прокіп 124.
Білий Мисько 208.
Білик Іван, гайдук 4.
— Мацько 300.
Більдага Захар 80.
Більмів Процик присяжний 163.
Білоган Стець 220.
Білоокий Стась 189.
Бісарич Іван 120.
— Степан 120.
Бидловский Александер 207, 112, 117, 124.
— Михайло 15, 118, 120, 124.
— Самуїл 112.
Бикалець Павло 211.
— Онисько 211.
Билисконь Ілько 118.
Билим Стась 296.
Бильнїв Семко 215.
Бинкарів Грицько 246.
Бинкарів Ілько 246.
Бичек Ян 267.
Бичко Гарасим 4.
Бичкович Мартин 261, 283.
Бичиньский 23.
Бишак Марко 277.
Бишків Дмитро 296.
Бжезїцкий Мартин, писар земський белзський 102, 103.
Бжозовска Марина 153.
Бжоздовский Самуїл 183.
Блажко, радний 146.
Блажовский Андрій 156.
— Ґеорґ 81, 287.
— Ян 90, 287.
Блик Степан, добош 122.
Бобичів Яцко 246.
Бобовский Андрій, підвоєвода белзький 129.
— Войцєх 156.
Бобрецка Реґіна 229.
Бовчан Христофор 220.
Богак Василь 4.
— Демко 4.
— Іван 4.
— Проць 4.
Богач Павлик 276.
Богачик Павло 216.
Богобойничок Андрій 210.
Богоняк Іван 207.
Боднар Данило 5.
— Гриць 246.
— Іван 4.
— Тома 234.
Боженцкий Фелїкс 155.
Бойків Іванко 291.
— Юзько 195.
Бойко Грицько 204.
— Іван 199, 233, 272.
— Себастиян 194.
— Сенько 237.
— Яцко 207.
Бокинич Сень 184.
Болипуп Іван 240
Болотник Петро 145.
Бориkович Василь 4.
Борис 237.
— Андрусь 4.
— Никон 288.

Борисик Станїслав 197.
Борисяк Дмитро 201.
Борків Федір 28.
Бочковский 156.
Боярин Гриць 245.
— Мартин 297.
Боярский 300.
— Миколай 155.
Бранїцкий 82.
— Йосиф 83, 279.
Братковский Григорий, возный 171.
— Ян, львів. бурґрабій 169.
Бреґодин Гриць, 214.
Брезків Мартин 204.
Бриндзак Іван 254, 276.
Бриндзїй Юрко 4.
Бржашко Павло 192.
Бржуховска Анна, з дому Ґурска 235.
Бржуховский Ян 235.
Броновский Алекс., жидач. підстароста 282.
Бугайко Сень 230.
Бубра Стець 27.
Будзя 35.
Будко Грицько, піп 7.
Букалик Петро 183.
Буклєр Ян ротмістр 14.
Булдей Кароль 193.
Бумтик Тома 118.
Буняк Ясько 208.
Бурачок Федір 289.
Бурійко Федь 209.
Бурштинів Хома 226.
Бучат Альбо 99.
— Кондрат 90.
Бучковичів Григор 28.
Бялоскурский Єронім 220, 229.
Бєґановский Микола, львівський хорунжий 119, 220, 263.
Бєліцкий Космідер Станїслав, 84, 156.
Бельский 23, 24
Берецкий Бірчи Ґабрієль, земський перемиський писар 100.
Важиньска Агнета 198.
Вайда Федір 227.
Валигора Іван 250.
Валцунин Гаврило 211
Вандуліїн Юрій Мнїшек 101.
Вандули зять 4.
Ванько 247.
Варавченко Ігнат 290.
Варварич Андрій, ватаман, піп 121.
Васїчиньский Михайло Фльоріян 209.
— Франціїшок 209.
Василинин Гриць 195.
Василишин Йосиф 121.
— Фрей 121.
Василишич Іван 259.
Василів Лесько 248.
Василь 35, 47, 161, 196, 212, 216, 240, 254, 274, 279.
— піп 79, 111, 146.
Василїв син Івась 122.
Васильків Стефан 117.
Васильковский Александер 156.
— Андрій 156.
— Микола 156.
Васильчинець Федір 28.
Вась 198.
Васьків Федір 259.
Васько 195, 203, 221, 228, 233, 235. 246.
— млинар 34.
Ватаман Григорій 84, 85.
— Івашко 237.
— Кость 121.
— Микита, піп 121.
— Продан 28.
— Яць 236.
Ватраль Дмитро 258, 279.
Вацула Петро 295.
Велесницький Павло 15.
Велигорка Вонтон син Івана 118.
Великий Грицько 182.
Величко Васько 192.
Венґржин Гриць 204.
— Іван 204.
Венин з синами 28.
Вепроник Гриць 254.
Вергун Федько 194.

Верещак Стець 216.
Вершилів Іван 211.
Вертипорох Ігнат 28.
Верховний Лучка 181.
Weselenie (Вешеленї), угорський ґенерал 139.
Весоловский Самуїл, поділ. скарбник 294.
Відзовский Мартин 183.
Вільчек Фелікс 286.
— Рафаїл 286.
— Стефан 286.
Вісьньовский Ян 171.
Вітвицька з Волковицьких Маруся 94.
Вітвицький Василь 93.
— Гриць 125.
— Михайло 125.
Вітковска 287.
— Ядвіґа Собіщанка 110.
Вітковский Альберт 110.
— Лука, каноніїк, явор. парох 119.
Віхровска 299.
Віхровский Петро, галицький мечник 293, 297.
Вішньовска de Бествінія Катерина 204.
Віщик Онушко 1.
Видник Андрушко 162.
Виджґа 290.
— з Річиці Людвік, кор двор. 36, 172.
— Ян, львів. підс. 100.
Виліїйко Ілько 29.
Винницкий Антін, руський єпіскоп 141.
Вирва Роман 208.
Вирлакович Осиско 15.
Вирстичів Іван 85.
— Івашко 85.
— Тимко 85.
Високіньский Мартин 244.
Височан, вожд збунгованих селян 5, 116.
Вишел Ремиґіян 222.
Вишневецкий кн. 22.
— на Вишнівцю і на Лубнях Корибут Міхал Єремій, руський воєвода 43, 54, 135, 246.
— Дмитро 242, 243.
— Кость 242, 243.
Вишочавка Степан 245.
Влостик (Włościk) 118.
Влостовский Ян 76.
Вовк Засїт (Zasiet) Федір 118.
— Федь 190.
Вовків Іван 235, 243.
Мацько 187.
Вовко Сидір 245.
Вовчик Юсько 224.
Вовчок (Wilczek) Андрій 245.
— Стась 189.
— Федір 189.
Водчин зять Стецько 199.
Возьний 149.
— Вартоломей 272.
— Данило 93.
— Гриць 198.
— Іван 221.
— Міхалко 185.
— Сень 220.
Возняк Войцєх 193.
— Сенько 153.
Возняків Павло 224.
Войтків Сень 238.
Волів Петро 9.
Волиньска Катерина 292, 295.
Волків Михайло 275.
Вольвановский Станїслав 184.
Волькер (Вольтер) Ян, підстароста Камінки Струмілової 169.
Володислав IV. король польский 23, 49, 141, 143, 270.
Волошанка Анна 145.
Волошин Ілько 209.
— Кірста Пяль 121.
Волохів Гнат 234.
Воляровский Степан 156.
Воробець Максим 4.
— Сенько 1.
Воробій Андрушко 223.
— Олекса 223.
Воронецький Яків 89.
Воронич Семен 89.
Воронський Андрусь 5.

Воронський Данило 5.
— Стефан 5.
— Яків 89.
Ворончак Гриць 255.
— Іван 255.
Ворончук Іван 276.
Ворошилів Ілько 223.
Воянковска Христина 282.
Воянковский Яків 154.
— Ян, кор. секр. 61.
Вржещ Володислав, підсуддя буський 179.
Врубель Лукаш 222.
Вельжиньский Каспер, львівський ловчий, 6, 77, 91, 196, 227, 260, 261, 273.
Вержбіцкий Станїслав 102.
Верцїнський 291.
Вещицка 200.
Габеляк Хведь 206.
Гава Ілько 292.
Гаван Іван 275.
Гаврилів Луцик 249.
Гаврило 123, 220, 226, 228, 251, 253, 255, 258, 260, 274, 295.
Гаврилович Гриць 232.
Гаврин, старий 4
Гаврилишин Степан 28.
Газкало Гриць 238.
Гайдук Матвій 180.
— Стець 1.
— Яць 5.
— Франко 289.
Гайдучок Яцко 7.
Гак 151.
— Гриць 151.
— Абрам 153.
Галабай Івась 86.
Галицький Максим 89.
Галушка 153.
— Демко, присяжний 25.
— Іван 5.
Галущинчин Павло, дяк 5
Гаврило 299.
Гаврилович Хведір 299.
Ганджя, козак 39, 70.
Ганів Михайло 232.
Ганс 14, 15.
Ганусич Михайло 15.
Гапин Яремко 212.
Гапомович Петро 247.
Гарасим 28, 86, 89, 251, 279, 295.
Гарасимів Грицько 200.
— Лавро 28.
Гарасимчак, присяжний 82.
Галкович Прокіп 261.
Гатїв Волос 234.
Гач Василь 201.
Гачків Панько 273.
Гацюк Мись 250.
Гацько з Шишковець 218.
Гашкевич Прокіп
Гащук Гриць 297.
Гевак Сенько 192.
Гербуртівна Константина 83.
— Зизанна 277, 279.
Гервасів Петро 213.
Геретович 35.
Гивчак Федько 217.
Гикалів Яцко 182.
Гиньчик Гриць 183.
Гиркович Андрій 199.
Гищак Андрушко 201.
Гладкий Грицько 297.
— Онисько 47.
Гливич Павло 5.
Гливишин син, хорунжий 33.
Гливищин Павло 6.
Гливка Ясько 146.
Глушків Кунаш 196.
Глушко Петро 194.
Глухович Процик, радний фирлїївський 210.
Гнат 261.
— присяжний 230.
Говальд 39.
Голадіїв Гаврило 249.
Голенків Тимко 257.
Голий Іван 25.
Голинський Андрій 15, 116, 127.
Голинські 116, 125, 127.
Головач Хома 292.
Головка Гнат 225.
— Дмитро 230.
Голованчак Матвій 4.

Головачів Ярема, піп 4.
Голондяк Михайло 125.
Голота Іван 188.
Голуб Василь 214.
Голубицький Гриць 219.
Голяків Савка 209.
Гончар Матїй 146.
Горбачів Ілько 211.
— Улаш 247.
Горбачик Микита 118.
Горечків Кость 257.
Горішний (Oriszny) Гриць 298.
Горшдра Андрій 92.
Горлатий Хома 276.
Горташко Дмитро 82.
Грабар Юрко 232.
Грабовецькі 76, 125, 126.
Грабар Кіндрат 206.
Града Іван 4.
Грегор атаман 15.
Гределик Михайло 4.
Гречух Яків 236.
Грибик Андрусь 114.
Григорий, піп 145.
Григорцї два 15.
Гризенець Василь 109.
Гризло Микита 244.
Гринїв Васко 223.
Гриничків Стефан, піп 81.
Гринь 254.
Гриньків Федір 241.
Гринько 289.
Гриньо, піп 146.
Гриців Федько 186.
Гриць 7, 86, 146, 218, 225, 227, 238, 239, 240, 247, 248, 249, 250, 251, 271, 272, 281, 287, 300.
— піп 78.
— син Сидора 25.
Грицьків Панько 118.
Грицько 220, 228, 240, 248, 290.
Грицькович Іван 242.
Грицьковя Михайло 191.
Гришко Хведь 293.
Губка Василь 291.
Гузало Іван 295.
Гуменний Ян 207.
Гучок Дмитро 231.
Ґаварецкий Ян 83, 292.
— Катерина 83.
Ґават Яків, вижнянський плєбан 182.
Ґавенда Іван 236.
Ґавенко Петро 210.
Ґадзїньскый Ґеорґ 117.
— Константин 117.
Ґадлів Федір 28.
Ґадомский Григорий 148.
— Юрий 148.
— Шимон 155.
Galego (син?) 152.
Ґалуґа Андрій, радний 91.
Ґалушка, коваль 153.
Ґарамко 153.
Ґарґул, коваль 153.
Ґардлїньский Ян 91.
Ґарич Ігнат 279.
Ґашпан Петро 153.
Ґаць Валєнтий 185.
Ґдешиньский 19.
Ґедзїньский Ґеорґ, монах 23.
— Константин 24, 47, 131.
Ґедзїньскі 45.
Ґедишин Іван 3.
Ґелїянд Ян 241.
Ґелєта Дмитро 86.
Ґелєтин Яким 120.
— Іванець 120.
Ґерелєй Гриць 203.
Ґерендзин Мартин 82.
Ґівочка 97.
Ґіль Гресько 249.
Ґлембоцкий Себастиян 196.
Ґлїнка Ян, галицькый ловчий 191.
Ґловіньский з Ґловна Станїслав, суддя галицької землї 96, 128, 131.
Ґлух Жолкевский 20.
Ґнєвковска Ева 231.
Ґой Андрусь 4.
— філь 4.
Ґолуховска Кшешівна Анна 215.
Ґолуховский Петро 215.
Ґорель 24.
Ґореляд Валєнгин 23.

Ґоришовский Станїслав, ректор колеґії Єзуітів в Перемишли 154.
Ґостомска Анна 215.
Ґрабянка Мартиян 168, 188, 189, 191, 209, 211, 216, 217, 223.
— Ян 294.
Ґресмусик Фалько 231.
Ґротковский Мельхіор 99.
Ґроховский з Гороховець Рафал, підконюший королївський 147, 151, 152, 153.
— Станїслав, син Раф. 151, 152.
— Анна, донька Раф. 151, 152.
— Марина „ „ 151, 152.
Ґрохольский Тома 286.
Ґрушецка з дому Валїцка Зофія 93.
Ґузичка Мацько 230.
Ґулїн Курило 29.
— Васильо 29.
Gumema (?) Грицько 286.
Ґумовскі 152.
Ґурский Андрій 264.
— Дмитро Дорошенко 134.
— Феліціян 150.
— Станїслав 236, 237.
Ґутті (Gutti) Іван 1.
Давидчак Теодор 261, 283.
Данилів Яков 47.
Данилко 248.
Данило 193, 209, 214, 239, 250, 277.
— Андрусь 298.
Данилович з Журова Миколай, підстольник корон. 1, 253, 254, 255, 272, 274, 280, 281, 282.
— Михайло 131.
Даниш, війт 256.
Дараґан Яремко, війт 82.
— Надолїв 82.
Дацьків Вонтон 290.
— Гриць 245.
— Мись 246.
— Яцко 232.
Даччишин Іван 217.
Деґтяр Прокіп 256.
— Федь 256.
Дейзенів 129, 130.
Демащишин Данило 5.
— Іван 5.
— Гринь 5.
Демків Василь, зять 189.
— Іван 85.
Демко 220, 226, 233, 255, 278, 293.
— Андрух 256.
Денисів Андрій 2.
Денисович Іван 262.
Депутович Іван 28.
Дідок (Dziadek) Федько 214.
Дїдушицкий Александер, любачівський каштелян 260, 270, 279, 280.
Діґнерівна Реґіна 294.
Дивич Кіндрат 4.
Дидів Гринь 114.
Дикий Іван 192.
— Сень 114.
— Стець 227.
— Яремко 236.
Димидів Гаврило 184.
Димитр князь 66, 139.
Динїв Стець 261, 278.
Динисів Процик 208.
Динисько Іван 196.
Динисяк Демко 221.
Динишович Іван 125.
Дингоф Жигмонт, сокальський староста 7.
Диптан Лесько 241.
Дзебик Остап 289.
Джоґа Василь 118.
Дзюба Василь 281.
Дзяжек Данило 46.
— Адам підчаший сяніцький 99.
Дзєржко de Кшинєц Адам, староста жидачівський 145.
Дзюловский Лука 156.
Дзюра Іван 215.
Дмитриків Стецько 181.
Дмитришин Івахно 244.
Дмитро 238, 240, 256, 278, 287.

Дмуховска Катарина, жінка Петра Закшевского 10.
Добрашович Іван 28.
Добрачиньский 274.
Довбечин Федір 259.
Добромірский, камен. зем. писар 291.
Добєцкий 297.
Домарацкий Станїслав 215.
— Стефан 290.
— Зузанна 294.
Домаєчик Антін 151.
Домбровніцкий 240.
Домбровский Войцєх 87, 88, 124, 125.
— Мацєй, заступник старости львівського 193, 194.
— Станїслав Фелїціян 270.
Доренба Василь 82.
Дорожовский Галь 189.
Дорошенко 125.
Дорошків Іванко 214.
Дорошко Василь 291.
Драчок Дасько 35.
Дребур Іван 148.
— Степан 148.
— Тимко, зять Дребура 148.
— Ігнат „ „ 148.
Древуш Іван 242.
Дрогомирецькі 124, 125.
Дробот Гриць 291.
Дроздовя Тимко 219.
Drądzielski Федір 229.
Дроник Іван 197.
Дубас Павло 1.
Дубиш Мисько 268.
— Панько 268.
Дубот Івась 111.
Дубравский з Дубравки Франціїшок підкоморий перемиський 61, 130, 143.
Дуда Іван 294.
— Стець 209.
Дудич Степан 256.
Дудка Іван 130, 288.
— Пилип 201.
— Сень 231.
Дудяк Москва 118.
Дудкович Єремій 29.
Дудул Грегор 4.
— Іван 5.
Дудчак Васько 186.
Дуків Яким 238.
Думчук Василь 192.
Дунїковский Ян 205.
Дунїн Жигмонт Перший 156, 300.
Дуничів Іван 129.
— Федір 129.
Дух Василь 93.
Дяків Іван 180.
— Стефан 6.
Естер 48.
Жван Алекс. 296. див. Шван
Жеребецкий Іван 203.
Жигмонт Август, пол. король 74.
Жигмонт III, король польский 23.
Жируха Яцко 215.
Жмурин Сень 273.
Жолкевский Андрій 20, 166.
Жолчиньский Ян, економ і вождь нїмецької піхоти 123.
Жорноцкий Пилип 203.
Жук Дмитро 194.
— Стецько 201.
Жуків Іван 261.
— Тимко 242.
Жуковський Микола 203.
Жураковська Маруся 85.
— Іван 85.
— Федь 85.
Жураковські 86, 116, 125.
Жуховский Дунїн Адам 119.
— Петро 119.
— Ян 119.
— Єронїм 119.
Забуський Семен 23, 26, 39, 70.
Завалидорога Луць 233.
Заґвойський Василь, приватний ротмістр 124, 125.
— хорунжий 124.
Задоріжний Остап 290.
Зазирай Стець 3.
— Роман 3.
Зазулишин Степан 245.

Закшевска Зофія, жінка Личковского Матія 10.
Закшевский Петро 11.
Залїско Войцєх 214.
Залєска Зофія 188.
Замойский Вацлав, львівський кашгелян 186.
— Здзіслав, львівський хорунжий 220, 221.
— Ян, калуський староста 11, 288, 298, 299.
Замєховский Гавриїл, теребов. войский 80, 81, 84, 155, 296, 297.
Занич Михайло 124.
Занько 234.
Заремба Юрій 124.
Засевичів Михайло, війт 121.
Захарчин Мись 191.
Захватайко, піп 150.
Заставний Сень 209.
Заяць Іван 193.
— Стецько 211.
Заячик Іван 4.
Збіглий Гриць 4.
Збленда Альбрехт 78.
Здровский Яків 150.
Здебло Федорий, доктор 2.
Зебжидовскі 45.
— Адам 191.
Зезелька Стецько 297.
Зелїзко Івашко 199.
Зембржицкий Войцєх 239.
Земин Гнат 201.
— Павло 201.
Зено 257.
Зиґневич Гриць 27.
Зилин Яцко 202.
Зих Павло 185.
Злоткий Лаврентий 146.
Злочовска з дому Зацьвілїховска 111.
Злочовский Юр 111.
Золотник Яків, бурмістр бережанський 167.
Зробчак Васко 154.
— Михайло 154.
— Петро 154.
Зубань Сенько 199.
Зубів с. 235.
Зупинець Ігнат 281.
Зєльонка Павло 153.
Іван 15, 28, 47, 85, 89, 91, 92, 118, 122, 146, 147, 183, 204, 215, 216, 224, 230, 239, 241, 248, 252, 253, 256, 257, 261, 262, 293, 294.
Іванів Вись 152.
Іванич Петро 28.
Іваниша 121.
Іванишин Федина 145.
Іванків Васько 197.
— Сень 272.
Іванко, піп 79.
Іваньо 145.
Іванча 29.
Іванюків Федько 252.
Івась 274.
Івасько 257.
Івашинишин Мись 242.
Івахно 182, 238, 248, 288.
Івашків Проць 182.
Івашко 219, 239, 294.
— присяжний з Бзовиці 239.
Іващишин Гнат 199.
— Макар 296.
Ігнат 278, 280, 299.
Ігнатишин Демко 199.
Ігнатович Яцко 182.
Ідал Матвій 111.
Ільків Дмитро 243.
— Ігнат 277.
— Лесь 111.
— Процик 181.
Ілько 228, 258, 260, 286.
Ільницькі 73.
Ісаї 123.
Ісаїн Андрій 28.
Іскри, державцї 179.
Ізак, піп 33.
Ісраіл 9.
Йорданова з Беньковець Маргарета 230.
Йосиф 200.
Йоськів Пилип 191.
Йосько, війт 5.
Кавака Лучка 243, 244.

Кадзїдловский Альберт, королївський секретар 144.
Кадїйовский Михайло, піп 118.
Казановский, сандом. чесник 295.
— Александер Домінїк, воєвода брацлавський 32, 188.
— Адам, староста черкаський, товмацький 3.
— Анна 32, 188, 205, 206, 229, 240, 282, 283.
Каковский Андрій, белзький віцевоєвода 254.
Калїнка Юрій 277.
Калиновскі 291, 293, 295.
Калиновский 289.
— Вартоломей 221.
— Мартин, черниг. воєвода 254, 255, 271, 276.
— Самуіл, брацл. воєвода 285.
— Яков 187.
Калимон Яцко 163.
Калин 271.
Калиник Петро 259.
Канюка Іван 200.
Каплунець Пінко 232.
Капустяк Павло 179.
Карвацький Семіон 276.
Карлїнський з Карлїна Ян, підстароста буський 177.
Карпа 212, 234, 289.
Карпів Гриць 243.
Каспрович Войцех 220.
Качавалко Сень 245.
Качорків Ілько 231.
Кашевский Вацлав 103, 107.
Кашуба Янко 200.
Каливод 153.
Калин 33, 77.
— зять Калинів 81.
— зять Струсїв 81.
— Федь, піп 111.
Калина Козак 61.
Капуста 8.
Капустя Климко 124.
— Остап 124.
Кароль, королевич польський 59, 65.
Кармелїти львівські 73.
Карпаків Петро 146.
— Тимко 146.
Карпів Іванко 4.
— Панько 4.
Карснїцкий Адам 80.
Качмар Василь, війт 146.
— Васко 153.
— Писко 146.
— Сенько 151.
Качула 153.
Кашевський Андрій 121.
— Дмитро 121.
— Іван 121.
Кафтанець Максим 4.
— Мацько 4.
Квасниця Лаврик 209.
— Сепецько 291.
Квасньовский Яків 181.
Кендзьорка Матвій 184.
Кернозин Федько 186.
Кій (Кіі) Блажей 225.
Кіт Лисько 201.
— Стецько 247.
— Юзько 247.
— Яцко 200.
Кіткевич Григорий 267.
Кигнало Сень 296.
Кирач Петро 280.
Кирило 163.
Киселичка Іван 4.
— Михайло 4.
Кисїль Василь 163.
— Масько 295.
— Мись 190.
— Стецько 191.
— з Брусилова Адам, воєвода квївський, новотарський і носовський староста, комісар польського короля 94.
Кишак Андрушко 208.
— Степан 208.
Кишка Іван 294.
— Станїслав 241.
Клебаньска 77.
Клим 188, 260.
— піп 28.
Климків Стець 248.
Климко 220.
— 237.

Климко Ілько 150.
— Тимко 154.
Климович Андрій 128.
— Ілько 125.
— Роман 125.
— Федір 125.
Климуця (Klimuca) 85.
Клосаків зять Гаврилко 150.
Клуйко (Kluyko) 27.
Клюньский Адам 186.
Ключчинний Федір 129.
Кметики два 1.
Кметиків Андрусь 152.
Кнігиницькі 116, 125.
Кобілик Филип 289, 290.
Кобринник Лаврик 245.
Кобярский Яків 147.
Коваль 84.
— Грицько 184.
— Іван 35, 221.
— Матвій 208.
— Семко 120.
— Сень 248.
— Федько 220.
— Яцко 220.
Ковальска з Пржебіньских Регіна 188, 198.
Ковальский Станіслав, хорунжий львівський 26, 30, 187, 188, 193, 198.
Ковбей Іван 189.
— Федь 187.
Когутів Мисько 188.
Когутик Антін 4.
Когутиків зять Гаврило 4.
— Трохим 4.
Козак Процик 299.
— Федір 5, 219.
Козаків Кость 262.
— Луць 243.
Козан Луцик 121.
— Яцко 161.
Козачко Іван 1.
Козека 152.
Козїчина 228.
Козик 152.
— Тимош 76.
— Гарасим 76.
— Яцко 76.
Козик Сень 76.
Козиньский Федь 89.
Козло Михайло 47.
— Максим 47.
Козловский Григорий 298.
— Мартин 203.
Кожуховский Альберт 6.
Кокоц 152.
Кокошка Мартин, ксьондз 239.
Колесник Кость 294.
Коморовский Александер, підсуддя белзського земства 11.
— Юрій 16, 120.
Кондрат 84, 214, 239.
— Сидор 5.
Кондрашик Дацько 186.
Кондуш Сень 278.
Конецкий Юрій 288.
Конєцпольский на Конєцполю Александер, хорунжий коронний 44, 89, 124, 244, 245, 247, 248, 249, 292, 299.
— Андрій, кор. польний писар 246, 247.
— Станіслав 136, 145.
— Христофор, воєвода белзький, стар. стрийський 129.
Конєцпольска 247.
— Зузанна Красіньска 145, 146.
— Єлисавета І. Станіславска, ІІ. Щавіньска 28, 121, 123, 146.
Кончевич Зан 273.
Конюшковський Матвій 245.
— Мисько 245.
Конюшний Андрушко 162.
Конюшик Яцко 217.
Конющик піп, намістник 146.
Копажевський Єронім, підсуддя подільський 85.
Копачинович Мантин 24.
Копистиньский Тимко 151.
Копистишин син Єзко 4.
Копистка атаман 4.
— піп 33.
Копистчин син Федір — піп 4.

Копичинський Петро 290.
Копот Стецько 186.
Кордїйович Яремко 258.
Корибский Ян 159.
Коритко de Дїдушичі Єлисавета II. Стано 173.
— Анна, Варвара і Софія 150.
— Уршуля 218.
— де Погорцї Станїслав 173.
— Франціїшок, вишенський староста 141, 150.
— Ян, льв. ловчій 150.
Коритко (піп) полковник 28.
Корицкий 20.
Корнякт Франціїшок Кароль 153.
Корняктівна Єлизавета 153.
Королїв Давид 292.
Корон Федір 4.
Корчинська 258.
— Маруся 280.
Корчиньский Шимон 4, 5.
Корф 14.
Косиньский Андрій
— Себастиян 205.
Косень Лесько 153.
Космідер Микола, радний калуський 114.
Кособуцкий Василь 223.
Костїв Андрушко 234.
Кость 80, 185, 233, 248, 285.
— піп 28.
Костишин Гриць 82.
— Стець 82.
— Яцко 121.
Костюк 217.
Котів Гнат 182.
Котур Івась 286.
Котчак, піп 93.
Кочан Процик 299.
Кодан Яцко 120.
Коцельский Петро, брідський бурґграбій 175.
Кочеркас 151.
Кошики два 123.
Кохановский Себастиян, львівський чесник 215.
Кравець, полковник 123.
— Лесь 184.
Кравець Лучка, радний калуський 114.
— Прокіп 230.
Краковский Матїй, брацлавський чесник 164, 231
Крамар Василь 86.
Крамарів Тимко 82.
— Стець 82.
Красїньска Зузанна 145.
Красїньский Ольбрахт, староста плоцький 145.
Красняк Сенько 200.
Красовский Андрій 297.
Kreieczek (?) Кіндрат 288.
Крешків Василь 262.
Кривак Андрій 1.
Криворучка Івашко 86.
Кривула Іван 284.
Кривців Гнат 9.
Крисько 239.
Кропивнич Василь 258.
Кробановский Мартин 194.
Кроль Філь 82.
Кромячок Федина 153.
Кросновска Уршуля 263.
Кросновский Микола, львівський архіепископ 186, 189, 232, 234.
— Ольбрахт 190.
Крупка Іван 191.
Круподар Вартоломей 180.
Крутень Кузьма 268.
Кручик Лесь 234.
Круш Петро 34.
Krzecowska 280.
Krzecowski Мартин 276.
Кубік Лаврик 225.
Куделя Гриць 195.
Кудлак Іван 268.
Кузан син Олексїв 4.
Кузїв 10.
Кузик 207.
Кузитка Яцко 207.
Кузлик Павло 85.
Кузь 24, 193, 253, 255, 259, 274.
Кузьма, війт 119.
Кузьмачек Войцех 231.
Кузьмин Федір 206.

Кузьминич Ванько 285.
Кузьовя Федь 82.
Кузчия Петро 190.
Кулїй Яцко 210.
Куликів Гнат 242.
Куликовский Андрій 1.
Кулич Сень 246.
Кульпачик Сень 279.
Кульчишин Мусїй 299.
Кумира Гарасим 259.
— Сень 259.
Кунашів Луцик 242.
Кунашовський Михайло, комор ник галицький 97.
Купа Хведір 298.
Купка Михайло 196.
Курилів Ігнат 277.
Курило 257.
Курилівці два 15.
Куришків Лаврик 187.
Куропатва Михайло 16, 96.
Куропатвянка Гелена 15.
— Тереса 15, 84.
— Зофія 84.
Курпель Дацко 9.
Курись Федечко 4.
Кус 275.
Кусицкий Іван 218.
Кусяк Пилип 194.
Кутик Іван 294.
Кутків Андрусь 292.
Кутнарский, секретар господаря волоского 134.
Куць 219, 285.
Куцїв Дацько 182.
Кучарский Гаврило 32, 90.
— Іван 90.
Кучерко Іванко 215.
Кучиньский 291.
Кушевич К. Самуїл 12, 16, 19.
Кушнїр Блажко 114.
— Гавриш 4.
— Гордїй 198.
— Дмитро 172.
— Демян 118.
— Левко 288.
— Леcько 300.
— Петро 118.
— Роман 114.
Кушнїр Савка, дяк 28.
— Семен 35, 295.
— Стець 4.
— Стецько 35.
— Яремко 206.
Кухів Васко 203.
Кухта, син Воротного 84.
Л..., піп 121.
Лабедь Павло 187.
Лабенцкий Якуб 44.
Лаврентий, радний янівський 204.
Лаврик 189, 228, 233, 248.
Лавриків Василь 189.
— Гриць 204.
— Іванко 120.
Лавриш 240.
Лавриша 10.
Лагодовский Андрій, бобрецький староста 181, 269.
Лагодич Гриць 259.
Лаґевнїцкий 198.
Лажко 162, 237.
Лазьків Дацько 191.
Ланчиньский Йосиф 142.
Ластовецький Станїслав, війт жидачівський 145.
Лашків Яремко 288.
Лашкович Данило 282.
Лащ Микола, ротмістр 57, 103, 105.
Левецкий Себастиян 267.
Левків Василь 222.
— Гацько 238.
— Іван 199.
— син Грегор 4.
Левко 24, 188, 212, 239, 240, 251, 285.
Левунчик (Левунчак) Михайло 291.
Легонький (Lehąki) Лесько 193.
Лейбка 299.
Ленїв Антін 242.
Лепко Іван 85.
Лесїв Івашко 232.
Лесь 235, 285, 293.
Леськів Федір 217.
Лесько 181, 207, 232, 269.

Лецик Іван 240.
Лециків Мартин 243.
Леш Лесько 215.
Лешевич Васко 248.
Лехів Гаврило 162.
Ліховский Станїслав 156.
Ливень Андрій 209.
Лизанець Ісай 28.
Лилик Стефан 86.
Лис Собко 235.
— Тимко 210.
Лисаковский Александер, ротмістр корол. 49.
Лисанїв Сенько 208.
Лисий Федір 4.
Лисовець Андрій 199.
— Гавриїл 210.
— Марко 225.
Лисоскурский Станїслав 155, 286.
Литвин Василь 221.
— Лука 187.
— Мисько 183.
Литвинчик Ігнат 286.
— Яцко 209.
Литвяга (Lituieha) Сень 182.
Личковский Казимир 11.
— Мацей 10.
— (Личовский) хорунжий белзький 57.
Лиховский Ян, хорунжий белзький 102, 105.
Лобочко Василь 272.
Ловенецький Петро 263.
Ловтиньский Ян Вольтер, каменецкий підстароста 264.
Логенчик Марко 296.
Логиняк Яким 210.
Лодзїнський Радван Павло 46, 97.
Лозинський Василь 225.
— Грицько 205.
— Іван 225.
— Прокіп 225.
Лонцкий Христофор, ксьондз 212, 214.
Лончиньский Йосиф 196, 197.
Лопатин Грицько 299.
Лопко Войцєх 114.
Лосьовский Петро, возьний 292.
Лошовик Іван 118.
Лужка Олекса 236.
Лукашів Іван 232.
Лукашко зять Маціньского 82.
Луніцкий Ян 184.
Лупчак Микола 172.
Луцик 239.
Луць 203, 287.
Лучанський Семен 28.
Лучка 221, 227, 241, 249.
Луччин Гриць 259.
— Іван 222.
Любінецка 296.
Любінецкий Станїслав 228.
Любків зять Іванець
Людзїцкий 289, 290.
— Ґаспар 290.
— Прокоп, холмський чесник 34, 45, 80, 287, 290, 295, 300.
Люкс (Lux) 14, 15.
Лютен Онисько 227.
Лянцкороньский Єронїм, подпідком. 295.
Ляртичка Стецько 215.
Лях Справів Шелєнцо 82.
Ленчевский шляхтич 47, 48.
Лескван, полковник драґонської ґвардиї 104.
Лещиньский 153.
— Андрій 92, 117.
Мадаліньский з Недїльска Мартин, підчаший велюнський, староста перемиський 136, 145, 147, 149, 150, 151, 152, 153, 154.
— Юрій, жидачівський войский 99.
Мадїв Мисько 195.
Мазник Ілько 210.
Мазур Мартин 190.
— Яків 180.
Мазуришин Тимко 186.
Мазурка вдова 76.
Маїк Іванко 250.
Макар 189, 218, 222, 231, 274.
Макаришин Андрусь 195.

Маковский Данило, калуський лїсничий 113, 114.
Маковецкий Казимир Рафал, гал. підстольник. теребов. староста 15, 36, 131.
Макогон Михайло 272.
Максейко 152.
Максим 204, 207, 234, 256.
Максимів Степько 192.
— Каспер 192.
Малаховский Северин 264.
Маликович Максим 236.
— Федь 236.
Малиниця Іван 199.
Малишин Климко 244.
Малко 237.
Мальшій Іван 192.
Малодоска 71.
Маляр (Pictor) Петро 241.
Малєховский Вартоломей 180.
Манавя Сгець 275.
Маначитча Павло 183.
Мандзин Андрусь 28.
Маньків Гринько 201.
— Яким 184.
Маньковичь Лесько 205.
Маньковя Пилип 183.
Мандзин 123.
Манєцкий 21.
Марків Мись 224.
Марко 198, 200, 212, 248, 250, 262, 269, 281, 283.
— Жид 9, 108.
Маркович Абрам жид 47.
— Іван 29.
— Маріянна 48.
Мартин 7, 24, 35, 238, 239, 275.
Мартиновя Мавло 188.
Мартишків Лучка 114.
Мартиян Петро 5.
Марчишин Оавло 191.
Мархуцка de Цєклїн Зофія 191.
Мась, сотник 85.
Мастелизиків Федір 125.
Матвій 206, 220, 222, 251.
Матвіїв Максим 130.
— Яцко 222.
Матвійків Мацько 188.
Матияшів Грегор 4.
Матла Хведір 297.
Мацевич Гриць з трома синами 129.
Маців Федь 205.
Мацик Лазур 195.
Мациків Василь 292.
Мацьків Іван 229.
Мацько 88, 226, 238, 244, 287, 295.
Машкович Яків 4.
— Василь 4.
Махтич Іван 4.
— Сергій 4.
Медвідь (Niedzwidz) Іван 186.
— Юрко 186.
Мединський Лука 252.
— Федір 93.
Медулин Сенько 243.
Мекуло Гриць 198.
— Хома 198.
Мельник 6, 29, 91.
— Андрій 226.
— Григорій 287.
— Гриць 120, 220.
— Іван 289.
— Іваниша 121.
— Іванко 162.
— Максим 4.
— Мартин 111.
— Мисько 236.
— Стефан 84.
— Хведько 9, 259.
— Яцьо 121.
Мельників Гриць 122.
— Іван 92.
— Лесько 191.
Мельникового Івана жінка Марухна 92.
Мілашовский 254, 276.
— Чеслав 184.
Мілецкий Петро 288.
Мільків Роман 189.
Мільчишин Хар 15.
Мілянко 153.
Мінко 183.
Міморів зять Івась 6.
Міська 84.
Мизиняк Вартоломей 213.

Микита 28, 84, 251, 254, 257, 258, 260.
Микитич, атаман 4, 33.
Микитичів Гринь 4.
Микулин Ілько 4.
— Микола 4.
— Стефанко 4.
Милоха Петро 252.
Минчик Василь 218.
Мисанович Іцко 299.
Мисишин Павло 216.
Миль 198, 239, 249, 242, 255.
Мисїв Федь 125.
Миськів Тимко 210.
Мисько 240, 248.
— Матїй 34.
Мисьо попів брат 92.
Мисливців Адам 236.
Митник Іван 149.
Миць, війт з Пісків 163.
Мишковский з Мирова Владислав, городецький староста 213, 215, 217, 223, 231.
Мищура Мисько 215.
Михаїлко, піп 121.
Михайлів Гаврило 242.
— Федір 240.
Михайло 235, 253, 255, 256, 257, 274, 286.
— піп 47.
Михайлович Гриць 258.
Михалик Гриць 244.
Михнів Василь, піп 80.
Михнюк Федько, війт 119.
— Мись 119.
— Дацко 119.
— Кучко 119.
Мишишин Федір 78.
Млинар Лучка 151.
— Андрушко 162.
Млокович Александер 167.
Мнїшек зі Жмигорода Варвара 163, 220.
— Андрій, королївський кухмістр 242, 252.
— Францїшок, сандецький каштелян 163, 177, 216, 217, 220, 224, 229.
Мойский 294.
Мокрий Сенько 161.
Моравєц 82.
— Ян 293.
— з Мидлова Мартиян, львів. зем. судя 237, 240, 252.
Моравский Петро 288.
Мороз Мартин 250.
— Михайло 194.
— Юрко 184.
Мороховский Юрій, підстароста калуский 113, 114.
Москаль Андрій 3.
— Мись 28.
Москва Петро 209.
Московка Федь 145.
Мотилик Василь 5.
— Андрусь 5.
Мотловский 146.
Мошків Яцко 193.
Мриголод 147.
Мрозовіцкий Юрий, підстароста галицький, секретар королївський 41, 246.
Мсцївуєвский Александер 209.
Музика Гриць 3.
Мулик Грицько 232.
Мунїв Данило 24.
Мучиньский Кость 295.
Мучків Андрій 28.
Муччишин Павло 240.
Муха Мас 4.
— Левко 4.
— Стецько 215.
Мясковский Войцєх, львівський підкоморий 21, 131, 168, 197, 199, 200, 296.
Мєлєцкий Яків 156.
Метельский Мартин 150.
Назар 213, 288.
Налешничак Михайло 151.
Нарайовска, Цебровска Анна 188.
Нараєвский Стєпан, подільський стольник 100, 180, 188.
Нарожний Іван 114.
Насєровский Альберт 79.
Натинка Луць 91.
— Яцко 91.
Наум 89.

Наумів Іван 109.
Недояйко 80.
Некремша Яремко 4.
Нелїдка Нестор 7.
Нескило Матїй 118.
Нестор 215.
Нечишин Яць 296.
Nikos 281.
Ніс Васько 226.
— Іван 288.
Нїмців Федір 4.
— Іван 4, 243.
Нивен Мисько 224.
Нита Ілько 5.
Новосельский Лука 29.
Новосєлєцкі 277.
Норичак Лучка 151.
Носуляк Іван 202.
Нєлавіцкий Павло 184.
Обергиньский Христофор 80.
Obranienia Іванець 7.
Овадовский 291.
Овсїнник Андрусь 282.
Овчикович Ян 129.
Озарко 275.
Озаркович Гриць 260.
Ожедич Яким 295.
Ожга Петро, писар земський львівський 61, 99, 198, 199, 223.
Олекса 28, 201, 260, 276, 285.
— Гринь 293.
Олексин Яць 250.
Оленчин Пилип 111.
Олесницкий Збїгнєв, стобницький староста 208.
Олїйник Лесько 9.
— Мартин 294.
— Прокіп 272.
Ольховецький Федько 4.
Олєвіньский Симон, львівський войский 196.
Омелян 203, 248, 297.
Омелянів Грицько 201.
Оницьків Мисько 181.
— Панько 197.
Онисько 237, 233, 239, 253.
Онушко 198, 277, 300.
Онушковята Іван і Андрій 1.
Онуфрій, піп 109.
Опаліньска з дому Фирлеївна Єлизавета 159.
Опаліньский з Бнїна Лука, маршалок великий коронний, лєжайський староста 1, 159.
Оржеховска з дому Чаплечівна зі Станьова Ева Марта 160.
Оржеховский з Оріхівця Рафал 160, 162.
— Станїслав 161.
— Єронїм 99.
Ортинський Григорий 213.
Осадця Стефан 15.
— Семен 28.
Осайця Гриць 121.
Оссоліньский de Тенчин Миколай 153.
— Єронїм, жидач. староста 6.
Остап 288.
Остапкович Сидор 182.
Остаф 86, 300.
Остойский Петро 109.
Островскі 150.
Островський Бальтазар, коморник галицький 97.
— Каспер, гал. ротмістр 115, 121, 126, 127.
Осторог Анна 28.
— жінка Станїслава Яблоновского 149.
— Миколай, підчаший коронний, староста рогатинський і миколаївський 136, 177, 193, 194, 248, 249, 250, 251.
— Домінїк, сандом. воєвода, 183, 185, 191.
Ошурко Юсько 7.
Охримів Луць 233.
Павлів Максим 219.
— Хома 254.
Павлик 259.
Павликів Гнат 255.
— Тимко 255.
Павло 108, 257.
Павлович Яцко 199.
Пазюший Панько 192.

Паків Федір 28.
Палій Третяк 79.
Палюх Роман 11.
Пальчик Ілько 287.
Панас 284.
Панасів Лучка 261.
— Яцко 286.
Панечко 97.
Паньків Велько 208.
— Іван 182.
Панько 85, 183, 190, 194, 210, 256, 274, 298.
Папуґа Валєнтин 222.
Папєский Станїслав 96.
Парило Павло (Parzydło) 185.
Пархамович Труш, возьний 179.
Пасїчник Василь 92.
— Гаврило 92.
— Іван 92.
— Ігнат 24.
— Тимко 188.
Пасїчників Федь 204.
Пастух Яцко 245.
Пасїчанський Пилип 89.
Пациків Тимко 162.
Пашко 212, 239.
— Федь 227.
Пах 248.
Пелех Кость 299.
Пелка ротмістр 20.
Пердола Микола 300.
Перебігайло Іван 205.
Перевозник Василь 261.
Перегинський Ілля 89.
— Гліб 89.
— Никон 89.
Перегинський Матвій 88.
— Петро 88.
Перелів Лазар 28.
de Pergeze Клявдій Артин 70, 134.
Песла, жид 9.
Петемока Вас. 152.
Петелюча 152.
Петрашів Андрусь 114.
Петращик Михайло 118.
Петрик
Петрів Петрусь 229.
Петригорський Мартин 298.
Петро 84, 183, 244. 249, 250, 258, 260, 278, 285, 287.
— син попа 35.
Петрусь 245, 276, 279.
de Петрович Анна, жінка Яна Станїслава Яблоновского 148.
Петрушка Гриць 297.
— Стецько 240.
— Яким 240.
Перетретко Андрій 289.
Пех Гринь 4.
Пігало Луць 189.
Підганич 153.
Підлїсецкий Андрій 252.
— Яцко 125.
Підпенько Грицько 201.
Пінків Тимко 152.
Піньчовскій Войцєх 146.
Піньчух 97.
Пінтевич Іван 149.
— Олекса 149.
Піржхала Станїслав 163.
Піхул з сином і з синівцем 123.
Пивовар Василь 280.
Пилат Стецько 220.
Пилип 230, 272.
Пипчак Іван 294.
Пирек 153.
Пиріг (Pirog) Іван 186.
Пирлик Мись 289, 290.
Пирогів зять Іванко 211.
Писар (Scriba) Микола 9.
Писків Мисько 152.
Плахта Іван 121.
Плуканець Федина 258.
Плута Матїй 202.
Плукавич Федина 279.
Побережний Григор 149.
Побережник Гаврило 286.
— Лесь 287.
— Павло 286.
— Сема 289.
Погребчич Лазар 1.
Подбільский Миколай 84.
Подчич (?) Іван 201.
Пожовский, полковник добровольців 17.

Половко Яць 276.
Положенник Мартин 292.
Поклєковский Яків 155.
Поливчав 153.
— Ілько 151.
— Федь 198.
Поляк Войцєх 187.
— Мацько 248.
— Ян 238.
— Ясєк 249.
Полянський Курило 206.
Полюляк Войцєх 8.
Полюнка 97.
Помічка Проць 184.
Помпалів Іван 212.
Поняк, гайдук 48
Понятовский Андрій 155, 171.
— Степан 258.
Поос (Poos) 14, 15.
Попель Іван 292.
Попик Павло 186.
Попко Васко 151.
Попович Іван 203, 286.
— Павло 5.
— Марко 28.
— Мирон 5.
— Панько 5.
— Стефан 4.
— Федір 28.
— Яцко 186.
Порадовский Станіслав 185, 246.
Poroh Wonton 4.
— Клим 4.
Поташник Григор 121.
Потоцка Маріянна, вдова по А. Казановскім 3, 24.
— з Тржебіньских Софія 188, 198.
— Анна, вдова по Алекс. Домінїкові Казановськім брацлавськім воєводї 32.
Потоцкий 67.
— Андрій, галицький і коломийський староста 36, 44.
— Миколай, краків. каштелян 44, 85, 165, 297.
— Павло, брацлавський воєвода 36, 46, 111, 129, 135, 286, 289, 292, 293, 295.
Потоцкий Ян, гал. підком. 36 111.
— Ян, брацл. воєводич, 44, 132, 286, 292, 293, 295, 299.
Потемпский Стефан 289.
Пошивайло Тимко 162.
Пречиворович Василь 28.
Пржедвойовский Войцєх Александер, вишеньский каштелян 172, 243.
Прибило (Przybyło) Яків 180.
Приймичів Ярош 202.
— Демко 202.
Прилускій Юрій.
Присяжний Гриць 198.
— Дмитро 118.
Притула Ігнат 295.
— Олекса 297.
Пришляк Васко 246
— Іван 251.
— Луць 191.
— Яцко 191.
Пришляків син 149.
Прокопишин 10.
Проташ 287.
Процик 206, 239, 286, 299.
— Ілько, піп.
Проць 183.
Прун з Борочиць 260.
Прусик Нестор 121.
Прусиновский 285.
Прушковский 300.
Пугач Іван 180.
Пугулець Федько 202.
Пукач Іван 193.
Пукилів Тома 15.
Пульцак Михалко, війт 1.
Пунко Іван 162.
Путулях Тимош 4.
Пучка Ярема 4.
Пучилик Гриць 213.
Пушка Іван 282.
— Матвій 299.
Пушкар Максим 28.
— Лучка 28.
Пухирко Андрій 194.
Пухняк Сгась 217.
Пшенюрка Шимон 34.
Пшенюрчина Єлисавета 34.

Пшиборовский Станїслав 155.
Пшилуский, ротмістр повіт. 46.
— Григорий 79.
— Самуїл 110.
— Юр 110.
Пшон Яцко 203.
Пясецкий Максиміліян, буський земський суддя 236.
Пятиквартник Андрій 33.
Пекарский Павло 155.
— Ян 155.
Пецух Петро 34.
Рад Мелешко 5.
Радзїйовский на Радїйові Єроніїм, староста ломжинський 160, 162, 250.
Радків Васко, пасинок 7.
Раковский Матїй 118, 149.
Ракоці, князь Семигорода 14, 18.
Рапанко Степан 81.
Рар Гриць 23, 24.
Райский Христоф 103.
Ратуш Іван 187.
Рацїборска з Давидова Александра 190.
Рацїборский Валєриян 190.
Реґовский Самуель 60.
Ржевуский Мартин 233.
— Станїслав, брацл. підхор. 256, 275.
Ржешовска Ядвіґа 286.
Ржендзин Ян, львівський суддя, 201.
Ржуховский Дунїн Реміґіян 176.
Різник Васко 181.
— Гринько 118.
— Кузьма син Гринька 118.
— Іванко 111.
— Собко 201.
Різничок Мисько 240.
Різун Іван 192.
Ріпихів Куць 204.
Ріпка Андрій 227.
Річицкий Каспер 229.
Рибіньска Тереса 271, 272.
Рибчин Михайло 290.
Рибчовский Себастиян 226.
Римар 150.
— Вавжинец 114.
— Стець 82.
Рихловский 156.
de Rychty Йоанна 293, 297, 298, 300.
Робак Федь 239.
Рогоносів 150.
Роґальский Станїслав, подільський чесник 223, 226, 235.
Роґовский Альберт 283.
Роґуский Войцєх 166.
Рожанко Гриць 276
Розвадовский Тома 240.
Розлавский Вацлав, кс. 152, 153.
Роїк Мацько 35.
— Роман 121, 237, 242, 259, 297.
Романів Федір 247.
Романчук Івашко 190.
Росолів Іван 124.
Роєвский Миколай 155.
Рудків Тимофій 28.
Рудник Андрій 187.
Румяга (Rumięga) Сень 229.
Рура Петро 224.
Русин Федь 249.
Русяк Гриць 167.
Ручило (Рушило) Хведір 291.
Руцкий 25.
Рушка Степан 121.
Рушковский Ян 109.
Сабала Васько 235.
Сабати — Гриць і Петро 1.
Сабіньский Альберт 83, 84.
— Ян 84.
— Аґнешка 84.
Сава 239.
Савка 150, 185, 193, 225, 228, 251, 261.
Савло, попів син 109.
Савула Труш 202.
Саган Хведір 238.
Сай Марко 3.
Сайко Андрій 34, 219.
— Тимко 219.
Саламонович Васько 167.

Салашай Гнат 238.
Салїй Іван 297.
Самнило 278.
Samohiyska Прокіп 121.
Самсонів Шльома, жид 47.
Сапіжина 82.
— Констанция 277, 279.
Сарафинів Василь 5.
Сарбіжовский (Сарбєвский) Станїслав, грабовецький і коритинський староста 48.
Сарновска 294.
Сас 24.
Сатанів м. 111.
Сва Іван 4.
Сваричовський Андрій 254.
— Василь 46, 254.
— Войцєх 254.
— Матвій 89.
— Остафіова Микола 255.
— — Федь 255.
Свекор Клим 206.
Свист 82.
— Гриць 82.
Сволишевский Адам 150.
Северинчик Лесь 80, 81.
Сегда Гриць 1.
Сема 297.
Семан 285.
Семак 247, 248.
Семен, піп 4.
Семенович Роман 172, 173.
Семків Федір 186.
Семко, ватаман 290.
Семигинівський Гавриіл 155.
— Бакайчикович Лазар 125.
Семян 285, 287.
Семянів Роман 294.
Сеневичів Іван 4.
— Денис 4.
Сенїор Мартин 26.
Сенїв Онаско 210.
— Роман 210.
Сеник 270.
— Івашко 291.
Сеників Сень 218.
Сеничол Михайло 288.
Сента Сень 24.
Сень 198, 223, 228, 237, 239, 241, 248, 255, 275, 288, 300.
Сеньків Василь 234.
— Петро 188.
— зять, Стецько 153.
Сенько 222, 246, 252.
Сеньковя Ілько 181.
Сеньчиків зять Андрусь 4.
Сервецка з Бжозовских Марина 153.
Сервецкий Яків 153.
Сікач Федір, син Павла 25.
Сїкорский Ян Станїслав 134, 229.
Сїнявский Єронїм 292.
Сїрків Іван 202.
Сїцїнський Петро 141.
— Стефан 208.
Сиврусь Іван 4.
Сидір 226.
Сидоренко Гаврись 298.
Сидорів Василь 290.
Сидоришин Пилип 216.
Сидорович Песро 235.
Сидоровя 10.
Сидорчак Гринь 293.
Силик 154.
Симончук Василь 215.
Синавага Михайло 82.
Синий Іван 186.
Синичин син Мацько 4.
Синичка Іван 4.
Сирітка Ігнат 297.
Сироїдка Андрій 185.
Сичик Іван 210.
Сишан Федько 218.
Скваржавець Матвій 216.
Скверчилів Васко 223.
— Мартин 223.
Скетич 3.
Скиба Данило 2.
Скниловик Малий 247.
Скотнїцка Зофія 183.
Скотницкі 189.
Скрипець Іванко 196.
Скрипок Сенько 187.
Скульский Давид 252.
— Гриць 116.

Скульський Кость 116.
— Ілько 116.
— Михайло 116.
— Семен 116.
— Антін, міщанин 6.
Скурка 9.
Скшетуский 19.
Славута Василь 5.
Славенский Петро, писар королівський 127.
Слома Альберт 275.
Служів Харко 9.
Слукович Войцех 205.
Слюсар Іван, присяжний 91.
Сматла Семко 120.
Смеретчич Матвій 280.
Смигайло Матвій 206.
Смолинець Яцко 207.
Смоличик Прокіп 172.
Смуковский Тимко 256.
Смуток (Smętek) Станіслав, війт 146.
Смух Василь 185.
Снігурка Василь 4.
Сника 152.
Снопковский Войцех 151.
Собків Савка 207.
Соболь 222.
Собеска Даниловичівна з Журова в Жовкві Теофіля 14, 176, 192, 194, 195, 200, 202, 203, 205, 206, 207, 208, 2 0, 213, 214, 215, 216, 218, 219, 221, 223, 224, 225, 227, 233, 234, 237, 238, 239, 245, 247, 268.
Собеські 66.
— Людвик Ян 210.
— Марко, красноставський староста 19, 61, 136, 176, 179.
— Яків, краківський каштелян 192, 194, 195, 200.
— Ян, яворівський староста 48, 61, 176, 223.
Сова Хведь 211.
Совиньский Ян 231.
Соган Іван 216.
Согор Олекса 292.
Соколіньский Августин (Сокольніцкий) 73, 142.
Соколовский Вацлав 159.
Сольский, шляхтич 130.
Солома (Szłoma) Гриць 289.
Солтанців Вас. 114.
Солтис Дмитро 245.
Сосник Кузьма 198.
Сотник Яремко 33.
Сочан Сень 208.
Софрон 162.
Спасик Стець 261.
— Пилип 261.
Співак Яцко 287.
Сплавска Софія 293.
Сржедзіньский Андрій 99.
Ставіньский Ян 6.
Ставский Ян 149.
Стадніцкий Ян зі Жмігорода саноцький підкоморий 62, 69, 171, 187, 192, 204, 207, 217.
— Францішок 141, 222.
Стаміровский Мальхер, сяноцький ловчий 201.
— Станіслав, львівський канонік 200.
— Станіслав 109, 124.
— Евфрозина, жінка Михайла Ґеорґа князя на Чарторийску 29.
— Станіславска de Koniecpole Єлизавета II. voto Щавіньска 121.
Станіславскі 295.
— Адам 293.
— Аґнета 293.
— Михайло, камен. каштелян 121.
Станильский Олекса, сотник хлопів-бунтівників 109.
Стано Андрій, львівський підчашник 173.
— de Дідушичі Єлизавета I. Коратко 173. 213, 217, 219.
Старий Гриць 226.
— Мацько 121.

Старка Калин 198.
Стасїв Тимко 272.
Стасик Стась 180.
Стаськовя Гриць 10.
— Галька 10.
— Іван 10.
— Марко 10.
— Савка 10.
— Яць 276.
Стась з Ладанець 214, 229, 254, 256, 271.
Сташко з Підлубя 238.
Стайм Васько 206.
Стельмах Андрусь 6.
— Микола 114.
— Лаврентий 167
Стемпковский Міхал 34, 109.
Степан 253.
Степура Федько 197.
Стециків Гриць 201.
Стець з Віксич 260.
— 201, 242, 248, 250.
Стецьків Іван 218.
— Павло 221.
— Кушко 212.
Стецько 212, 235, 240, 250.
Стецькович Тимко 247.
Стецьовя Василь 3.
Стецьовята — брати 1.
Стечик, пивовар 150.
Стефан 24, 110, 260, 285.
Стован Васко 183.
Стогрин Олекса 281.
Стокальчик Климко 209.
Сторож Роман 196.
Стражів Степан 213.
Строцкий Лесько 192.
Струк Федір 296.
Струків Сенько 288.
Струкович Дмитро 114.
Струсь Федько 217.
Струтиньский Андрий 93.
Стручиний Григорий 85.
— Левко 85.
Стржешовский Станїслав 97.
Ступак Гриць 85.
Стшалковский 20.
Стшемеский Христоф 41, 96, 123.
Сугаїв Петро 275.
Сугалик Лаврик 212.
Сугрій Іван 222.
Суспн Іван 255.
Сусло Юрко 194.
Сустик з синами 85.
Сухий Христофор 231.
Сухопарів Микита 79.
Сухопляс Федько 200.
Сухораба Себастиян 167.
Селецкий Мартин 32.
— Мартиян 117.
Сенїньска з Коморова Катерина 156.
Сенявскі 82.
Сенявский, хорунжий коронний 66.
— з Гранова Адам Еронім, староста бережанський і львівський 111, 167, 169, 190, 191, 193, 198, 201, 214, 218, 220, 233, 234, 235, 236, 237, 240, 242, 244.
Серавский Георґ 7.
Сераковска з Острога Катерина 76.
Сестржевітовский Володислав, коморник граничний 57, 103, 107.
Сьвідерский 156.
— Павло 77.
— Юрій 294.
Сьвірска 286.
Сьвірскі 237.
Сьвірский 190.
— Микола, цитрийский епископ, холмский суфраґан 215, 230.
— з Романова Йосиф, мечник галицький 131, 135, 187, 196.
— Ярош 135.
Сьвятенький Юрко 189.
Сьвятко Федь 196.
Сьвято Грицько 205.
Сьвенцїцкий Христофор 231.
Сьверчовский Микола 264.
Талабух Василь 286.
Таньский Александер 156.

Тарабилич 79.
Тарас 196.
Тарас Федір 293
Татарин Іван 255, 273.
Татаринець Семен 4.
Татаринча Ілько 29.
Текель 140.
Телечиньшин Стефан 28.
Телигарович Юрко 280.
Телєфус з Телєфусова Андрій 49.
Терешків Стецько 208.
— Яцко 205.
Терешко Гриць 234.
Тивон Онушко 256.
— Федір 257.
Тивоників Марко 245.
Тизик Федь 240.
Тимків Васько 184.
Тимко Яснища 203, 216, 220, 237, 239, 284, 287, 288.
Тимчишин Гриць 246.
— Матвій 195.
— Мисько 195.
Тимофій, піп 111.
Тиравский Войцех 142.
Тисячний Михайло 235.
Тихоник Іван 285.
Тишик Василь 274.
Тишкевич Фелїциян 30.
Ткач Бартко 208.
— Василь 118.
— Васко 180.
— Мись Старий 121.
— Павло 192.
— Проць 279.
— Сень 219.
— Мацько 219.
— Тома 298.
— Яремко 220.
— Юзьо 153.
Толочко Данило 85.
Толший Павло 205.
Томіковска Ана 197.
Томило Андріїв син 292.
Топаш Іван 233.
Тополицкий Павло 89.
Трапчин Проць 271.
Треба Павло 286.
Трепятка, атаман 121.
Тривус (Tryus) Семен 4.
Тривущак Панько 4.
Тринуда Васько 218.
Тржебіньска Зофія 198.
— Реґіна 198.
Тржцїньский Максимилїян 1.
Трупчин Проць 254.
Трусколяский Никола 6.
Труш 154.
Трушів Лесько 234.
— Тимко 223.
— Юрко 223.
Трушик Сень 289.
Трушишин Яків 4.
Трущ (Trusc) Петро 1.
Трухановичъ Константин 241.
Турач Макар 7.
Турецькі 73.
Тудич Стефан 296.
Туриловский Павло 88.
Туржик Протас 207.
Турович Іван 259.
— Войтко 293.
Туровский Яць 113.
Турский Іван 12.
Турчин Петро 290.
— 149.
— Грицько 289.
— Прокіп 149.
— Станїслав 234.
— Федько 149.
— Хома 151.
— Яків 4.
Турчиньский Іван, возьний 290.
Турянський Мартин 230.
Тшебіцкий Андрій 27.
Убальд, ґенерал 70, 71, 134.
Убиш Зиґмунд, добжинський хорунжий 172, 230, 232.
Угерницький Григорий 115, 127.
Угнавців Семян 290.
Угрин Амврозий 205.
— Труш 206.
Угринович Мисько 234.
Улановский Станїслав 35.
Улашак Тимко 211.
Улах 124.
Улїньский Тома 296.

Унїят Андрій 234.
Урик Іван 114.
Уринчак Сидір 82.
Уторайський Скічик (Skicyk) 85.
Утчин Ілько 275.
Устянський Ткач Андрух 89.
Ухвят Янтош 1.
Файдиш, жид 86.
— Бейла, вдова по Носанї Юсковім 86.
— Носам 87.
— Юдка 86.
Фарнник Дорош 207.
Федак Василь 260.
Федаків Стась 227.
Федач, війт 146.
— піп 146.
Федиків Антін 205
Федір 201, 221, 226, 248, 254, 262, 286, 287, 289, 299.
— піп 28, 86, 121.
Федірченя Сава 29.
Федишин Василь 120.
Федорів Василь 184.
— син Савка 242, 298.
Федоришин Гнат 219.
Федорчик Михайло 275.
Федь 181, 246.
Федьків Семен 118.
Федько 188, 225, 230, 232, 249, 251.
Фейбиш, жид 298.
Фен Левко 207.
Ференс 298.
Фес Іван 230.
Філь Артим 15.
Філїв Андрій 188.
Фільбоцкий 296.
Филип 293.
Филипів зять Павло 206.
Фірлей Петро, теребовельский староста 168, 284, 285, 286, 287.
Фльориян 216.
Фредро Андрій Максимілїян, маршалок вишенського соймику 76, 136, 145, 146.
— з Плешович Валентин 152, 153.
Фредро з Плешович Жигмонт хорунжий саноцький 79, 147, 149, 153.
Фридро, перемиський войский 186.
Френчель Ян, капраль ґвардиї корол. 104.
Фрех (Фохт) Мартин 15.
Фриц 14, 15.
Фрицович Войцєх, каменецький війт 267.
Фричовскі 15.
Фохт Марцїн 14.
Функо Федір 124.
Хабровский Петро 104.
Халимонко Ілько 9.
Халупа Петро 190.
Хар 4, 254.
Харевич Прокіп 261.
Харитан 228.
Харко, піп 28.
Хведір 214, 257.
Хведько, ватаман 275.
Хвецинин Прокіп 244.
Хвигил Федько 217.
Хеводорів Кіндрат 296.
Химичин Федько 217.
Хмельницький 13, 14, 18, 20, 23, 52, 167.
Ховенцкий Станїслав 7.
Ходоровский Ян 25, 86, 122, 259, 260, 262, 274.
— Гриць 89.
— Францїшок 92.
Хойдук 152.
Холодович Панас 192.
Хома 238, 253, 255.
Хомин Семан 293.
— Федько 221.
Хомиця Хома 202.
Хомчин Андрій 247.
— Гриць 247.
Хомя Іван 283.
Хонич Яким 296.
Хотишеник, піп 146.
Хрипливий Місьо 88.
Хромий Андрій 197.
— Сарафин 5.

Хрущ Александер (Chrząszcz) війт теребовельский 155.
— зі Сплавских Зофія 155, 293.
Худиків Олекса 79.
Худоба Іван 236.
Хумка Андрій 223.
Цалатуник Степан 187.
Цап Іван 9.
— сини Іван і Шимон 9.
Цебровский Станїслав, войский стрийський 141.
— Христофор 214, 216.
Цекотин Лаврик 191.
Цереловята — брати 1.
Цетнер Александер, подільський хорунжий 10, 93, 122, 168, 180, 182, 183, 185, 194, 196, 252, 253, 261, 273, 274, 276, 277.
Цїховский Войцєх 12.
Цїхон Іван 163.
Циґа Василь 4.
Цимбалїста 80.
Цирулик Стефан 5.
Цьока 282.
Цьокалик Іван 254.
Цьосак Андрій 222.
Цєбіньский Себастиян 85.
Цєклїньский Ян 91, 214.
Цєлєцкий Матїй, секретар королївський 128.
Цєшковиш Валентин, кс. 3.
Чайка Василь 4.
— Іван Христофор 249.
Чайковский Трунко Павло 210.
— Іван 210.
Чапик Федько 242.
Чарнецкий з Чарнкіс Ян, писар ґрод. тереб. 155, 294.
Чарнолуский Войцєх 242.
Чарторийска de Станиславичі Евфрозина, жінка Михайла Ч. 121, 123.
Чарторийский на Чарторийску князь Милайло Ґеорґ 29, 121, 123.
Чевага Максим, полковник 4.
— Скуцко 4.
— Олекса 4.
Чевага Василь 4.
Чеваска, сотник 33.
Чекаловић Іван 258.
Чемеришів Іван 259.
Чепляків Демко 276.
Чернацький Андрій 294.
Черняк Андрусь 245.
Чепій Василь 254.
Чепіль, намісник 82.
Чередун Василь 28.
Черемш Семен.
Черемховский Артим 15.
— Кирило 15.
— Клим 15.
— Михайло 4.
Чермеский Гаврило 151.
Черміньский 60.
— Андрій 7.
— Себастиян 175, 220.
Черник Матвій 192.
Чернїївський Федір 89.
— Тимко 89.
Чижик Місько 15.
Чолганський Микола 262.
Чолганський Самуїл 271.
Чорний Гриць 88.
— Стась 145.
Чорнолиский Кунь 6.
— Мартиян 6.
Чоботура 1.
Чура Лесько 213.
— Яць 224.
Чурин Гриць 224.
Чухарт Василь 4.
Шайович Іцко 295.
Шакман Онисько 201.
Шамер бей 20.
Шанявский Адам 82.
— Павло 82, 156.
Шарко Грицько 248.
Шван Самуель кс. преор рогатинського конвенту проповідників 90.
Швед Грицько 27.
— Федь 225.
Швець 150.
— Василь 290.
— Микола, піп 121.
— Онишко 5.

Швець Павло 194.
— Петро 198.
— Сенько 296.
— Станїслав 146.
— Тимко 246.
Шевчик Кость 227.
— Павло, атаман 4.
Шекалів Іван 211.
Шеледюк Левко 25.
— Стась 25.
Шелей Лучка 151.
Шепйотка Матей 222.
Шерета Федько 202.
Шикула Петро 179.
Шимкевич Григорій кс. 33.
Шимко 273.
Шимкович Стась 84.
— Іван 84.
— Роман 84.
Шимчиха 129.
Шинкар Іван 224, 237.
— Яремко 298.
— Яцко 162.
Ширак Грицько 34.
Шиюла Іван 111.
Шкутин Сень 293.
Шляхтинець Максим 262.
Шляхтич Федір 259.
Шмудлик Кузь 184.
Школьник (Scholnik) Стець 90.
Шорнель Прокіп 159, 160.
Штокалик Тимко 188.
Шугай Якуб 8, 9.
— Лявретий 9.
— Павло 9.
Шумляньский Павло 116.
Шулько Ілько 224.
Шульц Каспер 247.
Шурмин Кузьма 209.
Щавіньска de Koniecpole Єлизавета І. Станїславска 121, 123, 146.
Щавіньский Константин, берестейський воєвода 121, 123, 146.
— Станїслав, войский любачівський 106, 107.
Щепковский Мацєй 28.
Щербан Мартин 294.
Щурич Петро 226.
Юдка і Естерка, жиди 9.
Юзичко 80.
Юзьків Андрій 209.
Юзько 248.
Юник Іван 186.
Юрів Олекса 28.
Юрик 251.
Юриків Стефан 4.
Юрків Кузь 250.
— Федір 259.
Юрко 117, 183, 196, 279, 287.
— Василь 281.
Юрковичі два (Іван з братом) 85.
Юрович Федір 256.
Яблоньский 291.
— Ян Тома 155.
— Петро 155.
Яблоновска de Петрович Анна 148.
— de Остроріг Анна 149.
Яблоновскі 28, 29.
— Станїслав 27, 28, 148, 149.
— Мартин 27.
— Ян Станїслав 148.
Явецкий Василь 182.
Яворскі 73.
Ягерко Ян, возьний 159.
Ябло Зраль 2.
Язьвіньский 82.
— Ян 25.
— Тома 83.
Язьнїньский Григорий 85.
Яжабковский Марко 155.
Яків 237.
— атаман 4.
Яківців Федір 4.
— Пилип 4.
Яким з Новоселець 181, 228, 260.
Якимові два 149.
Якимович Мисько 197.
Якубового Данила Іцко 48.
Яловіцкий Андрій, луцький войский 7.
Ян Казимір, польський король 1, 3, 7, 22, 26, 27, 94, 115,

119, 122, 126, 127, 128, 143, 144.
Янїковский Адам 246.
Яничків Станїслав 213.
Янків Петро 216.
Янковский Андрій 294.
Ярема 299.
Яремків Іван 231.
— зять 246.
— Степан 4.
— Захарка 6.
— Савка 6.
Яремка 121.
Яремко 220, 227, 233, 239, 246, 292, 298.
— полковник 5.
— син попа 92.
Яржомбковскі 300.
Ярош Юськового Мися син 25
Ясеницкий Йордан 258, 280.
Ясечко Петро 290.
Ясїньска 85.
Ясїньский Щасний 45.
Яскульский Адам Фльоріян, заст. писаря львів. ґроду 252.
— Станїслав Марій, обознии 165.
Ясниський Лесь 203.
Ястшемский Ян 32.
Ясько, козак 39, 70.
— писар 146.
Яхно 284.
Яценко 288.
Яциків Павло 243.
— Федько 27.
Яцинишин Хома 229.
Яцко 150, 181, 200, 203, 214, 229, 235, 239, 285, 286.
Яцкович Павло 172.
Яць 226, 248, 253, 260, 273.
Яцовя Федь 206.
Яшовский Узеборій, підстароста долинський 78.
Єзуїти 154, 225, 228, 239.

ЗМІСТ.

СТОР.

Вступ. Погляд на стан людности Львівської землї в половинї XVII ст.

Перша частина.

I. Максимілїян Тржцїньский позиває селян із Жухова за пограбоване його двора в Пискоровичах і забите Жида орандаря. 22 н. ст. лютого 1649 . 1

II. Шимон Корчиньский позиває селян-бунтівників з Озерян, Олешї, Грушки, Бортників і товмацьких міщан за те, що в осени 1648 р. пограбували його майно в Живачові і над ним знущали ся. 29 н. ст. марта 1649 3

III. Міщ. Антон Скульский позиває селян з Балич за те, що його напали й побили. 29 н. ст. квітня 1649 6

IV. Позов Андрія Яловіцкого на селян Тартакова, Тартаковця, Рогалина, Спасова, Первятич, Колпитова за нахід на добра Ляшки. 17 н. ст. мая 1649 . 7

V. Скарга на стоянівських міщан і радванецьких селян за нахід на двір Юрія Сераского в Гоголові. 25 н. ст. червня 1649 7

VI. Міщ. Войцєх Полюляк і Якуб Шугай подають міщан із Солоного Городка за силуване їх при складаню окупу Козакам. 7 н. ст. липня 1649 . 8

VII. Добротворські Жиди жалують ся на міщан за напад на них. 17 н. ст. липня 1649 9

VIII. Зофія Личковска подає селян із Молодиньча за те, що забили її мужа, матїр і дитину смертельно побили. 27 н. ст. липня 1649 10

стор.

IX. Александер Коморовский подає селян із Заміхова, Пши, Рожанця, Бабич, Лукової за нахід на його двір у Заміхові і Рожанци. 27 н. ст. липня 1649 11

X. Лист Самуїла К. Кушевича до Кракова про збаражську облогу. Під кінець н. ст. липня 1649 . . 11

XI. Адам Бальцер подає селян з Мацошина за те, що напали на нього й товаришів і побили їх. 2 н. ст. серпня 1649.

XII. Андрій Голинський жалується на селян із Камінного, Велесниці, Гостова, Волосівської Слободи, Лядзького на Александра й Андрія Березовського за пограбоване його майна в Переросли. 6 н. ст. серпня 1649 15

XIII. Лист С. К. Кушевича про збаражську облогу. 12 н. ст. серпня 1649 16

XIV. Лист С. К. Кушевича про збаражську облогу писаний 17 н. ст. серпня 1649, з пізнійшим додатком 19

XV. Зізнання Гриця Рара з Темеровець і товаришів у справі забитя Бєльского. 21 н. ст. серпня 1649 . 23

XVI. Ян Язьвінский подає селян з Буковини і Добровлян за нахід на Бортники. 25 н. ст. серпня 1649 . 25

XVII. Ян Казимір надає Семену Забуському війтівство у Кружиках. 25 н. ст. серпня 1649 . . . 26

XVIII. Станіслав Яблоновский подає селян з Порогів, Лукви й Яблониці за те, що забили його брата Мартина. 28 н. ст. серпня 1649 27

XIX. Скарга Яблоновских на міщан із Заболотова і селян з Туглукова, Голушковець, Олешковець, Лубкової, Димидча, Задобровець, Залужя, Семаковець, Перерова, Тройці, Підгайчик, Косова, Рожнова, Новоселиці, Космача, Хомчина, Лучі, Соколова, Іспаса за нахід на добра в Лучі і Добеславцях. 28 н. ст. серпня 1649 28

XX. Лист незвістного про зборівську битву. В другій половині серпня 1649 29

XXI. Скарга Казановских на рогатинських міщан за нахід на замок у Підкаменю. 3 н. ст. вересня 1649 . 32

XXII. Мартин Сєлєцкий подає товмацьких міщан, селян із Олеші, Грушки, Надоріжної, Бортник, Гори-

стор.

градів і Долини за пограбованє палагицького замка. 7 н. ст. вересня 1649 32

XXIII. Кс. Григорій Шимкевич подає потилицьких міщан за нахід на костел у Потиличу. 13 н. ст. вересня 1649 33

XXIV. Єлисавета Пшепюрчина подає селян з Острова і Боратина за нахід на її добра. 16 н. ст. вересня 1649 34

XXV. Петро Круш подає міщан із Щурович, селян із Немилова, Куликова і Хмільна за нахід на двір у Ператинї. 16 н. ст. вересня 1649 . . . 34

XXVI. Станїслав Улановский, долинський міщанин, подає селян з Ілемя за напад. 28 н. ст. вересня 1649 35

XXVII. Інструкция соймовим послам Галицької і Теребовельської землї, дана на соймику в Галичи 5 і 6 н. ст. жовтня 1649 36

XXVIII. Підгаєцькі Жиди подають із Лукп і Цьвітової за те, що напали на них, пограбували й декого убили. 11 н. ст. жовтня 1649 47

XXIX. Інструкция соймовим послам дана на соймику в Белзї 11 н. ст. жовтня 1649 р. 48

XXX. Інструкция соймовим послам, дана на соймику в Судовій Вишнї 11 н. ст. жовтня 1649 . . . 61

XXXI. Ян Влостовский подає селян із Собічова за грабованє. 14 н. ст. жовтня 1649 76

XXXII. Павло Сьвідерский подає селян з Дїдушиць за непослух і побитє. 16 н. ст. жовтня 1649 . . 77

XXXIII. Скарга Яшовского на селян долинського староства за нахід на Суходіл. 16 н. ст. жовтня 1649 . 78

XXXIV. Скарга Альбрехта Зїлєнди на селян із Студїнки за напад на замок у тім селї. 18 н. ст. жовтня 1649 78

XXXV. Альберт Насєровский подає селян із Княждвора, Княждвірки, Товмачика й Івановець за нахід на двір у Княждворі. 27 н. ст. жовтня 1649 . . 79

XXXVI. Адам Карснїцкий подає селян із Вікна, Грималова і Глїбова за нахід на його двір у Глїбові. 31 н. ст. жовтня 1649 80

XXXVII. Ґабріель Замєховский подає підгаєцьких міщан за грабованє. 9 н. ст. падолиста 1649 . . . 80

СТОР.

XXXVIII. Той сам подає селян із Дереньвки, Довгого, Гриціївки, Підгайчик, Коссова, Косівки, Лашковець і міщан з Хоросткова за нахід на Янів і порозуміне з козаками. 9 н. ст. падолиста 1649 . . 81

XXXIX Скарга Павла Шанявского на косівських селян за напад на його брата. 9 н. ст. падолиста 1649 . 82

XL. Язьвіньский подає міщан із Журавна й селян із Мельнича і Любші за побите сина. 16 н. ст. падолиста 1649 82

XLI. Ян Ґаварецкий подає янівських міщан за забите Войцеха Сабіньского. 24 н. ст. падолиста 1649 . 83

XLII. Миколай Подбільский подає селян із Пасічної, Пнівя, Горохолини, Ляховець, Жураків і деяких руських шляхтичів за грабованя. 4 н. ст. грудня 1649 . 84

XLIII. Жид Файдиш подає княгиницьких міщан за забите батька. 7 н. ст. грудня 1649 86

XLIV. Скарга Войцеха Домбровского на Данила Баранецького за участь його у бунтах. 10 н. ст. грудня 1649 87

XLV. Той сам подає міщан із Мочарміста, Лисця, селян із Стебника, Пацикова, Драгомирчан за нахід на двір у Крехівцях. 10 н. ст. грудня 1649 . . 88

XLVI. Ян Блажовский подає селян з Горішньої Довгої за пограбоване. 23 н. ст. грудня 1649 . . . 90

XLVII. Кс. Самуель Шван подає рогатинських міщан за нахід на монастир. 29 н. ст. грудня 1649 . . 90

XLVIII. Ян Цеклїньский подає селян із Балич за пограбоване. 30 н. ст. грудня 1649 91

XLIX. Ян Ґардлїньский подає селян із Київця за нахід на Держів. 16 н. ст. сїчня 1650 91

L. Андрій Лещиньский подає войнилівських міщан за забране його річей 23 н. ст. сїчня 1650 . . 92

LI. Зофія Ґрушецка подає шл. Андрія Струтинського і Федора Мединського за нахід на Новосельцї. 23 н. ст. сїчня 1650 93

LII. Лист Яна Казиміра про зборівську умову. 12 н. ст. сїчня 1650 94

LIII. Ухвала галицького соймика 3 н. ст. лютого 1650 . 95

LIV. Станїслав Стржешовский подає тернопільських міщан за забите свойого брата. 5 н. ст. лютого 1650 . 97

стор.

LV. Ухвала соймика в Судовій Вишні 10 н. ст. лютого 1650 98

LVI. Ухвала соймика в Белзї 10 н. ст. лютого 1650 . 101

LVII. Петро Остойский подає селян із Нижнього Ключева за грабованє і забитє двох слугів. 14 н. ст. лютого 1650 109

LVIII. Ядвіґа Вітковска подає селян із Вербівця і Ляшковець за грабованє й убійство. 15 н. ст. лютого 1650 110

LIX. Юрій і Самуїл Пржилускі подають міщан із Товстого і Сатанова за нахід на двір у Клюіню. 23 н. ст. лютого 1650 110

LX. Злочовска подає чортківських і бучацьких міщан та околичних селян за пограбованє її майна. 3 н. ст. марта 1650 111

LXI. Скарга Бидловских на селян із Підгірок за нахід на хотинський замок. 8 н. ст. марта 1650 . . 112

LXII. Калуські міщане звільняють майно Данила Маковского від міських тягарів. 21 н. ст. марта 1650 . 112

LXIII. Позви Ґаспара Островского проти Григорія Угерницького й иньших руських шляхтичів за провід у покутських бунтах. 28 н. ст. марта 1650 . 115

LXIV. Андрій Лещиньский подає селян із Дуброви за спаленнє й пограбованнє двора. 28 н. ст. квітня 1650 117

LXV. Мартиян Селецкий подає міщан і селян із Камінок за похід на обертинський замок. 30 н. ст. квітня 1650 117

LXVI. Миколай Бєґановский позиває селян із Остобужа й Воронова за пограбованнє і спаленнє дворів. 9 н. ст. мая 1650 119

LXVII. Процес яворівських міщан за напад і пограбованнє костела. 27 н. ст. мая 1650 119

LXVIII. Юрій Коморовский подає селян із Цуцилова, Волосова, Тисьменичан, Вороної за напад на двір у Ляцькім. 30 н. ст. мая 1650 120

LXIX. Ґаспар Островский позиває міщан із Заболотова, селян із Задубровець, Ганьковець, Чортівця, Підгайчик і Перерова за напад на замок у Печеніжинї. 31 н. ст. мая 1650 121

стор.

LXX. Позов Яна Ходоровского проти міщан із Кнїгинич і селян із Загіря за похід на Ходоростав. 6 н. ст. липня 1650 122

LXXI. Христофор Стржемеский подає Яна Жолчиньского за напад на замок у Городенцї. 15 н. ст. липня 1650 123

LXXII. Юрій Заремба подає селян із Слободи, Цуцилова та Волосова за грабованнє. 26 н. ст. липня 1650 . 124

LXXIII. Селяне із Креховець і Пасїчної подають Василя Загвойського і тов. за гнобленнє. 23 н. ст. серпня 1650 124

LXXIV. Як Казимір конфіскує майно Березовських і Грабовецьких, за їх участь у бунтах, і передає на власність Ґаспарови Островскому. 4 н. ст. жовтня 1650 126

LXXV. Ян Казимір конфіскує майно Угерницьких, Березовських і Голинських, за їх участь у бунтах, і передає на власність Ґаспарови Островскому. 31 н. ст. жовтня (?) 1650 127

LXXVI. Ухвала соймика в Галичи. 31 н. ст. жовтня 1650 . 128

LXXVII. Процес Яна Овчиковича проти селян із Ценяви за грабованнє. 31 жовтня 1650 129

LXXVIII. Інструкция соймовим послам, дана на соймику у Галичи 31 н. ст. жовтня — 2 н. ст. падолиста 1650 131

LXXIX. Інструкция соймовим послам, дана на соймику у Судовій Вишни 7 н. ст. падолиста 1650 . . 136

LXXX. Ян Казимир забороняє переводити конфіскати без рішення суду. 30 н. ст. грудня 1650 . . 143

LXXXI. Позов Станїслава Ластовецкого проти жидачівських міщан за грабованнє. 2 н. ст. сїчня 1651 . . 145

LXXXII. Андрій Максимілїян Фредро позиває добромильських міщан та селян із Папортна, Квасеннин, Арламова, Княжполя і Великого за напад на двір у Ляцькім. 24 н. ст. сїчня 1651 145

LXXXIII. Зиґмунд Фредро позиває селян із Пакостя і Буховичів за нахід на двір у Толковичах. 9 н. ст. лютого 1651 147

LXXXIV. Юрій Ґадомский подає селян із Лючі за нахід на замок. 14 н. ст. лютого 1651 148

стор.

LXXXV. Матїй Раковский подає селян із Сопова за спаленнє двора в Текучі. 14 н. ст. лютого 1651 . 149

LXXXVI. Зиґмунд Фредро позиває селян із Волчищович, Дмитрович, Дидядич, Стоянець і міщан із Судової Вишнї за похід на двір у Волосткові. 18 н. ст. лютого 1651 149

LXXXVII. Фелїцыян Ґурский позиває селян із Опарів та Ріпчич за похід на дім. 20 н. ст. лютого 1651 . 150

LXXXVIII. Войцєх Сноповский позиває селян із Бикова і Плешевич за пограбованнє пасїки в Новосїлках. 20 н. ст. лютого 1651 151

LXXXIX. Валєнтин Фредро позиває селян із Тишкович, Хіднович і Храплич за нахід на двір у Боратичах. 21 н. ст. лютого 1651 152

XC. Кс. Вацлав Розлавский позиває селян із Мислятич за грабованнє. 22 н. ст. лютого 1651 . . 152

XCI. Марина Сервецка позиває селян із Старяви за нахід на дім і забитє чоловіка. 25 н. ст. лютого 1651 153

XCII. Яков Вояковский позиває селян із Грушатич за грабованнє. 10 н. ст. марта 1651 . . . 154

XCIII. Заява шляхти Теребовельської землї, що задля ворога не можуть дістатись до армії. 5 н. ст. червня 1651 155

Друга частина.

I. Заява зі сторони Прокопа Шорнеля про шкоди в селї Тарнівци. 22 н. ст. квітня 1649 . . 159

II. Заява Рафала Оржеховского про стан староства Камінки Струмилової. 28 н. ст. квітня 1649 . 160

III. Заява селян із Батятич, Дернова, Руди, Желдця, Сїльця, Ланів і Купич-Волї про шкоди сих сїл. 5 н. ст. мая 1649 161

IV. Заява міщан із Щирця про шкоди сього міста. 5 н. ст. мая 1649 163

V. Заява Матїя Краковского про шкоди с. Прусів. 11 н. ст. мая 1649 164

VI. Спис шкоди міста Перемишля. 14 н. ст. мая 1649 164

стор.

VII. Заява Миколая Потоцкого про шкоди Монастирчан, Крички й Порогів. 15 н. ст. мая 1649 . . 165

VIII. Войцєх Роґуский іменем Юрія Балабана складає 15 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за рр. 1648—9 з королївського села Дубрнева (гал. пов.) задля полону, покинення і спустошіння 166

IX. Андрій Жолкевский складає 15 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за рр. 1648—9 з кор. села Княже (бус. пов.), Війтівців (лят. пов.), тому що перше цїлком знищене, друге ж у руках ворога 166

X. Заява міщан із Брухналя про шкоди сього міста. 17 н. ст. мая 1649 167

XI. Заява бережанських міщан про шкоди їх міста. 19 н. ст. мая 1649 167

XII. Войцєх Мясковский, львівській підкоморій, складає 19 н. ст. мая 1649 заяву, що не може платити кварти за кор. села: Ляшки, Каменобрід, Цунїв, Женів (льв. пов.) задля спустошіння, покинення, полону й зарази 168

XIII. Александер Цетнер, подільський хорунжий, складає 20 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за кор. села Стоки (льв. пов.) задля знищіння 168

XIV. Петро Фірлєй, теребовельський староста, складає 20 н. ст. мая 1649 заяву, що не може платити кварти за села: Малів, Застїноче, Семенів, Гумнища, Каптури, Боричівка; місто Буцнів та села: Почапинцї, Забійки, Домамиричі, Довжанка, Ходачків, Лошнів, Лошнївок, Остальчин, Сувчин, Залавцї і Глещава задля повного їх спустошіння, попалення селянських хат, полону та помору селян 168

XV. Мартиян Ґрабянка складає 20 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за села: Мервичі, Мокротин, Смерекїв, Блищиводи і Передримїхи задля спустошення сих сїл, спалення дворів, гумен, селянських хат, вилюднення через полон і заразу 168

стор.

XVI. Заява Яна Братковского про шкоди Краківського передмістя у Львові. 21 н. ст. мая 1649 . . 169

XVII. Заява Яна Волькера про шкоди у старостві Струмилової Камінки. 22 н. ст. мая 1649 . . 169

XVIII. Заява возьного про шкоди городецького староства. 22 н. ст. мая 1649 171

XIX. Ян Стадніцкий складає 26 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти 1649 р. за містечко Янів та села: Поріче, Стральці, Вороців, Велике Поле й иньші околичні, та Крехів, Кунин, Скварява і Волиця задля знищіння і покинення їх селянами 171

XX. Зиґмунд Убиш, добржинський хорунжий, складає 26 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти з р. 1649 за с. Знесіннє (льв. пов.) задля спустошіння 172

XXI. Людвік Виджґа складає 26 н. ст. мая 1649 заяву, що не може заплатити кварти за села: Nczawcowa siue Nazawizowa, Hryniowiec y Dutrowa (?) Potoka, z Krolewskiego Pola y wsi od Czernieiowa odłączonych (гал. пов.), тому що вони у великій частині спустошені 172

XXII. Войцєх Александер Пржедвойовский, вишенський каштелян, складає 26 н. ст. мая заяву, що не може платити кварти за села: Горожана, Горожанка і Ричигів задля їх спустошіння . . 172

XXIII. Міщане із Золочева, Зборова, Озерни і Маркополя складають заяву про шкоди сих міст. 28 н. ст. мая 1649 172

XXIV. Андрій Стано, львівський підчашник, складає заяву про шкоди в Погорцях, Подольцях, Голодівці, Конюшках, Тулиголовах, Сусулові. 28 н. ст. 1649 . 173

XXV. Міщане із Білого Каменя складають 31 н. ст. мая 1649 заяву, що не можуть платити податку, тому що місто їх спустошене, особливо на передмістях, людність попала у неволю або вимерла на заразу 175

XXVI. Себастиян Чермінський складає 31 н. ст. мая 1649 заяву, що не може платити кварти за села: Хоросно і Семянівка (льв. пов.), тому що вони „зни-

стор.

щені і майже з землею порівнані", а людей бо́гато в неволї або вимерло 175

XXVII. Миколаївські міщане складають 1 н. ст. червня 1649 заяву, що не можуть платити податку, тому що їх місто спустощене і спалене, з людности одні в неволї, иньші позабивані, або погинули від зарази 175

XXVIII. Олеські міщане складають 2 н. ст. червня 1649 заяву про неможливість збору податків задля спустошіння їх міста 175

XXIX. Петро Коцєльский, брідский бурґрабій, із міщанами заявляє 4 н. ст. червня 1649 про повне спустошіннє і знищіннє Бродів 176

XXX. Марко Собєский, красноставський староста, заявляє 4 н. ст. червня 1649, що не може платити кварти, тому що староство дуже спустошене, люде попали в новолю, вимерли, або те-ж „nostrorum militum opressi copia fugati sunt" 176

XXXI. Ян Собєский, яворівський староста, заявляє 4 н. ст. червня 1649, що не може платити кварти задля знищіння староства ворожим нападом і військом 176

XXXII. Теофіля Собєска заявляє 4 н. ст. червня 1649 про спустошіннє Лопатина, Щурович, Миколаєва й иньших доколичних сїл 176

XXXIII. Ремиґіян Дунїн Ржуховский, державець Мальчич і Мшани, заявляє 6 н. ст. червня 1649 про спустошіннє сих сїл, спаленнє двора і гумен, спущеннє ставів та вилюдненнє 176

XXXIV. Францїшок Мнїшек сандецький каштелян, заявляє 7 н. ст. червня 1649 про повне спустошіннє і вилюдненнє Щирця, Скнилова, Поршни, Сокільник, Солонки більшої та меньшої, Жиравки, Поляни, Бродів, Красова, Лубини, Добрян, Попелян, Дмитря alias Michonczy і Гуменця (льв. пов.) . . 177

XXXV. Міщане із Солоного Городка заявляють 7 н. ст. червня 1649 про знищіннє міста і вилюдненнє, що лише мало хто остав ся 177

XXXVI. Ян Карлїньский складає заяви про шкоди села Красного. 7 н. ст. червня 1649 . . . 177

XXXVII. Станїслав Потоцкий, подільський воєвода і коломийський староста, заявляє 11 н. ст. червня 1649 про

стор.

спустошінне і вилюдненне Устічка й околиці, та сїл: Ямниця, Викторів, Тязів (Ciężowa) . . 178

XXXVIII. Труш Пархамович, возьний, посьвідчає 18 н. ст. червня 1649, що в селї Чехах двір та все майно державцїв Іскрів попалене й понищене . . 179

XXXIX. Присяги селян Львівської землї про те, що спустошені села не можуть платити податку. 14 н. ст. квітня — 3 н. ст. липня 1649 р. . . . 179

XL. Присяги селян про те, що спустошені села Жидачівського і Долинського повіту не можуть платити податку. 16 н. ст. квітня — 1 н. ст. червня 1649 252

XLI. Заява Петра Ловенецкого про спустошінне мостецького староства. 1 н. ст. червня 1649 . . . 263

XLII. Александер Станїслав a Bełzecz Белзецкий, белзький староста, заявляє 4 н. ст. червня 1649 перед белзьким ґродським судом, що не може платити кварти за села свого староства задля їх знищіння, так що половина хат пустих, а в Сїльци половина підданих з жінками і дїтьми у неволї . . 264

XLIII. Заява добротвірського возьного про те, що селяне в Каменеччинї не хочуть робити панщини. 12 н. ст. червня 1649 264

XLIV. Присяга міщан із Струмилової Камінки про спустошінне їх міста. 2 н. ст. серпня 1649 . . 267

XLV. Сел. Ян Бичек із Зимної Води (вл. львівских Єзуїтів) присягає 18 н. ст. вересня перед львівським ґродським судом, що цїле село з церквою, млинами і коршмами спустошене і спалене, так що нема анї одного підданого, тому й податку нїчого не вибрано 267

XLVI. Сел. Іван Кудлак із міст. Раківця (вл. львівських Єзуїтів) присягає 18 н. ст. вересня 1649 перед львівським ґродським судом, що не вибрав нїчого із податку задля спустошіння місточка, церкви і млина, поумирання і забрання людей у неволю 268

XLVII. Присяга селян із Комарова про спустошінне села і неможність заплатити податок. 11 н. ст. жовтня 1649 268

стор.

XLVIII. Кузьма Крутень, млинар із Глинян, присягає 30 н. ст. жовтня 1649, що його млин задля зірвання ставу порожно стоїть і податку з нього платити не може 268

XLIX. Присяга селян із Валяви про вилюднення села. 26 н. ст. жовтня 1649 269

L. Заяви Андрія Лагодовского, про знищінне свого маїна. 13 н. ст. сїчня 1650 269

LI. Присяга селянина із Нижнього Нїнева про спустошінне села. 21 н. ст. лютого 1650 . . . 270

LII. Присяги селян повіта Жидачівського і Долинського про трудність зібрати податок. 21 н. ст. лютого — 5 н. ст. марта 1650 271

LV. Присяги селян Теребовельської землї про спустошінне сїл. 3 н. ст. лютого — 11 н. ст. марта 1650 284

Замічені друкарські похибки та пояснення.

Сторона:	Рядок:	Надруковано:	Має бути:
6	9 д.	palonam	polonam
83	14 г.	ipsuis	ipsius
98	4 д.	niegdy,	niegdy
110	3 д.	Клюіню	Клювинцях
111	5 г.	Kluinie	Kluince
120	8 г.	Lublinense	Lublinenis
123	7 д.	Czermatyn	Czerniatyn
126	16 г.	ipsorum (?)	ipsorum (sic!)
„	18 г.	deuoluta (sic!)	deuoluta
127	6 д.	deuoluto	deuoluta
149	3 д.	iu	in
154	5 д.	noua	Noua
168	8 д.	Злавцї	Залавцї
169	11 г.	dosertata	desertata
172	8 г.	sine	siue
„	9 д.	Ригичів	Ричигів
173	5 г.	suburbanorum	suburbanarum
„	8 д.	28 н. ст. 1649	28 н. ст. мая 1649
224	уст. 267	надруковано два рази	
235	12 д.	Zubow	Zukow
237	11 г.	spustostzenia	spustoszenia
„	6 д.	Krukow	Kruhow
240	8 д.	Bobrca	Dobrca
241	2 д.	iurispykcyi	iurisdykcyi
256	7 д.	sotolatas	desolatas
257	6 д.	opeparium	operarium
281	3 г.	siola	kola
305	6 г.	с. 273	с. 255, 273
306	17 д.	Кальне с. 204	Кальне с. 204, 257
307	23 д.	Круків	Кругів
308	22 д.	Ляховичі с. 274	Ляховичі с. 258, 274
309	1 д.	Надїйче (Надїтичі)	Надїйче (Надичі)
311	23 г.	Ричигів (Ryciow)	Ричигів с. 172
315	11 г.	с. 203	с. 203, 214

207	13 д.	Stralce мабуть те саме, що Страч
210	7 г.	Rozwadow може те, що Розгадів
213	14 д.	Brzozdowice; так в актї, повинно бути Drozdowice
237	13 д.	Sołonkow мабуть Оленків (з Оленкова)
238	15 д.	Zywaczow повинно бути Iwaczow (з Івачова).

Бібліотека
наукового товариства
імени ШЕВЧЕНКА

Збірник історично-фільософічної секциї т. I: Історія України-Руси, нап. М. Грушевський, т. I — 2·00, на лїпшім папері 2·50, в оправі . . 3·20 зр.
„ т. II: Історія України-Руси, нап. М. Грушевський, т. II. — 2·00, на лїпшім папері 2·50, в оправі . . . . . 3·20 „
„ т. III—IV: Історія України-Руси т. III, на звич. пап. 2·50, на лїпшім пап. 3·00, в оправі . . . . . 3·60 „
Збірник математично-природописно-лїкарської секциї, т. I, II і III по 1·50 т. IV—VIII (кождий в двох окремих випусках) по . . . 1·00 „
„Зоря“ письмо лїтературно-наукове р. III, V, VI без Бібліотеки по . 3·00 „
„ „ „ „ р. VIII, IX, X і XI по . . 5·00 „
„ „ лїтературно-наукове ілюстроване р. XII, XIII, XIV, XV, XVI і XVII по . . . . . 6·00 „
Руська історична бібліотека:
т. I. С. Качала — Коротка істория Руси . . . . . 1·20 „
т. II. М. Костомаров — Дві рус. народности, Федеративні засновини, Нарис народ. істориї . . . . . 2·00 „
т. III. і IV. Д. Іловайський — Княжий период України-Руси . . 3·40 „
т. V. М Смирнов, М. Дашкевич, І. Шараневич — Монографії до істориї України-Руси . . . . . 1·50 „
т. VI. Антонович Вол. і Іловайський Д. — Історія великого князївства литовського . . . . . 1·60 „
т. VII. Іван Линниченко: Суспільні верстви Галицької Руси XIV—XV в. 1·60 „
т. VIII Розвідки про церковні відносини на Україні-Руси XVI—XVIII вв. 1·00 „
IX—XII. М. Костомаров — Богдан Хмельницький . . . 6·40 „
XIII „ Гетьмановане Виговського і Ю. Хмельницького 1·60 „
XIV—XVI. „ Руїна . . . . . 4·20 „
XVII—XVIII. М. Костомаров — Мазепа і Мазепинцї, В. Антонович Останнї часи козачини на Правобережі . . . . . 3·30 „
XIX. Розвідки про народні рухи на Україні-Руси в XVIII в. . . 1·80 „
XX. Шульгин — Начерк Колїївщини . . . . . 1·50 „
XXI. Розвідки про селянство на Україні-Руси в XV XVIII ст. . 1·50 „
Кавцкі Кароль, Народність і її початки . . . . . 0·30 „
Калитовський Ом. Др. — Материяли до лїтератури апокрифічної . . . 0·35 „
Кельнер Л. Др. — Історія педагогії . . . . . 0·60 „
Колесса Ол. Др. — Юрий Косован-Федькович . . . . . 0·30 „
Костомарів М. — Руська істория в житєписах ч. II і III по . . 0·30 „
Левицький Нечуй І. — Сьвітогляд українського народу . . . . 0·30 „
Левицький К. Др. — Нїмецько-руський правничий словар . . . 3·50 „
Руська Правда . . . . . 0·50 „
Левицький Ю. 1 і 2 падолиста 1848 р. у Львові (уряд. справозданнє) . 0·30 „
Лїтературно-науковий Вістник, річна передплата 8·00, повні річники 1899—1901 по 8·00, книжки V—XII за 1898, з додатком розпочатих в попереднїх книжках статей . . . . . 6·00 „
Материяли до українсько-руської етнольогії т. I. (з численними рисунками і хромолїтографіями . . . . . 4·00 „
„ т. III. . . . . 2·00 „
„ т. II, IV—V (містить монографію проф. Шухевича про Гуцулів, з численними ілюстрациями) . . . . . 8·00 „
Миколаєвич Я. — Опис каменецького повіту . . . . . 1·00 „
Огоновський Ом. Др. — Історія руської лїтератури т. II. 3 зр. т. III. 4 зр. т. IV . . . . . 1·00 „
„ Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache . . . . 1·50 „
Онишкевич Г. — Руська бібліотека т. III . . . . . 1·50 „
Памятки українсько-руської мови і лїтератури, т. I. Апокріфи старозавітні 2·00 „
„ „ „ „ „ т. II. ч. I. Апокріфи новозавітні 2·50 „
Павлик М. — Про читальнї . . . . . 0·50 „
„ М. П. Драгоманов, єго ювілей, похорон, автобіогр. і спис творів . 2·00 „
„ Якуб Іаватович . . . . . 0·20 „
Партицький О. — Старинна істория Галичини . . . . . 3·00 „
„ Словянська держава перед двома тисячами лїт . . . . . 0·10 „
„ Провідні ідеї в письмах Т. Шевченка . . . . . 0·35 „

Партицький О., Скандинавщина в давній Руси	0·20 зр.
„ Слово о полку Ігоревім	0·80 „
„ Темні місця в Слові о полку Ігоревім	1·40 „
Правнича часопись, річник IV—V по 3 зл., VI, VII — X по	1·00 „
Часопись правнича і економічна, т. I—III по	1·50 „
„Правда“ письмо літературно-наукове з 1873, 76, 77, 79, 89—96 по	2·00 „
„ з р. 1878 1·50 зр, річн. XIII з доповненєм	1·50 „
Рудницький С. — Нове жерело до історії Хмельнищини	0·20 „
„ Козацько-польська війна 1625 р.	0·30 „
„ Українські козаки в 1625-1630 р.	0·50 „
„ Руські землї Польської Корони при кінцї XV в.	0·40 „
Рудański С. — Твори т. I—IV	2·00 „
Спис творів Ів. Франка за 25 літ його літературної дїяльности	0·50 „
Стоцький С. — Буковинська Русь	1·20 „
Студинський К. Др. — Лїрники, студия	0·20 „
„ Пересторога, історично-літературна студия	1·00 „
Томашівський С. З житя галицько-руських соймиків 1648—1649 р.	0·35 „
„ Народнї рухи в Галицькій Руси 1648 р.	1·00 „
„ Податкові ухвали за Казимира Ягайловича в Польщі	0·50 „
„ Київська Козачина 1855 р.	0·05 „
Умапець і Спілка — Словар росийсько-український т. I—IV	6·00 „
Учитель, орган Руского товариства педагогічного з р. 1890, 91, 92, 93, 94, 95 і 96 по	2·00 „
Федькович Ю., Твори, т. I.	3·60 „
Франко І. Др. — Жіноча неволя в народних піснях	0·35 „
„ Нарис історії фільозофії	0·30 „
„ Наші коляди	0·20 „
„ Іван Вишенський	1·00 „
„ Про панщину і її знесенє 1848 р.	0·30 „
„ Хмельнищина 1648—9 р. в сучасних віршах	0·80 „
„ Слово о Лазаревѣ воскресеніи	0·25 „
„ Апокріфічне євангелиє Псевдо-Матвія	0·15 „
„ Шевченко героєм польської революцийної легенди	0·20 „
Целевич Ю. Др. — Істория Скиту Манявського	1·20 „
Целевич О. Причинки до зносин П. Дорошенка з Польщею	0·20 „
„ Участь козаків в Смоленській війні 1633—4 рр.	0·50 „
Шевченко Тарас — Кобзар, 4 томи з пересилкою	6·00 „
Шекспір — Драматичні твори, пер. Кулїша т. I	1·00 „
„ Гамлєт, пер. Кулїша	0·70 „
„ Приборкана гоструха, пер. Кулїша	0·70 „
„ Макбет, пер. Кулїша	0·80 „
„ Коріолян, пер. Кулїша	0·90 „
„ Юлій Цезарь, пер. Кулїша	0·90 „
„ Антоній і Клеопатра, пер. Кулїша	0·90 „
„ Багато галасу з нечевля, пер. Кулїша	0·80 „
„ Ромео і Джульєта, пер. Кулїша	0·90 „
Щурат Чернеча республика на Афонї	0·10 „
„ „Чернець“ Т. Шевченка, студия	0·10 „

Літературно-Науковий Вістник виходить місячно книжками коло 12 арк., річна передплата 16 кор. = 8 руб. (при бандерольній пересилцї). Кн. V—XII річника 1898, з додатком статей розпочатих друком у попереднїх книжках, 12 кор. = 6 руб.; річник 1899 цїлий 16 кор. = 8 руб. Адміністрация: Чарнецького 26.

Адреса Товариства: **Львів**, Чарнецького 26.
Adresse der Gesellschaft: **Lemberg**, Carnecki-Gasse 26.

Всякі виплати для Товариства в Росиї приймає книгарня Київської Старини в Київі, Безаковська 14 (1 злр. = 1 ґульден = 2 корони).

Цїна примірника 4 корони.

И.27.667/5

ЖЕРЕЛА 1-5